

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. Siječanj 1930. Broj 1.

BIBLIOTHECA S. J. ZAGREB

DA SVI BUDU JEDNO.

Nakana Apostolstva molitve opća i misijska u siječnju blagoslovljena od sv. Oca.

Bilo to zadnje večeri Isusova boravka na zemlji. Božanski je Spasitelj odlučio da će poći u smrt. Te je večeri ustanovio Presv. Oltarski Sakramenat. Također je rekao apostolima mnogo utješljivih riječi. Potom je digao ruke k nebu i izmolio onu uzvišenu molitvu, koja se obično zove njegovom veliko svećeničkom molitvom. To je najduža molitva Isusova, što nam ih zabilježiše sv. evandelisti. On se ovom zgodom molio za se, za svoje apostole i za sve one, koji će vjerovati u nj. Misleći baš na buduće vjernike govorio je ovako: »Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji na riječ njihovu uzvjeruju u me; da svi jedno budu, kao što ti, Oče, u meni, a ja u tebi, da i oni u nama budu jedno; da vjeruje svijet, da si me ti poslao. I slavu — to jest božanski život — koju si mi dao, dadoh njima — mi naime imamo po milosti božanski život — da budu jedno, kao što smo i mi jedno. Ja u njima, i ti u meni, da budu posve jedno, i da svijet pozna, da si me ti poslao, i da si ih ljubio, kao što si mene ljubio«. Iv. 17, 20—23.

Isus se dakle moli, da kršćani svih vremena budu onako savršeno među se ujedinjeni kao što su ujedinjeni On i njegov Otac nebeski. To je Isusov testamenat za sve nas.

Isus i njegov Otac jedno su. Isusova ljudska narav sjedinila se s božanskom Riječju u jednoj osobi, a božanska Riječ ima istu božansku narav kao i Otac nebeski. U ovom božanskom sjedinjenju nema nikakova razdora, nema nikakve oporbe, nema nikakva dijeljenja. Ljudska duša Isusova ne može ništa htjeti, što bi se protivilo volji Očevoj. Isusova ljudska volja ostaje uvijek sjedinjena s Ocem u najsavršenijoj ljubavi.

Slično moramo i mi biti sjedinjeni i s Isusom i jedan s drugim. Zato je eto božanski Spasitelj i ustanovio Presv. Oltarski Sakramenat. Ovo božanstveno jelo postaje jedno Tijelo i jedna duša s onim, koji se njim hrani. Ono, što jedem, postaje jednim dijelom mojega tijela, pa i ovaj dio oživljava moja duša. Isto tako po Euharististiji postajemo i mi jedno tijelo s Isusom, a ovo tijelo oživljuje Isusov Duh, to jest Duh Sveti. Pa i međusobno postajemo udovima jednog tijela.

Kako su samo ujedinjeni pojedini udovi istoga tijela! Kako su oni složni među se! Tu nema govora o kakvoj zavisti, o prepirci i svadi, o nemiru i mržnji. Noga ne će reći oku: »Daj, da ja dođem gore na tvoje mjesto; sadi dolje; zašto bi ti uvijek moralo biti nada mnom te tako udobno gledati na sve strane!« Ni ruka ne će reći nosu: »Ja se moram uvijek micati, uvijek raditi, dok se ti nikad ne krećeš sa svog mjesta; odsada mora drukčije biti!« Želudac također ne će reći: »Evo sam neprestano zakopan u ovoj nutrinji kao rudar u rudniku. Toga ja više ne ću da trpim. i ja moram malo izaći na svježi zrak!« — Ne, takve bune nema među udovima, već je svaki ud zadovoljan sa svojim mjestom, radi složno s drugima i tako uzdržava na životu i cijelo tijelo i samoga sebe. Tako bi se morali slagati također svi kršćani.

Ta sloga vladala je uistinu među prvim kršćanima u Jerusalimu. Svaki dan skupljali bi se, da prisustvuju sv. Misi i da se pričeste. Svi su bili jedno tijelo i jedna duša. Prosjaka nije bilo, jer su imućniji davali siromasima sve, što im je trebalo. Mnogi bi znali prodati polje ili kuću, a novac bi davali Crkvi, da ona pritekne u pomoć onima, koji su je trebali. Prvi su se kršćani ljubili iskrenije nego što se ljube članovi iste obitelji. Oni su znali, da su kršćani po Isusu u većem međusobnom jedinstvu nego rođena braća i rođene sestre.

A da li ta sloga vlada i danas na čitavom svijetu? O vrijeme, vrijeme, što se sve s tobom ne mijenja! Eno svjetskog rata, u kojem se na veliku sablazan pogana kršćani među sobom kolju i mrcvare. A mirovne pogodbe stavljala je divlja mržnja. Manjine su u raznim državama bez prava; s njima se nemilosrdno postupa kao s kakvim robljem. Nekoliko miljardaša gomila blago, sisa narode i baca ih u bijedu i siromaštvo. Neprestano se organizuju »trustovi«, gdje neki obogaćuju, dok narad pada u siromaštvo.

I među katolicima ima pretjerane zaljubljenosti u svoj narod te su često u tom sličniji poganima nego kršćanima. Dodajte tomu još onu neslogu u katoličkim obiteljima, neslogu u općinama, neslogu u narodu i političkim strankama...

Kako radi svega ovoga mora krvariti božansko Srce! Isus je htio da oznaka njegove Crkve budu ljubav i sloga. Ljudi bi gledajući ovu ljubav i slogu morali reći: Crkva ne može biti ljudsko već božansko djelo. Stoga se i molio Isus: »Neka budu jedno, da svijet upozna, da si me ti poslao«.

Ovdje mi pada na pamet, što mi je jednom zgodom pripovjedio neki časnik. On je kao kapetan sudjelovao u svjetskoj vojni. Borio se na ruskoj fronti. Kad je došao Božić, rekli su austro-ugarski časnici ruskima: »Dete, da u ove dane obustavimo borbu te da zajednički proslavimo ovu svetkovinu. Iza 14 dana proslavit ćemo vaš Božić«. Složiše se. Ruski su časnici došli. Božićna su drvca bila lijepo iskićena, stolovi puni svega i svačega. Sjelo se i zabavljalo. Ni prijateljske nazdravice nijesu smjele izostati. Iza 14 dana eto ruskih časnika, da odvezu svoje gostoprimce na lijepim saonicama i vatrenim konjima. Sve se učinilo, da gosti budu upravo kneževski dočekani. I opet veselje kao među braćom, koja se sastaše. I opet je bilo zdravica. Za jedne zdravice rekao je neki ukrajinski hetman ovo: »Mi smo braća. Istina je, borimo se. Ali to ne dolazi od našeg slobodnog izbora, već od tvrdoga »moraš«, a to »moraš« dolazi odozgo. Nego kad već moramo pucati jedni na druge, mi ćemo tako slati kugle, da nas ne pogode. Zar ne, dobri prijatelji, da me nijedan od vas ne želi ustrijeliti?« — »Nitko, nitko!« čulo se sa svih strana.

Među austrougarskim časnicima bio i jedan poručnik, vjerom židov. On je s velikim zanimanjem pratio sve, što se činilo i govorilo na ovim bratskim sastancima. Nekoliko dana izatoga došao je našem kapetanu vojni svećenik pa mu rekao: »Čuješ, kapetane, želim te nešto zamoliti. Znam, da ti ne će biti baš ugodno, ali svakako mi moraš udovoljiti želji«. — »Što bi to moglo biti?« — upita kapetan. Prije nego što znam, o čemu se radi, ne mogu se ni na što obvezati. — »Trebao bih te, da budeš krsni kum poručniku N. židovu, jer se želi krstiti.« — »To je nemoguće! Da li taj čovjek uistinu stvar ozbiljno uzima?« — »Mislim, da uzima.« — »Dobro, pitajmo ga«, odvrati kapetan. — I pozvaše telefonski poručnika. »Dakle ti se želiš krstiti?« upita kapetan. — »Da.« — »Ali kako si došao na tu misao?« — »Do ove odluke dovela me ona bratska ljubav za vrijeme božićne svečanosti. Tako što židovi ne bi mogli izvesti. I onda sam pomislio: Ovdje se pokazuje viša sila, koja djeluje na kršćane.« — »Dobro, odvrati kapetan. Ti ćeš biti kršten, a ja ću ti biti kum«.

Mimogred budi spomenuto: iza jednog juriša, što su ga austrijski časnici morali poduzeti proti Rusima, našli su među poginulima i rečenoga hetmana. Pogled na nj duboko ih je ožalostio.
poginulima i rečenoga hetmana. Pogled na nj duboko ih je sve ožalostio.

Austrijski i ruski časnici imali su srca. Ali kršćanstvo je ovo srce još više oplemenilo. Otale i onaj prizor, radi kojeg se poručnik židov obratio. A kako ugodan prizor bi bio i za anđele i za ljude, kad bi kršćani dopustili Spasitelju, da ih još više oplemeni; da se po sv. pričesti još uže sjedine jedni s drugima; da onu ljubav, što je u sv. pričesti crpe iz Presv. Srca Isusova, pokažu u svojim obiteljima, u svojim poslovima, spram svojih drugova; da zaborave na državne granice, pa pruže jedni drugima prijateljske desnice i tako onemoguće ratove i nepravde.

Ah kakav bi to bio prizor, kad bi cijelo kršćanstvo bilo u velikom ono što je jerusalemska općina bila u malom! Tad bi se ispunila vruća želja Spasiteljeva. Tad bi i svijet rekao: Takvo što ne može biti ljudsko djelo. To nadvisuje zemaljske sile. Kršćanstvo je prava vjera, a onaj koji je donio na ovaj svijet, mora biti Poslanik Božji.

E. Springer D. I.

SRETNA 1930!

Mila braco, naši prijatelji,
Glasnikovi vrijedni čitatelji,
Ja vam želim u novomu ljetu
Blagoslova svakoga na svijetu:
U polju vam nicalo i cvalo
I mirisom slatkim mirisalo,
Rodila vam pšenica bjelica,
Od grozdova vila se lozica,
S izobilja kuće vam se sjale,
Krupnom stokom punile se štale,
Bliznile se svilorune ovce,
Marnim radom bijele tekli novce!

Al još skuplju Bog vam dao krunu:
Dušu lijepu, svih kreposti punu;
Dječica vam ko jabuke cvala,
Srdašca im Bogu mirisala;
Momci bili snažni, čisti, blagi;
A djevojke kano kamen dragi;
Svaka snaha marljiva i smjerna,
Muž njoj vjeran, ona njemu vjerna.
Mir vam sveti uz kuće se vio,
Ko zelen ih bršljan okitio.
Bog vam dao zdravlje i veselje
I jedamput u raju naselje.

Glasnik Srca Isusova.

Kraljevi se klanjaju.

TRI DRAGA KAMENA.

Mladi lord Ripon bio je veliki meštar engleskih slobodnozidarskih loža i ljuti neprijatelj katoličke Crkve. Kako se međutim mnogi ugledni Englezi stadoše obraćati na kat. vjeru, taj pokret uznemiri lože, pa u svom narodnom vijeću odlučiše, da će oštro ustati protiv katolika. U ovoj borbi je imala biti štampa glavno oružje. Na čelo pohvatu staviše mladoga Ripona, jer je bio vrlo okretan i naobražen. Lord Ripon se rado odazva, ali reče: Prije nego počnem sipati vatru proti katoličke Crkve, moram je upoznati. I on otide katoličkom biskupu Newmanu, kasnijemu kardinalu, te ga zamoli, da mu označi knjige, iz kojih bi temeljito upoznao nauku katoličke Crkve. Newman udovolji njegovoj želji.

Iza deset mjeseci pohodi lord Ripon u Londonu kolegij Oratorijanaca i izjavi, da želi stupiti u katoličku Crkvu. Njegova izjava sve izvanredno iznenadi. Svima, koji su mu se čudili, oduševljeno je odgovarao: »Katolička Crkva ima tri draga kamena, po kojima svak može spoznati, da je samo ona prava Kristova Crkva.

Prvi je dragi kamen s a m a k a t o l i č k a C r k v a, sagrađena na stijeni — Petru. Apostolsko vjerovanje priznaju i ispovijedaju svi katolici s rimskim Papom. Ono je i danas kod njih u netaknutoj cjelini i jedrini, dok su druge vjeroispovijesti vjerovanje ili potpuno izgubile ili su ga dobrim dijelom razvodnile. Jedina je Crkva katolička, o kojoj veli Krist: Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata je paklena ne će nadvladati. Mat. 16. 18. Na njoj se ispunja proročanstvo Kristovo: Ako su mene progonili i vas će progoniti«.

»Drugi je dragi kamen katoličke Crkve i s p o v i j e d a o n i c a. Krist je odredio, da u njegovoj Crkvi apostoli i njihovi nasljednici oslobađaju ljude od grijeha, kada je rekao: Primite Duha Svetoga, kojima oprostite grijehe bit će im oprošteni, kojima zadržite, bit će zadržani. Iv. 20. 23. To se neprestano čini u katoličkoj Crkvi. Katolički je svećenik namjesnik Božji, koji oslobađa od grijeha. U ispovijedaonici se očituje svemoć i milosrđe Božje.

»Treći je dragi kamen u katoličkoj Crkvi s v e t o h r a n i š t e Katolički svećenik izgovara u svetoj Misi tajinstvene riječi: Ovo je tijelo moje — ovo je krv moja«, kako je naredio Krist, kada je kazao: »To činite na moju uspomenu« Luka 22. 19. U našim starim katedralama u Engleskoj nalazimo sjajne glavne oltare iz katoličkog vremena. Ali u njima nema onoga, što je najglavnije — svetohraništa. Vječno je svijetlo ugasnulo. Gdje još gori? Samo u katoličkim hramovima. U njima se prikazuje vječna Žrtva od istoka do zapada sunca. Malah. 3. U svetohraništu je Isus pod bijelom hostijom i ostat će do svršetka svijeta. Svetohranište je izvor života, jakosti, utjehe, vječnog blaženstva«.

Proučavajući nauku katoličke Crkve našao je lord Ripon u njoj ta tri draga kamena i postao je 1874. katolikom. Iza toga je

obraćenja vršio razne važne službe. Godine 1882. je bio izabran potkraljem u Indiji. U toj je teškoj službi imao mnogo uspjeha i Božjeg blagoslova. God. 1886. je bio ministar mornarice, zatim ministar kolonija, napokon god. 1905. rizničar britanskog carstva. Od obraćenja do smrti redovito je svakog tjedna velikom pobožnošću primao svete sakramente. Rado je spominjao tri draga kamena, što ih je našao u katoličkoj Crkvi, i zahvalna srca priznavao, da su mu oni donijeli sreću.

Ti si se rodio i odgojio u katoličkoj Crkvi. Cijeniš li ti to drago kamenje? Zahvaljuješ li od srca Bogu na tom velikom daru, što ti ga je dao? Nastojiš li, da od njih ubereš obilan plod za spasenje duše svoje? Pokaži se vazda odanim sinom katoličke Crkve. Ona te je na novi život preporodila i u svoje majčino krilo primila.

S. Dragičević D. I.

ŠTO SAM DOBILA ČITAJUĆI GLASNIK.

Dobivajući Glasnik isprva sam ga radoznalo listala i gledala, što ima u njemu. Zadržavala sam se samo kod onih štiva, koja me zanimala. Sada pak čitam pažljivo sve po redu i vidim, da u svakom članku ima nešto korisno i važno za me. Osobito lijepih primjera, po kojima mogu i ja skupiti veliko blago za svoj duhovni napredak, samo ako hoću. Zadubljujući se u ovo pobožno štivo osjećam se sve bolje, nastojim polako da iz svoga života uklonim, što nije u skladu s onim, što sam upoznala po čitanju Glasnika. Ne mogu reći, da sam postala dobra, ali se uzdam u Boga, da sam bolja nego sam bila. Bog dao, okoristilo se što više duša ovim pobožnim štivom!

M. M.

NE KLONI.

Ne kloni, sinko,
I ne gubi nade,
Jer većih jada
Od tvojih imade.

Ne kloni, sinko,
I ne gubi nade,
Jer vječni Otac
Tvoje patnje znade.

Ne kloni, sinko,
I ne gubi nade:
U nebu prijesto
Patnje tebi grade.

I. N.

OZBILJNA OPOMENA PSOVAČU.

Evo događaja, što ga je pred neko vrijeme iznio u novinama župnik Osekova vlč. g. S. Turzan. Mi smo o toj stvari dobili dopis iz Ivanić-grada i evo ga iznosimo.

Mato M., čovjek tako od nekih četrdesetak godina, seoski starješina u jednom selu općine Popovača u Moslavini, pošao je 26. kolovoza ujutru na svoju oranicu da ore. Inače bistar i trijezan čovjek, bio je jedan od najvećih psovača u selu, a u crkvi ni na ispovijedi nije bio već kojih 10 godina. Isprva je mirno orao, ali najedanput mu se konji stadoše buniti i ne htjedoše smjesta, a on poče strašno psovati. Psujući opazi iznenada pred sobom starca obučena kao prosjaka, koji mu reče: »Čovječe, ne ćeš pet godina progovoriti, jer si odviše velik grješnik.« Još doda dvije riječi, ali ih psovač nije razumio. Kako se taj starac pojavio, tako ga je najednom i nestalo. Smeten izorao je seljak još dva sloga a onda pošao kući. Na putu mu se opet konji uznemiriše i on izusti opet u naglosti psovku. Domala osjeti, da je nijem. Bilo je to oko 8 sati ujutru. Na putu ga opazi dječak, koji je čuvao konje, pa ga upita: »Zar ste već izorali?«ali on nije mogao ništa odgovoriti, već mu samo dade znak da jest. Kad je došao kući htjede majka s njim razgovarati, a on sjede za sto i napisa, što mu se dogodilo. Na općinu u Popovači posla pismo, da zahvaljuje na seoskom starješinstvu, budući da ne može govoriti. To se ubrzo pročulo po selu, pa se sve zgrnulo, da ga vidi. Bio je posve bistar, razumio je sve, ali govoriti nije mogao. Kajao se u srcu i molio Boga i Majku Božju Bistričku, koju je najčešće pogrđivao psovkom, da mu oproste. 27. pođe u Dugo Selo, tu prenoći kaneći sjutra do liječnika u Zagreb. Ujutru ga probudi sestrična, da je vrijeme za voz. Tad on najednom progovori ne vjerujući sam sebi, u misli, da je sve samo san. Rodakinja ga uvjeri, da je budan i da govori, i on samo san. Rodakinja ga uvjeri, da je budan i da govori, i on mjesto u Zagreb pođe u Ivanić-grad do liječnika dra Hrenčevića. Taj mu reče, da mu ne treba apoteke ni lijekova već svećenika; neka se ispovjedi i pričesti pa neka svim srcem zahvali Bogu na tolikoj milosti, jer je to očito prst Božji.

M. se zavjetovao Majci Božjoj Bistričkoj, da će kroz 5 godina ići svako ljeto na Bistricu. Baš 9. rujna vraćao se iz Bistrice pobožan i govorio mi, da neće više kleti, da će ići svake nedjelje na sv. Misu i češće primati sv. sakramente. Njegovi seljani rekoše mi za njega, da je bio najveći psovač u selu, inače čovjek trijezan i kao starješina pravičan. Nijem je bio 48 sati. Vraćajući se iz Bistrice rekao mi je sam M., da napišem ovo i dam u javnost. Dao Bog da i ovaj čudni događaj pridonese, da se gadna psovka iskorijeni iz našega naroda.

Mirko Neuman, student prava.

Sveti Ivan Berchmans. Lijep primjer sveta života u svagdanjim prilikama. Vrlo zgodno štivo za mladež, da se posveti vršeći savjesno svoje dužnosti. Cijena D 5.

GDJE STANUJE BOG?

— Znamo, Ivane, da Bog jest. Ali gdje je On?

— Mi vjerujemo, da je Bog svuda.

— Da. Nema mjesta ni na nebu ni na zemlji, gdje se ne bi nalazio Bog. Mi po svojoj naravi ne možemo u isto vrijeme biti na više mjesta. Ali taj zakon ne vrijedi za Boga. Stoga i govori psalmista o Bogu: »Kamo da pođem od duha tvoga? Ili kamo da pobjegnem ispred lica tvoga? Da uzađem na nebo, ondje si; da sađem u pakao, tamo si. Da uzmem krila od zore i pođem do na kraj mora, tamo će me ruka tvoja odvesti i držat će me desnica tvoja«. Ps. 138, 7—10.

Istu nauku svete vjere ističe sv. Pavao riječima: »Bog nije daleko ni od jednog između nas; jer u njemu živimo, mičemo se i jesmo«. Dj. 17, 27—28.

I tako čovjek nije nikad posve sam. Ako nije ni u čijem društvu, sigurno je u Božjem. Nalazio se ti na širokom polju ili u gustoj šumi, bilo to po danu ili tamnoj noći, i u najvećoj je osamljenosti Bog s tobom.

Bizantinska carica Eudoksija prijetila se sv. Ivanu Zlatoustomu, da će ga otjerati s biskupske stolice u progonstvo, ako bude i dalje udarao na razvratnost na carskom dvoru. Svetac odgovori: »Misliš, careci, da ćeš me prestrašiti? Zar ne znaš, da se Bog nalazi na svakom mjestu? Pošalji me, kudagod želiš, svuda ću naći Boga. Tek bih se onda prestrašio, kad bi me mogla poslati na koje mjesto, gdje ne bi bilo Boga«.

Pomisao na nazočnost Božju ulijevala je u srce toga slavnog patriarhe srčanost, koja mu je davala snage za borbu protiv svih teškoća. I nas mora ista pomisao jačati u kušnjama. Djetetu je mnogo lakše i trpjeti i raditi, kad zna, da je uza nj dobri otac. U nas je uvijek naš najbolji Otac, Bog. Vojnik se mnogo srčanije bori, mnogo odvažnije pregara, kad znade, da ga gleda njegov zapovjednik. Uz nas je uvijek naš najviši zapovjednik — Bog.

Sjetimo se strpljivoga Joba. Kakve ga nesreće nijesu snašle! Ali on ih je sve srčano snosio tješeći se, da ga uvijek gleda Bog. Stoga i reče: »Zar Bog ne vidi mojih puteva i zar ne broji mojih koraka?« Job 31, 4.

Mojsij je bio progonjen od faraona. Mnogo je trpio od svojih zemljaka, kojima je toliko dobra učinio. Ali je Mojsije sve to srčano snosio. Duševnu jakost crpio je iz pomisli, da je Bog s njim. »Jer kao da vidi onoga, koji se ne vidi, ostade jak.« Hebr. 11, 27.

Pomisao na nazočnost Božju potiče nas i na onakva dobra djela, kojih ljudi ne vide. Isus je korio farizeje, što svojim djelima traže hvalu ljudsku. Tom je prilikom upozorio učenike, da Bog dobro zna za naša dobra djela, kojih ljudi ne vide. »A ti kad dijeliš milostinju, neka ne zna tvoja ljevica, što čini tvoja desnica, da bude tvoja milostinja u tajnosti, i Otac tvoj, koji gleda u tajnosti, naplatit će ti... Kad se moliš, uđi u sobu i zatvorivši vrata pomoli se Ocu svome u tajnosti, i Otac tvoj, koji gleda u tajnosti, naplatit će ti«. Mt. 6, 3—7.

Ne bojmo se, nijedno naše dobro djelo ne će izmaknuti pogledu Božjem.

— A treba se čovjek sjetit i toga, da Bog vidi i zla djela.

— Bez sumnje, Ivane. Jedno od najboljih pomagala, da se čovjek očuva od grijeha, sigurno je pomisao, da je Bog uvijek uza me. Jedanput ćemo svi doći na sud Božji, gdje će nam se suditi po našim djelima. Bogu ne će trebati svjedoka, jer je sam bio uz nas, dok smo griješili.

Kad su zlikovci nagovarali čistu Suzanu, da sagriješi, jer će je inače oklevetati, odgovorila je: »Sa svih sam strana u stisci; jer ako ovo učinim, kaznit će me smrću, ako li ne učinim, ne ću izbjeći vašim rukama. Ali volim bez djela pasti u vaše ruke nego sagriješiti pred licem Gospodnjim«. Dan. 13, 22—23.

Suzana je bila uvjerena, da je gleda oko Božje, pa nalazila se na ne znam kako tajnom mjestu. Stoga nije htjela sagriješiti.

Sv. Augustin veli: »Ako želiš sagriješiti, potraži mjesto, gdje te Bog ne vidi; onda slobodno čini, što ti se sviđa«.

Zar treba i spominjati, da dobar sin i čestita kćerka ne će učiniti ništa pred svojim roditeljima, čega njihov pogled ne bi trpio? Ili zar se pošten sluga ne će lijepo vladati, kad ga gleda gospodar? Zar se čestit podanik ne će bojati pogleda svoga kralja? A šta su otac i majka djeci, što je gospodar slugi, što je kralj podaniku, ako se isporede s Bogom?...

Sv. Grgur Nazijanski pripovijeda, kako je neka poganka htjela da izvede zlo djelo. Uto pogleda slučajno na kip, koji je predstavljao poganskog mudraca Filomena, muža časna i ozbiljna lica. Taj je pogled tako djelovao na nju, da se okanila svoga nauma. A nas ne gleda kip ili častan i ozbiljan čovjek već sam živi Bog.

Bernardo Meurs, Holandez, pjesnik, svećenik i redovnik, znao bi još kao 80 godišnji starac živahno pripovijedati, što ga je

Opak Irud poklao
Nevinčad je malenu,
Ona sad se raduju
Uz Isusa u nebu.

Majke, porod čuvajte
Od gorega Iruda —
Ime mu je: Smrtni Grijeh,
On ubija zauvijek.

kao 5 godišnjeg dječaka odvratilo, da ne uzme u sobi iz košarice jedne kruške. U sobi visjela nad jednim ormarićem slika božanskog Spasitelja. Čovjeku se činilo, da ga Isus gleda sa slike, pa pošao on na kojugod stranu u sobi. Međutim mališ toga nije prije opazio. Na ormariću se nalazile kruške u košarici. Majka ih običavala tamo mećati, da još bolje dozriju.

Jednom se mališ našao sam u sobi. Majka nekud otišla iz kuće. Bernardu se prohtjelo kruške pa brzo primakne stolicu, da je dohvati. Već je pružio ručicu, već je hvatao dragu krušku, kad mu se pogled susreo s pogledom Isusovim. Mališ polako povuče ručicu, sađe sa stolice i metne je na njezino mjesto. »Dragi me Bog gleda«, govorio je Bernardo, i nastojao da se kako ukloni pogledu Isusovu. Ali ga je taj pogled pratio svuda po sobi. Napokon sjede na svoje staro mjesto, da nastavi igru. Sigurno je još koji put pogledao na Isusa...

Tu se i majka vratila. Prvo pitanje, što joj ga mališ stavio, bilo je: — Mamice, da li i tebe Isus svuda u sobi prati pogledom?... Naravski, o pokušaju navale na kruške nije bilo govora...

Mi smo dosta pametni, da možemo razlikovati pogled naslikane osobe od njezina zbiljskoga pogleda. Znamo, da naslikani Isus ne vidi. Ali ne smijemo nikada zaboraviti, da nas živi Isus gleda svazda i svagdje. **F. Mašić D. I.**

NAŠ PRILOG.

U ovom broju prilažemo za svoje vrle čitatelje umjetničku lijepu sliku prikazanja Isusova u hramu jerusalemskom. Sveti starac Simeon drži božansko Djetešce u naručju i pošto je pun nebeskoga zanosa izgovorio svoju pjesmu: »Sad otpuštaš, Gospodine, slugu svojega po riječi svojoj u miru, jer vidješe oči moje spasenje Tvoje . . . ,« poviče o Spasitelju, da će biti mnogima na propast a mnogima na uskrsnuće; da će mu se opaki protiviti. Na licu se presvete Djevice odrazuje divna pobožnost, u koju se miješa tiha i duboka bol, što je budi Simeonovo proročanstvo. »Tebi će samoj dušu probosti mač,« veli on, i taj mač već sam taj čas zadire šiljkom u najnježnije srce Majke Djevice. I ostale osobe na slici: sv. Josip, anđeli uz križ sa znakovima muke, proročica Ana i dvoje djece s najvećom pobožnosti i tugom prate duboko ozbiljne i potresne riječi svetoga starca. Jamačno je srdačno ljubio malog Isusa i Majku Božju umjetnik, koji je u ovu sliku ulio toliko nježnosti, pobožnosti i boli, pa će ova njegova umjetnina, stalni smo, i u srcima naših pobožnih čitatelja povećavati svetu ljubav k dragom božanskomu Djetešcu, što je došlo da za nas pati, i nebeskoj Majci Mariji. **Ur.**

KATOLICKI MLADIĆ.

Mladiću! Ovo nekoliko misli i savjeta poteklo je od iskrene ljubavi prema tebi. Ja te doduše ne poznam, ali ti ipak želim dobro pa bih ti rado pomogao, da budeš sretan i u ovom kratkom životu i u beskrajnoj vječnosti, kamo putujemo i ti i ja. Čitaj ove retke pomnjivo, čitaj ih rado, čitaj ih često: ne ćeš se pokajati!

Vjeran Bogu.

1. Budi ponosan, što si katolik, a svojim življenjem nastoj da i ti budeš na ponos svojoj Majci, Crkvi katoličkoj.

2. Budi junak, brani svoju svetu vjeru i vrši kršćanske dužnosti bez straha. Nek ti bude više do toga, što o tebi misli Bog, nego što govore budale.

3. Malo je, što si o vjeri naučio; čitaj dakle katoličke knjige i časopise, da više upoznaš, kako je lijepa naša katolička vjera, i da naučiš bolje služiti Bogu i sigurnije spasiti svoju neumrlu dušu. — Osobito ti preporučujem Glasnik Srca Isusova, jer je pun lijepe i korisne pouke.

4. Ne kupuj i ne čitaj onakvih novina i knjiga, u kojima se napada vjera, katolička Crkva, sveti Otac Papa, biskupi, svećenici ili u kojima su sramotne pripovijesti i slike.

5. Tebi nema mjesta u društvima, gdje se ne mari za katoličku vjeru ili gdje se čak pogrduje naša majka, sveta katolička Crkva. Ti stupaj u katolička društva, a ako katoličkog društva u tvom mjestu nema, nastoj da se osnuje.

6. Molitva je najuzvišeniji čin čovjekov. Moli se rado, jer se bez molitve ne ćeš spasiti.

7. Počni dan znamenom svetoga križa i molitvom, da te Bog blagoslovi u dnevnom radu i da te očuva od zla duše i tijela.

8. Pomoli se prije i poslije jela.

9. Prije nego legneš na počinak, zahvali Bogu na koljenima za dobročinstva minulog dana i pokaj se za grijehe, kojima si uvridio predobroga Oca nebeskoga. Ne lezi spavati u smrtnom grijehu.

10. Nedjeljom i blagdanom slušaj pobožno svetu Misu, jer svetom Misom iskazuješ Bogu najveću čast i privlačiš na sebe blagoslov Božji. — Ne budi kao neki mladići, koji se ne umiju u crkvi pristojno vladati, nego se kao budale i neuka djeca smiju i razgovaraju. Crkva nije za razgovor. Imaj uvijek uza se molitvenik ili krunicu i moli se. Kako je lijepo vidjeti pobožna mladića!

11. Nedjeljom i blagdanom ne radi težačkih poslova, ako nije prijeka potreba.

12. Bez prave potrebe ne jedi mesa u petak ni u druge zabranjene dane.

13. Ne izusti nikad psovke ili kletve, jer je to teška grjehota, velika sramota i gadno prostaštvo. Ti ipak ne bi htio, da te ljudi drže prostakom!

14. Slab je i mlitav katolik, koji prima svetu pričest samo jedan jedini put u godini. Takav je katolik slijepac kod zdravih očiju. **A ti znaj, da je sveta pričest velik dar dobrote Božje,** hrana dušama našim, vrelo sile nebeske, izvor božanskog života, studenac mira i radosti. Primaj dakle svetu pričest više puta u godini, a ako imaš prilike, i svaki mjesec, pa i češće. Isus te zove, jer si mu drag.

15. Štuj premilo Srce našega Spasitelja, da ti bude pomoć u teškoćama života i slatka utjeha u samrtnom času. Upiši se u Apostolstvo molitve.

16. Štuj našu premilu nebesku Majku Mariju, da te ona vodi čistom stazom života u svijetle nebeske dvore. Svaki dan izmoli Gospino pozdravljenje ujutro, opodne i navečer, i barem dio Gospine krunice. Marijina kongregacija je najbolje društvo za katoličku mladež, pa ako postoji u tvojem mjestu, stupi u nju.

17. Moli se svetom Josipu, svetom Anđelu Čuvaru, svetom Alojziju i svojem krsnom zaštitniku, da te čuvaju od zla duše i tijela.

Miroslav Vanino D. I.

OČITA OBRANA SRCA ISUSOVA.

U ovom broju Glasnika na drugom mjestu pripovijeda se, kako je jedan seljak za kaznu svojih psovaka zanijemio kroz 48 sati, dok nije upoznao prst Božji i skrušeno se molio Bogu i Majci Božjoj Bistričkoj, da mu oproste grdne grijehe. O pravdi kaže poslovica: »Bog je spor, ali dostižan«. No milosrđe presvetog Srca Isusova nije sporo, već veoma hitro da pomogne, ako zatreba, pa i izvanrednim načinom onima, koji ga zazivaju iz svega srca. To je 22. augusta 1929. očito iskusila jedna kršćanska obitelj, u kojoj svi članovi revno štuju presveto Srcu Isusovo. U glavnom hodniku njihova stana na časnu mjestu stoji u umjetnički urešenoj izdubini kip Srca Isusova. Pred njim gore dvije električne žarulje. Ne prođe nijedan dan, da pobožna domaćica ne bi svesrdno preporučila sebe i svoju familiju Presvetom Srcu pred njegovim kipom.

Čujte, kako je Božansko Srce zaštitilo ovu sebi posvećenu obitelj. Spomenuti dan 22. augusta, na osminu Velike Gospe, oko 1 i po sata poslije podne bjesnila užasna oluja nad gradom Sarajevom. Na jednom udari munja uz golem prasak u vitku munaru džamije kraj Kešine ulice blizu šerijatske škole. Odanle skoči na Kešinu ulicu, ondje se blizu česme nekoliko puta uvinu na zemlji poput užasne zmije. Iza toga, ne znamo kako, nađe put u podrum kuće br. 4, gdje je u prizemlju stanovala obitelj, koja se stavila pod okrilje Božanskog Srca. Domaćica potresena gromom, koji je u blizini pogodio munaru, osjeti strašnu opasnost i doletjevši iz sobe u hodnik svesrdno preporuči sebe, svu obitelj i sve imanje

svoje Presvetom Srcu. I gle: u isti čas provali munja iz podruma kroz jedan otvor željeznoga zaklopca ili podrumskih vrata, šinu jedan metar u vis tik do kipa Presvetog Srca. Ali kao da u taj čas osjeti moć Srca Isusova, vrati se istom rupom u podrum i nestade u zemlji, a da nije učinila druge štete, osim što je posve rastalila kolut na podrumskim vratima. Doista, Srce je Isusovo bogato za sve, koji ga zazivaju. **I. B. D. I.**

OPROSTITE, JA NE PIJEM....

Dječak od dvanaestak godina došao na brod, da nađe tu zarade. Tek što je lađa zaplovila morem, ponudiše mu neki mornari rakije.

— Oprostite, ja ne pijem, odvrati dječak.

Te riječi ču i kapetan, pa će mališu:

— Ej dragane, ako želiš biti dobar mornar, valja ti se naučiti i na rakiju. Uzmi samo, što ti se nudi.

— Oprostite, ja ne pijem, opet će dječak.

Kapetan nije navikao, da mu se tko ne pokorava, pa će jednom od mornara:

— Prihvati konop i nauči toga derana, kako se sluša na brodu. I mornar potraži konop.

— Sad ćeš sigurno piti, reče kapetan.

— Oprostite, ja ne pijem, mirno će dječak.

— Onda se penji na jarbol, ondje ćeš prenoćiti, ljutito će kapetan.

I mališ pođe na jarbol. Tu ostade čitava dva sata. Kapetan ga je htio samo prestrašiti, nije ima namjere da ga tako dugo ostavi gore. Ali je eto skoro zaboravio na nj. Čim se sjeti, zapovjedi mornaru da pođe gore i spusti ga na palubu.

Dječak se već onesvijestio od studeni. Kad je došao k sebi i mogao sjesti, nalije mu kapetan čašicu konjaka i reče:

— Ovo svakako moraš popiti.

— Oprostite, ja ne pijem.

— A zašto?

— Reći ću vam. Jedanput je naša kuća bila vrlo sretna. Ali je moj otac počeo piti. Mjesto da nam kupi kruha, nosio je zarađeni novac u gostionicu. Doskora je nestalo i naše kuće i njezina pokućstva. To je moju majku prije vremena bacilo u grob. Malo pred svoju smrt zovnu me ona k sebi i reče:

— Ivica, sam znadeš, što je piće učinilo od tvoga oca. Hoćeš li mi obećati, da ne ćeš nikad piti opojnih pića? Kako bih, gospodine kapetane, mogao poslušati vaš nalog i prekršiti obećanje, što sam ga dao dragoj majci klečeći uz njezinu smrtnu postelju?

Kapetanu se napuniše oči suzama i reče mališu: — Drži samo svoje obećanje, drago dijete! Ako bi te još kada pokušali siliti da piješ, dođi i reci meni...

NAKANE SRCA ISUSOVA.

Kao članovi Apostolstva molitve svaki dan prikazujemo svoje molitve, rad i trpljenje »na nakanu Srca Isusova«. A koje i kakove su te nakane?

Ti si ih, Bož. Srce, jasno očitovalo; samo nam daj sada milost, da ih upoznamo i zavolimo.

Za Oca.

Po andelima nad štalicom navijestio je Isus, da želi dati: »Slavu Bogu, a mir ljudima«. Nekoliko sati prije smrti svečano izjavljuje, da je tu nakanu izvršio. »Ja sam te, Oče, proslavio na zemlji; izvršio sam djelo, koje si mi dao da činim. Objavio sam ime tvoje ljudima«. Iv. 17, 4. 6. Oni će sada savršenije poznavati, ljubiti i slušati Oca, a on će u njima imati djecu a ne više samo sluge.

Najsavršenije pokazao je Isus sam na sebi kao Prvorođenac, kako se Otac proslavlja. »Sišao sam s neba, ne da činim volju svoju, nego volju onoga, koji me je poslao.« Iv. 6, 38. Dapače i sada u nebu vladajući sve čini samo da se Otac proslavi. »Idem k Ocu. I štogod zamolite u ime moje, ono ću učiniti da se proslavi Otac.« Iv. 14, 13.

Prošnje u »Očenašu« najjasnije otkrivaju želje i nakane Srca Isusova za Oca njegova i za ljude.

Mislimo li na njih?... Obavljamo li jutarnje prikazanje punom svijesti?... Računamo li s Bogom kao jedinim svojim pravim i zadnjim ciljem?...

Za ljude.

»Mir ljudima!« To je temeljna nakana Srca Isusova za njih. Mir savjesti pred Ocem; mir pravde i ljubavi među sobom; mir radosti i zadovoljstva u sebi.

Savjest će ljudi smiriti pokorom i ispovijedu. Zato započinje Isus poučavanje: »Skrušite se, približilo se kraljevstvo Božje«. Mr. 1, 15. Završuje pak: »Primite Duha Svetoga; kojima oprostite grijehe, oprostit će im se«. Iv. 20, 23.

Međusobni mir treba da osigura zakon ljubavi, koji je najvruća želja Srca Isusova. »Ljubite jedan drugoga, kao što sam ja ljubio vas.« Iv. 13, 34.

Punu radost i zadovoljstvo srca imat će u sebi, kad se nauče trpjeti glad i žeđu, mržnju i progon s Isusom i za Isusa. »Veselite se i radujte, jer gle, velika je vaša plaća na nebu.« Lk. 6, 23.

Jesmo li proveli taj mir Isusov u sebi?... Koliko smo pripomogli drugima?... Cijenimo li i ljubimo Crkvu, koja skrbi, da se nakane Isusove provedu?... Što činimo, da se provedu mjesečne nakane?...

Za sebe.

Ljudi najradije misle na sebe i najviše skrbe za sebe, samo da im bude što ugodnije. Srce Isusovo nije takovo. On sebi odabire najteže. On je najveći porezovnik: Krvlju plaća otkup naš. On je najustrajniji radnik: pričešću hrani ljudske duše već 1900 godina. On je najneutrudniji organizator: Crkvu okuplja i drži po svoj kruglji zemaljskoj. On je najizvrženiji borac: »Sin čovječji nije došao da mu služe, nego da služi, i dušu svoju dade u otkup za mnoge«. Mt. 20, 28. »Krist nije ugađao sebi, nego kao što je pisano: pogrde onih, koji tebe grde, pale su na mene«. Rim. 15, 3.

Ovo je on odabrao za sebe »da tako uđe u slavu«. Sada tu slavu treba da primi i od nas. Kako mu uzvraćamo ljubav za ljubav,... »Sve što sam učinio za ljude, držao bih za malo, samo kad bi mi uzvratili ljubav« — rekao je sv. Margareti.

Od ovog časa neka budu, o Bož. Srce, sve nakane, želje i osnove Tvoje također i moje. Tvoje interese smatrat ću svojima, za njih moliti, raditi i trpjeti. Raširi srca naša, daj nam velikodušnost i požrtvovnost, daj radost i ustrajnost.

J. Vrbanek D. I.

DOBRA POUKA.

Jedne večeri uđe žena u gostionicu. Nosila je nekakav svežanj. Pošla je odmah k stolu, za kojim je sjedio njezin muž i pio. I žena je stavila svežanj pred muža s riječima:

— »Znam, da još dugo ne ćeš kući, pa sam ti eto donijela večeru, da ti se ne bi ohladila.« To reče i ode.

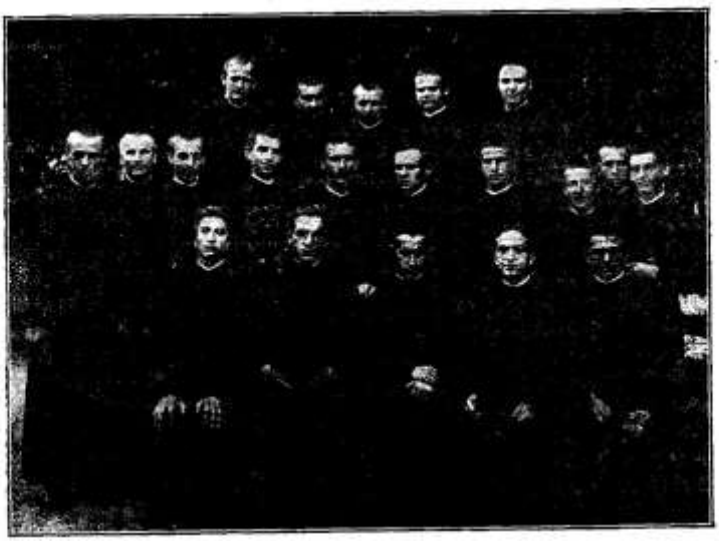
Mužu bilo malo neugodno. Ali ipak pozove prijatelje, da podijele s njim večeru, i poče odrješivati svežanj. I odriješio ga. Ali odmah iskolači oči: zdjela je bila prazna. Ipak ne, bilo je u njoj nešto — jedna ceduljica s riječima: — Želim ti dobar tek. To je ista večera, što je kod kuće imamo ja i tvoja djeca...

DOM DUHOVNIH VJEŽBA U ZAGREBU.

Tko će pomoći? Tako se pitamo, kada gledamo gradnju Doma duhovnih vježba u Zagrebu. Do stotine zidara i radnika žure poslom, da ga pokriju prije zime. Bit će to velika palača, u kojoj će se neprestano slaviti Bog. A eto sve se to zida na dug. Tko će tu pomoći? Bog, za koga i dižemo ovu kuću. No Bog želi, da tu sudjeljuju i ljudi samilosnog srca.

Kako se može pomoći? Možeš poslati u zatvorenom pismu u markama po 1 dinar za 1 opeku, 100 dinara za metar zida.

A Društvo sv. Ignacija? U to društvo može svaki ući, ako uplaćuje barem 10 dinara svake godine ili uplati 100 d. najednom. Imućniji mogu uplatiti 1000 dinara kroz jednu godinu. Za sobu se

Novaci Družbe Isusove u Ljubljani.

plati 10 tisuća dinara. — Za sve članove Društvo čita jednu sv. Misu svaki petak u Svetištu Srca Isusova i svaki mjesec u Rimu na grobu sv. Ignacija. Sjetite se, prijatelji, u novoj godini ovoga društva i javite se dopisnicom potpisanome.

Kako se šalje novac? Na svakoj pošti možeš dobiti za 20 para ček, na njemu ispuniš naš broj 36.500 i napišeš: »Društvo sv. Ignacija«.

Novi članovi Društva sv. Ignacija.

Po 10 Din.: Kraplan Jela i Lazić Mara i Matković Magda, Žreme — Krašovac Marija, Zgb — Kunović Franjo, Orehovica —

Rendela Gabrijela, Zgb — Hržina Jelka — Obitelj Dolenčić, Gjurgjevo — Žalec Marija, Zgb — Borković Franjo, Mara, Molve — Golubić Kata i Novosel Kata i Labaš Kata, Trnovac — **Iz Zagreba:** Smelkar Agneza, Pašić Marija, Malnarić Elizabeta, Škrobot Bara, N. N., Pupić Lucija, Katušić Jerka.

Po 20 Din.: Grundler Đuro, Gor. Predijevo — Mikletić Celesta — Baumholz Josip, Slav. Požega — Durgo Marija, Vel. Trešnjevica — Bogut Mara — Borgudan Jelka, Zagreb (50 D.) Vlč. Barisić Jakov, Gradačac (30 D.) — Štajduhar Sofija, (ukupno 100 Din.), Zgb —Kulundžić Barabara, Derventa — **Iz Kastva:** Spinčić Antonija, Rubeša Ivan (otac), Ana, Ivan (sin), Jelena.

Po 30 Din.: Golubović Stjepan i Otilija, Zagreb — Penić Josip Ivanko, Krašić.

Po 70 Din.: Čč. gg. Bogoslovi iz Sarajeva.

Po 100 Din.: Požeg Milka, Medven-dragi — Lončar Marija, Zagreb — Šribar rod. Lončar, Brdovec — Pristolić Marija i Josip — Jevak Mato, Marija, Medjurić — Luketić Ivan, Delnice — Pasarić Franjo i Ivica i Dragica i Josip i Franjo — Presv. biskup Pušić Miho, Hvar — Dr. Ivo Blažević, Senj — Herc Zlata, Zagreb — Magdić Kata, Karlovac — Vujnović Matilda, Zagreb — Bulić Franciska, Virovitica (120 Din.) — Dr. Zagoda Franjo, Zagreb — Sučić Sofija, Zagreb — Tucak Jack, Jallingup, West-Australija (275 Din.) — Ožegović Berta, Zagreb (300 Din.) — Pečnik Milka, Petrovina (Jaska) — Sokić Milka, Vel. Gorica — Kupanovac Mara, Podrav. Slatina.

Po 500 Din.: Krušelj Fanika, Zagreb, Jordanovac.

Hiljadari: Perković Petar, Zagreb — Grof R. Normann de Ehrenfels, Valpovo (2.000 Din.).

Po 1 dol.: Vuić Stanko, Tranford — Karan Juro, Karan Mil. Eva, Wilmerding — Klarić Marija, Argentina.

Po 2 dol.: Vukelić Dragutin, Wall — Martan Ivan, Steelton, Pa.

Opeke: N. N., Zagreb (10 op.) — Obitelj Šumrak (4 op.) — N. N., Zgb (10 op.) — Janović Marići, Beograd (5 op.).

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za duhovne vježbe daje

Antun Alfirević D. I.
Zagreb I | 147.

NEK SE BOŽJA VRŠI!

God. 1913. neki čovjek htio da se odseli u Australiju. Već je došao na obalu, da ude u ladu. No tu slučajno prelomi nogu. Nije se radi toga mnogo uznemirio, već se dade prenijeti u bolnicu. Onima, koji su ga nosili, reče: »Bog zna, što radi, nek se Božja vrši!« Naprotiv žena i rođaci, koji dođoše, da ga pohode, strašno su psovali i proklinjali radi nesreće, koja se dogodila. Bolesniku

bilo to neugodno,pa će im: »Uvijek vrijedi riječ: U dobru se ne ponesi, a u zlu se ne poništi t. j. ne kloni duhom. Bog zna što radi, možda je ovako bolje za me«. Malo izatoga dođe vijest, da je lađa, koja je krenula put Australije, nastradala u silnoj oluji i da se nije nitko od putnika spasio.

Uvijek se uzdaj u Boga. I ako ti je za čas teško i neugodno, strpljivo podnesi. Uvjerit ćeš se, da je najbolje ono, što Bog pripusti. I u očenašu moliš: »Budi volja tvoja«, t. j. moliš, neka bude u svemu, kako Bog hoće. **S. Dragičević D. I.**

IMA LI PAKAO?...

Jedna udovica provela zimu između godine 1847. i 1848. u Londonu. Bila je bogata i živjela kao pravo dijete ovoga svijeta. Komu se sve smiješi. Među odličnom gospodom, koja su često zalazila u njezine salone na zabavu, nalazio se i jedan mladi lord. Često pohodi lordovi doveli su ovu ženu na zao glas. Međutim ni njezino vladanje nije ustajalo proti svakakvu govorkanju.

Jedamput je do iza ponoći čitala u svom krevetu neku pripovijest, ne bi li joj došao san na oči. I jedan sat odbio. Gospođa utrne svijetlo i u taj mah na svoje veliko čudo opazi na vratima svoga salona blijedu svjetlost, koja se sve više primicala njezinu krevetu. Strašno se prepade prepoznavši mladog lorda. Taj joj se približi, prihvati joj ruku i strašnim glasom izusti užasne riječi: »Ima pakao!« Žena od muke pade u nesvijest. Kad je iza pola sata došla k sebi, pozove služavku. Ova opazi na ruci svoje gospodarice tako veliku ranu od opekline, da su se kosti vidjele.

Sutradan još se više prepala ta nesretnica, kad je čula, šta se dogodilo s njezinom drugom u grijehu. Njegov ga sluga našao pod stolom napola mrtva od pića. Odnio ga je u sobu, gdje je taj doskora i umro u njegovom naručju. **F. M.**

STRAŠNA KAZNA BOŽJA.

Bilo to u Krupovoj tvornici u Essenu. Jednog četvrtka prije podne, tri minute prije deset sati, jedan radnik stao strašno psovati Boga, Crkvu i svećenstvo. Napokon je zaželio, da bi se jedamput svi svećenici povezali za jednu žicu, kroz koju bi se pustila električna struja, da tako svi u isti čas odu s ovog svijeta bez traga i spomena.

Tjedan dana potom, upravo tri minuta prije 10 sati, čuli su radnici, kako netko očajno zove u pomoć. Bio je taj isti radnik. Što je pred tjedan dana zaželio svećenicima, dogodilo se njemu. Nesretnik se zapleo u žice električnog dinamo-stroja. Drugovi nisu mogli što za nj učiniti, osim da mu izvuku iz žica mrtvo tijelo...

NAŠA JELICA.

Našoj su Jelici tri godine. Još ne može sama zatvoriti vrata. Ali svoju bolesnu bakicu brižno njeguje. Svako jutro kad bakica svrši zajutrak, pita Jelica: »Bakice, hoćeš li još kavice?« Pokrivala na krevetu uvijek namješta. Cijeli je dan zaposlena.

Kad sunce zađe, zove Jelica svoju tektu da zajedno mole večernju molitvu. Najvoli moliti zlatnu krunicu. U sumrak volim stati pod prozor Jeličine tete i slušati kako one mole. Teta moli: »Isuse blaga i ponizna srca...«, a Jelica tepa: Ucini sice nase po sicu svom.«

Bilo je to jednoga ljetnoga jutra. Baka je teško obolila. Pozvali su svećenika. On je došao i donio Isusa pod prilikom male bijele hostije. Baka je primila Isusa u svoje srce. Jelica je zamolila tetku, da je digne k bakici na krevet. Stisnula se kraj bakina srca i mirno sjedila čitavo prije podne. Teta se čudi, što Jelica nije živahna radina kao prijašnjih dana pa je upita: »Jelice što radiš tako dugo kraj bakice?« Jelica odgovori: »Teta, kod bakice je Isus. Ja hocu da budem uz Isusa«.

NE DAJ DA BUDE VAZDA, KAKO DIJETE HOĆE.

Bio dječak od deset godina. Roditelji se natjecali, kako će ugoditi svomu jedincu. Jednoga dana prohtjede se malomu nekoga osobitog jela. Majka mu nije mogla udovoljiti. Nato stade plakati, kričati, pa i majku vrijeđati u bjesnilu. Majci je ipak bilo odveć pa dade svomu mezimcu dobru zaušnicu. To razmaženoga dječaka tako ogorči, da je odlučio osvetiti se. Kad mu se pružila prilika uze s ognjišta žeravicu i metne kriomice majci na haljinu. Haljina prihvati vatru i kako je bila lako upaljiva, planu sva prije nego

je majka osjetila oganj. Jadnica stade zapomagati, ali je sve bilo uzalud. Umrije u strašnim mukama od opeklina. —

Kroti hire djece, ne daj im vazda sve, što zažele, jer češ inače odgojiti tvrdoglavce, ljutu pokoru tebi i drugima.

S. Dragičević D. I.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Iz Lurda. 22.V. 1929. došla s jednim francuskim hodočašćem u Lurd i gdica Cuinet. Bila je tako slijepa, da nije mogla razlikovati dana od noći. Vodile je dvije gospođe. Kad je treći puta pošla u čudotvornu vodu, počela je opet gledati.

Cuinet bila je od rođenja slijepa na desno oko. U ožujku g. 1929. uhvati je jaka gripa. Zbog ove bolesti vid joj lijevog oka sve više slabio, pa je 10 travnja pošla liječniku. Ovaj je prisili, da ostane u bolnici. 15. travnja nije više vidjela ni na lijevo oko.

Spomenuto hodočašće polazilo u Lurd. Bolesnica zamoli liječnika, da i njoj dopusti te pođe s hodočašćem. Liječnik joj zabrani, jer se bojao, da bi radi putovanja mogla još više nastradati. Ujedno joj zaprijeti, da je, bude li neposlušna, ne će više liječiti. Bolesnica ipak ode bez znanja liječnikova.

25. svibnja pruže joj bolničarke Gospin kip, da ga po običaju poljubi. Najedamput na veliku radost nazočnih poviče bolesnica: »Ta, ja vidim kip Gospin!« U isti čas osjeti velike boli i studen u sljepočicama.

Iste večeri pozvan je lurdski liječnik, da pregleda gdicu Cuinet. Isto su sutradan učinila i druga dva liječnika, koji su baš došli u Lurd. I sva tri izjaviše, da je tu čudesna moć po srijedi.

Ruski zavod. U Rimu je otvoren novi »Ruski zavod«, koji je stavljen pod zaštitu sv. Terezije od Maloga Isusa. Svrha je ovom zavodu, da se u njem u prvom redu obrazuju Rusi svećenici, koji će jednom raditi među svojim zemljacima. Ali ovamo se primaju i drugi, koji žele poslije kao svećenici raditi u Rusiji za sv. Crkvu. Teologija i filozofija svršava se na papinskom sveučilištu Gregorijani. Uprava zavoda predana je Isusovcima. Među onima, koji su istom započeli svoje nauke u novom zavodu, nalazi se i jedan 32godišnji inžinir i jedan 36godišnji gimnazijski profesor.

Iz Japana. Misijonari u Japanu gledaju sada u mnogo bolju budućnost za katoličku vjeru. Katolička je vjera priznata u Japanu kao ravnopravna drugim vjerama. Katolici su maleni brojem, ali su poznati zbog svoje neustrašivosti i srčanosti. Zanimljivo je, da su u jednom japanskom kazalištu glumci pogani prikazivali vrlo lijepo muku Spasiteljevu. Katolici traže i to, da se na sveučilištima postave profesori, koji bi držali učena predavanja o našoj sv. vjeri.

Rusija. — Da djelom pokažu još veću mržnju na Boga i na vjeru kršćansku, otvorili su boljševici nedavno u Moskvi i Lenjingradu bezbožna sveučilišta sa 400 i 300 studenata. Zaključeno je, da će se podići još devet takvih sveučilišta. Više crkava pretvoreno je u bezbožničke muzeje. Jedna naredba zabranjuje nedjeljni počinak. Radnici moraju tako dugo ostati pri svom poslu, dok ne dođe druga skupina, da ih izmjeni. Nedjelja je ukinuta bez sumnje s namjerom, da svijet lakše zaboravi na svoje vjerske dužnosti. Državna je vlast također naredila, se Isus Krist ne smije više pisati s velikim početnim slovima. Eto dokle zna čovjeka dovesti zaslijepljena mržnja...

Parižlije i praznovjerje. Jedan pariski činovnik, komu se može sigurno vjerovati, veli o praznovjerju u Parizu: Na razna gatanja i vračanja, bacanje karata, na razna proricanja potroše vam Parizlije svaki dan oko 200.000 franaka. U Parizu ima do 34.000 mjesta na koja ljudi dolaze, da se posavjetuju s vračarima i vračaricama. A za te savjete plate na godinu oko 73 milijuna franaka. I neke novine sakupe do 300.000 franaka uvršćujući razne vijesti, koje se tiču tih praznovjerja. Stoga i zaključuje uvaženi katolički list u Francuskoj La Croix: Ljudi, koji se diče, da su bez vjere, vjeruju više nego mi, no oni vjeruju lažima. To im je Božja kazna, što u svojoj oholosti ne će da vjeruju njemu.

NAKANE APOSTOLSTVA MOLITVE U GODINI 1930.

Siječanj. Opća nakana: Da svi budu jedno. Misijska nakana: Isto.

Veljača. Opća nakana: Svetost ženidbe. Misijska: Katoličke škole u misijama.

Ožujak. Opća nakana: Sv. Josip zaštitnik i uzor radnika. Misijska: Svjetovnjaci kao pomoćnici u misijama.

Travanj. Opća nakana: Međunarodni euharistijski kongres u Kartagi. Misijska: Misije u sjevernim zemljama.

Svibanj. Opća nakana: Marija uzor i čuvarica čistoće. Misijska: Misijski rad među obrazovanim svijetom.

Lipanj. Opća nakana: Revnitelji i revniteljice presv. Srca Isusova. Misijska: Raširenje evanđelja u Tibetu, Nepalu i Afganistanu.

Srpanj. Opća nakana: Pogibelj od nekatoličke radiofonije. Misijska: Misije u Oceaniji.

Kolovoz. Opća nakana: Protiv protestantskog rovarenja u katoličkim zemljama. Misijska: Redovnice misijonarke.

Rujan. Opća nakana: Borba protiv teozofije. Misijska: Apostolstvo molitve u misijama.

Listopad. Opća nakana: Zajednička molitva u obiteljima. Misijska: Milostinja za misije.

Studeni. Opća nakana: Molitva za duše u čistilištu. Misijska: Obraćenje budista i muslimana.

Prosinac. Opća nakana: Zahvala za jubilej sv. Oca. Misijska: Za Indijance u latinskoj Americi.

TKO MORA IMATI »GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA«?

Svaki član Apostolstva Molitve,
Svaki član Apostolata Muževa,
Svaki član Djevojačkoga Društva Presv. Srca Isusova,
Svaki član Počasne Straže,
Svaki član Malih Križara

mora imati »Glasnik Presv. Srca Isusova«, jer taj Glasnik donosi upute i vijesti iz ovih društava, a osim toga i u mjesečnome kalendaru mjesečnu i dnevnu nakanu, za koju treba moliti. Svatko treba da znade, na koju se nakanu moli, pa zato treba i svaki dan da pogleda zašto se on sa tolikim hiljadama utječe Ocu nebeskome po Presv. Srcu Isusovu.

U ratu i miru vrijede najviše oni borci, oni vojnici, koji točno znadu, za što se bore. Oni, koji se bore bez znanja i svijesti nisu nikakovi borci, nego obična sredstva borbe.

Zanimajmo se dakle svaki dan najtočnije, zašto se toga dana tolikim molitvama juriša na nebo, da budemo svijesni borci za najsvetije stvari, najpreče potrebe. A da to možemo, moramo imati u svojoj kući Glasnik.

Pretplaćujmo se dakle odmah, i potičimo i druge da se pretplate na »Glasnik Presv. Srca Isusova« za godinu 1930.

TKO TREBA DA IMA »GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA«?

Članovi SVIH katoličkih organizacija treba da imadu »Glasnik Presv. Srca Isuova«, jer taj Glasnik podupire sve katoličke organizacije. Tko prolista brojeve prošlih godina, uvjerit će se, da je to Glasnik dosada činio, a činit će to i u buduće.

Članovi SVIH katoličkih organizacija pretplaćujte se dakle odmah sami, a nagovarajte i druge ljude, da se odmah pretplate na »Glasnik Presv. Srca Isusova« za godinu 1930.

KOME KORISTI DA IMA »GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA«?

Svakome katoliku neizmjerno mnogo koristi da ima u svojoj kući »Glasnik Presv. Srca Isusova« A zašto?

Zato, jer taj Glasnik pokazuje »Svijetlo Svijeta« koje svijetli u tami crnih naših dana.
Zato, jer taj Glasnik vodi nezadovoljne i nesretne k »Izvoru Sreće«
Zato, jer taj Glasnik privodi k Isusu, koji daje»MIR, što ga svijet ne može dati«.
Zato, jer taj Glasnik širi štovanje Presv. Srca, koje se iz ljubavi žrtvovalo za sve ljude.
Zato, jer taj Glasnik puti sve k euharistijskome, živome Bogu-Čovjeku.
Zato, jer taj Glasnik izobražava um i oplemenjuje srce.
Zato, jer taj Glasnik dobro savjetuje, sigurno uči, vjerno prati i uspješno tješi.
Zato, jer taj Glasnik jača vjeru, ustaljuje pouzdanje, usavršuje ljubav, diže odvažnost, kroti srdžbu i blaži okrutnost.
Zato, jer taj Glasnik upoznaje pojedinca s nepoznatim organizacijama i poziva ga, da pristupi u kolo živih stanica Katoličke Akcije.

Pretplaćujte se dakle svi odmah na »Glasnik Presv. Srca Isusova« za godinu 1930.

Katolici! Pomažite svoju štampu! Pretplaćujte se na katoličke listove, kupujte i čitajte knjige, koje vas vode k Bogu i krijepe vas, da ne klonete u nevolji!

ZAHVALNICE

S POUZDANJEM K POBJEDI.

Zagreb. Bila sam bez namještenja i u teškoj oskudici. Utekoh se s velikim pouzdanjem zagovoru sv. Margarete Alakok, da mi isprosi pomoć od svog Bož. Učitelja. I baš na njezin dan 17. listopada, dobila sam mjesto. — Obodrena stanem moliti za obraćenje jedne mile osobe, koja se nije već dugo ispovijedila. Sudeći po njezinom duševnom stanju teško da bi se od sebe ikada s Bogom izmirila. Božja milost je ipak jača i ona je pobijedila. **Z. Z.**

»VRATIT ĆU MIR OBITELJIMA.«

Hrvatska. Prije par godina bio je kod nas u kući nemir i nesloga, a i s njim skupa i proklinjanje. Čemu nam i sve, što imamo, kad nemamo mira i blagoslova Božjega? Utečem se stoga pouzdano Bož. Srcu te obećam dar i zahvalnicu. Za kratko vrijeme opazio se uspjeh molitve. Grijeh je prestao, mir i sloga se povratila. Čvrsto sam uvjeren, da je to samo dar Bož. Srca, koje je obećalo, da će vratiti mir i slogu obiteljima, gdje se ono bude štovalo. Slava mu i čast, jer je vjerno u obećanjima svojim. **M. S.**

POD ZAŠTITOM SVETOGA BISKUPA.

Hrvatska. Dijete mi se spremalo na težak ispit. Radilo je, što je ikako moglo. Ali to još nije dosta za uspjeh, jer i u boljim prilikama na ispitima ne odlučuje samo volja i rad. Utekosmo se † biskupu Langu, da nas on, kojega smo za života poznavali i štovali, preporuči Bož. Srcu. Uspjeh nije izostao. Drago moje dijete ohrabrilo se i pošlo na ispit pa tamo i sretno prošlo. Pomogao nas je on već više puta pa ovom zgodom zahvaljujemo na njegovoj trajnoj zaštiti. **L. P.**

BOJ ZA BRATOVU DUŠU.

Slavonija. Brat mi je bio na putu da otpane od svete vjere. Jao, kud će njegova duša! Teška me muka obuzela, i ja odlučim učiniti sve, što mogu, da ga spasem. Povrh obične sv. pričesti podem još triput u mjesecu. Svaki puta zaklinjem Bož. Srce ljubavi njegovom, da ne pusti izbrisati jadnoga brata iz knjige života. Na sam badnjak bilo mi je već da očajam. Taj dan dao mi je svećenik u sv. pričesti dvije čestice, što sam ja shvatila kao znak uslišenja. Vratila sam se kući i domala saznala, da je brat krenuo boljim putem. Hvala Presv. Srcu i ustrajao je **M. Č.**

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Babinagreda FV Za uslišanu molitvu. — **Bistrica Slov.** MD Čuvalo me na putu i branilo u zvanju. — **Biškupec** ME Dvije godine molila za svoga muža i sada uslišena. — **Bušetina** BM Presv. Srce po zagovoru sv .Roka dalo mom djetetu zdravlje. — Uzdržalo sestru u životu. — **Chicago** SZ Ozdravilo moju nećakinju, darujem 5 dol. — **Durići** KM Ozdravila majka; zahvalna darujem 100 din. — **Derventa** MB Dobio posla i duševno se pridigao. — **Drenašca Vir.** LJK Zavjetovao sam se za dijete i ono ozdravilo. — **Farkaševac** MR Dobra prijateljica pomogla me molitvom i pomoću i vratilo mi se zdravlje. — **Gašinci** MŠ Zadobivši zdravlje šaljem dar za misijonare. — **Grabrovnica** KM Dijete ozdravilo bez operacije. —**Gračani** KR U velikoj nesreći pomogla devetnica. — **Hercegovac** NB Dobio isplaćen dug, darujem 50 d. — **Jalševec** SP Blago bi mi bilo pošlo po zlu, da nije bilo osobite pomoći Pr. Srca —

hvala mu! — **Karlovac** MG Prošle boli bez operacije. — **Kaniška** Iva JR Vratilo mi zdravlje. — **Komletinci** KN Pouzdanjem u S. I. i Majku Božju preboljela i tifus. — **Kostajnica** AR Hvala Pr. Srcu na primjenoj milosti. — **Krašić** VD Slava Bož. Srcu i njegovim ugodnicima na mnogoj pomoći. — **Krivaj S.** BK Pomoglo mi kod gospodarstva. — **Križovljan** GK Devetnica Pr. Srcu pomogla obitelji u teškoj kušnji. — **Kruševica** KČ Bolest krenula na bolje. — **Lokve** ŠR U dvojbenoj parnici bio uslišan i dobio pravo. — **Moslavina Podr.** JT Preporučam jednu veliku potrebu Bož. Srcu. — J. M. Ozdravio sin. — **Mokošica** MK Primite 50 din. u znak zahvalnosti S. I. — **Mrkopalj** IC Gospa žalosna uslišala me. — **Neuzina** LB Postom i sv. pričešću isprosili smo od S. I. zdravlje nečakinji. — **Nova Rača** LD Zahvalna za uspjeh operacije i sreću kod gospodarsva dar 25 d. — **Norsh Chicago** MD Pr. Srce, M. Božja i sv. Josip pomogli da je suprug dobio bolji posao, dar 5 dol. — **Obreška Donja** MI Devetnica sv. Josipu uslišana. — **Oriovac** RE Isus, Marija i Sveti Božji pomogli mi svladati ljute neprijatelje. — **Osijek** DB Dobila premještenje. — **Podbrest** MS Prestao grijeh i nesloga u kući darom Pr. Srca. — **Posok** AD Primila mnogo dobra i eto u zahvalu barem malen dar 50. — **Požega** KJ Napuštenu od liječnika ozdravio Bož. Liječnik nakon triju devetnica. — **Rečica** JV Sretno prošla operacija i inače češće uslišana. — **Samobor** JO Darujemo 200 d. zahvalni S. I. za primljeno i preporučamo se za buduće. — **Sarajevo** JP Sretno prošla na ispitu, daruje za sv. Misu 20 d. — **Sikirevci** VČ Pomoglo u raznim potrebama. — **Sušica** PI Ozdravilo teško bolesno dijete. — **Šag** KŠ Majci vratilo zdravlje. — **Travnik** AM Sv. Terezija zagovorila me, da se stvar sretno po mene riješila. — **Valun** DZ Uslišana u bolesti po zagovoru sv. Terezije. — **Sušica** PI spasilo troje djece od nesreće. — LP Dijete mi sretno položilo ispit zagovorom † biskupa Langa. — **Vel. Gorica** S. I. Dragi Isus pomogao. — **Vel. Bukovec** KJ Očekujući drugi porod zahvaljujem za pomoć Božju u prvomu. — **Vinkovci** UČ Uslišana u teškoj borbi za dušu brata. — **Visoko** CV Bož. Srcu i sv. Tereziji hvala na primljenim milostima. — **Vukovar** RK Unuku nam pomoglo u nevolji. — EM Dalo zdravlje kćerki i pomoglo nas u gospodarstvu. — **Zadar** EI Nedužnog oslobodilo zatvora. — **Zagreb** A i MP Uslišana molitva za dijete; dar 100 d. — TV Primili više milosti. — ZZ Dobila namještenje i doživjela obraćenje drage osobe. — FB Bl. Djevica i sv. Terezija isprosile mi veliku pomoć. — KB Sv. Ivana, djevica orleanska pomogla mi. — TŠ Zavjetom Pr. Srcu sredile se razmirice. — EK Krivo osumnjičen uteko se Pr. Srcu i otkrila se nevinost. — **Začretje** AS Zavjetom Pr. Srcu ozdravila od 6 godišnje bolesti.

VIJESTI

Baška. Od rujna do studenoga prikazale smo 270 sv. pričesti, e da bi Presv. Srce oprostilo tolike uvrede, što mu ih naš narod nanosi. Za sv. Oca Papu i za misije sabrale smo još posebnu duhovnu kitu.

D. Pajalić, glavarica Djev. dr. S. I.

Kupina. 24. kolovoza blagoslovena je nova crkva, što smo je pred godinu dana počeli graditi. Radost je naša velika, i vrlo smo zahvalni svima, koji nam u tom poslu pomogoše. Dragi Bog im naplatio!

Gradevni odbor.

Rude. Iza sv. misija u korizmi opet veselije dišemo u našem društvu. Sv. pričesti primamo svaki mjesec oko 50. Mnogo nas je utješio i ojačio pohod vel. upravitelja Apostolata na dan sv. Barbare. Pristupilo je i 5 mladića u Apostolat, pa ih je sada 32. Nek nam uzdrži dragi Bog dobroga župnika vel. g. V. Rudolfa, pa ćemo u proljeće dobiti i društvenu zastavu.

V. Lehpamer, glavarica.

Mače. Sv. pričesti u rujnu i listopadu 936. Neka barem to svjedoči da živimo i vršimo svoju glavnu dužnost: naknade Presv. Srcu.

A. Ivančir, glavarica.

Brbinj. Dragi Bog nam se smilovao i poslao revnog svećenika Don Srećka Pavića, koji nam je opet oživio Djevojačko društvo. Teško je to išlo, jer je hudi rat mnoge zagnjurijo u tužnu zemlju. Djevojke dobre volje odazvale se ipak i tako je 18. kolovoza svečano primljeno 37 članica i 14 kandidatkinja. Sve živo iz sela bilo je u crkvi, a bilo je i ganuto riječju dobrog pastira i prizorom, kako se cvijet sela posvećuje Bož. Srcu. Već se pokazuju lijepi plodovi društva. Vraćajući se s posla rado se navraćamo u crkvu, da pozdravimo našega Bož. Prijatelja na oltaru. Osim nedjeljnih pouka imamo i vježbe u pjevanju. Svetu pričest primamo svakih 14 ili 20 dana. Nabavili smo i kip sv. Male Terezije, da pod njezinom zaštitom brže napredujemo.

K, Kaleb, ravnateljica.

Djevojačko društvo S. I. u Vel. Erpenji.

Grablje na Hvaru. Djev. Društvo Srca Isusova osnovano je u ovom mjestu na kraju 1927. Prva uprava odmah se dala na sakupljanje darova za nabavu društvenoga barjaka. U kratko je vrijeme sakupljena oveća svota, kojom nabavismo lijepi društveni barjak, taj je svečano blagoslovljen na Tijelovo 1928. Želja svih članica bila je zatim, da bismo dobili kip Prev. Srca Isusova. Uto dođe iz Amerike u posjete svojim roditeljima naš dični domorodac Vicko Tomičić Andrijin. Kako je on dobar katolik, čim je doznao želju društva, sam svojim troškom dobavi kip Srca Isusova i oltarić, na što je potrošio oveću svotu. Mi mu na tom i ovim putem harno zahvaljujemo. Kip je bio najsvečanije blagoslovljen 18 XI. 1928. od našeg presv. biskupa Miha Pušića, koji je toga dana pohodio naše mjesto.

Društvo nam do sada lijepo napreduje. Pri osnutku nas je bilo 40 članica, a sada nas ima 55. Sadašnja uprava radi na tome, da dobavi kip Srca Marijina pa sakupismo već znatnu svotu. U tu svrhu priredismo jednu zabavu sa predstavom i deklamacijama. Svake prve nedjelje molimo zlatnu krunicu i veleč. župnik drži nam predavanje. Na proslavi Srca Isusova u Splitu bilo nas je 30 članica pod lijepim našim barjakom. **Tajnica.**

Kaptol kod Požege. Za vrijeme sv. misija u listopadu osnovno je Djev. dr. S. I. Svako veće selo ima svoju glavaricu, a svih članica primljeno je 73. Djevojke će marljivo čitati Glasnik S. I. i nastojati, da se nabavi kip Presv. Srca. —

Sv. Matej Mjesečnu sv. pričest primamo redovito, više članica prima i češće. Hodočastile smo u Jelenje i sv. Kuzmi kod Bakra. Neke su članice pošle na nauke; pratila ih svagda ljubav Bož. Srca, da ostanu vierne.

J. Komar.

Prijeka potreba, da se sagradi jedna crkva u Bosni. Prije tridesetak godina naselio veći broj katoličkih obitelji iz Rusije, Poljske, Galicije i Bukovine u Prnjavorskom srezu. Prijeka nužda i nevolja prisilila ovaj narod, da ostavi svoj zavičaj te se naseli u ove puste krajeve bosanske. Došao je na neobrađeno tlo, pa se valjalo mnogo znojiti. Za ove naseljenike osnovano je više župa. Jedna od njih jest i župa Novi Martinac, a potpisani je župnik u njoj. Davno se već sagradilo nešto drvene crkvice. Ali i ona će skoro da se sruši. Kako bi ovaj pobožni narod bio zahvalan Bogu, kad bi mogao sagraditi novu crkvu. Ali toga mu ne dopušta njegovo siromaštvo. Kad bi se našlo velikih srdaca, koja bi nam priskočila u pomoć, to bi se zacijelo i ovdje zabielila doskora crkvica, koju mislimo posvetiti u čast Snježne Gospe. Presveto Srce i nebeska Majka neka svakomu obilno naplate i najmanji darak! — Darovi se mogu slati na adresu: **Ivan Marić, župnik. Novi Martinac, z. p. Bos. Svinjar.**

ZIDNE SLIKE SRCA ISUSOVA I MARIJINA.

Najnovije slike Krista Kralja i Srca Marijina, u krasno izrađenim bojama. Mogu se upotrebiti i za posvetu obitelji, kojima prilažemo posebni format za upisivanje obiteljskih imena.

Veličina slike: 52 × 40 cm. Komad . . . . . Din. 15.—
Veličina slike: 72 × 55 cm. Komad . . . . . Din. 30.—

Ove krasne slike Srca Isusova, izrađene su samo za one obitelji, koje se posvete Presv. Srcu Isusovu, te napišu pod slikom imena cijele obitelji. Može se dobiti i bez natpisa, kako već tko želi. Veličina slike: 30 × 40 cm. Cijena . . . . . Din. 10.—

Narudžbe prima:
UPRAVA GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. p. p. 147.

BOŽIĆ SIROČADI.

Odveć rano majčica nas
Ostavila, jao,
A i otac naš je za njom
Skoro otišao.

Tad su došle dobre sestre,
Uzele nas k sebi,
Da od bijede i od glada
Poginuli ne bi.

A sad evo Božić ide,
Svi mu se vesele.
Svud po svijetu roditelji
Djeci dare dijele.

A što nama sirotama
Mali Isus nosi?
On s torbicom obilazi,
Za nas darak prosi:

»Dajte mojoj braći maloj
Novca ili ruha,
Premnogo je sirotana,
A nemaju kruha!«

Sretan Božić, dobri ljudi,
Dječica vam žele,
I za svaki darak vama
»Bog platio!« vele.

Darove za siročad prima:

Dom sv. Terezije od Malog Isusa na Vrhovcu, Zagreb.

Dom sv. Josipa i sv. Mihaela, Leskovac kod Zagreba.

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU.

Vodi ga potpisani. Hodočašće kreće iz Trsta na 30. januara navečer. Pravac puta je: Trst — Jafa — Emaus — Jeruzalem, Betlehem, Jeriho, Mrtvo More — Jordan, Sichem, Nazaret, Kana, Galileja, Genezaretsko jezero, Kafarnaum, Gora Karmel i natrag na Trst. Putovanje traje 25 dana i stoji iz Trsta do Trsta natrag 8200 dinara, pod čim se razumijeva: sav put po kopnu i moru, cijela opskrba, stan i ulaznice. Prijave se primaju nakasnije do 10. januara. Pasoš i vizum za Italiju i Palestinu pribavlja svaki sam sebi.

ČIB (Bačka) prosinca 1929. **Dr. Ignjat Resch župnik.**

KNJIGE.

Sveta Misa. Priredio dr. Dragutin Kniewald, sveučilišni profesor. Drugo izdanje. Naklada Knjiga katoličkog života. Izdao dr. Stjepan Markulin. Kad je prije nekoliko godina izašlo prvo izdanje ove knjižice, mnogi su katolički zavodi uveli zajedničko moljenje svete mise prema želji sv. Oca pape Pija X. i Pija XI. Osim toga upotrebljavala je ovu knjižicu s uspjehom mladež srednjih škola kod učenja liturgike. Kako je pak prvo izdanje već duže vremena razgrabljeno, odlučili su autor i izdavač prirediti novo izdanje, koje je sada izašlo povećano i dotjerano. Knjižica sadržaje red i čin svete mise na hrvatskom jeziku. Hrvatski je tekst razdijeljen tako, da se sveta misa može recitirati u dva kora, koja se izmjenjuju, dok moljenje vodi i promjenljive dijelove svete mise moli jedna osoba. Osim toga sadržaje ova knjižica liturgičku jutarnju i večernju molitvu, te ispovjednu i pričesnu pobožnost tako da se može s uspjehom upotrebiti kao najpriručnija i najjeftinija liturgička molitvena knjižica. — Cijena broširanom primjerku (48 str.) Din. 3.— Tko naruči 10 kom. i više, dobiva ih po Din. 2.50; 50 kom. i više po Din. 2.— uključivši poštarinu. Narudžbe prima izdavač Zagreb, Kurelčeva ul. 3.

Priručnik za iseljenike. Bivši iseljenici g.g. I. F. Lupis-Vukić i Ambroz Strižić sastavili su veoma zgodan Priručnik za iseljenike sa podukom u španjolskom jeziku, a izdalo ga je Jugoslavensko Iseljeničko Udruženje u Splitu. Preporučuje se onima koji sele u svijet. Knjižica će im mnogo koristiti.

Pod znakiem Marji — Pod zastavom Marijinom. Ovaj mjesečnik Marijinih kongregacija za srednjoškolsku mladež u Poljskoj počeo je svoju desetgodišnjicu. U jubilejskom broju nalaze se pisma poljskog primasa Hlonda i krakovskog biskupa Sapiehe. Časopis se štampa u 9000 primjeraka.

DAROVI U MJESECU RUJNU 1929.

Za Molitve: Zagreb NN 50.
Za svijeće sv. Tereziji M. I.: Zagreb BKP 20.
Družbi Isusovoj: Subotica MS 100.
Za svećenički podmladak: Karlovac NN 200.
Za Malo Sjemenište u Travniku: Farmington MM Dol. 5.—
Za Dom duh. vježbi: Battle Creck M. AG Dol. 5.— Bilača po Din. 3: MZ HL OZ SZ MZ Farmington MM Dol. 3.— Jasenovac FD 10 Lukač AB 10 Petaki TI 5 Pučišće DK 10 DE 10 FK 10 Škurinje LŠ 6 Valpovo MP 100 Zagreb AG 50 AM 100 MK 2 NN 40.
Za Langov Dom: Lacići PV 10 Vareš IJ 30.
Za novi hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.
Za Misije: Cernik MK 10 Dol. Vidovec AL 10 Pavlovčan NN 20 Selnik RD 10 Valpovo NT 20 AR 20 NN 10 Zagreb IŠ 20 NN 60 Zdenčina LK 20 Županja MF 20 AL 25.
Za bengalske Misije: Zdenčina KT 50.
O. Mesariću za Katehiste: Bakar TM sabrala 30.
Za pokrštenje crnačke djece: Hodošan KM 100.
Za pokrštenje pog. djece na imena: Juraj: San Francisco MF Dol. 2.—, Matej: Sv. Vid JG 100, Marija: Valpovo MP 100, Magdalena: Županja MAG 90.
Za Malo Sjemenište u Travniku: Razne kongregacije 600 300 300 300 300 L pl I 300 300 O IK sakupio za proširenje maloga sjemeništa 3336 AH 100 M i AŠ 50 DS 30 JG 30 PD 50 JH za proširenje maloga sjemeništa 500 IB 20 AČ 10 AB 10 MV 400 i opet 400 M$ 50 ZE 300 JK 100. Za proširenje maloga sjemeništa DH 500 JS 200 DD 30 ES 20 DP 50 IH 20 JU 10 DS 10.

Za Langov Dom: Philadelphija Pa. HL Dol. 1.— Kukuljanovo TM 20 Osijek ZP 100 Požega HP 10 Vrpolje AP 50.

Za novo Svetište u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Viljevo AA 100.

Za gradnju crkve sv. Antuna: Požega JM 100.

Za Misije: Bišin JL 100 Drenovci GK 20 Gašinci MŠ 50 Klinča selo LK 20 Poderkavlje ž. u. 100 Praputnjak IP 100 Voj. Križ ž. u. 293.50.

Za bengalske Misije: Klinča selo KT 50.

Za urodeničke misijonare iz Tapkare: Sušak NL 100.

O. Mesariću za katehiste: Bakar TM sabrala 15 i 25.

Za otkup i pokrštenje pog. djece: N. Chicago Ill. MD Dol. 3.—

Za pokrštenje jedne djevojčice na ime Marija Terezija i jednog dječaka na ime Josip: Križovljan ŠM 200.

Za otkup i pokrštenje jednog pogančeta na ime Zvonimir: Prozor SČ 150.

DAROVI U MJESECU LISTOPADU 1929.

Za sv. Mise: Benoit Wis. GG Dol. 1.— Cabuna AG 50 Daruvar DP 50 Hillsvile MB Dol. 1.— Jallingup JT 756 Kansas C. JK Dol. 1.— Mrzlopolje MG 30 Philadelphija Pa. HL Dol. 1.— Pittsburg Pa. AB Dol. 1.— Sarajevo JP 20 Varaždin MK 20 Vezišće JK 10.

Za Svetište S. L: Bos. Petrovac MG 10 Drenovci GK 100 Hrv. Neuzina LB 20 Marino selo ZK 25 Vinkovci ML 100 Vukovar EM 20 IK 20.

U čast Srcu Isusovu: Beničanci MB 10 Beograd VV 10 Biškupec ME 40 Bjelovar HP 100 Derventa NB 10 Đurići KM 100 Dubočac MS 10 Grabovnica KM 10 Hercegovac NB 50 Kaniška Iva JK 10 Komletinci KN 10 Krivaj KB 10 Križovljan GK 20 Kruševica KČ 20 Kukuljanovo TM 30 Lovinac KB 10 Moslavina JT 20 Mosl. Popovača MB 100 Nova Rača LD 25 Obreška Donja IM 10 Podgradje JM 10 Sikirevci KJ 10 Srednji Jarak RŠ 100 Strutheis Ohio AC Dol. 1.— Sušica IP 60 SR 100 TŠ 50.

U čast S. L, Majci Božjoj od 7 žalosti, sv. Antunu i sv. Tereziji od M. L: Kostajnica AB 10 Kukuljanovo TM 20 Mrkopalj IC 10 Omiš MB 30 Zagreb FB 70 MA 23 NN 70.

Za raš. Glasnika S. L: Babina Greda NP 10 Bihać BŠ 6 Farkaševac MR 10 Gjurgjevac MT 25 Hadžimehtić IR 3 Humić KR 15 Jalšovec SP 20 Kalinovac MG 10 Kukujevci EB 10 Lunkovec KJ 10 Mala Subotica SM 100 Metković JG 20 Moslavina JM 50 New York C. KŽ Dol. 1.— Potok AD 50 Prelog KV 7 Rečica JV 40 Samobor IO 200 Sikirevci VČ Slatina JT 10 Sokolovac AM 11 Škrljevo MŠ 10 Travnik AM 20 Valun DZ 10 Var. Toplice MV 15 Vinkovci TH 16 AC 4 Vukovar RK 30 Vukšinec MŠ 2 Začretje AŠ 10 Zagreb DB 50 FŽ 10 KB 10 PK 300 RK 5 SJ 20 TV 30.

Za kruh sv. Antuna: Badljevina MN 8 Jallingup JT 670 Podgradje AŠ 7.

Za Dom duh. vježbi: Đakovo FK 13 Dragoslavec UP 10 Gromljak LG 100 Hillswille MB Dol. 1.— Jesenje JK 100 Yongstown EK Dol. 1.50 Kastav po Din. 20: AR IR o. IR s. JR AS Lovinac KB 10 Millwauke AŠ Dol. 1.50 Pittsburg Pa. RM Dol. 2.— Praputnjak IP 100 Radovanci JS 2 Sv. Ivan Žabno po Din. 10: ZB LB JB FB TB FB LJ SJ VJ ph Din. 20: SMB Alb po Din. 50: JP AF Šag LR 5 Vel. Gorica MS 100 Viduševac JK 30 Viljevo AA 100 Vojni Križ JT 20 Žreme po Din. 1: KK KD JK JK JR KJ po Din. 2: MM JD 10 ML 11.

Za novicijat D. I.: Sr. Mitrovica dva svećenika D. 100.

Urednik Milan Pavelić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Allirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U SIJEČNJU.

Da svi budu jedno.

Posebne nakane za svaki dan.

1 S **Obrez. Kristovo. Nova godina.** Obraćenje svijeta.
2 Č Makarije. Redovnička zvanja.
3 P Genoveva. Ljubav k Presv. Srcu.
4 S Tito. Naši biskupi i svećenici.

5 N **Ime Isusovo.** Obraćenje psovača.
6 P **Bogojavljenje.** Katoličke misije.
7 U Lucijan. Sloboda Crkve.
8 S Severin. Pokojni pretplatnici Glasnika S. I.
9 Č Marcelin. Umirući.
10 P Pavao. Svi, koji teže za svetošću.
11 S Higin. Širenje dobre štampe.

12 N **1. po Bog.** Sv. Obitelj. Posveta obitelji.
13 P Bogomir. Naše škole.
14 U Hilarij. Katoličke organizacije kod nas.
15 S Mavro. Gladujući.
16 Č Marcel. Ljubav k bližnjemu.
17 P Antun. Ljubav k siromaštvu i pokori.
18 S Stolica sv. Petra u Rimu. Ljubav k sv. Ocu Papi.

19 N **2. po Bog.** Marij. Povratak nesjedinjenih u krilo Crkve.
20 P Fabijan i Sebastijan. Bolesnici i invalidi.
21 U AGNEZA. Mjesec. zašt. Djevojačka društva S. I.
22 S Vincencije. Napastovani.
23 Č Zaruke Bl. Dj. Marije. Svetost života u ženidbi.
24 P Timotej. Čast oltara za † biskupa Langa.
25 S Obraćenje sv. Pavla. Obraćenje Židova.

26 N **3. po Bog.** Polikarpo. Apostolski duh u Kat. društvima.
27 P Ivan Zlatousti. Propovjednici.
28 U Ildefons. Branitelji vjere.
29 S Franjo Sal. Suradnici Glasnika.
30 Č Martina. Siročad.
31 P Petar Nolasko. Naši pokojnici.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u veljači: **Svetost u ženidbi.**
Misijska nakana: **Katoličke škole u misijama.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. **Veljača 1930.** **Broj 2.**

ŽENIDBENA SVETOST.

Nakana Apostolstva molitve u veljači blagoslovljena od sv. Oca.

Otkako su naši praroditelji počinili svoj prvi grijeh, bjesni na svijetu strašan boj. Čovječanstvo je razdijeljeno na dva tabora. Jedni su uz Krista, drugi uz Belijala; jedni uz svijetlo, drugi uz tamu; jedni uz život, drugi uz smrt; jedni uz nebo, drugi uz pakao. Ova se protivnost pokazivala uvijek osobito što se tiče ženidbe. No to kao da se nije još nikada isticalo tako oštro kao u naše dane. Bog je na divan način posvetio ženitbu. Sotona nastoji sve jačim silama, da učini od nje ognjište grijeha.

Ženidba prema Božjoj osnovi.

Kamo sreće, kad bi barem svi katolici shvatili ženidbu, onako, kako ju je Bog htio.

Ženidba je dvostruko predavanje sama sebe Ženidbeni se drugovi predaju jedno drugomu. Prema riječima sv. Pavla muž kod vjenčanja predaje svoje tijelo ženi. Ono ne pripada više njemu. I žena predaje svoje tijelo mužu; ono više ne pripada njoj. Svi znamo, da ovo uzajamno predavanje tjelesa biva zato, da može opstojati rod ljudski.

Muž i žena predaju se jedno drugomu. No oni se predaju i Bogu. nema opstanka ni razvoja rodu ljudskom bez osobite pomoći Božje. Da čovjek dođe na ovaj svijet, treba da mu Bog kod začeća stvori dušu. Prema tomu ženidba nije samo savez između dviju osoba, već i neko treći ima u njoj riječ, a to je svemogući Bog. Kod vjenčanja sklapaju vjerenik i vjerenica savez i sa svojim Stvoriteljem, koji je sama svetost.

Po Isusu je Bog na divan način posvetio brak. Dobro znamo, da je brak kao sakramenat slika one veze, koja spaja Isusa i njegovu Crkvu. Između Isusa i Crkve postoji dvostruko uzajamno predavanje. Krist se predaje svojoj Crkvi, Crkva se predaje Kristu i tako oboje postaju jedno tijelo. Oni se tako sjedinjuju po euharistiji. Po sv. pričesti združujemo se svi s Isusom kao što se hrana sjedinjuje s onim, koji je prima, i ona postaje jedno tijelo s njim.

Isus i Crkva predaju se jedno drugom za čitav svoj život. A jer je taj život vječan, i oni se predaju jedno drugom za čitavu vječnost.

I bračni drugovi moraju se predati jedno drugomu za sve vrijeme, dok su na ovom svijetu. A jer je Isus jedan, a i Crkva jedna, to i brak može opstojati samo između jednog muža i jedne žene. Ako muž za života svoje zakonite žene živi s drugom, razumije se, to nije nikakva ženidba. Isto treba reći o ženi, koja bi uz svoga muža živjela s drugim.

Isus i Crkva predaju se zajednički nebeskomu Ocu, a predaju mu se po euharistijskoj Žrtvi. Iz ovoga predavanja Bogu dolazi sav naš svrhunaravni život kao što nam sav naravni život dolazi iz zajedničkog predanja bračnih drugova Bogu.

Napokon jedinstvo između Isusa i njegove Crkve te jedinstvo između muža i žene idu za istom stvari, a ta je da rađaju djecu za Boga. Djeca, koja po običnoj ženidbi dođu na ovaj svijet, moraju se po Isusu i po Crkvi preporoditi u djecu Božju, i kao djeca Božja treba da budu hranjena i odgajanja. I tako je Bog običnu Ženidbu visoko podigao, dapače je tako reći učinio božanskom. Ali đavao nastoji, da je uništi, da je sramotno ponizi, da je pretvori u nešto posve životinjsko.

Sotona rušitelj.

Čovjek koji ne živi u Isusu. ne može se dignuti do plemenitog predanja osobi drugog spola. Još manje može se tu govoriti o predanju samoga sebe Bogu. Takav čovjek ide samo putem, kojim ga vodi sjetilnost. On ne će mariti za zakon Božji, koji ne dopušta ženidbenih čina prije zakonite ženidbe. I tako se takav jadnik duševno upropašćuje. Naravski, u takvu življenju nema ni govora o kakvom predanju Bogu. No tu nema ni govora o predanju drugoj osobi. Takvo čeljade traži samo sebe, svoju nasladu, baca u vječnu propast i sebe i svoga druga u zlu, gubi štovanje spram ovoga, jer u njemu gleda zapravo samo životinju. Ne zna zapovijedati sebi. . .

Zaruke Bl. Dj. Marije i sv. Josipa.

Ni u ženidbi nije kod takvih osoba ubijena životinja. Ako je bračni drug boležljiv, nije ga doma, ili ako je sjetilna sklonost prejaka, traži se druga osoba. I baš jer čovjek traži sama sebe i diže se poput sotone proti Bogu, sprečava se u ženidbenom staležu začeće ili se ubijaju djeca. Radi iste gadne sebičnosti dolazi kao često do ženidbene rastave, da se onda sklopi divlji brak. A kako katolička Crkva toga ne trpi, otpadaju takvi i od same vjere. Drugi se opet i vjenčaju s nakanom, da će se rastaviti, ako vide, da im je to ugodnije. Jedna mlada dama htjela se odmah iza vjenčanja rastaviti i poći za drugoga. Kad su joj rekli, da to nije slobodno, jer se na vjenčanju obvezala, da će biti do smrti vjerna mužu, odgovori: »Ja ženidbe nijesam nikad tako shvaćala.«

I državni zakoni u raznim krajevima sve više idu u susret onima, koji žele ženidbenu rastavu. Tako dolazi do »slobodne ljubavi«. Ta, ako se netko može rastaviti iza 10, 9, 8 godina, zašto se ne bi mogao rastaviti i prije? A onda čemu se i vjenčati? I tako smo eto došli do »slobodne ljubavi«, koja je potpuni razor ženidbe i smrt ljudskog društva.

Oni, koji žele živjeti u »slobodnoj ljubavi«, ne će da budu oci ni majke. Tu se sprečava porod ili se ubijaju djeca. Djevojka dođe k liječniku i veli mu: »Molim vas pomozite mi! Majka mi neprestano plače, a otac me tjera iz kuće.« I nesavjestan će liječnik ubiti dijete. Neki su na ovakve molbe već tako navikli, da su im one nešto posve obično. Tako smo daleko došli! U Evropi pogiba na ovaj način najmanje jedan milijun djece na godinu. Ovakvo je ubijanje poroda i za majke vrlo opasno. Mnoga je od takvih platila životom. Stoga, a katkad i zato, što nije novaca, mnoga pusti, da dijete dođe na svijet, pa ga onda ubije, uguši, baci u vodu ili u vatru. Čovjek se zgraža, kad i pomisli, kako se danas ovakvi zločini množe. . .

O spolnim bolestima, koje se osobito u većim gradovima šire poput kuge, ne ću ni da govorim. Ljudi su se prodali sotoni, a on je poznat već od početka kao krvnik roda ljudskoga. On duševno i tjelesno upropašćuje čitave narode. U mnogim zemljama treba više mrtvačkih sanduka nego kolijevka.

Ima li kakvo pomagalo, kojim bi bilo moguće stati na put ovoj opačini, ovoj propasti čitavih naroda? Istina, socijalne su prilike mnogo skrivile, da je došlo do ovoga stanja. Ali glavna je krivnja u tom, što su se, mnogi po modernom poganstvu predali sotoni, zakletom neprijatelju čovječanstva. Spasit ćemo se samo onda, ako se što uže sjedinimo s Isusom, jer je on naš život. A Isus je naš život po presv. Euharistiji. Stoga, djeco, djevojke, mladići, oci i majke, pričešćujte se što pobožnije i što češće, da ostanete čisti izvan ženidbenoga staleža kao i u njemu. Samo tako ozdravit će i obitelji i narodi.

E. Springer D. I.

MISIJSKA NAKANA U VELJAČI.

Katoličke škole u misijama.

Iako se katolička misija može pomisliti i bez škole, opet nema sumnje, da su škole tamo kao i kod nas od neprocjenljive važnosti za uzgoj mladeži, a po njoj i za uzgoj cijelog naroda. Misijonari su uvjereni, da im škole nijesu samo vrlo korisne, već su im pače tako potrebne, da se bez njih ne mogu nadati boljoj budućnosti. U školama najlakše uči misijonar djecu nauku Isusovom, a preko djece dolazi se mnogo lakše i do roditelja. Katolička sveučilišta opet mnogo pridonose, da obrazovaniji pogani počnu više cijeniti naše svetinje.

Broj svih katoličkih škola u misijama digao se na 42.613. Od toga odpada na škole, gdje se poglavito uči katekizam, 20.247, osnovnih škola ima 20.878, industrijskih 462, srednjih 1018, sveučilišta 8.

Ali u svim misijskim krajevima nailaze misijonari na vrlo velike teškoće gledom na škole. To su najprije materijalne neprilike: Nema novaca. A još su veće zapreke, što ih stavljaju našim misijonarima na put protestanti, poganski bogataši, razni zakoni, kojima su katoličke škole pravi trn u oku.

Stoga ćemo nastojati, da sa svoje strane što bolje pomognemo naše misijonare, te mognu što uspješnije raditi za Isusa po školama. Slat ćemo im milodare. Ali prije svega ne ćemo zaboraviti na molitvu.

† EDUARD GAVEZ.

Ima travka, koje rastu među odličnim cvjetovima, i ljekovite su, pa tim svojstvom i krasnim mirisom vrednije od svih onih osobitih cvjetova. Nego te su biljke na oko tako neugledne, da se malo tko i obazire na njih, mnogi ih pače drže običnom travom ili i korovom. Takva mi travka dolazi na um, kad pomislim na odličnog pokojnika Eduarda Gaveza. Pun unutrašnje ljepote duše izvaredno jake, a izvana tako tih i smjeran, tako neznatan po svojoj vanjštini! I ipak je došao do odlična mjesta: bio je vijećnik banskoga stola. Promislu se Božjem htjelo, da u tom uzornom katoliku spoji na oko tako protivne stvari.

Rodio se u Varaždinu 10. VIII. 1852. Malo potom što je ugledao Božje svijetlo, stiže ga križ: pade majci iz ruku, stuče lijevo rame i ovo mu osta za čitav život iskrivljeno. Radi toga izgubi milost kod roditelja. Daroviti i osjetljivi mališ brzo razabra svoju bijedu, no ne klone, već započinje borbu, da osvoji roditelj

ska srca. Štogod traže roditelji, on smjesta i veselo vrši, on pače pretječe njihove želje. Sad je s majkom u kuhinji, trči po drva, nosi vodu, pere rublje, radi sve, što treba. Ipak mu se roditeljska srca i dalje zatvaraju, kako je poslije priznala sama njegova majka. No on i nadalje radi i sluša bolje od sviju, premda je u kući posljednji od sviju.

Došlo i vrijeme škole. Ni tu nije malom Edi bilo bolje. Drugovi su mu se znali narugati radi tjelesne mane, a učitelji su ga kažnjavali, što nema knjiga. Siromašni mu roditelji — otac je bio zidar — nisu mogli nabaviti svih knjiga, pa je mališ morao sad ovu sad onu posuđivati od drugova, da nauči zadaću.

To pa veliki posao kod kuće, u kojemu je pomagao majci, bilo je uzrokom, da je isprva slabije napredovao u školi. Stoga roditeljima nije ni dolazilo na pamet, da bi ga dali na dalje nauke. Mališa je učinila nevolja zrelim. Uvidao je, da će mu budućnost biti strašna, ako ne nastavi nauka, jer zbog tjelesne mane nije bio za zanat. Prionuo je čvrsto za knjigu, učio po noći i postao boljim đakom. Uzato umekša Bog i roditeljska srca. Videći oni, kako su ubogo dijete trudi poput crvka, da im u svemu godi, i kako neumorno radi za školu, zamilovaše ga napokon i prigrliše. Mališu je bilo ko i siromašnomu cvjetku, do kojega napokon u debeli hlad prodru sunce i rosa. Radost se nastani u malom njegovom srcu, odsad mu je bio drag i lak svaki rad i svako trpljenje.

Kad je žarko zamolio roditelje, da ga upišu u gimnaziju, oni to smjesta učiniše. Dakako, ni tu ga ne mogoše dovoljno pomagati, pa je siromašni đak dobio češće lošiju ocjenu, makar je vrlo dobro znao i odgovarao lekciju. Zašto? Nije ni tu imao vazda svojih knjiga, već je učio iz tuđih posuđujući od drugova. . .

Položivši ispit zrelosti 1871. pođe u kapucinski samostan u Varaždinu i zamoli, da ga prime makar kao zadnjega brata. Zahvati ga duboka žalost, kad ga ne mogoše primiti radi tjelesnoga nedostatka. Ipak ni tu ne smalaksa, već uzdajući se u Boga odluči da će bijedu tijela naknaditi snagom duha. Upisa se na sveučilištu kao pravnik, želeći da postane jednom sudac. Pun truda i pregaranja bio je život mladoga studenta. Stan — malu ubogu sobicu — plaćao je onim, što je zaslužio podučavajući dijete i brata pok. Zajca, slavnoga glazbenika. Hranu je pak sam sebi priređivao. Od kuće bi mu slali po paket kukuruzna brašna s nešto masti i sira. Kad bi svršilo predavanje na sveučilištu, vidio si ga, gdje ide sa zemljanim ćupom po vodu na Jelačićev trg. Zatim se dao na kuhanje pri-

redujući žgance ili mlince. Kad mu je bilo moguće, pozvao bi na tu ubogu gozbu i kojega kolegu. No češće se dešavalo, da se i sam morao zadovoljiti suhim kruhom i vodom po cijele dane.

Tako pateći svrši nauke s vrlo dobrim uspjehom i započe službu u svom rodnom mjestu, Varaždinu. Domala načini i sudački ispit i bi napokon imenovan sucem. Služio je u Varaždinu, Bjelovaru, Požegi, Slatini, Osijeku i napokon od 1907.-1922. kao vijećnik banskoga stola u Zagrebu. U Požegi se vjenčao s gospodicom Marijom pl. Csillagh. Brak im je Bog blagoslovio s osmero djece, od kojih još živi četvero. Iza 1922. radio je kroz 3 godine privatno kod odvjetnika. Tad ga je staračka slabost prinukala da prestane s radom, a domala ga privezala uz krevet, iz koga se nije dizao pune tri i po godine. Napokon je 13. VIII. 1929. primivši sv. sakramente umirućih predao Bogu svoju plemenitu dušu.

Već se iz rečenoga razabire, da je pokojni Gavez bio jedan od ljudi rijetke duševne snage. Ta je snaga provirala iz njegove nepokolebive ljubavi k Bogu, koja je s godinama sve više rasla i uzdigla toga, tjelesno slabašnog čovjeka da duševnoga gorostasa. Djetinja ga je pobožnost pratila od najranijih godina do smrti. Najmilija mu je molitva bila krunica Majke Božje, molio ju je svaki dan vec, od svoga djetinjstva. Kad potkraj života nije više mogao moliti, listao je svoj molitvenik i razgledavao svete sličice, koje su mu bili vazda tako drage. — U njegovoj se obitelji nije nikad blagovalo, a da se ne bi izmolila molitve prije i poslije jela. Iza molitve poslije ručka uvijek bi rekao: »Hvala Bogu, jela. Iza molitve poslije ručka uvijek bi rekao: »Hvala Bogu, jedan objed manje na računu, jedan dan bliže k vječnosti.« — Kad je sv. Otac Pijo X. pozvao sav katolički svijet, da češće pristupa k stolu Gospodnjem, eto odmah toga poslušanog sina Crkve k svagdanjoj sv. pričesti. Punih 16 godina je svaki dan išao najprije u crkvu, da sluša sv. Misu i da se pričesti, a onda polazio u sudnicu. I kad već nije mogao da ide u ured, ipak si ga i onda vidio svaki dan u isusovačkoj crkvi Srca Isusova, gdje sluša sve sv. Mise od prve do posliednje i prima sv. pričest. Nedjeljom i blagdanom proveo bi u crkvi ovako na tašte prijepodne i vraćao se kući tek oko 1 sat poslije podne. Kako je od slabosti znao i pasti na ulici, dešavalo se, da su ga donijeli kući. Napokon mu je jedan svećenik Isusovac svjetovao, da ne ide tako slab u crkvu, jer to Bog od njega ne traži. Od tada se kod kuće molio. U bolesti mu je svaki tjedan po jednom bila donešena kući sv. pričest.

Velika je bila njegova ljubav k bližnjemu. Postavši sucem uzdržavao je roditelje, školao braću, podupirao po mogućnosti rodbinu i svakoga, koji bi se na nj obratio za pomoć. Bio je uzoran suprug i otac. Prema svakome tako fin, ljubezan i uslužan. Od rane mladosti nije dopuštao, da se o ikome pred njim rđavo govori. »Molimo se radije za tu osobu«, znao je reći u takvom slučaju.

Bio je osobito r a z b o r i t. Govorio je malo, ali što je rekao, bilo je prodahnuto mudrošću, što je Bog daje svojima. Blaga ozbiljnost, koja mu se čitala na licu, odražavala se u svemu njegovu življenju i djelovanju. Bio je pun pravničkoga znanja, vrlo cijenjen od drugova pravnika. P r a v e d a n prema svakome pokazivao je to naročito u sudnici. Kad je on nešto rekao, onda drugi suci nisu više sumnjali, da je tako. Kad bi se imala izreći komu zločincu smrtna osuda, gledali su redovito najprije u Gaveza i govorili mu: »Što misliš ti?« I vazda su bili za ono, što je on mislio, jer su bili duboko uvjereni, da je njihov umni i učeni kolega ujedno i tako pravedan, da ga nikakvi obziri ne će skloniti a da ne bi sudio strogo po savjesti.

Da može pomagati druge, živio je sam tako u m j e r e n o, da se odricao nesamo dopuštenih zabava i užitaka, već je zakraćivao sebi često i što mu je bilo upravo potrebno, i živio u oskudici. Njegova se duševna j a k o s t vidi iz silnih borba, što mu ih je bilo izdržati od djetinjstva do smrti. Borbe s bolešću, siromaštvom progonstvima. Da, i s ovima. Tako na pr. 1917. bi imenovan vladinim savjetnikom. No malo iza toga dođe mu pismeni nalog, da zahvali na tom imenovanju. Rekoše, da vladino predsjedništvo »ne želi imati savjetnika, koji ide svaki dan u crkvu«. . . Mirno je podnio i tu nepravdu.

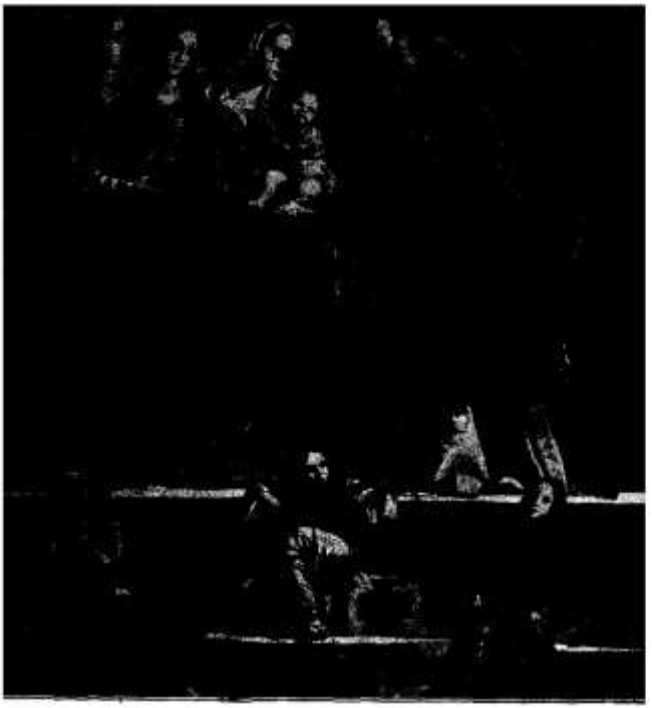
Da je to bila jaka duša, vidi se i iz silne njegove radinosti. Kao u pučkoj školi tako i u gimnaziji vazda pomaže roditeljima kod kuće u radu. U kasnijem životu postizava marljivošću uz pravničko također veliko bogoslovno znanje Naročito dobro pozna Sveto Pismo, koje čita svaki dan, i to u latinskom jeziku.

U patnjama, što ih je toliko imao za cijelog života, vlada se kao pravi junak: nigda nije zlovoljan, nigda se ne tuži.

Ovaj izvanredni sin Crkve Božje zaslužio je nesamo ovakav sitni članak, već da se o njemu napiše i cijela knjiga. Onda bi se istom pravo vidjelo, kako se taj ponizni, čedni i jednostavni patnik i pravednik tako približio svojim miljenicima, kojih je žića tako rado čitao, svojim uzorima — Svecima, te se po svemu čini kao jedan od njih. Hvala milosrdnom Srcu Gospodnjemu, što je u ovom svojem velikom štovatelju dalo u naše dane hrvatskom narodu, osobito obrazovanim Hrvatima katolicima takav uzor!

Milan Pavelić D. I.

»Razmatranja o litanijama Presv. Srca Isusova« (158 stranica). Litanije Presv. Srca idu među najuzvišenije molitve, što ih ima naša sv. Crkva. Ako hoćeš da ih što bolje moliš, treba da ih dobro razumiješ. U tome će ti pomoći ova lijepa razmatranja, što ih je napisao O. Kulunčić D. I. Cijena: . 10.— dinara

SVIJETLO, ŠTO SVIJETLI U TAMI

Narod koji hoda u tminama i sjeni smrtnoj.« Izaija 9.

Ogledamo li se oko sebe otvorenim očima, vidimo zaista žalostan mrak, koji je zaokupio mnoge ljudske duše. Malo je tko zadovoljan svojim položajem, nezadovoljstvo je općenito. Velik je broj onih, koji u očaju ne nalaze drugoga izlaza iz te tame nego bijeg iz života. Dnevni listovi puni su svaki dan vijesti o počinjenim samoubojstvima, jer se ljudi truju, utapaju, vješaju ubijaju. »Tmine i sjena smrtna . . .«

Pogledamo li u bogataške palače ili zavirimo na okanca niskih siromašnih kućica, zastrašit će nas mrak i hladnoća, koja iz njih izbija. Bogataši bježe iz svojih domova, traže zabavišta, a vraćaju se svojim kućama s osjećajem, da ulaze u krasno uređene, mračne grobnice bez života. Na selima gasi se jedno ognjište za drugim, opustješe mnoga dvorišta. Mrak se spustio na nekad svijetle i vedre obraze našega svijeta. Nad polja, kojima se u sunčevu sjaju dana razlijegala vedra pjesma radinih posleníka, spustio se grobni muk. U obiteljima našima »tmine i sjena smrti ...«

Ali, jer narodi sastoje iz obitelji i pojedinaca, nije čudo, da se mrak pojedinaca i tama obiteljskih gnijezda prenosi i odrazuje i na cijelim narodima. Svagdje mračno nezadovoljstvo, crne bolesti, mrak buna i ratovi, »tmine i sjena smrti . . .«

Vode se dogovori, pregovori, konferencije i intervencije, da se doskoči tome zlu, ali nema uspjeha, te se čini, da prorok i nas zove ko negdašnje stare pogane: »Narod, koji hoda u tminama i sjeni smrtnoj . . .«

Pa ipak ima ljudi, kojima se svijetle duše i u radosti odsijeva srce od ONOGA, koji za se reče: »Ja sam svijetlo svijeta. Tko za mnom ide, taj ne hoda po tami, nego imade svijetlo života«. (Iv. 8, 12).

Što je tamnije u ljudskim dušama, što su mračnija lica obiteljskih članova, što crnija noć obuhvata narode, to jasnije se odsijeva »božansko Srce Isusovo kao na prijestolju od same vatre i plamena bacajući zrake posvuda, sjajnije je od sunca, a prozirno kao kristal. Rana, koju mu zadadoše na križu, vidi se jasno, vijenac od trnja nalazi se oko nje, a križ odozgo«, kako veli sv. Margareta Marija i nastavlja: »POSLJEDNJI PUT kuša NJEGOVA ljubav, ne bi li predobila kršćane ovih zadnjih vjekova . . ., da ih ljubazno potakne na ljubav, i to na pravu«.

Što očajnije mnogi misle, da nema svijetu spasenja to jasnija je riječ Pija IX: »Crkvi i društvu ljudskome nema više pomoći do jedino u Presvetom Srcu Isusovu«. Širimo Glasnik Srca Isusova i s njime pobožnost k tom divnome Srcu. Ovo neka bude temelj, na kojemu ćemo zidati budućnost svoju, svoje obitelji i svoga naroda, kako nas puti u svojoj poslanici Lav XIII.: »Evo, ukazao se očima našima presretni znak: Presveto Srce Isusovo! Na nj neka se osloni svaka nada, od Njega neka ljudi ištu i iščekuju spas.« Po njemu će: »Narod, koji hoda u tminama, vidjeti svjetlost veliku, i one, koji stanuju u sjeni smrtnoj, obasjat će svjetlo«. Iz. 9, 1—2.

Hajdemo dakle k Presvetom Srcu Isusovu, jedinome svijetlu, što svijetli u tami naših vremena. Dvadeseti vijek mora i treba da bude »VIJEK SRCA ISUSOVA«.

Antun Metzger.

STRAŠNA KAZNA RADI PSOVKE.

Godine 1915. je kod Arnoša u Ruskoj Poljskoj Franjo Rogić vojnik opsovao Boga i Majku Božju. U taj čas pogodila ga granata u usta i zabila ga tako u zemlju, da mu je nestalo svakog traga. Ni jednomu od vojnika, koji su uza nj stajali nije se ništa dogodilo. Svjedoči Petar Salar, bačvar iz Kustošije kod Zagreba, koji je to na svoje oči vidio.

BOŽJA I NAŠA VJEČNOST.

— Ne znam, Ivane, da li su tebe kada pitali: Tko je Boga stvorio. A gle, ja sam čuo od jednoga mladića, da je njega to upitao jedan od njegovih drugova.

— I meni samom često dode takvo pitanje. Da je Bog sve stvorio, jasno je. Ali otkuda dragi Bog?

— Bog je sam od sebe.

— Dakle je Bog stvorio samog sebe?

— Ne, Ivane. Bog je sam od sebe znači, da je Božja narav takva te ona mora opstojati, opstojati od vijeka, bez početka i bez kraja.

Pomisli, koliko hoćeš godina unatrag, nikad ne ćeš doći do časa, u koji bi Bog počeo živjeti. Pođi mišlju, koliko hoćeš, u budućnost, nikad ne ćeš doći do svršetka života Božjeg.

Božji život ne mjeri se danima, mjesecima i godinama kao što naš. Evo već je prošlo mnogo stoljeća, otkako postoji naš svijet. Ali Bog kroz čitavo ovo vrijeme nije postao starijim ni za jedan časak. Pa opstojao svijet još ne znam koliko milijuna godina, Božja se dob ne će ni najmanje promijeniti. Stoga i govori psalmista: »Tisuću godina u očima su tvojim kao jučerašnji dan . . .« Ps. 91, 4.

— Kako se može dokazati da je Bog vječan?

— Posve lako, Ivane. To nam kaže sam razum. Jer da Bog nije vječan, onda bi ili jedamput počeo opstojati, ili bi jedamput prestao njegov život. Ali ni jedno ni drugo nije moguće ni pomisliti. Kad bi naime Bog jedamput započeo živjeti, morao bi ga netko stvoriti. A to je nemoguće, jer onda Bog ne bi bio najviši i najsavršeniji, ne bi bio Bog. Isto se mora reći, kad bi Bog morao da jedamput prestane živjeti.

— Razumijem.

— I Sv. Pismo ističe na više mjesta vječnost Božju. Bog govori o samom sebi: .»Ja vječno živim.« 5. Mojs. 32, 40. Prorok David kliče: »Prije nego što postadoše brda i nego nasta zemlja

i njezino obzorje, ti jesi, Bože, od vijeka do vijeka.« Ps. 92, 2. »Ja sam alfa i omega, govori Gospodin Bog, koji bijaše i koji će doći, svemogući.« Apok. 1, 8. Alfa je prvo a omega zadnje slovo grčke abecede. Ovim riječima htio je sv. Ivan označiti, da je Bog početak i svršetak svega, to jest da je vječni i neograničeni Gospodar svih stvorova.

Vječnost Božja sjeća nas naše vječnosti. Istina, mi smo poželi živjeti pred nekoliko godina. U tom se ne možemo mjeriti s Božjom vječnošću. Zato se zapravo i ne kaže, da smo vječni, već samo besmrtni, a to stoga jer život naše duše ne će nikad imati svršetka. Poslije sudnjeg dana sjedinit će se duša s tijelom i onda s njim nastaviti život u vjekove.

Poznato nam je, da su pred čovjekom dva vječna života jedan sretan, drugi nesretan; jedan u nebu u neiskazanom blaženstvu, drugi u paklu u beskrajnim mukama; jedan nije ništa drugo već neprekidna radosna pjesma, drugi neprekidni jao.

Izbor je svakome slobodan. A šta tko izabire, pokazuje djelima zemaljskog života. Prema njima će svatko biti kažnjen ili nagrađen. Ah kad bi ljudi češće razmišljali o riječima sv. Bernarda: »Jedno od dvoga pripast će mi: ili ću se svu vječnost radovati sa svecima u nebu ili ću svu vječnost biti u paklu s prokletima!« Kad bi se sjećali riječi sv. Augustina: »O vječnosti, vječnosti, tko na te misli a ne čini pokore, taj je ili izgubio vjeru ili ako je nije izgubio, onda nema srca.«

— To je istina.

— U Bavarskoj u Münchenu živio čestit građanin. On je govorio, da su ga u njegovom kršćanskom životu uzdržale propovijedi jednog svećenika. Kad je bio na smrtnoj postelji, dao je pozvati toga propovjednika pa mu je rekao: »Osobito vam zahvaljujem na jednoj rečenici u vašim propovijedima.« — »Koja je to? upita propovijednik.« Rekli ste: »Ono, što je dugo, nije vječno, ali vječnost je duga!«

— Kamo sreće, kad bi smo se onako brinuli za sretnu vječnost, kao što se brinemo za sreću na ovom svijetu!

— To nam, Ivane, i Isus dovikuje osobito riječima: »Šta koristi čovjeku, da dobije čitav svijet, a duši svojoj naškodi? Ili kakvu će zamjenu dati čovjek za dušu svoju? Jer će doći Sin čovječji u slavi Oca svojega, s anđelima svojim, i tada će dati svakome po djelima njegovim.« Mt. 16, 26-28. Svega će na svijetu nestati kao sna. Iza toga dolazi vječnost, koja ne prolazi.

Čovječe, pobrini se, da ti vječnost bude dobra, pa makar se morao odreći i najvećeg blaga na ovom svijetu! Tako je mislio i radio kralj kastilski Ferdinand III. Usred dvorskih mamila na grijeh bio on svima uzor kreposti. Šta mu je davalo jakosti, da svlada napasti na dvoru? Misao na vječnost. U njegovoj sobi mogle su se čitati riječi ispisane zlatnim slovima: »J a m i s l i m n a v j e č n e g o d i n e .« I kad bi sjedio na prijestolju okružen kraljevskim sjajem, činilo mu se, kao da mu netko šapće: »Fer-

dinande, sjeti se vječnosti!« Kad bi se nalazio u lovu ili na bojnom polju, kao da su mu zvuci trublje i roga odjekivali riječima: »Ferdinande, sjeti se vječnosti!« Kad bi se nalazio na zabavama, među svojim savjetnicima, na sudačkoj stolici, i opet kao da bi čuo, gdje netko govori: »Ferdinande, sjeti se vječnosti!«

— Sad se sigurno ne kaje, što je slušao taj glas. . .

— Isto se tako ne kaje ni Toma Morus, kancelar engleskoga kralja Henrika VIII. Kralj je otpao od katoličke vjere. Na taj grijeh htio je prisiliti i svoje podanike. A jer je Morus bio vrlo ugledan, naravski da je kralj posebno nastojao, da on otpane. Toma ne htjede izdati svoje vjere; volio je poći u tamnicu. Sa suznim očima molila ga njegova žena, da poput tolikih drugih barem izvana potpiše, što kralj traži od njega.

— A šta misliš, koliko bih još mogao živjeti na ovoj zemlji?

— Barem još dvadeset godina, odvrati žena.

— Zar bi bio dobar trgovac, tko bi i za hiljadu godina dao čitavu vječnost? . . . I Toma je radije dao glavu, nego da proigra svoju vječnu sreću.

F. Mašić D. I.

ŠTO ĆEŠ MOLITI U ISPOVIJEDAONICI?

Kad dođe na tebe red, da se ispovjediš, klekni u ispovijedaonicu. Svećenik te blagoslovi, a ti se prekriži i počni svetu ispovijed ovako:

Skrušeno ispovijedam svoje grijehe od . . . (zadnje subote, prvog petka, 8 dana, 2 tjedna . . . već prema tomu, kada si se zadnji puta ispovijedio).

Je li to dosta, ako se počinje ovako sveta ispovijed? — Jest.

Ne treba dakle moliti t. zv. općinsku ispovijed »Ispovijedam se Bogu . . . «? — Ne treba.

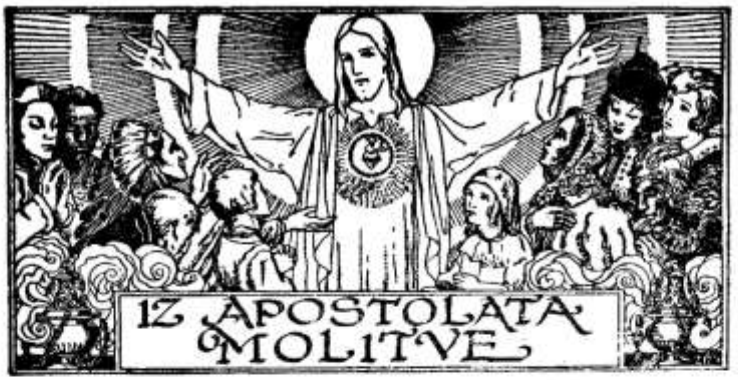
Zar ne treba moliti za blagoslov? — Ne treba.

A kada si rekao svoje grijehe, kaži: **Molim pokoru i odrješenje grijeha.**

Poslije toga pozorno saslušaj riječi ispovijednikove, poimence pokoru, koju ti je zadao. A onda klečeći u ispovijedaonici završi ispovijed skrušenim pokajanjem:

Kajem se od sveg srca, što sam uvrijedio Boga najveće i najmilije dobro. Mrzim na sve svoje grijehe i tvrdo odlučujem, da ću se popraviti i da ne ću više griješiti. — Zatim pričekaj u ispovijedaonici, dok te svećenik ne odriješi od grijeha.

»Želiš li svoju sreću« ili Zvanje (59 stranica). Pouka o redovničkom staležu. Unijet će svijetla u dušu, koja teži za velikim, a ne može da se snađe, koji bi stalež izabrala. Cijena: . . . . . 5.— dinara

ČLANOVI APOSTOLATA I ŠTOVATELJI BOŽ. SRCA!

Vođe naše, katolički biskupi, zovu nas o Velikoj Gospi u Zagreb, da se zajednički i najsvečanije poklonimo Isusu u presv. Sakramentu.

»Dostojno je Janje, koje je zaklano,« vele Sveti na nebu po Otkrivenju sv. Ivana 5, 12., da primi silu i bogatstvo i mudrost i jakost i čast i slavu i blagoslov. I svako stvorenje, što je na nebu i na zemlji i pod zemljom i na moru i što je na njima, sve sam čuo gdje govore: Onome što sjedi na prijestolju i Janjetu: blagoslov i čast i slava i jakost u vijeke vijekova!«

Isus živi i radi za nas na oltaru sakriveno i otajstveno, a ipak divno i uspješno. Dolikuje se, da ga od vremena do vremena i s najvećim sjajem pozdravimo.

Dolikuje to napose članovima Apostolata, jer su oni euharistijsko društvo. Oni u svom jutarnjem prikazivanju misle upravo na Isusa živa na oltaru i na njegove nakane u žrtvi; oni vrše svojim trećim stupnjem naknadnu sv. pričest; oni šire čestu sv. pričest; oni vrše svetu Uru klanjanja. Naša je dakle osobita dužnost raditi, da i na euharistijskom kongresu u Zagrebu Isus u Hostiji doživi veličajno slavlje.

Zato ćete: 1. potaknuti i nagovarati svakoga, koji bi ikako mogao doći u Zagreb, da zaista s vama i pođe; 2. štedjeti ćete već sad od proljetnog rada, da mognete poći, a drugima ćete pomoći savjetom i dajući im prigodu da zarade; 3. mislit ćete i na naše posebno društveno vijećanje tom zgodom, kako bismo u štovanju i ljubavi presv. Srca uznapredovali.

U pravo vrijeme javit će vam se gdje i kako će se sastati djevojačka društva Srca Isusova, a gdje i kada muževi i mladići. Za sada tek da s time računate i svi da se Bogu Ocu molite, neka se udostoji i ovom prilikom proslaviti Sina svoga u našemu narodu.

Upravitelj Apostolata.

TRI DANA NEBA — VEĆ NA ZEMLJI.

Tako kažu mnogi, koji obave zatvorene duhovne vježbe. Tu tri dana šuti svijet, a govori Bog. Tri dana miruje tijelo, a radi duša. Tri dana prestaju brige i boli, a srce uživa najčišću radost.

Gdje se tako proživi tri dana? U Domu duhovnih vježba. Za muški svijet bit će takav Dom gotov u Zagrebu u mjesecu kolovozu. Za ženske je već gotov u Zagrebu, Vrhovec br. 43. Sagradile ga velikim žrtvama Časne Sestre sv. Križa.

I do sada su one okupljale u Đakovu u svojoj kući naše Slavonke. Primio sam više puta pisma puna sreće, što je osjećale članice djevojačkih društava, koje su tamo obavile duhovne vježbe. Eto, sad će to moći da prožive i majke i djevojke, gospođe i seljanke, a sve na prekrasnom, zdravom i ugodnom mjestu u Zagrebu.

A što se tu radi tri dana? S Bogom se razgovara. Zato jezik šuti, i premda mogu i po dvije u istoj sobi boraviti, govoriti ne smiju. Govori samo svećenik, koji svaki dan drži 4 propovijedi, sve samo blagu i milu riječ Božju, ali riječ, koja prodire u srce i rasvjetljuje zadnji kutić savjesti. Tu se duša očisti općenitom ispovijedu; tu upozna volju Božju glede staleža, udaje i budućnosti svoje; tu učini red za svoj rad; tu se ojači za borbu; tu se oduševi za ljubav Isusovu i požrtvovnost za svoje.

Tko će dakle prvi u ovaj dvor kreposti? Tko prije nego štovateljice Srca Isusova i njegove Majke? Tko prije nego djevojke i duše, koje žele savršenije Isusa ljubiti? A komu je to i lagljе nego vama č l a n i c e d j e v o j a č k i h d r u š t a v a?

Zato i otvara uprava Doma duh. vježba na Vrhovcu br. 43. prvi tečaj duhovnih vježba za vas sredinom svibnja. Onda ćete posvršavati okapanje i sađenje, a ogrnjanje i prva košnja još neće biti na redu. Tada vam je najbolje povući se u samoću, a i najpotrebnije, jer slijedi košnja, žetva, proštenja i pobožnosti, gdje ćete moći upotrijebiti, što u Domu naučite.

Računajte dakle o tome već sada i štedite, da imate za put i za ova tri dana 100 dinara. Uto ime dobijete: krasnu sobu za stanovanje, tri dana i pol krepku hranu i najpažljiviju podvorbu Časnih Sestara.

Za prvi tečaj u svibnju neka se jave glavarice djevojačkih društava svaka sa još jednom drugaricom. Onda će redom slijediti druge.

Časne Sestre oglasit će raspored tečajeva, pa će redom moći obaviti krasnu ovu društvenu obnovu: gospođe, gospojice, činovnice, namještenice i. t. d. prema dobi i staležu. Za točnije upute treba pisati: Časnoj Upravi Doma duh. vježba. Zagreb. Vrhovec 43. Onamo se valja i prijaviti, tko će i kada moći da obavi taj divni razgovor s Bogom.

Upravitelj Apostolata.

IZ HRVATSKOG NARODNOG SVETIŠTA SRCA ISUSOVA U ZAGREBU.

U rijetko kojoj crkvi odrazuje se svakovremeno vjersko gibanje tako, kako baš u Svetištu Bož Srca u Zagrebu. Baš kao da je ondje srce naroda. Prošlih božićnih blagdana bili smo svjedoci toga. Ne samo Zagrepčani već i mnogo svijeta iz svih krajeva dolazilo je u adventu na sv. ispovijed. Na Srcu Isusovu osjeća se zaista milosrđe Božje nježnije, crpe se jakost i radost obilnije. Koliko pokornika saslušali su OO. Isusovci kroz g. 1929.! . . . Koliko blago mira, koliko obnovljenih energija!

A tek sjedinjenje s Isusom u sv. pričesti! Premda je ljuta zima prvih mjeseci priječila rani polazak crkve, a nesnosna žega opet ljeti rastjerala Zagrepčane na sve strane, ipak je broj sv. Pričesti dostigao 182.568, što znači poprečno svaki dan više od 500. —

Temelj tome dašto da je u dobroj vjerskoj pouci. U samom prosincu bilo je u Svetištu 14 propovijedi. Povrh toga više od 30 govora u Marijinim kongregacijama, koje se kupe u sjeni Svetišta. Izvan Svetišta i kongregacija bili su čuvari Svetišta u prosincu duhovno zaposleni u 22 mjesta i održali 108 govora i konferencija. Povrh toga posjećivali bolesnike u kućama i bolnicama, bodrili siročad u sirotištima i tješili utamničenike u uzama.

Tijekom prosinca pristupilo je Apostolstvu molitve u Svetištu 116 osoba, pa sada samo ovo mjesno središte Apostolata broji 4900 članova. Bratovština Presv. Srca broji 5099 članova, a zbor dobre smrti 1423.

I za ljepotu doma Gospodnjega skrbila su srca puna ljubavi. Ono bujno zelenilo i cvijeće po oltarima većinom je izravno poklonjeno. Razni dobrotvori poklonili su više kilograma svijeća, a k prijašnjim darovima pridošao je jedan vrlo ukusni antipendij i jedan pokrivač krušnika. Najkorisnija pak novost u Svetištu jest veliki ćilim po cijelom podu crkve, kojega je izradila sarajevska tvornica sagova za 32.000 din. Jaslice, kako obično, privlačile su mlado i staro, a Djetešce na slamici bilo je često obasuto darovima jabuka i dr. I za njegovu braću siromahe sabralo se u prosincu kao kruh Sv. Ante 3.812 dinara.

Dokazi su to življe katoličke svijesti i praktične kršćanske ljubavi. Izlijevala se ona i u bujnim zanosnim osjećajima kroz božićne pjesme, koje se orile i više od 20 časova poslije dovršenih večernjih pobožnosti. Svećenik ode od oltara, a crkva sa više od 3000 duša ne miče se, nego Boga časti izljevima srca, a od njega prima snagu za život i nosi je u dom.

A. Alfirević D. I.
upravitelj Svetišta Srca Isusova u Zagrebu.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI PREMA PRESV. SRCU ISUSOVU.

»Pogledaj me časkom na križu, gdje tako gorko patim, da mogu tebi dati svoje božanske vatre... Ti si zapisana u mom srcu krvavim slovima... Moja ljubav prema tebi primorala me je, da dođem na ovaj svijet, moje sveto i čisto srce nije uzmaklo pred smrću. Moje ruke i noge, moju krvavu glavu i cijelo mi tijelo vidiš u velikoj muki. No teže mi je, što ti vidiš moju bol i manje držiš do mene, svoga Otkupitelja, nego do kakve tričarije...«

Tako u jednoj pjesmi Jakopona da Todi, pokornika i pjesnika 14. vijeka, govori Isus kršćanskoj duši. Tuži se Gospodin, što i oni, koji su njegovi, tako malo mare za njegovu gorku muku, koju je podnio od neizmjerne ljubavi prema njima. A kako istom taj ružni nemar i hladnoća zavladaše u novija vremena, kako zakvatiše kršćane 18. i 19. vijeka! Protiv toga zla diže božanski Spasitelj u naše dane svoje Srce, iznese ga pred oči svega svijeta, učini ga predmetom posebne pobožnosti. Htjede on da tim što življe predoči ljudima svoju silnu ljubav prema njima i njihovu crnu nezahvalnost; htjede da što jače potakne velikodušna srca, da mu naknađuju za uvrede; htjede da sveti oganj njegova Srca donese životnu toplinu ostarjelomu i ohladnjenomu svijetu. I mi danas na svoje oči gledamo divne plodove, kojima je urodila i kojima sve više rada ova divna pobožnost: vidimo kako poglavito po njoj stupa katolički svijet gorostasnim koracima k svojem preporodu, k žarkoj ljubavi prvih kršćanskih vremena, kad je Isus bio sve u srcima pojedinaca, u obiteljima, pa je to postao i u društvima i državama.

Našemu je Glasniku zadaća, da tu uzvišenu i milu pobožnost širi u hrvatskom katoličkom narodu. Svakim retkom svojim ide on za tim, da kraljevstvo Božanskoga Srca zade u duše i da raste u njima. No pošto već duže nije opširnije govorio o tom, kako je nastala pobožnost prema Presvetomu Srcu i kako se razvijala, činit će to evo odsada pod ovim naslovom.

Pobožnost prema Presv. Srcu u starija vremena.

Čašćenje božanskoga Srcg Isusova, kako biva danas, počinje s velikim objavljenjima Njegovim u drugoj polovici 17. vijeka francuskoj redovnici od Pohođenja Marijina, sv. Mariji Margareti Alakok. No ono se štovalo već davno prije, ako i ne ovakvim načinom i ovako svečano. Nekad su ga častili pojedinci, štovanje je bilo ograničeno na neke osobe ili društva, dok je u nova vremena istupila sama sveta Crkva, prihvatila to štovanje i malo pomalo ga razvila do današnjega njegova sjaja.

Prve tragove čašćenju Srca Isusova nalazimo u 12. vijeku, gdje se ono počinje isticati kao znamen Isusove ljubavi uz njegovu ranu na boku. U 13. vijeku imamo već posve očito čašćenje Presvetoga Srca. Evo krasna svjedočanstva iz knjige Tajinstvena loža, o kojoj neki tvrde, da ju je napisao sv. Bernardo, a drugi, da je to bio sv. Bonaventura.

»... Proboli su«, kaže se tu, »kopljem bijesne mržnje do Boga presveto srce, koje je već prije bilo probodeno kopljem ljubavi... Kad smo došli do preslatkog Srca Isusova i jer je dobro tu ostati, ne udaljujmo se lako od njega... Pristupit ćemo dakle k tebi i radovat ćemo se imajući na pameti srce tvoje. O kako je dobro i kako je slatko stanovati u ovom srcu! Pravo blago, odabrani biser je srce tvoje, dobri Isuse! Tko ne bi htio toga bisera? Pače, ja ću dati sve drugo za nj, dat ću sve misli i sve osjećaje svoje duše bacajući svu svoju misao u srce dobrog Isusa. Poći ću moliti u taj hram, u tu Svetinju nad svetinjama, k toj Škrinji zavjeta. David je govorio: »Našao sam svoje srce, da molim svojeg Boga.« A i ja sam našao srce Gospodnje, svoga kralja, svoga brata, svoga prijatelja, dobrog Isusa. Pa da ne molim? Da, molit ću. Jer njegovo srce pripada meni, smjelo to velim... Ono je moje. I eto ja imam jedno srce s Isusom... Kad sam dakle tako našao tvoje srce, Isuse, i svoje srce, molit ću te kao svojeg Boga. Primi moje molitve, ili radije, povuci mene sama posve u svoje srce...

»Tvoj bok je bio proboden, stoga možemo mi, zaklonjeni od svih vanjskih oluja, boraviti u ovoj lozi. Zašto je još ranjeno? Da s pomoću vidljive rane vidimo nevidljivu ranu ljubavi... Kako bi nam bolje pokazao tu žarku ljubav nego da pusti raniti nesamo tijelo, već i srce? Tjelesna rana pokazuje ranu duhovnu...

»Ja te ljubim beskrajno kao zaručnica; čistom ljubavi kao sestra. Eto zašto je moje srce bilo ranjeno za tebe... Tko ne bi ljubio ovo ranjeno srce? Tko ne bi uzvratio ljubavi srcu, koje toliko ljubi? Tko ne bi ogrlio tako čista Zaručnika?... Vratimo mu, što više možemo, ljubav za ljubav, grlimo svoga ranjenika... i molimo ga, da naše tvrdo još i nepokajno srce stisne vezom i rani strijelom svoje ljubavi«.

Zar ne govori taj sveti pisac kao da je živio u naše doba? Očito vidimo, da on časti ljubav Isusovu znamenovanu njegovim Srcem, a časti ga zato, da mu vrati ljubav za ljubav.

To isto nalazimo i u pjesmi, za koju su krivo držali, da ju je spjevao sv. Bernardo. To je prva himna Presvetomu Srcu, a nastala je u 13. vijeku. Evo je u kakvu takvu hrvatskom prijevodu:

Srce Kralja svevišnjega,
Iz srca ti kličem svega,
Tebe grlit, o miline,
Za tim moje srce gine,
Daj da tebi govorim.

Radi ljute smrti tvoje,
Što si za me podnijelo je,
Srca moga srce drago,
Jedino mi budi blago:
To nada sve žudim ja.

Do dubine srca moga
Prestupnoga, krivičnoga
Nek ti ljubav prodre smjelo,
Da mi otme srce cijelo
Izranjeno ljubavlju.

Vičem srcem iza glasa,
Jer te ljubim srce Spasa:
K srcu mojem ti se vini,
Sa sobom ga ujedini
Osjećajem pobožnim.

Ružo srca, o rascvati,
Lijuć miris umiljati,
Milostivo cvijet rastvori,
Daj, da moje srce mori
Oganj čežnje za tobom.

Isto srce s tvojim, Kriste,
Daj, i daj mi rane iste:
Srca će nam biti jedno,
Kad probodu moje bijedno
Strijele gorkih pogrda.

Milan Pavelić D. I.

POŽEGA GORI!

Jest, zaista sva Požega i njena okolica od 8. — 19. XII. 1929. bila je u plamenu! Plamen je zahvatio sve kuće i palače, pa i samu vojnu kasarnu i sva sela unaokalo! Sve je gorilo, a ipak nije ništa izgorilo i ništa se u prah pretvorilo! Taj silni plamen, što je Požegu i okolicu zahvatio, bijaše plamen žive vjere, oduševljenja i pobožnosti za vrijeme misija, a upalilo ga samo presv. Srce Isusovo na zagovor svoje nebeske Majke i sv. Terezije.

Odmah u početku misije crkva sv. Terezije dupkom puna i građana i seljaka i gospode i nižih slojeva. Slušali su kô ukopani i gutali prvi govor i program misija. Propovijedi su bile triput na dan. Kod svih propovijedi mnoštvo svijeta, a osobito navečer toliko da nisu mogli ni u crkvu svi stati, te su mnogi i pred crkvom stajali i slušali pozorno svaku riječ. Oduševljenje je svakim danom raslo tako, te su neki dva sata prije dolazili u crkvu, da si mjesto osiguraju! Navala na ispovijed izvanredna, da se jedva moglo odoljeti. Već prvi dan u nedjelju bilo preko 500 ispovijedi. U ponedjeljak zamolila vojna komanda, da dođu vojnici i obave svoju vjersku dužnost. Svi katolički vojnici sa 6 oficira i g. potpukovnikom na čelu pristupili ispovijedi i sv. pričesti.

U drugi ponedjeljak, utorak, srijedu i četvrtak nastavila se misija u dolnjoj filijali te se tako misija upotpunila. Bilo svega preko **5.000** ispovijedi! Prije 31 godinu bilo samo 500 pričesti za vrijeme misija. Kolika razlika onda i sada! Milost je Božja zaista čudesa tvorila i Požega je sva svetom vatrom vjere gorjela! Kad je u samoj Požegi na osminu Bezgrješnog Začeća bio svečani svršetak s presv. Olt. Sakramentom sleglo se silno mnoštvo svijeta sa svih strana, da je tek nešto preko polovice moglo stati u crkvu; a na stotine su stajali pred crkvom. Razvila se veličanstvena procesija, kakvu je Požega jedva kada doživjela. Vrhunac oduševljenja bio je kod papinskog blagoslova i oprosnog

govora misijonara o. Jagrića. Iz tisuće grla orilo se kroz prostranu crkvu: »Odričemo se đavla; vjerujemo u Boga Oca, Stvoritelja neba i zemlje, u sv. Crkvu rimokatoličku. Obećajemo, da ćemo živjeti i umrijeti kao prava djeca svete rimokat. Crkve!« Iza predaje križa do suza ganut presvij. g. opat Tošo Kraljević zahvalio se s par vatrenih riječi misijonarima i puku te zapjevao Tebe Boga hvalimo. Na koncu blagoslova s presv. Otajstvom zaorilo je s kora »Do nebesa nek se ori!«

Požega je gorjela vatrom ljubavi presv. Srca Isusova. Požega je pokazala da u njoj živi i kraljuje presv. Srce Isusovo!

Nek Požega dalje gori,
Nek se Bogu slava ori!
Katolička vjera čista
Nek se u njoj vazda blista!

Da je misija sjajno uspjela, to imamo mi misijonari da zahvalimo u prvom redu Bogu i milosti njegovoj, u drugom redu požeškom svećenstvu s presvij. gospodinom opatom Kraljevićem na čelu; njegovom revnom kapelanu Iveziću, časnim ocima Franjevcima i svima drugim svećenicima, koji su utrli put uspjehu: govorima, nagovorima, tiskanim plakatima; a onda i č. sestrama sv. Vinka, koje su molitvom i primjerom sa svojom dječicom prednjačile. Na koncu imamo da zahvalimo i svoj gospodi i gospođama, osobito g. načelniku Kemfu, koji su našem narodu dali divan izgled onih dana. Neka svima obilno naplati presv. Srce Isusovo!

Ilija Gavrić D. I.

O ZORO, SUNCA GLASNICE.

Crkvena pjesma na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače

O zoro, sunca glasnice,
Što javljaš naše spasenje,
U ovoj noći, Djevice,
Tvoj narod tebe zaziva!

Bujica se, što vuče sve
Put bezdna kobnim valima,
Primiruje, dok prelaziš
Preko nje, Škrinjo zavjetna.

U rosi ti si jedina,
Dok suho sve je okolo,
Ni kap te opet ne kvasi,
Dok cijela zemlja mokra je.

Već kobna zmija digla se
Da otrov na te izbaci,
Al glavu njenu nabrekla
Ti satireš nesvladiva.

O Majko blaga, pogledaj
I čuj nam plač i molitve,
U ovoj borbi s dušmanom
Ti, pobjednice, brani nas.

Sva slava tebi, Isuse,
Od Majke Djeve rođeni,
I Ocu s Duhom Presvetim
Nek bude u sve vjekove. Amen.

IZ CRKVE I SVIJETA

Rim: Jedva da je Crkva katolička igdje bila tako žestoko progonjena kao što u Engleskoj za vlade Henrika VIII. i njegove nezakonite kćerke Elizabete. Henrik, kako je poznato, htio se rastaviti sa svojom zakonitom ženom. Molio je sv. Oca Papu, da ga on razvjenča. Ali sv Otac mu odgovori, da mu Isus nije dao prava da rastavlja one, koji su zakonito vjenčani. Henriku to nije bilo pravo, pa se sam razvjenča. A da se osveti Papi, naložio je svim svojim podanicima, da ne smiju odsada Papu smatrati svojim vrhovnim vjerskim poglavicom, već njega. Tko nije htio udovoljiti želji razvratnog kralja, taj je morao biti spreman, na gubitak svojih dobara pa i na samu smrt. I mnogi katolici zasvjedočili su krvlju svoju vjernost sv. Ocu.

Henrik je bio krvolok, koji se može u tom pogledu takmiti s krvavim Neronom, s okrutnim Dioklecijanom i s divljim Kallesom. Jednaka mu bila njegova kćerka Elizabeta, za koju se pripovijeda, da je rekla: Neka mi Bog dade samo 40 godina kraljevanja, pa ne marim za njegovo nebo. I ona se kroz dugi niz godina nije mogla dosta napiti krvi vjernih katolika.

Ima već više od 40 godina, otkako je Leon XIII. uvrstio u broj blaženika 54 mučenika, što proliše u Engleskoj svoju krv za ovih progona. 15. prosinca g. 1929. proglasio je Papa Pijo XI. još 136 mučenika blaženima te tako u svojoj jubilarnoj godini stavio u svoju tiaru 136 sjajnih dragulja.

Amerika. U Sjedinjenim državama američkim prelazi na katoličku vjeru iz protestantske poprilici godišnje 200.000 duša. Nedavno se javilo, da je prešao na našu vjeru Dr. Kinsman, protestantski biskup. U znak svoga osobitog štovanja poslao je sv. Ocu na dar svoj biskupski križ i prsten. Jer je dotični biskup bio vrlo ugledna ličnost u Americi, lako je razumjeti, da se o njegovom obraćenju mnogo govorilo.

Engleska. I tu mnogi prelaze na katoličku vjeru. Treba osobito istaknuti, što u tom pogledu prednjači drugim anglikansko svećenstvo. Pred pet godina osnovao se u Engleskoj poseban zavod, gdje se ti anglikanski svećenici pripravljaju na katoličko ređenje. Broj takvih obraćenika narastao je na 57. — Glasoviti liječnik engleski Fergusson, specijalista za tropske bolisti, odrekao se svoje službe u Australiji, da pođe u katoličko sjemenište i tu se učenjem filozofije i teologije pripravi na svećenički red.

Isusovci u misijama: U misijama rade 2382 Isusovca: 1491 svećenik, 404 onih, koji se pripravljaju za svećenike, 487 braće laika. Uz propovijedanje evanđelja Isusova brinu se još za 10 zavoda za gubavce, 41 bolnicu, 107 sirotišća, 133 ljekarne za sirote, za 9 bogoslovija, 11 malih sjemeništa, 8 sveučilšta s 5729 slušača, 47 srednjih škola sa 16.269 učenika, 7413 osnovnih škola s 245.044 učenika. Osim toga vode u misijskim zemljama 14 tiskara i 6 zvjezdarnica.

MALI KRIŽARI

PAPA PIJO XI. I RANA SV. PRIČEST.

Poznato je, kako je Papa Pijo X. nastojao, da se u Crkvu opet uvede česta i rana sv. pričest. Istih je želja i sadašnji sv. Otac. Njemu je osobito na srcu rana sv. pričest nevine dječice. Tu svoju želju izrazio je u više zgoda.

G. 1928. bio u Bologni euharistijski narodni kongres. Na ovaj kongres izaslao je sv. Otac svojeg legata, kojemu se potužio, kako se još ne svraća dosta pažnje naredbama Pape Pija X. o čestoj i ranoj sv. pričesti. Istom prilikom rekao je legatu, neka izjavi na kongresu, kako će Papa uložiti sve svoje sile, da se provedu naredbe o ranoj pričesti nevine dječice.

Što sv. Otac misli o ranoj pričesti djece, vidi se također iz ove ganutljive crtice. U Rimu u jednom zavodu imala dječica prvu sv. pričest. Ovom zgodom 30. lipnja 1928. napisa sv. Otac nekoliko redaka i posla ih najmlađoj djevojčici, koja se nalazila u ovoj svetoj četici. Evo riječi sv. Oca: »Blago onima, koji su pozvani na svadbu Jagnjetovu. Na poseban način blagoslivamo našu malu Ceciliju, koja nam je to milija, što je manja.«

20. prosinca 1928. započeo je sv. Otac svoju jubilarnu godinu tim, što je u crkvi sv. Petra služio sv. Misu u prisutnosti više kardinala, mnogobrojnih prelata, 40.000 svećenika i vjernika te ovom zgodom podijelio prvu sv. pričest 120 rimskih dječaka i djevojčica.

A u kojoj dobi želi sv. Otac da dječica prime prvu sv. pričest, pokazuje nam ova zgodica. Iz jednog njemačkog grada imalo se u proljeće g. 1929. povesti u Rim jedno hodočašće prvopričesnika Sv. Otac rekao je, da se toj osnovi uvelike veseli, ali je također izjavio, da će ovom zgodom podijeliti sv. pričest samo onoj djeci, koja nisu prekoračila 9 godina.

30. travnja g. 1929. bio je kod sv. Otca u audienciji apostolski administrator iz Briksena. Govorio je sv. Ocu, kako nastoji, da se u njegovoj biskupiji sva djeca prvi put pričeste najkašnje u trećem razredu osnovne škole, ali sad se bavi mišlju, da to još ranije učine. Sv. Otac vrlo se veselio ovom izvješću. Istaknuo je, kako je rana sv. pričest potrebna osobito radi pogibelji, u kojima se danas nalaze duše nevine dječice, a onda je završio: »Recite i svećenicima i roditeljima glede sv. pričesti djece: Rano, rano, rano!«

Odazovimo se želji sv. Oca, pa vodimo malu djecu što ranije Bož. Spasitelju, koji osobito ljubi dječju nevinost.

PETGODIŠNJA PRVOPRIČESNICA

Ako naša župa i nije baš uzorna svojim životom, ipak se osjeća dosta lijep katolički duh. Koliko pobožnih duša pristupa svaki dan stolu Gospodnjem. Ovo se osobito događa prvom nedjeljom u mjesecu, koja je posvećena presv. Srcu Isusovom. Mladež, kako muška tako i ženska — mislim momke i djevojke — na žalost nam slabije sudjeluje kod ove pobožnosti. Čini se ipak da i u tomu kreće na bolje.

Ove smo godine doživjeli osobito dirljiv događaj. Mala Marija Seder, rođena 25. II. 1924., stupila je k stolu Gospodnjemu na Spasovo. Svijet je bio iznenađen gledajući malog anđelka, kako pobožno prima sv. pričest. Mnogo oko orosi suza radosnica. Drugi su pak pitali: — A zar to može biti? Odgovoreno im je: — Dakako, može, pače i treba da bude. Zar se ne sjećate, kako je dragi Spasitelj ljubio djecu? Kako je govorio: »Pustite k meni malene«! — Mala Marija dolazi rado i često k sv. pričesti. Da je upoznadu i čitaoci Glasnika evo njezine slike. **J. Bertić, župnik.**

IZ DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

Vesela vijest. Javljamo svima sadašnjim i budućim članovima Društva sv. Ignacija, da je Hrvatski Dom duhovnih vježba u Zagrebu već pod krovom. Svaki se prijatelj tih vježba raduje. I kako ne bi? Ta taj će dom biti munjovod, koji će s neba privlačiti bezbroj Božjih darova. Do naših je prijatelja sada, da nam pomognu isplatiti dug, kojim je dozidana ova velika zgrada. Stoga neka svatko potakne svoje znance, da pristupe u Društvo sv. Ignacija.

Što veli papa Pijo XI. o domu duhovnih vježba? Papa je 20. prosinca objelodanio posebno pismo o duhovnim vježbama i o domovima njihovim. Tu veli: »Duhovne vježbe, koje se propovijedaju javno puku, pohvalno su djelo i treba ih širiti svom pastirskom revnošću, jer ih i Gospodin obilno blagoslivlje. No Mi ipak posebice preporučamo zatvorene duhovne vježbe, gdje se čovjek lakše može odcijepiti od svih stvorenja i duša u tišini i samoći misli jedino na se i Boga«.

Posebno izvješće. Izdali smo posebno izvješće o dosadašnjem radu Društvo sv. Ignacija. Koji član ovg društva još nije primio to izvješće, neka nam saopći dopisnicom, da želi to imati.

Novi članovi:

Po 10 Din.: Frančina Ljubica, Podgora — Sadžer Milka, Ižakovac — Krizmančić Petar, Zagreb — g. Sarajčić, Sarajevo — Ivić Hanka — Ivoš Ivan, Virovitica.

Po 20 Din.: Špoljarec Jakov, Markuševac — Drljo Zora, Sarajevo.

Po 30 Din.: Babić Janko, Andraševac (Donja Stubica) — Kompari Barbara, Sarajevo.

Po 50 Din.: Rogić Dujo, Sv. Juraj.

Po 70 — 80 Din.: Grujo Lucija, Sarajevo — Ratković Ema, Čakovac.

Po 100 Din.: Poturica Katarina, Zagreb — Kostevc Marija — Grbić Ivo, Komavle (Čilip).

Hiljadari: Rukavina Mile, preb., Zagreb — Prof. Dr. Ivo Blažević, Senj.

ČČ. utemeljitelji: Marić dr. Josip, Zagreb — Golik Milan, Zagreb.

Iz Amerike: Cvetnić Francis, Pittsburg, Pa (1 dol.) — Cvetetić Milan i Barbara, Pittsburg (1 dol.) — Štayninger Mijo, Miami Ariz. (3 dol.) — Matković George, Farmington, Ill (5 dol.).

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za duh. vježbe daje **A. Alfirević D. I.**
Zagreb I, 147.

CRKVA U ČAST BL. KLAUDIJA KOLOMBIJERA.

U kolovozu g. 1681. došao je blaženi otac Kolombijer treći put u Parelemonijal. Dok je prije ondje boravio, krenula mu bolest pluća svaki puta na bolje. Ovaj put je došao, da zauvijek otpočine u mjestu, koje je Spasitelj odabrao za svetište Srca svoga.

Češće je prikazivao sv. Misu na oltaru, gdje se vidljivo objavio Isus vjernoj svojoj učenici sv. Margareti, govorio je sa sveticom i poticao je na širenje ljubavi Srca Isusova, osnovao je ondje bolnicu za sirotinju i mnogim je koristio svojim savjetom i molitvom.

Koncem siječnja 1682. htjede po savjetu liječnika da pode u krasni svoj alpinski rodni kraj, kad li mu svetica poruči želju Isusovu: »Rekao mi je, da hoće žrtvu vašega života u ovom kraju«. Kako je prije vjerovao i slušao glas Bož. Srca, da mu se sav posveti, tako je i sada poslušao, da mu se sav predade.

Groznica ojača, krv navali i blaženik umre 15. veljače u 7 sati na večer. Svetica potakne odmah sve redovnice i znance na molitvu. Slijedećeg dana bio je već s Misom pokop Blaženoga. Glavarica svete Margarete zapita je, kako to da ne čini osobitih pokora za pokojnika, kako je inače činila za svoje dobročinitelje?

»Majko, njemu to više ne treba. On se moli za nas i ima divno mjesto na nebu, što mu ga je dobrota i milosrđe Bož. Srca pripravilo. Zbog nekih propusta u vježbi ljubavi Boga ostala je njegova duša bez gledanja Božjega samo do časa, kad mu bi tijelo u grob položeno.«

Dakle blaženik u nebu od 16. veljče 1682., a eto tek prošlog 16. lipnja bio je takovim proglašen. Providnost daje sve u svoje vrijeme. Bit će da trebamo uzora u širenju štovanja i ljubavi Presv. Srca, pa je eto sada učinila čudesa po njegovu zagovoru, da nam ga Crkva baš sada istakne.

Jamačno će istoj svrsi poslužiti i lijepa crkva, što je štovatelji Pr. Srca dižu u Parelemonijalu nad grobom Blaženoga. Ta-

mo je hotio Gospodin, da sluga njegov otpočine, tamo hoće da ga proslavi. Sretni oni, koji mogu uzidati ondje svoj kamen u čast mužu, komu uza svetu Margaretu najviše zahvaljujemo današnje veličajno štovanje Presv. Srca i tolike njegove koristi. Taj kamen postaje ondje rodnim sjemenom milosti za svoga darovatelja.

Hajde braćo, kojima je Isus imetka dao, da i mi Hrvati uz vratimo nekim priznanjem mjestu, odakle nam sinulo štovanje Srca njegova. **J. Vrbanek D. L**

ZAHVALNICE

NAŠA OBRANA.

Bačka. Mnogi me neprijatelji okružiše i malim da mi ne oteše i ono, što mi je najnužnije za život. Moja sestra i ja bili smo pred sudom oklevetani na najpodliji način. Ali Presv. Srce, koje sam pouzdano molio za pomoć, ne ostavi me, dok istina i pravda ne pobijediše. Pretplatnik sam Glasnikov već par godina i ostajem do svoje smrti. Svakoga mjeseca, dok sam živ, dati ću da se čita jedna sv. Misa. **H. V.**

POMOĆNIK MUKOTRPNIH.

Bosna. U svim teškoćama i nevoljama svoga mukotrpnoga života utjecala sam se sa devetnicama Božanskom Srcu Isusovu i svaki put sam bila uslišana. Stoga sa dubokom zahvalnošću kličem: »Hvala i slava budi vazda Presvetome Srcu Isusovu!« **M. J.**

PRIJATELJ SLOGE I RADA.

Kansas. Već blizu 2 godine živjela sam u velikom nemiru. Muž nije htio da radi. Radio bi malo vremena pak bi ostavio posao. U velikoj žalosti počela sam moliti devetnicu Presv. Srcu Isusovu uoči prvog petka i obećala sam javnu zahvalu, koju eto sad vršim, jer mi sad muž radi svaki dan. Hvala Presv. Srcu, koje uslišava molitve onima, koji se u nj ufaju. **K. J.**

U BOJU S NEPRAVDOM.

Zagreb. Učinjena mi je bila teška nepravda u službi. Utekao sam se devetnicom sv. Tereziji Malog Isusa i molitvom Presv. Srcu Isusovu, Bl. Dj. Mariji, sv. Josipu, Sv. Anti i † bis. Langu Nije potrajalo dugo i dana mi je zadovoljština. Uvjeren sam da je to došlo po milosti Bož. Srca. Hvala mu dovieka! **K. T.**

ZAHVALJUJU PRESV. SRCU:

Bakinci MJ Za pomoć u teškoćama, dar D. 10. — **Bački Breg** ŽI Za sretan porod, dar D. 70 — **Bakarac** ŠF Sv. M. Terezija pomaže u velikoj obiteljskoj nevolji. — **Beograd** HM Za uslišanu molbu, dar D. 100 — VV Iz zahvalnosti da D. 10. — JM Za ozdravljenje djeteta. — **Bjelovar** MK Po zagovoru Gospe Lurdske povratilo mu Presv. Srce zdravlje, dar D. 100. — **Brezovica** FP Pomoć u obiteljskim neprilikama, dar D. 25. — **Cernik** LŽ Za primljene milosti, dar D. 20. — **Chicago** MV Presv. Srce pomaže me u svim duševnim i tjelesnim potrebama, dar Dol. 3. — **Comodoro** MK Ozdravili muž i dijete.

— **Cres** AB Za bratovo i sestrino zdravlje, dar L. 100. — **Črnkovci** IM Za zdravlje, dar D. 10. — **Demerje** BM Nebeski zaštitnici pomogli u teškoj bolesti, dar D. 10. — **Đakovo** PG Za pomoć u bolesti i u drugim potrebama, dar D. 50. — MB Po zagovoru sv. M. Terezije dobila novčanu pomoć. — **Erdut** IV Presv. Srce pomoglo me u teškoj bijedi, dar D. 50. — **Feričanci** ŠŽ Za pomoć u bolesti i teškim prilikama. — **Glina** DC Za zdravlje očevo, dar D. 20. — **Gradac** MČ Kćerka pomožena, dar D. 20. — **Grbalj** MS Dijete ozdravilo, dar D. 20. — SC Brat nenadano ozdravio, dar D. 20. — **Gradište** VJ Iz zahvalnosti za zdravlje držat ću Glasnik, dok sam živ. — **Gregurevac** JO Za pomoć u gospodarstvu, za sretno riješenu parnicu i za kćerkino zdravlje. — **Harkanovci** GM Po zagovoru sv. Ante ozdravila od teške bolesti i dvaput našla izgubljenu stvar. — **Hvar** AM Po zagovoru sv. Rajmunda sretno porodila. — **Ilača** MK Za primljene milosti, dar D. 30. — **Ilakovac** LjD Za milosti po zagovoru sv. Antuna i sv. M. Terezije. — ML Našla izgubljene stvari. — **Jalžabet** MH Utješilo me Presv. Srce. — **Jamno** PK Ozdravio od upale pluća i bubrega, dar D. 100. — **Jelsa** AC Sretno uspjela operacija, dar D. 30. — **Kansas** KJ Presv. Srce dalo mužu volju za rad. — **Karlovac** JJ Za mnoge milosti, osobito za pomoć u bolesti, dar D. 100. — **Kladari** MM Pomožen u gospodarstvu, dar D. 25. — **Komletinci** KŠ Za mir u obitelji, dar D. 10. — **Koprivnica** JM Uslišana, dar D. 10. — **Kostrena** MR Pomožena nadalje se preporučuje. — MK Za pomoć i utjehu, dar D. 50. — NM Ozdravila čitava obitelj. — DL Za milosti, dar D. 30. — **Krasno** AA Pomoć u mnogim potrebama, dar D. 10. — **Križevac** VH Hvala Isusu i Mariji na mnogim milostima. — **Križevci** EF Nenadano uslišana. — **Letina** JS Po zagovoru † bisk. Langa nestalo glavobolje. — **Lipovac** IČ Žena mi ozdravila. — **Miholjac D.** ĐL Sinova operacija uspjela. — **Mitrovica** AB Uslišana mi velika molba, dar D. 30. — **Mrkopalj** AC Ozdravila, dar D. 10. — IA Za zdravlje djeteta, dar D. 10. — **Novi V.** IJ Za milosti, dar D. 30. — AK Uslišalo me Presv. Srce na svoj blagdan, dar D. 15. — **Novska** SS Kćerka ozdravila i očuvana od nesreće, dar D. 30. — **Omišalj** KM Sin i bez ponovne operacije ozdravio, dar D. 100. — **Osijek** MM Za dobro položenu maturu, dar D. 25. — **Perkovci** IZ Za zdravlje očiju, dar D. 10. — **Podgajci** MB Pomožena, dar D. 10. — **Požega** KJ Ulišana, dar D. 50. — MH Za milost, dar D. 30. — **Prelog** BM Za muževo i sestrino zdravlje, dar D. 50. — **Primorje** LD Bož. Liječnik pomaže, dar D. 30. — **Rastovac** BK Za milost, dar D. 10. — **Sali** MG Po zagovoru nebeskih zaštitnika uslišalo me Presv. Srvce. — **Senj** VM Sestrina operacija dobro uspjela. — **Slavonija** ME Presv. Srce pomoglo mi djeci, dar D. 20. — **Split** BS Za uslišanu molbu, dar D. 20. — PŠ Uslišan po zagovoru † o. Friedla. — **Stara Gradiška** TJ Dobila mnoge milosti. — **Stubica Gor.** VZ Pomoć u potrebama, dar D. 3. — **Subotica** HV Presv. Srce obranilo me od neprijatelja. — **Sušak** DB Brat opet dobio službu. — **Šljivoševci** PK Za milosti. — KK Uslišana. — **Topolovec** SP Sv. Anto pomogao u velikoj nevolji, dar D. 10. — **Varaždin** MK Za primljene milosti, dar D. 120. — PG Po zagovoru † bisk. Langa ozdravila, dar D. 30. — LP Riješena osuda. — **Vareš** JP Pomoglo mi Presv. Srce, dar D. 50. — **Vrbica** MB Ozdravila, dar D. 20. — **Vrbnik** KP Za pomoć u nevolji i za zdravlje, dar D. 30. — **Zagreb** RP Za sretan porod i za zdravlje djeteta, dar D. 60. — EV Sv. M. Tereziji za milosti, dar D. 50. — KT Ispravljena teška nepravda. — VP Pomoć u teškoj neprilici. — MB Nebeski zaštitnici pomogli me u bolesti. — IK † b. Lang pomaže u naukama. — ID Dijete očuvano od šarlaha. — JL Za milosti, dar D. 20. — **Županja** MS Presv. Srce pomoglo me u brizi za djecu, dar D. 20.

VIJESTI

Baška. Mjesec studeni posvetile smo našim milim pokojnicima prikazujući molitve i sv. pričesti (170) za njih i napose za naše pok. članice.

Dinka Pajalić, glavarica.

Kompor na Rabu. Dobri naš župnik okuplja društvo na redovite sastanke i drži nam pouke. Ima nas u svemu 53. Osobito nastojimo štovati Isusa u presv. Sakramentu i pred slikom presv. Srca, koju smo same nabavile.

M. Barčić.

Mala Gorica. Dugo smo željele, da se i u našoj župi osnuje društvo Presv. Srca, a želio je to i revni naš veleč. župnik J. Franko. Na Gospu žalosnu u rujnu došao je k nama veleč. upravitelj Apostolata iz Zagreba i ispunio nam želju. Trodnevnicom pripravljale smo se na naš svečani dan. U tri propovijedi poučio je veleč. Upravitelj nas i naše starije o društvu, pa nas je 25 radosno i ponosno poslije podne pristupilo u društvo. Vrlo nas je obradovalo svojim posjetom djev. društvo iz Petrinje pod vodstvom preč. g. župnika Razuma. Od onda redovno pristupamo sv. pričesti i držimo sastanke. Našoj župi treba mnogo molitve, pa je dobro, što se osnovalo baš ovakovo društvo, da nam po ljubavi i milosti Bož. Srca dođe preporod.

Š. A. glavarica.

Varaždinske Toplice. Na sam Božić sprovele smo na vječni počinak dragu i uzornu drugaricu Šteficu Cahun. Krepost njezina zasjala je osobito u bolesti, koju je primila i snosila divnom odanošću Gospodinu. **Glavarica.**

Vel. Erpenja. Čovjek ne bi mislio, što može učiniti za duhovni napredak župe zgoda osnutka društva Srca Isusova, kakovu smo mi imali 29. rujna. Što se prije činilo kao divlje, daleko od pobožnosti, danas se okuplja oko oltara u svetoj sabranosti i žarkom sjedinjenju s Isusom u sv. pričesti. Molitva i pjevanje izmjenjuje se se sada jedno za drugim prije svete mise. Ljubav k Isusu, crkvi i molitvi pokazuje lijepe plodove i izvan crkve u sve ljepšem vladanju i sve boljem kršćanskom životu u župi. Dobra prva glavarica nam se već udala i još dvije članice, jer se djevojke iz društva najviše cijene. Prvi mjesec iza osnutka bilo je 100 sv. pričesti, drugi i preko 200. Slava Bož. Srcu, koje je pogledalo na malene i neznatne, da im udijeli velike milosti svoje

I. D.

Nedelišće. Od sv. misija u ožujku 1928. ostalo nam kao uspomena Društvo S. I. Hvala Bogu naš narod mari za svetinju, ali je još više vrijedno što se otvoreni muževi okupili u Apostolat muževa, da revnim zauzimanjem za katoličku vjeru stoje udruženi na njezinom braniku. Svojim prinosima i darom preč. g. žup. V. Lehpamera nabavili smo kip Presv. Srca Isusova i preč. Srca Marijina za 8.000 dinara. Blagoslovio ih je 21. rujna veleč. O. T. Jagrić D. I., koji nam je ostao u miloj uspomeni od misija, pa je i ovom prilikom tri dana krasno propovijedao tješeći, učeći i bodreći narod na ustrajnost. Hvala svima, koji su riječju, darom i molitvom pomogli, da nam župa ovako lijepo duhovno napreduje. **Član Apostolata.**

Opaska: U prošlom broju bilo je pometnjom u nekim primjercima označeno Dj. dr. u Mal. Gorici kao Dj. dr. u Vel. Erpenji.

Orehovica. Na dan Svih Svetih primljeno je 7 novih članica, pa nas sada ima 109 u društvu. Od svibnja do studenoga prikazale smo 1.200 naknadnih sv. pričesti. Većina članica obavlja veliku devetnicu — 9 prvih petaka —, a to je potaklo i mnoge druge, da i oni to čine. Hodočastili smo na Mariju Bistricu i obdržavali devetnice u čast Kristu Kralju i sv. Maloj Tereziji. Sada sakupljamo za barjak, koji izrađuju č. S. Milosrdnice.

A. Juranić, glavarica.

Sv. Nedjelja na Hvaru. Osim običnog nastojanja i vršenja dužnosti možemo ove godine zabilježiti osobito dobročinstvo, što je jedan naš domorodac poklonio dar za zastavu Pr. Srca. Ovo nas potiče na zahvalnost i molitvu za njega, a također i na revnost da cijenimo svoje društvo i vršimo pravila revnim sastancima, čestom sv. pričešću i pravim kršć. životom. Naknadnih sv. Pričesti bilo je samo 523, ali se ufamo ove godine većem duh. napretku.

P. Makjanić, glavarica.

Ugljan. Naše društvo »Kćeri Marijinih« osnovano je 13. V. 1926. s 18 članica. Sad imamo još 9 kandidatkinja, a 4 se članice poudale. Revna naša predsjednica N. Crnošija pošla je u samostan i dirljivo se od nas oprostila. I evo zvanje i lijep napredak društva plod je neumornog rada našeg uzornog g. župnika Don Ive Blasića. Zanose nas njegove prekrasne propovijedi o krepostima katoličke djevojke i drže nas sveder revne uz Isusa i nebesku Majku.

P. Martina, glavarica.

Vel. Gorica. U proslavu jubileja sv. Oca pape priredilo je naše društvo na svetkovinu Krista Kralje predstavu »Božje siroče« od g. Ml. Širole. Prem je to bio naš prvi nastup, ipak je lijepo uspio. Hvala i g. piscu, koji nas je osobno vježbao.

K. Šipušić, glavarica.

PORUKE UPRAVE.

Da naručene knjige sigurno i brzo dobiješ u ruke, napiši na kupon pošt. doznačnice točno, koje knjige želiš, koliko komada uvezanih ili neuvezanih, te priloži k tomu prema težini omota i za pošt. trošak 1, 3, 5, ili 10 dinara.

Pazi dobro, da se kod nas mogu naručiti samo one knjige, koje su navedene i nikake druge.

U svakom pismu, karti ili pošt. kuponu neka se svaki čitljivo potpiše i o svoti novca kojega šalje navede, za koju svrhu ga šalje, a kada šalješ pretplatu GLASNIKA SRCA ISUSOVA, još napiši: Glasnik već od Vas dobivam ili novi pretplatnik sam.

Svaku promjenu adrese treba nam odmah javiti i svaki put navesti gdje je pretplatnik prije bio, te točno naznačiti novo prebivalište.

Ako tko naruči Glasnik za drugoga, onda se tim obvezuje da će ga i platiti, ako to primatelj Glasnika ne učini.

Pretplatu bilo za koji naš list šalji samo čekom, kojega si dobio priloženog u listu. Ne znaš li ga sam ispuniti, upitaj na pošti. Nemaš li čeka, dobit ćeš ga na svakoj pošti za 20 para. Čekom Ti je najjednostavnije i najeftinije slati pretplatu. Za potvrdu plaćenog računa izvoli sačuvati si poštansku priznanicu.

Plati točno račun, ne prekoračuj godine, već što prije sve podmiri, tako je najbolje i za Te i za nas.

Tečajem godine 1929. dobili smo iz Amerike nekoje novčane iznose, a da ne znamo, tko ih je poslao i u koju svrhu. Objelodanjujemo to i molimo, da nam se dotični pošiljatelji jave i odrede, što žele s tim iznosima, da im se udovolji.

Primili smo:

1. Poštom preko Općeg bankarskog jugoslavenskog društva iz Zagreba dne 29. siječnja 1929. iznos od 260. D. po nalogu Messers Matesh & Aranza, Chicago, Il., koji nisu naznačili pošiljatelja toga novca.

2. Isto opšte jugoslavensko bankarsko društvo isplatilo nam je 3. juna 1929. iznos od 20. dolara, po nalogu First National Bank, Detroit, Mich., a da nije označilo pošiljatelja novca.

3. Isto opšte jugoslav. bankarsko društvo isplatilo nam je 11. lipnja 1929. po nalogu banke Emil Kiss iz New Yorka iznos od 20. dolara bez oznake imena pošiljatelja novca.

4. Preko Kreditanstalta u Beču primili smo 20. srpnja 1929. iznos od 60. dolara bez tekstove oznake, otkuda i čiji su.

5. Poštom 20. studena 1929. primili smo 1 dolar pod imenom: Mrs. Matt Onich, Ashland, Wise. Te osobe u našim knjigama nemamo, sigurno je ime iskrivljeno.

6. Napokon 21. kolovoza 1928. primili smo iz Prve hrvatske štedionice iznos od 223. D. po nalogu United States Trust Co, Johnstown, Pa, bez oznake imena pošiljatelju.

Molimo one, kojih se gornji podaci tiču, da nam se jave.

UPRAVA GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA.
ZAGREB I, 147.

KNJIGE.

Miroslav Vanino D. I.: Povijest katoličke Crkve. Napokon je naš dobri katolički puk dobio knjigu, kakva mu je davno trebala: to je: **Povijest katoličke Crkve.** Tko ne bi želio štogod čitati, kako je sveta Crkva nastala, kako li se razvijala, šta li trpjela, šta tvorila za vječno i vremenito dobro čovječanstva. Evo svakom prilike, da sazna povijest svoje svete vjere i crkve. Malena je to knjižica, ima samo 356 stranica, ali sadrži toliko lijepih stvari, pa još tako glatko i živo pripovijedanih, da ju nerado puštaš iz ruke, kad si ju stao čitati. Da spomenem samo neka poglavlja! Dok si živ, ne ćeš zaboraviti mučeništvo svetih **Karpa, Papila** i **Agatonice,** koji su podnijeli **muke** i smrt u vatri za svetu vjeru. Vanredno je zanimivo poglavlje o **katakombama,** onim podzemnim hodnicima, gdje su kršćani pokapali mrtvace i skupljali se na bogoslužje. Ganutljivo je, što knjiga pripovijeda, kako se Crkva skrbila za siromahe; veličanstveno je, što nam kazuje o dobrotvornim ustanovama srednjega vijeka, pa kako je narod Božji gradio crkve. Posebna poglavlja pripovijedaju zasluge Crkve za škole i zanost, za slobodu i pravicu, za svetost ženidbe. Bogoduhi muževi izlaze nam pred oči, mučenik za prava Crkve **sv. Toma Beket,** divni Papa **sv. Grgur Veliki,** slavni misijonar u Kini **Ivan de Monte Corvino,** veliki propovjednik pokore sv. Vinko Ferrer, umni osnivač isusovačkog reda sveti **Ignacije Lojola.** Katolički junaci **sv. Ivan Kapistran, Ivan Hunjad, Juraj Skenderberg.** Mnogi će prvi put čuti, kako je nekoć bilo Židovima, a svakog će u duši potresti, kako su Osmanlije osvojili Carigrad (1453). Borbe Crkve s krivim vjerama, pobjede njezine, njezina obnova, njezina osvajanja onkraj mora, kamo je po brojnim i oduševljenim misijonarima nosila luč svete vjere i kršćanske prosvjete. Među misijonarima vidimo i niz hrvatskih Isusovaca. U teškim prilikama Bog šalje Crkvi u pomoć crkvene redove, pa se pripovijeda, kako su mnogi redovi nastali, šta li su za spas duša radili. Pred našim se očima odvijaju strahote krvave francuske revolucije (prevrata), iz koje Crkva izlazi pobjednica, a silnik Napoleon išćezava u tami zatočja. Opširnije pripovijeda knjiga o Papama minulog i ovog stoljeća, napose o današnjem slavno vladajućem Papi Piju XI. i njegovoj osobitoj ljubavi prema Hrvatima, koju je pokazao u prigodi slave tisućljetnice kraljevstva hrvatskoga.

Piscu je ove lijepe Povijesti katoličke Crkve pošlo za rukom, da na malom prostoru mnogo kaže, a sve tako zanimivo, toplo, da će svaki čitatelj žaliti, što knjiga nema više stranica.

»**Povijest katoličke Crkve**« **naručuje se kod Uprave Glasnika Srca Isusova u Zagrebu I, 147.** Palmotićeva ulica 33. Cijena je knjizi poštom 11 dinara, bez poštarine 10 dinara.

DAROVI U MJESECU STUDENOM 1929.

Za sv. Mise: Amerika KR Dol. 10.— Anvil Loc. Dol. 1.— Chicago MŠ Dol. 3.— Drenovci MJ 20 East Chicago PB Dol. 1.— Erdut IV 50 Hrv. Primorje NM 30 Jallingup JT Din. 392.— Kansas City BM Dol. 3.— Nord Braddok AP Dol. 1.— Pittsburg Pa AS Dol. 1.— JŠ Dol. 5.— Steelton MH Dol. 2.— Washington D. C. AB Dol. 1.— Zagreb MJ 50 Zlobin TB 50.

Za Svetište S. I.: Beograd PB 100 Brestača SR 2 Brezovica MM 10 Darlington IF Dol. 2.— Dearborn DL Dol. ½— Imotski AF 96 Joliet Dol. 1.— Lumbarda PJ 3 Rakitovica PŽ 50 Samobor AK 10 Sv. Ilija obitelj Š 50 Varaždin NN 100 Zadubranje SB 20.

U čast Srcu Isusovu: Amerika MT 44 Bakarac SF 30 Beli Caisole AB L. 100 Beograd VV 30 Bileča MZ 10 Bjelovar CJ 10 Breg ŽI 70 Cleveland O. VD Dol. 5.— PR Dol. 1.— Črnkovci IM 10 Don. Bakinci MJ 10 Drenovac AS 50 Drvar IK 10 Dubočac KL 15 Đurđevac KH 20 Glina DC 20 Gor. Vijaka JP 50 Gunja MŠ 10 Jaska NN 20 Karlovac JJ 100 Kladar MM 25 Komletinci KŠ 10 Koprivnica JM 10 Kostrena MK 50 Krasno AA 10 Kučanci PK 25 Kuželj MŠ 20 Lačići KK 25 Mrkopalj AT 20 New York c. JD Dol. 4.— Novi Vin. IJ 30 Omišalj MK 100 Osijek MM 25 Poreče IK 17 Podgajci MB 10 Prelog MB 50 Slavonija ME 20 Split BS 20 Topolovac ŠP 10 Vrbica MB 20 Vrdnik KP 30 Zagreb JL 20 NN 10 Zvornik MZ 25 Županja MŠ 20.

U čast S. I., S. M., Sv. Terezije M. I., sv. Antunu, sv. Ani, sv. Blažu i S. Celini: Brestača SS 30 Đakovo PG 50 Požega KJ 25 Podgajci RL 10 Sotin AS 10 Valpovo TI 30.

Za raš. Glasnika S. I.: Amsterdam AH Dol. 2.— Beograd MJ 5 VV 10 Brbinj KK 10 Breg KJ 100 Brezovica FP 25 Cernik LŽ 20 Christopher Ill MJ Dol. 5.— Čanak MN 14 Chicago MV Dol. 3.— Demerje BM 10 Feričanci NF 5 Glavnica MK 100 Gorski Kotar TM 100 Gradac MĆ 20 Holland Mich. Dol. 1.— Ilača MK 15 Jamno PK 100 Jelsa AC 30 Kenosha Vis. FO Dol. 3.— Kostajnica RF 5 Lipik NK 5 Lipovac MM 10 Mačkovac AR 30 Meja LD 30 Melcher AK Dol. 1.— Millwauke TJ Dol. 1.— Metrovica AB 30 FŠ 36 Novska MK 5 Ogulin JM 3 Omiš MB 4 Oražac MB 50 Osijek IV 30 Perkovci KZ 10 Požega MH 30 Prelog IM 10Rutland Ill. KM ZĆ MP FM KK ukup. Dol. 8.— Split NN 10 St. Louis Mo. FJ Dol. 1.— Varaždin MH 46 Vinkovci GM 1 Zagreb FP 5 IM 23 KP 10 KT 100 MŽ 5 TD 5.

Za krub sv. Antuna: Drenovac AŠ 50 Drenovci MJ 20 Đurići EM 10 Ilača MK 15 Jallingup JP 200 Lorain Ohio KR Dol. 1.— Požega KJ 25 Sikirevci EJ 5 Zagreb NN 10.

Za Misije: Clifton NJ Dol. 1.— Međurić MMJ 10 Zagreb AMG 20.

Za Misije u Indiji: Chicago MŠ Dol. 5.—

Za Misije u Kini: Farmington MM Dol. 3.—

Za poganske Misije: Kašina JP 10 Sv. Martin n/M. NN 20.

O. Mesariću za gradnju crkve u Hamirpuru: Stellton Pa JJ Dol. 2.—

O. Mesariću za katehiste: Bakar TM sabrala 30 Zagreb NN 10.

Za otkup crnaca: Split AM 50.

Za otkup i pokrštenje poganske djece na imena: Maksimilijan: Slavonija NN 100 Ivan: Sombor EB 100 Vid: Zagreb NN 100.

Za svijeće: Chicago MŠ Dol. 14

Za vječno svijetlo: Amerika ET 10.

Za Dom dub. vježbi: Jallingup JT 276 Mačkovac SA 25 Mar. Gorica ES 10 GH 20 Miami Arizona WMS Dol. 3.— Netretić MK 100 Pittsburg FC Dol. 1.— MBC Dol. 1.— Topusko LŽ 10 VL 70 Veljaci KL 5 Wolfdale AK Dol. 1.— Zagreb AR 10 NN 20.

Za Dom bisk. Langa: Dearbon DL Dol. 2.— Glina FF 10 Kladar MM 5 Lipovac MM 10 Varaždin DP 30 MK 120 Zagreb EV 25.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za crkvu sv. Antuna kod sv. Duha u Zagrebu: Zagreb EV 25.

Uredio: F. Mašić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U VELJAČI.

Ženidbena svetost.

Posebne nakane za svaki dan.

1 S Ignacije. Odanost sv. Crkvi.

2 N **4 po Bog., Svijećnica.** Marijine kongregacije.
3 P Blaž. Bolesnici.
4 U Andrija Korz. Apostolat muževa.
5 S Agata. Djevičanske duše.
6 Č **Doroteja.** Redovnička ženska zvanja.
7 P Romuald. Svećenička zvanja.
8 S Ivan Mat. Ispovjednici i propovjednici.

9 N **5. po Bog.,** Ćiril Aliks. Obraćenje istoka.
10 P Skolastika. Kršćanska ljubav među braćom i sestrama.
11 U **UKAZ. GOSPE LURD.** Mjes. zašt. Grješnici.
12 S Sedam utemeljitelja reda Ž. M. B. Misijonari.
13 Č Stjepan. Mir u obitelji.
14 P Valentin. Naši biskupi i svećenici.
15 S Klaudije Kolombjer. Štovatelji Presv. Srca Is.

16 N **Sedamdesetnica.** Julijana. Djevojačka društva Srca Isusova.
17 P Donat. Katolička srčanost.
18 U Simeon. Umirući.
19 S Gabinije. Dobra štampa.
20 Č Eleuter. Česta sv. pričest.
21 P Eleonora. Sestre maloga Isusa.
22 S Stolica sv. Petra u A. Sloboda Crkve.

23 N **šezdesetnica.** Petar Damijan. Obraćenje otpalih.
24 P Matija apostol. Obraćenje pogana.
25 U Viktorin. Progonjeni i klevetani.
26 S Aleksandar. Progonitelji vjere.
27 Č Leandar. Odgoj mladeži.
28 P Roman. Pokojni pretplatnici Glasnika.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u ožujku: **Sv. Josip zaštitnik i uzor radnika.**
Misijska nakana: **Pomoć svjetovnjaka u misijama.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. **Ožujak 1930.** **Broj 3.**

SVETI JOSIP
zaštitnik i uzor radnika.

Opća nakana Apostolstva molitve u ožujku, blagoslovljena od sv. Oca.

Radniče, daj mi svoju tešku i žuljavu ruku, da je cjelivam... Što me, brate, tako čudno gledaš? Tvoj je pogled dubok i značajan. Ti misliš, da niko na svijetu nema za te srca. Ja iz tvog pogleda čitam cijelu tvoju dušu. Ti misliš: Ja sam zadnji stvor na svijetu, mene prezire cijeli svijet; ja nisam učio škole, ja moram da radim tako niske poslove; moja otrcana odjeća, moje uznojeno, zaprljano lice, moje siromaštvo zatvara mi put u ljudsko srce; priznajem, sve me to ponizuje, ja sam jednostavni radnik, a ono su školovana gospoda, bogati, otmena lica, bijelih ruku, fine odjeće; oni uživaju, dok se ja kupam u znoju za svagdanji kruh. Da, i samo je nebo na me zaboravilo. Jednima je tako lijepo i dobro, a drugima je život težak i pun bijede...

Hajde, brate radniče, podi malo sa mnom! Prenesimo se duhom u židovski gradić Nazaret. Eno nakraj mjesta jedne male kuće, a uz kuću tesarska radionica. Mlad, snažan muž marljivo teše, gladi, rubi, sastavlja kola, jarmove, klupe; s čela mu curi znoj, svojim dugim ručnikom obriše ga i opet marljivo radi.

Ruke su mu jake, teške i nažuljene. Oči su mu pune nekog čudnovatog plana; čelo mu je vedro i puno blagosti, cijelo lice odaje duboki mir srca i nadzemaljsku radost.

Motri ga, moj brate radniče. Zar ne vidiš, da tu nema one grozničave žurbe, nema ni traga nestrpljivosti, mrmljanja i srditosti? Neobičan radnik, zar ne? Da, to je radnik — svetac — Sv. Josip. Uza nj vidiš dječaka, kako mu pomaže u radu; donosi mu drvo, podaje alat i sam teše, struže, mjeri — radi ozbiljno i teško. On uz Josipa, stoji i radi, ali gledaj, kako Josipove oči češće počivaju na tom krasnom dječaku, pa onda kao da novu snagu dobi za rad — radi kao zaljubljen ... brzo, spretno i radosno.

Već je mnogo godina, kako Josip radi, ali nije doživio dosade; teško radi, ali mu vrijeme prolazi kao u zabavi. Siromašan je to čovjek, i život ga nije poštedio od muka, ali sve mu je slatko i uvijek je potpuno sretan ... To je tajna, to je velika, duboka tajna. Hoćeš li da ti se ta tajna otkrije, slušaj što govori sv. Grgur Veliki: »Pravo veselje srca jest Stvoritelj ...« i duše ljudske ne može zasititi ništa — osim Boga. A sv. Prosper dodaje: »Ko traži Boga, taj traži veselje«.

Sv. Josip divna je radnička pojava. On je vukao lozu iz kraljevske porodice. Bog ga je nadario izvanrednim naravnim sposobnostima, a sve te sposobnosti dobile su svoj sjaj i veličinu od nebeskih darova, kojima je Josip bio obdaren.

Nijedan smrtnik iza Majke Božje nije dobio toliko darova nebeskih kao baš ovaj sveti radnik. Njegova duboka, velika vjera rasvjetljivala mu je ovaj zemski život i otvarala mu jasan pogled u carstvo vječnosti. Njegova čudesna razboritost izvirala je iz vjere i ljubavi. Od ljubavi je gorio prema Bogu i bližnjemu, svaka mu je žrtva bila malena. Sa sjajem djevičanstva natjecala se kod njega poniznost, marljivost, strpljivost i krepost trpljenja. Tomu na oko običnom radniku povjerio je Bog najmilije blago svoje: Isusa i Mariju. Tako je Josip radio za Isusa i Mariju i radeći za njih, radio je za cijeli ljudski rod. Time je postao uzorom i zaštitnikom sviju radnika. Baš je to posebna Božja providnost, jer ako izuzmemo katoličko radništvo, još ostaju milijuni radnika, koji su u strahovitoj zabludi. Poslije grijeha i izgubljenog raja zakon je za svakog čovjeka, da u znoju lica svoga jede kruh svoj. Rad je ujedno i pokora za grijehe, a i poniženje ljudske oholosti.

Rad je u početku bio naravniji, dok se nije pojavila mašina. Stroj je i čovjeka učinio strojem. Tvornica je zarobila na milijune osoba. Tako je nastala radnička klasa, koja danas čini posibni svijet. Dok je sirotinja bila isisavana malom nagradom za dugi rad, gomilalo se u njenoj duši ogorčenje i bol. Trpjelo je tijelo radeći, ali trpjela je još više duša, kad je radnik vidio sebe primorana ili osuđena na ovo razapinjanje, vidio sebe ponižena i prezrena, dok mu je s druge strane duh predočivao bogate gospodare, udoban i lak život gospodske klase. On da nema riječi ni udjela u javnom životu u finijim ulogama ljudskog života — tek

grubi rad, tuđi sluga, tuđi konj, kao da je proklet — i to da mu je životna sudbina! Ta je poniženost stvorila od radnika jedno očajno biće, u čiju je dušu strašno zaviriti. Ta zdvojna duša pro-

življava jednu vrst pakla na zemlji.... A ko je krivac? Nema sumnje da su mnogo krivi ovom paklu radničkom nemilosrdni i pohepni gospodari. Oni su stvorili ogorčenje u radničkoj klasi. Ali onda

su došli vođe radništva, koji su zasijali u ogorčeno radničko srce misli nove, bolje budućnosti. Oni su stvorili nove planove života i rada i okupili oko sebe tu cijelu vojsku radničkoga svijeta, da dostignu čast, slobodu i sreću na zemlji. A što je najgore, ti vođi su sve te planove pravili bez Boga, bez vjere, bez Crkve. Što više, u te ogorčene duše usijali su strahovite predrasude o vjeri, Crkvi, svećenstvu tako da su ti milijuni otrgnuti od Boga, otrgnuti od svoje jedine sreće. Život bez vjere je zdvojan, a konac njegov vrhunac je zdvojnosti. Bez vjere je strašno biti radnik! Baš nam vjera iznosi na obzor čovječanstva velikana radnika sv. Josipa i ne samo njega nego i samog Božanskog Spasitelja, koji eno s Josipom radi, teše, struže, dube. I On je tesar, i On se znoji, i Njegove su ruke nabrekle. On radi i govori svakom radniku: Sinko, rad nije sramota! Ako sam ja Bog uzeo tesarski zanat, koji te posao može obeščastiti? Svojim primjerom dao je Isus sa sv. Josipom utjehu i snagu cijelom radničkom svijetu, počastio je niski rad, počastí radnika i uzvisio rad do neizmjerne cijene. Bog je postao radnik — radniku brat, prijatelj, uzor i tješitelj. To je sv. Josipu zaslađivalo gorke i teške časove života. Isus je bio prisutan u njegovoj radionici, Isus je bio u njegovoj duši. Josip je imao nadu, da će uživati Boga, on je gorio žeđom za nebom, a nije tražio na zemlji raja. Sv. Josip kao zaštitnik žeđa najviše, da braći svojoj radnicima vrati vjeru, da im dade Boga; — to je jedini put, da se riješi njihovo teško životno pitanje. Želiš li, dragi radniče, časti — eno ti neba; želiš li radosti, eno ti neba; želiš li snage, traži je u Boga. Da te zapadne cijeli svijet, što ti koristi, ako u duši tvojoj nema Boga? A kakav će biti tvoj svršetak? Stoga potraži opet, dragi radniče, potraži Boga svoga. U Njemu će duša tvoja naći sreću i život. Isus te milo poziva: Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti... A ljubazni i silni zagovornik Sv. Josip svom snagom pomagat će svaku dušu, koja želi naći Boga svoga. **T. Jagrić D. I**

MISIJSKA NAKANA U OŽUJKU.

Laička pomoć u misijama.

Laicima zovemo one, koji nisu ni svećenici ni redovnici. To su obični ljudi, koji žive u svijetu. I ovi su od Boga pozvani, da pomažu misijonarima u radu oko spasenja pogana. Svjetovne su osobe već mnogo učinile za katoličke misije. Eno svjetovnjaka, koji pomažu sv. Franji Ksaverskom u njegovu nastojanju, da upozna Isusa s Indijom i Japanom. Oni tumače poganima katekizam, pripravljaju ih za sv. krštenje. I sv. Pavao ističe, kako su mu svjetovne osobe mnogo pomagale u propovijedanju sv. evanđelja.

Ovaj ćemo mjesec moliti Boga, da dadne svojim misijonarima

što vrsnijih pomoćnika svjetovnjaka. Oni će pomagati u školi, u bolnici, u radionici i na svim drugim mjestima, kamo misijonar ne može dospjeti. Misijonari nastoje, da okupe oko sebe što veći broj ovakvih apostola. Ali to nije tako lako. Iako im se plaća, ipak se od njih traži velika požrtvovnost, pa im je stoga, ako nemaju apostolske revnosti, nemoguće dugo ustrajati u svom radu. Osim toga oni moraju svojim dobrim primjerom biti na pobudu novoobraćenicima. Zato se molimo i za ove radnike u vinogradu Gospodnjem.

JA NE POTPISUJEM NA BLAGDAN. . .

Njemački Isusovac H. K. pripovijeda ovo: Prije nekog vremena pošao sam u jedan velegrad na Rajni da pohodim svog prijatelja. Radio je zajedno s dvojicom židova u jednom većem trgovačkom poduzeću. Došao sam u njihov trgovački ured na radni dan. Ali sve prazno. Kucam na jedna, na druga, na treća vrata, nitko ne odgovara, sve zaključano. Napokon mi netko odgovori. Bio to moj prijatelj. Sam je sjedio u kancelariji i nešto radio.

— Šta je to danas kod vas, da je sve prazno? upitam prijatelja.

— Danas je židovski blagdan, pa se kod nas ne radi.

— Zar ne radi ni činovničko osoblje, koje ne ispovijeda židovske vjere?

— Nitko, danas je sve na dopustu. Samo sam eto ja došao, da pregledam neka pisma i da obavim ono, što je najnužnije.

I počesmo razgovor o drugom, kad netko pokuca. Bio to jedan od one dvojice židova poduzetnika. Došao i on, da vidi, da li je sve u redu. Nazovimo ga Levijem. Pozdravismo se, a onda će mu moj prijatelj:

— Nema gospodine Levi, ništa osobita. Ovdje nam je došla samo jedna lijepa ponuda. Ja sam sve uredio, samo morate sa mnom još i vi potpisati.

— Ja danas ne potpisujem.

— Radi se o važnoj stvari.

— To je meni svejedno. Danas je blagdan, ja ne potpisujem.

— Ali pomislite, da je danas zadnji rok. Ako danas ne potpišete, stvar nam je sigurno propala.

— Neka propane. Danas je blagdan, ja ne potpisujem. Jedamput sam to već učinio, ali sam vidio, da nije bilo blagoslova Božjeg. Stoga sam odlučio, da više nikad ne ću ništa potpisivati na blagdan.

I Levi nije potpisao. . .

Katolici, kako vi **svetkujete** nedjelje i blagdane? . . .

MILOST, KOJU SV. JOSIP NAJRADIJE DAJE.

Istinit događaj.

U njemačkom gradu Aachenu živi i danas čestita katolička porodica G. Za svjetskoga rata moradoše sinovi u vojsku pa na frontu. Jedan od njih, imenom Josip, star 21 godinu, bio za one velike ofenzive odmah na početku rata na francuskom bojištu. Ranjen dođe kući na oporavak ljeti 1915. Poslije oporavka pođe na istočnu frontu te se na Veliku Gospojinu 1915. oprosti s majkom i dođe u Dünaburg kod Rige.

Nije dugo potrajalo, a on piše kući svojima: »Napredujemo i gladujemo i tu. Dva se taneta odbiše o moju pušku. Ipak je mnogo snošljivije nego li na francuskom bojištu. Ali jedno mi puno manjka! Među samim sam protestantima. Za ova dva mjeseca, što sam tu, nisam vidio katoličkog svećenika.«

Prodoše dva dana od otoga zadnjeg lista, kad eto stiže brzojavka! Pao! Žalosne li majke! Mlad kao rosa pa mora u hladni grob. Ali druga je bila misao, što je kano crv grizla srce majčino: »Dva mjeseca katoličkog svećenika ni vidio! Bože moj, kako je umro?«

Majčino se srce kolebalo između nade i beznađa. A zar nije imala pravo na nadu? Ta, oni su svaki dan navečer kod zajedničke molitve dodavali po koji Očenaš u čast sv. Josipa za sretnu kršćansku smrt sviju članova porodice. I dosele nijedno od njih nije umrlo bez sv. sakramenata ili barem bez sv. ispovijedi. Pa zar da baš Josip umre bez nje?

Produ dva tjeskobna dana, kad stiže — očito već prije brzojavke poslata — karta sinova, kojom javlja, da je teško ranjen. Rus ga pogodio u krsta i to duboko — duboko. Tko će reći, što je ta karta povećala u majčinim grudima, mir ili nemir?

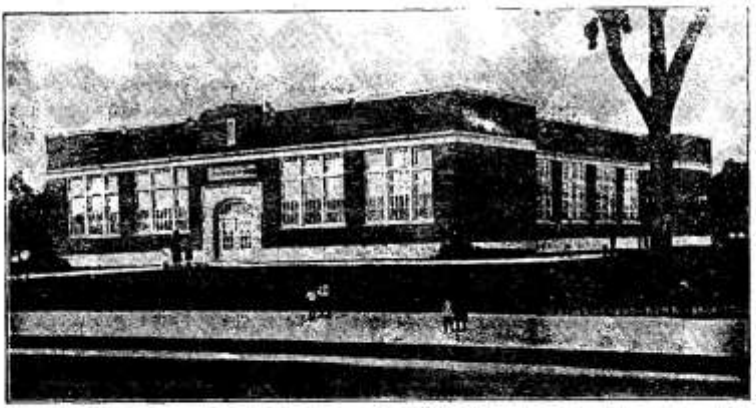
I opet prođoše dva teška dana, kad stiže list vojnoga svećenika katoličkog s istočne fronte, u kojem javlja ovo: »Išli smo kroz neko sеoce. Moj konj se »slučajno« potepe i padne. Ja pri tom ozlijedim nogu, pa hajde sa mnom u bolnicu. Kad ondje čuše, da sam katolički svećenik, odmah me povedoše k nekom momku, teško ranjenom, jer da je želio svećenika. Bio je to Vaš sin Josip. Lijepo se ispovijedio i poslije toga blago u Gospodinu usnuo. Čestitam majci, koja je takovu dušu nebu dala!«

Teški kamen pade sa srca majčina! »Spomeni se, sv. Josipe . . . kako se još nije čulo, da se itko k Tebi badava utekao! Slava Ti, Hranitelju Sina Božjega, Zaručnice Bogorodičin!«

Dragi čitatelju! Ovo je zajamčeno istinit događaj. Čuo sam ga iz ustiju pokojnikova brata Roberta, s kojim sam bio na studijama. On se pripravlja za misijonara u Danskoj. Znaš li sada, koju milost sv. Josip najradije daje? Ne bi li i ti mogao uvesti u svojoj kući taj lijepi kršćanski običaj večernjega pozdrava sv. Josipu i preporuke za dobru smrt? Uvedi, pa ćeš sigurno i na sebi osjetiti, koja je milost, što je sv. Josip naradije daje. **K. Grimm D. I.**

JEDNA HRVATSKA ŠKOLA U AMERICI.

Ej šta je bilo veselja u hrvatskoj župi sv. Ivana Krstitelja u **Kansas Cityu,** kad se u jeseni g. 1929. blagoslovila nova zgrada hrvatske župske škole! I narod i vrijedni njegov duhovni pastir, prelat Davorin Krmpotić, mogu se s pravom ponositi ovakvom zgradom: velika je i čvrsta, sva od betona, željeza i cigle, krasna je i zračna, kroz velike prozore more svijetla ulazi u prostrane prostorije visoke oko četiri i pol metra. Pa kako se gradila! Baš s američkom brzinom: beton je dolazio iz tvornice, samo ga je

trebalo polagati kao velike cigle, a žbuka (mort) je bila gotova za samih 13 dana. Podovi u sobama pokriveni su pol palca debelim linoleumom: to je veoma zdravo, a hoda se ovakovim podom tiho kao po sagu. Iz škole ide hodnik u veliku dvoranu, gdje se drži tjelovježba. Krov je škole ravan, pokriven jakim daskama: tu je igralište školskoj djeci, jer je tlo oko škole strmo. Daske su krova dobro namazane nekim uljem, da ne bude prašine, kad se djeca igraju. Gdje ima u našoj državi ovakva škola! Ovu je školu sagradio narod sam, bez pomoći države, a sagradio ju je svojoj djeci, nek se odgajaju za dobre kršćane katolike i za dobre američke građane, a opet u duhu svojih hrvatskih roditelja. A šta mislite, koliko djece polazi ovu uzornu školu? Polazi ju 641 dijete hrvatskog roda i hrvatske krvi. Učiteljice su u svih osam razreda časne školske sestre.

Da nema te hrvatske škole, ta bi djeca jedva što umjela od jezika svojih hrvatskih roditelja. A da ih čujete, kako lijepo i oduševljeno pjevaju hrvatske pjesme, crkvene i svjetske! Pa i predstavljaju hrvatske komade na lijepoj pozornici krasne i velike dvorane. Godine 1925. o proslavi hiljadugodišnjice hrvatskoga kraljevstva djeca su ove škole prikazivala lijepi komad rodoljubne profesorice Zdenke Smrekarove »Na Duvanjskom polju«. Kod te predstave teško da je i jedno oko ostalo suho.

Monsinjor Krmpotić osnovao je **prvu hrvatsku** školu u Americi. Bilo je to godine 1902. Ima i u Americi kukavaca, koji psuju na popove, ali nijedan od njih nije osnovao hrvatske škole.

Nego najviše je na čast vrijednom narodu u Kansas Cityu, što je sačuvao strah Božji i pravi kršćanski duh: to se vidi osobito u tom, što obitelji redovito imadu mnogo djece; onog naroda još nije hvala Bogu okužio onaj poganski duh, koji ne će djece; naša braća u Kansas Cityu znadu da su **djeca dar Božji.**

Ima li u našoj domovini crkva, u kojoj se svake nedjelje propovijeda po 4 puta kao u hrvatskoj crkvi u Kansas Cityu? Ja ne znam; no ako ima u nas ovakva crkva, onda onoj župi treba čestitati.

Tek je nova školska zgrada bila gotova, neumorni župnik Krmpotić laća se velikog posla: nadograđuje i proširuje **Sirotište sv. Ivana Krstitelja,** što ga je on već davno osnovao i svoju prištednju u nj uložio. U tom sirotištu kršćanska ljubav hrani i odijeva oko 70 sirotinjske djece! Piše mi prijatelj, kako župnik Krmpotić i sam radi na gradnji: on pili daske, nosi drvo i kamen, zabija čavle, nadzire gradnju te nove zgrade na dva kata i sve to uz svoje druge dužnosti velike župe i uz svojih preko 60 godina života. Radeći tako na sirotištu kao obični radnik, onomadne mal da nije teško nastradao: stupio na skelama na kraj daske, daska se prevagne, te on pade s drugoga kata na prvi i pri tom oguli kožu na nozi. Pravo je čudo, što nije bilo veće nesreće.

Sa župom sv. Ivana Krstitelja u Kansas Cityu vežu me mile uspomene od godine 1924. i 1927., kad sam tamo održao svete misije s ocima Anđelkom Juričem i Ivanom Kujundžićem. Vidi sam, kako je sretan narod, kad se priljubi svojem svećeniku i svetoj Materi Crkvi. I danas je Crkva prava Majka narodima, koji se njoj utječu: svojom ljubavlju grije i našu hrvatsku braću u dalekom Kansas Cityu onkraj širokog mora.

Miroslav Vanino D. I.

JA HOĆU SVAKE NEDJELJE K SVETOJ MISI.

Neki običavaju ići k sv. Misi samo na velike svetkovine, kad dobiju novo odijelo. Mala se Ružica ne drži toga običaja. Ona ide k sv. Misi svake nedjelje. U subotu je posebno mirna i sabrana. Kod kuće pomaže više nego u druge dane. To čini zato, da je njezini puste u nedjelju u crkvu. Ne smeta joj, što je crkva šest kilometara daleko od njezine kuće. Ona je na prvoj pričesti obećala Isusu: »Ja hoću svake nedjelje k svetoj Misi!« Tri godine već drži Ružica vjerno svoje obećanje.

Posavka.

BOG TE LJUBI.

— Zar ne Ivane, suvišno bi bilo uvjeravati ljude, da pravi roditelji iskreno ljube svoju djecu?

— Bez sumnje.

— Isto bi tako moralo biti suvišno da ljude uvjeravamo o ljubavi Božjoj spram njih.

— Na žalost to nije suvišno, jer vam danas ima toliko svijeta, koji ne da ni spomenuti, da ga Bog u istinu ljubi.

— Uzrok je tomu, Ivane, to što ljudi ne će da vjeruju, da je Bog naš Otac. A ipak nam je Isus toliko puta spomenuo, kako u nebu imamo dobra Oca. »Ovako se molite: O č e n a š, koji jesi na nebesima«. Mt. 6, 9. Isus je naglasio, da ime otac nikom tako ne pristaje kao našem nebeskom Ocu. »I ocem ne zovite nikoga na zemlji, jer je j e d a n v a š O t a c, koji je na nebesima.« Mat. 23, 9.

Bog je naš Otac. A da nas ljubi više nego što otac ili majka ljube svoje dijete, priznaje sam riječima,: »Zar može majka zaboraviti svoje dijete, da se ne smiluje sinu krila svoga? Pa i kad bi ga ona zaboravila, ja ipak ne ću nikad na te zaboraviti; gle, zapisao sam te sebi na ruke.« Iz. 49, 15-16. Od svake stvorene ljubavi majčina je ljubav spram svoga djeteta i najprva i najstarija i najvjernija i najnježnija. Božja je ljubav prije majčine ljubavi, i vjernija je i nježnija od nje.

»Zapisao sam te sebi na ruke.« I danas znadu istočnjaci urezati u svoju ruku znak mile osobe ili svetog mjesta, da ih se lakše sjećaju. Tako je i Bog svakoga od nas označio na svojim rukama. I svaki od nas može mu reći ono, što je sv. Augustin rekao Isusu misleći na njegove svete rane: »Čitaj, Gospodine, ova slova i spasi nas!«

Pa ako tko ne vjeruje riječima, kojima Bog izjavljuje, da ga ljubi, neka pogleda na njegova djela. Bog te je, čovječe, po-

najprije stvorio. A što ga je na to potaklo? Možda njegova korist? Ta, kakvu korist može od tebe imati? . . . Pa zašto te ipak stvorio?

— Jer nas ljubi.

— Jer nas ljubi od vječnosti. I za svakog od nas vrijedi ono, što Bog govori za narod židovski: »Vječnom sam te ljubavlju ljubio.« Jer. 31, 3. — Neka izbroji, tko može, sva ostala dobročinstva, što mu ih Bog iskazao. Neka izbroji sva ona sveta nadahnuća, što mu ih Bog poslao; neka izbroji grijehe, od kojih ga Bog očuvao ili oslobodio; neka rekne, koliko je pogibelji i duševnih i tjelesnih prošlo kraj njega, a da ga se niti ne dotakoše. Sve su to dokazi iskrene ljubavi Božje spram čovjeka. Pa tko je čovjek, da ga neizmjerno Veličanstvo Božje tako pazi? »Šta je čovjek te ga se opominješ, ili sin čovječji te ga polaziš? Učinio si ga malo manjim od andela, slavom i čašću ovjenčao si ga. Postavio si ga gospodarom nad djelima ruku svojih, sve si metnuo pod noge njegove.« Ps. 9, 4-6.

— Kako je čovjek slab, pa često zaboravi na tolika dobročinstva, kojima mu Bog pokazuje svoju ljubav.

— I same nevolje, Ivane, što nam ih Bog šalje u ovom životu, dokazom su da nas on ljubi. Nezgodama želi nas Bog prisiliti, da mu se što više približimo, da ljubimo nebo više nego zemlju. Sjetimo se razmetnog sina, o kojem nam Isus govori. Kad je počeo misliti na povratak k ocu? Možda onda, dok mu je život tekao po miloj volji? Ne. Razmetni sin vraća se svome dobrom ocu, kad ga pritisla bijeda i glad. — I nama šalje Bog vremenite nesreće, da nas usreći u nebu.

Židovski kralj Manaso bio čovjek opaka života. Ali Bog ga u svojoj dobroti htio spasiti, pa šalje na njegovo kraljevstvo Asirce, koji otimaju Manasi prijestolje, vežu ga u ropske lance, vode ga u svoju zemlju te ga kao sužnja bacaju u tamnicu. U tamnici dolazi Manaso k sebi, priznaje svoja zlodjela, diže oči k nebu i moli Boga, da mu oprosti grijehe. »Molio se Gospodinu Bogu svome, te je činio veliku pokoru pred Bogom otaca svojih.« 2. Par. 33, 12. Manasu je Bog zbacio s prijestolja u asirsku tamnicu, da ga kazni radi njegovih grijeha, ali i zato, da ga dovede do pokajanja te ga tako spasi. I tim mu je iskazao veću ljubav nego da ga učinio gospodarom čitavog svijeta.

— Jer šta koristi čovjeku, ako dobije čitav svijet, a duši svojoj naškodi?« Mat. 16,26.

— Ništa, Ivane. Međutim evo ti još jedne zgode iz Sv. Pisma, koja pokazuje, kako Bog šalje čovjeku nevolje, da mu po njima iskaže veću milost i ljubav. Naaman, vrhovni zapovjednik sirske vojske, uživao najveće povjerenje svoga gospodara. Kud ćeš po shvaćanju svijeta sretnijeg čovjeka! Ali Bog šalje Naamanu jednu bolest, tešku bolest: gubu. Kakve nesreće! govorili ljudi. Pa ipak je Bog iskazao ovom bolešću Naamanu veću milost nego da ga učinio gospodarom čitavog svijeta. Naaman je naime došao

u zemlju židovsku, da upita proroka Elizeja, ne bi li sluga Božji poznavao kakav lijek proti ovoj bolesti. I Naaman je ozdravio Ali također je upoznao pravog Boga. Jer kad vidje, da nestade gube s njegovog tijela, uskliknu: »Sad uistinu znam, da nema drugog Boga na čitavom svijetu osim u Izraelu.« 4. Kralj. 5, 15-17 Bolest Naamanova bila je dokaz ljubavi Božje spram njega.

Pa ako nas sva ostala dobročinstva Božja ne bi uvjerila, da nas Bog uistinu ljubi, morale bi nas o tom uvjeriti riječi Spasiteljeve: »Tako je Bog ljubio svijet, da je Sina svojega jedinorodenoga dao, da nijedan, koji vjeruje u njega ne pogine, već da ima život vječni.« Iv. 3, 16. Većeg dokaza ljubavi Božje spram nas nema.

— Sigurno!

— Kako bi danas svijet do zvijezda dizao zemaljskog vladara, koji bi u svojoj velikodušnosti žrtvovao svoga sina, samo da spasi svoj mili narod. Bi li mogao kojim većim činom dokazati, kako iskreno ljubi svoj narod? . . . A zar je Bog za nas nešto manje učinio? . . .

— Kamo sreće, da bi svi ljudi znali cijeniti ovu ljubav svoga nebeskog Oca te mu uzvraćali ljubav za ljubav!

— Oko toga moramo svi nastojati ne zaboravši nikad na lijepe riječi sv. Pavla: »Kad bih sve jezike ljudske i anđeoske govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih kao mjed, koja ječi, ili praporac, što zveči, Kad bih imao proroštvo i znao sve tajne i sve znanje, i kad bih imao svu vjeru, da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa. I kad bih razdijelio sve imanje svoje, i kad bih predao tijelo svoje, da se sažeže, a ljubavi ne bih imao, ništa ne bi koristilo.« 1. Kor. 13, 1-3.

Ali ova ljubav spram Boga mora se pokazati djelima. »Ako me ljubite, zapovijedi moje držite. . . Tko ima zapovijesti moje i drži ih, on je onaj, koji mene ljubi.« Iv. 14, 15-21. A naša ljubav spram Boga mora biti tako jaka, da nas od nje ne odvrati ni jedan stvor. Sretni bismo bili, kad bismo mogli reći sa sv. Pavlom: »Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja ili stiska ili progonstvo? ili glad ili golotinja ili pogibao ili mač? . . . Ali u svemu ovom pobjeđujemo po onom, koji nas ljubi. . . Uvjeren sam da ni smrt ni život ni anđeli ni poglavarstva ni sadašnjost ni budućnost ni sile ni dubina ni visina ni drugo kakvo stvorenje ne može nas rastaviti od ljubavi Božje.« Rim. 8, 35-39.

— Dao Bog te svi, koji smo u ljubavi Božjoj, i ostanemo u njoj, a oni, koji su bez nje, da doskora osjete njezinu toplinu!

F. Mašić D. I.

Bl. Klaudij de la Colombiere (16 stranica). Prvi apostol pobožnosti presv. Srca Isusova. U 13 vrlo lijepih slika pruža čitaocu kratak njegov životopis. Cijena: broširano . . . . . 3.— dinara

RASPELO S OPROSTIMA KRIŽNOG PUTA

Svi oni, koji su razložno zapriječeni te ne mogu poći u crkvu na pobožnost križnog puta, mogu dobiti ove oproste kod kuće ili na drugom mjestu, samo ako imaju križ, što ga svećenik za to blagoslovio. Da se dobiju oprosti, treba blagosloveno raspelo držati u ruci te pobožno i skrušeno izmoliti dvadeset Očenaša, isto toliko Zdravomarija i isto toliko Slavaocu.

— Da li svaki svećenik može blagosloviti ovakvo raspelo?

—Ne, već samo onaj, koji je za to ovlašten od crkvene vlasti. Ako koji svećenik ne bi imao ove vlasti, lako će je dobiti, samo neka se obrati na preč. Generala OO. Franjevaca.

Raspelo za ovu pobožnost posvećuje se tako, da se nad njim napravi samo znak sv. križa s nakanom, da mu se dadu oprosti križnog puta. Može se posvetiti najedanput i više križeva, a onda ih razdijeliti među vjernike.

Ne može svaki križ dobiti ovakvih oprosta, već samo oni križevi, na kojima je tijelo Isusovo. Ali nije dosta da ovo tijelo bude samo naslikano. Mogu se dakle u tu svrhu blagosloviti prava raspela. Veličina ovog raspela nije određena. Prema tomu ovaj oprost mogao bi se spojiti i s malim raspelom na krunici. Ali ipak se čini, da to nije zgodno.

Oprost se daje samo na mrtvo tijelo Isusovo, a ne na križ, za koji je ono pričvršćeno. Stoga se križ može i promijeniti, a da se ne izgube oprosti, ali se ne može promijeniti tijelo, a da se iznova ne blagoslovi.

— Tko može na ovaj način dobiti oproste križnog puta?

— Svi oni, kojima prilike ne dopuštaju da dođu u crkvu ili kapelicu, gdje se nalaze postaje križnog puta.

— Zar to ne vrijedi samo za bolesnike?

— Ne, već i za zdrave osobe. Nekomu je na pr. daleko crkva ili je ružno vrijeme ili ima mnogo posla te ne može u crkvu. Svi ovi mogu dobiti oproste križnog puta, samo ako imaju za to blagoslovljeno raspelo te izmole propisane molitve držeći raspelo u ruci.

— A treba li pri tom razmatrati o muci Isusovoj?

— Nije nužno.

— Dosta je dakle izmoliti samo 20 Očenaša, 20 Zdravomarija i isto toliko Slavaocu?

— Jest. 14 Očenaša, Zdravomarija i Slavaocu mole se mjesto pohoda postaja križnag puta; 5 Očenaša itd. na čast pet rana Isusovih, jedan Očenaš itd. na nakanu sv. Oca Pape.

— komu se mogu namijeniti oprosti?

— I tebi i dušama u čistilištu.

— Da li i više osoba može zajedno obaviti ovu pobožnost, tako da samo jedna drži blagoslovljeno raspelo i predmoli propisane molitve, dok drugi samo odgovaraju.

»Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovljena među ženama!« Lk. 1, 28.

— Može. Dosta je dakle da u kući ima samo netko blagoslovljeno raspelo, da svi oni, koji ne mogu u crkvu, dobiju oproste, samo ako izvrše sve uvjete.

— Spomenuste, da treba moliti skrušena srca. Što to znači?

— Skrušena srca moli onaj, tko ne osjeća na duši smrtnog grijeha. Ako je tko smrtno sagriješio, neka se ispovijedi ili se barem savršeno pokaje.

— Da li i bolesnici moraju izmolit isto ono, što i zdravi?

— Ne. Bolesnicima je ova pobožnost još više olakšana. Oni moraju pred blagoslovenim raspelom izmoliti: Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti, što znači: »Molimo te dakle, da pritekneš u pomoć vjernicima svojim, koje si otkupio predragocjenom krvlju«. Osim toga neka barem u srcu izmole tri Očenaša, isto toliko Zdravomarija i isto toliko Slavaocu, što će ih netko od prisutnih predmoliti.

F. Mašić D. I.

PRETPLATNICI, POZOR!

Sigurno se, dragi pretplatnici, ne ćete čuditi, ako Vam reknemo, da je nas Glasnik trn u oku i sotoni i njegovim pomoćnicima. Sotona si našao nekoliko pomagača, koji ne daju, da Vam Glasnik dođe u ruke, već nam ga vraćaju s opaskom: Ne primam., Otputovao, Natrag, premda smo poslije doznali, da su predplatnici bili na mjestu svoje adrese. A da još više omraze Glasnik, znadu napisali na njegovom omotu riječi: Uvijek čitate Glasnik, a dugova nikad ne plaćate! To se dogodilo u Konjicu. Pretplatnici misle, da ovakve opomene dolaze od Uprave, pa se onda tuže, da ih se tako sramoti. Ne bojte se, Uprava će naći drugi put, da se nagodi sa svojim pretplatnicima, a ne će slati poruke na omotima.

U Imotskom ima jedna osoba, koja naručuje 16 Glasnika, ali joj se paket već drugi put ne uručuje, već se šalje natrag na Upravu s riječima na omotu: Stranka ne prima.

Rkt. župni ured u Gornjem selu, pošta Stomorska, ne može nikako da dobije Glasnika. Dvaput nas pitao, zašto mu ga ne šaljemo; mi mu ga svaki put poslali, ali njemu ga ne daju, već ga šalju na Upravu s opaskom na omotu: Natrag!

Zar ne, dragi predplatnici, da je Glasnik trn u oku sotoni i njegovim pomoćnicima! Da im se kršćanski osvetite, nastojte, da što bolje raširite ovaj časopis. Podmukli rad sotonin najbolji je znak, da Glasnik mnogo radi za Boga i za sv. Crkvu.

Uredništvo i Uprava.

Najkorisnije djelo.

Takovim je nazvao Pijo X. Apostolstvo molitve. 9. travnja 1911. pisao je upravitelju našega društva među ostalim ovako: »Da se izliječe preteški poroci, od kojih boluje ljudsko društvo, revnost je katolička stvorila brojna i vrlo korisna djela. Ni jedno ipak nije od tolike koristi kao ovo, kojim vi upravljate«.

Sv. Otac odmah navodi i razlog: sve je uzalud, štogod se poduzme, ako to ne prati blagoslov Božji. Taj se pak dobiva poniznom molitvom. Dignite dakle u svima pouzdanje u božansku dobrotu i okupite sve na molitvu. U tu svrhu im i pokažite ljubav Bož. Srca.

Kako to čini Apostolat?

Upoznaje ljude s Isusom preko svojih »Glasnika Srca Isusova«. Ima ih po svemu svijetu 61 u 40 jezika s više milijuna čitatelja. Samo u nekoliko većih naroda razdijeli se svaki mjesec članovima deset milijuna letačića, da ih sjete na mjesečnu nakanu, za koju treba da mole i rade. U nas to saznavaju iz Glasnika, jer ga svi članovi čitaju.

Svakog jutra dakle sjeti se član Apostolstva na Isusa živa na oltaru u Hostiji, kako On ondje moli i žrtvuje se nebeskom Ocu. Sa željama njegova Srca sjedini član svoje želje, i da se one ostvare, prikaže mu sve svoje molitve i rad i trpljenje toga dana. Time mu postane cio dan kao neprestana molitva. »Ili vi jeli ili pili ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite«. 1. Kor. 10, 31.

Razne vježbe.

Ovo jutarnje prikazivanje je prva i glavna vježba Apostolata. No ima i drugih. Tko može, izmoli povrh toga u danu ili na večer 1 Očenaš i 10 Zdravo Marijo na preporučenu mjesečnu nakanu sv. Oca. Isto tako pristupa, tko ikako može, jednom u mjesecu sv. Pričesti, s nakanom, da time naknadi Bož. Srcu nanesene uvrede.

Baš ova ljubav Presv. Srcu oduševljava mnoge, da i porade što više za njegovu čast, priznanje i vršenje njegovih zapovijedi. Takovi se kupe u posebne grupe revnitelja i revniteljica pa imaju i posebne oproste i svoje sastanke.

Dogovorno s upraviteljem poduzimlju razna djela za dobro duša i napredak Crkve: šire posvetu obitelji Presv. Srcu, sprečavaju psovke, brinu se za sirotinju i bolesnike, poučavaju djecu i privode k sv. Pričesti, drže predavanja i javne priredbe.

Organizirana djela.

Tako je eto samo od sebe došlo, da se unutar Apostolata organiziralo više vrlo korisnih djela. Jedno od prvih bilo je **klanjanje sv. Ure** u spomen smrtne muke Isusove. Zatim djelo **naknadne sv. Pričesti,** koju vrše članovi trećeg stupnja Apostolata. Sv. Otac Benedikt XV. stavio je Apostolatu na srce, da organizira **vojnu proti psovki** i **djelo posvete obitelji.** Apostolat se najživlje zauzeo za provedbu odredaba Pija X. o **čestoj i ranoj sv. Pričesti** pa je organizirao u tu svrhu **Male Križare.**

Ovi, kad poodrastu, čine zajedno s ostalom mladeži u Apostolatu posebnu grupu **»Križara«.** Jedni i drugi imadu već 25 svojih glasila sa 438.100 pretplatnika na raznim jezicima. U hrvatskim krajevima okupljaju se već kojih 60 godina djevojke u Apostolstvu molitve u posebna svoja **»Djevojačka društva Srca Isusova«.** U Njemačkoj, Belgiji, Nizozemskoj, Kanadi, Kolumbiji i dr. organizirani su i muževi u **Apostolatu Muževa** kao dijelu Apostolstva molitve. Slično i žene u Njemačkoj, Italiji i dr. U nas imade i njihovih grupa pod imenom **Revniteljice S. I.**

Duh društva.

Sam Apostolat ne ide za tim, da potpuno organizira vanjsku djelatnost svojih članova, već više da im ulije pravi Isusov duh revnosti za čast Božju i spas duša. On nastoji oživiti u članovima svijest: Ja sam Isusov, k njemu treba da dođem, za njega treba da živim, s njim treba da sam združen. Vanjski njihov rad i organizacija sama se od sebe onda u tom duhu razvija bilo u kojoj grupi Apostolata, bilo u kojem drugom crkvenom društvu, uvijek dašto pod nadzorom Crkve.

Zato se u članovima Apostolata i drži sveder budna svijest pripadnosti Isusovoj organizaciji, katoličkoj Crkvi. Tomu pomaže i molitva i Pričest i sastanci. Pravi član Apostolata čini Isusove interese svojima, a svoje stavlja posvema u Srce Isusovo. Zato on s velikim pouzdanjem moli za svoje potrebe, ali isto tako veledušno moli i radi i za čast Isusovu i njegove nakane, kako ih sv. Otac papa tumači.

Duh Apostolata jest dakle duh požrtvovne ljubavi Srca Isusova, duh pravi Crkve Isusove.

Jos. Vrbanek D. I., upravitelj Apostolata.

SV. JOSIP POMAŽE.

O toj istini uvjerio bi se svatko, tko bi imao zgode, da pročita životopis bademske obraćenice Sofije Ehrisman pod naslovom »U rukama Božje Providnosti«.

Plemenita ova duša vrlo je štovala sv. Josipa još od prvih dana svog obraćenja. Za dugotrajne bolesti tri je dana ležala kao mrtva. Najedanput kao da je iza sna probudi nek tajinstveni glas. Pripovijedala je, kako joj se činilo, da je bila pred vječnim Sucem. Na ovom sudu s jedne strane stajaše sotona kao tužitelj a s druge sv. Josip kao branitelj. Sv. Josip svaku tužbu sjajno odbijao. Na koncu reče Sofiji Sudac: »Uniđi u radost Gospodina svoga.« Ispovijednik njezin vidio u snu istu sliku, tako da je prekinuo Sofiju, kad je to htjela da i njemu pripovijeda rekavši »Pusti, ja ću nastaviti.«

Kad se kasnije nastanila u protestantskom Pforzheimu, naloži joj ondašnji župnik, odsele njen ispovijednik, da osnuje dvije pučke škole. Ona je naime bila učiteljica. Učinila je to, no nipošto bez sv. Josipa. Čim bi joj i inače štogod uzmanjkalo — što se prilično često događalo — morao je i to dati sv. Joip. Jednoga dana iznenada zatraži kućegazda protestant 200 maraka više za školske prostorije. Sofija nije toga smogla. Trebalo je dakle potražiti drugi stan. Uzalud. Nikako da ga nađe. Konačno zapali luč na čast sv. Josipu, a učiteljica i djeca pobožno mu se pomole. I nije bilo uzalud. Bogata neka udova, bez djece, dođe jednoga dana k župniku te mu stade pripovijedati, kako cijele noći nije mogla da usne; neprestano kao da joj govori sv. Josip: »Kupi kuću za školu.« Tim potaknuta stade dobra ta duša tražiti kuću, koju konačno doista i nađe u prekrasnom dijelu grada, kuću s prostranim i lijepim vrtom. I kupila je. Na prvoga listopada, kada i onako ističe od protestantskog kućegazde naznačeni rok, preseli se Sofija sva sretna i vesela u novu školu.

Kasnije trebali joj zastori, kojima bi zastrla prozore. Pomoli se: »Sv. Josipe, treba nam jedanaest pari zastora. Novaca nemamo ni mi ni župnik. Ti se dakle moraš pobrinuti.« Sv. Josip se doista i pobrinuo. U Baden-Badenu pozovu jednog svećenika k bolesniku. Kad je ovaj podijelio sv. sakramente, ostade još neko vrijeme u bolesničkoj sobi moleći sveti časoslov. Najedamput će bolesnik: »Velečasni gospodine župniče, zar nijeste vidjeli sv. Josipa, kako se bio približio mojoj postelji? Zar nijeste čuli, kako mi reče: Pokloni onaj komad sukna, što leži tamo u ormaru umotan u crni papir, katoličkoj školi u Pforzheimu; tamo trebaju. Velečasni, uzmite dakle to sukno, priložite još i ovih 10 maraka, te zamolite tamo da se djeca za me pomole.« Župnik pošalje taj svežanj s novcem u katolički župni stan u Pforzheimu i objasni cijeli događaj. Sukno je bilo baš kao izmjereno za 11 pari zavjesa.

Drugom nekom prilikom nužno ustreba Sofija 50 maraka. Napiše pisamce nebeskom zaštitniku te ga postavi pod njegov

kip. Slijedećega dana — a to je bila srijeda — dođe k Sofiji jedna žena te će joj: »Gospodična, trebate li možda novaca?«

»I te kako!«

Na to joj ispripovijedi žena, kako joj se prošle noći činilo, kao da je sv. Josip bio u njezinoj sobi. »Nijesam znala zapravo, što se sa mnom zbilo, da li sam spavala ili bdjela. Na to se začu blagi neki glas: Podaj Sofiji Ehrisman 50 maraka. Ona ih nužno treba. Novac sam evo ponijela sobom, da vam ga dadem.« Bez jedne riječi pruži Sofija dobrotvorki ono pisamce, u kojem moljaše baš za tih 50 maraka.

Tako se eto pobrinuo sv. Josip u svim potrebama i uvijek u zgodno vrijeme.

Slijedimo i mi primjer Sofijin. Sv. Josip ne uslišava samo bademsku obraćenicu.

J. Krist. D. I.

SMRT REVNOG POVJERENIKA GLASNIKOVA.

Msgr. Davorin Krmpotić bio je tako ljubezan te nam poslao iz Amerike ovo pismo:

2. prosinca 1929. tužno su javljala zvona s tornjeva crkve sv. Ivana Krstitelja u Kansas City, da se sprovodi u hladnu zemljicu tijelo Josipa Lončarića, koji se preselio u vječnost 29. studenog. Umro je od bolesti na želucu.

Svatko u župi sv. Ivana Krstitelja dobro je poznavao pokojnog Josipa, koji je u privatnom i javnom životu bio uistinu uzoran katolik. A bio je i velik rodoljub. Osobito je ljubio svoje kršno hrvatsko primorje, iz kojeg je rodom. Za svoj narod bio je spreman i na najveće žrtve.

Ali Josip se napose isticao u svojem radu za nebesku domovinu. S cijelom svojom obitelju pristupao je svake nedjelje stolu Gospodnjem. Nijedna pobožnost u crkvi nije mogla biti bez njega. Kroz više godina bio je predsjednik Bratovštine Imena Isusova. Mnogo je radio za napredak toga lijepog društva.

Josip je bio velik štovatelj Presv. Srca. Kao pravi apostol hodao bi svakog mjeseca od kuće do kuće dijeleći Glasnik pretplatnicima.

Nema sumnje, da će presveto Srce Isusovo, koje se ne da nadmašiti darežljivošću, obilno nagraditi svoga revnog apostola za sav njegov trud. Pokoj vječni daruj mu, Gospodine!

Uredništvo.

REVNI APOSTOLI.

Jedna redovnica-učiteljica u Americi razdijelila je među dječake, što ih poučavala, ceduljice, na kojima je bila odštampana posveta obitelji presv. Srcu Isusovu. Rekla je djeci, da kod kuće nastoje, neka roditelji izmole ovu posvetu i tako svoju obitelj stave pod osobitu zaštitu najboljeg i najmoćnijeg Prijatelja. Djeca su to i učinila. Nisu dala mira roditeljima, dok im se nije želja ispunila. Samo petorica dječaka ne pobijediše. Ti dječaci potječu iz mješovitog braka, pa se po svoj prilici tata i mama nisu mogli složiti.

Eto kako djeca mogu mnogo učiniti za Presv. Srce. Ujedno lijepa pouka, kako učitelji i učiteljice mogu preko malih apostola učiniti mnogo dobra za obitelji.

ŽRTVICE ISUSU ZA LJUBAV.

Jedna odgojiteljica učila dječicu, kako moraju nastojati, da Isusu prinesesu što više žrtvica. A kako se mala srca spremno odazvala njezinoj želji, vidi se iz onog, što nam piše ista odgojiteljica:

Blankica veli: Nijesam mogla mlijeko piti, pa sam ga ipak pila iz ljubavi spram Isusa.

Verica: Mama me češljala i vukla za kosu, a ja sam šutjela i trpjela za Isusa.

Ivkica: Došao mi kamenčić u cipelu, a ja sam boli snosila za Isusa.

Jadranka —istom joj 4 godine: Jedan me dečko počeo na ulici tući, a da mu nijesam ništa skrivila. Ja sam šutjela radi Isusa.

Ljerka: Išla sam ravno kući i u školu.

Zlatica: Ne volim kavicu, ali sam je ipak pila za Isusa.

Nadica: Odmah bih poslušala mamu.

Ančica: Bila sam jedamput jako žedna, ali nisam htjela da pijem radi Isusa.

Blankica je velika pospanka, pa zna doći kasno u školu. Ja sam joj rekla: Kad te mama izjutra zovne da ustaneš, odmah ustani iz ljubavi spram Isusa. Sutradan eto je prve u školu.

A zar ne ćete i vi, mali prijatelji, prinijeti Isusu koju žrtvicu? . . .

KATOLIČKI MLADIĆ.

2. Dobar sin.

1. I ti i ja i svaki čovjek leći ćemo u grob s velikim dugom na duši: to je neplaćen dug roditeljima. Nikad im ne ćemo moći da naplatimo, što su oni nama dobra učinili.

2. Promisli, koliko si ljubavi primio od majke, koja te je devet mjeseci nosila, u muci te i boli rodila, mjesece te tetošila, dan i noć kraj tebe bila, nad tobom nejakim bdjela, čuvala te, za te radila, učila te hodati, govoriti, Boga poznavati i ljubiti, njemu se moliti, a sve to s tolikom ljubavlju! Koliko li se otac trudio za tebe, da ti ne uzmanjka ni ruha ni kruha, tebi se veselio, na ruke te uzimao, od zla te čuvao, na dobro te putio, za tvoju budućnost se brinuo. Znaš li već ocijeniti, koliko se htjelo truda, muke, a nadasve ljubavi, dok si se osovio na svoje noge i postao sposoban, da služiš kruh, kojim se hraniš?

3. Budi dakle barem zahvalan roditeljima i vraćaj ljubav za ljubav. Pomozi drage volje, a nemoj čekati, da roditelji zatraže tvoju pomoć. Sramota bi bila ne htjeti roditeljima pomagati, pošto si se dao toliko godina od njih hraniti, odijevati, obuvati, posluživati.

4. »Poštuj oca i mater!« To ti zapovijeda Bog i Stvoritelj, koji će te i suditi. Čuvaj se, da ne bi rekao ocu ili majci žalne riječi, a nekmoli da bi ih išao vrijeđati. Ružno je biti tvrdoglav prema roditeljima ili im odgovarati. Budi prema njima uljudan i ljubezan, a budeš li ih štovao, bit će na tebi Božji blagoslov: »Da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji«.

5. Loš je sin i sam sebe sramoti, koji zlo govori o roditeljima, a teškoj kazni neka se nada onaj, koji diže poganu ruku na oca i na majku ili ih zapusti u njihovoj bolesti, nevolji ili starosti.

6. Slušaj roditelje, jer Bog to zapovijeda: »Djeco, pokoravajte se roditeljima u svemu, jer je to milo Gospodinu« (Kol. 3, 20). Ne budeš li slušao roditelje, ne ćeš imati mira ni pokoja ni Božjeg blagoslova.

7. Nemoj da ti majka zbog tebe zaplače! Boj se materinske suze.

8. Budi rado doma; budi radost roditelja. Ne skitaj se noću kojekuda pa ćeš izbjeći mnogome zlu. **M. Vanino D. I.**

POČASNA STRAŽA PRESV. SRCA ISUSOVA.

Čitatelji »Glasnika Presv. Srca Isusova« sigurno se dobro sjećaju divne Papine Enciklike, koju je prevedenu donosio Glasnik u ljetnim mjesecima 1928. Te se godine sv. Otac Papa Pijo XI. obratio u mjesecu svibnju na cijeli katolički svijet i pozvao sve ljude da vrše jednu svoju dužnost: d a n a k n a đ u j u p r e s v. S r c u I s u s o v u. Svi su ljudi dužni dati tomu Srcu zadovoljštinu za grijehe, kojima ga uvrijediše. Pravda traži: vrati dug. Grijehom je uzeta Bogu čast, naknadom valja da mu se ta čast povrati bilo na ovom bilo na drugom svijetu. Naknađujuća Presv. povrati bilo na ovom bilo na drugom svijetu. Naknadujući Presv. Srcu vraćamo već na ovom svijetu oduzetu Božju čast.

Ali kršćansko srce, uzgojeno uz vatru Božje ljubavi ide dalje. Ono također hoće da naknadom t j e š i ono Presveto Srce, što je toliko pogrđeno grijesima ljudskim. Kršćansko srce tješi naknadnom ljubavlju Srce Isusovo, koje žaloste ljudski grijesi.

Ima više načina ove naknade i tješenja. Kršćanska je ljubav podigla za to mnogo udruga. Ima pače ustanovljenih i redoničkih udruga za taj posao. Medu tim udrugama zauzima odlično mjesto

Počasna Straža presv. Srca Isusova.

U njezinoj se lozinci nalaze riječi: Slava, ljubav i naknada presv. Srcu Isusovu. Posebna oznaka ove udruge stoji u zadnjoj riječi n a k n a d a. Počasna Straža vrši naknadu naknadnom sv. pričesti, naknadnom sv. Misom, naknadnim klečanjem, ali je osobita vježba ove pobožnosti »sat straže«. Članovi i članice izaberu sebi jedan sat u danu, koji se ne mijenja. Kroz taj sat, vršeći isto svoje obične dužnosti, stupaju u mislima pred Presv. Oltarski Sakramenat i tu u mislima prikazuju Presv. Srcu svoje misli, riječi, želje, križeve, navlastito svoju ljubav, da mu tako zadovoljavaju i tješe ga. Ako je moguće, preporučuje se, da svaki član provede pred Svetootajstvom svoj sat ili bar njegov dio, ali to nije potrebno. Ova vježba je vrlo jednostavna, Isusu vrlo mila a dušama od neprocjenjive koristi. Može je vršiti svaka duša.

Udruga Počasne Straže ustanovljena je u prošlom vijeku, i brzo je omiljela kršćanskom srcu, te se proširila po cijelome svijetu. Ona danas ima više milijuna članova i članica. Visoki crkveni dostojanstvenici su u Straži brojno zastupani. Tri sv. Oca Pape redom upisani su u Počasnu Stražu.

Sadanji pak sv. Otac Papa, veliki štovatelj presv. Srca podigao je u našoj državi Nadbratovštinu Počasne Straže kao centralu te pobožnosti za cijelu Jugoslaviju, izdavši »Breve« od 6. veljače 1928. Centralu je postavio u crkvu sv. Franje Ksavera u Zagrebu a vrhovnu upravu povjerio ocima Trećorecima. Isti sv. Otac je ovu Nadbratovštinu obdario vrlo velikim oprostima u svojem drugom »Breveu« od 7. srpnja 1928. Te oproste mogu dobiti svi članovi i članice, koji su sjedinjeni s Nadbratovštinom.

Počasna Straža širi se tako, da se po župama osnivaju bratovštine, a gdje to ne može biti zbog mjesnih prilika, osniva se »posebno središte« Straže. Ova se središta osobito osnivaju u uzgajalištima, zavodima, sjemeništima, samostanima. Upraviteljem može biti i svjetovna pa i ženska osoba. Ovo je vrlo laki način širenja ove pobožnosti. Gdje pak se ne može da osnuje udruga, dostaje, da osobe pošalju Nabratovštini svoje ime, prezime i označeni sat, u koji će vršiti stražu. A da se to može jednostavnije provesti, Nadbratovština imenuje tamo koju osobu revniteljem ili revniteljicom »Straže«. Toj osobi izdaje posebnu diplomu i daje joj vlast, da ona sama upisuje nove članove i članice. Njihova imena šalje potom Nadbratovštini. Na ovaj tako jednostavni i vrlo laki način mogu pobožni revnitelji i revniteljice da učine silno dobra na utjehu Presv. Srca a na posvetu i spasenje besmrtnih duša. Isusovo će ih Srce obilno nagraditi. Isus je sam rekao: »Blago duši, kojom se ja poslužim, da raširim slavu svoga Srca!« Takve plemenite duše pozivljemo, da se jave u tu svrhu Nadbratovštini od koje će dobiti sve potanje upute.

Nadbratovština je izdala posebni Vjenčić, gdje se mogu naći sve upute o ovoj pobožnosti. Isto tako posebne upisnice. Sve se to dobiva kod Nadbratovštine.

Svi koji žele poraditi na proširenju Počasne Straže, koja se kod nas počela vrlo lijepo širiti, pa svi koji trebaju bilo kakvih objašnjenja o ovoj pobožnosti, neka se jave Nadbratovštini. Adresa: Samostan sv. Ksaver, Zagreb. **o. Josip.**

RAZMIŠLJAJ VJEČNE ISTINE.

Život kratak a smrt stalna,
Doći će, al ne znam kad:
Izgubim li vrijeme sada,
Imat ga ne ću tad.

Vječni Bog je meni dao
Dušu jednu jedinu;
Što ću jadan, kamo li ću,
Izgubim li ludo nju?

Bog me vidi, Bog me čuje,
Sudit će mi jednoć On:
Ili nebo ili pako
Zapast će me napokon.

Sve na svijetu prolazno je
Svemu jednom bit će kraj,
Samo vječnost kraja nema —
Uvijek traju pako, raj.

Majko Božja, Ti pomozi,
Da se grijeha ostavim!
Slatko Srce Isusovo,
Daj da Tebe uzljubim!

SV. OTAC PIJO XI. I DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE.

Čitateljima Glasnika odavno je već poznato, da u Zagrebu oci Isusovci grade lijepi dom za duh. vježbe. To će biti kao nekakav samostan otvoren cijelom hrvatskom narodu. Mnogi od nas znao je zaželjeti: da mi je zaviriti unutra i vidjeti, kako se u samostanu živi. Evo sad ćemo svi imati zgode, da se za nekoliko dana navratimo u takvu kuću i da se preporođeni pravim kršćanskim duhom opet svojima povratimo. Drugdje u velikom katoličkom svijetu takve kuće već odavno postoje i narod se je uvelike njima okoristio. Ljudi svih staleža otrgnu se za tri, četiri dana svojim vremenitim brigama i poslovima, povuku se u dom za duhovne vježbe, tu se smire i saberu, razmisle ozbiljno, kako imaju i dušu i kako su stvoreni za vječnost, pa se puni najljepših odluka vrate u svijet. Odsad će oni živjeti kao pravi kršćani i drugima svijetliti svojim primjerom.

Sve će naše čitatelje puno obradovati vijest, da je nedavno sv. Otac Pijo XI. upravio svim patrijarhama, nadbiskupima i biskupima i ostalim crkvenim poglavarima po svem svijetu, veliko zajedničko pismo, gdje ih potiče, neka porade svim silama, da se ovaj dobri i korisni običaj obavljati duh. vježbe što više proširi kod katoličkih naroda. Radi malog prostora ne možemo donijeti čitavog pisma sv. Oca, ali ćemo vjerno povaditi glavne misli, da i ti, čitatelju, znadeš, što Namjesnik Isusov o duh. vježbama misli.

Nade sv. Oca su se ispunile.

Prigodom pedesete obljetnice našeg misništva, veli sv. Otac, objavili smo izvanredni jubilej, godinu milosti. Potakla nas na to želja, da tako naši dragi sinovi, sačinjavajući golemu kršćansku obitelj, koju je predobrostivo Srce Božje povjerilo našem srcu, imaju dijela u veselju zajedničkog Oca i skupa s njim zahvaljuju Bogu, Vrhovnom davatelju svih dobara. Ali naročito smo to učinili u nadi, da će kršćanski puk, kad mu po jubileju očinskom darežljivošću otvorimo riznice nebeskog blaga, s kojim raspolažemo i upravljamo, tu lijepu zgodu upotrijebiti, da ojača vjeru, poveća pobožnost i težnju za savršenošću, i revnije uznastoji oko popravljanja privatnog i javnog ćudoreda, te tako željkovani mir zavlada u pojedincu i u društvu. Ova nas nada nije prevarila. Najradosnije događaje smo u ovoj spasonosnoj godini dočekali. A većim dijelom smo vesela srca sami svojim očima gledali onaj žar vjere i pobožnosti kod tolikih predragih sinova, koje smo mogli pustiti u naše dvore i tu ih, da tako kažemo, na naše srce privinuti.

Dok smo iz dubine srca Ocu milosrda zahvaljivali za sve ovo, ujedno smo razmišljali, kako da svi sretni plodovi trajni postanu. Pa, kako u sličnim zgodama naši predšasnici Lav XIII.

Pijo X., tako smo i mi evo odlučili nešto učiniti. Stoga hoćemo, da toplo preporučimo jednu uzvišenu stvar, iz koje se nadamo, da će za kršćanski puk poteći odlične koristi, a to je: obavljanje Duhovnih vježbi. Živo želimo, da se ovo danomice sve većma proširuje i rasprostranjuje, nesamo kod svećenika, nego i u redovima katoličkih svjetovnjaka. To hoćemo da našim dragim sinovima ostavimo kao neku uspomenu pri kraju pedesete godine, otkako smo započeli službu kod Božjeg žrtvenika. To osobito zato, jer nam ništa nije ugodnije nego dozivati si u pamet nebeske milosti i neizrecive utjehe, koje smo sami — obavljajući Duhovne vježbe — često iskusili, sjećati se, kako smo i sami brižno vršili sveta razmišljanja, kojima je kao nekim stepenicama označen naš svećenički red. Kad se sjetimo napokon, kako smo u našoj dušobrižničkoj službi za vrijeme čitavog našeg svećeničkog djelovanja radili za Duhovne vježbe s velikim duševnim plodom i nevjerojatnim uspjehom, s pravom tvrdimo, da je u Duhovnim vježbama sadržano osobito sredstvo za postizanje vječnoga spasenja.

I. Kozelj D. I.

ČLANOVI DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

Po 10 Din.: Cerman Josipa, Zagreb — Presečki Ljubica, Krapina — Rožić Franjo, Zagreb — Mikulčić Josip, kanonik, Mikulčić Juraj, Neffe Fany, Bakar — Kranjec Dragutin, Remete — Žuljević Ivan, Split (Stari pazar).

Po 20 Din.: Rukavina Milan, teški invalid, Oriovac — Penić Josip Ivankov, Krašić — Galasso Eduard, Trogir — Grčević Valerija, Zagreb — Barbir Jagica, Zagreb (30 D.) — Barlović Slava, Zagreb (40 D.) — Strmotich Michael, Pola (10 lira).

Po 50 Din.: Rogić Dujo, Sv. Juraj — Srp Roka, Zagreb — Podhraški Jakov, Brezna gora.

Po 100 Din. i više: Pilek Franjka, Zagreb — (svega 100 Din.) — Miško Josip, Travnik — Kranjec Nikola, Gračani — Vranarićić Draga, Zagreb — Sinković Amalija, Čehovec — Maggia R. i L., Sunja — Levičar Barica, Samobor (200 Din.) — Obitelj Koren, Zagreb (300 Din.) — Rusan Leopold, župnik, Remete (500 D.).

Hiljadari: Majetić Žiga — Vimer Josipa — Kristović Josip, Goričani — Dr. Pacher Matija, Sušak.

Iz Amerike. 1 dol.: Mikolinac Juro, Martinsburg. **Po 2 dol.:** Jurković Katarina, St. Joseph, Mo — Krisch Antonija, New-York — Tadej Katarina, Nővinger, Mo. **Po 3 dol.:** Karapandy Eli, Burić Marija, Hillswille. **5 dol.:** Župan Mate, Opekiska.

Bl. Bobola, mučenik D. I. (48 stranica). Njegov životopis prikazuje veliku ljubav k Bogu i spasenju duša. Bio je na najgrozniji način mučen. Njegovo je tijelo još posve sačuvano i svježe, može se vidjeti u Rimu u Crkvi Al Gesu. Prvo izdanje rasprodano. Cijena: brošurano . . . . . 5.— dinara

IZ CRKVE I SVIJETA.

Engleska. Nedavno je zajedno sa svojim mužem prešla na katoličku vjeru uvažena spisateljica engleska Sheila Kaye-Smith. Njezina privrženost katoličkoj vjeri izbijala je osobito iz zadnjih djela, što ih je napisala. Engleske novine Universe primjećuju, da je u zadnje doba prešlo na katoličku vjeru više od 50 pisaca i spisateljica.

Osobitu pozornost svratilo je na se svojim obraćenjem anglikanski svećenik Vernon Cecil Jonson, koji je stupio u franjevački Red. Prije svoga obraćenja bio je u Lisieux-u, mjestu, koje dobro poznaju svi revni štovatelji sv. Male Terezije. Obraćenik priznaje, da mu je ova svetica pokazala put do prave vjere. On je također izjavio, da katolici ne znaju dosta cijeniti sreće, što su rođeni u pravoj vjeri. Koliko su neprilika imali obraćenici, dok su došli do vjere, to samo Bog znade.

Belgija. 7. travnja g. 1929. prolazilo je 10.000 belgijskih učitelja i učiteljica ulicama belgijske prijestolnice pod zastavom presv. Srca Isusova. Pošli su u starodrevnu i krasnu crkvu sv. Gudule te se tu svečano posvetili Presv. Srcu. Poslije podne otvorila se sjajna skupština, na kojoj je i ministar prosvjete govorio,od kolike je važnosti učiteljski život za mladež i za cijelu državu.

Amerika. U Americi zatvoreno je do 1740 protestantskih crkava, jer im se pučanstvo otuđilo. G. 1928. prešlo je u katoličku Crkvu 36.376 osoba.

Meksiko. Poznato je, kako je u Meksiku klao katolike krvavi predsjednik meksičke republike Kalles. Međutim Crkva je pobijedila. Državne vlasti počele su prve pregovarati s Crkvom o miru. A šta će na to Kalles? On je otputovao iz Meksika k nama u Evropu. To je bilo nužno za mir između Crkve i države. U zadnje vrijeme počeli ostavljati ovog tirana i njegovi najvjerniji prijatelji. Osim toga ovaj bijednik neprestano misli, da ga svuda prate američki detektivi. To dokazuje i njegov čudan način putovanja iz Meksika preko Amerike u Evropu. Prešavši meksičku granicu vozio se vlakom neprekidno do New-Vorka. Tu se odmah ukrcao na parobrod, koji ga poveze na Isle de France. Kad je ovamo stigao, nije se usudio unići ni u jedan hotel, već je dva dana i dvije noći za nesnosne vrućine čekao parobrod za Evropu. Samo meksički poslanik smio ga posjetiti u njegovoj kabini na brodu za vrijeme ovog dugog čekanja. Novine, koje ovo izvješćuju, pitaju: »Da ovaj čovjek nije već počeo osjećati moćnu desnicu Božju, koja oholice ponizuje? . . . Kazna Božja ide katkada sporo, ali ipak dođe.«

Rim. Na radost svih štovatelja presv. Srca Isusova dopustio je sv. Otac Papa Pijo XI., da se u cijeloj Crkvi 17. oktobra smije slaviti svetkovina sv. Margarete Marije Alakok, koju je Isus na poseban način izabrao, da upozna svijet s presv. Srcem.

BIO NEKAD NIKODEM. . .

Sv. evandelje pripovijeda nam o uglednom židovu farizeju Nikodemu. Živio je u vrijeme Isusovo, pa je vidio čudesa, kojima je Isus potvrdivao istinitost svoje nauke. To ga je konačno ponukalo, da je pristao uz Isusa, ali samo potajno. Bojao se naime, što će mu kazati drugi farizeji, pa je zato dolazio k Isusu na nauk po noći. Istom kad je Isus na križu umro, a kod Njegove smrti bila ona tama, pećine se raspucale i zemlja se potresla, pristade ovaj Nikodem javno uz Isusa, te ga bez straha pred ljudima pokopa sa svojim drugom Josipom iz Arimateje. Sad se više nije bojao, što će reći ljudi i kolege farizeji.

Takvih Nikodema ima još i danas, a na žalost i među nama katolicima. Koji su to? To su oni, koji u Isusa do duše vjeruju, ali ga pred svijetom ne priznavaju.

Išli smo jednoć na Bistricu. Vozili smo se u III. razredu svi pomješani, građani sa seljacima. O podne krenusmo iz Zagreba te odmah otvorismo torbe, da malo založimo. Seljaci se najprije Bogu pomolili, dok se gospoda poput gladnih vukova bacila na hladnu pohanu teletinu, dakako sve bez križa, bez Očenaša, pravi Nikodemi, Nikodemčići. Oni se stide moliti!

A kako bojazljivo, kako stidljivo neki te neki uzimaju u ruke krunicu, kako se ogledaju, kad treba glasno moliti, pak zapjevati koju svetu pjesmu! Kako to sve nekako ide mlako, nehajno, mrtvo kod tih naših domaćih Nikodema i Nikodemica! Drugačije rade narodi, gdje ima mnogo žive vjere.

Danas ima Nikodema i na selu. Zvoni n. pr. Andeo Gospodnji. Ja banem iza ugla, a ono svi kape na glavi. Vide mene, da sam otkrite glave, pa se i oni sjete svoje katoličke dužnosti. A kako sramežljivo! Kako bojažljivo! Sve jedan drugoga pogledava, tko će prvi kapu skinuti. A što da duljim? Budimo Nikodemi, ali oni neustrašivi, koji se ne boje ni Pilata ni farizeja, koji ne pitaju što će ljudi reći, već što će Bog. Isus je rekao: Tko mene prizna pred ljudima, toga ću i ja priznati pred Ocem svojim nebeskim. **Karlo Gruičić**, dekan i župnik

DAREŽLJIVOST.

Jedan misijonar primio je ovo pisamce: »Velečasni cče! U Parizu živi šesnaestgodišnja tipkačica. Jedamput je prolazila kraj izloga lijepih cipela. Tu je opazila jedan par, koji joj se osobito sviđao. Odlučila je, da će ih kupiti, čim skupi dosta novaca. Još joj je trebalo samo 20 franaka. Ali uoči ovog dana, kad je htjela kupiti lijepe cipelice, čula je vas, kako govorite o bijednom svijetu u Africi, koji umire od gladi. I ta je tipkačica odlučila, da će se odreći svojih cipela, pa Vam evo šalje 265 fr. — **Jedna mala Parižanka.**«

ZAHVALNICE

USPJEH U NAUKAMA.

Beograd. Ja i moje dvije sestrice vrlo smo slabo napredovale u školi. Bojale smo se da ćemo propasti pa time ražalostiti osobito svoju dobru maičicu. Obratismo se Presv. Srcu Isusovom, da nas pomogne. Iako nijesam katolikinja, obećala sam, da ću se zahvaliti u Glasniku, ako dobro uspijemo u nauci. Presv. Srce pokazalo se tako dobrim spram nas, da smo s lijepim uspjehom svršile svoje nauke. Hvala Presv. Srcu i mojim nebeskim pomoćnicima.
M. M.

JAKA ZAGOVORNICA.

Dalmacija. Nalazio sam se u teškom duševnom stanju. Nisam znao, kako će mi se svršiti stvari, koje sam bio poduzeo. Teško mi je izreći, što sam radi toga trpio u svojoj duši. U slomljenosti duševnoj utekoh se sv. Maloj Tereziji, da me ona zagovara kod Presv. Srca. I gle, stvari mi tako išle lijepo za rukom, da sam se od čuda upravo snebivao. Što sam tražio, to sam postigao. Stoga svakom preporučam, da se sam uvjeri, kako je moćan zagovor sv. M. Terezije.
J. Č.

U TEŠKOJ BRIZI ZA ŽIVOT.

Hrvatska. U teškoj borbi za život utekoh se Presv. Srcu Isusovu s molbom da mi pomogne te nađem namještenje, da mogu prehranjivati sebe i dvoje djece svoje. Molila sam skoro dvije godine. Prilike, u kojima sam se nalazila bile su uistinu teške, pa sam u više navrata bila već klonula duhom. Ali eto neočekivane pomoći. Dobila sam ipak namještenje, koje sam tražila. U znak zahvalnosti, darujem 100 D.
K. P.

POMOĆ NEBESKOG LIJEČNIKA.

Slavonija. U cijelom mjestu vladao šarlah, od kojeg je mnogo djece oboljelo i pomrlo. I moje dijete oboli. Pozovem liječnika, koji izjavi, da i njemu prijeti šarlah. Bolest je brzo napredovala. U svojoj žalosti obratim se na Presv. Srce Isusovo. Obećala sam dar i devetnicu sa svojom obitelju. U noći je dijete mirno spavalo, a sutra je na naše veliko iznenađenje bilo skoro posve zdravo. Hvala Bož. Srcu!
E. D.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Aljmaš MZ Za mnoge milosti, što ih primih od Presv. Srca, dar D. 300 — **Babina Greda** TMC Za milosti od nebeskih zaštitnika, dar D. 20. — **Bački Breg** MJ Za zdravlje dar D. 100 — **Bakarac** IC Na ispunjenoj želji, dar D. 50. — **Beograd** AR Dobila dobru službu. — NN Za milosti. — SM Za pomoć dar D. 10. — MM Lijepo svršile nauke. — **Bezdan** MC Za sretan porod, dar D. 20. — **Brezovljani** PM Za sretno položen ispit, dar D. 30. — **Brod n. S** JM Kćerka ozdravila, dar D. 20. — **Caprag** RF Presv. Srce uslišalo mi molbe, dar D. 500. — **Cerja** MŠ Za primljena dobročinstva, dar D. 10. — **Cernik** MS Moji sveti zaštitnici uvijek me uslišaju, dar D. 10. — **Crnkovci** AMI Sestra ozdravila, dar D. 10. — **Drečavica** FB Hvala Presv. Srcu za primljene milosti, dar D. 30. — **Ferdinandovac** MB Za pojedine milosti, dar D. 20. — **Gola** MS Za primljena dobročinstva, dar D. 50. — **Goričani** JN U ime zahvale želi

doživotno ostati pretplatnikom Glasnika, dar D. 20. — JM Hvala Presv. Srcu i Gospi Lurdskoj za zdravlje djeteta, dar D. 10. — **Gornje Prekrižje** JVK Obitelj izbavljena iz neprilike, dar D. 20. — **Gospić** IM Za mnoge milosti s preporukom za budućnost, dar D. 30. — **Hrvatska** FB Povratilo se zdravlje. — **Jastrebarsko** LJP Po zagovoru svojih nebeskih zaštitnika primila mnogo milosti, dar D. 100. — **Križ** BC Hvala Presv. Srcu za sestrino zdravlje. — **Karlovac** AN Presv. Srce očuvalo mi dijete, dar D. 30. — **Keleman** MŠ Za pomoć u velikoj bijedi i teškoj bolesti, dar D. 50. — **Klanjec** DP Operacija sretno uspjela. — **Kloštar Ivanić** KP Izbavljena iz teške bijede, dar D. 100. — **Kostrena** MR Za pomoć u više navrata, dar D. 50. — **Krečanes** KM Sv. M. Terezija isprosila mi zdravlje. — **Martinac** FK Presv. Srce po zagovoru svojih svetih miljenika pomoglo me u bolesti i gospodarkoj neprilici, dar D. 20. — **Martinska Ves** JM Za svoje i sinovljevo zdravlje, dar D. 50. — **Milna** KK Brat ozdravio, dar D. 20. — NN Za dobivenu milost po zagovoru sv. M. Terezije. — **Mraclin** TC Ozdravila, dar D. 10. — **Novi Banovci** TF Sin ozdravio od teške bolesti, dar D. 20. — **Novigrad** KG Za sinovljevu sreću. — **Osijek** DB Presv. Srce pomoglo nam u teškim bolestima. — **Peteranec** IB Za mnoge milosti. — **Podgajci** SŠ Kćerka ozdravila od tifusa, dar D. 10. — **Podravina** IK Za pomoć u duševnim i tjelesnim nevoljama. — **Prnjavor** JT Za zdravlje. — **Selca** AML Za sve milosti u obitelji, dar D. 80. — **Sisak** SŠ Presv. Srce udijelilo mi tri velike milosti, dar D. 200. — **Split** TS Za zdravlje i pomoć u porodu. — JČ Sv. M. Terezija pomogla me u neprilici. — **Stobreć** AP Čudotvorna Gospa Pompejska izliječila me od bubrešne bolesti, dar D. 30. — **Stubica** G. JC U zahvalu sv. obitelji, dar D, 120, — **Sv. Ivan Zel.** AČ Za zdravlje i druge bolesti. — **Subotica** SM Presv. Srce vratilo mi zdravlje, dar D. 25. — **Sušak** MB Po zagovoru † bisk. Langa Presv. Srce vratilo mi zdravlje, dar D. 20. — **Svilaj** KK Za sinovljevo zdravlje, dar D. 10. — **Tavankut** OI Ozdravio poslije Devetnice. — **Tovarnik** MB Presv. Srce uslišalo mi molbu. —**Trsat** LK Pomoć u velikoj stvari. — **Tyvone Pa** MĐ Sretan porod. — **Vinkovci** MB † bisk. Lang pomaže u novčanoj potrebi. — EL Sin sretno svršio maturu. — **Vis** MJ Muž se s Bogom pomirio, a sin dobio namještenje. — **Vukovar** ED Dijete očuvano od šarlaha, dar D. 25. — **Zagreb** JP Po zagovoru sv. Josipa Presv. Srce našlo mi opet namještenje. — SM Za milosti. — JG Presv. Srce udijelilo mi jednu milost, dar D. 30. — FB Za pomoć u teškim časovima, dar D. 30. — SŠE Po zagovoru sv. Ignacija primili veliku milost, da D. 200. — ZP Pomožen u naucima. — AŠ Za pomoć u teškoj bolesti, dar D. 50. — **Zlatar** AJ Potpuno ozdravila od teške bolesti. — **Živike** MK Ozdravila. — **Županja** MN Uslišana molba, dar D. 10.

VIJESTI

Sv. Ivan Zelina. Naše Djevojačko društvo brojilo je 135 članica; 16 ih se udalo 4 su otišle u samostan za sestre misionarke. Tako je društvo izgubilo i svoju uzornu glavaricu Katicu Pajnkrc. Težila je za savršenijim životom i odabrala je najbolji dio, jer se zaklonila u sjenu Srca Isusova, koje je njen ideal. — Članice pristupaju revno svaki mjesec k svetim sakramentima ispovjedi i pričesti, a gdje koje i više puta. — Na dan klečanja klanjale su članice cijeli dan svaki sat po 10 pred svetim Sakramentom.

Blagdan Srca Isusova smo proslavili svetom misom i zajedničkom pričešću. Primljeno je taj dan 11 novih članica. V. g. upravitelj Ivan Janeš potaknuo je članice, da što savršenije vrše pravila, da svim srcem i dušom služe Isusu te da ga ljube. Jedna članica je umrla te su je članice otpratile pod društvenim barjakom obavitim crnim velom na vječni počinak moleći putem krunicu. — Svetih je pričesti bilo ove god. 1.050. **F. Š., glavarica.**

Drenovci. I ove godine išlo je 7 članica našeg Djevoj. društva na zatvorene duhovne vježbe u Đakovo. Na samo Bezgr. Začeće primljeno je 11 novih članica, no ipak nas je samo 20, jer se djevojke iz društva brzo udavaju. Povjerenice Glasnika marljivo rade. Za Božić smo raspačali 1500 misijskih razglednica. Svaka članica je član Društva za širenje vjere. Od kolovoza do konca godine primile su članice 675 sv. pričesti. **A. Vilić, glavarica.**

Hrastilnica — župa Sisak. Nas 39 članica Djev. dr. primilo je g. 1929. naknadnih sv. Pričesti 1647. Mjesečne sastanke držimo u našoj seoskoj školi, a na pobožnost sastajemo se u kapelici sv. Ilije. Veliku nam je radost učinio naš preč. g. župnik Dr. J. Borković, kad je pred Sve Svete priredio trodnevne duh. vježbe u župnoj crkvi, pa je tom zgodom bilo svečano primanje novih članica, a veleč. upravitelj Apostolata iz Zagreba pohodio nas je i u našem selu. Mile njegove riječi približile nas još više Bož. Srcu, a očinski savjeti trajno će nas uza nj držati. **M. Kukurić, glavarica.**

Mače. U studenom i prosincu primilo je društvo 1032 sv. pričesti, Pred Božić udale se 3 članice; novih je primljeno 13. **A. Ivančir, glavarica.**

Mirca na Braču. Kao primjer našega društvenoga rada javljamo proslavu jubileja sv. Oca Pija XI. na 22. prosinca. Ujutru zajednička sv. Pričest. U 10 s. svečana glagoljaška sv. Misa sa zahvalnicom i krasnom propovijedi vel. g. župnika o papinstvu i sadanjem sv. Ocu. Poslije svečane večernjice eto nas u krasno nakićenoj dvorani, gdje je najprije glavarica društva pozdravila goste i odanošću djeteta slavila sv. Oca. Čl. O. Bakulić i N. Vladislavić deklamirale su krasne pjesme. Zatim smo prikazivale igru vel. Kocijanića »Pod okriljem sv. Oca«. Ulogu Katarine Bosanske izvela je upravo divno gdica učiteljica K. Simoni. I ostale uloge: glavarica, D. Petrinović, V. Kirigin, O. Bakulić, K. Vladislavić, M. Petrinović, F. i L. Kirigin tako su lijepo i pobudno izvedene, da je bio pravi užitak gledati taj povjesni prizor iz naše borbe s Turcima. Obilna pouka i moralni poticaji nijesu promašili, tako da je ovo prikazivanje jedan veliki događaj za našu župu.

Ima nas u svemu 39 i primile smo prošle godine 600 naknadnih sv. pričesti. Jedna nam je članica umrla, a jedna pošla čč. ss. sv. Križa u Đakovo, da u molitvi i radu posveti svoj mladi život za dobro naroda. Svake nedjelje sastajemo se u vlastitim prostorijama i tude čitamo, razgovaramo i skladno se zabavljamo. Bilo sve to na slavu i čast Bož. Srca! **V. Kirigin, glavarica.**

JOŠ JEDNA POBJEDA ISUSOVE LJUBAVI

Radošću najvećom, a srcem rastvorenim najslađim nadama, pružamo svim vjernicima, priklopljen nazočnom pravilniku, popis obilatih Oproštenja, kojima je **Sv. Apostolska Penitencijarija,** časnim otpisom od 18 ožujka 1922, Br. 440-22, potvrđenim drugim poštov. otpisom od 6 studenoga 1928, Broj 2034/28, htjela obogatiti ad septenium jedno od najljepših, najlakših, najutješnijih Djela, te se može smatrati krunom svih Euharistijskih Djela i pravom pobjedom Isusove ljubavi, Djelo prihvativo od svih vjernika bez razlike dobe i spola, kojemu mogu svi bez iznimke pristupiti, Djelo blagoslovljeno od Nj. Sv. Pape Benedikta XV. i od više biskupa, a od mnogih ter mnogih prihvaćeno, t. j.

Pobožno društvo pravih Isusovih ljubitelja

Upute za upisivanje. Onaj, koji želi stupiti u pobožno Društvo pravih Isusovih ljubitelja, prije svega neka odredi za to poseban dan i nek se ispovijedi (ako običava ispovijedati se svakih osam ili četrnaest dana, dostatna je ta ispovijed), a u jutro nek pristupi pobožno k sv. Pričesti. Poslije sv. Pričesti neka pred Svetohraništem izgovori: »Isuse moj, želim i ja pripadati pobožnom Društvu Tvojih pravih ljubitelja«, te neka izmoli koju molitvu na odluku Sv. Oca Pape, da dobije Potpuno Oproštenje. U redovničkim

obiteljima, u sjemeništima, u zavodima, gdje više osoba želi stupiti u pobožno Društvo, poslije sv. Pričesti mogu zajednički izgovoriti rečene riječi: »Isuse moj itd...« pak zajedno izmoliti koju molitvu na odluku Sv. Oca Pape. Čim prije pak ravno ili putem kojega između upisanih, koji želi biti revniteljem ili revniteljicom pobožnoga Društva, neka pošalje svoje ime i prezime na **Uredništvo Eub. Glasnika, Dubrovnik.**

Dnevom 4 listopada 1929 pobožno Društvo pravih Isusovih ljubitelja bilo je pridruženo »**Svetoj Vojsci za pobjedu Božanskoga Srca Isusova u turskim zemljama**«, te dionikom je svih njegovih zasluga. Sa njihove strane svi već upisani i oni, koji će se upisati u pobožno Društvo pravih Isusovih ljubitelja prikazat će za pobjedu Božanskoga Srca Isusova među turskim narodima Pričest prvih Petaka u mjesecu, i svagdanje pohode Presvetomu Sakramentu.

Odobrenjem crkvene vlasti.

DAROVI U MJESECU PROSINCU 1929.

Za sv. Mise: Anaconta M. AJ Dol. 3.— Bakonja MK Pengo 2·50 Berkasovo AA 10 Brestqvac FV 15 Canton Ill MC Dol. 2. — Caprag RF 100 Columbos O. AD Dol. 1.— Čehošlovačka JC 30 Chicago MO Dol. 1.— Dol. Lastva KB 30 East Windsor Ant. NJ Dol. 1.— Gary Ind. LJ Dol. 2.— Krasno VV 30 Monfalcone FF Lari 8 — Opekista W. 3.— Oriovac MK 20 Ottawa KP Dol. 1.— Pittsburg Pa BM Dol. 2.— BK Dol. 1.— FK Dol.— NN Dol. 1.— Prnjavor LJ 25 Rankin po Dol. 1.—: NG NP Slatina JB 20 Split ST 30 Thorp W. FG Dol. 1.— Tyrane Pa. MD Dol. 1.— Washington NM Dol. 1.— Veliškovci RK 25 Vugrovec ŠM 20 Zagreb AŠ 80.

Za Svetište S. I.: Brezovljani PM 30 Chicago Ill NN Dol. 1.— Jaska LP 100 Keesport Pa. IB Dol. 1.— Koška AD 15 Novigrad TR 20 Pittsburg Pa. AV Dol. 1.— JS Dol. 1.— LL Dol. ½ NE Dol. 2.— Selca AL 55 Sisak SŠ 100 Slatina JB 10 Stiživ. Vrpolje ID 15 Trnava DF 100 Varaždin FM 30 JP 10 Vrhovica AD 10 Zagreb RD 100.

U čast Srcu Isusovu: Aljmaš MŽ 300 Beograd AR 50 SM 10 NN 10 VV 10 Bizovac ŠA 100 Breg MJ 100 Brekinska JŠ 40 Brod EF 10 IŠ 3 MS 10 Crnkovci MI 10 Dračevica FB 30 Gola MS 50 Gospić IM 30 Hillsville MB Dol. 2.— Hlebine JJ 10 Kamenica TH 25 Kaniža AB 50 KeeWatin M. KS Dol. 1.— Kuželj AV 100 Los Angelos KO Dol. ½ Lovilia Jova AP Dol. 1.— Ludbreg MD 10 Millwauke Wis. EP Dol. 1.— Mitrovica KP 10 Mraclin TC 10 Podgajci SŠ 10 Rosslin AK Dol. 1.— Semeljci VS 25 Subotica SM 25 Sušak MB 20 Sv. Ivan Žab. JU 20 Sv. Šimun MJ 25 Svilaj KK 10 Tovarnik MB 50 Veles AS 100 Virovitica TB 5 Vojnovac AS 10 Vukovar ED 25 Zagreb FB 30 Zemun TF 20.

U čast S. I. i Mar. sv. Obitelji, sv. Josipu, Lurd. Gospi, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., sv. Ignaciju i S. Mar. Celini: Farmington Ill. HG Dol. 3.— Gradište JM 10 MN 10 Hillsvile MB Dol. 1.— Ilok MT 30 Nova Gradiška FJ 30 Striživ. Vrpolje ID 20 KG 5 Stubica gor. JC 120 Zagreb ML 10.

Za rašir. Glasnika S. I.: Amerika EŠ Dol. 1.— Antunovac TŠ 11 Babina Greda MĆ 20 Bakarac IC 30 Belotti Miss. AM Dol. 1.— Beograd FM 25 OF 5 VV 10 Bezdan MC 20 Bjelovar MP 20 Brod JM 20 KŠ 50 Celje ML 22 Cleveland O. NB Dol. 1.— Dobrljin FH 10 Donji Mih. AI 5 Dragalić ON 5 Dubrava MD 5 Farmington Ill. HG Dol. 1.— Ferdinandovac MKB 20 Feričanci AP 5 General. Stol LH 5 Goričan JK 30 Gor. Plavnica MM 10 Gradište JM 5 Joungstovn Oh. NK Dol. 1.— Karlovac NA 30 Kelmena MŠ 50 Kloštar Ivanić KP 100 Knin AP 5 AP 9 Konščina FJ 5 Kostrena MR 50 Križ BC 10 Ljubljana EH 23 Lepavina MŽ 8 Lovas KS 5 Mahovo JM 50 Mar. Bistrica Bistričanka 50 Martinec FK 20 Metković AM 15 Milna KK 20 KL 20 Mitrovica

EK 10 Monessen Pa. FM Dol. 1.— Nijemci JG 10 Novi Sad FV 50 Novska NL 10 Oltsville Pa. IS Dol. ½ Opatovac SŠ 5 Opovo LP Podvinje JS 10 Postire SB 5 Prekrižje JV 20 Prozor SČ 5 Roslyn Wash. SF Dol. ½ San Joze VP Dol. 2.— Seged RK 10 Selce AL 25 St. Louis JM Dol. 0·75 Sisak IIT 10 SŠ 100 Split MF 10 Stobreč AP 30 Striživ. Vrpolje KG 5 Subotica FK 25 Sv. Gjurgj AL 10 MJ 5 Sv. Jakov Š 5 Šibenik MJ 5 Škarnik BG 5 Tavankut IO 30 Tyrane Pa. MD Dol. 2.— Trnava DF 25 Trnovac MS 5 Trsat ZK 10 Valovje ZČ 3 Varaždin LK 2 Vel. Grđevac AP 40 Ves. Bringevater BŠ Dol. 1.— Vinkovci MB 10 Virovitica JB 5 Vis MJ 20 Vugrovec ŠM 13 Vukovar TA 5 Zagreb BC 5 CG 5 JB15 JČ 85 JG 30 JM 45 KŠ 210 MB 5 ME 5 MJ 5 MM 12 12 MS 10 MS 10 OS Dol. 1.— PK 5 RS 5 SS 15 TD 15 TG 5 ZS 5 Zapeč MM 5 Zlatar MG 10 Županja MN 10.

Za kruh sv. Antuna: Borčec KP 25 Breskinska JŠ 20 Hlebine AM 5 Moslavina EP 5 Požega MH i KH 50 Trnava DF 50 Vrbanja ZP 15.

Za Dom Duh. vježbi: Altura MS Lira 10 Betlehem MŠ Dol. 1.— Borčec KP 10 Bošnjaci AL 10 EJ 10 Chicago Ill. Dol. 1.— Čonoplja FP 10 Dragušević MV 5 MV 5 Elyrio O. SM Dol. 1.— Gudovac IG 10 Indian Harb. VK Dol. 4.— Ivanovci TO 10 Klanac TM 10 Krapina LP 25 Maribor MW 12 Močile SC 20 Nova Kapela IŠ 10 Novi Sad FV 20 Opekinska W. Va MŽ Dol. 5.— Oriovac KV 5 Pakrac MG 20 Pittsburg Pa. NE Dol. 2.— Račinovci MK 10 Stt. Louis MO. NB Dol. 0:50 Striživojna Vrpolje ID 10 Suisswale MS Dol. 1.— PP Dol. 1.— Sv. Juraj DR 50 št. Vid SSM 10 Vis MJ 20 Zagreb JB 20 OL 25 S i SE 200.

Za svijeće: Gaj JH 10 Monessen Pa. SK 10 Pittsburg Pa. BJ Dol. 1.—

Za Malo Sjemenište u Travniku: Zagreb IO 100. Razne kongregacije: 600 300 300 800 100 250 30o. Neke su kongregacije poslale druge vrlo vrijedne darove. L. pl. I. 300 i opet 300 AČ 600 AM u D. 600 i razne druge darove. MV 400 NK 200 MM 200 MŠ 50 i opet 50 VS 30 NN 20 DS 10 Za proširenje maloga sjemeništa: JD 50 VČ 300 LS 30 DD 200 SM 50 PV 50 I od raznih samostana vrlo vrijedne darove.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10 South Bend IR Dol. 2.—

Za Langov Dom: Caprag RF 400 Divjake LM 30 Močile SC 16 Privlaka AO 50 Striživ. Vrpolje KG 5.

Za ss. od M. I.: Pittsburg Pa. NE Dol. 2.—

Za Siromašnu djecu: Brestovac FV 25.

Za novicijat D. I.: Samobor BL 100.

Za Misije: Altura MS Lira 10 Cleveland IN Dol. 2.— Đevđelije SSE 130 East Chicago AS Dol. 1.— Klinčaselo KT 50 LK 20 Milna NN 30 Milwauke W. AZ Dol. 1.— Močile SC 40 Oltsville P. IS Dol. 0:50 Stankovci MJ 10 Thorp FG Dol. 1.— Tovarnik AM 20 Tuzla RH 5.

Za otkup i pokrštenje pog. djece na imena: Ernest: Columbus O. KD Dol. 2.— Alojzije: Klanjec DP 100 San Joze MP Dol. 5.— na ime Antun.

Za O. Mesarića: Bakar TM sabr. za katehiste 48 Trnava DF 100.

Za Misije: Rok Springs W. HD Dol. 1.— St. Louis NB Dol.— Trnava DF 25.

O. Vizjaku: za pokrštenje jednog crnčeta na ime Antun: Trnava DF 100.

Za gladne u Indiji: Amerika NN Dol. 6.— **Za razne potrebe:** Novska NL 25 St. Louis M. NB Dol. 1.— Trnava DF 25. **Za katehiste:** Trnava DF 100.

Uredio: F. Mašić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Allirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U OŽUJKU:

Sveti Josip uzor i zaštitnik radnika

Posebne nakane za svaki dan:

1 S Abin. Nehajni katolici.

2 N **Pedeset.** Simplicij. Ljubav k Presv. Srcu.
3 P Kunegunda. Bračna sloga.
4 U Kazimir. Svećenička zvanja.
5 S † **Pepelnica.** Miroslav. Duh kršćanske pokore.
6 Č † Perpetua i Felicita. Odgoj djece.
7 P † Toma Akvinski. Školska mladež.
8 S † Ivan od Boga. Ljubav spram bližnjega.

9 N **Čista.** Franciska Rimska. Ljubav k anđelu čuvaru.
10 P † 40 mučenika. Pobjeda sv. Crkve.
11 U † Eulogije. Duh molitve.
12 S † Grgur Veliki. K v a t r e. Odanost sv. Ocu Papi.
13 Č † Nicefor. Naši biskupi.
14 P † Matilda. K v a t r e. Udovice i sirote.
15 S † Longin. K v a t r e. Obraćenje otpalih.

16 N **Pačista.** Cirijak. Katolička društva.
17 P † Patricije. Sv. Crkva kod nas.
18 U † Ćiril Jerusalemski. Obraćenje židova.
19 S † **Sv. Josip.** Umirući.
20 Č † Niceta. Čitatelji Glasnika.
21 P † Benedikt. Benediktinci i benediktinke.
22 S † Oktavijan. Redovnička zvanja.

23 N **Bezimena.** Oton. Revnitelji Apostolstva molitve.
24 P † Gabrijel Arkanđeo. Čašćenje sv. anđela.
25 U † **BLAGOVIJEST.** M j e s. z a š t. Marijine kongregacije.
26 S † Emanuel. Povjerenici Glasnika.
27 Č † Ivan Damaščanin. Obraćenje Istoka.
28 P † Ivan Kapistran. Borci protiv nevjere.
29 S † Eustazij. Katolička akcija.

30 N **Sredoposna.** Viktor. Psovači.
31 P † Balbina. Djevičanske duše.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u travnju: **Međunarodni euharistijski kongres u Kartagi.**
Misijska nakana: **Misije u sjevernim krajevima.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. **Travanj 1930.** **Broj 4.**

MEĐUNARODNI EUHARISTIJSKI KONGRES U KARTAGI.

Opća nakana Apostolstva molitve u travnju blagoslovljena od sv. Oca.

Od 7. do 12. svibnja 1930. slavit će se usred ruševina starog grada Kartage blizu Tunisa u Africi novi međunarodni euharistijski Kongres. To je trideseti sveopći euharistijski kongres, otkako se prvi proslavio g. 1881. u franceskom gradu Lille-u. Mnogi će u čudu pitati: Čemu takva svečanost među ruševinama propalog grada?

Istina, davno je propala slavna metropola nekadašnje snažne punske republike, suparnica vječnoga grada Rima. Od divnih zgrada njezinih, koje su još koncem 4. stoljeća začarale oči mladog Aurelija Augustina, ostale su samo ruševine, među kojima se u novije vrijeme podigla divna bazilika prvaka afričkih biskupa, prezaslužnog kardinala Lavigerie-a, utemeljitelja misijske Družbe Bijelih Otaca. Uz tu velebnu crkvu proviruju iz ruševina samo neki mali moderni samostani.

Ali euharistijska slava stare kartaške i afričke Crkve iz prvih pet vijekova kršćanstva nije propala. Još i danas čitamo u spisima afričkih crkvenih pisaca Tertulijana, sv. Ciprijana i

osobito sv. Augustina, kako su se revni afrički kršćani drugog, trećeg, četvrtog i petog vijeka svaki dan pobožno pričešćivala, kako su revno prisustvovali svagdanjoj sv. Misi, kako su se osobito usred ljutih progonstva za rimskih careva Decija i Valerijana (g. 249.-258.) dostojno pripravljali na mučeničku smrt pijuci svaki dan predragocjenu krv Onoga, za koga će i sami svoju krv proliti, kako se sv. Ciprijan izrazuje u jednoj svojoj poslanici. Veliko štovanje presvete Euharistije u afričkoj i napose u kartaškoj Crkvi prvih vijekova krasno nam tumači, zašto je baš ova Crkva urodila tolikim svetim Ocima, tolikim svetim mučenicima i svetim djevicama. Vječna su slava afričke Crkve mnogi sveti biskupi poput Ciprijana, Eugenija, Aurelija, Opata milevskoga, Viktora de Vita, Fulgencija; a nijedna druga crkvena pokrajina ne može Crkvi afričkoj oteti vanredne časti, što nam je ova dala najvećeg crkvenog naučitelja, svetog Aurelija Augustina († 430.), čiju poldrugtisuć-godišnjicu baš ove godine po svem katoličkom svijetu slavimo.

Još su brojniji sveti mučenici afrički iz drugog, trećeg, četvrtog, petog i šestog stoljeća. Sveti papa Leon IX. († 1054.) veli, da je množina afričkih mučenika jedva ispod broja rimskih mučenika, a to će reći da brojimo tisuće i tisuće mučenika iz sjeverne Afrike. Imamo n. pr. još sudbeni zapisak o preslušavanju dvanaest scilitanskih mučenika i mučenica, koji su 17. srpnja g. 180. u Kartazi podnijeli mučeničku smrt uz veseli poklik: »Bogu hvala! Danas smo u nebu! Hvala Bogu!« Osobito su dirljiva »Djela mučeništva« otmene gospođe sv. Perpetue, robinje sv. Felicite i triju muževa, koji su bili tek katehumeni t. j. pripravljali se za sveti krst. Bili su poradi nepokolebivog ispovijedanja svete vjere 7. ožujka g. 203. u Africi u Kartazi, bačeni pred zvjerad. Perpetua je još usred svojih muka sokolila svoga brata i druge kršćane: »Stojte čvrsto u vjeri, ljubite se među sobom i nemojte se sablazniti o naše muke!« Sličnu je jakost pokazala sv. Felicita. Kad je u tamnici usred bolova poroda jadikovala, reče joj jedan stražar: »Ako sada tako jadikuješ što ćeš istom učiniti, kad te budu bacili pred zvjerad?« Na to će junakinja: »Sada ja sama trpim, a poslije će trpjeti u meni onaj, za koga ću i ja trpjeti.« Svetica je time natuknula naše najuže sjedinjenje s Kristom u mističnom tijelu njegovu.

I tri muškarca, sv. Revokat, sv. Saturnin i sv. Satir, jednako su nenustrašivo govorili poganskom sucu Hilarijanu: »Ti nama sudiš, a Bog će tebi suditi.« Razjarena je svjetina na to zahtijevala, da ih izbičuju prije borbe sa zvjeradi; a oni se silno obradovaše, što će tako svojim mukama biti sličniji Spasitelju.

Ali još koncem petoga stoljeća usred užasnog vandalskog progonstva Bog je divnim i nepobitnim čudom u Tipasi pokazao, kako mu je nada sve mila junačka stalnost afričkih kršćana u ispovijedanju svete vjere katoličke. Suvremeni pisac, biskup Viktor de Vita izvješćuje nas potanko o tom čudu, što ga i drugi

očevici potvrduju. Vandalski kralj i ljuti progonitelj kršćana bijaše katolicima u mauritanskom gradu Tipasi nametnuo arijanskog biskupa. Na to su tamošnji katolici većinom pobjegli u Špa-

niju. Preostali ostadose ipak vjerni svojoj vjeri i kraj svih spletaka arijanskog biskupa stali su se u privatnoj kući sastajati, gdje su se pričešćivali i slušali sv. Misu. Kad je krvoločni kralj

Hunerik za to saznao, dao je javno na trgu svim ovim katolicima izrezati jezik i odsjeći desnu ruku. I kad su krvnici izvršili taj nečovječji nalog, osakaćeni su mučenici sve jednako i bez jezika iza glasa slavili Boga. Tako je n. pr. subđakon Reparat još i kasnije u Carigradu nesmetano govorio, premda i njemu bijahu jezik do korijena izrezali. Pisac Eneja iz Gaze uvjerava nas, da se je i sam u Carigradu s nekolicinom tih mučenika razgovarao i da je svojim očima gledao, kako im je doista jezik s korijenom bio istrgnut.

Afrička Crkva, ugušena u rijekama mučeničke krvi, dala je nebu bezbrojnih svetaca te je tek iza osvajalačkih vojna islama u sedmom stoljeću nestalo afričkih kršćana. Još u 11. stoljeću pisao je sv. Papa Leon IX.: »Bez sumnje poslije rimskoga Pape prvi je nadbiskup i metropolit čitave Afrike kartaški biskup, a ne može u korist drugog afričkog biskupa izgubiti povlasticu, koju mu je jednoć dala rimska i apostolska Stolica. On će za držati tu povlasticu do konca svijeta i dok se u Kartazi bude zazivalo ime Isusovo, bilo da grad leži zapušten u ruševinama, bilo da jednoć slavno uskrsne«.

Papa je i zato odabrao ovo sjedište za 30. međunarodni euharistijski kongres, jer je htio da i crno afričko kopno učestvuje u toj časti. U obližnjem gradu Tunisu, koji broji oko 200.000 žitelja, moći će se držati glavne svečanosti kongresa, a odatle će učesnici pohoditi ne samo ruševine kartaške, posvećene mučeničkom krvlju, nego i podzemne katakombe prvih afričkih kršćana s brojnim njihovim euharistijskim spomenicima. Pratimo mi barem u duhu ove euharistijske hodočasnike i pridružimo im svoje molitve za napredak afričke Crkve.

I. P. Bock D. I.

MISIJSKA NAKANA U TRAVNJU.

Misije u sjevernim krajevima.

Još smo daleko od toga, da bi svi sjeverni krajevi naše zemlje imali katoličke misijonare. Najsjeverniji dio Evrope Laponija, obale Bijelog mora, Sibirija do Beringova zaljeva skoro su posve bez misijonara.

Ovaj put želimo nešto reći samo o Alaski i Sjevernoj Kanadi. Ovo su u istinu najteži krajevi za misijonare. Zima traje ovdje 8 do 9 mjeseci, a temperatura zna spasti do — 58. Stoga je lako razumjeti, da misijonari mnogo trpe od studeni. A baš zimi moraju najviše putovati, jer su ljudi u ovo vrijeme najvećim dijelom kod kuće. Misijonari putuju na saonicama, u koje su upregnuti psi. Na ovim putovanjima često ih iznenade snježne mećave, često se sruše u kakvu jamu, od snježnog bljeska mnogi obole na očima.

Ljeti je još gore radi komaraca. Bezbroj ovih životinjica navaljuje na ljude te im krv sišu. Njihovi žalci peku poput usijana željeza. Ljeti se putuje na čamcima. Sami misijonari moraju i veslati i vući čamce, a katkad ih i nositi.

Ove su zemlje vrlo prostrane, ali slabo napučene. Stanovnici su vrlo udaljeni jedni od drugih. Alaska, koja svojom površinom obuhvaća Jugoslaviju, Francusku i Njemačku ima samo 65.000 stanovnika. Sjeverna Kanada velika je kao dvije trećine Evrope, a nema više od 20.000 stvanovnika. ljudi stanuju u selima, koja znadu biti udaljena jedno od drugog na hiljade kilometara.

Narod je tamo vrlo zaostao u obrazovanosti, odan je praznovjerju i često vrlo pokvaren. Ali ima i dobrih strana. Tako su Eskini vesele ćudi, ustrajni u napornom radu. Indijanci, koji tamo stanuju, postaju vrlo revnim kršćanima, uvelike odani svojim misijonarima. Kad misijonari pogledaju na kreposti toga naroda, nikako ne žale truda, što ga moraju uložiti na ovom apostolskom polju. Oni se drage volje žrtvuju za Boga, koji će ih obilno nagraditi. Jedan misijonar rekao je na koncu svoga govora, što ga držao u Evropi o tamošnjim misijama i misijonarima, ovo: »U ovu zemlju neizobraženog naroda i divljih zvijeri, pod ovo ledeno nebo, u zemlju, koja je malne uvijek pokrivena snijegom, dolaze trgovci, izlažu se svim mogućim pogibljima, da nakupuju medvjedih i vučjih koža. Ovdje će jedva i jedan rep vučji propropasti! Šta bi onda morali reći, kad se ne bi našlo svećenika, koji bi pošli tamo, da spasavaju neumrle duše!«

Hvala Bogu, ima svećenika, koji i tamo idu, kao apostoli Isusovi. Molimo se, da Bog što bolje blagoslovi njihov požrtvovni rad.

OSMO HODOČAŠĆE U LURD

Raspored hodočašća:

Dne 7. srpnja u 5 sati poslije podne kreće hodočašće iz Zagreba preko Trsta, Venecije, Padove u Milan. Iz Milana polazimo preko Genove, Nice, Marsilje i Tuluze u Lurd.

U Lurdu boravi hodočašće 4 dana. Vraća se iz Lurda preko Taraskona, Venecije, Trsta u Zagreb.

Cijelo hodočašće traje 10 dana, a potanji raspored dobit će svaki hodočasnik prije polaska. Svi hodočasnici putuju u III. razredu.

Cijena za cijeli put zajedno s hranom, prenoćivanjem u hotelima i troškovima za razgledavanje većih gradova iznosi **2.500 Dinara.**

Tko želi, poći s ovim hodočašćem, treba da se prijavi najkasnije do 1. lipnja i da pošalje unaprijed kaparu od 1.000 Dinara. Poslije ovoga roka ne će se više primati prijave, jer se poradi prekratkog vremena ne bi mogli srediti poslovi sa željeznicom i hotelima. Putnica će biti zajednička, a svaki će hodočasnik dobiti od potpisanog odbora jednu tiskanicu, na kojoj će **sreski** poglavar potvrditi, da **nema zapreke** za njegovo putovanje u strani svijet.

Prijave za hodočašće: **ODBOR ZA LURDSKA HODOČAŠĆA**
Zagreb, Kaptol 29.

SVI NA EUHARISTIJSKI KONGRES!

Antun

po milosti Boga i sv. Stolice nadbiskup zagrebački svim svećenicima i vjernicima nadbiskupije zagrebačke mir i blagoslov od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista u Duhu Svetom.

Lijepo, lijepo je to bilo, veličanstveno, zanosno i pobudno kad smo 18. i 19. kolovoza godine Spasa 1923. obdržavali u dragom našem Zagrebu veliki euharistički kongres. Oko sto tisuća katolika iz čitave Jugoslavije sastalo se u **Zagrebu, srcu i kulturnom središtu Hrvata**, da javno i svečano zasvjedoči svoju živu vjeru u nazočnost Boga Stvoritelja u presvetoj Euharistiji, da mu javno i skupno kao narod prinese svoje klanjanje, iskaže svoju zahvalnost za tolika dobročinstva, dade zadovoljštinu za tolike uvrede, što ih prima od nezahvalne djece u sakramentu ljubavi.

Javno poklonstvo i štovanje iskazano Božanskom Spasitelju u presvetoj Euharistiji jest prva i najpoglavitija svrha euharističkih sastanaka. I ono noćno klanjanje i one druge raznovrsne pobožnosti i najpače ona veličanstvena procesija jasno je očitovala kako je naš Bog i Spasitelj Isus Krist i pod skromnim euharistijskim velom ljubljen i štovan od katolika Jugoslavije.

Pod vanrednim utiskom, što ga je izveo kongres i na katolički episkopat, zaključio je on, da se ima uznastojati, kako bi se godimice u većem ili manjem opsegu priređivali euharistički sastanci po raznim krajevima prostrane naše domovine. U tu svrhu izabran je stalan euharistički odbor. I zaista se tekom ovih sedam godina održalo nekoliko dobro uspjelih euharističkih sastanaka; koliko mi je sada u pameti u Osijeku, Koprivnici, Ivanić Gradu, Slunju, Vinkovcima i Virovitici.

Kad smo koncem mjeseca srpnja prošle godine održali plenarnu biskupsku konferenciju, **zaključili smo na moj predlog u sjednici od 31. srpnja, da se ove godine 1930. ima održati veliki euharistički kongres za sve katolike Jugoslavije. Jer se pak još ove godine ne bi mogao zgodno održati veliki euharistički kongres u drugom kojem gradu Jugoslavije, zaključeno je kasnije, da se održi opet u Zagrebu i to od predvečerja Velike Gospe, t. j. od 14. do 17. kolovoza.**

Želja je dakle moja, predragi vjernici, da se ove godine na rečene dane opet sastanemo u dragom našem Zagrebu u još većem broju, da još većim slavljem, još veličanstvenije proslavimo euharističkog Boga našega i dademo mu zadovoljštinu za sve uvrede, koje mu se nanose. A Bog i Spasitelj naš, koji se u velikodušju neda od nikoga nadvladati, nagradit će velikodušje naše preobilnim darovima milosti svoje. On će dati dušama našim svijetla i snage: svijetla razumu našem, da ga što bolje spoznamo, snage volji našoj, da ga što nježnije i srdačnije uzljubimo, i što vjernije Njemu služimo.

A kako mnogostruke su prigode, što ih euharistički sastanci pružaju ovomu djelovanju milosti Božje! Držat će se mnoga predavanja i to od najumnijih naših ljudi, držat će se mnoge propovijedi od najboljih naših propovjednika, da probudi i proširi poznavanje našeg euharističkog Boga i onog neizmjernog blaga, što je za nas pohranjeno u skromnim euharističkim prilikama. Koliko već to vrijedi za duhovni naš život!

Ali, kako veli sv. Pavao u prvoj poslanici Korinćanima (23, 2.): »Ako imam sve znanje, a ljubavi nemam, ništa sam«, to je još od neizmjerno većeg zamašaja, **što sve pouke na euharističkom kongresu idu za tim, da djeluju na srce, da rasplamte srca ljubavlju za Božanskog Spasitelja i da nas potaknu na duhovnu obnovu čitavog privatnog i javnog života našega.** U tom pak obziru jače i dublje od svih pouka djeluju divni primjeri prave i nehinjene pobožnosti, što ih prigodom euharističkog kongresa sebi uzajamce pružaju tisuće i tisuće vjernih katolika. Koga da ne dira u srce ono oduševljenje, onaj sveti zanos, što će odsijevati iz lica mnogih tisuća vjernika svakog staleža, svake dobe i svakog spola? Koga će ostaviti hladna ono zanosno pjevanje i klicanje Božanskom Spasitelju, koje će izvirati iz živom vjerom ispunjenih duša? Koga ne će zahvatiti plamen ljubavi, kad bude gledao one mnoge tisuće djece, kako zajednički i pobožno primaju euharističkog Boga u nevina srca svoja, ili kako tolike tisuće odraslih muževa i žena, odličnika, građana, obrtnika i seljaka jednakim žarom i pobožnošću pristupaju stolu Gospodnjem.

Svatko će naći prema svojoj naravi i osobnom raspoloženju najrazličnijih duševnih potresa i pobuda, da se digne i približi Bogu svomu. A to će za mnoge biti gotovo najznatniji, da glavni plod euharističkog sastanka, koji će im za dugi niz godina, možda za čitavog života, biti izvor duševnog uživanja i usavršivanja.

Tako će učesnici kongresa svojim primjerom, svojom pobožnošću jedan drugoga pridizati Bogu, jedan drugomu raspirivati **ljubav presvetoj Euharistiji, a tim si plesti vijenac dobrih djela,** kojima će opet svaki za sebe zaslužiti i dobiti milosti od euharističkog Kralja i Spasitelja našega Isusa Krista.

Još jedan plod očekujemo od euharističkog kongresa. **Sastati će se katolici iz čitave naše Jugoslavije: ne samo Hrvati, Slovenci i Srbi, već i Madžari i Nijemci; a doći će nam u goste i brojni članovi drugih slavenskih i neslavenskih naroda, ali će sve ujedinjivati i oduševljavati jedna misao, jedna ljubav za jednu majku sv. Crkvu katoličku i za jednog Oca, Kristovog namjesnika na zemlji, papu Piju XI.**

Ovo katoličko jedinstvo, koje će se s tolikim oduševljenjem očitovati na euharističkom kongresu, morat će dati pobude svim ljudima dobre volje, i onima, koji se ne nalaze s nama u istom ovčinjaku Kristovom, da se zamisle u to: Kako to, da je

samo katolička Crkva kadra Kristu u presv. Euharistiji pripraviti tako jednodušno i velebno slavlje.

Mi katolici Jugoslavije, i naročito mi Hrvati i Slovenci ponosni smo i zahvalni Bogu, što po Njegovom dobrostivom promislu pripadamo toj velikoj općoj, katoličkoj Crkvi, koja je sazidana na nesavladivoj Petrovoj pećini. Mi dobro znademo, što sve dugujemo toj dobroj majci svojoj, i naša živa vjera i oduševljenje i naš sveti zavjet neka budu svakomu svjedokom, da nas nikakva sila neće od nje otkinuti, jer je u njoj Krist, u njoj život, u njoj spas.

Iz svega ovoga, što sam rekao, razbirete, predragi vjernici, kako je velika i sveta svrha, kako dragocjeni su i znameniti plodovi, što ih želimo polučiti euharističkim sastankom našim.

Zato vas, predragi vjernici, pozivam svim žarom srca svoga, da u što većem broju pohrlite u dragi naš Zagreb, kako bi euharističkim kongresom što veličanstvenije proslavili Boga svoga u presvetoj Euharistiji. Neka ne bude župe u prostranoj našoj nadbiskupiji, koja na kongresu ne bi bila zastupana većim ili manjim, pa makar i najmanjim brojem hodočasnika. Spremajmo se dakle oduševljeno za to veliko djelo, za taj veliki dan. Uz časno dušobrižno svećenstvo neka ponajpače sva raznovrsna katolička udruženja živo porade, da euharistički naš sastanak ispadne što dostojnije i što veličanstvenije. Tvrdo pak vjerujem, da će se jednakom revnošću poraditi i u svim biskupijama prostrane naše Jugoslavije.

Najbolja i najpotrebnija je svakako priprava: ustrajna i žarka molitva. Jer ako je uspjeh svakoga i naravnoga djela našega ovisan o blagoslovu Božjem, koliko je više potreban blagoslov Božji za ovo tako veliko religiozno djelo. Blagoslov pak Božji dobivamo samo po molitvi. Molimo se dakle ustrajno, da Gospodin Bog blagoslovi naš rad i nastojanje oko priprave za naš sastanak, ali podjedno ozbiljno se trudimo, da se duševno što bolje posvetimo i srca naša očistimo. Nebesa spremaju obilje milosti i duševnih darova, što će ih izliti onih dana na mnoge i mnoge tisuće pobožnih vjernika, koji će dostojno i čista srca osobno sudjelovati na velikom našem euharističkom kongresu.

Ali kakovu će utjehu dati vama, predragi vjernici, koji bolešću, starošću, siromaštvom, poslom ili čim god drugim zapriječeni ne budete mogli osobno prisustvovati euharističkom kongresu? Zar ćete svi vi biti lišeni milosti i blagodati njegovih? Ne, predragi! Ako ne budete nikako mogli tijelom svojim biti prisutni, ništa vas ne može spriječiti, da budete duhovno s njim sjedinjeni. Jedino do vas dakle stoji, da i vi budete dionici kongresa i duševnih blagodati njegovih. Samo treba da se molitvom i mišlju sjedinite s hodočasnicima, pak ćete biti s njima sjedinjeni i u milostima i duševnim blagodatima kongresa.

Spremajmo se dakle svi, svi bez razlike žarkom molitvom, čestim primanjem sv. sakramenata i pravim kršćanskim životom,

da što dostojnije sudjelujemo kod euharističkog kongresa, te tako uberemo što obilnije plodove njegove za sebe same i za čitavu našu Jugoslaviju.

Još samo jednu riječ ljubazni vjernici dragoga našeg Zagreba grada. Za posljednjeg euharističkog kongresa od god. 1923. vi ste se spremno odazvali mojemu pozivu, dično ste se ponijeli i mnogo doprinijeli tomu, da je onaj sastanak tako veličanstveno uspio. Ovogodišnji će kongres, kako pouzdano držim, biti još veći i brojniji, a do vas će stajati, da bude i veličanstveniji.

»I gle, nasta velik potres. Jer anđeo Gospodnji sađe s neba, pristupi i odmaknu kamen s vrata, i sjede na nj. A čuvari se prepadoše i kao da pomriješe.« Mt. 28, 2—4.

Tri su poglavite stvari u kojima molim, usrdno molim pomoć i saradnju vašu. Zagreb treba da se onih dana okiti svečanim ruhom, i to što sjajnije, kako to dolikuje Božanskomu dostojanstvu euharističkog Kralja našega i katoličkom značaju glavnoga grada Hrvata i katolika. Zagreb će onih dana primiti u krilo svoje mnoge i mnoge tisuće katoličkih vjernika iz čitave Jugoslavije, a i iz inozemstva. Teška će biti briga i mučan posao stanbenog odbora, gdje i kako će nastaniti takovo mnoštvo ljudi, kakovog Zagreb još nije vidio u svom krilu. Vi ćete izaći odboru u susret i srdačno primiti i susretati braću, kako to dolikuje živim ljudima jednog tijela, kojemu je glava Krist. Vi ćete brojno sudjelovati kod raz-

nih pobožnosti i svečanosti i naročito kod velikog ophoda, u kojem ćemo ponijeti Krista Boga po ulicama gradskim proseći ga, da izlije obilje blagoslova na naš grad, sve nas i čitavu našu domovinu. To vas predragi vjernici grada Zagreba usrdno molim, tomu se pouzdano nadam.

Milost Gospodina našega Isusa Krista i ljubav Boga Oca i zajednica Sv. Duha sa svima Vama. Amen. (2. Kor. 13, 13).

U Zagrebu, dne 20. siječnja 1930.

† **Antun**

ŠESTORICA BRAĆE, SVEĆENICI.

U Lilu, sjevernoj Francuskoj rekao je 30. lipnja g. 1929. svoju prvu sv. Misu Isusovac Teofil Basquin. U isto vrijeme govorilo je sv. Misu i petorica njegove braće. Jedan je Benediktinac, trojica su vanjski svećenici, a još jedan je Isusovac. U obitelji Basquin bilo je dvanaestoro djece, od kojih je šestero umrlo.

Prigodom ove mlade Mise sam sv. Otac poslao je ovoj sretnoj obitelji svoju toplu čestitku. — U Lilu ima dosta obitelji, kojima se po više sinova posvetilo svećeničkom staležu, ali obitelj Basquin dosad je sve nadvisila.

Dao dragi Bog i našem narodu ovakovih obitelji!

BOG SE BRINE ZA TE...

— Sigurno si, Ivane, često puta čuo, kako se ljudi tuže, da je dragi Bog na njih zaboravio.

— To je danas jedna od najobičnijih tužba, što se mogu čuti.

— Za one, koji govore, da ih je Bog zaboravio, mora se reći, da su izgubili vjeru ili da ne znaju, što govore.

— Znate, čovjek dođe u tako teške prilike života, pa svašta rekne.

— Bile, Ivane, prilike života ne znam kakve, ipak ne smijemo nikad ni pomisliti, a kamoli reći, da nas je Bog zaboravio. Evo zašto. Isus nam je toliko put rekao, kako se za svakog od nas brine naš Otac nebeski. Poznate su njegove božanske riječi:

— Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? pa nijedan od njih ne će pasti na zemlju bez Oca vašega. A vama je i sva kosa na glavi izbrojena. Ne bojte se dakle, vi ste daleko vredniji od mnogo vrabaca.« Mt. 18, 29—31. Smisao ovih riječi Isusovih nije teško pogoditi.

— Isus želi reći: Ako se Bog brine za neznatne životinjice kao što su vrapci, kud ikamo će se više brinuti za ljude, koji mnogo više vrijede. Pa ako se za nas tako brine, da nam bez njegovog dopuštenja ne će nijedna vlas pasti s glave, koliko će se više brinuti za nas u većim stvarima!

— Posve ispravno, Ivane! O tom nas uvjeravaju još bolje slijedeće riječi Isusove:

— Pogledajte na ptice nebeske, kako niti siju niti žanju, niti sabiraju u žitnice, pa ih Otac vaš nebeski hrani. Niste li vi mnogo vredniji od njih?... Pogledajte ljiljane u polju, kako rastu, ne trude se niti predu; a kažem vam, da se nije ni Salomon u svoj slavi svojoj obukao kao jedan od njih. Pa ako poljsku travu, koja danas jest, a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, kako ne će više vas, malovjerni! Ne brinite se dakle tjeskoobno govoreći, što ćemo jesti ili što ćemo piti ili u što ćemo se obući. Jer sve

ovo neznabošci traže. Ta, Otac vaš nebeski zna, da vam sve ovo treba. Tražite dakle najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu i sve će vam se ovo dati.« Mt. 6, 26—33.

Ovim riječima ne želi Gospodin isključiti svaku našu brigu za ono, što nam je potrebno za život, već samo hoće, da ova briga bude uvijek spojena s pouzdanjem u Boga. Bog nam je dao dušu i tijelo, pa će nam dati i ono, što je mnogo manje a to su odijelo i hrana. Inače nas Bog ne bi niti stvorio.

Bog se brine za životinje. Kud i kamo više brinut će se za nas, jer smo mu mnogo draži. Bog je naš dobri otac. A zar se dobar otac ne brine za svako svoje dijete? — Bog je naš kralj. A zar se dobar kralj ne brine za svakog svoga podanika?

Ovdje mi pada na pamet jedna poučna priča. Jednog dana poslao Bog arkanđela na ovaj svijet, da uzme dušu jedne udovice i da je ponese sa sobom u nebo. Arkanđeo brzo sleti s neba u sobu, gdje je ležala bolesna udovica. Kod postelje klečalo i plakalo dvoje udovičine djece. Arkanđeo pomisli: Ako uzmem dušu ove udovice i povedem je sa sobom u nebo, tko će se onda brinuti za ovu siročad. Stoga se i vrati u nebo a da nije izvršio naloga Božjeg.

— A gdje je duša udovičina? zapita Bog arkanđela.

— Bože, vidio sam da ona udovica ima dvoje djece, pa sam pomislio, da se ne će imati tko brinuti za siročad, ako ostanu bez majke.

— Idi u dubinu morsku, reče Bog. Tamo ćeš naći okrugao kamen. Uzmi ga i donesi k meni.

Arkanđeo brzo sleti u dubinu morsku, uzme kamen i donese ga Bogu.

— Sad ga raspolovi.

Arkanđeo posluša, raspolovi kamen, ali se i vrlo začudi, kad opazi, kako se u sredini kamena miču dva crva.

— Reci mi, tko ih hrani, upita Bog. Arkanđeo ne odgovori ništa. Na to će Bog:

— Ne budi zbrinut za onu siročad. To je moj posao, a ti podi pa izvrši moj nalog.

— Ne može se nijekati, da se Bog brine za nas. Ali otkuda ona nejednakost u ovoj brizi? Zašto Bog pripušta, da jedni žive u obilju, dok druge pušta da skapavaju u oskudici? Zašto jednim daje kroz čitav život krepko zdravlje, dok su drugi bolesni i slabi već od rođenja? Šta treba na to odgovoriti?

— Da Bog može činiti sve ono, što hoće. Ili tko će Bogu zapovijedati? Ako je Bog htio da ovaj živi u obilju, drugi u oskudici, ovaj zdrav a onaj bolestan, tko ga smije radi toga pozvati na odgovornost? Čije je pravo povrijedio?

Sjeti se one priče Isusove o radnicima u vinogradu. »Domaćin izide rano izjutra, da najmi radnike za svoj vinograd. Pogodivši se s radnicima po dinar na dan posla ih u vinograd svoj. I izišavši oko treće ure vidje druge, gdje stoje besposleni i reče im:

Idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo, dat ću vam. Oni otidoše. Izišavši oko šeste i devete ure, učini tako. Kad izađe oko jedanaeste ure, nađe druge, gdje stoje, i reče im: Što stojite ovdje vas dan besposleni?... Idite i vi u moj vinograd. — A kad bi u veče, reče gospodar vinograda svome upravitelju: Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih do prvih. Došavši dakle, koji su došli oko jedanaeste ure, primiše po dinar. A kad dođoše prvi, pomisliše, da će više primiti, ali primiše i oni po dinar. I primivši mrmljahu na domaćina govoreći: Ovi posljednji radili su jednu uru, pa si ih izjednačio s nama, koji smo podnosili tegobu dnevnu i žegu. Ali on prozbori jednom od njih: Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po po dinar? Uzmi svoje, pa idi, a ja hoću i ovom posljednjem da dadem kao i tebi. Ili zar ja nijesam vlastan činiti, što hoću? Zar je oko tvoje zlo, što sam ja dobar?« Mt. 20, 1—15.

I onima, koji se znadu tužiti na Boga, što je drugima dao više zemaljskih dobara nego njima, mogao bi Bog reći: — Prijatelju, ne činim ti krivo... Zar ja nijesam vlastan činiti, što hoću? Zar je oko tvoje zlo, što sam ja dobar?«

Osim toga oni, koji se ovako tuže na Boga, kao da su zaboravili, da naša prava domovina, naše pravo mjesto sreće nije ova zemlja, već lijepo nebo. A Isus nam je rekao, da li lakše dolaze u nebo bogataši ili siromasi. »Lakše će deva proći kroz iglene uši nego li bogataš uči u kraljevstvo Božje.« Mt. 18, 25. A koga Isus, vječna Mudrost, naziva blaženim? Zar nije rekao: »Blaženi siromasi duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko«. Mt. 5, 3.

— Ali Isus nije samo tako govorio, već je i radio. On si je na ovom svijetu izabrao siromaštvo mjesto bogatstva, oskudicu mjesto obilja, patnju mjesto uživanja. A ne zaboravimo na riječi sv. Pavla: Koje (Bog) unaprijed pozna, one i preodredi, da budu jednaki slici Sina njegova... A koje preodredi, one i pozva, a koje pozva, one i opravda, a koje opravda, one i proslavi«. Rim. 8, 29—30. — Ako nam dakle Bog nije dao obilje zemaljskih dobara, radujmo se, što smo tako sličniji Božanskom Spasitelju, koji je od Betlehema pa do Kalvarije živio u oskudici. I nikad ne recimo, da nas je Bog zaboravio... **F. Mašić D. I.**

KRATKA PROPOVIJED.

U Americi započeo se boj proti nečednoj ženskoj nošnji. Jedan Svećenik pročitao s propovijedaonice oglase, a onda će započeti propovijed. Ovaj put nije dugo propovijedao. Rekao je samo ovo:

— Preporučam vam u molitve žene, koje se nečedno oblače.

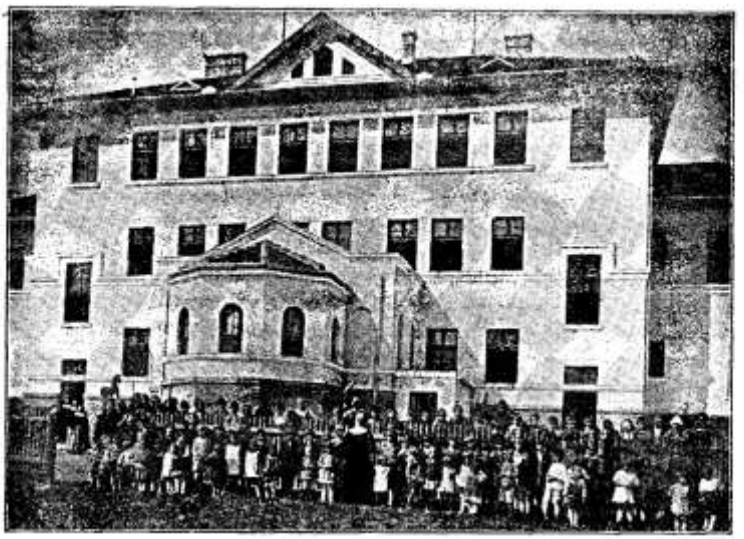
To reče i siđe s propovijedaonice.

O ovoj kratkoj propovijedi dugo se govorilo.

MOLBA NA DOBROSTIVA SRCA.

Upravo prije 30 godina ustanovio je blagopokojni nadbiskup Stadler u Sarajevu Zavod, u koji su se sklonile nemoćne starice i u koji su imala biti smještena mala djeca. Zavod, prozvan »EGIPAT« pod upravom sestara Služavki Malog Isusa učinio je kroz ovih 30 godina mnogo dobra. Do 1.300 djece i do 60 starica našlo je do sada u »EGIPTU« utočište i spas od očite propasti.

Kuća, u kojoj smo stanovali, bila je stara, zidana ćerpićem, slabo pokrivena i tijesna, pa se mogla svaki dan srušiti i sve nas zatrpati. Naši prijatelji nas svjetovali, da gradimo novo sirotište, veliko, prostrano i zdravo. Neka i sirotinja ima čestiti krov nad glavom. Ali gdje su sredstva? A naši prijatelji nisu mogućnici i

bogataši. Prijatelja smo hvala Bogu uvijek imali, ali to je sitni svijet, mali puk. Ipak smo se uz sve poteškoće odlučili graditi novo sirotište.

Bog svojih ne ostavlja. Rekoše nam, kada se crkva zida i siromah kuću pravi, svi rado pritječu u pomoć. Uzdajući se dakle u Boga velikoga i dobre ljude, predali smo graditelju nacrte, da na jednom od najljepših i najzdravijih položaja u Sarajevu podigne novi »EGIPAT«.

G. 1928. zgrada je stavljena pod krov. G. 1929. do jeseni je dovršena i mi smo se preselili u novi »EGIPAT«. Sobe prostrane i svijetle. Učiona velika, zabavište sa pozornicom. Najmilije nam boravište kapelica sv. Josipa. Mali je Isus vazda među nama. Djeca i svi osjećamo se kao preporođeni i u ushićenju pitamo se, je li to moguće, da smo mi u novom »EGIPTU«?

Nemamo doduše još potrebnog namještaja, ali to nas ne tišti toliko, koliko dug. **Dug je još velik.** Podigli smo **zajam** od **preko pola milijjuna dinara. Graditelju smo dužni još oko pola milijuna.**

U svojoj dobroti Bog je potakao mnoge plemenite duše, koje nas pomogoše svojim darovima. Mi se za njih svaki dan molimo. Neka im naplati onaj, koji je rekao: »Što ste učinili jednom najmanjem od braće moje, meni ste učinili«. Naš najveći dobročinitelj jest sv. Otac Papa Pijo XI. Ali mi ne prestajemo zazivati u pomoć naše zaštitnike u nebu, među koje privatno i pobožno uključujemo utemeljitelja naše Družbe i našega sirotišta. Mi se ne prestajemo pouzdavati u dobre ljude. A takav ste i Vi, poštovani čitatelju! Svaki darovatelj biti će ubrojen među dobročinitelje, za koje se svaki dan djeca i sestre mole Bogu.

Sirota je mnogo. Mi ih primamo, izučimo ih školu ili zanat, a nekoje dademo na selo, gdje ih dobri ljudi uzmu pod svoje i učine ih baštinicima i poštenim ljudima. Pomozite nas u ovome Bogu milome, a ljudima korisnome djelu. Pošaljite nam Vaš prilog Vašu pomoć. Kad bi nam svaki pretplatnik ili čitatelj Glasnika poslao 10 Dinara, s tim bi nam bilo mnogo pomoženo. — Darovi se šalju na:

Upravu Sirotišta »EGIPAT« Sarajevo, Gornje Bjelave 36.

NOVI ŽIVOT VOJSKE PRESV. SRCA ISUSOVA.

Godine 1910. ustrojena je bila po vjeroučitelju O. Landulfu Lacku u Donjoj Motičini Vojska presv. Srca Isusova. Nu od te godine do danas dogodile se razne promjene u toj Vojsci. Mnogi su članovi poginuli u ratu, mnogi doma pomrli, a mnogi krenuli krivom stazom. Tako da je do danas ostalo vrlo malo, tako rekuć ništa pravih članova. Tištilo to gorko sve naše Motičane, koji de svoje vjere, svoje crkve i blagdana presv. Srca Isusova mnogo drže. Opazio je to skupa s nama i naš dobri župnik i gvardijan našičkog samostana O. Anaklet Zadravec, pak je 9. veljače u Donjoj Motičini odslužio sv. Misu, propoovidao, te zamolio narod, da ponovno oživimo Vojsku presv. Srca Isusova. U svojoj propovijedi istakao je živi rad sotone i njegovih pomoćnika. Proti njihovom razornom radu moramo staviti Vojsku presv. Srca Isusova.

Toga istoga dana poslije podne sastalo se 25 ljudi, sve samih muževa, dobrih i vrijednih katolika, te ustrojiše ponovno ovu svetu Vojsku. Izabraše novi upravni odbor, ito: Josip Varga predsjednik, Žiga Patajac potpredsjednik, Imro Knežević blagajnik, Franjo Šegec rav. učitelj kao tajnik i poslovoda. Na sjednici je zaključeno da svaki član treba po mogućnosti da drži i Glasnik presv. Srca Isusova. Dvadeset članova je odmah pristalo, dočim

drugi drže Glasnik sv. Antuna i sv. Josipa. Kod nas se u selu Donjoj Motičini od g. 1910. svaki put lijepo sa svečanom procesijom proslavio blagdan Presv. Srca.

Prijašnjih godina grnulo sve, i staro i mladdo sa svojim procesijama iz cijele okolice u Donju Motičinu, da se pokloni presv. Srcu Isusovu i od njega izmoli oproštenje grijeha. U zadnje doba to je nešto popustilo. Uzrok je bio taj, što nije bilo dobro ustrojene Vojske, a ni valjanog vodstva. Ali sada kad je iznova oživjelo ovo Društvo te dobilo dobro vodstvo, držimo, da će opet nadoći onaj sretni i svečani dan, kad će na dan presv. Srca Isusova oživjeti cijela Donja Motičina.

O daljnjem širenju Vojske izvjestit ću naknadno.

Franjo Šegec, rav. učitelj

SPASITELJU SVIJETA, SPASI RUSIJU!

— Što? Zar će Glasnik da govori o Rusiji, o boljševicima? Zar i to na nj spada, zar se i to tiče njegovih čitatelja?

— O, da. Tiče se i te kako! Glasnik pozna svoje drage čitatelje, zna za njihovu živu vjeru, za njihovu vatrenu i požrtvovnu ljubav prema Srcu božanskog Kralja. I jer to Glasnik zna, on hoće da raspiamti i ražari tu iskru svete ljubavi svojih čitatelja, da ih upozori na veliku jednu dužnost, na koju ih obvezuje ta ljubav, ta pobožnost prema Srcu Krista Kralja. Šalje im ovo par redaka, da ih sjeti nečuvene bijede, u kojoj ginu milijuni njihove braće i sestara u Rusiji.

Svi se sjećamo Nerona. Poštenomu se čovjeku napuni srce gnjušanjem i prezirom, kad čuje ili izusti ime tog krvoločnog rimskog cezara.

Još nam je življa u pameti uspomena na nedavnog meksičkog krvopiju: Kaljesa. Koliko je taj divljak na predsjedničkoj stolici prolio nevine katoličke krvi, poklao svetih katoličkih svećenika, posmicao nedužne katoličke djece!... Sav se svijet — osim modernih evropskih pogana — snebivao, zgražao, protestirao.

A u Rusiji, u prostranoj Rusiji, koja broji oko sto pedeset milijuna duša, još je gore. Odmah od prvog dana svog nastupa — od oktobra 1917. — navijestiše boljševici rat Bogu i svemu što je Božje.

No danas novom mržnjom, novim silama, najprepredenijim sredstvima pooštriše tu borbu proti svake vjere, a protiv katoličke napose. Vlažne i smrdljive njihove tamnice pune se iz dana u dan sve to većim brojem uglednih katoličkih i pravoslavnih biskupa, svećenika, redovnika i redovnica. Svako širenje vjere najstrože je zabranjeno. U školi se pred djecom ne smije ni da

spomene ime Bog. Riječi Bog, Isus ne smiju se više pisati velikim početnim slovima. Ni samim roditeljima nije dopušteno da odgajaju djecu u vjerskom duhu, inače ih čeka kazna.

Nasuprot se širenje bezvjerja pomaže na sve moguće načine: bogohulnim spisima i knjigama; bezvjerskim kinematografskim i kazališnim komadima, prostačkim i besramnim slikama i časopisima. Da se onemogući narodu sastajanje na molitvu, boljševički ortaci skidaju zvona, ruše crkve i samostane; govore da do godine 1935. ne će u Rusiji biti više nijedne crkve.

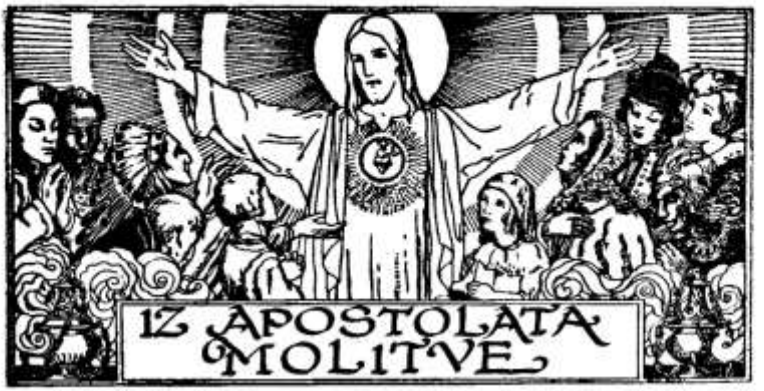
Plodovi te đavolske rabote nažalost se već i previše opažaju. Mladi ruski naraštaj, koji je odgojen bez vjere, postaje opasnim ne samo za Rusiju nego i za bližnju Evropu, za cijeli svijet. To su hiljade i hiljade mladića i djevojaka, koji se ponašaju daleko gore od samih nerazumnih životinja. Oteti tuđe, upropastiti bližnjega, za ovu je mladež zabava. Zarazne je bolesti nemilo ruše u grob. Mnogi si sami prije reda nasilno oduzimaju život.

Milijuni ruskih duša u opasnosti su, u najvećoj opasnosti da izgube vjeru, vječnost. Sa prostranih ruskih poljana i pustih stepa, iz siromašnih izba i zaprašenih tvornica dopiru do nas sumorni uzdasi potištenih muževa, jauci ojađenih majka, bolni vapaji zapuštene djece: Pritecite nam u pomoć, spasite nas!... Ta, i mi smo Božja stvorenja, i za nas je protekla krv Isusova na Golgoti, i mi smo stvoreni za vječnost. Štovatelji Isusova Srca, nemojte se oglušiti našim molbama! Članovi Apostolata molitve, koji ste svojom molitvom svemoćni, vi hrvatski katolici, koji ste nam po jeziku najbliža braća, molite se, molite, da se Bog smiluje nesretnoj domovini, da je ovom strašnom kušnjom opere od svih njezinih grijeha, da odstrani iz nje onaj raskol, što ju kroz stoljeća dijelio od pravog Isusova stada, od pravog namjesnika Isusova — Pape.

Molimo se braćo, molimo! »Molite i dobit će te«, veli Isus. »Štogod zamolite u Oca u ime moje, dat će vam.« Vjerujmo u u ta božanska obećanja; budimo svijesni svoje svemoći po molitvi. Znajmo, da je Bog u svojim nedokučivim osnovama htio da spasenje mnogih duša stoji do n a š e m o l i t v e. Znajmo, da su tolike duše u tami nevjere zato, što kršćani ne shvaćaju dosta uloge i važnosti molitve. Ustrajnom, poniznom i žarkom molitvom možemo pomoći, silno pomoći nesretnoj ruskoj braći.

Vapimo često, učimo dječicu da sklapaju svoje nevine ručice i mole s nama molitvu, kojoj je sv. Otac Pijo XI. dao 300 dana oprosta: »S p a s i t e l j u s v i j e t a, s p a s i R u s i j u!« Isus će nas uslišati, sigurno uslišati i spasiti jadnu Rusiju, a milijuni će nas ruskih duša stoga blagosivljati. **Stj. T. Poglajen D. I.**

Pretplaćujte se na:
»GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA« I NA »ŽIVOT«!

ODGAJAJMO SEBE I SVOJE.

»I brojevi su katkada pjesme«, to jest zanose dušu ne samo vrednotom stvari, koju izrazuju, već i ljepotom. Tako je već dva puta rekao sv. Otac Pijo XI. primajući poklon predstavnika Apostolstva molitve. I zaista je divna pjesma »Duhovno blago« naših članova, što ga darovaše sv. Ocu za jubilej. U svemu 226 milijona raznih dobrih djela. Tako na pr. 8 milijuna 762 tisuće sv. Misa; još jedamput toliko sv. Pričesti; 33 milijuna raznih duhovnih žrtava i svladavanja i t. d. Najviše su žrtvovali članovi Apostolata iz Sjedinjenih država Amerike t. j. 76 milijona i pol duhovnih cvijetaka.

Među tim ogromnim brojevima bio je dašto naš hrvatski duhovni dar malen. Nije ni čudo; Apostolat ga je sabirao prvi puta. Od malenog početka treba da poraste prema jačini naše ljubavi za sv. Oca. Molimo stoga sve članove Apostolata, napose Djevojačka društva S. I., da iza uskrsne sv. Pričesti prime još više puta sv. Pričest u nedjelje i blagdane i da je prikažu za sv. Oca papu. Za to se ne treba opet ispovijedati, već neka se čuvaju samo teškoga grijeha; a za obične slabosti i pogreške dosta je, da se prije sv. Pričesti samo pokaju.

I druge duhovne vježbe neka u tu svrhu čine: slušaju sv. Misu, pohode Presv. Sakramenat, mole krunicu i druge molitve, čine dobra djela (napose savjesno i radosno vrše svoje dužnosti) te napokon žrtvuju patnje i odricanja. Prema ovih šest vrsta: Misa, Pričest, pohod, molitve, djela, žrtve neka zbroje ovo svoje duhovno blago i neka jave potpisanome. Što će se sabrati do početka lipnja, javit će se središnjem upravitelju u Rim i on će to na Petrovo prikazati opet sv. Ocu.

Nije to nipošto pusta parada. S naše strane bit će to samo izraz dužne zahvalnosti prema sv. Ocu, koji tako odlučno brani i čuva prava svete naše vjere. Njemu je to ne samo radost kad vidi ljubav duhovne djece svoje, nego i velika pomoć pred Bogom.

koji je tako odredio, da tek na molitvu i žrtve daje milosti svoje. Protivnicima pak svete naše vjere jest ovakovo duhovno blago za sv. Oca veliki dokaz naše duhovne veze s njime. Znadu oni dobro, kakova je to duhovna moć, kad se toliko milijuna duša u svojim patnjama srcem sjedinjuje sa vidljivim glavarom Crkve. Zato je evo ovo »Duhovno blago« snažno odgojno i obranbeno sredstvo za naše svetinje.

Apostolstvo pomaže slijepima.

Tko je veći siromah od slijepca! Kad znamo da 90 % svega znanja dolazi kroz oči, tko da ne osjeti sućut s onima, koji od svega toga ne dobiju gotovo ništa. Olakšati život slijepcu bilo je vazda osobito djelo milosrđa.

Mnogo čine oni koji im omogućuju čitanje prstima. Najviše pak oni, koji ih utješe vjerskom poukom, koji im njihovu patnju oplemene i pred Bogom učine zaslužnom. Ta znademo dobro, da ne čini sama hrana i naobrazba sretnim nikoga, pa tako ni slijepca. Njemu je više no ikome potrebno da shvati svoj životni cilj te da za nj radi i trpi. Kad dobije ovu smjernicu i shvati uzvišeni smisao života i patnje, onda može da se i slijepac smiri i Bogu odano trpi.

Apostolstvo molitve potaklo je već prije općeniti »apostolat trpljenja« i »apostolat bolesnika«, pa je prošle godine opet svratilo pažnju napose na slijepce. Prigodom njihova kongresa u Nantu pokazalo se, da su kao rijetko koji drugi patnici sposobni za misao apostolata.

Sljepačkim pismom tiskani Glasnik počeo je posjećivati njih u zavodima i radionicama, po gradskim tavanima i seoskim kućicama. I odakle je prije samo nezadovoljstvo grmilo, sada se diže odana molitva i zahvalna pjesma.

Takav jedan bio je i mladi Albert u freiburškom sljepačkom zavodu. Upisao se i on u »križare« Apostolata, primio sv. Pričest i poslije križarski znak. Ko da se u anđela preobrazio. Napala ga teška bolest. »Oh, sve za Isusa!« govorio je. Nikako se nije mogao smiriti, dok nije došao pred Presveti Sakramenat i tude dok je krunicu molio poletjela mu duša u vječno svjetlo.

Ne bismo li mi svoje bolesnike, slijepce i druge patnike upisali u Apostolat, da im podignemo vrednotu trpljenja?...

J. Vrbanek D. I., upravitelj.

Kad naručuješ »Glasnik« ili koji drugi od naših listova označi, jesi li ga već držao ili se javljaš kao novi pretplatnik

Pretplatite se na:
»KATOLIČKE MISIJE« i
»VJESNIK MARIJINIH KONGREGACIJA«!

MOJA NAJVEĆA RADOST...

U jednoj pučkoj školi u Tirolu dobila su djeca trećeg razreda kao zadaću, da napišu, koji bi za njih bio najjveseliji dan u godini. Jedna djevojčica, protestantske vjere napisala:

— Najveća moja radost jest Uskrs. Da sam katolikinja, najviše bih se veselila bijeloj nedjelji. Toga dana dobivaju katolička djeca čista srca. I ja bih htjela biti katolikinja, jer bi onda Isus došao i u moje srce. A to bi za me bila najveća radost.«

Da li znamo poput ovog nedužnog djeteta dosta cijeniti milost, što možemo u svetoj pričesti primiti Isusa?

ISUS VOLI PRVOPRIČESNIKE.

Nedavno je stradao od potresa grad Kumana u Venezueli. Argentinski časopis Estudios primio je tom prilikom ovaj dopis iz Karakasa: Izjutra na ovaj strašni dan oko 8½ sati primilo je 16 djevojčica prvu sv. pričest u kapelici čč. sestara naše Gospe Tješiteljice. I baš u ovo vrijeme razrušio je potres ovaj grad. I zavod čč. sestara nije bio pošteđen. Ali kapelica je ostala netaknuta. Čini se da je Spasitelj htio pakazati, kako su mu osobito mila dječica, koja ga prvi put primaju u sv. pričesti...

ŠTUJ SVEĆENIKA.

Prolazio njemački car u pratnji sadašnjeg talijanskog kralja gradom Rimom. Među svjetinom nalazio se neki stari svećenik. Jedna žena reče svom sinu: »Taj svećenik više vrijedi nego svi kraljevi i državnici«. — »Zašto majko?« zapitat će radoznalo sin. — »Svećenik nema na glavi kraljevske krune, a ne nosi ni mača. Ali on upravlja dušama, vodi ih k Bogu, kod sv. Mise i pričesti drži u ruci Boga, gospodara svijeta. Zato štuj vazda svećenika, Božjeg namjesnika.

Španjolski kralj Filip II. vozio se kočijom. Susretne svećenika, koji je nosio sv. pričest bolesniku. Kralj side s kočije i isprati gologlav svećenika. Uniđe u kuću bolesnikovu da bude kod svetog čina. Čim izađoše, dade svećeniku počasno mjesto u kočiji te ga isprati do njegove kuće.

Sv. Terezija tako je cijenila dostojanstvo svećenika, da je ljubila zemlju, kuda je većenik prolazio.

Isus je odabrao apostole i učenike, da vode ljude k Bogu. Biskupi i svećenici nastavljaju djelo apostola. Neprijatelji Boga i Crkve na svaki način grde i blatom se nabacuju na svećenike zato, jer su oni službenici katoličke Crkve. Bez pastira stado strada. Sv. Pismo veli: »Udari pastira i raspršit će se ovce«. Zah. 13, 7. Tko dakle grdi svećenika, taj pomaže neprijateljima Božjim. Njemu se može dogoditi, da ne će imati svećenika, kad ga bude najviše trebao i želio: na smrtnom času.

S. Dragičević D. I.

JEDNA ŽRTVA MODE.

Prije dvadesetak godina upoznao sam jednu ženu srednje dobi. Raspravljali smo više puta o zahtjevima mode u odjeći, u društvenom saobraćaju, u književnosti, znanosti i umjetnosti kao ljudskoj duševnoj hrani, u odgoju djece i u drugim stvarima, kod kojih postavlja moda svoje zahtjeve. Ona je tvrdila, da moda, njezina promjenljivost i nedosljednost ulijevaju u ljudski život živahnost i zanimljivost, da moda stvara na jednoj strani zadovoljstvo, a na drugoj nezadovoljstvo i time istančava ukus, pojam o ljepoti; da daje poticaj na rad (mnoge žene žrtvuju cijelu svoju zaradu modi). Moda podiže po njenom mišljenju čitave naraštaje u red naprednih naroda.

Nemoderni pak ljudi zaostaju po njezinu shvaćanju za svijetom, osobito ako su takovi zbog svoje vjere; i pobožnost da ubija u čovjeku sve zahtjeve mode, jer uvijek ostaje na istom putu moleći Boga stalno i dosljedno samo za sretnu vječnost. Pobožni se ljudi pretvaraju u žive mrtvace, koji ne daju ni drugima živjeti ni uživati. Raspravljao sam dakle s vjernom služavkom mode. Vidio sam i kasnije, da ova žena živi po modi.

Nedavno sam ju opet susreo. Bila je vratarica na javnom nužniku. Zahtjevi mode su joj iscrpli i dušu i tijelo. Ona ju upropastila. Napila se je, kako su novine javile, octene kiseline i umrla. I to je danas moderno!

Eto, što je moda donijela toj bijednoj ženi! . . .

Zar nije bolje biti pobožan? . . .

K. M.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K PRESV. SRCU ISUSOVU.

U 13. vijeku ističu se kao osobite štovateljice Bož Srca dvije benediktinke samostana Helfte u Saskoj, rodene sestre, sv. Mehtilda i sv. Gertruda. Bile su vrlo odlična roda — kneginje od Hakeborna — krasno obrazovane u svjetovnoj književnosti i bogoslovlju, željne od malih još nogu da se posve predadu Bogu i dođu do velike kreposti. Milost je Božja visoko uzdigla te dvije djevičanske duše i one napisaše knjige pune nebeske mudrosti. One su pravi preteče današnje pobožnosti k Srcu Isusovu. Kod njih već nalazimo i najnježnije drugovanje s Isusom i mnoštvo različnih vježba, kojim poštuju Njegovo Srce.

Sv. Mehtilda († 1298). O njoj veli sv. Kanizije: »Djevica prosvijetljena Duhom Božjim, koja je svete nauke osobito znala i po njima živjela. Bila je tako sveta i mudra, da su je posve pravo držali, dok je živjela, za odabrano orude Božje, ukrašeno sjajnim i božanstvenim darovima. Mnoge je čudne stvari učio i otkrio Krist po toj svojoj zaručnici. O njoj se u »Objavama blažene Mehtilde« veli: »Pokaza joj Gospodin ranu preslatkog srca svoga i reče: Uđi ovamo da počivaš. I ona uđe odmah s radošću u srce Božje«. — »Reče Gospodin: dajem ti srce svoje kao zalog... dajem ti srce svoje kao kuću utočišta«... Kad je jednom primila časni Sakramenat tijela Gospodnjega, iza slatkih razgovora s njim učini joj se, da je Gospodin uzeo srce duše njezine i privinuo ga k svojemu srcu tako, da su oba bila samo jedno... Koliko joj se god puta Gospodin ukazao, gotovo svaki je put dobivala od njegova srca kakav dar. Često je sama govorila: — Kad bi se ispisala sva dobročinstva, što sam ih primila od preljubeznoga srca Božjega, bila bi to veća knjiga od one, u kojoj je Jutarnja.«

Sv. Gertruda Velika († oko 1303) jest nježna pjesnikinja Božanskoga Srca i njegove uloge u radu za slavu Božju i posvećenje duša. To se lijepo vidi u knjigi: »Glasnik božanske ljubavi«, što ju je sama napisala. Ističe se u tom djelu ono mjesto, gdje izbrojivši silne darove, što ih je od Boga dobila, i zahvalivši na njima veli: »K ovomu si još dodao predragocjeno prijateljstvo svoje, plemeniti onaj kovčeg Božanstva, to jest božansko srce svoje, da bude vršak radosti mojih. Sad si mi ga davao badava sad si ga u znak našega prijateljstva zamjenjivao za moje. S tim si srcem otkrivao meni tajne zakona svoga i radosti svojih. Dušu si moju toliko puta rastapao najnježnijim milovanjem, i da ne bih znala neizmjerne tvoje dobrote, bilo bi mi čudo, kad bih doznala, da si takovim ljubeznim milovanjem obasuo premilostivu Majku svoju, koja s tobom kraljuje na nebesima.«

U francuskom prijevodu svetičine knjige sabire prevodilac ono, što je bilo objavljeno Gertrudi, u ove retke: »Sad joj se Božansko Srce pokazalo kao riznica, u kojoj je pohranjeno sve bogatstvo; sad kao lira prebirana prstima Duha Svetoga, koje se

zvukovima veseli Presveto Trojstvo i sav dvor nebeski. Sad je to obilno vrelo, i njegova voda teče noseći hlad dušama u čistilištu, okrepu milosti dušama, koje se bore na zemlji, i bujice slatkosti, kojima se opajaju odabranici nebeskoga Jeruzalema. To je zlatna kadionica, iz koje se diže toliko različnih mirisa k nebu, koliko je ljudskih plemena za koje je podnio Spasitelj smrt na križu. Drugda je to žrtvenik, na koji vjernici stavljaju svoje prinose, odabranici svoje štovanje, anđeli svoje poklone, a vječni Svećenik žrtvuje sebe sama. To je svjetiljka obješena između neba i zemlje; čaša, kojom se napajaju sveci, a ne anđeli, no ipak joj se i oni raduju. U njemu je bila začeta i izrađena Molitva Gospodnja, O č e n a š ... Ono dopunja sve što mi zanemarujemo u iskazivanju časti Bogu, Blaženoj Djevici i svecima. Samo u njemu dobivaju naša djela onu savršenost, onu plemenitost, koja im daje dragost u očima Božanskoga Veličanstva. Samo kroza nj teku i prolaze sve milosti, koje mogu sići na zemlju. Napokon to je slatko boravište, posvećeno svetište, koje se otvara dušama na njihovu odlasku s ovoga svijeta, da ih tu čuva u neiskazanom uživanju kroz svu vječnost.«

Znamenito je i mnogo spominjano viđenje svetičino, u kojem je doznala, što kani Promisao s pobožnošću k Presv. Srcu. To se viđenje zbilo na dan sv. Ivana Evanđeliste, baš kao kasnije prvo veliko viđenje sv. Margarete Marije.

»Kako je ona po običaju sva zaronila u pobožnost, pokaza joj se učenik, koga je Isus ljubio ... Ona mu reče: »Kakvu bih milost mogla dobiti ja uboga na tvoj mili blagadan?« On odgovori: »Pođi sa mnom. Ti si odabranica moga Gospodina, počinimo zajedno na slatkim prsima Gospodnjim, u kojima je skriveno blago svega blaženstva.« I on je uze sa sobom, povede je k našemu milom Spasitelju, postavi je uz desni bok a sam krenu da stane uz lijevi. I dok su tako oboje slatko počivali u naručju Gospodina Isusa, reče blaženi Ivan mećući s poštovanjem i ljubavlju prst na grudi Gospodnje: »Evo Svetoga nad svetima, koji privlači k sebi sve dobro nebesa i zemlje«.

Potom joj sveti Ivan razjasni, zašto je nju stavio uz desni bok — gdje je rana — a sam je stano nalijevo: »Ja sam postao jedan duh s Bogom pa mogu lako progledati, gdje to ne može čovjek u tijelu. Stoga sam izabrao zatvoreni bok. No ti, koja živiš zemaljskim životom, ne bi mogla progledati poput mene u unutrašnjost ... Zato sam te stavio uz otvor, koji vodi k Božanskomu Srcu, da možeš odatle lakše crpsti slatkoću i utjehu, što ih u svom vječnom ključanju žestoko razlijeva božanska ljubav na sve one, koji ih žele.«

Kako je ona osjećala neiskazanu nasladu od presvetih kucaja, kojima je bez prestanka udaralo Božansko Srce, reče sv. Ivanu: »Nisi li ti, miljeniče Božji, kad si kod posljednje večere počivao na ovim blagoslovljenim grudima, osjetio milinu ovih dragih kucaja, koji mene sad napunjaju tolikom skatkoćom?« On

odgovori: »Priznajem, osjećao sam ih dugo i dugo i njihova je slatkoća prodrla u moju dušu kao što medovina prožme svojom slatkoćom zalogaj friška kruha; moja se duša od njih zagrijala kao kipuća posuda povrh žarke vatre«.

Potom će ona: »Zašto si tako mukom mučao o tome, da nisi napisao ni riječce, koja bi nam to odala, barem za korist naših duša?« On odgovori: »Moja zadaća je bila da Crkvi u njezinoj prvoj dobi podam o nestvorenoj Riječi Boga Oca jednostavnu riječ, koja će do svršetka svijeta zadovoljavati razum cijeloga ljudskog roda, a da je ipak nitko nikad neće posve shvatiti. No izreći slatkoću ovih kucaja, to je bilo pričuvano za sadašnja vremena, da se zagrije ostarali i u ljubavi ohladnjeli svijet, kad čuje ove stvari«.

Koje vidike otvara ovo viđenje u osnove, što ih ima Bog s ovom pobožnošću za korist svoje Crkve! Božansko Srce ima da svojim slatkim kucajima duše osvaja, pomlađuje, zagrijava. Kako je sve to jasno primio i divno izrekao čarobni slavuj Srca Isusova, duh velike Gertrude! (Nastavlja se.)

M. Pavelić D. I.

RANILI STE MI SRCE...

Vratio sam se iz škole. Kod kuće dočekala me starija žena, dala za sv. Misu i još bacila na stol dinar, da se pomolim za mrtve.

— A za sina se ne treba moliti? upitam je.

— Pa on je živ.

— Jest, nesretna majko, živ je, ali je ostavio svoju rimokatoličku vjeru i prešao starokatolicima, a to je gore nego da je mrtav.

— E što ću mu ja! Ja sam ga dobro učila, ja tomu nisam ništa kriva.

— A dali ste se za svoje dijete i Bogu molili? I to ste bili dužni kao mati. Po tom ste i vi bar donekle krivi, što je on otpao od vjere.

— Tko? . . . Ja? . . .

— Da, vi!

— Ala ste mi ranili srce! . . .

— Zar zato, što sam vam rekao, da se niste dosta za svoje dijete molili? . . . A osim toga vaš uzgoj. . . Poznam ga dobro. Da te ovo! da te ono! Vrag ovo! vrag ono! . . . To je vaša molitva! . . . A sada, kad sam vam taknuo malo u ono, što se zove savjest, velite, da sam vam ranio srce. . . Idite lijepo kući pa se puno molite za svoje dijete!

Karlo Gruičić. dekan i župnik.

SV. OTAC PIJO XI. I DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE.

Nastali su topliji dani i rad oko doma za duh. vježbe u punom je jeku. U mjesecu kolovozu ove godine sve bi radnje imale da budu dovršene. A doskora iza toga pozvat će vodstvo doma prve goste u svetu njegovu tišinu. Svi treba da molitvom i djelom pripomognemo, da zidanje nigdje ne zapne. Čitali smo u zadnjem broju Glasnika, što sv. Otac Pijo XI. veli o duh. vježbama pozivajući se na svoje vlastito iskustvo; kako duh. vježbama pripisuje velike milosti i dobročinstva, što ih je kroz pedeset g odina svog svećeništva, primio od Boga za se i za svoje stado. Čujmo, zašto sv. Otac baš ljudima naših dana tako preporuča duh. vježbe.

Najzgodniji lijek proti bolesti našeg vremena.

Pogledajte samo površno prilike, u kojima živimo, nastavlja sv. Otac u spomenutom pismu. Najteža naša bolest i ujedno bujno vrelo zala, na koje se svi čestiti ljudi tuže, to je neka lakomislenost i nepromišljenost, koja ljude kreće s prave staze i vodi na stranputicu. Zato su se ljudi tako potpuno izgubili u spoljašnosti, zato tako nezasitno žude i čeznu za bogatstvom i nasladama. A to dakako u njihovim dušama malo po malo slabi i ubija želju za uzvišenijim dobrima. Tako to sapinje njihov duh za vanjsko i prolazno, da im ne da razmišljati o vječnim istinama, o zakonu Božjem i o Bogu, počelu svih stvari. Pa ipak Bog u svojoj beskrajnoj dobroti i milosrđu, i u našim vremenima, ma kako se svuda razmahala ćudoredna pokvarenost, ne prestaje kucati i ljude k sebi privlačiti. Nema boljeg melema na ove ljute rane, nego pozvati ove mekoputne i za vječne stvari nehajne duše, da se saberu u duh. vježbama. Kad duh. vježbe ne bi bile ništa drugo, nego kratkotrajna samoća od nekoliko dana, gdje se čovjeku pruža prilika, da se — daleko od društva i svagdanjih briga — ozbiljno zamisli u pitanja, koja potresaju čovječanstvom: »Odakle dolazi i kamo ide,« već tako bi bile nesumnjivo od velike koristi.

Škola savršenosti.

No ova pobožna samoća krije još veće prednosti. Ona potiče i sili čovjeka, da točnije ispita i da se dublje zagleda u sve, što je mislio, govorio i radio. A tako upravo izvanredno jača sve duševne moći: na svom dičnom duševnom rvalištu, duh se priučava, da svaku stvar zrelo promozga i točno odvagne; volja dobiva čeličnu snagu; razbor počinje vladati požudama i obuzdavati ih; razum i red zavlada u čitavom načinu života; a duša se diže do one prirođene plemenštine i visine, o kojoj lijepo veli sv. Gregorije papa: »Ljudska je duša kao voda. Ako je naokolo ograđiš, ona se diže u vis, jer teži onamo, odakle je sišla, ali, ako popustiš obruče, propada, jer se bez koristi razlijeva po tlu«.

Puna radosti i najdivnijeg svijetla, vraća se kršć. duša iz samoće: jer, kako kaže Laktancije: »Nema duši ugodnije hrane, negoli je spoznanja istine.« A duša je tu upoznala: da ljudski život ima pravu vrijednost i cijenu samo onda, kad se stavi u službu Bogu i kad bježi od ogavnosti grijeha. Naučila je gojiti sveti strah Božji; skinuti čarobno velo sa zemaljskih stvari i jasno gledati njihovu ispraznost, te spremno slijediti u odricanju i poslušnosti Onoga, koji je »put, istina i život«, dok i ona ne uzmogne opetovati s apostolom: »Živim, više ne ja, nego živi u meni Krist«.

I. Kozelj D. I.

NOVI CLANOVI DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

PO 10 Din.: Gebez Stjepan, Pakrac — Balija Terezija, Hrebinec — Grčević Valerija, Zagreb — Borovac Danijel — Lubinić Mijo, Anka, Kostajnica — Doktorić Franjo, Vlaislav — Kušić Dragica, na S. — Preko povjerenice Omerović Kolete iz Subotice: Budanović Orka, Bulvovčić Klara, Sedlak Marija, Omerović Marija, Malagurski Vita, Dulić Marija, Tonković Etuška i Ilka i Liza, Milodanović Pavka, Stantić Roza, Milyaški Đula, Frančišković Ana.

Po 20 Din.: Supruzi Šarčević, Subotica — Kordić Mato, Koločep — Kolar Marija, Zagreb — Hasan Janko, Hrnanec — Erentrant Franciska Sarajevo (25 D.).

Po 50 Din.: Šestak Leona, Sr. Mitrovica — Žnideršić Ivanka i Tereza, Molve — Mastilica Mato, M. Mihov, Vručica Gornja — Mašina Mate, Preko.

Po 100 Din.: v. Jagatić Antun, Štivica — Kan. Ćorić Don Marko, Zlosela — Vrbanić Ivan, Subotica — Takšić Katica, Klinčoselo — Babić N., Požega — Horvat ud. Franje, Batina — Resnik Roza, Resnik Rozalija, Zagreb — Bolfek Jelka, Maja — Antonić Lucija, Zagreb — Golob Marija, Zlatar — Porodec Jelena, Zagreb — Vincens M., Lev. Varoš (250 Din.) — Troha Ante i Franjica, Čabar (500 Din.).

Hiljadari: v. Valjato Ivan, Kraljevica.

Čč. utemeljitelji: Kan. Bićanić Stjepan, Zagreb — Ebrić obitelj, Zagreb — Čop obitelj, Zagreb.

Po 1 dol.: Hrvoj Helen, S. Omaha — Sveško Ana, Joungstown — Štimac Margareta, Michigan — Miletich Matilda, Lovilia — Krizman Aleksander, Melcher Dowa — Bašić Antun, Chicago (0·50 dol.) — Lončarić Lovro, Pittsburgh (0·50 d.).

Po 2 dol. Jačinić Angelina, Ele Elum — Blažević Valentin i Jovana, Canton — Resovac Barbara, Broddack — Tadej Georg i Katarina, Novinger — Sušić Milka, Ele Elum — Spadich Vidney, New-York.

Po 3 dol.: Jakov Mato, Whiting — Karapandy Eli, Hillsville.

Po 4 dol.: Cvitanovich Franka, Cvitanović Franjo, San Pedro.

5 dol.: Popovich Janko, Monaco. — **7 dol.:** Mihelčić Stjepan i Rozi, Pittsburg.

5 zl. polj.: Karanoz Mara, Tarnopol.

10 dol.: Smolić Andrija, New-York.

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za Duhovne vježbe daje **A. Alfirević D. I., Zagreb I, 147.**

ZAHVALNICE

Hrvatska. Prije nekoliko godina nestalo mi pastorka. Tražili smo ga svuda, govorilo se, da se utopio, da su ga vidjeli sad ovdje sad ondje, a pokvareni svijet, naročito neke žene, oborio na mene, da sam dijete zadavila i negdje bacila. Došli čak i oružnici, koji su me svakojako ispitivali, što više, bili su i kod našeg župnika, pa ga pitali, kakva sam žena. I k sudu sam morala ići. Što ću ja jadnica, da si dijete nađem i da crnu klevetu sa sebe zbacim? Već smo se prije posvetili Presv. Srcu pa sad kleknem pred njegovu sliku i počnem moliti, da me ne ostavi. I gle! Nije prošlo par dana, a dijete se našlo. Hvala Presv. Srcu! **B. Š.**

NAŠAO BOLJU SLUŽBU.

Slavonija. Već sam 15 godina radio u štampariji pa me stale sile ostavljati. Što da radim kao otac dvoje djece? Po sudu liječnika život mi bio u opasnosti. Zamolio sam Presv. Srce Isusovo, da mi po zagovoru mojih nebeskih zaštitnika dade posao, koji će biti za me zgodniji. Uslišan sam i već sam tri mjeseca u novom zvanju. **I. D.**

U BRIZI ZA STAN.

Zagreb. U najteže doba bio mi otkazan jeftin stan. Bila sam u velikoj brizi. Ta je briga bila tim veća, što mi dohodak nije velik. Utekoh se Bož. Srcu Isusovu, sv. Tereziji od Maloga Isusa i sv. Judi Tadeju. Po ovim mojim zagovornicima Božansko mi Srce pomoglo onako, kako samo Njegova beskrajna dobrota pomoći može. Dobila sam stan, kojeg sam željela premda se činilo da su zapreke nesavladive. **H. K.**

MOĆ USTRAJNE MOLITVE.

Zagreb. Muž mi bio pijanac i psovač. Žao mi bilo osobito njegove duše, pa sam se žarko molila, da ga Bog dovede na bolji put. Znanci mi govorili, da se ne će nikada popraviti. Sam Bog zna, šta sam s njim pretrpjela u bračnom životu. Molila sam 24 godine. Napokon mi je molitva uslišana. Zajedno sa mnom i s djetetom pristupio je sv. pričesti. Ostavio se pića i lijepo se brinuo za svoju obitelj. Nakon godinu dana umro je kao pravi kršćanin s riječima: Isuse, Marijo i Josipe, budite mi u pomoći u ovom zadnjem času. **D. B.**

ZAHVALJUJU PRESVETOM SRCU:

Amerika KN Presv. Srce po zagovoru sv. Ante pomoglo me u teškoj bolesti. — **Babina Gora** AŠ Izliječen od grlobolje. — **Baškavoda** SC Za ponovnu milost u bolesti. — **Beloslavec** MK Za pomoć, dar D. 25. — **Beograd** VM Svojim pomoćnicima na uslišanoj molbi, dar D. 10. — **Bošnjaci** MB Za pomoć u teškoj bolesti. — **Brezno** MG Uslišana molba. — **Brač** AJ Za milost, dar D. 20. — **Chicago** EB Presv. Srce po zagovoru sv. Ante pomoglo nas u velikim i čestim teškoćama, dar dol. 5.— IP Za pomoć prijateljici u velikim nevoljama. — **Coregliano** NC Za milosti, dar lira 16. — **Cvjetlin** ŠH Sin riješen nepravedne optužbe, dar D. 25. — **Čehoslovačka** DN Za sve milosti, dar ČK 20. — **Čilipi** KK Za primljene milosti, dar D. 20. — **Dalmacija** NN Dijete mi spašeno od o'ite smrti, dar D. 20. — **Dalj** KM Za pomoć u teškoj životnoj bolesti, dar D. 100. — **Desinić** MM Za pomoć u gospodarstvu. — ER Više puta uslišan, dar D. 20. — **East Helena** MB Za pomoć u bolesti. — **Đakovo** PB Dijete i muž ozdravili. — **Gašinci** EA Dijete ozdravilo od šarlaha, dar D. 20. — **Glina** IS Presv. Srce pomoglo majci u bolesti. — **Gornja Kovažica**

MGj Za sretan uspjeh teže operacije, dar D. 100. — **Gorski Kotar** NN Za primljene milosti po zagovoru sv. M. Terezije i drugih miljenika Božjih, dar D. 20. — **Gospić** ES Za primljena dobročinstva, dar D. 100. — **Gradec** FB Za sve milosti, što ih primila od Presv. Srca, dar D. 50. — **Grbalj** AO Presv. Srce pomoglo me u časovima očaja, dar D. 50. — **Hrženica** TB Za milosti. — PS Isto tako, dar D. 30. — **Husinec** VT Pomogla devetnica, dar D. 10. — **Imotski** ZN Sretno prebrodila Ocean, dar D. 100. — **Kalinovac** MK Muž mi imao dvije operacije i obje po dobroti Presv. Srca dobro uspjele, dar D. 10. — **Kovačići** EJ Za uspjeh u poslu, dar D. 20. — **Krapinske Toplice** JG Za pomoć u teškoj bolesti. — **Krasica** KS Za mnoge milosti, dar D. 100. — **Križevci** NN Presv. Srce pomoglo me u dva slučaja, dar D. 10. — **Kupina** FM Za svoje zdravlje i za pomoć u gospodarstvu, dar D. 10. — **Los Angelos** JT Za zdravlje u obitelji i za ispunjenu želju, dar dol. 1.— **Makarska** DT Po molitvi dobila više nego što se nadala, dar D. 10. — BS Presv. Srce uslišava mi sve molbe, dar D. 10. — **Makedonija** JT Presv. Srce oslobodilo me od nepravedne optužbe. — **Marčan** JS Uslišana mi želja, dar D. 20. — **Marjanci** AW Za pomoć u bolesti, dar D. 50. — **Martinska Ves** BŠ Presv. Srce oslobodilo me od crne klevete. — **Maslanjača** AC Za zdravlje moje obitelji, dar D. 30. — **Nova Rača** MV Za milosti po zagovoru sv. Josipa. — **Novska** KJ Pomožena u neprilikama. — **Ogulin** ZD Predragoj s. Celini usrdno zahvaljujem za ozdravljenje dragog supruga. — **Omišalj** MG Sin ozdravio od teške bolesti. — **Osijek** AH Za uslišanu molbu, dar D. 10. — AC Za milosti, dar D. 15. — **Otok** IL Za pomoć u gospodarstvu. — **Pakrački Ant.** JR Za primljene milosti, dar D. 20. — **Pirakovac** MB Dijete ozdravilo. — **Požeški Brestovac** MG Presv. Srce štiti me proti mojim neprijateljima. — **Peteranec** BS Za pomoć kod kćerine udaje i za zdravlje, dar D. 10. — **Praputnjak** DG Uslišana molba, dar D. 20. — **Preko** BJ Dobila milost, dar D. 50. — **Prelesje** AKŠ Za uslišane molbe. — **Salč** ĐV Po zagovoru sv. M. Terezije i † bisk. Langa oslobođena iz jedne neprilike. — **Sarajevo** MK Presv. Srce dalo mi jednu milost, koju sam molila za svoju djecu, dar D. 30. — **Selca** KC Za primljene milosti, dar D. 20. — **Sinj** LD Za sinovljevo zdravlje, dar D. 10. — **Slankamen** MS Za pomoć u velikoj nevolji, dar D. 100. — **Slavonija** AG Ozdravio od opasne bolesti na ruci, — **Split** MJ Presv. Srce uvijek me pomogalo i tješilo. — VM Za pomoć sinu u bolesti. — **Subotica** CF Za olakšicu u neprilikama, dar D. 30. — **Tišina Erdeljska** LjG Za zdravlje djeteta i druge milosti. — **Tomislavgrad** KČ Za mnoge milosti. — **Vinkovci** MČ Uslišana molitva za brata. — AK Uslišana, dar D. 15. — ID Našao novo zvanje. — **Vodjinci** NN Dijete mi ostalo živo, dar D. 100. — **Vranjić** DM Za milosti, dar D. 20. — **Vrgovac** JŽ Presv. Srce često me pomoglo, dar D. 10. — **Zagreb** MS Za primljene milosti, dar D. 10. — MC Bl. Djevica uvijek me pomogla, dar D. 200. — JS Sretno došao kući, dar D. 100. — MM Dobila željeno namještenje. — AI Za ozdravljenje, dar D. 30. — AJ Uslišana u bolesti. — FO Presv. Srce pomoglo me u teškim časovima. — DB Muž se obratio i ja ozdravila. — BP Kćerka ozdravila i muž dobio namještenje na zgodnijem mjestu, dar D. 85. — FG Pomožena u babrežnoj bolesti, dar D. 20. — LjB Za mnoge milosti, dar D. 50. — IP Kćerka ozdravila, dar D. 10. — DH Za sve milosti, napose za uređenje mirovine. — HJ Ostao u službi a bio u pogibelji da je izgubi. — HK Našla povoljan stan, dar D. 300. — KH Ljudi me ostavili, ali ne Presv. Srce i moji nebeski zaštitnici. — SŠ Po zagovoru † Langa dobro prošao na ispitu.

DEVETNICA ZA CRNCE U AFRICI.

Družba sv. Petra Klavera nastoji, da svim mogućim sredstvima priskoči u pomoć bijednim crncima u Africi. Stoga ona želi, da se svi prijatelji misija osobito oni, koji ljube svoju crnu braću, mnogo mole za njih. U tu će će se svrhu obavljati posebna devetnica od 28. travnja do 6. svibnja. Tko želi za ovu zgodu posebnu otprošnju u čast presv. Srca Isusova za crnce u Africi, neka se uz plaćenu poštarinu obrati na **Družbu sv. Petra Klavera,** Zagreb, Draškovićeva ul. 12.

VIJESTI

Milna. Uz savjesno vršenje ostalih svojih dužnosti prikazalo je Djev. dr. S. I. zadnja 4 mjeseca 1929. u naknadu Bož. Srcu 369 sv. Pričesti.

M. Poklepović, glavarica.

Djev. dr. S. I. u Vel. Erpenji na dan osnutka 29. IX. 1929.

Razloge. Nemamo svećenika! Oj vi mladići, koji tražite svuda sreću gdje je nema, a nećete da slijedite glas Božji, koji vas zove u svećenike, da ste vi vidjeli bol srca našega na badnju večer! Na sudu Božjem će vam ležati na savjesti, kako je ležala bol Lazara prosjaka na duši raskošnika. Kako bi bilo svećeniku lijepo u ovom divnom gorskom predijelu, kako bismo ga slušali i pomagali! Kako nam duše čeznule, da nam se Isus rodi kod polnoćke na oltaru... znale smo, da je ne će biti; mi smo ipak pošle u crkvu. Pogledale smo župnu kuću — a ona prazna. Još veća tuga pritisla nam srce. Suznim očima okupile smo se oko oltara Presv. Srca. O Božje Srce — jesi li našu bol osjetilo? Hoćeš li nam ove godine toplije, milije zakucati?...

Mi ipak ne sustajemo. Djevojačko društvo brine se za red i čistoću u crkvi. Revna glavarica naša pisala je poznatima u Ameriku i tri dobre žene sakupile su ondje za zastavu društva. U proljeće joj se nadamo. Društvo je također organiziralo dva hodočašća: jedne smo pošle Majci Božjoj na Trsat, a druge na Svete Gore.

M. Pavlić, tajnica.

Remetinec. Isus na oltaru središte je naših misli kroz dan; k njemu radosno bježimo u nedjelju i inače kad možemo; njega pak najviše nastojimo počastiti na njegov dan — klečanja 7. studenoga. Sve smo učinile, što smo samo mogle i nakitom i svijećama i klanjanjem i sv. Pričešću, da mu Srce u samoći Svetohraništa razveselimo. U drugoj polovici 1929. godine primilo je društvo 1.130 naknadnih sv. Pričesti. Neka blagoslovi Bož. Srce našega duhovnoga pastira, koji se tako lijepo zauzima za društvo! **R. Puškadija gl.**

Voštane — na Bogojavljenje 1930. Zahvaljujući najprije dragom Bogu a onda svim našim plemenitim dobrotvorima — imamo nakon četiri godine teška i prenaporna rada — gotovu novu župsku crkvu — posvećenu Presv. Imenu i Srcu Isusovu. U predvečer blagdana Presv. Imena Isusova, cijelo selo Voštane i okolišna brda bila su rasvijetljena vatrama a nova crkva i zvonik sjali se u svjetlosti. Na sam dan svetkovine slegla se ogromna masa naroda iz pogranične Bosne i obližnjih naših sela, da prisustvuju svečanoj službi Božjoj. U dupko punoj crkvi g. župnik održao je lijep govor. Tople

i oduševljene riječi govornikove ganule su svako srce i dušu, osobito Voštaćana, koji zajedno sa svojim župnikom — ostaju vječno harni i Bogu i dobrotvorima.

D. L. Pavlinović.

Crkva Srca Isusova u Voštani.

Sunja. Naše je Djev. društvo S. I. osnovano 19. kolovoza 1928. U početku je bilo 19 članica. Sada ih ima 24. Udale se 4, a jedna je otišla da nasljeduje raspetog Isusa u samostanu sv. Križa u Đakovu.

Sastanke imademo jedamput mjesečno. Zajedničkim naknadnim sv. Pričestima pristupamo svake prve nedjelje. Pred Uskrs 1929. imale smo tridnevne duhovne vježbe. Održao ih je velč. o. A. Kovačić, salezijanac.

20. svibnja 1929. sudjelovale smo u nekim točkama orličke akademije, od koje je dobitak upotrebljen za misije, dobrotvorne i društvene svrhe.

Od osnutka do konca godine 1929. prikazale smo za sv. Crkvu i sv. Oca papu 825 sv. Pričesti primljenih, 16.380 duhovnih, 1.330 sv. Misa, 3.693 pohoda Isusu u Presv. Sakramentu, 3,927 Gospinih krunica, 3.401 krunica Presv. Srca, 85.245 raznih molitava, 8.316 žrtava, 4.743 dobrih djela.

U novoj smo godini odlučile raditi više nego do sada. Neka Presv. Srce blagoslovi naše odluke. **Glavarica.**

KNJIGE:

Književni almanah »Selo i Grad« izašao je u drugom godištu ovih dana. Almanah je uredio Petar Grgec. Djelo puno lijepog i poučnog štiva. Cijena 20 D. **Narudžbe prima Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg kralja Tomislava 20.** Tko naruči prvo i drugo godište zajedno, plaća za obadva 35 dinara.

»Dani srećom obasjani« Priredio **o. Miroslav Vanino D. I.** Pod gornjim će naslovom izaći pod kraj mjeseca ožujka ove godine zbirka krasnih pripovijesti napisanih za djecu, koja se pripravljaju na prvu svetu pričest. Napisala ih je engleski jedna redovnica, koja je mnogo godina pripravljala djecu na taj tako znameniti događaj u povijesti svake kršćanske duše. Pripovijesti se odlikuju neposrednim i uvjerljivim pričanjem, finim opažanjem, pune su pouke, a ipak zanimive čak i za one, koji su godinama daleko odmakli od dana svoje najveće sreće. Nije onda čudo, što su te pripovijesti na juriš osvojile mladahnu čitalačku publiku anglosaskog svijeta s obje strane Oceana.

Našim će uzgojiteljima i uzgojiteljicama ova zbirka biti od velike pomoći u tako odgovornom i spasonosnom radu, kao što je pripravljanje dječice na dolazak Boga i Spasitelja našeg Isusa Krista u nježne im duše.

Vrijednost hrvatskom izdanju dižu brojne ilustracije (do 30) priznatog umjetnika gospodina Gabriela Jurkića. Knjižica će imati ilustrirani omot, a opsezat će otprilike 100 strana. **Cijena** je broširanoj (poštom ili na ruke) na srednjefinom papiru **6 dinara,** a na kancelarijskom (bezdrvnom) **8 dinara.** Za **nagrade** ima posebno izdanje u platnenim koricama, cijena **15 dinara.**

Na svakih deset komada daje se jedan besplatan u korist siromašne djece. Narudžbe prima: **Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. Palmotićeva ulica 33.**

Dr. A. Živković: Jedinstvo kršćanske kulture. To je 2. svezak Naučno-popularne knjižnice Hrv. Bogosl. Akad. u Zagrebu.

Riječ Božja. OO. Franjevci su zadužili naše propovjednike, što su počeli s izdavanjem propovijedi. Preporučamo. Časopis se naručuje: Beograd, studnička 20; izlazi svakog drugog mjeseca, a stoji godišnje 100 D.

Sokol OFM: »Pjevajte Gospodinu pjesmu novu«, zbirka za crkvenu i svjetovnu glazbu. Zagreb (sv. Ksaver). 1. Slava euharistijskom Isusu (2 sveska); 2. Slava Djevici Mariji (2 sv.); 3. Živio Papa Pijo XII 4. Živio nadbiskup dr. A. Bauer! Pojedini svezak 20 D.

Svaki crkveni zbor a i pojedinci koji se zanimaju za procvat naše domaće crkvene glazbe, morali bi imati ovu zbirku. Ima lakših, ima i težih stvari u njoj. I to je baš dobro. Prinesimo žrtve, i neće nam biti žao truda. Naći ćemo u toj odličnoj zbirci našeg prezaslužnog glazbenika dra B. Sokola i komade, koji su određeni i uređeni za izvancrkvenu uporabu, za akademije, za priredbe, za svečanosti. Toplo preporučamo. **A. L.**

Christliche Volkszeitung: jedine njemačke katoličke novine u našoj državi, nestranački i nepolitičko-pučki, obiteljski list, — izlazi kao tjednik svakog četvrtka na 6 ili 8 stranica velikog formata već od 1919. godine u

Priručnik za iseljenike. Izdalo Jugoslav. iseljeničko udruženje u Splitu. Cijena 8 D. Priručnik vrlo dobro dolazi onima, koji putuju u prekomorske zemlje. Ima u knjizi i pouka u španjolskom jeziku. Tko pročita ovu knjigu, neće poći uslijepo u daleki svijet, gdje mnogi stradaju radi neiskustva.

Mir Vama — Mali molitvenik. Izdala Katehetska knjižnica, Zagreb 1929 (Palmotićeva ul. 3/III). Cijena D. 5. Vrlo zgodan molitvenik za mušku i žensku mladež, osobito onu, koja se pripravlja na prvu sv. ispovijed, pričest i na sv. potvrdu.

Zlatka Sudeta: Velika građanska kuharica. 2. izd., Zagreb, Narodna prosvjeta. — Prvo izdanje knjige raspačano je u 8000 primjeraka, pa je to najbolji dokaz, kako odgovara svojoj svrsi. Proširana 30 D.; vezana u platno 40 D. Naručuje se kod Narodne prosvjete, Kaptol 29.

Kalendar sv. Petra Klavera, Zagreb 1930. Cijena D. 5. Lijep misijski kalendarčić. Naručuje se: Draškov. ul. 12.

Subotička Danica za g. 1930., Cijena D. 10. Kalendar je pun poučna i zabavna štiva. Naručuuje se: Subotica, Harambaš. 7.

Maria Teresa contessa Ledochowska, Roma 1929, str. 340. Lijep i opširan životopis ove velike žene.

DAROVI U MJESECU SIJEČNJU 1930.

Za sv. Mise: Allison DB Dol. 1.— Aukland ZNI 50 Bartolovec MP 15 Battle Creek M. MS Dol. 1.— Bebrina AG 20 Brooklyn N. J. AB Dol. 1.— Cabuna MK 10 Canton FS Dol. 1.— Cleveland Oh. Dol. 3.— Dalmacija NN 20 Dawson NN Dol. 3.— Dodgevile MG Dol. 1.— Etna Pa IB 19 Gor. Miholjac KS 50 Jajce AS 20 Kladanj EG 15 Lackavan MB Dol. 1.— Mariton KB Dol. 1.— Melcher Yowa AŠ 50 c. Miholjac JB 10 Monaca Pa JD Dol. 2.— Orolik MG 20 Petrovsko AC 25 Pišćetke MR 20 Praputnjak DG 20 Prelesje AŠ 40 Salmon Id. Dol. 2.— Split MA 47 Wazhington SS Dol. 1.— Whiting Ind. AG Dol. 2.— AŽ Dol. 5.— Wilmerding Pa. FB Dol. 1.— Vinkovci KT 40 LU 30 Virovitica JG 12 Vrbanja MJ 10 Vugrovec ŠM 40 Zagreb MK 65.

Za Svetište S. I.: Bakar RS 10 Baškavoda SC 10 Beograd VM 10 Čvrljevo IS 10 Desinić ER 20 Đakovo AK 20 Gašpadci MP 100 Hrvatska NN 20 Jongstown MŠ Dol. 1.— Karlovci IE 43 Nikinci MR 50 Novi Slankamen MF 10 Osijek MK 50 Otok AK 10 Pittsburg Pa. MV Dol. 1.— Ruma KŠ 5 Sain JR 10 Sjetlina AV 20 Whiting MF Dol. 2.— Vođinci NN 180 Zagreb BS 5 FG 29 MT 20.

(Nastavit će se u slijedećem broju.)

Uredio: F. Mašić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U TRAVNJU:

Međunarodni euharistijski kongres u Kartagi

Posebne nakane za svaki dan:

1 U † Hugo. Svećenička zvanja.
2 S † Franjo Paulski. Umirući.
3 Č † Rikard. Naši biskupi i svećenici.
4 P † Izidor. Kršćanski duh među saljaštvom.
5 S † Vinko Fer. Pučke misije kod nas.

6 N **Gluha.** Siksto. Sv. Otac Papa.
7 P † Herman. Redovnička zvanja.
8 U † Dionizije. Katolici istočnog obreda.
9 S † Marija Kl. Ljubav spram Isusa.
10 Č † Mehtilda. Širenje pobožnosti Presv. Srca.
11 P † 7 žalosti M. B. Psovači.
12 S † Julije. Posveta obitelji.

13 N **Cvjetna.** Hermenegildo. Progonjeni.
14 P † Justin. Vojska Srca Isusova.
15 U † Lidvina. Ženska mladež.
16 S † Turibij. Napastovani.
17 Č † Vel. Četvrtak. Čašćenje Presv. Sakramenta.
18 P † Vel. Petak. Progonitelji Crkve.
19 S † Vel. Subota. Obraćenje grješnika.

20 N **USKRS.** Slavlje Kraljevstva Kristova.
21 P Uskrsni ponedjeljak. Pretplatnici Glasnika.
22 U Soter i Kajo. Vjernost sv. Crkvi.
23 S Juraj. Naši vojnici.
24 Č Fidelis. Teško bolesni.
25 P Marko ev. Naše škole i učitelji.
26 S Kleto. Muška mladež.

27 N **Bijela.** Petar Kanizij. Prvopričesnici.
28 P Pavao od Križa, Sestre sv. Križa.
29 U Petar. OO. Dominikanci.
30 S KATARINA SIENSKA. Mjes. zaštinica. Ljubav spram Križa.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u svibnju: **Marija uzor i čuvarica čistoće.**
Misijska nakana: **Misijski rad među obrazovanim svijetom.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. Svibanj 1930. Broj 5.

MARIJA — KRALJICA SVIBNJA.

Nakana Apostolstva molitve u svibnju blagoslovljena od sv. Oca.

Cvjetni mjesec svibanj posvećujemo štovanjem blažene Djevice Marije. Time bismo htjeli istaknuti dvije stvari: najprije, da Mariju, čistu Djevicu, najbolje označuje mjesec cvijeća; zatim da i mi želimo prikazivati Mariji cvijeće svoje duše, a među tim cvijećem ponajljepši cvijet — sv. čistoću.

Sv. Ivan u svojoj proročkoj knjizi Otkrivenja ima riječi: »I znak veliki pokaza se na nebu: Žena, obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinim, i na glavi njezinoj kruna od dvanaest zvijezda« (12, 1).

Ta divna sjajna žena, uzvišena nad prahom zemaljskim, jest naša nebeska Majka B. D. Marija. U tu nebesku zvijezdu treba da su uprte naše oči, naročito danas, kad su guste magle nečistoće pokrile ovaj svijet. Pravo veli jedan pisac, izvrstan poznavalac današnjega vremena: »Kad nestane ženske stidljivosti, kad žena prestane poštivati svoj bolji »ja« i kad muškarac više ne poštuje žene, tad se ruše prava nevidljivoga svijeta na svim poljima. I konac je, da izrođena životinja općenito slavlje slavi.«

Nećudorednost je u uskoj vezi s poštivanjem žene. Žena je bila duboko pala, kad je Krist došao. I danas je tako. Vanjska čast koja se danas ženi iskazuje, samo je plašt, kojim se prikriva najgnusnije mišljenje i osjećanje.

Isus je digao cijelo čovječanstvo na novi, plemeniti, nebeski život. I zato je u prvom redu povratio ženi čast, što ju je sama proigrala. U svojoj Majci dao nam je najdivniji uzor djevice i majke. Isus nije svoju Majku obasuo zemaljskim dobrima. Ta šta su ona: šaka prašine! Ali je svu svoju božansku mudrost, svemoć i ljubav upotrebio, da svoju Majku uresi nebeskim darovima, milostima. Pa je Marija slobodna od istočnoga grijeha, slobodna je od svake zle sklonosti. U njezinoj se duši nije nikad pojavila kaljava misao, nečista čežnja. Ona je Djevica i Majka. Majka je, čime je razvila sve izvrsnosti ženske duše: čednosti, skromnosti, ljubaznosti, strpljivosti, požrtvovnosti. Djevica je, nije htjela da kao žena osjeti i dopuštene osjetne ugodnosti, jer je njezina duša prezirala svaku osjetnost, ona se radovala samo duhovnim radostima. »O kako je lijep čist naraštaj u sjaju svom! Besmrtan je njegov spomen. Priznat je, kod Boga i kod ljudi. I vječno slavlje slavi noseći pobjedničku krunu zadobivši nagradu za bojeve neokaljane čistoće.«

Uistinu čistu, čednu ženu štuje i najpokvareniji muškarac. Moderna žena nije čedna. Odbacila je svoje dostojanstvo, odbacila čednost, štit i obranu kreposti čistoće. Zar današnja žena uvažuje opomene Duha Svetoga: »Ne gledaj naokolo u ulicama grada, i ne lutaj po njegovim cestama«. . . »Upravi svoje misli na Boga, i neka su svi tvoji razgovori o zapovijedima Svevišnjega?«

Valja da poslušamo svetu Crkvu, pa da se uvijek opominjemo Majke svoje nebeske. Osobito ovaj mjesec svibanj njoj posvećen crtajmo u svoju dušu njezin lik. I zacijelo, bude li ženski svijet promatrao svoju Majku i svoju sestru, bude li uistinu kako treba štovao B. D. Mariju, morat će ostaviti stazu, kojom sada korača, a koja vodi i u vječnu propast. Marija je siromašna, čedna, skromno odjevena, radljiva i patnička žena. Ljepota je njezina u njezinoj duši, koja odsijeva i u tijelu i oduhovljuje ga. Marijina je vanjska pojava bila takova, da je pobuđivala na čiste, svete, nebeske misli.

Žena, koja ljubi svoju dušu, koja ljubi krepost čistoće, pokazuje to i cijelim svojim životom i vladanjem. Očituje to i svojim odijelom. Evo kako lijepo jedan pisac svjetuje ženu s obzirom na odijelo: »Hoćeš li, da te muškarci, poštuju, da u tebi ne gledaju toliko spolno biće, nego plemenitoga čovjeka, pravu ženu s njezinim prekrasnim duševnim darovima, tad nastoj odijelom tijelo tako pokriti, da ni na koji način ne podražuje osjetnost, i da kroz cijeli način, kako se odijevaš i vladaš, prosjajuje tvoja plemenita duša.«

Šta bi rekao Spasitelj, kad bi zajedno sa svojom presvetom Majkom zaredao našim cestama i ulicama, kad bi pohodio naše

domove i zabave? Zar se ne bi smrklo i ražalostilo njegovo božansko lice? Zar ne bi bolno zavapio: Jao svijetu od sablazni! Uistinu strašno! Koliko je Isusa stajala duša da je otkupi, pa ipak ta duša upropašćuje i sebe i druge. Kakova je sramota i grozota za kršćane, što su na pr. napisale pred par godina socijalističke novine u Kölnu: »Recimo, tako pišu, da Spasiteljevo Evanđelje o čistoći nije došlo na ovaj svijet, da on nije umro na Golgoti, i da se njegova riječ nije propovijedala 2000 godina u crkvama ovoga grada, zar mislite, dragi kršćani, da bi plesovi ovih dana mogli biti više divlji nego što jesu? Možda čistiji i ljepši. Ludi teško! Poludjeli svijet! I najluđe je, da se taj svijet zove kršćanski.« Kakovo ruganje! Kakova ironija! Ali s potpunim pravom!

Ako se žene ne povrate svojoj Majci i sestri Djevici Mariji, tad nas čeka boljševički pakao na ovom svijetu a vječni na drugom.

I muškarcima je štovanje Djevice Marije najbolji lijek protiv nečistoće. Bude li se muž ili mladić često zagledao u čiste, svete oči Marijine, bit će vitez Marijin. Ženu će štovati i štititi. Tako će živjeti, te će moći svojoj nebeskoj Kraljici pogledati mirno u oči znajući, da nije nikad bio prost prema sestri svoje nebeske Majke.

Kako je lijep mjesec svibanj! Svuda cvijeće, zelena trava, pjevanje ptica, žuborenje potoka, prijatno sunce! Tako je lijepa, svijetla i radosna čista duša! Sa čistoćom sve dobro čovjeku dolazi. Istina, biti čist znači odreći se nedopuštenih tjelesnih naslada. To je jaram, to su okovi. Ali je to jaram za životinju. A životinja u čovjeku mora biti u jarmu, to je prirodno, naravno. A kad smo sputali u sebi životinju, tad nam duša slobodna leti ovim Božjim svemirom, pa se zalijeće i do samoga prijestolja Božjega. A kad životinju u sebi čovjek pusti s lanaca, tad ona urla i bjesni, sve gazi, i najljepše cvijeće. Tad ona i dušu neumrlu zaulari u svoju službu, da svojim razumnim svijetlom pribavi što više životinjskih naslada. Da! Nečistoća je sramota, prostota, slabost, ropstvo, žalost, rugoba, smrt i propast vječna.

A čistoća je dostojanstvo, čast, plemenitost, snaga, sloboda, radost, ljepota, život vremeniti i vječni. Mi smo djeca Marijina! Hoćemo biti Marijini dušom i tijelom! Naše će oči biti vazda u Mariju uprte. Ona će biti naša zvijezda na burnom moru ovoga zemaljskog života. Kraljice Svibnja, moli za nas!

Bogoljub Strižić, D. I.

Znaš li onu lijepu molitvu Majci Božjoj za svetu čistoću? Imaš je u svim molitvenicima. Nauči je napamet i moli često. Evo je: O Gospojo moja, o Majko moja, Tebi se sasvim darivam i da Ti dokažem svoju odanost, posvećujem Ti danas oči svoje, uši svoje, usta svoja, srce svoje, naprosto svega sebe. Kad sam dakle Tvoj, o dobra Majko, čuvaj me i brani kao stvar i svojinu svoju. Amen.

MISIJSKA NAKANA U SVIBNJU.

Misijski rad među obrazovanim svijetom.

Sv. Pavao govori o sebi, da ga ljubav Isusova sili na rad za spasenje besmrtnih duša. Od ljubavi spram Isusa moramo i mi raditi, da što više duša dođe u blaženu vječnost. Ne smijemo zaboraviti na svoju braću, koja žive u poganskim zemljama, a ne poznaju još Isusa. Svi mi, i neuki i obrazovani, moramo biti misijonari, svaki prema svojim prilikama i sposobnostima.

Ovoga mjeseca želi sv. Otac, da se osobito molimo, kako bi katoličke misije našle što veći broj svojih apostola među Obrazovanim svjetovnjacima.

— A kako će oni raditi za misije?

— Jedni polaze u daleke poganske zemlje, da tamo poučavaju u katoličkim školama. Drugi da poput milosrdnog Samaritanca liječe tijelo svoga bližnjeg, da mu tako i dušu lakše usreće. Treći ostaju u svojoj domovini, ali pišu knjige, koje će misijonarima vrlo dobro doći u njihovu apostolskom radu. U tom će mnogo koristiti osobito liječnici. Četvrti opet nastoje, da štampom i živom riječi što bolje upoznaju naš svijet s misijama. Sve je to rad, koji Presv. Srce Isusovo osobito nagrađuje.

U drugim zemljama, kao Francuskoj i Njemačkoj, ima velik broj obrazovanih muževa i žena, koji nastoje, kako bi svojim znanjem što više koristili misijama. Molimo, da se i kod nas nađe što više takvih apostola.

ZVIJEZDA MORA.

Mrkle noći doba tmurno;
Naokolo more burno,
I lađa moja po njem luta,
Ne znam k luci puta.

Morske psine oko mene,
Slatko poju svud sirene,
Snježnom rukom iz dubina
Dižu čašu vina.

Sve se jače vali penju
Pjevajući hladnom stijenju,
Kako hoće tu da nađu
Grob za moju lađu.

Širom neba munja bljeska,
Grom za gromom juri, treska,
Obzirem se kao luda,
Nade ni od kuda.

Bez kormila, bez vesala
Igra moja lađa mala,
Grozan val se otrag vidi —
Sad će s njom o hridi!...

Šute usta od strahote,
Al iz srca krik se ote,
U nebo mu grme glasi:
»Zvijezdo mora, spasi!«

Kroz oblake Gospa sinu,
Olujina strašna minu,
Blag mi lahor dirnu njedra,
Digoh bijela jedra. . .

G.

GLASOVI IZ PATNIČKE RUSIJE.

»Molimo se za spas tolikih duša stavljenih na tako oštre i teške kušnje i za pomoć Našeg premilog ruskog naroda, da bi prestala napokon ova velika patnja i da bi se pojedinci i narodi što prije vratili u jedinstvo jedinog Spasitelja i osloboditelja našega Gospodina Isusa Krista.«

Tako Papa Pijo XI. u svom pozivu na križarsku vojnu molitve za pomoć Rusiji, na Svijećnicu 1930.

U travanjskom svom broju pozvao je Glasnik svoje drage čitatelje, sve članove Apostolata molitve, sve revne štovatelje Srca Isusova, da se sjete nesrećne Rusije, da žarkim svojim molitvama priteknu u pomoć progonjenoj ruskoj braći.

Da se nikome ne pričini, da su vijesti o tim užasnim progonima izmišljene ili bar pretjerane, kako to silom hoće neke protikršćanske novine, kojima je do svega prije nego do istine, iznijet će pisac ovih redaka odlomke iz pisama ruskih vjernika, koja su unatoč tiranskoj cenzuri boljševičkih agenata stigla u Evropu, da je obavijeste što i nju čeka, ako se udalji od Boga i od Crkve.

Pisma donosimo bez potpisa, jer jao onima, koji su ih pisali, kad bi krvoločna sovjetska policija za njih saznala! No zato potpuno jamčimo za vjerodostojnost tih listova.

Prvo je pismo iz velikog ruskog grada Kijeva i opisuje uskrsnu procesiju. Poslušajmo:

»... Noć je blaga, sva osuta zvijezdama... Svečana uskrsna služba obavlja se u crkvi Sv. Sofije upravo u ponoć.

Na trgu sv. Sofije sve vrvi od mladih »beskućnika«, od kojekakva klateža. Velike su to »protivjerske poklade«, što su ih organizovali boljševici... Tu se viče, zviždi, pjeva, psuje, tuče.

Katedrala sv. Sofije dupkom je puna. Čovjek ne može podići ruke, da se prekrsti, toliko se naroda nagrnulo u crkvu. Svećenstvo otpjeva himnu: »Ne plači, o Majko, gledajući me u grobu«... i procesija krene van da obide oko crkve.

Uto na trgu »protuvjerskih poklada« stadoše sijevati brojni vatrometi... Strah obuze sve, koji su prisustvovali toj paklenskoj svečanosti. No Kristovi vjernici ostadoše mirni, kao da su zaneseni u Boga...

Učesnici »karnevala« pale svojim bakljama lice, ruke i odjeću vjernika... Procesija se napokon vrati u katedralu: Krist je uskrsnuo. i obred uskrsnuća započe. Pjeva se upravo božanskim zanosom, čovjek bi rekao da su anđeli sišli s neba, da slave Uskrs s onima, koji ostadoše vjerni Kristu — Bogu.

U 2 sata iza ponoći bi završena služba Božja. Vjernici izlaze iz Crkve duše su im pune božanskog ognja. Na trgu ih zaglušuje vatra, vika, urlikanje »bezbožnih poklada«... Iz svih ulica, koje se sastaju na trgu, valjaju se rulje »komsomolaca« (komunističke omladine) oboružane bakljama, koje ih obavijaju crvenim svijetlom i dimom. Dolaze i automobili nakrcani raznim krabuljama; prate ih i čuvaju vojnici...

Na jedrom od tih automobila — Bože, strahote! — neka svetogrdna krabulja predstavlja Presvetu Djevicu udešenu na boljševičku... Pijana, razdrapana, raščupane kose, pjeva ta nakaza od žene najbestidnije pjesme i pleše najbesramnije plesove...

Na drugom opet automobilu postavljen je ogromni crni križ. Sa križa neki surovi čovjek psuje i proklinje, da bi se i najgori pijanac crvenio od stida...

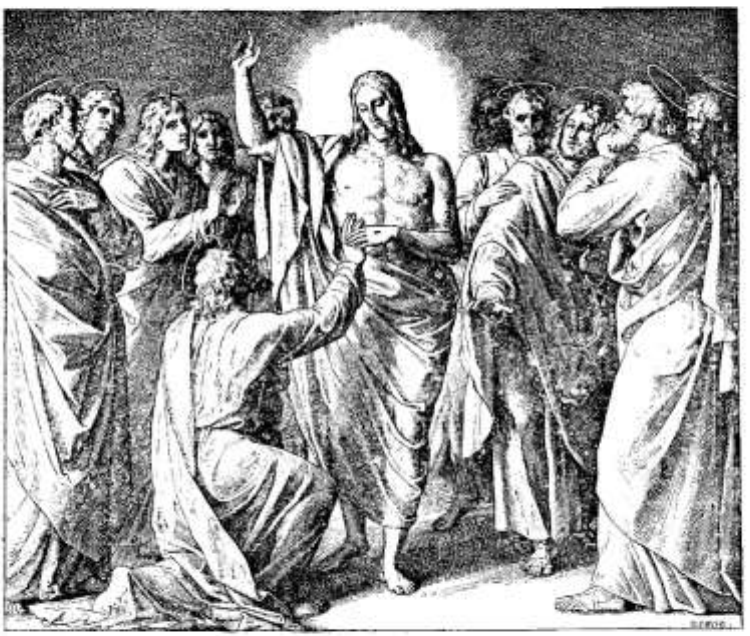
Četiri glazbe sviraju u isti mah svaka svoj komad. Sve je to praćeno krikom, tulenjem, zviždukom, sotonskom bukom.

To u očima bezbožnika ima da znači »pobjedu razuma nad vjerskim ludorijama!«

Iznad toga prostačkoga slavlja razliježu se zvukovi uskrsnih zvona Sv. Sofije.

— Krist je uskrsnuo!

Drugo pismo opisuje potajnu noćnu misu za pokojne u jednom mjestu Ukrajine.

»Mir vama! Zatim reče Tomi: Metni ovamo prst svoj i vidi ruke moje, i pruži ruku svoju i metni je u bok moj pa ne budi nevjeran nego vjeran. Toma odgovori i reče mu: Gospodin moj i Bog moj! Reče mu Isus: Vjeruješ Toma, jer si me vidio. Blago onima, koji ne vidješe, pa ipak vjeruju.« Iv. 20, 26 — 29.

»... Mrak je, svu je okolicu pokrila potpuna tišina. Doskora će ponoć. U stepi se stadoše pojavljivati neke sjene. Njihov broj malo po malo raste, niču sa svih strana, sve će u smjeru prama groblju.

— Stani! tko je? — Jedan od »naših«.

— Lozinka? — A t a m a n (ukrajinski znači »poglavica«).

— Prolazi!

I čovjek se zaputi prema groblju. Tu je već sakupljeno nekoliko stotina vjernika. Vrata su kapelice otvorena... U ponoć započe sveti obred. Molitve se i odgovori redaju poluglasno. Zbor pjeva najtišim glasom... Svi mole na koljenima. Mnogo je lice orošeno suzama.

Posvuda naokolo vlada mrak, noć, nijema stepa, samo nekoliko vjernika stoji na straži i pazi, budno pazi. Nezaboravan je to čas, za svakoga, tko ga je proživio.

Obred je gotov... Svećenik se okrene prema vjernicima, prozbori im par ganutljivih riječi o zasluzi onih, koji su poput nekadanjih mučenika umrli za Krista ne odrekavši se svoje vjere. Vjernici slušaju u dubokoj sabranosti. Zatim se jedan za drugim šutke razidu u noć...«

Tako eto pisma, što ih je prije par mjeseci (1. XII. 1929) donio ugledni francuski časopis »Sjedinjenje Crkava«. Takvih bismo listova mogli navesti mnogo. Sva govore o strašnoj bijedi, nesnosnom ropstvu, krvavim vjerskim progonima, u koje su bezbožni boljševici bacili jadni ruski narod. No ta pisma govore i o junaštvu tog patničkog naroda, koji je spreman i na mučeništvo i na smrt za Krista, za svetu vjeru. Prebirući po tim recima, sjeti se, dragi čitatelju, onih kršćanskih duša goleme Rusije, koje se od ljubavi do Boga i do sv. vjere izvlače noću iz toplih soba i ugodnih postelja, ne da se skitaju i zabavljaju, već da se zaštićeni plaštem noći pomole Onome, koji ih je stvorio, koji ih ljubi... Sjeti ih se češće i zamoli Spasitelja svijeta, da skrati dane toga užasnog progonstva: Spasitelju svijeta, spasi Rusiju! Ponavljaj taj zaziv osobito često u Gospinu mjesecu svibnju i u mjesecu Presvetoga Isusova Srca — lipnju.

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

OCIMA MISIJONARIMA.

Oj Glasniče naš mili putniče,
Širi krila preko svijeta bijela
Pruži lozu po svemu narodu
I rasipaj mirisavi cvijetak,
Gdje Hrvata katolika ima,
Da ostane Isus među njima.
Cvjeta nama naše rano cvijeće,
Naš se narod sve na bolje kreće.
Vama na tom mi zahvaljujemo
Časni naši oci Isusovci:
Hvala vama, što ste kod nas bili
I lijepo nas o svem poučili:
Učili ste Boga poštivati,
Sveto Božje ime zazivati,
Činit s Bogom, a ništa bez Boga,
Što činimo za života svoga.
Dosta ste se s nama namučili
Na studenu zimskomu vremenu,
Mnoge tužne vi ste utješili,
Mnoge grješne duše očistili.
Bog vam dobri u pomoći bio,
U nebu vam plaću pripravio.

Ako s nama i nije vas sada
Slušamo vas iz Zagreba grada:
Mili Glasnik, naša knjiga mala,
To su naši razgovori s vama.
Svaki mjesec on među nas pane,
Pa nam naše oslađuje dane,
Jer su naši dana ogorčani:
Mnoge daće, velika skupoća,
Crne brige, velika teškoća.
Čim da svoje breme olakšamo?
Mi uzmemo Glasnik pa čitamo
I Božansko Srce promatramo:
Teško nam je, ali teže nije
Nego njemu dok bilo na svijetu.
A sad s Bogom, do viđenja skora,
Ako Bog da, posred kolovoza.
Mi se tomu danu veselimo,
Vas vidjeti od srca želimo:
Mi smo djeca vi ste naši oci,
Lijepo vam je ime: Isusovci.
Na to ime mi rado mislimo,
I Srcu se Božanskom molimo:
Kad na svijetu živit prestanemo,
Da s' u nebu s vama sastanemo.

Sofija Čokrlić, seljanka. Stražeman.

MI I NAŠI KRIŽEVI.

— Spomenuo sam ti zadnji put, kako se ljudi često tuže na dragoga Boga, što im u ovom životu šalje razne teškoće i nevolje.

— Pravom kršćaninu nije druge, već da strpljivo snosi sve teškoće ovoga života.

— Kad si spomenuo kršćansku strpljivost, želim ti ovaj put baš o njoj govoriti. Po nauci crkvenog učitelja sv. Tome Akvinskoga strpljivost je krepost, koja daje duši snage, da podnese sve teškoće života, dolazile one od Boga ili od stvorova.

Kršćanska strpljivost ima tri stupnja. Na prvom su oni, koji podnose neprilike života s nekim mirom, ali ne bez muke. Oni istina ne nariču protiv Boga radi svojih teškoća, ali se ipak znaju radi njih tužiti. Oni nastoje da se riješe svojih križeva, ali se ne će pri tom nikad poslužiti nedopuštenim pomagalima, ne će nikad ni zašto počiniti smrtnoga grijeha, da ih se oslobode. Barem ovakovu strplivost moraju imati oni, koji se žele spasiti.

Na drugom su stupnju strpljivosti oni, koji sve križeve primaju s potpunom odanošću u volju Božju. I oni osjećaju gubitak dobara, i na njih djeluje smrt drage im osobe, i oni osjećaju žalac nepravde, koja im se nanosi. Ali oni se uza sve to posve predaju u volju Božju. Znadu plakati pod težinom svoga križa, no to su suze djeteta, kojemu je teško, što otac ili majka zahtijeva od njega ovo ili ono, ali ono je ipak spremno, da drage volje ispuni njihovu želju. Kad bi ovakve duše molile i jednom samo riječju promijeniti volju Božju u svoju, one ne bi izustile te riječi, jer uvijek žele, da bude samo ono, što Bog hoće.

— Malo je duša na tako visoku stupnju kršćanske strpljivosti.

— Međutim, Ivane, bilo je a ima i sada duša, koje su se još više popele u ovoj kreposti, one su na trećem stupnju. To su oni, koji primaju sve teškoće ovoga života nesamo s potpunom odanošću u volju Božju, već se pače radi tih teškoća zahvaljuju dra-

gom Bogu. Kao što se djeca ovoga svijeta raduju, kad mogu uživati, tako se ove duše vesele, kad mogu u ovom životu trpjeti. One ne gledaju u teškoćama samih teškoća, već dar, što im ga pruža ruka Oca nebeskoga. One su uvjerene, da iz te ruke ne može doći ništa, što nije dobro, najbolje. Ako se često i čini, da je ruka Božja preteška, opet je istina, da je to ruka najboljega Oca, da tom rukom upravlja srce puno najplemenitije nježnosti spram svoje djece. Radi toga odabrane duše nesamo da će s odanošću primiti sve, što im ova ruka pruža, nego će je one od zahvalnosti i poljubiti.

Sv. Jakov apostol bodri sve kršćane, da se uspnu na ovaj stupanj strpljivosti, kad veli: »Držite, braćo, za najveću radost, kad naiđete na razne poteškoće.« Jk. 1, 2. U istom smislu govori i sv. Petar: »Radujte se, kad možete biti dionicima muka Kristovih.« 1. Ptr. 4, 13. Ovim riječima ponavljaju sveti apostoli samo ono, što su čuli iz usta svoga Učitelja. Isus je od njih tražio nesamo da trpljivo podnose neugodnosti života, već da im se i raduju.: »Blago vama, kad vas budu proklinjali i progonili i govorili na vas sve zlo! Veselite se i radujte, jer je plaća vaša velika na nebesima.« Mt. 5, 11-12. Apostoli su se uistinu i odazvali želji svoga Učitelja. Jedmput je židovsko vijeće zapovjedilo, da se neki od njih biču, jer su propovijedali Isusa unatoč židovskoj zabrani. I apostoli primiše udarce s radošću. »A oni otidoše ispred vijeća radujući se, što bijahu dostojni, da pretrpe sramotu za ime Isusovo.« Dj. 5, 41.

Sv. Pavao nabraja, što je sve morao podnijeti u svom apostolskom radu. »Više puta bio sam po tamnicama, preko mjere bio sam izbijen, mnogo puta bio sam u smrtnoj pogibelji. Od židova primio sam pet puta četrdeset manje jedan udarac. Tri puta sam bio šiban, jedamput kamenovan, triput doživio brodolom; noć i dan sam proveo na pučini morskoj. . . Bio sam u pogibeljima od rijeka, u pogibeljima od zemljaka, u pogibeljima od pogana, u pogibeljima u gradu, u pogibeljima u pustinji, u pogibeljima na moru, u pogibeljima od lažne braće; u trudu i muci, u mnogom nespavanju, u gladi i žeđi, u mnogom postu, u zimi i golotinji. 2. Kor. 11, 23-27. A dali se tuži sv. Pavao na sve ove patnje? Ne, već veli: »Prepun sam radosti uza sve svoje nevolje.« 2. Kor. 7, 4.

I sveci su se povodili za apostolima. Pripovijeda se u životu sv. Franje Ksaverskoga, da mu je Bog jedamput objavio, što će morati pretrpjeti kao misijonar u Indiji i Japanu. Svetac nesamo da se nije prepao križeva i molio Gospodina, da ga oslobodi od njih, već je pače zaželio, da mu ih još više pošalje.

Sv. Katarini Sijenskoj pružio je Isus dvije krune. Jedna je bila od trnja, druga od ruža. Svetica je mogla izabrati, koju je htjela. Ona izabra krunu od trnja, koja je naznačivala teškoće, što je čekaju u ovom životu.

Jedamput upita Isus sv. Ivana od Križa: »Ivane, kakvu nagradu želiš za sve, što si dosad učinio za me?«

Svetac odgovori: »Da trpim radi tebe.«

— A zašto su sveci tako voljeli patnje?

— Zato, da budu što sličniji Isusu. Život Isusov na ovoj zemlji bio je pun patnja. Sveci nisu željeli, da njima bude bolje nego Isusu. Osim toga oni su mislili na lijepo nebo. Znali su za riječi sv. Pavla: »Trenutačne i lake nevolje, što ih snosimo sad ovdje, zaslužuju nam obilje vječne slave, ako ne gledamo na ono, što se vidi, već na ono, što se ne vidi.« 2. Kor. 4, 17-18. »Mislim da patnje ovoga vremena ne znače ništa prema slavi, što ćemo

»Izvede ih van do Betanije i podiže ruke svoje i blagoslovi ih. I kad ih blagoslovi, odijeli se od njih i uznese se u nebo.« Luka 24, 50—51.

je imati.« Rim. 8, 18. Stoga i veli sv. Augustin: »Da zaslužimo vječnu sreću, morali bismo podnijeti vječne muke; ali budući da tako ne bismo nikad došli do sreće, treba da ove vremenite patnje držimo za kratke i lake, pa bile one ne znam kako duge i teške, jer po njima stičemo sreću, koja je neizmjerna svojom veličinom, vječna svojim trajanjem. . . Neka me progoni sotona, neka se združi s njim i moje tijelo, da me zajedno muče; ja uspoređujem ono što trpim, s onim čemu se nadam. Ono što trpim, svršit će se, ono čemu se nadam, ne će se nikad svršiti.«

Povedimo se i mi za svecima. U teškoćama pogledajmo često na raspelo te recima: Isuse, ti si za me toliko trpio, pa ću i ja ovo strpljivo podnijeti, da budem tebi sličniji. — Ne zaboravimo također nebeske nagrade, koja nas čeka iza ovoga kratkog života, ako budemo strpljivo nosili križ, što nam ga je dao naš Otac nebeski.

F. Mašić D. I.

POŽEŠKA OKOLICA U PLAMENU.

Požar iz Požege proširio se i u bližoj okolici, pa je u Stražemanu, Velikoj i Pleternici jaki plamen zahvatio sve kuće i kolibice. Bio to opet plamen žive vjere, oduševljenja i pobožnosti za vrijeme svetih misija.

U sve tri župe od početka do svršetka misija ko da je najveći blagdan svijet hrlio u crkvu i prije podne i poslije podne i slušao pobožno i pozorno riječi misijonareve. Plamen svetog oduševljenja bio tako velik te je zahvatio sela 10—12 klm. udaljena od župne crkve. Po kiši i blatu dolazili ljudi svaki dan u crkvu, a na večer se po mraku vraćali kućama pjevajući Zlatnu krunicu presv. Srca Isusova. A najdivnije bilo gledati, kako se natječe muško i žensko, mlado i staro, seljak i obrtnik, sluga i gospodar, ko će se bolje i revnije odazvati. U sve tri župe mjesna inteligencija prednjačila narodu u pobožnosti. Upravitelj jednog poduzeća došao s gospodom i sa svim svojim činovništvom na ispovijed, a na propovijedi bio svaki dan. Učitelji i učiteljice predvodili djecu u crkvu na pouku, ispovijed i pričest te se i oni s djecom pričešćivali. To su učitelji, pravi pedagozi, koji primjerom svojim više nego riječju djeluju na uzgoj naše mladeži. Čast takovima učiteljima! Takovih nam danas treba!

U sve tri župe župnici sjajno pripravili narod na svete misije po uputi iz knjige U p u t a z a s v e t e m i s i j e od Bogoljuba Strižića D. I. Nije im bilo dosta jednoć ili drugi put najaviti misije, već su o njima više puta propovijedali, agitirali i po daljnjim selima, u školi kod vjeronauka oduševljavali djecu za misije i preporučivali im, neka to jave kod kuće.

Nije zato čudo, da su u sve tri župe misije sjajno uspjele i da je bilo velikih obraćenja. Jedva ko ostao bez sv. sakramenata. A pri koncu misija oduševljenju ni kraja ni konca. Premda se svršavale na radni dan — u subotu — svijeta nagrnulo toliko, da ga ni na Božić više nije bilo.

Neka bukti sveti plamen —
Žive vjere pravi znamen —
I trag goni svakoj tmini
Svud po našoj domovini!

I. Cavrić D. I.

STOTA GODIŠNJICA SV. URE.

Dana 28. svibnja ove godine navršit će se sto godina, otkako je osnovana bratovština Svete Ure. Tu je pobožnu vježbu zaželio sam Isus objavivši sv. Margareti Mariji: »Svake noći od četvrtka na petak dat ću ti da dijeliš sa mnom smrtnu žalost, koju sam ja proživio u Maslinskom vrtu. Bdij dakle od 11 do 12 sati u noći i pridruži se mojoj smjernoj molitvi, što sam je onda slao Ocu; padni nice na zemlju sa mnom, da ublažiš božanski gnjev i isprosiš grješnicima pomilovanje, te da mi na neki način zasladiš gorčinu, što sam je osjećao zbog nehaja apostola, koji nijesu mogli probdjeti ni jednu uru sa mnom.«

Tako su i činile poslije sv. Margarete mnoge revne duše. G. 1829. u svibnju okupio je P. Debrosse, Isusovac, u Paray-le-Monijalu više osoba, koje su tu vježbu zajedno činile, a već slijedeće godine potvrdi sv. Otac Pijo VIII. to društvance kao bratovštinu. Apostolstvo molitve mnogo je ovu vježbu raširilo pa je zato i dobilo od Pija IX. g. 1875. potpuni oprost za nju, a da se članovi ne moraju napose još i u bratovštinu upisivati. Kasnije je sv. Stolica učinila ovu pobožnost članovima Apostolata još lakšom podijelivši isti oprost svima, koji će je vršiti pojedince od 2 s. po podne u četvrtak do 6 s. u jutro u petak (zimi do izlaza sunca); kad je pak vrše na poziv upravitelja skupno, mogu isti oprost dobiti vršili je u bilo koji dan i u bilo koji sat.

Sv. Otac Pijo XI. pohvalio je pismom od 28. II. 1930. nakanu biskupa otenskoga, u čijoj se biskupiji nalazi Parelemonijal, da što svečanije proslavi ovu stogodišnjicu. Biskup i vrhovni upravitelj Apostolata mole i pozivlju sve štovatelje Bož. Srca, da se 22. svibnja udruže u proslavi obavljajući po svem svijetu ovu Svetu Uru. U svetištu Presv. Srca u Zagrebu obavit ćemo tu pobožnost osobito svečano, a i vanjska mjesna središta Apostolata i društva S. I. mogu je lako spojiti sa svibanjskom pobožnošću.

Upravitelj Apostolata.

EUHARISTIJSKI KONGRES U ZAGREBU.

Po cijelom katoličkom svijetu prireduje Crkva Euharistijske Kongrese, kojima je zadaća da javno i vidno iskažu poštovanje vjernika Božanskom Spasitelju te probude i ojačaju vjersku svijest. Često se prireduju Euharistijski Kongresi svjetskog značenja kao nedavno u Čikagu, zatim u Sidneyu u Australiji, a ove godine u starodrevnom gradu Kartagi. To će biti prvi veliki Euharistijski kongres na afričkom tlu. U našoj je državi bilo dosada mnogo Euharistijskih Kongresa, većih i manjih, a najveći je bio godine 1923. u Zagrebu, na koji su došli vjernici iz cijele države. Takav se zajednički Euharistijski Kongres za sve katolike Jugoslavije drži prema zaključku skupštine naših biskupa ove godine u Zagrebu, i to od 14.—17. kolovoza.

Brigu oko organizacije ovoga kongresa ima »Središnji odbor za Euharistijski Kongres u Zagrebu«. Ovaj Središnji odbor marljivo nastoji da izvrši na vrijeme sve pripreme za kongres, tako da taj što bolje uspije. Osobito se Središnji odbor brine, da olakša vjernicima dolazak i boravak u Zagrebu. Već se radi o tom, da svi učesnici dobiju popust na željeznicama i parobrodima. Kako se očekuje velik broj učesnika morat će se urediti zajednički stanovi po školama i njima sličnim zavodima za većinu njih. Odbor će se ujedno pobrinuti, da osigura dovoljan broj privatnih stanova, koje će uz posebnu odštetu moći da dobiju koji žele. Za učestvovanje vjernika iz pojedinih dijeceza brinu se posebni DIJECEZANSKI ODBORI, koji imadu sjedišta u pojedinim biskupijama. Središnji će odbor po svojoj kancelariji slati sve upute dijecezanskim odborima, a ovi opet pojednim župnim uredima. Prijave učesnika primat će pojedini župni uredi, koji će te prijave slati nadležnom odboru. Sam program kongresa nije još posve izgrađen, već je tek nacrtan u glavnom. Kongres će početi 14. kolovoza naveče svečanim zazivom Duha Svetoga. Početak će biti u zagrebačkoj katedrali.

Središnji odbor uredio je kancelariju u prostorijama Kaptolske vijećnice na Kaptolu br. 27. I. kat, dvorišna zgrada. Na taj se naslov mogu slati svi dopisi.

SREDIŠNJI ODBOR ZA EUHARISTIJSKI KONGRES U ZAGREBU, KAPTOL 27., DVORIŠTE I.

KATOLIČKO SLAVLJE U MADŽARSKOJ.

Madžari katolici živo se spremaju, da ovoga ljeta što svečanije proslave 900 godišnjicu smrti sv. Emerika, sina sv. Stjepana. I sv. Otac Papa poslat će za ovu svečanost svoga zastupnika. Tamo će pohrliti katolici iz čitavog svijeta, da zajedno sa svojom braćom po vjeri uzveličaju ovo slavlje. I ovom će zgodom pokazati, kako je vjera Isusova najprikladnija veza sloge i ljubavi između raznih naroda. — Razne svečanosti trajat će od svibnja pa sve do 28. kolovoza. Osobita će se pažnja posvetiti euharistijskom kongresu, koji će se održati 19. kolovoza. Tom će prilikom procesija ići Dunavom kao što je išla morem za nedavnog euharistijskog kongresa u Australiji.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K PRESV. SRCU ISUSOVU.

Franjevci. Vrlo rano uzeše sinovi divnog serafskoga patrijarke, sv. Franje, častiti rane Spasiteljeve. Naravski, osobitu je pozornost svraćala na se rana na boku, a ta vodi ravno k ranjenomu Srcu i k njegovu čašćenju. U jednom viđenju sv. Margarete Marije nazva Spasitelj sv. Franju »jednim od najvećih miljenika svoga Presv. Srca«, i »kao zalog svoje božanske ljubavi« dade joj njega »za vođu.« — Sv. Bonaventura je već bio istaknut.

U 13 vijeku je vrlo obična među Franjevcima pjesmica, u kojoj govori Gospodin: »Pogledaj me i vidi, što učini od mene ljubav. Ja imam srce probodeno kopljem. Ti si uzrok, da bolujem od ljubavi. Požuri se da dođeš k meni. Daj mi svoje srce.«

U isto se vrijeme nalazi više Franjevaca, štovatelja Presv. Srca, u Njemačkoj. Među njima je prvak Bertold Regensburški, koji u svojim propovijedima zna tako srdačno i nježno upirati u Srce Gospodnje. Tako na pr. veli, da u Misi, kod lomljenja sv. Hostije, treba misliti, »kako je na svetom križu našemu milom Gospodinu puklo njegovo sveto, slatko i čisto srce,« i »kako je Longin Gospodinu kroz njegov sveti bok probo njegovo slatko srce.« — U zbirci propovijedi (St. Georgener Prediger) iz tog doba, u kojoj se sastavljač Franjevac poslužio i s više Bertoldovih govora, imamo već jasno izrečeno današnje štovanje Bož. Srca: Gospodin je dopustio, da njegovo čisto srce bude otvoreno oštrim kopljem. . . Učinio je to, da vidimo, kako nas je ljubio svim srcem i svom snagom. A i zato je dao otvoriti svoje srce, da ga mi nađemo otvoreno, kada dođemo k njemu, i zato, da mi njemu svoje otvorimo. Zato je prolio potok iz svoga srca, da vidimo, kako je njegova ljubav savršena i čista i bez ikakve laži.«

Uza nj se ističe kao pisac David Augsburški. U njegovim spisima kao i u molitvama, što ih je sastavio ili pribrao, spominje se Srce Isusovo. Evo jedne, u kojoj se ističe, da je to Srce, i kad je bilo mrtvo, zadržalo u sebi žar ljubavi: »Mili Gospodine Isuse Kriste, ugrij i ražari moje tebe željno srce svojom toplom krvi, koja je sa svetoga križa tekla iz tvoga žarkog srca. Da je to srce bilo tad žarko, zato imamo živo svjedočanstvo. Kako je tijelo u taj par bilo mrtvo i hladno, to krv ne bi bila mogla teći, već bi se naravski morala zgusnuti, kao što biva kod mrtvaca. No nije tako bilo kod tebe! Tim nam je otkriveno, da je nju žarka ljubav toga srca tako živo tjerala, te je kao slatko vrelo potekla iz tvoga ranjenoga boka. Ljubezni Gospodine, polij svojom toplom krvi suhoću moga srca, da urodi krepostima. . . Ozdravi i olakšaj moju dušu u njezinim smrtnim bolima, da okusi milinu tvoga pomazanja i upozna slatkoću i mir tvoga srca . . .« Osobita je i ova: »Milo srce i Gospodine Isuse Kriste . . . podaj nam u svojoj ljubavi, da pripadnemo baštinicima, koji su od vijeka izabrani, za koje si ti od početka očuvao svetište svoga srca kao

božansko blago, što ga nitko ne može iscrpsti, makar ga toliki uživali na nebu i na zemlji.«

U Italiji imamo spomenutog već Jakopona da Todi, pjesnika ljubavi Božje, koji je umro na početku 14. vijeka. U jednoj od svojih glasovitih pjesama odgovara on na opomenu Spasiteljevu, koji ga opominje, da bude umjeren u svom žaru: »Zašto si me doveo u ovoliki oganj, ako si htio, da budem umjeren? Kad si se dao meni tako bez mjere, uzeo si meni svu mjeru. Ako tu ima kakve krivnje, o Ljubavi, onda je ona na tebi a ne na meni, jer je, o Ljubavi, ovaj put od tebe zacrtan. Ti se nisi mogao obraniti od ljubavi. Ona te je dovukla s neba na zemlju — dotle si se spustio — i učinila je, da ideš svijetom kao jadan čovjek. Nisi htio imati ni stana ni zemlje, već uboštvo, da nas obogatiš. U životu i u smrti ti si pokazao očito ljubav bez mjere, koja je u tvom srcu. . . Zašto me dakle koriš, Isuse, što sam izvan sebe (od ljubavi) . . . kad je ljubav samoga tebe svezala i kao uzela ti svu tvoju veličinu?«

Stari propovjednik 14. vijeka sv. Bernardin govori toj ljubavi: »O ljubavi, koja sve rastapaš, u kakvo si stanje radi našega otkupljenja dovela našega Prijatelja? Da potop ljubavi sve poplavi, veliki su bezdani polomili svoje brane, to jest dubljine srca Isusova: okrutno je koplje prodrlo do dna ne poštedivši ničega. Otvor na boku upoznaje nas s ljubavlju srca Isusova sve do njegove smrti i poziva nas da pođemo k toj neiskazanoj ljubavi, koja je potakla njega, da dođe knama. Hajdmo dakle k njegovu srcu, k srcu dubokomu, srcu tajnomu, srcu, koje misli na sve, srcu, koje zna sve, srcu, koje ljubi ili radije, koje gori od ljubavi. Vrata su otvorena: shvatimo po tom žestinu njegove ljubavi i srcem sličnim njegovu udimo u ovu tajnu, koja je sve dotle bila sakrita i otkrita, da tako rečemo, kod njegove smrti otvaranjem boka.« Drugdje opet govori svetac: »S čim da bolje poredimo srce Isusovo zbog njegove goruće ljubavi, nego s kadionicom punom žarke žeravice?«

Izvanredna su viđenja klarise, blažene Baptiste Varani (1458-1527). Evo kako ona govori Spasitelju u svom životopisu, što ga je sama napisala: »Nikakvo čudo, preslatki Isuse, da želim ući u srce tvoje. Ta ti si mi već pokazao u njemu moje ime napisano zlatnim slovima. O kako su mi se činili lijepi u tvom rumenom srcu zlatni potezi starinskih velikih slova, koja su glasila: J a t e l j u b i m, K a m i l o (njezino krsno ime)! A ti si mi to pokazao, jer nisam mogla shvatiti, da me toliko ljubiš, i ti si se izgovarao, da ne možeš drukčije, jer me nosiš upisanu u svoje srce. I digao si svoju slavnu ruku i dao mi čitati, što sam rekla.« Stoga ona želi da »potone u neizmjerno more muka, u kojem se utopilo srce Isusovo.« Ta je želja prati dvije godine u molitvi i razmišljanju. Napokon bi puštena u »svetu ložnicu mirhom namirisanoga srca Isusa Krista, pravog i jedinoga mora gorčine, koje ne može prebrodiii

nikakav um anđeoski ni ljudski,« a to su neiskazane muke Božanskoga Srca.

Jednom svom duhovnom sinu piše ona: »Hoću da molite od Boga čudesno otkrivenje, to jest, da vam pokaže, tko ste, što možete, što znate i što zaslužujete, jer bez ovoga otkrivenja nitko ne može postići savršenosti. Ta se tajna upoznaje samo u svetim prsima Isusa Krista, i on je ne kaže svima. Nastojte dakle, mila dušo, što više možete, da budete ponizna srca, milostivi, pobožni, blagi, očiju uprtih kao u zrcalo, u prečisto i preslatko srce Isusovo i da mu postanete slični, ako želite njegovu slatku povjerljivost, njegovo tako časno prijateljstvo. U tom srcu, u tim sretnim prsima dobila je vaša majka (t. j. ona sama) sve dobro, što ga ima izvana i u dusi. Slatke prsi ovoga preljubeznog Isusa bile su njezina škola, tu je naučila, jer je tu učila. Tu se čita samo istina, krotkost, sućut, blagost, srdačna radost i unutrašnja sreća; tu se nalazi samo ljubav i milosrde prema bližnjemu. O srce božansko, ne mogu se ustegnuti a da te ne zazovem, jer sam vidjela sebe zapisanu u tebi zlatnim, sjajnim i krasnim slovima. Udite tamo, dušo, ako hoćete da budete brzo savršeni. Tu je put kratak, skriven, siguran i neprevarljiv, kojim ide i ide vaša majka. Pođite dakle za njom.« Zar nam se ne čini, kao da to već govori sama sv. Margareta Marija? Nastavlja se.

M. Pavelić D. I.

MOLIMO!

»Čim zavapiješ, smilovat će ti se Gospodin. . . On će nakvasiti kišom sjeme, gdje ga god zasiješ, i kruh, što ti ga dade zemlja, bit će sladak i bit će ga u izobilju. Tvoja će stada pasti onaj dan na širokim pašnjacima. . .« Is. 30. »Zazovi me i uslišat ću te«. Jer. 33, 3. »Zvat ćeš, i Gospodin će čuti, vapit ćeš, i reći će: Evo me ovdje.« Is. 58, 9.

Tako potiče ljude na molitvu Duh Sveti još u starom zavjetu. A u novom kaže sam božanski Spasitelj: »Molite i dobit ćete, ištite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se; jer svaki, koji moli, dobiva, i koji traži, nalazi, i koji kuca, otvara mu se.« Lk. 11, 9-10. On nas uči na istom mjestu najdivniju od svih molitava. Očenaš; nuka nas, da ne odustajemo od molitve, dokle god ne dobijemo, što tražimo.

Isto nam vele i sv. oci. Tako na pr. sv. Zlatousti: »Ništa nije moćnije od čovjeka, koji moli, jer takav dobiva dio božanske moći.« Sv. Augustin: »Molitva je ključ, koji otvara nebo za naše spasenje. U času, kad uzlazi naša molitva k Bogu, dolazi u naše srce milost, koju prosimo.« Sv. Bernard: »Moć je pakla svakako

velika, ali je molitva jača od sviju zlih duhova, a to stoga, jer molitvom dobiva duša pomoć Božju, a ta je kud i kamo silnija od svakoga stvora.«

Sv. Crkva nas neprestano potiče, da molitvom tražimo Božju pomoć u svim svojim potrebama za dušu i tijelo. Ona pače određuje i tri dana pred Spasovo kao d a n e m o l i t v e n e ili prosne, da procesijom i Litanijama svih svetih i sv. Misom izmolimo oproštenje grijeha i darove Božje.

Ipak ih ima, koji se tuže, da mole, a ne dobivaju što mole. Takvi ili ne mole dobro ili u njihovim prilikama nije za njih dobro, što mole. Ovi potonji će ipak dobiti i to nešto više nego što mole, molitva im nipošto nije uzaludna.

Kralj David u molitvi.

Kralj David u svojim divnim molitvama, »psalmima«, najčešće prosi za sebe i za svoj narod oproštenje i darove Božje. I on dobiva, što moli. Na slici, što je donosimo, vidimo ga gdje kleči uz svoju muzičnu spravu harfu, i moli. Vapije, kad je sagriješio: »Ne odbaci me od sebe i Svetoga Duha svojega ne uzmi od mene Ps. 50, 12.«, i eto mu se milosrdno ukazuje lice Božje. Moli: »Spasi me od svih, koji me progone« Ps. 7, 1., i Bog mu daje u ruke glavnoga dušmanina, kralja Saula, koji spava. Ali onaj, koji je prosio: »Srce čisto stvori mi Bože, i duh pravi obnovi u meni«,

ne ubija neprijatelja, već mu samo uzme čašu, da mu poslije može njome dokazati, da ga ne mrzi. On moli pomoć, a eto anđela da mu je donese; moli utjehu, a Bog učini, da ga zavoli kraljev sin Jonatan više nego da mu je brat; moli za svoj narod, a eto anđeli pomažu dizati zidove grada Jerusalema.

Učimo se i mi moliti, ne ostavljajmo ni zašto molitve, molimo svaki dan do smrti, i onda ćemo posve sigurno žeti zlatne plodove svojih molitava.

SV. OTAC PIJO XI. I DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE.

Između Dobra i Zla, Svijetla i Tmine vlada nepomirljiva opreka i sukob je neizbježiv. Prastara je ta borba. Ali se rijetko kada tako otvoreno i žestoko vodila kao u naše dane. Grijeha i bezboštva bilo je uvijek, ali ono se bojalo izaći na svijetlo, pritajivalo se i skrivalo. Danas je ono skinulo krinku s gadnih obraza svojih. Drsko i izazovno ide po našim selima i gradovima i traži, da mu se dobro ukloni i ustupi mjesto. Bilo je doba, kad su se dobri stidjeli svoje dobrote, kad su sinovi Svijetla bili bojažljivi. Danas više nije tako. Oni su ponosni i uvjereni, da njih ide gospdstvo nad svijetom i da je njihova pobjeda. I tako se na čitavoj liniji i na svim područjima zametnulo oštro i žestoko kreševo, boj na život i smrt. Sotona je upeo sve sile i bacio na bojište sve čete. Ali ni Crkva, kraljevstvo Kristovo, ne miruje. Ona se sprema da poduzme veliku navalu i izvede u boj sve svoje rezerve. Po katoličkoj Akciji ona poziva pod oružje sve svoje članove: muževe i mladiće, žene i djevojke. Nije više dosta, da budu dobri samo za se i kod kuće. I oni treba da se bore i da osvajaju pod vodstvom svojih svećenika. Katolička akcija je opća mobilizacija bojnih sila kraljevstva Kristova. Sve, što je zdravo i snažno, mora protiv neprijatelja. Ali prije nego će vojnik u vatru, mora da se spremi i izvježba. A gdje će to moći da učini? Opet u domu za duh. vježbe. To je novi veliki razlog, zašto su baš danas duh. vježbe tako potrebne i zgodne.

Što veli Sv. Otac?

Najprije ovako zaključuje misli, koje zadnji put spomenusmo: Srce ljudsko traži pokoj, sreću i pravi mir. Današnje društvo, koje je zahvatio i sa sobom povukao val sjetilnosti, kuša naći tu sreću u jagmi za nestalnim i prolaznim dobrima, u buri i metežu života. Ali uzalud! Naprotiv mi jako dobro znamo, da se u duh. vježbama krije upravo čudna moć, da donese ljudima mir i da ih uzdigne do svetog življenja. To dokazuje dugo iskustvo prošlih stoljeća; a naš vijek možda još više. Gotovo bezbrojni su oni, koji su iz dobro spro-

vedenih duh. vježbi izašli, kako apostol kaže, »ukorijenjeni u Kristu i nazidani na nj«, puni svijetla, prepuni radosti, s onim nebeskim mirom u duši, »koji nadilazi svaki um.«

Duh apostolski.

Onda sv. Otac nadovezuje: Odatle sam od sebe izvire drugi izvrssni plod, koji i društvu veliku korist donosi. A to je: revno nastojanje, da predobijemo duše za Krista ili kako drukčije velimo: apostolski duh. Pravedna duša, u kojoj po milosti stanuje Bog, gori od želje, da i druge privuče k spoznaji i ljubavi onoga neograničenog Dobra, što ga je sama postigla i uživa. U ovo doba, koje toliko treba duhovne pomoći; gdje su daleki misijski krajevi već »bijeli za žetvu« i vapiju za apostolima; gdje i naši krajevi trebaju najvrsnije svećenike; gdje se tako osjeća potreba velikoga broja čestitih svjetovnjaka, koji će u uskoj vezi sa svećenstvom pomagati ovomu živim radom u kat. Akciji; u ovo doba, Mi, časna broćo, poučeni prošlošću, pozdravljamo s v e t u s a m o ć u d u h. v j e ž b i d r ž e ć i j e z a n e k o s v e t o b l a g o v a l i š t e koje pođigne duh Božji, da tu svaki plemenit i velikodušan čovjek — s milošću Božjom, u svijetlu vječnih istina i primjera Kristova — jasno upozna vrijednost duša i usplamti željom, da im pomogne, živio on u kome mu drago staležu. Šta više, tu će usisati žara i spremnosti za napore i junačka djela kršćanskog apostolata.

I. Kozelj D. I.

UPLATISE ZA »DOM DUH. VJEŽBI«.

Za sobe: Dr. Ebrić na ime † Berislava (opet 1.500 Din.) — Rodek Karlo, Kotoriba (opet 500 D.).

Hiljadari: Kan. Don Luka Grgić, Split (Svega 1.000 Din.) — Kovačić Josip, Zagreb (500 D.) — Takšić Katica, Klinčaselo (Svega 200 D.).

Po 100 Din.: Šepec Albert, Hrv. Stubica — Sutarić Barbara, Brod n. S. — Žager Ana, Josip, Zemun — Kolonić Cecilija, Goričan — Žagmeštar Petar, Sisak (ponovno 100 Din.) — **Iz Zagreba:** Ljubić obitelj (ponovno 100 D.) Devide Rudolf, Legčević Anton, Živković Ante, Bahovec Gabrijela, Čamadjija Josip, Metzger Ljubica (sakup. 200 Din.), Srb Roka (ponovno 100 Din.), Sambol Ivana, Sreček Josip, Mavrović Ana, Malinar obitelj, Koderna obitelj, Bruckner Ana, Novosel Marija, Ban Katarina, Segjević Vilma. — Kolarić Anton, župnik, Vrbovac (250 Din.) — Grgić Marija, Split — Vukšić Marija ud., Dobrljin — Jarža Katica, Koprivnica (Starigrad) — Jović Anto, Banjaluka — Reboli Mana, Davidov Marija, Josip, Jesna, Abbazia — Majsec Josip, župnik, Ljubešćica — Klepac Franjo, Dubrovčak — Budetić Juro, Vivodina — Marošlović Mara, Predavec.

Od 50 — 15 Din.: Jagatić Anton, sveć. Hrtkovci (50 D.) — Župić obitelj, Severin kod Bjelov. (40 D.) — Bilić Tomo, sveć., Betina kod Šibenika (25 D.) — Grčević Valerija i Tottar Marija i Jakovac Fanika, Zagreb (po 20 Din.) — Trstenjak Alois, Mihovljan (15 Din.).

Po 10 Din.: Harapin Josipa, Zagreb — Peić Tomo, Gradina Hrv. — Trbuha Ignac i Jagica, Zagreb — Janjić Marija, Šnur Marija, Petrović Agica, Jurić Ivan, Osijek — Labić Mara, Sijedani — Beloč Stjepo, Lapud. — **Iz Iriga:** Malachowski Ankica, Ringel Veronika, Sarko Katica, Hercog Marica Mijaković Anka, (12 D.) — Prosenjak Josip, Koprivnica — Dr. Duh Franjo.

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za Duhovne vježbe daje **A. Alfirević D. I. Zagreb I, 147.**

SRČANI HILARIJE.

Na 13. veljače slave se u Africi sveti mučenici od Abitine. Bilo ih je 49 mučenih za Dioklecijana g. 303. Među ovima bio i jedan dječak imenom Hilarije.

Prokonzul je bio bijesan, što mu nije uspjelo da odvrati od kršćanske vjere starije ljude, pa je sve činio, ne bi li barem ovog dječaka odvratio od Isusa.

— Jesi li ti pratio svoga oca i braću na sastanke? pitao je Hilarija. Mali će mu bez straha:

— Ja sam kršćanin. Išao sam od sebe i drage sam volje pribivao našim sastancima.

Misleći sudac da će ga zastrašiti, zagrmi bijesno na dječaka. »Ja ću ti odrezati vlasi, odrezat ću ti nos, odrezati ću ti uši pa ćeš takav morati po cesti!«

Divnom mirnoćom odvrati dječak: »Čini što hoćeš, ja sam kršćanin!«

»U tamnicu s njim!« zaviče sudac.

»Blagosloven budi Bog!« klikne još jače Hilarije i pođe, da se pridruži ocu i majci i drugim kršćanima u tamnici.

Šteta što nam nije više zabilježeno o tom krasnom malom mučeniku. No i ovo i njegova mučenička smrt govore dosta.

ČIJI SI TI? . . .

Jednoga dana došli gosti kući malog Petra. Majka često govorila mališu, da on pripada presv. Srcu Isusovu. To je mališ dobro zapamtio. Netko između gostiju zapitat će Petra:

— Petre, čiji si ti?

— Ja pripadam presvetom Srcu Isusovu.

— Presv. Srcu Isusovu? u čudu će gost. A što je to presv. Srce Isusovo?

— Vi ne znate, što je presv. Srce Isusovo? klikne dječak i poleti k majci vičući: Mama, mama, ovaj gospodin ne zna, što je presv. Srce Isusovo!

— Da, drago moje, odvrati majka, ima i odraslih ljudi, koji ne poznaju Presv. Srca. Ali ti se moraš moliti za njih, da ga što prije upoznadu.

I Petar se molio. Molio se osobito za onog gosta, na kojeg mališev odgovor vrlo lijepo djelovao.

KATOLIČKI MLADIĆ.

3. Dobar brat.

1. Prema braći i sestrama, ako ti ih je Bog dao, budi uljudan, dobar, prijazan. Ima ih, koji su uljudni i fini prema tuđima, a surovi i prosti prema svojima.

2. Budi uslužan i rado pomozi bratu i sestri. Sebičnost je ružna, naročito u obitelji.

3. Daj dobar primjer, osobito mladima od sebe, i moli se za braću i sestre svaki dan.

4. Kako je lijepo u obitelji, kad je među djecom ljubav i sloga! A da bude tako i kod tebe, budi popustljiv i izbjegavaj svadu.

4. Dužnosti prema sebi.

1. Spasi dušu svoju! To je tvoj prvi i najvažniji posao; jer da stečeš i uživaš sve blago i sve radosti ovoga svijeta, što bi ti koristilo, ako bi napokon propao za sve vijeke. Zato bježi od zla i čini dobro! Budi dobar i krepostan mladić.

2. Ne idi u rdavo društvo, ne idi, da se ne pokaješ! Jer veli Duh Sveti: »Tko ljubi pogibao, u njoj će poginuti«.

3. Zlo je i opasno društvo, gdje se ružno govori, vjera pogrđuje, pijančuje ili strastveno za novac igra.

4. Za prijatelja odaberi mladića čestita, čista, pobožna, radina i roditeljima poslušna.

5. Mnogi je mladić bio nesretan cijeli svoj život, jer se odao piću. Od pijanice nikad ništa! A i ti možeš postati pijanica, ne budeš li se čuvao. Pijanstvo ubija zdravlje, žalosti obitelj, sramoti čovjeka, vodi siromaštvu, vrijeđa Boga i lako obori čovjeka u vječnu propast. Pijanac nosi glavu u torbi.

6. Budi pošten, tuđe ne diraj. Oteto — prokleto!

7. »Blago čistima srcem, jer će Boga vidjeti.« Mladiću! Isus te zove, da budeš čist. I budi čist mislima, čist riječima, čist djelima, čist vladanjem.

8. Čist je mladić u srcu radostan, u licu mio, umom bistar, voljom jak, tijelom zdrav. Mladić odan bludu ne zna, što je radost, volja mu slabi, strast mu lice nagrđuje i zdravlje poput crva izjeda. Nije li dakle tisuć puta bolje biti čist?

9. Bludnost potkapa u duši vjeru. Koliki su vjerovali, dok im je srce bilo čisto; a kad im je bludni grijeh ušao u dušu i tijelo, onda je i vjera počela tamnjeti.

10. Zato budi jak; ne popuštaj strasti; nije vrijedno robovati: ne čitaj i ne gledaj, čime bi se mogla u tebi buditi grješna pohota, ne idi u sumnjiva mjesta, ne druži se s razuzdanim mladićima

11. Mnogi dobiju sramotne bolesti mišleći, da ih ne će dobiti. Vidiš, kako je strast slijepa i bezumna! Čuvaj se, sinko, budi čist. Bježi, da ti ne bude kao mnogima, koji se dobaviše gadnih bolesti i sad pate i na doktore troše. Ima takvih bolesti, od kojih živ čovjek gnjije i raspada se. Mnogi okuže ženu i djecu. Strahota!

12. Budi čedan i stidljiv uvijek, nikad nisi sam: gleda te Bog i tvoj Anđeo Čuvar dan i noć.

13. Krijepi se i jači često puta presvetim Tijelom Isusovim, da mogneš svladati ludu strast. Primaj svetu pričest svakoga tjedna, inače ćeš se teško očuvati čist.

14. No nije dosta samo primati svetu pričest: moraš se truditi, moraš htjeti, moraš se svladati, moraš se čuvati.

15. Ne boj se ispovjednika, ne će te on prezirati, kad mu otkriješ rane kao bolesnik liječniku. Moli ga, da ti pomogne u borbi.

16. Ako nesrećom paneš u grijeh, ne kloni duhom. Pokaj se, očisti dušu i budi opet Božji, pa se bolje čuvaj i pazi na sebe.

17. Obmana je i opsjena, da tobože ne možeš biti čist; možeš biti čist; možeš s milošću Božjom, ako hoćeš. Možeš! — Sinko, teška je borba, ali je pobjeda krasna. Vrijedno je za nju se boriti. Budi junak!

18. Kako je mila i lijepa čistoća! **Najljepše na zemlji jest čist i pobožan mladić.** Evo to možeš i ti da budeš. Trudi se i bit ćeš!

19. Kad minu borbe mladosti, kako ćeš se radovati, što si sačuvao nebeski ljiljan neokaljan i čist!

Miroslav Vanino D. I.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Rusija Zadnjih božićnih svečanosti nije bilo samo zatvoreno više stotina crkava, spaljen velik broj ikona, nametnut rad svim radnicima i učenicima te ukinute nedjelje, nego je još došlo do toga, da su bili prisiljeni tvornički radnici — muškarci i žene — da svojim potpisom očituju, kako se odriču vjere i mrze na Boga. Inače im se prijetilo, da će biti lišeni svojih cedulja za kruh, odijelo i stan, bez kojih svaki stanovnik one nesretne zemlje mora umrijeti od gladi, bijede i zime. Osim toga su u svim gradovima i brojnim selima bili organizirani sramotni karneval-

ski prizori, kao na pr. oni, što su ih strani diplomati imali pod očima u samoj Moskvi, u središtu glavnog grada, za trajanja božićnih svečanosti. Vidjela se kola, na kojima se nalazila brojna djećurlija odjevena u svetim haljinama, koja se izrugavala Križu i na nj pljucala. Na drugim automobilima bila su podignuta velika božićna drvca, na kojima su bile obješene brojne lutke što su prestavljale katoličke i pravoslavne biskupe. U središtu pak grada druga momčulija vršila svakojake svetogrdne čine protiv Križa.

Fracuske. U Paray le Monialu (Pareiemonialu) dogodilo se nešto, što će svi štovatelji Presv. Srca pozdraviti s velikim veseljem. G. 1925., sutradan iza proglašenja Marije Margarete sveticom, osnovano je u ovom gradu jedno društvo, koje si izabralo za uzor i zaštitnicu poniznu učenicu Presv. Srca te se stoga njegove članice prozvale Margaretinkama. Ovo društvo dijeli se u dvije skupine. U prvu skupinu spadaju one članice, koje će svoje svagdanje molitve, svoje muke i patnje zajedno s mjesečnom ili sedmičnom sv. pričešću prikazivati za raširenje kraljevstva Presv. Srca i za pomoć svećenicima i misijonarima, koji nastoje, da se što više štuje Presv. Srce.

U drugu skupinu ovog društva spadaju one članice, koje osim toga i same rade apostolski nastojeći osobito oko toga, da se provedu želje, što ih je Bož. Spasitelj izrazio sv. Margareti: Da se što svečanije proslavi svetkovina Presv. Srca kao i prvi petak u mjesecu; da se uvede svuda sv. Ura i naknadna sv. pričest; da se časte slike Presv. Srca; da se što više obitelji posveti Bož. Srcu.

Radimo i mi u duhu ovog pobožnog društva, koje će bez sumnje mnogo učiniti za slavu Bož. Spasitelja.

R'm. Sv. Otac Papa produžio je izvanrednu svetu godinu do 30. lipnja 1930. To je on učinio radi molba, koje su mu sa svih strana svijeta stizale. U molbama se traži nešta neobična, ali sv. Otac ipak ih uslišao, jer želi, da vjernicima podijeli što više blaga nebeskog.

U vezi s ovom odredbom sv. Oca već su najavljena mnoga hodočašća u Rim iz Njemačke, Francuske, Španjolske. Popusti na željeznicama ostaju i dalje na snazi.

Iz naših krajeva krenut će hodočašće u Rim koncem svib. ili početkom lipnja. Točnije upute daje posebni odbor u Zagrebu Kaptol 29.

»SVETA URA« ili ura klanjanja pred Presvetim. Knjižica ima 32 strane. Krasne su to molitve, kojima po želji Isusovoj sprovodimo jedan sat pred Otajstvom Ljubavi. Stoji samo D. 3.—

ZAHVALNICE

Bačka. Moja sestra već više godina preko zime trpjela užasne bolove u mišicama na licu. Liječnik izjavio, da toj bolesti nema lijeka. Iove zime je spopadoše bolovi više puta. U velikoj tjeskobi sjetim se »Izvora sve utjehe«. Još iste noći sva kuća počne devetnicu Presv. Srcu Isusovu, obećavši i javnu zahvalu, ako nas usliša. Već drugi dan devetnice bol joj se ublaži, a kad svršismo, posve je nesta. Hvala Bož. Srcu, koje nas je uslišalo! J. D.

OZDRAVLJENJE PO † BISKUPU LANGU.

Primorje. Moj sin Josip teško obolio, otekla mu glava i vrat i izgubio svijest. Ponovno prizvani liječnik naredio da ga damo u bolnicu. Tu se konstatiralo da ima teški meningitis. Sami liječnici su izjavili, da tu može samo Bog pomoći. U teškoj boli utekla sam se zagovoru † biskupa Langa i stavila njegovu sliku sinu pod glavu. Bolest se otegla. 45 dana očekivali smo samo smrt pa mu već i sve za pogreb pripremili. Kad eto ipak 23. siječnja njega iz bolnice s liječničkom svjedodžbom potpuno zdrava. Zahvalna sam dobrim liječnicima i ČČ. sestrama za skrb, kojom su mu boli ublaživali, ali ozdravljenje pripisuju i oni i ja višoj sili, koja je po zagovoru svetoga biskupa djelovala. F. C.

† LANG POMAŽE.

Zagreb. Udovica sam i živim u teškim materijalnim prilikama, i htjela sam da prodam jednu stvar. Dugo mi nije to pošlo za rukom. No čim sam se utekla zagovoru našega svetog biskupa, našla sam dobra kupca.

† LANG LIJEČI.

Zagreb. Pred više vremena ozlijedila sam se. Mala se krastica otrovala i nastala velika rana, koja mi je više mjeseci zadavala straha. Kad mi nisu pomogli lijekovi vrsna liječnika, počela sam sa čvrstim pouzdanjem upotrebljavati »kućni lijek«, † biskupa Langa kako ga je sam nazivao i drugim preporučivao — znak svetoga križa. Molila sam svoga svetog učitelja da mi pomogne. I bila sam uslišana: rani danas nema ni traga. K. P.

NENADANA POMOĆ.

Zagreb. Prije tri godine obolila mi kćerka živčano i to jako. Bivalo joj sve gore. Obećala sam, da ću se u Glasniku zahvaliti, ako ozdravi. Preporučila sam se u molitvama Presv. Srcu Isusovu, B. D. Mariji i sv. pomoćnicima. Kćerka je preko očekivanja ozdravila. U zahvalu darujem za raširenje Glasnika D. 10.— Z. K.

ZAHVALJUJU PRESVETOM SRCU:

Aleksandrovo MZ Po zagovoru sv. M. Terezije ozdravila ja i moja rođakinja, dar D. 20. — **Amerika** MM Našla izgubljeni novac. — **Babina Greda** KK Hvala nebeskim pomoćnicima, što mi dijete nije izgubilo kruh, dar D. 20. — **Bakar** TM Ozdravila od očne bolesti, dar D. 20. — PB Ozdravio, dar D. 10. — **Beketinci** KZ Po zagovoru sestre Celine ozdravila ja i moj muž, dar D. 20. — **Bileće** AV Ispunila mu se molba, dar D. 10. — **Bistrac** IČ Presv. Srce izbavilo me iz jedne velike neprilike, dar D. 10. — **Bjelovar** MG † Lang pomogao mi u jednoj potrebi. — **Bočkinci** MS Za zdravlje svoje

dječice, dar D. 25. — **Budapest** HA Za mnoge milosti, dar D. 50. — **Cernik** MS Od zahvalnosti daruje D. 30. — **Chicago** MK Po zagovoru sv. M. Terezije ozdravilo nam dijete od teške bolesti, dar dol. 5.— **Čapljina** MS Dijete ozdravilo od upale pluća. — **Čunki** BN Za primljene milosti, dar L. 14. — **Derventa** AK Presv. Srce pomoglo mi u bolesti, dar D. 100. — **Drenovci** MJ Za primljene milosti. — **Durovnik** MŠ Za milosti u obitelji, dar D. 10. — **Feričanci** MB Po zagovoru sv. M. Terezije ozdravila, dar D. 10. — **Garešinci** MS Za primljene milosti dar D. 100. — **Gašparci** MP U znak zahvalnosti što ozdravih od duge i pogibeljne bolesti, dar D. 100. — **Gospić** JG Za milosti, dar D. 20. — **Goričani** BD Za zdravlje djeteta da D. 10. — MM Sin dobio posao, dar D. 10. — PK Snaha sretno porodila, dar D. 12. — KŠ Za milosti po zagovoru sv. M. Terezije i sv. Antuna, dar D. 10. — **Grabarje** TA Izliječena od teške bolesti. — **Gradac** MM Za mnoge milosti dar D. 50. — **Gregurevac** JO Za zdravlje i druge milosti. — **Harkanovci** FJ Za sretan porod, dar D. 20. — **Herczegsranto** FM Sv. Anto pomagao me u bolesti, dar D. 10. — **Hrvatska** IK Za mnoge milosti od Presv. Srca, dar D. 20. — MO Za mnoge milosti. — **Kamena Gorica** AC Ja i moja sestra ozdravile od tifusa. — **Keevatin** AO Za pomoć u bolesti dar dol. 1. — **Kostanje** MR Za zdravlje, dar D. 10. — **Kotor** SS Dobro uspjela operacija, dar D. 50. — **Križišće** AT Za primljene milosti dar D. 10. **Križovljani** JI Za milosti od Presv. Srca dar dol. 1.— **Kutina** PV Za primljene milosti, dar D. 10. — PM. Presv. Srce pomoglo me u velikoj neprilici. — **Maribor** MW Presv. Srce po zagovoru nebeske Majke oslobidilo me nepravde. — **Mali Bukovac** JM Za veliku milost dar D. 10. — **Mec[illegible]urje** TK [illegible]unila mi se davna želja. — **Milvauke** EP Za pomoć meni i mojoj obitelji. — **Moravče** MK Za primljene milosti dar D. 20. — **Moravice** IB Sestra ozdravila od teške bolesti, dar D. 50. — **Negotin** JO Našla službu, dar D. 20. — **Ogulin** MO Ozdravila mi kćerka, dar D. 20. — **Osijek** MM Za mnoge milosti, dar D. 10. — **Petrinjac** AP Po zagovoru † Langa i sestre Celine pomožena u gospodarstvu, dar D. 10. — **Petrinja** MLJ Za milosti, dar D. 10. — **Pitomača** MH Za milosti u bolesti i drugim neprilikama, dar D. 150. — **Pittsburgh** BM † Lang pomaže u bolesti, dar dol. 2.— **Plemenitaš** MP Za primljene milosti, dar D. 110. — **Poljana** ŠH Na sudu pobijedila pravda po zagovoru sv. Terezije. — **Podsusjed** ER Vratila mi se kćerka, i za druge milosti. — **Podravina** TB Presv. Srce pomaže u mukotrpnom životu. — ŠG Presv. Srce pomoglo mi u glavobolji, dar D. 10 — FC Sin ozdravio od teške bolesti. — **Preko** MM Za muževo zdravlje i druge milosti dar D. 50. — **Primorje** JP Za razne milosti dar D. 10. — MS Presv. Srce uslišalo mi želje, dar D. 20. — **Prišlin** AC Nebeskim pomoćnicima za mnoge milosti, osobito što mi je sin sretno položio pravničke ispite dar D. 10. — **Ruševo** RD Za pomoć u bolesti dar D. 10. — **San Francisko** MC Za kćerkino zdravlje dar dol. 2. — **Silba** PP Za sretnu operaciju dar D. 20. — **Sinj** DjS Za udijeljene milosti dar D. 10. — **Sisak** TT Presv. Srce Isusovo i preč. Srce Marijino pomažu u nevolji i tjeskobi. — **Slavonija** KI Za zdravlje dar D. 10. — **Sleme** TG Presv. Srcu i mojim zagovornicima za sretan porod i druge mnoge milosti dar D. 20. — **Sombor** IO Presv. Srce našlo mi namještenje dar D. 20. — **Split** OB Za povraćeni mir u obitelji. — MP Za sretan porod dar D. 20. — **Subotica** VA Ozdravila, dar D. 100. — Sućurac MP Za primljenu milost po zagovoru sv. Josipa dar D. 20. **Suhopolje** AK Za zdravlje dar D. 10. — **Stražeman** JV Za uspjeh i obranu od neprijatelja dar D. 100. — **Subotica** AŠ Presv. Srce pomaže u bolesti. — **Sunja** LM Presv. Srce i nebeska Majka uvijek me uslišaju, dar D. 30. — **Sv. Ilija** JT Uz ostale milosti djeca mi očuvana od šarlaha, dar D. 20. — **Sv. Ivan Žabno** MB Za milosti dar D. 20. — **Šibenik** AŽ Za milosti dar D. 10. — **Trnovitica** JB Utješilo me Presv. Srce, dar D. 10. — **Varaždin** TB Pomožena u bolesti. — **Veleševac** FČ Za zdravlje djeteta i za pomoć u gospodarstvu. — **Velika** AŠ Gospa Voćinska pomaže. — **Veršej** KD Hvala nebeskim pomoćnicima, što sam s njihovom pomoći stupio u zavod, gdje se nadam postati svećenik. — **Vidovec** RH Dijete ozdravilo od očne bolesti, dar D. 10. — **Vinagora** BI Hvala Presv. Srcu što mi je sin prije smrti bio opremljen sv. sakramentima, dar D. 20. — **Vinkovci** JB Za primljenu milost dar D. 20. — AK Operacija sretno rspjela, dar D. 5. — **Vrpolje** KK † Lang brani nedužne

dar D. 100. — **Vrućica** ML Presv. Srce pomaže u bolesti i svim drugim nevoljama. — **Zagreb** MM Sv. Terezija uslišala me više puta, dar D. 30. — SP Za primljene milosti dar D. 100. — Za uslišanu molbu dar D. 10. — AV Sv. Terezija povratila joj zdravlje, dar D. 20. — KW Za sretan porod moje kćeri, dar D. 10. — NK Opet našli povoljan stan. Sv. Terezija ozdravila oca. — SW Za zdravlje, dra D. 50. — IK Kćerka nenadano ozdravila od živčane bolesti, dar D. 10. — LC Za sretnu operaciju, dar D. 100. — TK Za primljene darove, dar D. 20. — KJ Za mnoge milosti, dar D. 50. — BN Uslišane mnoge molbe. — KP † Lang pomogao me u više zgoda. — VČ Presv. Srce pomoglo me u raznim neprilikama. — S. sv. K. Pomožena u teškoj duševnoj stiesi. — **Zagorje** LK Za mnoge milosti dar D. 10. — **Zavidović** AM Sin očuvan od nesreće po zagovoru nebeskih pomoćnika, dar D. 20. — D. 50. —**Zemun** IS Za pomoć u teškim neprilikama dar D. 40. — TS Uslišana po zagovoru † Langa, dar D. 20. — **Žednik** JD Presv. Srce pomoglo sestri u teškoj bolesti. — **Županja** KM Ozdravila, dar D. 10.

VIJESTI

Sv. Nedjelja. Koncem godine ima Apostolat u nas 98 članica Djev. društva, a 117 žena revniteljica. Ukupno su primile 2.567 naknadnih presv. Pričesti.

Svakog prvog petka u mjesecu obavlja se zajednička presv. Pričest, kod svete Mise i vel. gosp. župnik drži kratak ali poučan govor sa uputama, kako da djeluje društvo u župi svojim molitvama, primjerima i djelima, na sve veće širenje pobožnosti, štovanje i ljubav presvetog Srca.

U lijepoj uspomeni ostati će članicama dan proštenja blagdan presv. Trojstva, jer je taj dan bila svečana inštalacija našeg revnog gosp. župnika, posveta kipa sv. Male Terezije, zaštitnice Djev. društva, i primanje novih članica. Tom je zgodom Vel. upravitelj Apostolata O. Vrbanek, dirljivim govorom stavio članicama sv. Malu Tereziju kao uzor u njihovu skromnom životu i sitnom radu, koji je na oko neznatan, ali je veoma zaslužan u vlastitom posvećenju duše i obraćenju drugih duša.

Za svetkovinu presv. Srca pripravljale se članice devetnicom, i prisustvovale u lijepom broju pod vodstvom gosp. župnika u svečanoj procesiji u Zagrebu kod svetišta Srca Isusova.

Mnogo nebeskih latica prosula je već Mala Terezija na našu župu, a upravo rodnu kišicu ruža sasula je na nas prigodom misija u mjesecu kolovozu. Velečasna gospoda Oci Misijonari o. Foretić i o. Jagrić nastojali su da uliju u srce naroda iz svojih plemenitih srdaca i svetih duša svu živu vjeru, čvrsto ufanje i goruću ljubav prema dragome Bogu i da nas pridignu na novi život — sa Isusom — i za Isusa. Bog im blagoslovom svojim u radu naplatio!

Revniteljice rado se odazvale želji vel. gosp. župnika i sabrale lijepu svotu za Križni put, kojeg do sada nijesmo imali. **O. T., glavarica.**

Tuhelj. Iz siromaštva našega kraja nastojimo izvaditi duhovno blago za sv. Crkvu i za vječnu nagradu dušama našim. U siječnju prikazale smo 166 sv. Pričesti; 503 žrtvica; 471 krunicu; 19 sv. Misa; 120 drugih molitava. Prijavilo se 19 novih članica; pjevački je zbor jače oživio. **P. Žnidarec, glavarica.**

Veli Iž. Čim se je osnovalo djevojačko društvo Srca Isusova u Velom Ižu, odlučile smo, da nabavimo kip Srca Isusova. Dale smo se na sabiranje doprinosa po selu. Kada smo sabrale dostatnu svotu, vlč. naš župnik nabavio je kip prošle godine iz Slovenije.

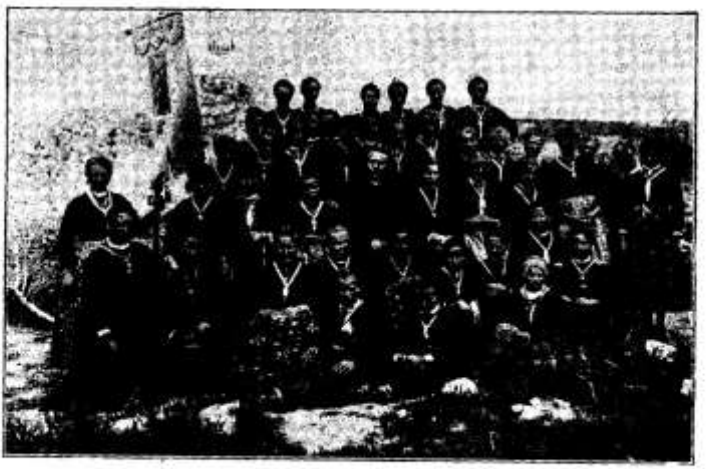
Svečani blagoslov kipa obavio je isti vlč. župnik. Iza blagoslova slijedila je veličanstvena procesija po selu. Cijelo je mjesto prisustvovalo tom velebnom činu. Za dugo će nam ostati u pameti tako rijetko slavlje. Svake se

nedjelje molimo pred kipom skupno sa muškim i ženskim podmlatkom i slušamo pouku našeg župnika. Pričešćujemo se svake prve nedjelje u mjesecu, a neke i češće.

I prošle godine je vlč. župnik rekao jednu sv. Misu, kod koje smo se zajednički pričestile za obraćenje griješnika. Crkvu kitimo cvijećem i zelenilom.

Molimo Presv. Srce, da nam udijeli ustrajnost, da dobar primjer dajemo svima u selu, a osobito našem podmatku. **Š. Cvitanović, glavarica.**

Banjol na Rabu. Još nijesu dvije godine, da se u našoj župi osnovalo Društvo djevojaka Srca Isusova i to nastojanjem našeg tek nadošlog veleč. gospodina B. Matejčića. Teško je išlo, jer je bilo nešto novo i neobično u našem selu. Prebrodivši poteškoće upisao se neznatan broj. Ali i ove kao marljive pčelice uz pomoć Srca Isusova sakupiše neznatnu svoticu, te smo već prije godine dana imale i svoju zastavu, pod kojom u znaku Srca Isusova

vojujemo, uvjerene, da ćemo u tom znaku i pobijediti. Redovito prikazujemo Srcu Isusovu svoje mjesečne pričesti. Sastajemo se svaki mjesec na redovitu skupštinu. Ove godine su nam se udale dvije djevojke iz društva. Prikazale smo za njih svoje sv. pričesti, želeći, da ih Srce Isusovo ojači te bude svaka ljubezna svojem suprugu, a svojoj djeci prave kršćanske majke.

A. Gušćić, glavarica.

Drenovci. Milu našu glavaricu Anku Vilić otpratile smo 23. veljače k oltaru Božjem na vjenčanje s uzornim mladićem i vrlim štovateljem Presv. Srca. Šest godina vodila nam je društvo i svijetlila uzornim primjerom djevojačkih kreposti te i sve nas zagrijavala revnošću svojom. Imala je i ona kao i njezina sestra Maca mnogo da pretrpi za društvo, pa će baš njihovo vodstvo biti zlatnim slovima zabilježeno u njegovoj povijesti. — Društvo se sada sprema da nabavi malen kino. **Katica Vuić, glavarica.**

Kampor na Rabu. Zbog udaje članica promijenila se uprava društva. U siječnju i veljači primile smo 105 sv. pričesti u naknadu Bož. Srcu.

M. Barčić, glavarica.

Mala Gorica. Društvo je prikazalo u prva tri mjeseca 71 sv. pričest. Jedna nam se članica udala. Sastanke i vježbe redovito i točno vršimo uz očinsku brigu revnoga nam vel. g. župnika J. Franka. **Glavarica.**

Maja. Prve korizmene nedjelje bila je u ovoj župi mila slava. — Dobrovoljnim prinosima župljana nabavljeni od trgovine »Naša Sloga« krasni kip presv. Srca Isusova bio je u procesiji od mnoštva naroda svečano otpraćen iz župnog dvora u crkvu, gdje ga je domaći upravitelj župe blagoslovio i

stavio na oltar. — Izatoga se prijavljuju i ovdje neki župljani na poziv upr. ž., da se upišu u bratovštinu presv. Srca Isusova. **I. H.**

Stupnik. U godini osnutka našeg društva prikazale smo 500 sv. pričesti. Prošle godine 330. Puno imamo borbe s obzirom ljudskim i sitnim zadjevicama. Ojačilo Bož. Srce sve plemenite djevojke da sveto ustraju. Živimo i radimo Bogu, ne ljudima. **J. Cikron, glavarica.**

Sv. Ivan Zelina. O blagdanu Presv. Srca primljeno je bilo 11 novih članica. Jedna nam je sestra umrla i učinili smo za nju dužnost sv. pričesti i molitava. Sv. pričesti g. 1929. bilo je 1350. **Fr. Šantić, glavarica.**

Turke. Na 27. veljače umrla je članica »Djev. društva Srca Is.« Andelka Štimac. Svojom dobrotom i nada sve uzornim djevičanskim životom sve je osvajala. Još kao djevojčica pristupila je medu prvima u naše društvo. Svoje dužnosti vršila je najsavjesnije. Redovito se svakoga mjeseca ispovijedala i pričešćivala. Od nedjeljne službe Božje nije nikada svojevoljno izostala. Kako je imala ugodan glas i dobar sluh, bila je najbolja crkvena pjevačica. Uvijek je bila vesela i nasmijana. Od naravi živahna, ali ta njezina živahnost nije nikada prekoračila granice čednosti. Bog ju je nadario bistrim razumom te opširnim i vjernim pamćenjem. Ljubila je knjigu, napose duhovnu, koju je u bolesti rado čitala, pa je za naše seoske prilike stekla prilično znanje.

Tešku i dugu bolest — kosnu sušicu — podnosila je strpljivo i predano u volju Božju. U bolesti tražila je lijeka kod raznih liječnika. Bila je najzad i u bolnici. Kad je vidjela da ne može ozdraviti, da mora umrijeti, povratila se kući, da umre medu svojima. Smrti se nije bojala. Rado je o njoj i sama govorila i kao dobra kršćanka na nju se pripravljala čestim ispovjedima i pričestima. Tri dana pred smrt zatražila je zadnju pomast. Na dan svoje smrti trpila je najviše, jer su je neprestano držali grčevi srca. Istoga dana oko 4 s. po podne zamolila je opet sv. pričest. Ma da se je vidilo, kako silno trpi, jer joj napadaji ni časa nisu popuštali, ipak je primila sv. pričest s najvećom pobožnošću. Obredne molitve, koje je svećenik polagano i glasno molio osobito: »Dušo Kristova posveti me« i sama je sabrano za njim ponavljala. Iza svršenog obreda uzdahnula je: Isuse, sada neka se vrši volja Tvoja. Samo Ti budi uza me i ne ostavljaj me.« Dva sata iza toga bila je već mrtva. — Kako je lijepo živjela, tako je lijepo i umrla. »Blago onima, koji u Gospodinu umiru!« A ona je doista umrla s Gospodinom u srcu i na ustima. **R. Miloš.**

KNJIGE:

Za kraljevstvo Kristovo. Izdalo Djelo sv. Petra Apostola, Zagreb 1930. Prijateljima misija žarko će kucati srce od radosti, kad budu čitali u ovoj lijepo opremljenoj knjizi, što se sve uradilo i radi za domaće svećenstvo u misijama, koje je prijeko potrebno, da se poganski svijet predobije za Krista. Mnogo radosti i dobrih poticaja imat će, kad vide, kako se i kod nas u kratko vrijeme toliko učinilo za širenje Kraljevstva Isusova. Knjigu su uredila trojica mladih i poletnih apostola Isusovih: gg. K. Draganović, K. Kelić, J. Vincens. — Cijena: broš. D. 10; u platno vez. D. 20. — i poštarina. — Naručuje se: **»Misijska cetrala« Palmotićeva 31. Zagreb.** Toplo preporučujemo.

Don Ivo Bonacci, Tebi Marijo! Razmatranja za mjesec svibanj; cijena 15 D.; Hrvatska knjižara, Split. — To su kratke propovijedi za sve dane u svibnju, koje će vrlo dobro doći propovjednicima, katehetama, a i svim štovateljima svibanjske Kraljice. Kod svakog dana iza kratkog odlomka iz njezina života, sa lijepim primjenama na današnje prilike, dolazi probran primjer. Preporučujemo.

DAROVI U MJESECU SIJEČNJU 1930.
(Nastavlja se)

U čast Srcu Isusovu: Alipašin Most MK 30 Antunovac JR 20 Beograd VV 10 Bistrinci ED 10 Brod n/S MB 10 Brooklin LŠ Dol. 1.— Bulinac EJ 20 Chicago AK Dol. 1.— BS Dol. 5.— Ciglena VM 100 Crnkovci SS 10 Gašinci MK 10 Gospić ES 100 Gunja MŠ 10 MS 20 Hrženica TB 20 Ivanec DH 30 York Pa.VU Dol. 1.— Klarija TP 15 Komletinci LP 10 Kostanje MK 10 Kupina FM 10 Kuzminec KS 10 Lemeš JM 10 Los Angelos JT Dol. 1.— Marjanci AV 50 Omišalj MG 50 Osijek AC 15 Oskorušno AO 5 Pakrac SF Postirevo MS 50 Preko JB 50 Salmon ID BT Dol. 1.— Subotica FM 20 KK 40 GK 20 Šag KS 10 Tišina LG 25 MG 25 Trsat IL 60 Vel. Grđevac DH 10 Veliškovci 3 osobe 80 Wilmerdings Pa. Dol. 2.— Vinkovci OP 25 Vranjić JŽ 10 Zagreb BP 70 JH 100 IP 10 LB 50 Zlatar SV 30.

U čast S. I., Majci B. Sedam žal., Gospi Lurd., Gospi Sinjskoj, Sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., S. Celini i Biskupu Langu: Amerika KN Dol. 1.— Conegliano NC L. 16 Gašinci EA 25 Gorski Kotar NN 40 Grbalj AO 10 Hrženica PS 20 Kalinovac MK 10 Praha NN 20 Kč. Salmon ID. BT Dol. 1.— Subotica GK 10 MC 50 Svetozar Miletić JŠ 100 Tisina LG 35 Valpovo AM 10.
Crikvenica KŠ 25 Cvjetlin ŠH 25 Chicago Ill BJ 50 c. EB Dol. 1.— Čilipi KK 20 Dalj KM 100 Dol NA 20 Dubica VV 10 Duquesne KS Dol. 3.— Dvorište MZ 5 Feričanci PR 10 Gary Ind. JN 50 c. Gorazda PK 9 Gor. Vrba FM 10 Husinec VT 10 Kamenica JP 5 Karlovac EL 5 Kneginec MP 5 Konjić IT 15 Kraljevica IV 15 KBM 5 Križevci TK 15 Križovljan FV 10 Kutina EB 20 Kuzminec FM 40 MT 10 Lipik ML 5 Lokve RŠ 20 Makarska BS 20 Mali Bukovec JG 10 Marčan JŠ 20 Marija Bistr. Žu 65 Mitrovica KŠ 5 LP 5 Monaca Pa. JA Dol. 1.— Nova Gradiška AB 15 Novi Vinodol MZ 5 Omiš KT 5 Osijek KV 5 Pavlovac FB 50 Peteranec SB 10 Petrovaradin EM 10 IM 10 MŠ 10 Podrvanj VM 40 Postire MŠ 10 Selca KC 20 Selišće KK 10 Senj FŠ 5 Sinj LD 10 PB 8 Sisak AM 9 Split IB 5 JB 5 MJ 10 Stari Perkovci EG 20 Stub. Toplice SC 20 Špišić Bukovica NN 15 Topl. Leskovac FŠ 10 Travnik NC 43 RT 7 Trsat ZL 95 Turbe MV 10 Vel. Bečkerek TO 5 Vinagora BI 20 Vinkovci EL 13 MP 10 Viškovci MŠ 25 Vukovar MG 5 NL 10 Zagreb AG 13 AJ 5 JS 10 AK 5 AT 5 DS 5 FB 15 FC 13 HJ 15 JH 15 KŠ 15 KU 10 LP 5 LS 5 MJ 10 MK 5 MK 5 MN 5 ND 50 NN 30 OG 5 OK 5 SC 10 SH 5 SK 10 IH 25 SS sv. Križa 50 TH 50 TS 5 VK 5 ZH 5.

Za kruh sv. Antuna: Chicago EB Dol. 5.— Don-Novoselo 2P 5 Gor. Kovačica MG 100 Massillon O. KH Dol. 2.— Piščetke MR 4 Vukovar NL 10 Zagreb AZ 10 MS 10 Zemun GM 30.

Za Dom duh. vježbi: Amerika MB Dol. 3.— Batina FH 100 Bjelovar MH 20 AV 10 Braddoc Pa. BR Dol. 2.— Canton Ill FS Dol. 2.— V i IB Dol. 2.— Dayton VN Dol. 10.— Cle Elum W. AJ Dol. 2.— MS Dol. 2.— Etna Pa. IB 100 Feričanci OH 20 Gjurgjevac MO 25 Hillsvile EK Dol. 3.— IZ VELI VC 53 Ljubljana MM 5 Monaca Pa. JP Dol. 5.— Nijemci SO 100 Novinger Mo. KGT Dol. 2.— Novo Čiće MM 25 Pirot FR 40 Pittsburg LL 50 c. SRM Dol. 7.— San Pedro Cal. FC Dol. 4.— Sarajevo FE 25 HB 100 South Omaha N. HH Dol. 1.— Stari Vrbas ZB 10 Zagreb BM 100 FC 10 IH 25 TH 20 Zreme MM 4.

Za svijeće, ulje i Svetohranište: Gary Ind. JN Dol. 1·50 Gor. Miholjac KS 50 Zagreb MT 10.

Za novicijat D. I.: Zagreb NN 100 D.

Za novi hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom bisk. Langa: Betina TB 10 Brezno MG 10 Cerna MS 5 Osijek AH 10 Sinj PB 150.

Za Misije: Bartolovec MP 5 Klinčaselo LK 20 Novo Čiče MM 25 Novoselo MK 15 Trnava JH 10 Zagreb AI 30 BR 5 BV 5 FM 5 JS 18 MM 15 MP 10 MŽ 12.

Za bengalske Misije: Klinčaselo KT 50 Zagrueb KK 25

O. Mesariću za katehiste: Bakar TM 20

O. Vizjaku za Misije: Bakar TM 50.

Našim misijonarima u Indiji: East St. Louis Ill NK Dol. 3.— SP Dol. 2.—

Našim misijonarima za pokrštenje pogana: Zagreb MC 200.

Za otkup i pokrštenje poganske djece na imena: Terezija M. I.: Klanjec DP 100 Franjo: Moščanica MU Lira 30 Ana Katica: Prelesje AŠ 100 Marijan Kodba: South Bend Ind. MK Dol. 2.—

Za Malo sjemenište D. I. u Travniku: L pl I 300 i opet 300 IK sakupio 2610 Razne kongregacije 100 300 300 MV 900 MŠ 50 VD 100 JH 40 DŠ 20 SL 10 DJ 10 Zagreb Neža 30.

Za raš. Glasnika S. I.: Aukland ZNS 100 Batina LK 10 Battle Cl. M. MŠ Dol. 4.— Beloslavec MK 25 Beograd AT 5 PŽ 5 Betina JF 100 TB 5 Bjelovar AB 13 Bps. Brod AZ 10 Brod n/S EP 5 Cleveland Oh. MO Dol. 1.—

DAROVI U MJESECU VELJAČI 1930.

Za Sv. Mise: Amerika DO Dol. 1.— Antunovac MC 25 Bošnjaci RJ 25 Budimpešta AH 50 Chicago Ill MMK Dol. 1.— Dayton Ohio Dol. 1.— Detroit KL Dol. 1.— Drenovci MJ 20 Duquesne KS Dol. 1.— East Chicago AB Dol. 1.— Jastrebarsko AM 20 Kreševo MN 15 Kuželj MO 20 Los Angelos AŠ Dol. 1.— Millwauke Vis. EP Dol. 5.— Mrzlopolje MG 15 New York AS 10 North Braddok MČ Dol. 1.— Pittsburgh JM Dol. 1.— Pivnica RB 40 Po Mc Gaffe JR Dol. 1.— Ruma JM 15 Sacramento MR Dol. 3.— Salmon Jdaho AD Dol. 3.— Sikirevci MŽ 20 Travnik RT 30 Wajding Ind. MJ Dol. 2.— Vinkovci ND 30.

Za Svetište S. I.: Bakar FM 20 PB 10 Bočkinci MŠ 25 Bos. Petrovac MG 4 Drenovci MJ 20 Duquesne KS Dol. 1.— Karlovac AG 10 Kukuljanovo FC 30 Lacić SK 20 Marinoselo ZK 25 Osijek JH 100 Pitomača MH 100 Plemenitaš MP 110 Prišlin AC 10 Trnovitica JB 10 Varaždin TB 20 Vinkovci MT 5 Vrpolje KK 100 Zdenci PK 6.

U čast Srcu Isusovu: Aleksandrovo KŽ 10 MZ 20 Bakar MM 15 Bihać AČ 5 Bistrač IČ 10 Blažići IT 20 Brod n/S. AR 5 Budimpešta AH 50 Čaglin AB 5 Čunki NB L. 14 Derventa AK 100 Dr. Slatinik KI 10 Garešnica MS 100 Gor. Bebrina KL 10 Gor. Šarampovo IS 10 Gunja MS 10 Hrv. Primorje MS 20 Iž Vel. AL 50 Keewatin AO Dol. 1.— Kotor ŠS 50 Križišće AT 40 Lepoglava FA 20 Lokve MČ 25 Moravče MK 20 Negotin JO Omaha JJ Dol. 1.— Omiš MB 5 Osijek MR 10 Pisarovina LK 20 Pittsburgh Pa. Fam. C Dol. 1.— Rab BB 20 Ruševo RB 10 Samobor NN 20 San Francisco MC Dol. 2.— Sleme TG 20 Split MP 20 Stražeman JV 85 Stubica AŠ 10 Subotica NA 100 ŠG 10 Suhopolje MK 10 Sv. lilija JT 20 Šibenik AŽ 10 Valpovo MK 20 Washington Pa. SP Dol. 1.— Vidovec RH 10 Vinkovci AK 5 Vukovar IJ 100 Zagreb TK 20 Županja KM 10.

U čast S. I. i Mar., Bl. Dj. Mar., Sv. Josipu, Sv. Antunu, Sv. Tereziji vel., sv. Tereziji M. I., sv. Alojziju i S. Celini: Cernik MŠ 20 Chicago Ill MK Dol. 5.— Brlog MB 75 Gradište JM 10 Herczegszanto MF P. 1.— Kaštel Sućurac MP 20 Kupjak MG 78 Lepoglava FA 15 Omiš MB 10 Pittsburgh Pa. AS Dol. 1.— West Allis Wis HS Dol. 1.— Zagreb KW 10 Zavidović AM 30 Zemun TS 40.

Za raš. Glasnika S. I.: Babina greda KK 20 Bedekovčina MG 10 Begov Han LR 5 Beketinci KZ 20 Beleča AV 10 Beograd HA 5 Bjelovar MB 5 Bošnjaci RJ 25 Brsečina IB 9 Cernik MŠ 10 Dayton Ohio DH Dol. 3·50 Delnice IA 5 Đakovo FK 5 JP 10 Donji Miholjac MM 5 Drvar IU 8 Dubrovnik MŠ 10 Duquesne Pa. KS Dol. 1.— Feričanci AB 10 Garčin MC 30 BH 25 KP 25 Gospić JG 20 Gradište JM 6 Helena Mont. ZP Dol. 1.— Hreljin JP 10 Youngstown Pa. FB Dol. 1.— Kirkwille KS Dol. 0·50 Komiža DB 10 Križovljan SP Dol. 1.— Krušvar AB 20 Martinec LK 10 Nova Gradiška ML 13 Osijek IJ 5 Pavlovac AJ 50 Petrinja ML 10 Pitomača MH 10 Preko MM 50 Sarajevo JK 35 Senj IV 10 Silba PP 20 Sinj GS 10 St. Joseph Mo. OJ Dol. 0·25 Split ME 5 MV 20 Subotica DM 8 Sunja LM 30 Travnik RT 15 Tresno Calif. ND Dol. 0·50 Uebelbach DT 20 Unešić PR 10 Wajding Ind. MJ Dol. 2.— Vinkovci JB 20 RR 10 Volkerwille AS Dol. 1.— Vučenić JP 15 Zagreb AB 5 AČ 15 AV 20 DP 10 JK 5 LŠ 3 MB 8 NN 10 TK 10 Županja 10.

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U SVIBNJU:

Marija, uzor i čuvarica čistoće.

Posebne nakane za svaki dan:

1 Č Filip i Jakov. Raširenje katoličke vjere.
2 P Atanazije. Katolička neustrašivost.
3 S Našašće sv. Križa. Papina molitvena vojna za Rusiju.

4 N **2. po Uskrs.** Florijan. Posveta obitelji Presv. Srcu.
5 P Pijo. Pijevo Društvo za kat. štampu.
6 U Ivan pred vratima Lat. Katolička omladina.
7 S Zaštita sv. Josipa. Kongres u Kartagi.
8 Č Miholjice. Katolička Crkva u Rusiji.
9 P Grgur Naz. Sjedinjenje istoka s Crkvom Isusovom.
10 S Antonin. Naši biskupi.

11 N **3. po Uskrs.** Franjo Hier. Redovnički podmladak.
12 P Pankracij. Odanost Sv. Ocu Papi.
13 U Servacij. Katolički radnici.
14 S Bonifacij. Obraćenje protestanata.
15 Č Ivan de la S. Katol. učitelji i učiteljice.
16 P Ivan Nep. Ispovjednici.
17 S Paskal. Bogoslovna sjemeništa.

18 N **4. po Uskr.** Venancij. Mala sjemeništa.
19 P Petar Cel. Pretplatnici Glasnika.
29 Bernardin S. Propovjednici.
21 Feliks. Povjerenici Glasnika.
22 Č Julija. Bračna vjernost.
23 P Desiderij. Bolesnici.
24 S Ivan Prado. Psovači.

25 N **5. po Uskr.** Urban. Sv. Crkva kod nas.
26 P Filip N. | prosni Katolički kućni odgoj.
27 U Beda | d a - Obraćenje Engleske.
28 S Augustin | n i. Euhar. kongres u Zagrebu.
29 Č **Spasovo.** Obraćenje pogana.
30 P Ferdinand. Naši mili pokojnici.
31 S MARIJA DJELIT. MILOSTI. M j e s. z a š t. Ljubav k Majci nebeskoj.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo. Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u lipnju: **Revnitelji i revniteljice presv. Srca Isusova.**
Misijska nakana: **Raširenje evandelja u Tibetu, Nepalu i Afganistanu.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. **Lipanj 1930.** **Broj 6.**

Godina Dobrote Gospodnje.

U mjesecu žarkog sunca, kad svom silom bujaju plodovi, u mjesecu prvoga Pape, sv. Petra, u mjesecu Srca Isusova i Presvetoga Sakramenta svršuje se evo jubilej pedesete svećeničke godine sv. Oca; vijenac od 18 mjeseci, punih milosti Božje, pada pred Srce Gospodnje u sv. Hostiji. Naš bi Glasnik htio da taj od neba i zemlje spleteni silni vijenac »godine dobrote Gospodnje« — Ps. 64, 12. — odrazi kao u posve sitnu zrcalu, pa evo **posvećuje svoj lipanjski broj uzvišenom svečaru.**

Koliki događaji u tom kratkom vremenu poletješe od Petrove Stolice i odjeknuše vasionim svijetom!

Na dan Lurdske Gospe prošle godine prestade »rimsko pitanje«, dokrajči se nesnosno ropsko stanje sv. Oca. Papa dobi, istina, najmanju državu na svijetu, ali s njom dobi, što je za nj najdragocjenije i najpotrebnije: slobodu i nezavisnost, bez koje nije mogao nesmetano vršiti svoje uzvišene službe. To je jedan od najvećih događaja, u povijesti Crkve i svijeta; on napuni sve prave katolike velikom radošću i pokunji dušmane Crkve.

I s Italijom i s više država, naročito nekatoličkih, sklopi Sveta Stolica ugovore, da uredi vjerske prilike katolika u tim zemljama.

Na više strana posla sv. Otac svoje poslanike, da uzveličaju svojom nazočnošću katoličke proslave, kao u Italiji benediktinsku, u Švedskoj sv. Ansgara, u Francuskoj sv. Ivane od Arka, u Češkoj sv. Ivana Nepomuka i sv. Vaclava.

K njemu pak u Rim grnu gotovo dan na dan hodočasnici sa svih strana svijeta. I on ih prima kao najljubezniji otac djecu svoju. Oni ga gledaju i slušaju s ljubavlju i suzama, odlaze obogaćeni darovima nebeskim i s uspomenama, kojh će se do smrti sjećati.

STIJENA CRKVE.

Iznad silnih ruševina
Uzdiže se k nebu kam,
Od svih drevnih veličina
Održao on se sam;
Prijetila mu svede Zmiju,
Sved ga čuvo vječni Bog —
Bože, živi Papu Pija,
Svećenika velikog!

To je usred ove noći
Oblačnoga stupa plam,
To je zvono, koje zove
U nebeski blažen hram,
To je sila, koja svija
Šiju carstva paklenskog —
Bože, živi Papu Pija,
Svećenika velikog!

Preko tisuć veće ljeta
Znade Hrvat vječni Rim,
Sred oluja ovog svijeta
Održao on se s njim:
Oj iz Rima nek mu sija
Zvijezda svijetla vječitog —
Bože živi Papu Pija,
Svećenika velikog!

Svaku priliku upotrebljava Pijo XI. i u vrijeme svoga jubileja, da potakne katolike svjetovnjake, neka u ova teška vremena pomažu svećenicima radom za preporod kršćanskoga društva t. j. neka djeluju u Katoličkoj akciji. U Rimu pak podiže mnoge zavode, iz kojih će izlaziti obilan svećenički podmladak različitih narodnosti.

Kao osobito prikladno pomagalo za vječno spasenje i posvećenje duša preporučuje Kristov Namjesnik svima »duhovne vježbe«. A kako ljudskom društvu nema budućnosti bez valjano odgojene mladeži, ustaje sv. Otac za kršćanski odgoj mladeži, koji je danas općenito tako zanemaren, češće i sprečavan, a bez koga nema ni vječne ni vremenite sreće.

Svoj svojoj djeci daje Papa nove uzore podižući na oltar više blaženika, među njima bl. Ivana Boska, slavnoga odgojitelja mladeži, i bl. Klaudija Kolombjera, apostola pobožnosti Srca Isusova.

S osobitim žarom ustaje Pijo XI. za siromašni ruski narod, što ga boljševizam razapinje na križ. Još 1922. predložio je Papa zastupnicima vlada u Ženevi, neka priznadu vlast sovjeta u Rusiji samo, ako se ruska vlada obveže, da će poštivati savjest, štititi vjersku slobodu i crkveni imetak. Ali njegov prijedlog nije bio primljen — mnogima je više vrijedila trgovina s boljševičkom Rusijom od krvi i najsvetijih osjećaja tolikih milijuna ruskoga naroda! Kao što je goloruki Papa svetac, Leo Veliki, izašao nekada nasusret »biču Božjemu«, strašnomu Atili, tako bez straha ustaje Pijo XI. protiv boljševizma.

Na Josipovo se proljetos dizala na riječ Papinu gorostasna molitva svih pravih katolika na svijetu kao što se dižu nevidljive maglice iz silnih mora, da sastavi na nebu tajinstvene oblake i polije kišom milosti ruski narod; dizala se, da izazove gromove osvete velikoga Boga protiv oca laži, sotone, koji evo već 13. godinu sapinje silnu rusku zemlju kao onu prignutu ženu u evandelju — Lk. 13, 10-17. — koji puše bjesnilom prvih vjekova protiv Raspetoga. Dizala se molitva, iza nje se zaorio krik zgražanja i ogorčenja po svoj zemlji. Rob sotonin, boljševizam, kojemu je bog Lenin i svetac Juda Iskariot, čuo je dobro taj krik i razumio ga, nešto kao da ga zebe pri srcu, pa u svojim bezbožnim novinama sikće kao ljutica i baca svoj otrov osobito protiv Pape pa tim i nehotice obavješćuje ubogi narod ruski, da ga kršćanski svijet nije zaboravio.

Dok u Rusiji paklena hajka protiv vjere jednako bjesni, dotle u Meksiku već žanju katolici plod molitava sv. Oca i sve Crkve kao i svojih velikih žrtava: krvnici odoše, progon jenja, vjernici sa svojim pastirima hitro rade, da osiguraju mir.

»Mir Kristov u kraljevstvu Kristovu«, to je divna riječ vodilja svetoga Oca Pija XI., Pape misijskoga, Pape Srca Isusova. Gospodin mu dao da pun blaga nebeskoga dočeka na zemlji potpun taj slatki, sveti mir u što više raširenu i utvrđenu kraljevstvu Krista Kralja!

Molimo za sv. Oca, molimo svaki dan! »Svemogući vječni Bože, smiluj se slugi svojemu, Papi našemu Piju i upravljaj ga po svojoj milosti na putu spasenja vječnoga, da spomoću tvojom što je tebi ugodno želi i svom krepošću vrši. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

M. Pavelić D. I.

PAPA PIJO XI. U POSLANICI »MILOSRDNI OTKUPITELJ.«

»Odlučujemo i zapovijedamo, da se svake godine na dan presvetoga Srca Isusova u svim crkvama po svemu svijetu svečano ovrši istim riječima, prema obrascu, koji je priložen ovoj poslanici, pomirna molitva ili naknada našemu premilom Spasitelju, da se njom oplaču naši grijesi i dade zadovoljština za pogažena prava Krista, vrhovnoga Kralja i ljubeznoga Gospodina.«*)

*) Tu je molitvu dala odštampati naša uprava s liepom sličicom Presv. Srca. Komad stoji Din. 1.— Zatraži na adresu: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I pp .147.

REVNITELJI I REVNITELJICE PRESV. SRCA.

Nakana Apostolstva molitve u lipnju **blagoslovljena od sv. Oca.**

»Život mi je tako prazan — reče mi jednom znanac — doskora mi je pred Suca, pa bih li mogao još tu prazninu popuniti?«

— Htjeli biste nabrzo obogatiti, zar ne? Isus ima u svojoj Crkvi i takovu talionicu, gdje se željezo pretvara u zlato. To je pobožnost k Srcu njegovu. Ona nas nauči ljubiti Isusa, a tko od ljubavi k njemu radi i trpi, sve mu se pretvara u nebesko blago.

— Volim Isusa, a recite mi molim: što bi se njemu posebno mililo, da učinim?

— Predobivajte duše za njega. To je njegova božanska tankoćutnost tražila od sv. Petra kao dokaz posebne ljubavi. Kad tko koga voli, tada barem to želi, da njegova ljubimca svatko poštiva A Isus sam želi da ga ljudi sve bolje upoznaju i poštivaju, jer će tako poštivati i Oca njegova.

— Mislite dakle, da se širenjim pobožnosti k Srcu Isusovu dolazi najbliže k Isusu?

— Bez sumnje, jer od srca nije čovjeku ništa bliže. Isus je sam to kazao sv. Margareti, da mu ne može ničim tako omiliti kako širenjem te pobožnosti; a tom pobožnošću opet da se čovjek i sam najbrže oplemeni i usavrši.

— Pa kako da ja, koji nijesam učio svetih nauka, širim sada pobožnost?

— Ljudima treba često manje nego i mislite. Duh Božji je zapravo prvi i glavni, koji u njima radi. Mi treba da samo koju zapreku uklonimo ili koju brv preko jaza prebacimo, i eto ih na Isusovoj strani. Upozorite ih na koji lijep članak u Glasniku i dajte im da ga pročitaju. Drugi puta pozovite, da idu svama na čas u crkvu na poklon, jer da vam se duša ondje najlakše smiri. Treći puta zametnite razgovor: kako da se čovjek, otuđen od Boga, opet što iskrenije sprijatelji s njime.

— Dederte, kako bih to izveo?

— Znate, kako ono dijete, koje je rasrdilo oca, poslije za njim ide i sve pazi, da mu svaku želju ispuni. Kad biste vidjeli Isusa, kako vadi ovcu iz trnja, turili bi ste i vi za njom u trnje ruku pa makar se sva iskrvavila. Žrtvama se ljubav stiče i obnavlja.

— Čovjeku bi to lakše išlo, kad bi znao, da i više drugih tako radi.

— Upravo zato i ima Crkva svoja pobožna društva. Zato i Apostolstvo molitve najprije okuplja i odgaja revnitelje i revniteljice, a po njima organizira vojsku štovatelja Presv. Srca.

— Jesu li revnitelji posebna ustanova u Apostolatu? Jest, šesti članak pravila ističe posebice njihovu službu: »Pobožniji vjernici, koji su primljeni u udruženje Apostolata i posebnom se gorljivošću zanose, te se stoga i zovu revnitelji i revniteljice, svim silama neka nastoje, da se od dana u dan sve više unaprijedi slava Božja, spasenje duša i štovanje Presv. Srca prema pravilima Apostolata.«

— Ima li Apostolat i u nas svoje revnitelje?

— Da, u Djevojačkim društvima Srca Isusova, pa u Apostolatu muževa ima svakih deset članova po jednog revnitelja ili revniteljicu; no može da bude i za čitavo jedno manje selo po jedan. U Dalmaciji i Primorju okupljaju se dapače majke, štovateljice Presv. Srca, u posebne grupe. Revniteljica. U organizaciji Križara i križarica jesu svi članovi vodstva revnitelji Apostolata. Isto tako vode Male križare i križarice stariji revnitelji i revniteljice.

— To je po tom služba revnitelja vrlo važna.

— I važna i časna. Važna je tako, da baš do njih gotovo i stoji uspjeh Apostolata. Oni su kao žice, koje dovode električnu snagu iz centrale u svjetiljke i strojeve. Poremete li se one, nestaje svijetla i pogona. Stoga se i odabiru za tu službu samo razboritiji, spremniji i ugledniji članovi i članice. Pripovijedao mi je prijatelj iz Kolumbije, kako je u njihovu državnom saboru većina zastupnika između revnitelja Apostolata.

— Dali tu službu i Crkva odlikuje?

— I kako! Ima za njih i posebna diploma. Ali ono glavno, što im daje, jesu posebni oprosti: svaki mjesec po dva potpuna oprosta na dane svetih njihovih zaštitnika.

— Kako oni vrše svoju dužnost? Nije li preteška?

— Ljubav na sve dođe. Baš jer ljube Isusa, zato i nađu sto prilika i načina, kako će i druge na ljubav potaknuti. Oni ponajprije pribiru nove članove Apostolata i dovode ih upravitelju. Upisane već obavješćuju, koja je mjesečna nakana, kada je sastanak društva, kada je zajednička sv. pričest ili koji javni istup; donose članovima Glasnik, i ako treba čitaju im iz njega. Nastoje da se obitelji posvete Presv. Srcu, pa ako se nalaze u teškim prilikama, nastoje, da im se duševno i tjelesno pomogne. Djecu i mladež okupljaju u društvo križara i križarica te ih na svaki način štite i pomažu.

— Ali po tomu treba za njih i posebne upute i obrazovanja.

— To im se i nastoji dati. Gdjegod upravitelj Apostolata osnuje društvo, sazove odmah revnitelje na vijeće i upita ih, kako će vršiti svoju službu. Zatim se oni sastaju svaki mjesec kod g. župnika ili upravitelja društva, da se dogovore, što će i kako će raditi. Osim toga im se šalju posebne upute. Ove smo godine tako sretni, da smo mogli prirediti i posebne tečajeve duhovnih vježbi najprije za glavarice i revniteljice Djevojačkih društava, a onda za ostale revnitelje. Čine se te vježbe po tri dana u Zagrebu kod

Sestara sv. Križa na Vrhovcu br. 43. uz vrlo malu odštetu. Za euharistijskoga sastanka imat će revnitelji Apostolata također svoj posebni dogovor.

— Meni se čini. da je od svega najvažnije ono poučavanje u duhovnim vježbama. I meni su baš one pokazale posve novi put života. baš njima sam osjetio, kako mi je do sada bio život pust i prazan. Žalim samo što se nijesam odmah opširnije uputio u širenje štovanja Presv. Srca.

Stolna crkva u Milanu.

— Kao revnitelj imat ćete tomu prilike. Možete sam da okupite grupu od 7 ili 15 članova, koji će se redom pričešćati svaki dan po jedan. Mogu to biti vaši drugovi ili mladi. Ako možda ne uspijete da ih odmah dobijete za sv. pričest, neka pristupe barem kao članovi prvog stupnja, da prikazuju svako jutro svoje molitve, rad i trpljenje za obnovu katoličkoga života i sreću naroda. Glavno je, da dođu u vezu s Isusom i budu dobri katolici. Za tim i ide pobožnost k Sresv. Srcu.

— Sad bolje shvaćam važnost štovanja Srca Isusova i službu revnitelja. Doista je vrijedno, da se za njih napose moli, da ih bude što više.

— I dolikuje se, da im se tako odužimo za mnoga dobra, što ih već priniješe na oltar našega vjerskoga života. Koliko dobra se učini po Glasniku Presv. Srca! A eto upravo revnitelji Srca Isusova raširili su ga. To su naši vrli povjerenici. U našem hrvat-

skom Svetištu Srca Isusova u Zagrebu čita se svakoga prvoga petka baš na glavnom žrtveniku sv. Misa za njih. Redovito prikazuju se taj dan tude samo dvije sv. Mise, a jedna je eto za njih. Tako ih i mi cijenimo.*)

— Mislim, da svaki zapravo čini samo svoju dužnost, kad se zauzimlje za tako svetu stvar. Jer kad Isus koga nuka i milo zove k toj službi, onda je taj dužan da slijedi glas Božji. Komu Gospodin više daje, više će i tražiti od njega.

— Kamo sreće, kad se ne bi oglušili! Kako je divan primjer u tom dala sv. Margareta! Kad se jednom zahvaljivala poslije sv. pričesti, pozvo je Spasitelj, ne bi li što dragovoljno učinila i pretrpjela za obraćenje grješnika. Odmah mu se ona prikaza za žrtvu makar trebalo da i do sudnjega dana trpi za njih, samo da se on tim proslavi. Tada joj on dade osjetiti zapuštenost i bijedu nekih duša na umoru, koje bi on morao sad na eto zauvjek ostaviti. »Nikad nijesam osjetila nešto tako jezovito i strašno. kao u taj čas. Nema riječi, kojima bih to izrazila. Bacila sam se k nogama njegovim moleći: »Udari mene, reži, pali i uništi mene, ne štedi mi tijela ni duše, ni života ni krvi moje, samo spasi te duše!«

— Jest, to je zapravo ljubav Isusova. Jer kad on daje svoju posebnu zapovijed ljubavi bližnjega, nije to samo zbog pomoći tjelesne, nego puno više zbog duševne. »Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, drugo će vam se dodati«, rekao je on sam. I eto tu zapovijed revnitelji vrše i treba da vrše.

— Prema tomu i čeka njih posebna nagrada Bož. Srca, kako je ono obećalo: »Bogato ću svim milostima nagraditi one, koji uznastoje, da se Srce moje upozna i ljubi.

Josip Vrbanek D. I., upravitelj Apostolata.

U ZAO ČAS POGRDIO PAPU.

Jedan vježbenik na pošti u Trenchtlingenu u Bavarskoj izrekao je pred više drugova pogrdne riječi protiv Pape Leona XIII. Kad je naime 1903. taj veliki Papa više dana polako umirao, donosile su novine širom svijeta vijesti o njegovu stanju. Spomenuti vježbenik čitajući takvu jednu vijest poviče: »Neka već jednom umre. Neka ga ubiju čekićem u glavu. Kad ja umrem, ne će se toliko o meni pisati.« Tek što je to izrekao, pođe pred vlak, što je dolazio, da uzme s njega poštu; no skačući na voz, omakne se, dospije pod kotače vlaka, koji se još gibao i bude u času zdrobljen. Drugovi, koji su netom čuli iz njegovih usta onu surovost ostadoše ukočeni od užasa videći, što se dogodilo.

*) **Gdje nema u župi osnovanoga Apostolstva molitve, mogu se vjernici prijaviti kao revnitelji izravno na Upravitelja Apostolata Srca Isusova Zagreb I. p. 147. Palmotićeva ulica 33. On će im dati naputak i kad udovolje zahtjevima, izdat će im diplomu revnitelja.**

MISIJSKA NAKANA U LIPNJU.

Raširenje evandelja u Tibetu, Nepalu i Afganistanu.

Još ima krajeva posve zatvorenih katoličkim misijonar. ma. Iako su ovi spremni na sve žrtve, ipak ne mogu još da stupe na tlo tih zemalja. Zapreke su raznovrsne. U neke su krajeve već prije katolika došli protestanti. Državna uprava tih krajeva ne da sad tamo katoličkim misijonarima, da ne bi bilo prepiraka izmedu misijonara raznih vjeroispovijesti. Drugdje opet velika su zapreka pristaše Muhamedove vjere. Oni ne trpe nijednoga kršćanskog misijonara u svojoj zemlji.

U Tibet nesamo da je zabranjen ulaz katoličkim svećenicima, već i svim strancima. Neki su ipak uspjeli da prijedu tibetske granice i dodu do grada Lase. Ono što je za nas Rim, to je za pogane na Tibetu Lasa. Grad je pun lama ili tamošnjih svećenika poganskih. Već u 16. i 17. stoljeću kušali su misijonari Isusovci i Kapucini, da i ovaj narod upoznaju s evandeljem Isusovim, ali trud im nije uspio. Međutim katolički misijonari spremno čekaju na granici i vrebaju svaku priliku, da usreće i bijedne Tibetance.

Ni u kraljevstvo Nepal ne smiju Evropejci. U tom kraljevstvu ima do 5 milijuna stanovnika, a svi su pogani budisti. Imaju do 2.700 hramova a boncima — njihovim svećenicima — ni broja se ne zna. G. 1769. istjerani su odavle katolički misijonari, oci Kapucini. iza njih nije bilo nikoga, da nastavi evanđeoski rad.

I Afganistan je zatvoren katoličkim misijonarima. Zemlja ima do 8 milijuna stanovnika, a skoro su svi muhamedanci. Iz ovih su krajeva nekoć navalili muhamedanci na Indiju pa su osvojili njezine sjeverne zemlje. U zadnje vrijeme bilo nade, da će i ovamo prodrijeti blago svijetlo nauke Isusove, jer joj je uvelike bio sklon tamošnji vladar imenom Amanula. Ali nije bio dosta razborit u svojoj revnosti, pa je odviše naglo udario na stare običaje. Došlo je do pobune i ovaj vladar bi protjeran iz zemlje. Mule, vjerski vođe, ne mogu gledati nijedne vjere osim svoje. Nijedan svećenik nema tamo pristupa. Neki talijanski trgovci po ovim krajevima tražili su, da barem za se smiju imati svećenika svoje vjere. Ali im to nije dopušteno.

Međutim i ovdje katolički misijonari budno bdiju na granicama i čekaju zgodnu priliku. Uzdaju se u Isusa, koji je rekao apostolima: »Idite i učite sve narode.« Molimo stoga Presv. Srce Isusovo, da otvori što prije svojim glasnicima i ova vrata. Neka se i ovdje ispune riječi proroka Izaije: »Otvorit ću pred njim vrata i ona se ne će zatvoriti. Ja ću ići pred tobom i ponizit ću velikane zemaljske. Razbit ću mjedena vrata i željezne ću dovratke skršiti.«

Spasitelju svijeta, spasi Rusiju! (300 dana oprosta).

ŽIVOT SV. OCA PIJA XI. U GLAVNIM CRTAMA.

Nauke.

U svom prijašnjem životu zvao se današnji sv. Otac Ahil Ratti. Rodio se u Desiju, malenom gradiću, što je udaljen od Milana 18 km, a smjestio se u umiljatoj Brianzi. Rodio se 31. svibnja 1857. Prve je nauke učio pod vodstvom svećenika Josipa Volonterija, a praznike bi obično provodio kod strica Damjana. Mladi i ozbiljni Ahil zaželi da postane svećenik i ode u sjemenište, da se pripravi za tu uzvišenu službu.

U listopadu 1879. dođe mladi bogoslovac — bile su mu istom 22 godine — u Rim, da tamo usavrši svoje znanje i da pravi stroge ispite iz svetih znanosti. Učio je na glasovitom sveučilištu Gregorijani. Dva mjeseca iza dolaska u Rim bi 20. prosinca redom za svećenika, i to u bazilici sv. Ivana Lateranskog. Sutradan reče prvu Misu u crkvi sv. Karla Boromejskog. 9. lipnja 1882. postiže doktorat iz crkvenoga prava. Na ispitu pokazao neobičnu oštrinu i snagu uma. Iste godine dobi i doktorat iz filozofije i teologije.

U raznim zgodama izjavio je sv. Otac, kako ne može da zaboravi lijepih godina, što ih proživio u Rimu za nauka.

Profesor i učenjak.

Iza svršenih nauka u Rimu posta Ahil Ratti profesorom bogoslovije u Milanu. Ovamo ga je pozvao promisao Božji, da ga što bolje pripravi za uzvišeniju službu, za koju ga je odredio u svojoj dobroti. Pet godina osta profesorom. Njegovi ga učenici hvale radi dubokih misli i jasnoće u predavanju.

G. 1888. bi profesor Ratti pozvan da radi u Ambrozijevoj knjižnici u Milanu. Ovdje će se on 25 godina baviti samo učenjačkim istraživanjima, za koja se traži mnogo sposobnosti i još više strpljivosti. Istaknu se tu kao povjesnik. Mnogo k tome putovaše, osobito po većim gradovima evropskim. G. 1907. bude imenovan knjižničarom u toj knjižnici.

Dušobrižnik. Namjesnik Kristov imao je dobiti i iskustvo u dušobrižničkom radu. Kroz 30 godina vodio je Ahil Ratti putem kršćanske savršenosti redovnice jednog samostana u Milanu. Osim toga s osobitom je revnošću i ljubavlju pripravljao djećicu za prvu sv. pričest. Osnovao je i vodio udruženje katoličkih učiteljica, kroz veše godina propovijedao u korizmi, u mjesecu svibnju na čast B. Djevice i u lipnju na čast presv. Srca Isusova. Kao propovjednika svijet ga rado slušao, a kao duhovnoga vodu mnogo su ga pitali za savjete.

Na gorskim visinama. Revnom dušobrižniku i neumornom učenjaku trebalo je duševnog i tjelesnog odmora. Najvolio se odmarati putujući po brdima. Osobito su ga privlačile lijepe Alpe.

Kako je učeni knjižničar bio u uspinjanju na visoka brda odvažan i ustrajan, dokazom je i to, što se g. 1889. uspeo s talijanske strane na visoko brdo Monte Roza, a to je uspjelo prije njega samo jednom turisti. Ratti se sretno uspeo na to brdo, koje pokriva vječni snijeg, i proveo na njemu tri noći pod vedrim nebom. Visina brda iznosi 4.600 m. Godinu izatoga bio je na Mont Blancu, visokom 4.800 m. A volio je gorske visine nesamo radi ugodna zraka i lijepih vidika, već osobito jer mu se na njima pokazivala u svojem sjaju veličina Onoga, koji je sve ovo stvorio i ukrasio.

U vatikanskoj knjižnici.

Knjižničar u vatikanskoj knjižnici bio je Isusovac O. Franjo Ehrle. On je više puta molio sv. Oca Pija X., da ga riješi ove službe, jer da je za njegove sile preteška. A kad ga Papa upita, koga bi postavio na njegovo mjesto, označi mu O. Ehrle učenoga knjižničara milanskog. Pijo X. pozove Rattia u Rim te ga 1914. imenuje knjižničarom u Vatikanu. Tu će ovaj u srcu kršćanstva, u neposrednoj blizini namjesnika Isusova, nastaviti svoj učenjački rad. Ali ne će tu ostati dugo.

Achil Ratti kao sjemeništarac.

Zastupnik sv. Oca. G. 1918. izvede Papa Benedikt XV. učenog Rattia iz tišine vatikanske knjižnice i povjerio mu službu, koja će mu biti od neprocjenive koristi, kad dođe sam na kormilo lađe Isusove. Poslan je u Poljsku najprije za apostolskog vizitatora u srpnju 1919. bi imenovan apostolskim nuncijem. Prilike su u Poljskoj bile tad izvanredno teške. Tu je novi nuncij pokazao svoje sposobnosti u upravljanju i svoju vjernost sv. Crkvi. Diplomatski zbor, svećenstvo i vjernici iskreno su žalili, kad se morao dijeliti od njih.

Nadbiskup i kardinal.

2. veljače 1921. umro je milanski nadbiskup i kardinal pobožni Andrija Ferrari. Čitavu je njegovu nadbiskupiju duboko potresla ta žalosna vijest. Ali svi se opet razveseliše, kad se pročulo, da je Papa Benedikt XV. imenovao Msgra Rattia za nasljednika omiljelom pokojniku. Sva je milanska štampa isticala učenost, taktičnost i iskrenu pobožnost nekadanjega prefekta Ambrozijeve knjižnice.

U Varšavu, gdje se nalazio papinski nuncij Ratti, stigla je vijest o njegovu imenovanju za nadbiskupa milanskog na kraju ožujka 1921. Njegov auditor Hermenegildo Pellegrinetti, sadašnji nuncij sv. Oca u Beogradu, upita ga, što će uraditi. Na to će mu nuncij Ratti: »Kad Papa naređuje, ne može biti prigovora. Da me je pitao, što ja mislim, znam, što bih mu odgovorio. Sad mi ne preostaje drugo već brzojaviti, da se pokoravam i molim za blagoslov.« Slično će odgovoriti, kad ga budu izabrali za Papu.

Nuncij Ratti htio je najprije svršiti započete poslove u Poljskoj te u srpnju krenuti u Milan. Ali 19. svibnja stiže mu brzojav iz svetoga grada, da se požuri tamo, jer će ga Papa doskora imenovati kardinalom.

U svojem prvom govoru u Milanu reče među drugim i ovo: »Moj je program: Ljubiti vas, da vam uzvratim ljubav, da vam donesem sve dobro, koje mi narav i milost omoguće, da živim i umrem s vama. Hvalim Bogu, što mi je dopustio da posljednju snagu svoga života posvetim svojim sugrađanima.«

Međutim kardinal se Ratti prevario. Iza kratka vremena Bog će ga postaviti na najčasnije ali i najteže mjesto, na koje može doći smrtni čovjek na ovom svijetu.

Papa.

Istom je prošlo nekoliko mjeseci, otkad je kardinal Ratti zasio na slavnu nadbiskupsku stolicu milansku, kad zatvori oči Papa Benedikt XV. 2. veljače 1923. započe izbor novoga Pape, u kojem je sudjelovao i kardinal Ratti. Ostavio je Milan i ne sluteći, da se u nj ne će više vratiti kao ndbiskup.

Poslije izbora za namjesnika Isusova upita kardinal Vannutelli kardinala Rattia:

— Primaš li izbor, koji te po crkvenom pravu diže na najvišu crkvenu vlast?«

Nekoliko časaka potraja šutnja. U duši nasljednika sv. Petra mijenjaju se osjećaji poniznosti, straha, vjere i ufanja. Napokon progovori: »Da se ne bih opirao volji Božjoj, da se ne bi činilo, da se izmičem časti, koja će teretiti moja ramena, da se ne bi moglo reći, da ne poštujem prave vrijednosti glasova i želja svojih drugova, pored sve svoje nevrijednosti, koju duboko osjećam, primam.«

A kad ga isti kardinal upita, kakovo ime izabire kao namjesnik Isusov, odgovori: »Za Pape Pija IX. postao sam članom Crkve katoličke i učinio prve korake u crkvenoj službi. Pijo X. pozvao me u Rim. Pijo je ime mira. Izabirem ime Pijo.« Zatim je dodao: »Hoću da prvi blagoslov, što ću ga dati, bude zalog mira, za kojim teže ljudi ne samo u Rimu i Italiji, već u čitavoj Crkvi i na cijelom svijetu. Blagoslovit ću narod s vanjskog balkona sv. Petra.« I to je prvi put iza g. 1870., što se Papa pokazao na tom balkonu, da blagoslovi nebrojeno mnoštvo svijeta, što se skupio na trgu sv. Petra.

Rad je novoga Pape nastavak rada njegovih slavnih prethodnika Pija X. i Benedikta XV. Pijo X. uzeo je sebi za načelo »sve obnoviti u Kristu.« Benedikt XV. nastojao je da usreći svijet mirom Kristovim . I jedno i drugo ujedinit će Pijo XI. u svojoj lozinki: »Mir Kristov u kraljevstvu Kristovu.«

Krist mora postati Kraljem na čitavom svijetu. Stoga Papa tako živo pomaže misijonare u njihovim nastojanjima oko obraćenja pogana. U kraljevstvu mora vladati Isusova sloga. Stoga Papa ulaže sve sile, da se povrate u sv. Crkvu djeca, što su se odijelila od svoje Majke, pa stradaju kao siročad.

Nastojanje oko mira Kristova u kraljevstvu Kristovu potaklo je sv. Oca, da što prije uredi nepovoljne prilike, što su opstojale između sv. Stolice i talijanske vlade. I ugovori, što ih sv. Otac sklopio s raznim državama, idu za istom svrhom.

Ahil Ratti kao bogoslovac.

F. Mašić D. I.

PIJO XI. I PAPINSKA DRŽAVA.

AV JE katolički svijet odahnuo i iz dubine srca Boga hvalio, kad je lanjske godine 1929. na 11. dan mjeseca veljače potpisan glasoviti ugovor između slavno vladajućeg Pape Pija XI. i talijanske vlade: tim je ugovorom kraljevina Italija priznala Papinsku državu pod imenom »Vatikanski grad — Città dal Vaticano.« — Da bolje razumijemo zamašaj i značenje ovoga događaja, posegnut nam je natrag u davne vijekove.

Grad je Rim već od prvih kršćanskih stoljeća vazda bio srce kršćanstva, a to zato, jer je u Rimu stolovao i umro mučeničkom smrću prvak apostola, sveti Petar, namjesnik Isusa Krista, vidljiva glava svekolike Crkve Božje na zemlji. Petar je dalje živio u Crkvi u svojim nasljednicima na biskupskoj stolici rimskoj u Papama. Duhovna vlast rimskih biskupa uživala je tolik ugled, da su Pape u burnim vjekovima seobe narodâ postali zaštitnici i pobornici slobode nesamo grada Rima nego i velikoga dijela Italije. Tako je na pr. Papa Leon Veliki g. 452. spasio Rim i Italiju, kad su divlji Huni pod svojim vladarom Atilom ognjem i mačem pustošili talijansku zemlju i prijetili propašću Rimu. Poslije su došli ratoborni Longobardi i otimali komad po komad Italije, dok su grčki carevi, zakoniti vladari Italije, što od nehaja što od nevolje puštali, da Longobardi drže u strahu Rim te pljačkaju i otimlju zemlju i gradove, što su ih Pape posjedovali pod imenom »baštine svetoga Petra.« U tim teškim vremenima sva se Italija obraćala nasljednicima svetoga Petra moleći pomoć i zaštitu. Pape su se odazivali ovim vapajima, pa su veoma mnogo učinili za slobodu i sigurnost naroda, osobito grada Rima. Od g. 727. u rimskoj je vojvodini pravi vladar Papa. Papina je država porasla darovnicom franačkoga kralja Pipina Maloga, koji je svladao Longobarde (756.) i darovao Papi znamenitu Ravenu i još mnogo drugih gradova. Papinska se država — baština svetoga Petra — s vremenom raširila te obuhvatala velik dio Italije, a nepristrana povijest uči, da je čovječanstvo, napose pak Crkva, od te crkvene države imala velike koristi. Da spomenem samo jednu blagodat: Crkva je mogla u tadašnjim prilikama s uspjehom braniti svoju slobodu suprot presizanju raznih vladara, koji su nastojali da od slobodne Crkve učine robinju. A koliko je papinska država pomagala katolike i druge kršćanske narode u njihovoj borbi s krvoločnim Osmanlijama! Pomagala ih je i vojskom i novcem. Tu su pomoć uživali i naši hrvatski djedovi, kad su se borili »za krst časni i slobodu zlatnu.«

Kršćanski duh stvorio je Papinsku državu, pa kad je krivnjom Lutera i njegovih potomaka taj duh malaksao i stao vladati svijetom duh protivan Isusu Kristu, onda je Papinska država propadala, dok joj **»sjedinjena Italija«** g. 1870. ne ote i zadnje, što je imala — grad **Rim.** Odonda su pape bili kao sužnjevi u Vatikanu, drevnoj i časnoj palači nasljednika Petrovih. Pape su svetogrdnu otimačinu osudili, a katolici su diljem svijeta nebrojeno puta u svečanim zgodama zahtijevali, da se ta najstarija i tisućljetnim pravom posvećena država uspostavi. Ali u Italiji su gospodarile poznate mračne sile, zakleti dušmani katoličke Crkve a evropski vladari nisu se makli da bi se popravila nepravda učinjena glavi Crkve i katoličkim narodima.

Tako je to trajalo dugih 59 godina (1870-1929).

Međutim je Italija sve jače osjećala, koliko njoj samoj škodi što je u neprijateljstvu sa Svetom Stolicom. Poslije svjetskoga

rata našla se Italija čak u velikoj opasnosti, da pane pod vlast krutoga komunizma, a to bi joj donijelo propast kao što je donijelo i Rusiji. S druge strane i Pape su pokazivali sklonost, da pomognu Italiji do izmirenja, ali samo uz pogodbu: Papa mora biti potpuno slobodan u vršenju svoje uzvišene službe. Kao zora novog vremena bio je čin Pape Pija XI., kad je na sam dan svog izbora — 6. veljače 1922. — izašao na pročelje crkve svetoga Petra te gradu Rimu i čitavom svijetu — Urbi et orbi — dao svoj apostolski blagoslov. Od godine 1870., kad su Talijani oteli Papi Rim, nijedan Papa nije dao toga blagoslova, koji je inače bio u običaju od davnih vremena. Još je jasnije izrazio svoju misao Pijo XI. u prvom pismu katoličkom svijetu rekavši: »Italija nema i ne će imati da se čega boji od Svete Stolice.«

Crkva sv. Petra na dan krunjenja Pija XI.

Talijanska je vlada dobro shvatila riječi velikoga Pape pa je prihvatila ruku Oca, koji je nosio svijetu »mir Kristov u kraljevstvu Kristovu.« Zato je izdavala zakone, koji su išli u prilog Crkvi, pa je poslije uzela pregovarati sa Svetom Stolicom, kako bi se »rimsko pitanje« riješilo na zadovoljstvo i Crkve i talijanske države. Plod dugih i temeljitih pregovora jest znameniti »lateranski ugovor«, prozvan po lateranskoj palači, u kojoj su ga potpisali u ime Pape kardinal Petar Gaspari, a u ime Italije ministar Benito Mussolini na svetkovinu Ukazanja Gospe Lurdske 11. veljače 1929.

Time je priznala Italija, da je Papa vladar na onom području Rima, koje se zove Vatikanski grad, i kao vladar vrši sva vladarska prava; kao odštetu za crkvena imanja i za negdašnje crkvene pokrajine daje Svetoj Stolici određenu svotu novaca; odnosi između Crkve i talijanske države uređeni su konkordatom. Sveta pak Stolica u lateranskom ugovoru pri-

znaje kraljevinu Italiju, odriče se negdašnjih pokrajina papinske države te izjavljuje, da je rimsko pitanje riješeno.

Radi lateranskog ugovora i uspostave papinske države nastala je velika radost po cijelom svijetu, gdjegod biju katolička srca. Papa je slobodan! Istina, nekima se činilo, da je opseg papinske države odveć malen, ali zapravo je Papa pokazao veliku mudrost, što se zadovoljio s tako malenim područjem, na kojem nema ni punih šest stotina duša. Pijo XI. izjavio je u tom pogledu značajne riječi: »Mi smo htjeli pokazati, da Namjesnika Isusa Krista ne vodi požuda za zemaljskim imanjima. . . I najmanje područje dovoljno je da se vrši vladarska vlast. . . Čini nam se, da smo se u tom ugledali u svetoga Franju Asiškoga: On je imao upravo toliko tijela, koliko je trebalo da bude duša sjedinjena s njim. . . Područje, koje smo sebi pridržali i koje nam je priznato, izgleda doduše maleno; no uistinu ono je veliko, pače najveće na svijetu. . . Kad jedno područje krije i čuva grob prvaka apostolskoga — sv. Petra, — onda se smije reći, da na svijetu nema područja ni većeg ni dragocjenijega.«

Uspostavom Papinske države ugled je svetog Oca još i više porastao na cijelom svijetu, a mi znamo, da će Papa taj ugled upotrebljavati za vječno i vremenito dobro svih naroda, napose, da se utre put općenitom miru i bratstvu čovječanstva. Papa je slobodan u vršenju svoje spasonosne službe. Nekad ga je znala smetati talijanska vlada, na pr. plijeneći mu pisma. Odsad toga ne će biti. Talijaska država zna dobro, da joj je prijateljstvo sa Papom od velike koristi, kaošto su to spoznale sve velike države a i mnoge malene.

Miroslav Vanino D. I.

POMOZI SVAKOME, KOLIKO MOŽEŠ.

Jednoga dana izvezao se starac Papa Pijo IX., da odahne na čistom zraku od poslova i briga. Došavši do rijeke Tibera, opazi mnoštvo svijeta skupljena na obali, gdje se nečemu smije. Pijo IX. zaustavi kočiju, izide i pođe k tomu svijetu. Svi se s poštovanjem otkriše i pokloniše sv. Ocu, koji opazi neobičan prizor: među svjetinom je drhtao ubog starac, sav mokar kao miš. Pao je u rijeku i bio srećom jož živ izvučen iz nje.

— Što ne znate jadniku pomoći, već mu se rugate? reče oštro Papa.

— Sveti Oče, ta to je židov, odgovoriše neki nazočni.

— Stid vas bilo! rasrdi se Pijo IX. A zar židov nije čovjek?

I Papa dade siromašnog starca donijeti u svoju kočiju i odveze ga sa sobom u svoju palaču, tu ga dade svom liječniku, da ga njeguje i poslije ga oporavljena otpremi kući. — Nasljedujmo dobroga sv. Oca, pomozimo koliko možemo, svakoga potrebnog, bio naše vjere i naroda ili ne bio, bio nam prijatelj ili ne prijatelj.

VELIKI EUHARISTIJSKI KONGRES
u Zagrebu od 14.—17. kolovoza 1930.

»Biskupi naši, svi biskupi cijele naše države, pozivaju nas katolike na veliki, svečani Euharistijski Kongres u Zagreb. Pozivaju nas, da Isusu Kristu, Bogu i Spasitelju našemu, iskažemo javno božansku čast, da mu se poklonimo u svetoj Euharistiji.

Svi se još dobro sjećate veličanstvenoga Euharistijskoga Kongresa od 1923. u bijelom našem Zagrebu. Svi se sjećate silnoga prizora na Jelačićevom trgu, kad je iz stotine tisuća kotaličkih grla zaorila pjesma posvete Srcu Isusovu: »Isukrste, Srcu tvom s nama naš se kuna dom ...« A ljetos nam evo opet prilike, da i još svečanije iskažemo čast i ljubav svoju Isusu. Dođite svi! Zagreb vas čeka kao milu svoju braću.«

Izvadismo ove retke iz krasnoga velikog poziva kojim »Središnji odbor za Euharistijski Kongres« zove sve katolike naše države na divnu slavu Presvetoga Sakramenta, a mi tek dodajemo našim milim čitateljima: Nek dođe svaki, koji ikako može, a svi se skupa svaki dan molimo Božanskomu Srcu, da ovaj naš Euharistijski kongres u svemu što bolje uspije na slavu Božju i spasenje besmrtnih duša.

MILOSRDNI KROJAČ.

Godine 1809. baci siloviti francuski car Napoleon I. Papu Pija VII. u tamnicu. Bilo je to u gradu gornje Italije, Savoni. Napoleonovi vojnici zakraćivahu Papi često i najnužnije stvari za život. Tako se dogodi, da se uzvišeni starac nije više imao u što ni odjenuti. Njegova je naime bijela papinska halja postala posve trošna. Stoga zamoli Papa, da bi mu je krojač pokrpio. Kad je taj dobio ono jadno otrcano Papino odijelo u ruke, udariše mu suze na oči. Uze dakle halju i pođe gradom pokazujući je. Svaki je građanin htio da ima spomen na Papu, pa je krojač morao da halju razreže u tisuće komadića. Za svaki je takav komadić dobivao zlatan ili srebren novac, da tim sašije Papi novu halju, a ostalo da mu dade kao dar. Papa je duboko ganut primio novu halju, a darovani novac dao siromasima.

Pape su posljednjih 59 godina živjeli od milostinje, koju im je darivao sav katolički svijet kao »Petrov novčić«. Sad je iza nagodbe s Italijom Papa dobio, istina, odštetu za otetu svoju državu, ali da je ta odšteta kud i kamo veća, on bi trebao i nadalje pomoć svega katoličkog svijeta, ne toliko radi svoje osobe, već radi uprave cijele Crkve Božje po svemu širokom svijetu, napose u misijskim stranama. A te mu potpore katolička srca neće nikad zakratiti. Tu pomoć traži od nas nesamo ljubav prema ocu, već i pravednost, jer on moli, radi, pati za sve nas.

PAPA PIJO XI. I SVETO JEDINSTVO.

»Da svi budu jedno kao ti, Oče, u meni i ja u tebi«. Iv. 17, 21.

PRIJE nego će Isus u smrt, ostavi apostolima i svima, koji će u nj uzvjerovati, oporuku, u kojoj preporuči i naloži svojima ljubav i jedinstvo; u kojoj zamoli Oca, da ih očuva u jedinstvu, »d a t a k o s v i j e t u p o z n a d a s i m a t i (O č e) p o s l a o«. Iv. 17, 23.

Isus želi sveto jedinstvo. Njegova prava Crkva i jest uvijek ostala jedna. Na nesreću se veliki dio kršćanskoga svijeta na istoku zaveden od carigradskog patrijarhe Fotija, u 9. stoljeću pri vremeno a pod patrijarhom Cerularijem u 11. stoljeću trajno o dijeli od te prave Isusove Crkve, koju je Gospodin povjerio Petru i njegovim nasljednicima na rimskoj stolici — Papama.

Tako nastade žalosni raskol između kršćanskog istoka i kršćanskog zapada, koji se poput otrovnog bodeža zarinu u ti jelo Crkve, nemilosrdno zabode u Presv. Srce Isusovo, koje je s tolikim vapajima na posljednoj večeri molilo: d a s v i b u d u j e d n o. Pape — namjesnici Kristovi — odvajkada su nastojali da uklone tu ranu s mističnoga tijela Crkve, da utješe Otkupiteljevo Srce i ispune zadnju mu želju: d a s v i b u d u j e d n o. Osobito se među njima ističe sadašnji jubilarac — sv. Otac Pijo XI. Sam ga je Božji promisao pripravio za apostola svetog jedinstva.

Među nesjedinjenim Slavenima. Godine 1918. tražio je pokojni Papa Benedikt XV. među svojim dostojanstvenicima koga bi mogao poslati kao svoga apostolskog vizitatora u oslobođenu Poljsku. Ahil Ratti — današnji naš sv. Otac — bio je u to vrijeme glavnim knjižničarom ogromne vatikanske knjižnice. Kao takav naučio je i nešto ruski, pa stoga Benedikt XV. izabra njega i posla u Poljsku. Poslije bi on kao Papa znao u šali reći: »Ruski jezik je kriv što sam postao Papom«. U Poljskoj je Ratti ostao tri godine i — osobito u istočnim dijelovima — vrlo često dolazio u dodir s nesjedinjenim Bjelorusima i Ukrajincima. Divio se tu velikoj pobožnosti i dugim sabranim molitvama toga puka i žalio, što se takav dobri narod nalazi izvan ovčinjaka Kristova. Kasnije je kao Papa potaknuo i blagoslovio rad misionara francuskog Isusovca Bourgeois-a, koji je mnoga sela nesjedinjenih združio s Crkvom katoličkom.

Pijo XI. i patnička Rusija. Svih nesjedinjenih ima oko 150 milijuna, od toga preko 100 milijuna u samoj Rusiji. Koje čudo stoga, da je sv. Otac baš na Rusiju svratio osobitu pažnju. Osim toga je taj silni ruski narod, koji ima u svojim rukama šestinu čitave zemlje, zadesila iza rata najužasnija nesreća. Milijuni se ruskih života ugasiše u groznom građanskom klanju, a što je

još strašnije, milijuni se ruskih duša nađoše u pogibelji, da propanu zauvijek, zavedeni i potlačeni od boljševičkoga bezboštva. Ahil Ratti se u to vrijeme nalazi na boljševičkoj granici. Srce ga vuče da svojim mukama, vlastitom krvlju ublaži rane patničkih ruskih duša. I on moli Benedikta XV. za dopuštenje, da smije u Rusiju, ne sakrivajući svoje čežnje za mučeništvom: »Mislim, piše on, da su za spasenje toga nepreglednoga kraja potrebne nesamo molitve, već i krv katoličkih svećenika, nesamo ruskih, već i iz drugih krajeva«. Bežičnim brzojavom traži on 1918. od Sovjeta vizum za Petrograd, ali ne dobiva odgovora. Ne mogavši sâm u Rusiju, nastoji da pomogne onima, koji se nalaze u pandžama boljševika. Posreduje kod sovjeta i spasava mohilevskoga nadbiskupa Roppa. Kasnije se kao Papa zauzimlje za biskupa Cieplaka i spasava ga 1924. od strijeljanja. Njegovo zauzimanje izbavlja u septembru 1922. od osude i pravoslavnoga patrijarhu Tihona.

Papinski Istočni Zavod 1929.

Na drugom mjestu govori Glasnik o radu sv. Oca za Rusiju u vrijeme glada. Na 5. svibnja 1922. nagovara Papa evropske državnike, koji se sastadoše u Genovi na dogovor, da ne priznaju sovjeta dotle, dok boljševici ne zajamče u Rusiji potpunu slobodu vjere i savjesti i dok ne vrate sve crkveno sveto posuđe. Diplomate ne poslušaše Pape, sklopiše prijateljstvo sa sovjetima, a ovi nastaviše divljačkim progonjenjem vjere i najgadnijim kvarenjem mladeži.

No sv. Otac ne očajava. Da pomogne progonjenim katolicima u Rusiji, šalje im u više navrata biskupa D'Herbigny-a, da ih okrijepi i utješi. U srpnju 1928. postavlja temeljni kamen za ruski zavod u Rimu, u kojem će se pripravljati mladi ruski misijonari, koji će, kad kucne Božji čas, da pođu u Rusiju i privedu je opet Kristu — i opet je učine svetom Rusijom.

Kada je zadnjih mjeseci 1929. godine bezbožno divljanje

ruskih tirana poskočilo i stalo rušiti bezbrojne ruske crkve, pretvarati ih u spremišta i kina, zatvarati i ubijati Kristove vjernike i njihove pastire, Pijo XI. gromovitim glasom zajedničkog Oca, protestira protiv tih užasnih nasilja i pozivlje 2. veljače 1930. savkoliki kršćanski svijet na molitvenu križarsku vojnu za spasenje Rusije. Kristovo se stado listom odaziv lje i sa sviju krajeva svijeta diže se — osobito na Josipovo — zajednički vapaj Oca i djece: Spasitelju svijeta, spasi Rusiju.

Ta bi molitva trebala da bude i našom svagdanjom molitvom, da nas svaki dan sjeća naše progonjene ruske braće, kao što ih se sjeća i Sv. Otac: »Svakoga dana, reče on jednom zgodom, svakoga dana bez izuzetka, čim se probudimo, sjetimo se Rusije, na nju mislimo kod sv. Mise, na svenjene svećenike, na svenjene ispovjedaoce, na svenjene vjernike, katolike i nekatolike. Kod svake sv. Mise ulazimo Gospodinom Isusom u Rusiju. Svakog dana prolazi Isus s nama Rusijom: od Minska do Vladivostoka, od Tiflisa do Soloveckih otoka. Mi ih zajedno blagosivamo, molimo se, nadamo se, a naročito zajedno s njima, sa svima njima trpimo.« Krasne li pouke i primjera za nas!

Pijo XI. i ostala istočna braća. Knjige bismo mogli ispisati, kad bismo htjeli nabrojiti sve, što je uzvišeni jubilarac učinio za ostalu istočnu braću. Zadovoljit ćemo se samo s glavnijim stvarima.

Iza rata je siromašni armenski narod doživio užasno crnih dana. Turci su htjeli da ga izbrišu s lica zemlje. Ubijali su mu i zatvarali vođe, biskupe i svećenike mučili i progonili, na stotine crkava pozatvarali i porušili, na hiljade vjernika poklali ili rastjerali na sva četiri kraja svijeta.

Papa je prvi i jedini koji se zauzimlje za tu progonjenu »raju«. 2. listopada 1922. šalje on svoga nuncija u Rumunjskoj, Msgra Marmaggi-a u Tursku Kemal-paši i traži da prestanu nečovječni pokolji. U srpnju 1928. očinski pozivlje sve armenske biskupe k sebi u Rim, da se tu uza nj porazgovore o velikim potrebama svoga razasutog stada.

Sve to još nije dosta velikom srcu Pijevu. On hoće da se sav katolički svijet zanima za istok, da svi katolici mole za povratak nesjedinjenih. Stoga On usavršuje Istočni Zavod u Rimu i enciklikom pozivlje sve katoličke biskupe da pošalju bar jednoga od svojih svećenika na taj zavod, koji će onda iza svršenih nauka poticati svećenstvo i vjernike na molitvu i rad za sveto jedinstvo.

12. studenoga 1923., za tristogodišnjice smrti sv. Jozafata Kuncevića, mučenika za jedinstvo crkveno, upravlja sv. Otac kršćanskomu svijetu encikličko pismo Ecclesiam Dei, u kojem pozivlje sve Kristove vjernike da osobito na tri načina

uskoravaju onaj blaženi čas, koji će biti jedno stado i jedan Pastir, a to su: štovanje sv. Euharistije, čašćenje bl. Gospe i zazivanje istočnih svetaca, koje slavi istočna i zapadna Crkva.

Pijo XI. govori nam s Gospodinom: Molite, molite! Zna naime sv. Otac, da je Gospodin mnogo toga ostavio nama, da sami dobijemo svojim molitvama. Zna sv. Otac, da je nesrećni raskol zato tako dugo trajao, jer se kršćanski puk za svoju nesjedinjenu braću premalo molio.

I tim, što je Papa Pijo XI. 1923. cijelu Crkvu — a 1927. za jubileja sv. Ćirila u listu našim biskupima posebno nas slavenske katolike — upozorio na veliku dužnost molitve za nesjedinjenu braću, postao je On najveći dobročinitelj istoka, jedan od najvećih Papa apostola svetoga jedinstva. Valja samo da se djeca povedu za prekrasnim primjerom svoga Oca i ustrajno se mole, da se što prije ispuni vruća želja Srca Isusova: da svi budu jedno.

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

KRV I ŽIVOT ZA SV. OCA!

Mizael de Pas stupio je god. 1860. u papinsku vojsku kao dobrovoljac. On bijaše prvi, koji proli krv svoju i prikaza život za sv. Oca svega kršćanstva.

General de la Moriciére, koji primi Mizaela u četu hrabrih vojnika, bijaše ispočetka nešto nepovjerljiv, jer imađaše posla s čovjekom slabunjave i neugledne spoljašnosti. No doskora se pokaza, da u tom nježnom tijelu bije lavlje srce.

Mizael je imao slutnju da će svoju pripravnost i hrabrost platiti životom. Upoznao je sav zamašaj svoje žrtve. Neustrašivo i bez ikakve samoobrane dade krv svoju za sv. Oca. Oproštajuć se od svoje sestre u Marseille-u reče: »Umrem li, ništa ne ćete izgubiti, jer će moja krv biti na spasenje domovini i obitelji mojoj.«

Bilo je 16. rujna, dva dana prije bitke kod Castelfidardo. Njegov ga general sa još 4 druga pošalje prema Osimo, neka izvidi da li je most još čitav. Tom ga zgodom pogodi pjemonteška kugla, i on klone ranjen u krilo svojih drugova. Krvlju oblivena odnesoše ga za nekoliko sati u bližu crkvu loretsku. Kako se to lijepo slučilo! Od rane je mladosti naš Mizael štovao baš loretsku bl. Gospu.

»Kako sam sretan, što sam prvi pao žrtvom za Božju stvar, za prava sv. Stolice!« ponavljaše neprestance. Pri tom je vrlo ustrpljivo i boguodano trpio žestoke boli. — Kad je doznao za ovaj slučaj vojni svećenik, usklikne: »Ah dobri gospodin de Pas, on bijaše cvijet svih valjanih junaka!«

Primivši sv. sakramente umirućih imao se 18. podvrći operaciji, koju liječnik proglasi nepotrebnom i nekorisnom. Tako je

trpio još 6 dana gorke muke. Zadnje noći pred smrt opazi, gdje č. s. bolničarka plače kraj njegova kreveta. »Zašto plačete?« upita Mizael. — Skanjujući se reče sestra: »Jer vam je jako zlo.« — »O moj Bože«, otpovrnu junački vojnik, »tim bolje, ako umrem. Mislim, da sam se dobro pripravio na smrt; tko zna, možda poslije, ne bi bilo tako dobro.«

Smrtne ostatke prenesoše u Lille i sahraniše s izvanrednim počastima. A srce njegovo, koje je kucalo za Boga, sv. Crkvu njegovu i za vidljivu glavu sv. Oca, počiva — prema izričnoj želji Mizaelovoj — u loretskoj crkvi, na onom mjestu, gdje je ranjenik počivao nekoliko sati. . . —

•

Dodajmo ukratko još jedan poznati primjer iz iste godine.

Pavao Parceveaux, rođen 1831. na dvorcu u Tronjoly, blizu Saint Pol-de-Léon, bijaše pun mladelačkoga žara i poleta, nevinoga veselja, kršćanskog oduševljenja. — God. 1860. odazove se i on sa svojom milom Bretagnom pozivu sv. Oca Pija IX. i stupi u redove dobrovoljaca, koji su bili pripravni da brane prava papina do zadnjega daha života. U predvečerje bitke kod Castelfidardo uredi svoje račune s dragim Bogom. Par sati zatim, na početku bitke, pogodi ga neprijateljsko tane ravno u grudi. Prenesen bi u bolnicu u Osimo, odakle pisa zadnji list svojoj dobroj majci. Iz toga pisma vadimo ove prekrasne riječi: »Moja duša pripada Bogu, moje tijelo našoj dragoj Gospi loretskoj, moje srce mojoj miloj majci.«

Kako je lijepa i dirljiva ovakova smrt!

Dušu Bogu! Bog ju je stvorio. Njemu je vraća. Pouzdano se nadamo, da mu duša zaista uživa rajsko veselje.

Tijelo Mariji! O nebeska Majko! Još se nije čulo, da si odbila molbe svojih vjernih štovatelja.

Srce majci! Boljet će je doduše, što je izgubila sina miljenika, ali opet radosno će zahvaljivati Bogu, što je primio ovu žrtvu. — Ovo srce miruje u crkvi od Cléder, kamo je često išla majka, da se pomoli i da crpe utjehu u svetištu Gospinu.

•

A šta ćemo mi? Od nas ne traži nitko tako velikih žrtava. B r a n i m o prava sv. Stolice riječju i perom! M o l i m o se za sv. Oca i za procvat Crkve Kristove u srcima vjernika! Činimo barem ono, što možemo, ali čitavim srcem, odvažno, s pouzdanjem u promisao Božji, koji i danas ravna udesom svoje Zaručnice na zemlji! **Vj. Lončar D. I.**

ČUVAJ GA SE.

»Čim opaziš, da koji čovjek, koja knjiga ili novina zlo govori o Papi, o njegovu ugledu i njegovim poslovima, nek ti bude sumnjiv takav čovjek i takvo štivo, zatvori uši, čuvaj ga se. Od zla je.« Msgr. de Segur.

SVETI PETAR.

Sveti Petar apostol
Kao vjetar nagao
A ko dijete ponizan.
Od svih više ljubio
Spasitelja Isusa,
I Isus mu predao
Svoje janjce i ovce
— Sve kršćanske dušice —
Da ih hrani naukom;
Dao mu je ključeve,
Da im nebo otvara
O da, on je Isusa
Nekada zatajao,
Al se poslije kajao.
Suze mu na licima
Ko dva žlijepka izduble.
Dva'est i pet godina
U Rimu je živio,
Narod Božji učio.
Tad ustao Nerun car.
Da obori sveti Križ.
Starcu Papi kršćani
Prestrašeni zborili:
»Mili oče, kuda će
Ovce, janjci bez tebe?
Bježi kamo van grada
I poišti skrovište,
Dok se bura ne smiri!«
Otac djecu posluša
I ujutru u zoru
Opiruć se palicom
Krene cestom Apijskom.
Komad puta prešo vec,
Kad najednom putnika
U bjelini opazi,
Gdje put njega dolazi.
Gleda, gleda... Bože moj!
To Gospodin glavom je.
Kleknu Petar zadivljen:
— Kamo ćeš, Gospodine?
»Idem u Rim, da me tu
Po drugi put razapnu.«
I mahom Ga nestade.
Petar odmah shvatio
Pa se natrag povrati.
Tad ga Nerun uhvati,
U tamnicu postavi.
Zatim bude Petar svet
Glavom dolje razapet.
Kasnije su vjernici
Tijelo mu sahranili,
Gdjeno brijeg je Vatikan.
Tu grobnica njegova
Crkvom posta najvećom
Na svem svijetu širokom.
Sa svih strana kršćani
U nju molit dolaze;
Pa i guslar ondje je
Tiho gudeć prosio:
»Sveti Petre, očuvaj
I moj narod hrvatski,
Da nikad ne propane,
Da ti vjeran ostane
U sve vijeke vjekova. Amen.

Guslar.

SV. OTAC PIJO XI. I DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE.

Često se čuje tužba, da u nas nema ljudi svjetovnjaka, koji bi mogli voditi Katoličku akciju: o f e n z i v u b o r b e n i h k a t o l i č k i h s i l a p r o t i v b e z v j e r s t v a. Nesamo svaka biskupija, već svaki dekanat, svaka župa i svako selo trebali bi nekoliko duboko uvjerenih i čvrstih muževa, žena, djevojaka i mladića, koji će se velikodušno žrtvovati ne sebično i s potpunim razumijevanjem raditi za ciljeve Katoličke akcije. Časnika i vrsnih vođa treba križarska vojska. Gdje i kako ih naći? U domu duh. vježba, po duh. vježbama, odgovara sv. Otac Pijo XI.

Primjer Isusa i apostola.

Ovim se putem i načinom često znao poslužiti Gospodin naš obrazujući vijesnike Evanđelja. Sam božanski Učitelj proveo je duge godine u samoći nazaretske kućice. Ali to mu nije bilo dosta. Prije no će narodima punim svijetlom zasjati i odgajati ih za dobra nebeska, htio je još čitavih četrdeset dana provesti u gluhoj samoći pustinje. Pače i usred najjačeg apostolskog rada pozivao bi češće apostole u prijatnu samoću i šutnju. »Dođite vi sami nasamo u pustinju i malo se odmorite.« I kad je iz ove tužne zemlje otišao na nebo, htio je, da se ovi isti njegovi apostoli i učenici pripravljaju i usavršivaju u jeruzalemskoj blagovaonici, gdje su »jednodušno postojani u molitvi« kroz cijelih deset dana, postali dostojni da prime Duha Svetoga. Vrijedno je, da ovo spominjemo Tu se nalazi prvo nagoviještanje duh. vježbi. A iz te samoće ustade Crkva vječno jaka i žilava. U njoj se uz nazočnost Bogorodice Djevice Marije i pod blagoslovenim utjecajem Njezine jake pomoći obrazovaše oni, koje s pravom možemo nazvati pretečama Katoličke akcije.

U povijesti Crkve.

Od onog se dana vršenje duh. vježbi — ne doduše pod tim imenom i na način, kako ih danas činimo — barem u stvari »među drevnim kršćanima udomilo.« Tako uči sv. Franjo Saleški, a potvrđuju jasni tragovi u djelima svetih Otaca. Sv. Petar Hrizolog, vršnjak sv. Jeronima, ovako poziva vjernike: »Dali smo tijelu godinu dajmo duši nekoliko dana. — Živimo malo Bogu, kad smo čitavo vrijeme živjeli svjetovnim stvarima. . . U ušima našim neka zazvuči glas Božji. . . Neka buka obitelji ne buni našega slušanja. . . Ovako utvrđeni i ovako poučeni navijestimo rat grijesima . . . i budimo uvjereni, da ćemo pobijediti.

S vremenom je ljude više obuzimala želja za ovakovim mirom i samoćom. Što burnija vremena proživljava ljudska zajednica, to jače Duh Božji čovjeka žedna pravde i istine zove u samoću, da se tu oslobodi tjelesnih požuda i u dvorovima Duha, gdje šuti štropot zemaljskih briga, uživa u svetom razmišljanju i vječnim nasladama.

Savjet sv. Oca.

»Savjetujemo, časna braćo, da se velikom brigom u duh. vježbama uzgajaju mnogobrojne čete Katoličke akcije, koju ne prestajemo i ne ćemo nikad prestati svim silama preporučivati i unapređivati, jer je ona veoma korisno — da ne rečemo potrebno — učestvovanje svjetovnjaka u hijerarhičkom apostolatu. Doista ne možemo riječima dosta jasno izreći onu veliku radost, koju smo osjetili, kada smo dočuli da je gotovo svagdje uređen posebni niz duh. vježbi, u kojima se obrazuju svi miroljubivi i revni vojnici Kristovi, a naročito odredi novaka. Nesamo da oni tu postaju spretniji i spremniji, da biju sveti boj Gospodnji, nego ujedno nalaze uporište, na kojem će svom kršćanskom životu dati savršenije oblike, a nerijetko čuju u svom srcu tajinstveni glas Boga, koji ih zove k svetoj službi svećeničkoj ili redovničkoj. Sjajni je to osvit nebeskih dobara. Potpuni dan će doskora svanuti, čim se samo navika duh. vježbi još više rasprostrani i pametno presadi među razna katolička udruženja, naročito omladinska.« **I. Kozelj D. I.**

UPLATIŠE ZA »DOM DUH. VJEŽBI«.

Hiljadari: Svoboda Miroslav, Bjelovar — Vujnović Matilda, Zagreb — Kazić Marija, Zagreb.

Po 100 Din.: † Vukšić Pavao, Dobrljin — Lončar Vlatka, Pitomača.

Od 80—30 Din.: Belešić Antun, Zagreb (30 D.) — Bandur Zenaide, Zgrb (40 D.) — Borovac Danijel, Zgrb (30 D.) — Livić Jaka, Prvić Luka (80 D.).

Po 10 D.: Kokot Lovre, Split — Pavišić Barbara, Zgrb — Obuljen Niko, Lopud — Iskrač Amalija, Zagreb — Crnković Bara, Vukmanić — Dr. Duh Franjo, župnik, Martijanec — Topolčić Agneca, Severin (Bjel.) — Juraja Julika, Repušnica — Janeš Marija, Mali lug (Gerovo) — Dorkoč Veronika, Siber Jani, Bospa Ana, Dorkoč Luka, Novi Sad. — **Iz Zagreba:** Prejac Juraj, Žmara Ivan, Magić Pavao, Gajski Ivan, Kralj Ivan, Brajević Jerko, Häusler Josip, Morović Martin, Kolačko Đuro, Srečec Josip, Kocijan N., Popović Franjo, Franješević Petar, Martinjak Franjo, Vodvažka Avelin, Kovačić Josip, Vuković Franjo, Žibrat N., Kutnjak Josip, Marošević Matija, Tomašec Jakov, Canki Stjepan, Sakač Gabrijel, Crnković Ivan, Klaić Adolf, Rodman Franjo, Penezić Josip, Kramer Elza, Galić Pavao, Markeš Franjo.

Opeke: Po 5: Lovrić Kata, Veljaci Vitina — Stupić Elizabeta, Paraker Marija, Hercog Albin, Hercog Mihajlo, Irig — Tomaši Jolanka, Vel. Pomoćin — Matijević Pero, Pavlović Ilija, Radunice (Maglaj) — Bošnjak Anica, Opatija — Toth Ana, Zagreb. —

Iz Amerike: Po 1 dol.: Kosoković Stjepan, Pittsburgh — Huzjak Đora, Dayton, Oh. — Rudar Ivan, Martinković Franca, Pittsburgh. — Pavlić Ana, Norris, Ill — Radošević Marija, Rock Springs, Wyo. **Po 2 dol.:** Majnar Jure, obitelj Starešinec, Pittsburgh — Demić Anica, Salmon, Id. — Crnković Mary, Canton, Ill. — Čačić Blaž, Lucija, Anka, Jelka, Broockfield, Ill. — Šepich Ferdinand, St. David, Ill. — Jederlinić M. F., New-York — Wincek Ana, Lorain, Oh. — Bajda Petar, Beaver, Pa. — Gustin Bara, Steelton, Pa. **Po 4 dol.:** Klasnić Ivan, Pittsburgh, Pa. — Borich Kate, Calumet, Mich. — Perla Amalija, Aspen, Co. (3:50 dol.) **5 dol.:** Kekić Nikola, Cleveland. — Pamić Gabrijela, S. Piedro in Selva (10 lira).

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za Duhovne vježbe daje **A. Alfirević D. I. Zagreb I, 147.**

PAPA PIJO XI. I MALI KRIŽARI.

3. prosinca 1923., primio je sv. Otac Pijo XI. jedno izaslanstvo Apostolata molitve te je tom prilikom ovo rekao o Malim Križarima:

— »Uistinu je sve to nešto krasno: Apostolstvo molitve. Obitelji posvećene Presvetom Srcu, Mali Križari! Ova su nam društva tako draga i tako mnogo obećavaju, da ne možemo ništa ljepše poželjeti. Jer nitko poput vas, osobito poput Malih Križara, ne dolazi ususret našoj najžarčoj želji, da se molite, da se sva djeca mole za svoga zajedničkog Oca. Nešto ćemo vam povjeriti, Mali Križari; vi ćete Nas razumjeti. Mi smo uvijek osjećali, da su nam potrebne molitve. Ali toga nismo nikad tako osjećali, kao od onoga časa, kad nas je Bog, iako smo nedostojni, odredio za ovu Stolicu.

Na čelu Apostolata molitve stupaju Mali Križari. Tako i mora biti, jer je molitva vaša velika snaga, koja izvire iz srca, što je već od svoje naravi otvoreno. Prvoga ste pobijedili svojom milinom i dražešću Isusa. Dok je Isus bio vidljivo na ovom svijetu, tražio je vas, i volio vas tako, da su vam radi toga zavidali odrasli, što ste bili oko njega. Stoga nema sumnje, da je presveto Srce prvo spremno, da odmah usliša vaše molitve. Dobro je da se sjećate, kako ste moćni kod njega.«

IZ USTA DJECE.

Slavni francuski biskup de Segur pripovijeda ovo: — Jednoga dana vodio nâs nekoliko Francuza mali pastir iz Sabinskih gora u okolici Rima. Idući htio sam da vidim, zna li katekizam i divio sam se, kako taj mališ tako ubog i jadno obučen točno i krasno odgovara na svako moje pitanje. Pitao sam ga dakako talijanski. Upitah ga napokon, tko je Papa. Nato dječarac stade, skinu kapu s glave i reče svečano: »Christo in terra — Papa je Krist na zemlji!«

ZAHVALNICE

ZAHVALNICE.

Zagreb. Bio sam u teškoj neprilici, pa kad me moj činovnik upitao, kako ću izići iz teškoće, odgovorim mu smiješeći se: Ne znam, ali sam uvjeren da će Presv. Srce pomoći. Činovnik se nije mogao dosta načuditi, kako se još mogu smijati. Ali ja se nisam prevario u nadi. — O kad bi ljudi sve svoje pouzdanje stavili u Presv. Srce, sigurno bi se vazda uvjerili, da Ono ne ostavlja nikoga. **J. K.**

KRIŽIĆ OD RUŽA.

Zagreb. Zapala sam u bezbroj teškoća iza smrti svog muža, višeg časnika, koji je pao u svjetskom ratu. Molila sam mnogo, osobito sv. Malu Terezijo. Jednog dana bila sam potištena kao nikada. Plakala sam sa svojom vjernom štićenicom. Najedamput čujemo korake u sobi kraj nas. Začudimo se, otvorimo vrata, ali unutra nigdje nikoga. Vratimo se i opet čujemo korake. Uzbuđene iznova uđemo. I opet nikoga. Ali na svoje čudo opazih na svom krevetu križić od ruža, posve slično složen kao križić na svetičinoj slici iznad kreveta. Iz srca mi nesta gorčine, u nj se useli mir. Hvala Ti, mila sv. Terezijo! **S. K.**

NEBESKI LIJEČNIK.

Austrija. Bila sam vrlo bolesna. Išla sam k više liječnika, bila sam u bolnici dva mjeseca, ali bez ikakove pomoći. Srećom pružila mi dobra ruka Glasnik. Čitala sam u zahvalnicama, kako je Presv. Srce mnoge izliječilo, koji ga devetnicom zamoliše za pomoć. Odlučila sam i ja isto učiniti. I Presv. Srce me uslišalo: potpuno sam ozdravila. **M. H.**

PRESVETO SRCE BRANI SVOJE.

Lika. U cijeloj okolici vladala je grlica. Već se jedva nalazilo dijete da nije obolilo, a dosta ih je i pomrlo. I moja kćerkica oboli. Bili smo u velikoj brizi. Pozovemo liječnika, koji izjavi, da je stanje opasno. Bolest je napredovala. Odmah sam pomislila i na nebeskog Liječnika i sa velikim pouzdanjem utečem se devetnicom Presv. Srcu. Sutradan odmah je mogla pomalo jesti, a iza tri dana je bila zdrava. Slava Presvetom Srcu! **O. K.**

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Alberhill MĆ Zahvalna za sretno putovanje daruje dol. 3.— **Bakar** TR Za mnoge milosti dar D. 20 — **Bakarac** LjS Za dobivenu milost dar D. 50 — **Banjaluka** MB Presv. Srce pomoglo me u velikim neprilikama životnim, dar D. 5. — **Banovci** MK Vratio se mir u obitelj — **Beograd** IV Ozdravila me Gospa Lurdska. — **Bribir** MP Po zagovoru sv. Ante i † Langa dobila mnogo milosti, dar D. 30 — AK Za mnoge milosti dar D. 20 — **Bošnjaci** MM Pomožena u bolesti, dar D. 50 — **Brezovica** ŠP Oslobođena od nesreće, dar D. 10. — **Brusje** LM Ozdravila od teške bolesti. — **Chicago** LA Za zdravlje djeteta dar Dol. 2·25 — **Ciglena** KH Presv. Srce pomoglo me u teškim neprilikama, dar D. 10 — **Columbus Ohio** AD Sretno mi stigle kćeri iz stare domovine — **Detroit Mich** MM Ozdravio sin, hvala Srcu Is., Mar. i sv. Anti. — **Dijankovac** MD Za primljene milosti, dar D. 25 — **Durdanci** KN Presv. Srce blagoslovilo mi kuću i gospodarstvo, dar D. 10. — **Fužine** NP Ozdravio sin od teške bolesti, dar D. 50. — **Gerovo** LjK Ispunila mi se želja, dar D. 10. — **Glogovac** AI Za mnoge primljene milosti dar D. 10. — **Gospić** NN Hvala sv. Josipu na velikoj pomoći. — **Gračani** KR Ozdravila, dar D. 20. — **AB** Za milosti u bolesti. — **Graduna** MJ Za primljene milosti dar D. 20. —

Hercegsanto El Presv. Srce pomaže u bolesti. — **Indijan-Harbor** KP Uslišalo me Presv. Srce, dar Dol. 3.— **Jelsa** PG Za milosti. — **Johnstown Pa** FB Za primljenu milost dar Dol. 1.— **Kamensko** HK Često našla pomoć u raznim poteškoćama, dar D. 10. — **Kiseljak** DČ Presv. Srce vratilo mi zdravlje. — **Kobaš** JK Bolesnica primila sv. sakramente. — **Komletinci** MŠ Presv. Srce oslobodilo me klevete, dar D. 20. — LAP Za uslišanu molitvu dar D. 20. — **Koprivnica** MK Nebeski zaštitnici pomogli me u velikoj neprilici. — **Kostrena** NM Sin sretno položio ispit, dar D. 10. — **Kraj D.** Za primljene milosti dar D. 10. — **Kraljeva V.** DS Za milost po zagovoru sv. Josipa dar D. 20. — **Krapinske Toplice** JO Ozdravila kćerka po zagovoru B. D. Marije, dar D. 10. — **Križevci** VG Presv. Srce uslišalo mi molbu, dar D. 100. — **Loka** DM Ozdravilo dijete. — **Milohnići** KM Po zagovoru nebeskih zaštitnika dobio uz druge milosti i namještenje, dar D. 10. — **Mrkopalj** AŠ Za milosti. — **Ned. D.** AV Ozdravila, dar Dol. 1.— **Novi Mikanovci** JL Za pomoć u gospodarstvu dar D. 50. — **Orehovac** JM Za pomoć u gospodarstvu dar D. 10. — **Osijek** BP Za zdravlje. — JL Pomogla me sv. Terezija, dar D. 10. — **Ozor** KM Za mnoge milosti. — **Perušić** OK Kćerka očuvana od bolesti, dar D. 30. — **Petrovaradin** ITM Za pomoć u nevolji. — **Petrovina** MP Presv. Srce ozdravilo mi rođaka. — **Plavna** FS Primila mnogo milosti. — **Podlužani** MH Ozdravila, dar D. 10. — **Pregrada** FK Riješen nepravedne osude i primio druge milosti. — **Preko** VG Ozdravio mi sin, dar D. 30. — **Repušnica** ŠJ Za primljene milosti, dar D. 30. — **Retkovci** RM-Operacija sretno prošla, dar D. 30. — JC Nakon devetnice ozdravilo mi dijete, dar D. 50. — **Ruševo** MF Ozdravila djeca od teške bolesti, dar D. 5. — KP Presv. Srce po zagovoru Gospe Lurdske pomoglo me u bolesti. — **Sarajevo** MT Za primljenu milost dar D. 30. — NV Dobio željeno namještenje. — **Sotin** PH U zahvalu dar D. 20. — **Stubica** MS Pomogao sv. Josip, da skupi nužni novac za put u Belgiju, gdje će se pripravljati za misijonarku. — **Sv. Križ** LV Uslišana molba, dar D. 10. — **Sv. Kuzma** MŠ Za primljene milosti dar D. 50. — **Stockton Pa** TP Pomogao nebeski Liječnik, dar Dol. 3.— **St. Topolje** VM Za zdravlje djeteta i druge milosti dar D. 20. — **Subotica** ČG Za poboljšanje zdravlja i sretan porod dar D. 40. — **Šestanovac** IS Po zagovoru sv. M. Terezije iskazalo mi Presv. Srce veliku milost, dar D. 50. — **Škrljevac** SN Za dobročinstvo po zagovoru sv. Ante, dar D. 10. — **Šljivoševci** TV Smilovalo mi se Presv. Srce, dar D. 50. — **Trnovec** MŽ Za sretan porod i zdravlje dar D. 10. — **Tusti vrh** MJ Za pomoć u bolesti dar D. 100. — **Tyrone** MĐ Za mnoge milosti od nebeskih zaštitnika, dar Dol. 1.— **Varaždin** MD Za primljena dobročinstva dar Dol. 1.— **Velika** BB Za zdravlje i sretan porod dar D. 20. — **Vinkovci** MR Za primljene milosti dar D. 30. — SS Za primljene milosti dar D. 10. — **Vis** AL Pomogli nebeski zaštitnici, dar D. 70. **Vrpče** KB Ozdravila po zagovoru sv. Blaža i sestre Celine. — **Vrbovac** JB Majci uslišana molitva, dar D. 20. — **Vukmanić** BC Za pomoć u teškoj bolesti, dar D. 20. — **Zagorje** AR U velikoj nevolji, kad liječnici izgubiše svaku nadu, obratih se na Presv. Srce po zagovoru sv. Ante. Uslišana darujem D. 100. — **Zagreb** AM Za mnoge milosti dar D. 50. — HV Za primljene milosti dar D. 50. — JK U zahvalu D. 20. — JM Za uslišane molitve po zagovoru sv. Ante dar D. 15. — PJ Oslobođena od klevete i velikog gubitka. — AK Muž ozdravio i dobio dobro namještenje, dar D. 50. — MS Po zagovoru sv. Ante dobila zaradu, dar D. 10. — LjF Ispunile mi se mnoge prošnje po zagovoru ť Langa i drugih zagovornika. — TZ Pomožena u velikoj nuždi ostaje pretplatnicom Glasnika, dok bude živa. — IF Za zdravlje dar D. 10. — TK Za zdravlje i druge milosti dar D. 30. — **Zelena Jama** FL Za isprošenu milost, dar D. 20. — **Zlobin** AK Za sretno putovanje dar D. 100 — MV Za mnoge milosti od nebeskih pomoćnika, dar D. 50. — AZ Za primljene milosti po zagovoru sv. Ante i sv. M. Terezije, dar D. 50.

VIJESTI

Barbat na Rabu. Da lakše primamo sv. pričest, podijeljeno je naše društvo u 4 grupe, od kojih svake nedjelje pristupa jedna. O Uskrsu dobile smo novu zastavu. Ima nas svega 40 članica. Sastanci nam mnogo koriste, jer nam veleč. župnik don D. Hlača daje uvijek nove pouke i pobude.

Erdut. Držimo se na okupu, makar nas je i malo. Prikazale smo 214 sv. pričesti u naknadu Bož. Srcu. **E. M.**

Karlobag. Društvo presv. Srca postoji od g. 1878. Danas imade 125 članova, koji po najboljoj mogućnosti vrše svoje dužnosti pod vodstvom zauzetih veleč. Otaca Kapucina. **E. D.**

Kras na Krku: Župa naša postoji tek 6 godina, a društvo 2 g. t. j. od Spasova 1928. Svih 45 članica pristupa prvog petka k sv. pričesti, a više njih i češće. Vel. g. župnik M. Justić mnogo se trudi za našu izobrazbu i

Djevojačko društvo S. I. u Krasu na Krku.

da nas održi revne. Darovima i svojim prinosima nabavile smo sebi zastavu i drugo potrebito društvu i crkvi. Svake nedjelje po 5 članica kiti crkvu. Sve su članice pretplatnice Glasnika, a više njih i članovi sv. Jeronima. **M. Š.**

Ogulin. Pred Glušnu nedjelju lijepo smo se duševno osvježili trodnevnicom, kod koje je propovijedao vel. O. J. Vrbanek D. I. upravitelj Apostolata. Društvo Presv. Srca okuplja se u 4 skupine: Apostolat muževa, Križari za mladiće, revniteljice, za žene, i Djevojačko društvo S. I. Broj članova je u svakoj grupi znatno porasao, što je najbolji znak žive vjerske svijesti u župi i jamstvo krepkijega rada. Jedno i drugo plod je neumornoga truda preč. g. župnika M. Polića i njegova duh. pomoćnika g. Kukalja, kojima privrženost župljana svjedoči njihovu zahvalnost.

Praputnjak. Ima nas 30 članica Djev. dr. S. I. i sve vršimo svoju glavnu dužnost mjesečne naknadne sv. pričesti. Znatnije što ne poduzimamo zbog siromaštva. Pravi i potpuni kršćanski život ipak nastojimo vršiti. **R. C.**

Stubica Gornja. U nedjelju 9. ožujka oprostila se s društvom draga i revna članica Milka Saćer, da par dana kasnije otputuje u Belgiju za misijonarku. Rijedak je to primjer jednostavne seljačke djevojke, a rijetka je krepka volja, kakovom je ona svladala sve teškoće i došla do svoga cilja. Na oproštaju u društvenom Domu govorila nam je o svojoj sreći, što se može sva posvetiti Isusu i preporučila nam molitvu za misije i naknadu Presv. Srcu. Njezine riječi i govor g. župnika u crkvi duboko se dojmili cijele župe. Drugarice su je darivale kao da ide na vjenčanje, a njezina radost bila je zaista takova i još veća. Podijelilo joj Bož. Srce svetu ustrajnost!

Švica u Liki. Obnovili smo 19. ožujka Apostolstvo, koje je ovdje bilo osnovano 1904. Pri tomu smo djevojke okupili u posebnu skupinu, a svi će zajedno vršiti naknadu Bož. Srcu. I školska djeca živo žele da pristupe Molime za Djevoj. društvo 8 Glasnika Presv. Srca.

Tordinci. Naše mlado društvo napreduje vrlo lijepo. Svakoga prvoga petka imamo sv. Misu u čast Bož. Srcu, pod kojom revne članice pristupaju sv. pričesti. Udalo se 6 članica. **K. Š**

Vel. Gorica. Društvo nam broji 93 članice. Udalo ih se 12. Svaka je dobila na dar sliku sv. Obitelji. Svaka članica drži Glasnik i revno ga čita Nedjeljom čitamo iz dobre knjige, a onda u crkvi pjevamo Zlatnu krunicu Na Svijećnicu primile smo sv. pričest za obraćenje mladeži, a na Blagovijes: za Rusiju. **K. Š.**

Vetovo. Za misija u jesen osnovano je i u našoj župi društvo Presv Srca. Hvala Bogu, eto ustrajne smo. Sv. pričest redovito sve primamo Glasnik također marljivo čitamo i proširujemo tim svoj duševni vidik. Sad u korizmi sastajemo se svako veče u crkvi na Križni put, a na povratku odjekuje s više strana: Isuse blaga i ponizna Srca!... I na veliku radost dobroga našega župnika vel. A. Tepeša i sviju nas privuklo je to Bož. Srce mnoge i mnoge bliže sebi i razgrijalo ih.

Još i danas umilno
K sebi sve doziva;
Plamom žarke ljubavi
Pripravno dariva.

Živ u svetohraništu,
Bogat sa milosti;
Dijeli hranu dušama.
Utjehu, radosti...

T. C

Popovac. Jer nam je župna crkva daleko oko dva sata, nakanili smo da sagradimo u svom selu kapelicu, da mognu barem nekoliko puta u godini slušati sv. Misu i oni, kojima daljina puta ne dopušta, da pođu u župnu crkvu. A jer smo siromašni, bit ćemo od srca zahvalni svima, koji nas pomognu, da izvedemo svoju osnovu. Darove prima: Odbor za gradnju kapele u Popovcu, z. p. Garešnica.

DAROVI U MJESECU VELJAČI 1930.

(Nastavlja se.)

Za kruh sv. Antuna: Blagorodac SB 100 Borčec KP 5 East Helena M JJ Del. 1.— Klokočevci MH 10 Sv. Juraj n/B. MB 10 Zagreb SP 100 Zavidović AM 20.

Za Dom Duh. vježbi: Aspen Colorado AP Del. 3.— Brezovljani ML 50 Dayton Ohio DH Del. 1.— East Chicago AB Del. 0·50 Elyrio Ohio Sm Del 0·50 Goričan CK 100 DM 10 MM 10 KP 12 Haganj IMB 10 MB 10 Youngstown Ohio Del. 1.— Koprivnica JP 10 Lipik NK 10 New York AS Del. 10.— RF Del. 2.— Norris Ill AP Del. 1.— Osijek IJ 10 Paljevina BK 10 EM 10 Eč 20 SR 5 Pittsburgh Pa AS Del. 2.— BM Del. 2.— Fam. C Del. 1.— JM Del 2.— SK Del. 1.— Po Mc Gaffe JR Del. 1.— Radunici PM 27 Salmon Idaho AD Del. 2.— Sarajevo JŠ 10 Srdjani ML 10 St. Mikanovci LA 10 Stubla MT 39 Turke RM 100 Zupljani 110 Wajding Ind. MJ Del. 3.— Varaždin MP 23 Zemun AJŽ 100.

Za Svetohranište: Banjaluka BT 50.

Za svijeće: Maribor NN 20 Sv. Ivan Žabno NN 20.

Za Malo Sjemenište u Travniku: Kalinovac SF 100.

Za svećenički podmladak: Garčin AT 100 AV 100 KK 10 AK 10 KL 10 NN 60.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Varaždin TB 20.

Za Langov Dom: Koprivnica KO 100 Zagreb KJ 50 Zemun TS 20.

Za Dom sv. Terezije Vrhovac: Stivor MIV Del. 1.—

Za crkvu Bl. Colombijera u Paray-le-Monijalu: Doloroza TI 100.

Za Misije: Beograd BD 135 Čerević Djev. Društvo sakup. 350. — mali crnac sakupio 130. Gračani MB 25 Granešina FS 20 Harkanovci JF 20 M. Mučna MB 15 Varaždin TB 5 Vučević JP 10 Zagreb WŠ 50.

Za poganske Misije: Lepoglava FA 10 Sv. Martin n/M. ZP 60.
O. Vizjaku **za Misije:** Bakar TM 60.
Za otkup i pokrštenje pog. djece na imena: Ivan: Čerević II 100 Dragica DI 100 Marija: Kuželj MO 100 Franjica: Omišalj JP 100.

DAROVI U MJESECU OŽUJKU 1930.

Za sv. Mise: Beaver Pa JS Dol. 1.— Columbus AD Dol. 1.— Chicago FA 170 Detroit Mich. MK Dol. 1.— East Pittsburgh Pa MS Dol. 1.— Ferianci MB 15 Granite City MS Dol. 1.— Jajce AS 105 Kirkland Lake MS Dol. 1.— Lokve DM 20 Mitrovica VP 15 Mrkopalj AS 20 Oackland JL Dol 1.— Okučani SP 25 Plemenitaš MP 100 St. Topolje VM 15 Steelton Pa BB Dol. 1.— TP Dol. 1.— BG Dol. 4.— Vel. Pomočim JT 25.

Za Svetište S. I.: Beograd VM 10 Bošnjaci MB 100 MM 50 Cirkvenica JI JŠ 200 Desmoines ML Dol. 1.— Gregurovec JO 10 Kravarsko KŠ 100 Križ DB 25 Los Angelos MT 0·50 c. Nikinci MR 100 Orahovac JM 10 Repašnica JŠ 30 Samobor SL 5 St. Topolje VM 5 Steelton Pa TP Dol. 3.— Tompojevci AP 10 Tusti Vrh MJ 100 Velika BB 20 Zagreb AS 15 Zlobin AK 100 MV 50.

U čast Srcu Isusovu: Alberhill MČ Dol. 3.— Bakar TQ 20 Bakarac LS 50 Barilović AJ 20 Beničanci AD 10 MM 5 TV 50 Brezovica SP 10 Buhl Minn ZL Dol. 1.— Ciglena KH 10 Cvrtković JŠ 10 Dijakovac MD 25 East Chicago Ind. AL Dol. 2:25 MŠ Dol. 2.— Glogovac AS 10 Graduša MJ 20 Gunja MS 10 Herczegszanto EI P. 1:50 Hreljin IP 50 Hvar NN 30 Ivanovci JA 50 Kamensko KH 30 Komletinci AB 10 LP 30 Koprivnica MK 50 Kraljeva Vel. DS 10 Kućanci PK 10 Kuzminec AH 10 Los Angelos MS Dol. 4:50 Mezinovac OK 30 New Duluth AV Dol. 1.— Novi Mikanovci JL 50 Oackland JL Dol. 1.— Pittsburgh Pa BS Dol. 1.— Plavna FS 20 Ruševo KP 20 Sotin PH 20 Subotica GKČ 20 Sv. Križ LV 10 Sv. Kuzam MŠ 50 Trnovec MŽ 10 Varaždin MD Dol. 1.— Vrbovac JB 20 Zadar VG 30 Zagreb AK 50 FS 10 MP 100 TK 40 Zelena Jama FL 20 Zlatar MV 10.

U čast S. I., Majci Božjoj, Gospi Lurdskoj, sv. Josipu, sv. Tereziji M. I., sv. Antunu, sv. Ani, sv. i S. Celini: Bošnjaci MM 10 Fužine NP 50 Kraljeva Vel. DS 10 Lacići AP 20 Sarajevo MT 30 Striživojna KG 15 Subotica GKČ 20 Toronto Ohio BC Dol. 2.— Vinkovci MR 30 Vis ALR 70 Vukmanić BC 20 Zagreb JM 15 MM 30.

Za raš. Glasnika S. I.: Banjaluka MB 5 Bueliana Harbor KP Dol. 2.— Canton Ill HK Dol. 1.— Ciglena AN 100 Čadjavica ŽU 20 Čunkova Draga na svršetku svadbe Štefana Čunko i Katice rod. Vergot gosti darovali po D. 10: MV JV JM IB JS DC SC Djurdjenci NK 10 Gašinci HR 10 Gerovo LK 10 Gračani KR 10 Hrvatska NN 500 Idjija AK 5 Jelsa CS 50 Yongstovn Ohio PZ Dol. 1.— Kastav AS 20 Komletinci MŠ 20 Kostr. sv. Lucija ML 10 Kraj Donji DD 10 Krasica RP 20 Križevci VG 100 Milohnići MK 10 Mitrovica MŠ 30 Mohačš SM P. 2.— Mrkopalj AS 10 Nova Kapela AP 10 Novska NJ 7 Osijek AK 5 JL 20 RF 5 Remete VB 10 Retkovci IC 50 RM 30 Ruševo MF 5 Sarajevo TB 5 Soline MM 5 St. Perkovci JF 10 Šestanovac IS 50 Valpovo MM 30 MP 25 Varaždin MK 9 Vinkovci SŠ 10 Vinogradi SP 10 Vukovar ČD 10 Zagreb AL 10 AŠ 200 AZ 15 NN 15 ŠM 35 BS 5 LM 5 TR 5.

Za kruh sv. Antuna: Krasica EB 13 Subotica GKČ 20 Škriljevac SN 10 Zagreb FE 50 Zlobin AK 50.

Za Dom duh. vježbi: Cansas City Cansas MD Dol. 2.— Čakovec ŠK 13 Dobrljin MV 100 East Pittsburg Pa IK Dol. 4.— Garešnica MŽ 10 Gračani KR 10 Koprivnica KJ 100 Križ DB 25 Lopud NO 10 Martijanec FD 10 Nova Ploščica FS 10 MJ 10 Predavec MM 100 Prijedor MK 10 Rock Springs MR Dol. 1.— S. Pietro in Selve GP L. 10.— Severin JV 10 AV 10 MB 10 I i MM 10 Steelton Pa BG Dol. 2.— Vel. Pomočin JT 5 Vinkovci BC 12 Zagreb AS 20.

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Allirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U LIPNJU:

Revnitelji i revniteljice Presv. Srca Isusova

Posebne nakane za svaki dan:

1 N **6. po Us.** Pamfil. Odanost sv. Ocu Papi.
2 P Erazmo. Školska mladež.
3 U Klotilda. Udovice i sirote.
4 S Kvirin. Naši biskupi.
5 Č Bonifacije. Svećenička zvanja.
6 P Norbert. Redovnička zvanja.
7 S † Robert. Kršćanska čednost u nošnji.

8 N **Duhovi.** Kršćanska ljubav u svijetu.
9 P **Duh. ponedjelj.** Pretplatnici Glasnika.
10 U Margarita. Bolesnici.
11 S † Barnaba. Katolička Akcija.
12 Č Ivan. Pučke misije u našim stranama.
13 P † Antun. Oci Franjevci kod nas i drugdje.
14 S † Bazilije. Da se svi kršćani ujedine.

15 N **Presv. Trojstvo.** Bogoslovna sjemeništa.
16 P Franjo Regis. Ispovjednici i propovjednici.
17 U Adolf. Vjerske škole kod nas.
18 S Efrem. Katol. vjera u Rusiji.
19 Č **Tijelovo.** Česta sv. pričest.
20 P Silverije. Djevičanske duše.
21 S ALOJZIJE. Mjesečni zaštitnik. Mladež.

22 N **2. po Duh.** Pavlin. Progonjeni radi Krista.
23 P Agripina. Naša sirotišta.
24 U Rođ. Iv. Krstitelja. Obraćenje židova.
25 S Vilim. Obraćenje protestanata.
26 Č Ivan i Pavao. Dom duh. vježba i novicijat D. I. u Zagrebu.
27 P Presv. Srce Isusovo. Ljubav spram Presv. Srca.
28 S Srce Marijino. Ljubav spram nebeske Majke.

29 N **3. po Duh. Petar i Pavao.** Vjernost sv. Crkvi.
30 P Spomen sv. Pavla. Obraćenje otpadnika.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštinika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u srpnju: **Pogibelj od nekatoličke radiofonije.**
Misijska nakana: **Misije u Oceaniji.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA
God. 39. Srpanj 1930. Broj 7.

POGIBELJ OD NEKATOLIČKE RADIOFONIJE.

Nakana Apostolstva molitve u srpnju blagoslovljena od sv. Oca.

Jedva ćeš naići u gradu na kojeg čovjeka, koji nije čuo o radiju. Dosta njih i sami imadu radio. — Radio ili radiofonija je naprava ili način, kojim se mogu prenositi u daljinu zvukovi, pjevanje, glazba, govor, razgovor, tumačenja, predavanja, vijesti. Za ovo je prenošenje od potrebe stanica, koja šalje, i stanica, koja prima. Od radio-stanice ili radiofonske stanice struje nevidljivi i tajinstveni zračni valovi, koji preko gora, dola i mora pružaju i raznose sve tekovine obrazovanosti i umjetnosti. Radiofonija je zaista veliko slavlje čovječjega duha — divan dar svemoći i dobrote Božje.

Nema sumnje, da je radiofonija izvanredna sila i moć i stoga, što sluh p o j e d i n a c a napunja svakovrsnom gradom, a srce i duh potiče na sve, što je istinito, dobro i lijepo, a pogotovu zato, što dopire do ušiju m i l i j u n a svake dobi i staleža. Novine dolaze u ruke ograničenom broju ljudi; govornici i propovjednici govore šačici slušatelja, a radio ih ima kud i kamo više. Istom se počela razvijati radiofonija i već je do prošle godine našla preko 70 milijuna pretplatnika s napravama, a slušača dakako mnogo više, jer se jednim aparatom — slično kao i gramofonom — mogu služiti mnogi.

Mi se svi tomu iskreno veselimo, jer nam radiofonija predočuje

silno pomagalo za apostolat.

Po radiju dopire riječ Božja i u one kuće i u ona srca, koja su inače Crkvi sasma zatvorena i tuđa. S pomoću ovog svemoćnoga saveznika moći će i vjerovjesnici lakše obrađivati neuzorana i zanemarena područja misijskih krajeva, samo kad se radio bolje raširi i uredi.

No kako je iznašašće tiska bilo od goleme koristi i važnosti po čovječanstvo, tako je ono i puno škodilo, jer se s pomoću tiska širilo i zlo: bezvjerske i nepoštene nauke. Isto je i s radiofonijom, koja u rukama nekatolika može vrlo štetno djelovati. Zato nas sv. Otac u ovoj mjesečnoj nakani potiče, da se molimo Gospodaru sviju stvorova, neka bi nam dao jakosti, razbora i pomagala, da se junački opremo razornom djelovanju nekatoličke radiofonije. Da zaista prijeti

velika pogibao

od nekatoličke radiofonije, koja hoće da poplavi sve zemlje i da uštrcava svoj ljuti otrov u svačije srce, to je kao na dlanu. Boljševička aždaja na pr. uzima u svoje pandže i radio te prema stalnoj osnovi i svim silama širi po svojoj moćnoj stanici propagandističke i komunističke govore i sastavke na njemačkom — ne ruskom! — jeziku. Misli, da će se tako uvući u svaki kut susjednih zemalja. Stoga izgrađuje u Moskvi veliku stanicu za odašiljanje vijesti, sa jakom napetošću i vrlo zgodnom duljinom radio-valova. Zasada se ne boje, da bi se tko s njima takmio. Ozbiljno se dapače bave mišlju, kako bi napetost moskovske stanice pojačali što se više da.

Tomu se valja oprijeti; valja se poslužiti istim oružjem t. j. izgraditi također veliku radio stanicu — Nijemci je već i podižu u Heilsbergu, u istočnoj Pruskoj — i dnevnom protivnom propagandom na ruskom jeziku prodirati svuda do ugnjetavanoga ruskog naroda. I na to već misle Nijemci!

No i svaka druga radio-stanica, koja nije u rukama katoličkim, koja ne poštuje sveta prava katolikâ, krije u sebi ozbiljne opasnosti. Premnogi ne bi ni zakoračili na prag raznih sumnjivih dvorana i skupština, gdje se šire klice »bijele kuge«, gdje se udara na katoličke svetinje; ne bi ni zavirili u prostorije, gdje se predstavljaju gnjusni prizori, pjevaju slatke ali otrovne pjesme. Radiofonija će ih pak zavarati, ona je za njih opasni zavoditelj, neumorni nasilnik. Osobito je na udaru radoznala i lakoumna mladež. Zato neka se svi katolici slože, neka podignu svoj glas i uporno ištu, da se iz radija ukloni sve, što vrijeđa vjeru i moral!

Tu ne koriste prazna jadikovanja. Moramo se snaći. Moramo pogibli prozreti i izabrati

jaka pomagala,

ne ćemo li, da nam se svijet otruje i uništi; ne ćemo li, da se milijunima iz srca čupa sveta vjera.

Obično, opće i svemoćno pomagalo, kojim treba da se opremo nekatoličkoj radiofoniji, jest m o l i t v a, topla i neumorna molitva osobito sad u srpnju.

Nadalje: oprez što se tiče nekatoličke radiofonije! Postoji li od nje pogibao za vjeru i poštenje, ne slušaj! Kao što je zabranjeno čitanje zlih i sumnjivih knjiga, pohađanje i gledanje rđavih komada u kazalištu i slika, tako je zabranjeno i slušati u radiju predavanja i razlaganja o škakljivim bezvjerskim predmetima.

»Otkuda meni to, da Majka Gospodina moga dolazi k meni?« Lk. 1, 41.

Napokon treba, da se katolici udruže i junački porade, te radiofonijske stanice ništa ne razašilju, šta se kosi sa katoličkim načelima, i da svim stanicama budu pri ruci uvjereni katolički savjetnici. Najbolje bi bilo svakako, da katolici podižu svagdje s v o j u v l a s t i t u r a d i o - s t a n i c u, kako je to već učinilo ono dva i po milijuna katolika u Nizozemskoj.

Znamo svi, da sv. Crkva od vajkada promiče umjetnost i napredak. Tako i ovdje. No ona upozoruje i na pogibli te gleda spriječiti sve pogubne nastranosti. Radiofonija je, istina, odlično

sredstvo i za zabavu, odmor, veselje, ali treba biti na oprezu, kad izabireš, što ćeš slušati.

Prema želji sv. Oca sjećajmo se u svojim molitvama,ovog mjeseca k a t o l i č k e r a d i o f o n i j e, koja će preuzeti odličnu misijsku zadaću, da raznosi svijetlo istine onamo, gdje vlada tama; da unosi toplinu riječi Božje onamo, gdje se šepiri hladni nehaj i nemar.

Ova mjesečna nakana je sv. Ocu tako od srca došla, da je očituje nesamo riječima nego i sjajnim djelom. U Vatikanu se podiže velika radio-stanica. Na samo Petrovo odašiljat će ova vatikanska radio-stanica prviput govor Pape Pija XI. po svijetu, a velike svjetske stanice davat će ga dalje. U taj će dan sv. Otac Papa u pravom smislu riječi govoriti »Gradu i Svijetu« t. j. kao vrhovni Pastir duša čitavome stadu svome.

Vj. Lončar D. I.

MISIJSKA NAKANA U SRPNJU.

Misije u Oceaniji.

Oceanijom zovemo mnogobrojno otočje, što se rasulo po Tihom oceanu. I tu misijonari propovijedaju vjeru Isusovu. Život misijonarev nije nigdje udoban, ali je napose tu težak. Razlog je, što pojedini otoci nemaju mnogo žiteljstva, dosta su udaljeni jedan od drugoga, pa misijonari moraju toliko putovati. Osim toga na ovim otocima nastanili se ljudi raznih jezika i narodnosti. Mnogi su još posve divlji, jagme se i za ljudskim mesom.

Stari narodi na ovom otočju brzo izumiru. U samoj Kveslandiji bilo je prije stotinu godina 200.000 crnaca, a sada ih ima samo oko 20.000. Na otočju Fijima bilo je g. 1860. oko 110.000 domorodaca, a sad je ovaj broj spao na 35.000.

Zbog ratova, pijanstva i raznih bolesti nestaje pomalo domaćeg žiteljstva u Oceaniji,dolazi svijet iz drugih krajeva: Kinezi, Japanci, Američani, Evropljani, Indijci. Misijonar se mora boriti ne samo proti jednoj vjeri poganskoj već proti mnogima. Ktomu su ovamo prije katoličkih misijonara došli protestanti, pa i oni mnogo smetaju. Premnogi su Evropljani također velika sablazan za divljake, koji ih vide, da ne žive prema nauci Kristovoj, premda su kršteni.

Spomenimo još jednu teškoću, koja staje na put našim misijonarima u tim zemljama. To je veliko siromaštvo tamošnjega naroda pa misijonari nemaju ni one neznatne pomoći, koju im daju domoroci u drugim zemljama. Ali uza sve to Bog će blagosloviti misijski rad i u ovim zemljama, koje su također natopljene krvlju njegovih mučenika. Molimo se da i u ovim zemljama Krist Isusov što prije zasja svim sjajem svojim.

BLAŽENA OZANA KOTORKA.

21. prosinca 1927., vlašću, koju mu sam Isus dao, uzdigao je sv. Otac Papa Pijo XI. na čast oltara nekadanju smjernu crnogorsku pastiricu, kotorsku služavku, dugogodišnju pokornicu Ozanu, trećoretku sv. Dominika.

Blaženica se rodila u crnogorskom seocu Relezi, koje danas ima tek oko 100 duša. Na krštenju je dobila ime Katarina, a kad stupi u red sv. Dominika, prozvat će se Ozana.

O djetinjstvu Ozaninu malo se znade. Za rana je postala pastiricom. I dok je jednoga dana čuvala stado, ugleda, kako joj se izmedu grmenova približuje krasno djetešce. Ozana poleti da ga ogrli, ali djetešce iščezne. Drugi put ukaza joj se Isus na križu. Odsada je vruće željela, da što bolje upozna Isusa. Na njezi- žive molbe odvede je majka u Kotor, gdje će lakše doći do toga spoznanja. Ozani je bilo tad tek 14 godina. U Kotoru će ostati sve do svoje 72. godine, kad će ovu suznu dolinu zamijeniti ljepim nebom. I jer je najveći dio svoga života provela u Kotoru, to je Kotorani posve pravo drže za svoju blaženicu.

Mala Ozana došla je u Kotor, da služi u kući bogata vlastelina. Pobožna gospodarica ju je držala više za kćerku nego služavku, pa je nastojala da joj sama što bolje razloži vjerske istine. Ozana je bila bistre glave pa je lako i dobro shvaćala, što joj se tumačilo. Godinu dana iza svoga dolaska bila je toliko pripravljena, da se mogla o Uskrsu prvi put ispovjediti i pričestiti.

Jednoga Velikog petka čuo Ozana u crkvi potresnu propovijed o muci Isusovoj i odluči da će ostaviti svijet i služiti samo Bogu. Po savjetu jednoga Franjevca i Dominikanca, a po dopuštenju biskupovu, zatvori se u uzanu ćeliju kraj crkve sv. Bartola. Tu će posve odijeljena od svijeta da provodi pustinjački život. Tako osta 7 godina izlazeći samo po nedjeljama i blagdanima da sluša sv. Misu. Za ovoga samotovanja bi primljena u treći red sv. Dominika. A kad joj je stan bio narušen za jednog potresa, preseli se u sobicu blizu crkve sv. Pavla. Ovdje počinje njezin dugi pokornički život, u kojem će provesti 44 godine.

A kakav je bio taj stan Ozanin? — Kroz malen prozor s rešetkom, koji je gledao u crkvu sv. Pavla, ulazilo nešto svijetla. Klečeći kraj toga prozorka Ozana je svaki dan slušala sv. Misu i pratila druge svete obrede. Krevetom su joj bile bile ljestvice s pet stepenica na čast pet rana Isusovih. Pod glavu je stavljala tvrdo drvo. Kotorani su joj donosili hrane, da može živjeti. Najgore bi odabrala za se, a ostalo razdijelila siromasima. Strogo je postila i nemilo se bičevala. Zidovi i pod sobice svjedoci su, da su udarci biča i do krvi prodirali, koja je i curkom tekla iz pokorničina nedužnog tijela. Bič i kostrijet, kojima se je mučila, još se i danas čuvaju kao svete uspomene.

Vrijeme, što joj je ostajalo od molitve, upotrebila bi za ručni rad i razgovor s onima, koji bi dolazili do njezine samice. Ova pokornica postade učiteljicom i savjetnicom u Kotoru. Nesamo obični svijet, već i ugledni ljudi dolazili su da je pitaju za savjet ili da se preporuče u njezine molitve. Mnogi Kotoranin nije htio da se prihvati važnijega posla, dok nebi govorio s onom, koju su svi štovali.

I tako je Ozana pune 44 godine činila pokoru, razmatrala, bavila se ručnim radom, pomagala bližnjega molitvom i riječju. Napokon je Bog pozove k sebi u nebo 27. travnja 1565.

Po zagovoru bl. Ozane Bog je dijelio mnoge milosti. Da navedem samo neke. Anđe Bisanti teško oboli. Svaki se čas očekivala njezina smrt. Jedan O. Dominikanac donese kostrijet bl. Ozane i položi je na bolesnicu. Nakon nekoliko trenutaka bolesnica osjeti olakšicu i domala usta zdrava. Još je proživjela mnogo godina.

Jedinica kćerka vlastelinke Marije Gozze iz Dubrovnika oslijepi od boginja na oba oka. Majka potrošila mnogo novaca, da pomogne kćerci, ali sve uzalud. Svjetovaše joj, da moli za pomoć bl. Ozanu. I majka dođe s kćerkom u Kotor, povede je u crkvu sv. Pavla, gdje izmoli dopuštenje, da bolesnica poljubi kostrijet i moći bl. Ozane. I čim se djevojčica dotakla sv. tijela, progleda.

Na početku srpnja bit će u Kotoru veliko slavlje u čast naše blažene zemljakinje, kod kojega će njezini ostaci biti prenešeni u stolnu crkvu sv. Tripuna. Pridružimo se toj slavi, barem u duhu, i molimo naročito tih dana blaženu pastiricu crnogorsku, da kod božanskoga Spasitelja, kojega je toliko ljubila i sav svoj život posve žrtvovala, zagovara cio naš narod i sav slavenski svijet, da se ujedini u istini i ljubavi Kristovoj. **F. M.**

Dani srećom obasjani, priredio o. Miroslav Vanino, Isusovac. Cijena D. 6, ljepšem papiru D. 8. Narudžbe prima Uprava Glasnika Presv. Srca Is., Zagreb, I. 147. — Ove istinite pripovijesti napisala je duša, koja žarko ljubi Isusa, a nastojala je i živom riječju i perom, da ga uzljube i drugi, osobito mladež. Pripovijesti su pisane s mnogo osjećaja, laganim dječjim jezikom. S užitkom čitaju ih i odrasli. One su kao naručene za djecu, koja se pripravljaju za prvu sv. pričest. Knjižicu je ukrasio lijepim sličicama naš umjetnik **Gabriel Jurkić.**

VELIKI EUHARISTIJSKI KONGRES U ZAGREBU
od 14.—17. kolovoza 1930.

Presveta je Euharistija središte svega kršćanskoga života. Ona je žarište ljubavi sviju srdaca, koja katolički osjećaju, ona je jakost, ponos i dika svakoga kršćanina katolika.

Pobožnost prema presvetoj Euharistiji bila je uvijek mila, uvijek draga svakomu kršćanskomu srcu. Krasni dokazi pobožnosti prema presvetoj Euharistiji jesu i euharistijski kongresi, na kojima se katolici javno i s najvećim sjajem klanjaju Isusu Kristu, njega javno ispovijedaju Bogom svojim, javno se zaklanjaju pod svemožno okrilje Presvetoga Srca njegova.

Ovi se euharistijski kongresi drže danas u svim krajevima svijeta, gdjegod imade vjernika svete katoličke Crkve. Drže se veliki euharistijski kongresi, na kojima se okupljaju katolici iz svega svijeta. Drže se i kongresi, na kojima se okuplja narod jedne države. Osobito pak mnogo ima godimice euharistijskih kongresa, koji se drže u pojedinim gradovima samo za jedan kraj, za jednu pokrajinu. A na svaki kongres, bio on međunarodni, narodni ili pokrajinski, hrle vjernici s oduševljenjem i ljubavlju, jer znadu, da je za ovako svečanih sastanaka Presveto Srce euharistijskog Spasitelja otvoreno svakomu, tko s pouzdanjem na nj poukca.

Dođite za to, braćo katolici, u Zagreb na kongresno slavlje! Dođite da se ovdje predate euharistijskom Spasitelju, da ovdje otvorite Presvetom Srcu svoje srce, da mu kažete, što vas tišti, što vas boli i veseli. Dođite, da svi iskažemo Isusu, zahvalnost i ljubav, da u žaru ljubavi njegove ojača vjera naša, da se učvrsti ufanje naše, da se raspali ljubav naša. Dođite da javno pozdravimo Isusa i pred cijelim svijetom priznamo Bogom i Gospodarom svojim!

PRIJAVE ZA EUHARISTIJSKI KONGRES.

Pozivamo sve katolike, koji žele doći na kongres, da se prijave svome župnom uredu. Središnji odbor poslat će župnim uredima dovoljan broj legitimacija, koje će učesnicima davati pravo na željeznički popust i besplatan zajednički stan na slami u školskim zgradama. Legitimacija će stajati 10 D. Tko želi privatan stan ili stan u hotelu, treba da to preko svoga župnika posebno javi Središnjem odboru, Zagreb, Kaptol 27.

ISUS PRIVLAČI DUŠE.

Lagana mladenačka krv okrenula mirnu pamet naše Pavle. Tijesna joj bila sobica, gdje osim nje još sedmero djece moralo naći mjesta. Sporo su padali sitni dinari, koje je ona izbola svojom iglicom, tvrd je bio roditeljski krušac, koji je ona svojom malom zaradom pomagala mijesiti. Ona je htjela jesti svoj kruh, izbjeći gorkoj bijedi, koju trpe roditelji s ostalom djecom, htjela je da u mladosti uživa radost bez briga, da se razveseli s onim, što daje svijet svojoj djeci.

Našle se dobre prijateljice, koje su pomogle napojiti Paulinu žednu dušu, obećale joj u većem gradu bolju zaradu, samostalnost i prijateljstvo.

Jednog dana nema Paule kući. Sva se djeca skupila kod obiteljskog stola, samo Paule nema pa nema. Tražili ju kod prijatelja i znanaca, niko ne zna za nju. Njena majka utonula u bezimenu bol, budila se iza sna i gledala u tamnu noć, sve čeka da joj se kćerka vrati, ali nje ni otkud . . . Nekoliko dana iza te nesreće posveti se ova obitelj Presvetom Srcu.

Izgubljena se kći nije vraćala. Došla je u veliki grad, dobila mjesto, šila od zore do mraka, a samo nedjeljno sastala se s prijateljicama. Onda bi išla na izlete, na šetalište, u kino; govorilo se samo o zabavama i odijelu. Nisu prošla ni dva mjeseca, a naša Paula nije našla, što joj srce tražilo. Mučila ju savjest, što je ostavila roditelje. Uvjerila se, da njene prijateljice misle samo na se, a majka joj je bila uvijek vjerna majka, makar su u bijedi živjeli. Tu'i ljudi išli su samo za tim, da im što više uradi, izrabljivali su je, i ona se ljuto kajala, što je ostavila roditeljsku kuću. Predobro Srce našega Spasitelja ima na pameti svaku dušu, pa nije ostavilo ni ovoga lakoumnog djeteta.

Jednog dana poslije predstave u kinu izide Pavla lagano obučena, ugrijana. Vani je bila zima da je srce drhtalo. Prijateljice je nagovoriše, da popije s njima čašu hladnoga piva. U smijehu i obijesti odoše kući. Te noći nije Paula zaspala, tresla ju groznica, sjeklo ju u glavi, u leđima, neki noževi nisu joj dali disati. Pred zoru je uhvati vrućica i jadno dijete mjesto da pođe k svojoj iglici, bi prevezeno u ponedjeljak u bolnicu. Tu visi raspelo. Sestre bolničarke sjetiše Paulu Boga, duše, vječnosti, i ona se skrušeno ispovjedi, suzama okaja svoj lakoumni čin. Nagla sušica zahvatila slabašnu djevojku. U boli je dozivala majku. Jednog dana dobiju roditelji brzojav: »Dođite, Paula je teško bolesna«. I dovezoše je natrag u oskudicu i bijedu, ali u topli materinski zagrljaj. Djevojka je venula iz dana u dan. Strpljivo je snosila boli, ali pomisao na smrt bila joj je grozna. Ona bi volila još živjeti. Na dan Lurdske Gospe bila je Paula gotovo na umoru. Rekli su joj: »Mnogo trpiš, ali je Isus na križu trpio još više. On daje Pauli samo onoliko, koliko ona može, podnijeti.«

Smirila se. Nekoliko dana poslije, oko dva sata poslije podne, reče mami: »Uzmi, majko molim te, svete vode pa me blagoslovi, ja idem. Molite se, lijepo se molite . . . i tata neka dođe da mi svetom vodom dade blagoslov. Sad mi je dragi Isus sve oprostio i nemam grijeha. Mamo, daj mi križić, da ga poljubim . . .« Koji čas zatim ode Paula tiho s ovoga svijeta na drugi. Spokojno je počivala u lijesu držeći u isušenim rukama blagosloveni križić. Prve ljubičice okitile su njen odar kao dokaz njene poniznosti, što je zatražila oproštenje od svojih roditelja. Okajala je gorko svoju mladenačku lakoumnost. Spasitelj je spriječio propast ove duše i teškom ju bolesti privukao posve k sebi.

Hvala Ti Presveto Srce, što si proslavljeno smrću naše male Paule! Ti si smirilo sve njezine želje. **Lj. M.**

NAJNOVIJA DIVLJANJA SOVJETSKIH BEZBOŽACA

Bezbožničke osnove.

Prošle su godine 8. tranja proglasili boljševici nove zakone koji veoma otežčavaju djelovanje svakoj vjeri, a uvelike su na ruku bezvjerju. 19. članak toga zakona veli: »Crkva se rastavlja od države, škola od Crkve; dopuštena je sloboda vjere i s l o b o d a p r o t i v j e r s k e p r o p a g a n d e«; dakle samo se bezvjerje smije propovijedati. Svećenik, pa ni sâm biskup, ne smije da vrši svećeničkih dužnosti drugdje osim u svojoj crkvi, pristup mu je u školu potpuno zabranjen. Ne smije ni u crkvi izvan svoga mjesta da čita sv. Misu, rekne propovijed. U bolnicu nema pristupa, ako ga ne pozove bolesnik, a i onda ne smije u samu bolnicu, već u koju pokrajnu prostoriju. No boljševici se već brinu da ti pohodi budu vrlo rijetki ili nikakovi. Sad se izgovaraju, da bolest još nije opasna, sad opet da se bolesnik ne smije prenositi, da je dotična prostorija prenatrpana. Tako mnoge bolesnike sile da se bez pomoći Božjega sluge presele u vječnost.

U lipnju 1929. sastadoše se sovjetski bezbošci na veliki dogovor u Moskvi, da vijećaju, kako će cijelu Rusiju , a zatim i ostali svijet »usrećiti« divljačkim bezboštvom. Na tom se kongresu stvorilo ovakvih odluka: »Mi moramo što više samo možemo razviti našu protivjersku propagandu . . . Sva društva, svi članovi moraju sudjelovati u toj borbi protiv vjere . . . Treba da svi budemo nesamo komunisti već bezbožni komunisti.«

Odlučilo se, da će se mnoge crkve porušiti, neke zatvoriti da će se sva zvona poskidati za tvornice, za topove, tako do 1933. ne bude više nijedne crkve, da se više ne čuje nijednog zvona širom cijele silne Rusije. Svećenike će dotle neopaženo ukloniti izmedu živih, napuniti njima užasne sibirske i solovecke zatvore, a narodu će odtada propovijedati samo bezbožnici . . .

2. Na sotonskom poslu.

Na žalost te paklenske odluke ne ostadoše samo na papiru. Boljševici ih stadoše nekim ludačkim bijesom provoditi. Svećeniku su već bili zabranili pristup u školu, među radnike; no ipak su tu još bile mnoge crkve, koje su svojim dostojanstvom opominjale duše, dizale srca gore, pozivale na molitvu. Trebalo je dakle što prije uništiti ta posljednja utočišta vjere. Isprva se radilo tako, da je udaren strašni porez na crkvu: 20-30.000 rubalja moraju vjernici plaćati na godinu za porabu svoje crkve. Dvadeset odbornika pojedinih vjera mora pismeno zajamčiti, da će paziti na crkvu: oni su odgovorni, kada dječurlija ili kojekakva klatež, koju vrlo često potaknu sami boljševici, porazbija prozore ili provali u crkvu i okrade je. Čim nestane kojega od potpisanih odbornika — sovjeti ih sami često puta maknu u Sibiriju — a na njegovo mjesto ne pristupe odmah drugi, boljševici smjesta zauvijek zatvaraju crkvu. Unatoč užasnom porezu, pored proganjanja crkvenih odbornika, pobožni je ruski narod sve žrtvovao da spasi svoje crkve.

Zato se boljševici dadoše na zatvaranje i na barbarsko rušenje crkava.

Prema službenim boljševičkim podacima, koji ni izdaleka nijesu potpuni, zatvorene su 1927. godine 134 crkve; 1928. godne njih 592. G. 1929. taj broj naglo raste. Odmah u polovici svibnja odlučiše sovjeti, da poruše najljepše i najomiljelije moskovske crkve ili da ih pretvore u kina, kazališta, dvorane za bezbožna društva. Među te ide na pr. prekrasna crkva Bogojavljenja u ulici Jelokovskaja, crkva L. Bazilija u ulici Tverskaja, velika crkva Uzašašća Gospodnjega u ulici Nikitskaja, crkva Naše Gospe Kazanske na trgu Kaluga i mnoge druge.

Protivjerski časopis »Bezbožnik« donosi svakoga tjedna popis uništenih ili zatvorenih crkvi. Tako na pr. u broju od 30. lipnja 1929. navodi — dakako u nepotpunom broju — plod jednoga tjedna: »U guberniji Kurska pretvorena je crkva samostana Černiavski u školu za bezbošce; druga jedna crkva kraj pilane pretvorena je u klub; manastirska crkva u Staljingradu predana je »društvu tramvajskih radnika«. Časopis navodi dalje još dvanaest uništenih crkvi. U noći 31. srpnja 1929. razrušiše sovjeti najpoznatije svetište Gospino u Moskvi, kapelu Naše Gospe Iberske. U ranu zoru 21. siječnja 1930. divljački digoše u zrak veličanstvenu katedralu manastira Simonova, taj stari kršćanski spomenik, što ga je još g. 1370. dao sagraditi sv. Sergije Radoneški. Od 15. prosinca 1929. do 25. siječnja 1930. — dakle za kakih miesec dana — bilo je pozatvarano ili porušeno više od dvije hiljade crkava, koje su dotad još ostale otvorene. »Središnji Savez Bezbožnika« napravio je nacrt, prema kojem bi do 1933. imale biti porušene u Rusiji sve crkve, sve bogomolje, sinagoge i džamije.

Pa što pobožni ruski narod na to? Zar on to skrštenih ruku gleda? Zar je istina — kako pišu sovjeti — da to zatvaranje crkvi biva na slobodan zahtjev radnika i seljaka?

Da vidimo, što znači taj »Slobodni zahtjev«! U Rusiji se danas kruh dobiva na karte, kao ono kod nas za žalosnih ratnih godina. Sva namještenje u uredima, tvornicama i velikim gospodarstvima u sovjetskim su rukama. Tko se od radnika ustegne da potpiše izjavu, kojom se odriče Boga, ne dobiva krušne karte ni on ni cijela njegova obitelj, otkazuje mu se posao, bacaju ga

БОРЬБА ПРОТИВ РЕЛИГИИ — БОРЬБА ЗА СОЦИАЛИЗМ.

Цена номера 4 коп.

БЕЗБОЖНИК

Орган Центр. Совета Союза воинствующих безбожников СССР

№ 10 (368) Воскресенье, 16 февраля, 13 год (1930)

Попы призывают капиталистов организовать поход против СССР

АНТИСОВЕТСКИЕ УПРАЖНЕНИЯ ПАПЫ РИМСКОГО

АМЕРИКАНСКИЕ РАВВИНЫ В ПОХОД СОБРАЛИСЬ

ПАПА РИМСКИЙ ПИЙ

BEZBOŽNIK, list, u kojem boljševici vojuju protiv Boga i vjere. Gore lijevo piše: »Borba protiv vjere jest borba za socijalizam«. Ispod naslova: »Organ središnjeg vijeća bojovnih bezbožnika SSSR« (Saveznih Sovjetskih Socijalističkih Republika). Ovo je naslov broja od 16. veljače ove godine, koji je pun pogrda osobito na sv. Oca Papu Pija XI.

iz stana. Tako se ruski seljak i radnik nalaze pred užasnim raskršćem: ili se odreci Boga ili osudi sebe i svoje na glad, na zimu, na potucanje od nemila do nedraga. Mnogi podlegnu pod tako nečovječnim pritiskom, a mnogi se u svojoj vjernosti k Bogu popinju do junaštva, do mučeništva.

Kako se sve sili ljude, da »slobodno« zahtijevaju zatvaranje crkvi, pokazuje i ovaj događaj uz stotinu sličnih. Pripovijedaju ga njemački iseljenici koji su se prošle godine vratili u Njemačku. Jednoga dana vraćahu se ti ljudi i žene s polja. Na ulazu u selo pohvataju ih sovjetski žandari, zatvore ih u vrlo uski prostor s objašnjenjem, da će biti pušteni istom onda, kad budu potpisali molbu, da im se zatvori crkva. Ljudi i žene jednoglasno odbiše, premda su ih kod kuće čekala nejaka djeca i premda su sovjeti cijelu noć svakoga sata obnavljali svoje prijetnje i svoja obećanja. Istom izjutra oko 5 sati popustiše četvorica i potpisaše žuđenu »molbu«. Svi ovi podnesu sutradan — i ona četvorica — pro-

test protiv izmamljene »molbe«, da se zatvori seoska crkva. Boljševici se dakako ne obazreše na taj prosvjed; njihova štampa donese vijest »da je cijelo selo j e d n o d u š n o i samo od sebe zahtijevalo zatvorenje seoske crkve.«

O tom slobodnom zatvaranju crkava govori i ova zgoda. U okolici Kašina nisu već dvije godine mogli dobiti sukna. Upozorili su na to upravu u Moskvi. Boljševici i tu priliku iskoristiše u prilog bezbožne propagande. Najaviše da će se 24. siječnja 1930. moći kupiti sukna. Sve je iz okolice nagrnulo u Kašin. Gotovo se svak prije pomolio i zapalio svijeću na grobu sv. Ane Kašinske. Međutim su sovjeti prije prodaje udesili skupštinu i nitko nije mogao dobiti sukna, tko nije na tom zborovanju uzeo kartu na kojoj je bio natiskan zahtjev da se oskvrnu moći svetice i da se zatvori njena crkva. Mnogi su siromasi — i ne znajući pravo što piše na karti — primili tu ulaznicu, a mnogi su radije ostali u bijedi i siromašnom i poderanom odijelu nego da pridonesu oskvrnjenju svoje crkve.

3. Junaci Kristovi.

Tisuljade i hiljade je ruskih kršćana položilo svoj život za svog Boga, za svoju vjeru. Prošle zime su otpremani u Sibiriju čitavi vagoni muževa, žena i djece i ostavljeni na milost i nemilost sibirskom snijegu i ledu, da tako okaju svoje »zločinstvo«, što još vjeruju u Boga, što se usuđuju braniti Njegova svetišta.

No najviše ipak ima da podnese rusko svećenstvo. Biti u Rusiji svećenikom znači biti mučenikom. Za prvih pet godina crvene revolucije boljševici su ubili 31 biskupa, 4.960 svećenika i 9.000 redovnika. Hiljade od onih, koji još ostadoše na životu leže danas u užasnim sovjetskim tamnicama, u progonstvu u Sibiriji i na Soloveckim otocima, pomiješani s najgorim zločincima, izloženi najopasnijim raznim bolestima, danju mučeni ropskim poslovima u snijegu i bljuzgavici, noću uznemirivani od gladnih miševa, štakora i druge gamadi, kojom obiluju sovjetske tamnice...

Dok ovo pišem, polako umiru u groznom soloveckom zatočju najsposobniji katolički svećenici kao na pr. mladi, 36 godišnji biskup Boleslav Sloskan, koji je već u kolovozu 1927. uhvaćen i često stavljen na najstrašnije muke. O. Ivan Debner, istočnoga obreda, čami u mračnim rovovima već osam godina, a kijevski administrator Teofil Skalski tri godine i pô. Svećenici: Cezar Fjodorović, Viktor Krivenčuk, Vasilije Stislo, Pavao Aschberg, Josip Koelch, Ivan Furch, P. Šćepanyuk su otpremljeni u zatočje samo zato, što su svoje župljane upozorili, da se čuvaju zlih predstava u kinu i kazalištu. Mogli bismo još dugo nizati imena junačkih svećenika, koji poput božanskoga Pastira položiše i svakog dana na novo polažu dušu svoju za ovce svoje.

Vjerska otpornost kršćanskoga puka, nadčovječno junaštvo svećenika najjasnije nam govori da i u bolješević kој Rusiji još živi i djeluje stari Bog. Užasna nesreća ruskoga naroda ozbiljno nas opominje, da ljubomorno čuvamo amanet svete svoje katoličke vjere, jer gdje ona cvate, tamo crvenoj tiraniji, boljševičkom divljaštvu nema mjesta.

Molite dakle, molite vi sve hrvatske požrtvovne duše, za bratski mučenički ruski narod, da ustraje u vjeri i da pročišćen sadašnjom užasnom kušnjom ustane nov i preporođen i dade se na propovijedanje ne mržnje — već prave Isusove ljubavi.

Slj. Istine slav **Poglajen D. I.**

SPASITELJU SVIJETA, SPASI RUSIJU!

Crn se oblak nad Rusijom svio
Rusiju je svu u tamu skrio!
Vjernicima smrt se grozna snuje
Paklen poklik iz tame se čuje:

»U Rusiji više Boga nema
Ko ga prizna, smrt se tome sprema!
Porušimo crkve i oltare
Uništimo sve utvare stare!

Na vješala dajte svećenike
I sve vjere glupe sljedbenike!
Ne treba nam vjere niti Boga —
Svud nek vlada boljševička sloga!

Boljševizam, to je bog nam pravi,
Boljševizam svuda nek se slavi!
Zajedničko sve nam mora biti,
Crven barjak svud se mora viti!«

Protiv Boga grozan boj se bije,
Krvav barjak posvuda se vije,
U lancima leže milijuni —
Krvi, suza krajevi su puni!

Jedna klika krvnih bezbožnika,
Sotoninih strašnih poklonika,
U ruke je svu vlast uhvatila,
Rusiju je cijelu zahvatila.

U Rusiji pravi pako vlada,
U tom paklu čitav narod strada.
Tu slobode za nikoga nije,
Smrt i ropstvo svud se zlobno smije!

Cijeli svijet na Rusiju gleda,
Od strahote boljševizma prêda:
A što onda ako svuda tako
Po svijetu bude vlado pako?

Čemu onda da se čovjek nada?
Čovječanstvo u mrak ropstva pada,
Prestala je znanost i kultura,
A divljaštva svuda bjesni bura!

Jel moguće još Rusiju spasit?
Požar pakla posvuda ugasit?
Sunce spasa, slatke nade zora,
Blista samo s neba odozgora!

Onaj, od Kog drške pakla sila,
Rusiji će zlatna dati krila,
Da iz mraka sotonskog se digne,
Do slobode, sunca zlatna, stigne!

Stog na poziv svetog Oca Pape
Katolici širom svijeta vape,
Do nebesa odjekuju glasi:
»Spase svijeta, Ti Rusiju spasi!«

I. G.

»**Ružice i Fijolice**«. To je knjižica starih narodnih hrvatskih pobožnih pjesama s tekstom i arijama, kako se u narodu dvoglasno pjevaju. Imade ih dvadeset i četiri: iz svih krajeva Hrvatske, Slavonije i Međumurja. Pjesme je sakupio preč. g. Juraj Lahner, profesor a s muzičke ih je strane spremila s. Marija Tarzicija Fosić. Ove su pjesme sadržajem svojim ugodno pripovijedanje od Isusa i Marije i od svetaca Božjih. Svojim lakim i mekanim arijama one su kao stvorene, da budu radost hrvatskoj katoličkoj kući, radost katoličkim društvima, radost našim hrvatskim selima. Cijena 3 D. (s poštom 3 Din. 50 p.) Narudžbe prima: Uprava Glasnika sv. Josipa, samostan ss. milosrdnica, Zagreb 6, Frankopanska ulica 17.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K PRESV. SRCU ISUSOVU.

Dominikanci. Od davnih je dana u redu sv. Dominika petak iza tjelovske osmice, dan svetkovine Srca Isusova u naša vremena, bio posvećen rani boka Spasiteljeva. Taj su dan pjevali Dominikanci su u svom oficiju:

Slatko koplje, bok te Božji
Posve krvlju oblio,
Slatki oštrac srcem Božjim
U krv je zaronio.
Tako Božji tajni dar je
Spas grješnima donio.

Zanos za raspetoga Spasitelja pokazao je put do Srca Isusova najvećemu njemačkom govorniku dominikanskoga reda i jednomu od najvećih učitelja duhovnoga života, Ivanu Tauleru († 1361). U propovijedi o pet rana Gospodnjih kaže: »Bježite sa svom svojom ljubavi u božansko, otvoreno, ljubezno srce, da vas Isus ondje sa sobom ujedini . . . « U drugom govoru kaže: »Tko moli, treba da kuca na milo otvoreno srce i otvoreni bok Gospodnji. Tamo unutra treba da se sakrije sa svom pobožnošću, priznajući svoje siromaštvo i ništavilo kao ubogi Lazar pred vratima bogataševim . . . « I opet: »Hoćeš li da s Ivanom počivaš na milom srcu Gospodina našega Isusa Krista, to se moraš duboko zagledati u nj ko u svoj mili uzor i razmišljati o njemu. Treba da gledaš njegovu blagost i poniznost i duboku, žarku njegovu ljubav prema prijateljima i neprijateljima . . . «

I u govorima, što ih je 1543. izdao Petar Kanizij pod imenom Taulerovim, ali potječu od drugih govornika, po svoj prilici Dominikanaca, ima vrlo lijepih mjesta o Srcu Isusovu. Tako u ulomku govora o »pravim vitezovima Kristovim«: »Pamti, da su ljudi, koji podlažući se Bogu trpe, pravi, dostojni vitezovi Kristovi, jer se nebeski kralj neiskazano veseli novomu ružičastom viteškom odijelu svoga Jedinorođenca . . . I Isus od srca traži, da i odabrani vitezovi srca njegova budu urešeni takovim viteškim odijelom, da tako nebeski Otac vidi pred sobom bolima zarumenjeno viteštvo mučenika.« Ti govori završuju »lijepom pripravom na smrt«, u koju se čita i ovo: »Stavi svoje srce u otvoreno srce našega Gospodina, svoje bolne udove u svete rane i umiruće udove našega Gospodina, odreci se rado svijeta, da posve umreš svakomu grijehu i živiš samo u Bogu. I kad primaš sveto ulje, moli od srca, da krv i voda, koja je tekla iz mrtvoga i probodenoga srca našega Gospodina, očisti siromašnu dušu od svih grijeha i zaodjene je i okiti svetim krepostima i zaslugama našega Gospodina, da se bez stida može pokazati pred očima Boga i svih anđela i svetaca.«

Osobito je častio Srce Spasitelja i bl. Henrik Suzo, duboki duhovni vitez s prekrasnom djetinjom dušom. On je sam napisao svoj životopis, koji je izišao prema priredbi Jörgensen-Kralikovoj

i u hrv. prijevodu u Glasniku sv. Josipa 1922. Tu sam pripovijeda, kako je, bivši teško oklevetan i zbog te klevete još ražalošćen od jednog prijatelja, bolno kliknuo: »Tužim se zbog toga izmučenomu srcu Isusa Krista!« U njegovim razmišljanjima muke nalaze se nebrojena mjesta o Božanskom Srcu.

»Vječna Mudrosti, moje se srce sjeća, kako si ti iza posljednje večere na Maslinovu brdu u tjeskobi svoga ljubeznog srca livao krvavi znoj.« — »O Gospodine, tvoje srce je sve milo snosilo u ljubavi.« — »O Gospodine, tvoje od ljubavi žarko srce, mora užeći moje ljubavlju.« On stavlja u usta Isusu: »Pogledajte sva srca i vidite, je li ikad koje bilo napunjeno ljubavi kao moje. Kad bi svi moji udovi bili najplemenitiji, što ga imam, to jest srce, ja bih htio, da to srce bude probodeno, usmrćeno, razderano i rastrgano u komadiće, nek ništa ne ostane u meni ni na meni, što ne bih žrtvovao, da upoznate moju ljubav . . . « I opet ponavlja: »Treba da uđeš na moj otvoreni bok u moje srce ranjeno ljubavlju i ondje se zatvoriš, ondje se nastaniš i prebivaš. Tad ću te ja očistiti živom vodom, ja ću te zarumeniti svojom krvlju; ja ću se stobom združiti, s tobom ću se sjediniti zauvijek.« Pripravljajući se na sv. pričest govori on: » . . . Kad bih ja iz otvorenih rana onoga, koga ljubim, iz njegova srca smio da primim i jednu jedincatu kap krvi!« Vječna Mudrost mu odvraća: »Duša treba da mi pjeva pjesmu Sionsku, to jest srdačnu ljubav i beskrajnu hvalu, tad ću je ja zagrliti i privinuti na svoje srce.«

Slavna duhovna kći sv. Dominika, sv. Katarina Sijenska († 1380), pitala je jednog dana Gospodina: »Blagi neokaljani Jaganjče, ti si bio mrtav, kad ti je bok proboden. Zašto si dakle htio, da ti srce bude tako ranjeno i otvoreno?« On joj odgovori: »S više razloga, a evo glavni. Moje želje za rod ljudski bile su beskrajne, a sama moja patnja i muka imale su kraj. Ovom patnjom nisam vam dakle mogao očitovati, koliko sam vas ljubio, jer je moja ljubav bila beskrajna. Eto stoga sam vam htio otvoriti tajnu srca svojega, učiniti, da ga vidite otvoreno, kako biste dobro razumjeli, da vas je ono ljubilo mnogo više no što sam vam to mogao dokazati ograničenom boli.«

Dominikanka Margareta Ebner († 1351) iz Maria Mödingena kod Dillingena, o kojoj se radi, da bude proglašena blaženom, imala je veliku pobožnost prema Presvetomu Srcu. Vođa je u tome i njoj bio sv. Ivan Evanđelist. »Kad sam se sjećala, kako je sv. Ivan počivao na slatkom Srcu moga Gospodina Isusa Krista, dirala me je tako slatka milost, da ne mogu toga izreći riječima. I kad sam mislila na slatko piće, što ga je on pio s grudi Isusa Krista, tako sam se radovala i čeznula, da bih rado umrla od ljubavi . . . «

U prvoj polovici 14. vijeka živi u samostanu u Engelthalu Dominikanka Adelhajda Langmann, koja se obraća s dubokom pobožnosti na Srce Isusovo. Tako ona moli: »Spomeni se, Gospodine, da si Mariji Magdaleni radi njezinih pokajničkih suza

oprostio sve njezine grijehe i uzdigao je k životu razmatranja. Molim te svom ljubavi, što ju je tvoje dobrostivo, ljubezno srce imalo prema njoj i što je ti i sad imaš za sve, koji te ljube, oprosti mi sve moje grijehe i povedi me k životu razmatranja . . . Upiši moje ime u svoje srce.« I na dan sv. Ivana Evanđelista reče joj Isus: »Upisat ću tvoje ime u svoje srce i uvijek ćeš ondje ostati.« Drugom prigodom »dođe Gospodin s velikom milošću i reče: »Moje ti je božansko Srce otvoreno s velikom ljubavlju. Uzmi sama, što hoćeš. Da me moliš ne znam koliko, ja ću ti još tisuću puta više dati . . . Nagni se mojemu srcu i počivaj na njemu kao sv. Ivan.«

Spomenusmo tek po koju crtu od nekih između mnogobrojne djece sv. Dominika, koja su častila Presveto Srce još u ona davna vremena, i završujemo molitvom iz 14. vijeka, što se molila u samostanu Dominikanki u Freiburgu: »Gospodine, molim te radi ljubavi, koja nam je otvorila tvoje sveto srce na križu, kad si radi mene dao dragocjeno i skriveno blago, što je bilo zaključano u svetoj škrinji slatkog i ljubeznog srca tvoga — a to je bila sveta voda i poput ruže rumena krv, što je tekla iz tvoga srca — radi toga te molim, ti sam budi mojim zaštitnikom i braniteljem, da ne propadnem. Amen. Nastavit će se.

M. Pavelić D. I.

PRESVETOMU SRCU ISUSOVU.

Srce Božjeg Sina
Sva mi je milina,
Stalnu za se kuću
U njem podignut ću,
Bit ću — živa, mrtva —
Ljubavi mu žrtva.

U tom divnom stanu
Ljubav daje hranu,
Bol te tu ne štedi,
Al nad carstvo vrijedi,
Blago tebi pače,
Kad te mori jače.

Trpjet ili mrijeti!
Dušo, k Srcu leti.
Što od slave sjaje!
Moja pobjeda je
U mukama, što se
Ljubeć ondje snose.

Pred Otajstvom Svetim
Poput svijeće svijetim.
Žeđ je srca moga:
Ispred Premiloga
Čeznut danomice
Poput voštanice.

Svetotajstvo to je
Vrelo sreće moje.
Kad ga ljubiš, ono
Liječi srce bono,
I najljuće jade
Ozdravit nam znade.

Često, često k meni,
Moj Jedini, kreni!
U srce mi mio
Ti uđi ti' o . . .
Prijatelj si ti mi.
Koji svu me primi.

Stol mi prostro tu je,
Vinom ljubav mu je.
Blažen, tko sve čase
Njime opaja se,
Komu nema žiča
Bez tog rajskog pića.

Ljubav bol mi spravlja,
Al ne tražim zdravlja:
Otkad tvoja strijela
U srce mi sjela,
Ljubav, patnja — to je
Sve veselje moje.

Ovo vino išti,
Ono otrov ništi,
Rane naše cijeli
I duše nam bijeli.
Ja ga vazda želim,
Srce njim veselim.

Srca svog ne dijeli
Za Onog, što želi,
Da se, kad ga ljubiš,
Cijela u plam gubiš
I da iz sve moći
Goriš dane, noći.

Svu me ima mio,
I On moj je cio.
Srcem gori za me,
Vuče u njega me;
Tu bez brige velim:
Što da bolje želim?

Sv. Margareta Marija.

NEPROCJENJIVO BLAGO U OBITELJI.

Sv. Bonaventura pripovijeda, kako se Tigran, armenski kralj nalazio zajedno sa svojom ženom Berenikom kao sužanj na dvoru perzijskoga kralja Cira. Cir je dobro znao, kako Tigran ljubi svoju ženu. Ipak će ga jednom zgodom upitati:

— Što bi mi, Tigrane, dao, kad bih ti pustio Bereniku na slobodu?

— Dao bih ti, gospodaru, i svoje kraljevstvo i svoju krv i svoj život.

— Tvoja je ljubav uistinu velika, odvrati Cir. Divim se tvome veledušju.

Doskora došlo do mira između Perzijanaca i Armenaca pa se Tigran zajedno sa svojom ženom vratio u svoje kraljevstvo. I jednom zgodom upitat će Tigran Bereniku:

— Što ti se najviše svidjelo na raskošnom perzijskome dvoru?

— Meni se čini kao da nijesam ništa vidjela. Svoje sam oči čuvala samo za te, jer si i ti bio spreman da za me žrtvuješ ono, što je čovjeku najmilije u njegovu životu.

Sretne li obitelji, gdje vlada takva ljubav između muža i žene! Takva obitelj mora biti sretna, jer posjeduje neprocjeniivo blago. Ovog blaga ne može nadomjestiti u njoj nijedna zemaljska dragocjenost. Ali ovo se blago čuva požrtvovnošću. Istim se putem i dolazi do njega. . .

MALI KRIŽARI

»KRIŽARI« KOD NAS.

Molili smo za njih već mnogo, jer su nam potrebni ko ozeblomu sunce. Mladež — pa već i djeca — srljaju u zlo ko muhe na lijepak. Vuče ih zamamljiv užitak, koji im truje tijelo i dušu. Bolesti mladenačke množe se jednako kao i zločini. Sama pomoć kruha nije dovoljna, da spriječi to zlo. Uz njega oni svejedno duhom umiru.

Kruha duhovnog im treba. Onoga Kruha, koji daje život svijetu. Sveti Otac Pijo X. otvorio je Svetohranište, da taj Kruh mogu dobiti i najmanji, da ga mogu dobiti svi često, tako često, kako im je potreban da živu, da bujno žive.

Njegov glas bio je samo jeka Onoga, koji uvijek zove: »Pustite malene k meni!« I maleni su poslušali taj glas i došli su u četama, da im bude lakše i ljepše. I kako su nekad Križari išli u svetu zemlju, da osvoje Isusov grob, tako sad ovi Križari hoće da osvoje Svetohranište, da oslobode Isusa zaboravljenoga u Hostiji i dadu mu živi stan srca svoga.

U drugim katoličkim zemljama ima tih Križara već na milijune. Glasnik je o njima javljao već od g. 1918. Od 1926. piše on obilnije o njima, jer je njihova organizacija i u nas sve potrebnija. I sada eto, hvala Bož. Srcu, može da se javi: eto Križara i u nas!

Naši presvijetli biskupi razabrali su i uvažili pogibao, u kojoj se mladež nalazi, te odmah evo pružaju pomoć i zaštitu u »Križarima«. Preuzvišeni nadbiskup Dr. Antun Bauer kao vođa naših biskupa potvrdio je pravila »Križara« i oni su se već okupili u brojnim društvima. Mlađi do 15. godine kao »Mali Križari«, veći do 30. godine kao »Križari«, a jedni i drugi čine »Veliko Križarsko Bratstvo« i »Veliko Križarsko Sestrinstvo« kao dijelove ili grupe općega crkvenoga društva Apostolstva molitve.

Tri velike misli

izrazuju njihova pravila: 1. S Bogom sjedinjen, 2. duševno prosvijećen i 3. s braćom složan.

S Bogom je Križar — mali i veliki — sjedinjen po molitvi i pričesti; duševno prosvijećen po predavanjima i vježbama; s braćom složan po disciplini organizacije, kako su je presvijetli biskupi odobrili i preporučili.

Ovo troje eto sadržavaju i pravila Malih Križara. Po cijeloj kruglji zemaljskoj poznaju se križari po svojoj lozinci: Moli! Pričešćuj se! Žrtvuj se! Budi apostol! Srce Prijatelja mladeži na to zove i u tom jača.

Upravitelj Apostolata.

DJECO, MOLITE SE ZA EUHARISTIJSKI KONGRES U ZAGREBU.

Ove će se godine u mjesecu kolovozu sastati u Zagrebu mnogo ljudi sa svih strana mile naše domovine, da proslave dobroga Isusa u presv. Olt. sakramentu. — Vi ste, draga djeco, bili osobiti ljubimci Isusovi, dok je On zemljom hodao, pa On vrlo rado i sada uslišava Vaše molitve. Molite mu se stoga vruće, da ta njegova proslava dobro uspije, da On bude s njome zadovoljan, pa da Vama i svima Vašima dade mnogo svoga blagoslova. Da mognete što bolje moliti, evo Vam ove molitve:

O Isuse, mi vjerujemo da Ti živiš u presvetom Olt. Sakramentu i da nas dječicu toliko voliš, da ne možeš odbiti naših molitava. Mi želimo, da Te svi ljudi kao i mi upoznaju i ljube, da Ti se klanjaju i time Te priznadu za svoga Boga i vrhovnoga Gospodara. Zato, Isuse, neka dode euharistijsko kraljevstvo Tvoje, a osobito Te molimo, daj, da što ljepše uspije zagrebački euharistijski kongres. Daj Isuse, da nam u sve dane kongresa sja s obzorja sunce u svoj krasoti svojoj, ako je volja Tvoja, ali osobito daj, da nad svim dušama zasjaš Ti, Isuse, iz presvete Hostije, e da svi ljudi upoznadu neizmjernu veličinu ljubavi Tvoje i u Tebi nadu pravi mir.

NAJSIGURNIJI BROJ.

Neki plemić, koji je osiromašio, čuo za čudesa, što ih čini don Bosko. Pošao je k njemu, da upita, s kojim će brojem na lutriji sigurno dobiti. Blaženik je znao, da je dotični čovjek strastven igrač i loš katoljk, pa mu odgovori: Ako želite biti sretni, uzmite broj 1057. Sav veseo htio se plemić odmah udaljiti, ali ga bl. Bosko zaustavi, da mu rastumači, šta znači ovaj broj.

— Ako želite biti sretni, držite 10 zapovjedi Božjih, 5 zapovjedi crkvenih i vježbajte se u 7 glavnih kreposti kršćanskih!

SV. OTAC PIJO XI. I DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE.

Mjesec srpanj završujemo svetkovinom sv. Ignacija Lojolskoga, osnivača isusovačkog reda. God. 1922. proglasio je papa Pijo XI. na opću želju biskupa zapadnog i istočnog obreda ovoga sveca »nebeskim zaštitnikom svih Duhovnih vježbi i ujedno svih zavoda, zajednica i udruženja, koje pomažu i podupiru one, koji vrše duh. vježbe«. Bit će dakle sasma na mjestu, da čujemo, što još sv. Otac u svojoj poslanici o njem veli.

Knjiga duhovnih vježbi.

Promisao je Božji u svojoj Crkvi u svako vrijeme podizao muževe, obilno nadarene višnjim darovima, koji su se isticali naučavanjem vrhunaravnoga života. Oni su sastavili mudra pravila i najpriznatije načine duhovnog života služeći se pri tom objavom Božjom i vlastitim iskustvom i spoznajom prijašnjih vjekova. Tako su po osobitom Božjem promislu ugledale svijetlo one prave Duhovne vježbe, što ih je sastavio veliki sluga Božji, Ignacije Lojolski. »Riznicom« ih je nazivao časni muž iz slavnog benediktinskoga reda. Ljudevit Blozije. U prekrasnom pismu »Kako treba vršiti Vježbe u samoći« navodi sv. Alfonso de Liguori to mjesto: »Riznica, koju je Bog u ova zadnja vremena Crkvi svojoj otvorio, radi čega treba da smo mu osobito zahvalni«.

Slava ovih Duhovnih vježbi brzo se pročula po svoj Crkvi. Iz njih su crpli pobude za brzo napredovanje u savršenosti mnogi sveci. Među njima i — nama s toliko razloga mili — Sv. Karlo Boromejski On je vršenje duh. vježbi raširio među svećenstvo i puk. Svojim marljivim radom i ugledom nesamo da ih je obogatio vrlo zgodnim pravilima i napucima, nego je pošao tako daleko da je osnovao prvi dom, u kojem će se ljudi usavršivati jedino na temelju Ignacijeve knjige.

Nešto dalje govori sv. Otac

O načinu sv. Ignacija

i o njem veli: Da se valjano ovrše Duhovne vježbe i da se postignu njihovi plodovi, vrlo je važno da se vrše na prikladan i razborit način. Tih načina, koji su potpuno u skladu s načelima zdrave katoličke nauke o duhovnom životu, ima više. Ali među svima se nada sve ističe jedan, koji je ponovno potpuno odobrila i preporučila sv. Stolica, koji su muževi odlični u nauci i svetosti proslavili svojim pohvalama, i koji je u razdoblju od četiri stoljeća postigao vrlo velike svete plodove: mislimo način, koji je uveo sv. Ignacije Lojolski, što ga evo nazivamo odličnim i osobitim učiteljem Duhovnih vježbi.

Od njega je i ona divna knjiga Vježbi, malena doduše po obliku, ali puna nebeske mudrosti. Već onda, kad ju je odobrio, pohvalio i preporučio sretne uspomene prethodnik naš Pavao III., — da se poslužimo riječima, koje smo napisali prije nego smo uzdignu-

ti na Stolicu Petrovu — »zasjala je i zasvijetlila kao najmudriji i posve općeniti zbornik pravila za upravljanje duša na putu spasenja i savršenstva, kao neiscrpljivo vrelo najkrasnije i najjedrije pobožnosti, kao najsnažniji poticaj i najiskusniji provodić u nastojanju oko popravljanja ćudoređa i u težnji za vrhuncima duhovnoga života«. (»Sv. Karlo i Duhovne vježbe sv. Ignacija« g. 1910.)

... Ovako odlikujući sv. Ignacija- veli Papa, ne činimo ništa novo. Svojim vrhovnim ugledom samo potvrđujemo, što su složno priznavali i pastiri i vjernici i što su izrekli s Pavlom III. znameniti prethodnici naši Aleksander VII., Benedikto XIV. i Leo XIII. uzdižući pohvalama Ignacijeve vježbe. Potvrđujemo, što su velikim pohvalama, pače svojim uzornim krepostima, koje su stekli ili povećali na ovom rvalištu, sjajno potvrdili svi oni — da se poslužimo riječima Leona XIII. — »koji su se u nauci o duhovnom životu i u svetosti življenja najviše isticali« u zadnja četiri stoljeća. **I. Kozelj D. I.**

UPLATISE ZA »DOM DUH. VJEŽBI«.

Po 10 Din.: Brinjak Luka, Obrež Badljevina — Penčić Klara, Ludovčani — Jurković Petar, Sela — Borovac Danijel — Klemenčić Marija, Zagreb — Kodrić Roza, Marcel (Krapina).

Opcke: Po 1 opeku: Nikolić Jela, Matijević Kata, Ana, Pava, Marijan, Jela, Ivo, Marda, Mara, Kata, Janja, Radunice. — **Po 2 opeke:** Matijević Marijan, Ivo, Niko, Radunice. (Maglaj). — **Po 10 op.:** Jurković Vinko, Vodjinci. — Bošnjaković Marija, St. Perkovci. — Vavraš Marija, Bokšić — Moslavina Kata, Virovitica — Radić Kata, Gračani — Kernc Marija, Prijedor — Živoder Matija, Garešnica — Benić Draga, Podsused — Pavleš Ana, Zagreb — **Po 13 op.:** Krleža Stefan, Čakovec. — **Po 20 op.:** Matin Tereza, Bakar. — Dragić Ruža, Dragić Dragutin, Dugaresa. — **Po 25 op.:** Peštaj Bara, Peštaj Marija, Dugaresa — **Po 56 op.:** Staršinec Terezija, Hammond, Ind.

Po 30 i više Din.: Kubatović Marko, Moslavina (37:75) — Barac Marijana, Zagreb (50 Din.) — Vč. Dobrila Ivan, Čanak-Bunić (60 D.).

Po 100 Din.: Bartolec Dora, Bartolec Franjo, † Bartolec Valentin, Zagreb — Horvat Rozalija, Brckovljan — Hršak Franjica, Zagreb — Klafurić Terezija, Vel. Gorica (200 D.) — Kodrić Josip, Marcel (Krapina) — Lukić Eva, Sikirevci — Možetić Gertruda, Možetić Miroslav, Sušak — Oreški Franjica, Zagreb — Srnec Terezija, Vel. Gorica — † Možetić Filip Jakov, † Antonia, † Franjo, Sušak — Pompe Vjekoslav, Zagreb (200 D.) — Žalac Marija, Zagreb — Klemenčić Ljuba, Ribnik (5 dol.) — Eisenreich S., Zagreb — Plačko Tereza, Kotoriba — Srp Roka, — Kan. Starec Anton — Božanović Josip, Rastovo (Travnik) 120 D

Hiljadari: Kazić Marija, Kazić Antun, Zagreb — Kovačević Ivan, Kovačević Lucija (u obrocima), Klinčaselo.

Iz Amerike. Zmirak Ana, Los Angelos (0·50 dol.) — Križan Steve, Benoit (1 dol.) — Urbanc Julijan, Canton (1 dol.) — Kauzlarić Vinko i Ana, Novinger (4 dol.) — Kekić Nikola, Cleveland (5 dol.).

Preuzeo je sobu: Vlč. g. župnik Bekavac Bosiljko, Rankin, Pa.

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za Duhovne vježbe daje **A. Allirević D. I. Zagreb I, 147.**

OZDRAVLJENJE S POMOĆU VODE BLAGOSLOVLJENE U ČAST SV. IGNACIJA.

Napoli-Posillipo, Vila s. Luigi, 10. X. 1928.

Velečasni Oče!

Sad imam napokon malo više vremena, da Vam mogu javiti već davno obećane vijesti o čudovitom ozdravljenju jednoga protestanskog djeteta, koje se zbilo pred nekoliko mjeseci s pomoću vode sv. Ignacija. — Ove praznike sam sproveo čitav jedan mjesec u jednoj katoličkoj bolnici kao duhovnik bolnice. Kratko vrijeme iza moga dolaska zamoliše me, da bih prikazao sv. Misu za jedno dijete koje je bilo teško bolesno. Ja se raspitah, tko je i doznadoh, da mališ ima tek 5½ godina i da je protestant. Oboje roditelja bijahu također protestanti. Dijete da je obolilo iza jedne operacije, ito na teškom otrovanju krvi (sepsis). Majka dječakova bila je skromna i pobožna gospođa. Rado sam udovoljio njezinoj želji i čitao sam sv. Misu nedjelju zatim za njezino bolesno čedo. Dobra gospođa došla je i sama na sv. Misu i otad je tako činila svake nedjelje. Ona je bila naime neprestano u bolnici, gdje je dan i noć bdjela nad krevetom svoga djeteta, kao da je htjela silom spriječiti smrt svoga ljubimca. Tà bio joj je jedinac!

Svakim danom pogoršavalo se stanje maloga bolesnika. Ja sam ga često pohađao i pripovijedao mu o dragom Spasitelju, o nebu i o anđelima a usto smo skupa pobudivali čine ljubavi, kako je već odgovaralo dječjemu razumu. Ujedno sam nastojao da siromašnu majku utješim i potaknem, da se pouzda u promisao Božji. Dobra gospođa bi uvijek zahvalno primila moje riječi i pokazala se potpuno predanom u volju božju. Pričala mi je dapače, koliko se već molila za svoje dijete. Jednom mi pokaza sliku Majke Božje, koja joj je veoma omiljela, otkad ju je od nekoga dobila na poklon. Kad sam joj kazao, šta je sve pretrpjela Majka Božja pod križem svoga umirajućega Sina i da takovih boli nije očutjela još ni jedna majka, pa da stoga ona razumije dobro svako majčino srce sa svim njezinim mukama i brigama, tada je odmah željela i ona zvati u pomoć žalosnu Majku Božju u ovoj svojoj velikoj žalosti. Ja joj stoga napisah na papiriću onu lijepu molitvu sv. Bernarda: Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo . . .

Ali unatoč svim majčinim molitvama bolest je neprestano napredovala. Smrt se je naglo bližila. Dijete je zaradi velike vrućine izgubilo već sile. A radi slaboga teka tijelo je bilo sama kost i koža. Samo s velikom mukom mogli su mu dati nešto hrane a i to bi odmah sve povratio. Malo pomalo izgubiše svi nadu u ozdravljenje. Sestre bolničarke mi također rekoše, da je sve uzalud. U ovom teškom stanju nalazio se bolesnik od prilike nedjelju dana pred svetkovinu sv. Ignacija.

Tada mi pade na pamet, da se pred godinu dana dogodilo u Braziliji čudo s pomoću vode sv. Ignacija. Jedna je časna sestra

čudesno ozdravila od teške rakrane. Zar ne bi mogao sv. Ignacije i ovdje pomoći? — Kad sam ispričao majci čitav događaj, ona odmah zaželi, da bi i njezinu djetetu dali tu vodu. Jednu je samo poteškoću imala. Upita naime, koliko će to novaca stajati? Kad joj odgovorih, da to ne stoji ništa, jer se ta posvećena voda ne da ničim platiti, zamoli me, da joj dam malo te vode. Ali tad istom na svoju žalost opazih, da nemam ni jedne medaljice sv. Ignacija, kojom bi mogao vodu blagosloviti. Upitah i sestru bolničarku, ali je ni ona nije imala. Tad kao da me netko potaknu, pođoh u obližnju sobu. Odmah na prvi pogled spazih na zidu relikvijar i eto sreće, u njemu nađoh malo svetih **moći sv. Ignacija**. Sav radostan pođoh k majci bolesnoga djeteta i blagoslovih pred njom vodu pomoću svetih moći. Kad sam je poučio, kako bi mogla upotrebljavati tu blagoslovenu vodu, dadoh joj je, a ta je dobra žena nila tako otada svaki da. Obično je uzela rupčić, namočila ga u vodu i njime ovlažila čelo svoga djeteta. Ujedno se molila vruće sv. Ignaciju, onako kako joj je srce kazivalo.

Sv. Ano, majko Majke svîju nas, moli za nas.

U početku se činilo kao da sv. Ignacije ne će da čuje njezine molitve. Bolest nije išla nikako na bolje. Liječnici pokušaše još jednom spasiti dijete tim, da su nešto očeve krvi prenijeli na bolesnoga dječaka. Ali i ovo ostade bez ikakva uspjeha. Tako dođe dan uoči blagdana sv. Ignacija. Mati nije još prestala umivati dijete blagoslovenom vodom, i to je uvijek činila s velikim pouzdanjem. Navečer imao je dječak još jaku vrućicu. Dođe i 31. srpnja, blagdan sv. Ignacija. I gle, ujutro toga dana vrućina znatno popusti, a čitava se vanjština dječakova promijeni na bolje. Mališ sam zaželje, da mu dadu jesti. Tek je imao vrlo dobar, hranu nije više povraćao. Iza nekoliko dana dođe i liječnik i izjavi: Ozdravljenje je sigurno, samo ako ovo dobro stanje potraje još par dana. I doista, od toga dana nije više dječak imao tako reći nikakve vrućice. Apetit mu je ostao uvijek dobar, pače je s vremenom i rastao.

Naravno, da se majka veoma radovala. Dakako, ona nije znala, da je na 31. srpnja bio upravo i blagdan sv. Ignacija. Kad sam joj to kazao, bilo je njezino veselje i čuđenje to veće. Sad zaželi ona, da joj nešto točnije rastumačim blagoslov vode sv. Ignacija. Ja joj dadoh knjižicu, u kojoj je bila opisana povijest te vode i gdje su bila navedena još neka čudesa, koja su se dogodila na zagovor sv. Ignacija. Kad je to pročitala, htjela je znati nešto više i o katoličkoj Crkvi. Među inim reče mi također: »Kako bih mogla vjerovati, kad mi se ništa o vjeri ne govori?« Ja je upitah, da li je čula što o lurdskim čudesima. Ni o tom nije ništa znala. Kad sam je malo uputio, u lurdske događaje, dadoh joj na njezinu želju poznatu knjižicu P. Meschlera »Lurdska devetnica«.

Bilo je upravo 7. kolovoza. Dobra ta gospođa počela je svim marom i pobožnošću čitati knjižicu i moliti iz nje devetnicu. Često sam je vidio, gdje sjedi uz krevet svoga sinčića, sva zadubljena u duhovno čitanje. Kadgod sam je posjetio, uvijek mi se iskreno i upravo na ganutljiv način zahvaljivala, što sam joj pribavio tako lijepu knjigu. Reče mi, da još nikad nije nešto tako lijepo i uzvišeno čitala. Ipak je ta pobožnost prema Majci Božjoj tako mila i utješljiva. Osobito su molitve bile drage. »Sad istom osjećam, kako se lako moli Majci Božjoj«. Do zadnjeg dana molila je svoju devetnicu ustrajno i pobožno. Na Veliku Gospojinu, 9. dan devetnice, došla je opet k sv. Misi. Kasnije mi je s velikim veseljem pričala, šta se je dogodilo iza te sv. Mise. Kad se iza Mise povratila u bolnicu i unišla u odjel, gdje joj je sinčić ležao, spazi ga opet nakon dugoga vremena, gdje sam uspravno stoji na nožicama. Kad je dijete ovako dočekalo majku baš na koncu njezine devetnice, nije već znala, šta da kaže o svim tim događajima. Evo, i Majka Božja nije je ostavila, nego joj se na lijep način odužila. - - - Kad je ta sretna majka dobila negdje na dar medaljicu Marijinu, odmah je objesila na vrat svome djetetu. Poslije podne došla je gospođa i na večernju. Iza pobožnosti uzela je i dijete iz kreveta i dovela ga u crkvu.

Evo, dragi moj oče, ispričao sam Vam na jednostavan način ovo čudovito ozdravljenje. Molim Vas molite se za ovo dijete i njegovu dobru majku da im Majka Božja dade spoznanje prave vjere i dovede ih u sv. Crkvu. Možda želite znati, kako je sada djetetu, i nije li se bolest povratila? Ja sam se propitao i dobio nedavno vijest: »Mališ je potpuno zdrav i moli se za Vas.«

Preporučujem se u Vaše molitve. Vaš u Kristu odani brat.

O. Petar Schmitz D. I.*

*) Prijevod s njemačkog. Potpisani Isusovac piše jednom subratu u redu.

o. J. Dujmović, Trećoredac, **Sat na dvoru Kralja kraljeva**. C. 1·50 D. Naručuje se u Samostanu sv. Ksavra, Zagreb. — Knjižica zorno tumači bit »Počasne straže Presv. Srca« te poziva plemenite duše, da ne ostave Isusa sama u Presv. Sakramentu. Daje naputak, kako da se ovaj sat što bolje posveti Kralju kraljeva. Preporučujemo.

DUHOVNE VJEŽBE NA VRHOVCU.

Duhovne vježbe za ženske u Domu na Vrhovcu 43. počele su. Prvi tečaj od 3 dana s predvečerjem i zaključkom držao se 5. do 8. svibnja za gospođe Marijinih kongregacija kod Svetišta Fr. Srca. Pridružile se i njihove prijateljice iz Društva Sveudiljnog klanjanja i dvije gošće iz Gospića. Tako je Dom počeo raditi pod zaštitom Bož. Srca i Svibanjske Kraljice.

Drugi tečaj obavile su od 24. do 29. svibnja glavarice Djevojačkih društava sa svojim prvim revniteljicama iz ovih mjesta. Cirkvena, Gjurgjevac, Jastrebarsko, Mala Gorica, Marija Gorica, Martinska Ves, Orehovica, Perušić, Rečica, Remete, Rozga, St. Petrovo selo, Selnica, Sisak, Stubica Donja, Sv. Ivan Zelina, Sv. Nedjelja, Tuhelj, Var. Toplice, Vel. Gorica, Vinagora i Zavolje.

Bile su to duh. vježbe spojene s poučnim tečajem tako te su djevojke mnogo primile ne samo za svoju duševnu okrepu nego i za svoje vanjsko vladanje, a napose kako će u društvima raditi za unapredenje svojih drugarica. Vježbe je vodio upravitelj Apostolata O. J. Vrbanek, koji društva izbliza pozna, pa je djevojkama pružao ono, što im treba.

Tečajevi se drže dalje svaki mjesec po više njih. Treba samo, tko hoće pribivati, da se javi, pa će se moći urediti za osobe istoga zvanja i dobi poseban tečaj.

Molimo stoga, da svaka, koja želi obaviti ovakove zatvorene duh. vježbe u Domu na Vrhovcu, javi Upravi Doma, Vrhovec 43. Zagreb, ove podatke: 1. ime i prezime svoje, stan i poštu; 2. stalež izobrazbu, zanimanje i od prilike dob; 3. kada bi joj bilo moguće doći na tečaj duhovnih vježba, koji za sada traju samo tri puna dana s predvečernjem i zaključkom .

Redovita odšteta za stan i hranu jest 100 dinara. To dakako nije mnogo, kad se pomisli, kako su golemi novac č. Sestre uložile u kuću, da još i danas moraju otplaćivati dug i kamate. A k tome one daju i vrlo dobru hranu, kako i treba pri ovako napetom duševnom radu.

U srpnju bit će duhovne vježbe u ovom Domu
7. do 11. za učiteljice.
19. do 23. za djevojke namještenice (sluškinje).
31. srpnja u večer do 4. kolovoza u jutro za gospojice činovnice javne i privatne.
17. kolovoza uvečer do 21. u jutro za revniteljice Presv. Srca.
25. do 29. kolovoza za naobražene gospođe.

Eto svaki stalež ima prigodu, da se sabere i obnovi. Tko želi kojem tečaju prisustvovati neka se unaprijed javi Upravi Doma, Vrhovac 43. Zagreb. Tko se unaprijed ne najavi, ne može računati da će biti na tečaj primljen.

KATOLIČKI MLADIĆ.

»Ona«.

1. Na ljubav misli istom kad si dorastao ženidbi.

2. Ljubav prema ženskoj dopuštena je, kad smjera na ženidbu. Inače je pogibeljna i griješna, pače i nije ljubav nego ljubakanje, koje se protivi Božjim zakonima.

3. Mnogi mladići imaju nedostojno i surovo mišljenje o ženskoj. Ti poštuj žensku, drži na umu, da ona shvaća ljubav uzvišeno, i da joj je ljubav put do udaje

4. Ne puštaj srcu maha prije vremena ni onda, kad se radi o dopuštenoj ljubavi: minut će te mnoga suvišna bol.

5. Ne biraj po licu i imutku, da se i ti ne prevariš poput mnogih. Uz lijepo lice može biti i opaka ćud, a uz bogatstvo prazno srce. A što onda? — Znaš li, što to znači vezati se do smrti uz osobu, koje ne ljubiš?

6. Tvoja odabranica nek je pobožna katolikinja, roditeljima dobra, radina, štedljiva, čedna, ponizna.

7. Ne prenagli se u izboru. Pitaj za savjet roditelje.

8. Nesreća je obično po djecu, kad otac i mati nisu iste vjere.

9. Mladić i djevojka neka se redovito ne sastaju jedno s drugim dulje od godinu dana; kad mine godina, onda nek se ili vjenčaju ili razidu.

10. Pošten mladić ne ide s djevojkom, ako ne misli ozbiljno da se vjenča.

11. Mladić i djevojka nek ne budu nikad sami: to je potrebno i za dobar glas djevojke. Poslušaj ovaj savjet iskusnih ljudi i ne ćeš se kajati.

12. Ne diraj djevojke. Dovedi je čistu pred oltar, da počneš teški ženidbeni stalež s Božjim blagoslovom.

13. Ne krati se dolaziti svom dušobrižniku na ženidbenu pouku i kršćanski nauk. To je vrlo korisno i za te i za vjerenicu.

Miroslav Vanino D. I.

BOJ PROTIV NECEDNE MODE.

Katoličko žensko udruženje u Italiji hoće da uvede kršćansku nošnju, te je pod pokroviteljstvom same talijanske kraljice započelo borbu protiv loše mode. Ženska lica, koja se priključuju toj akciji, potpišu ovu izjavu: »Potpisana pridružujem se križarskoj vojni, koja stoji pod pokroviteljstvom Jelene Savojske, kraljice Italije, na obranu bolje nošnje, kakova dolikuje dostojanstvu kršćanske žene i odličnim predajama talijanskog ćudoređa. Obećajem, da ne ću nositi niti ću drugima, koji su bilo kako pod mojom vlašću, dopustiti da nose kratku i usku nošnju s golim vratom ili s golim rukama ili s prozirnim tkaninama. Nastojat ću, da među prijateljicama i poznatim licima stečem pristaša ovoj križarskoj vojni.«

ZAHVALNICE

MUŽ SE OPET JAVIO.

Podravina. Muž mi se nalazi već devet godina u tuđem svijetu, a već je prošlo pet godina, otkako mi se nije javio. Sasvim zaboravio na me i na dijete. Komu da se utečem, ako ne Presv. Srcu, izvoru svake utjehe? I molila sam kod sv. Mise, da dobijem koju vijest od muža, i ako je na krivom putu, da se popravi. Uslišana sam. Muž mi se već dvaput javio i poslao pomoć u novcu. — Da spomenem još nešto. Otac mi tako nastradao od neprijateljske ruke, da je smrt bila skoro sigurna. I ovdje mi je molitva uslišana, otac je ozdravio. — Sestra mi se u tuđem svijetu teško ranila. Opet zavapim u molitvi, i sestra ozdravi. Za sve ovo slava i čast Presv. Srcu i mojim zagovornicima! **S. C.**

PRESVETO SRCE NIKOGA NE ODBIJA.

Slavonija. Moj muž otišao posve zdrav u vojništvo. Nakon nekoliko mjeseci dobijem žalosnu vijest, da je na smrt obolio. A bio je daleko, čak tamo na grčkoj granici. Još se ni ne snadoh od tuge i straha, kad mi stiže drugi brzojav, da mu više liječnici ne mogu pomoći, jer ga je izmorio prejak tifus. U tim teškom časovima sjetim se dobrote i ljubavi Presv. Srca Isusova i puna ufanja požurim se odmah u crkvu, da kod Isusa potražim utjehe i savjeta. I Presv. Srce nije me odbilo, povratilo mi je muža zdrava. — Svima, što se nalaze u teškim kušnjama, preporučujem da se uteku Presv. Srcu. Ono nikoga ne odbija. **R. L.**

POMOGAO VITEZ ISUSOV.

Zagreb. Skoro će se navršiti dvije godine, što sam potražila namještenje u Zagrebu. Nije me kod toga vodila lična korist, već ljubav za radom u Katoličkoj akciji. Kako je bilo vrlo malo nade, da će mi se želja ispuniti obratih se zajedno sa svojim drugaricama molitvom na † dr. Ivana Merza, da nam se Presv. Srce po njegovu zagovoru smiluje. Iako se za dotično mjesto borilo mnogo osoba, koje su imale bolje svjedodžbe, naše molitve nisu bile uzalud. Upravo na polugodišnjicu njegove smrti dobih vijest o namještenju Za tu milost zajedno sa svojim drugaricama toplo zahvaljujem Presv. Srcu i njegovom vjernom vitezu, koji nas u nebu nije zaboravio. **M. S.**

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU.

Abbazia IV Za primljene milosti dar D. 10. — **Bočkinci** JN Za zdravlje žene i blagoslov u gospodarstvu dar D. 20. — **Beograd** VM Hvala Presv. Srcu i nebeskim zaštitnicima na uslišanoj molbi, dar D. 10. — **Bolfana** AM Sretno se udala i bolesna ozdravila. — **Bošnjaci** RL Presv. Srce ozdravilo mi teško bolesna muža, dar D. 50. — VŠ Za povraćeno zdravlje dar D. 15. — **Brodanci** BI Otac i kćerka ozdravili, a rođakinji sretno uspjela operacija. — **Bukevje** MA Po dobroti Presv. Srca i zagovoru sv. Ante ozdravilo mi dijete. — **Crnkovci** AI Za blagoslov u gospodarstvu dar D. 13. — FF Presv. Srce ne ostavlja nikog u tugi, dar D. 10. — EM Za razne milosti dar D. 10. — JM Dijete ozdravilo od šarlaha, dar D. 10. — **Cvetlin** AČ Presv. Srce ozdravilo mi sestru i udijelilo drugih milosti. — **Čavle** KM Za milosti dar D. 20. — **Detroith Mich** RK Uslišalo me Presv. Srce, dar dol. 5. — **Dobrinj** MS Ozdravila po zagovoru sv. Ivana od Mate. — **Draškovac** IG Za primljene milosti dar D. 10. — **Erdelin** ML Za svoju sreću dar D. 50. — **Gorjani** NN Za milosti dar D. 20. — **Gor. Šuma** JG Za dobivenu milost dar D. 10. — **Gospić** MŠ Dijete mi ozdravilo od šarlaha. — **Gračani** SK Za pomoć kod operacije dar

D. 10. — **Grobnik** KM Za sretan porod dar D. 20. — **Gusakovac** IM Za primljene milosti. — **Hrženica** ST Za mnoga dobročinstva. — **Istra** MR pomožena u duševnim i tjelesnim nevoljama. — **Ivanić Kloštar** AN Ozdravila od teških bolesti. — **Iž V.** AL Moli Presv Srce za zdravlje i slogu u obitelji, dar D. 100. — **Jablanovac** TI Moli da joj Presv. Srce ozdravi dijete, dar D. 15. — **Kašina** ŠF Dobio namještenje, dar D. 50. — **Klanac** ML Mnogo puta uslišana. — **Kopanica** EK Za sretan porod dar D. 20. — SM U zahvalu dar D. 10. — NN Za pomoć, što ju u velikoj pogibelji dobio od nebeskih zaštitnika, dar D. 50. — **Koprivnica** JAJ Za mnoge milosti, osobito za željenu kupnju i prodaju, dar D. 50. — **Kreševo** KM Za milosti dar D. 20. — **Ladislav** AP Ozdravila od upale porebrice i velike bolesti živčane. — **Lakport III** GS Za mnoge milosti od Presv. Srca dar dol. 1.— **Ljubljana** DZ Nestalo zadjevice, dar D. 5. — **Ložišće** AP Radi uslišane želje dar D. 25. — **Makarska** MJ Izbavljena iz neprilike zahvaljuje osobito Presv. Srcu, dar D. 50. — **Maljevac** JM Presv. Srce pomoglo me u mnogim nevoljama, dar D. 100. — **Međumurje** RŠ Za mnoge milosti po zagovoru sv. M. Terezije i sestre Celine. — **Milvauke** AG Po zagovoru sestre Celine ozdravio mi muž, dar dol. 2.— **Mitrovica** JP Za velike milosti od Presv. Srca. — **Montevideo** ML Za milosti od Presv. Srca i Gospe Lurdske dar D. 80. — **Montona** AB Braća se smirila radi diobe. — **Moslavina** JF Isus i Marija pomogli mamu i mene. — **Mrkopalj** RS Pomoglo me Presv. Srce. — Nijemci JZ Pomožena proti otimačini. — **Nova Gradiška** JJ Pomožen više puta u bijedi. — **Orahovica** TG U mnogim nevoljama utjecala se Presv. Srcu i Majci Božjoj i svaki put uslišana, dar D. 20. — **Osijek** MJ Da Bog ozdravi kćerku, dar D. 30. — **Petrinja** IJ Za ozdravljenje dar D. 1000. — **Petrovoselo** AK Za milosti po zagovoru sv. Ante dar D. 30. — **Pivnica** RB Dobrota Presv. Srca pratila me sve do sada, dar D. 20. — **Ples** MK Pomožena brojna obitelj. — **Podgorač** IP Za moje zdravlje i što je muž sretno položio dva ispita. — **Požega** MA Pomožena po zagovoru sv. Ante, dar D. 10. — **Primošten** ŠK Presv. Srce vratilo me na pravi put i donijelo slogu u našu obiteli, dar D. 50. — **Ptuj** MJ Oslobođena od teške bolesti na rozi po zagovoru ž Langa. — **Rčinovci** TJ Ozdravila od teške bolesti, dar D. 25. — **Sikirevci** TL Za zdravlje svoje djece dar D. 10. — EL Sv. M. Terezija pomogla u živčanoj bolesti, dar D. 100. — **Sinj** AM Ozdravila i ja i sinčić. — **Sisak** MS Za sretan porod. — **Sombor** EL U svim nevoljama pomaže molitva. — **Stari Mikanovci** EM Molila sam za zdravlje i uslišana sam, dar D. 30. — **Subotica** ST Presv. Srce pomoglo u bolesti moga sina, dar D. 100. — **Sukosan** AM Za mnoge milosti dar D. 10. — **Sv. Kuzam** MG Sv. M. Terezija pomogla mi u tuzi i nevolji, dar D. 12. — **Svilaj** JR Za dobiveno zdravlje dar D. 25. — **Trsat** AČ Bož. Srcu za zdravlje dar D. 10. — **Varaždin** MB Majka ozdravila od teške bolesti. — AV Operacija sretno uspjela, dar D. 100. — **Volavje** PCP Bož. Srce pomoglo mi u teškoj bolesti, dar D. 10. — **Vratišinec** MK Za primljene milosti, dar D. 10. — **Vukovar** MM Za ozdravljenje djeteta dar D. 20. — BB Gospa Lurdska ozdravila mi dijete i ispunila još jednu želju. — JC U bolesti utekoh se sv. Antunu i ozdravio sam, dar D. 10. — **Zagreb** MS Po zagovoru ž Merza dobila namještenje. — SG Presv. Srcu za uslišanu molbu po zagovoru nebeskih pomoćnika dar D. 50. — JJ Za isprošene milosti po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 60. — FB Za pomoć dar D. 40. — HL Presv. Srcu po zagovoru sv. Jude Tadeja dar D. 10. — **Zdelice D.** MR Ozdravila od teške bolesti, dar D. 100. — **Zemun** AŽ Molila Presv. Srce za zdravlje jednog irovjerca i uslišana.

Presv. Srce Jezusovo. Po virih sestavil Janez Pristov, D. J. — 2 popravljena izdaja. Založila in izdala Družba sv. Mohorja v Celju, Slovenija.

Krasan molitvenik za sve štovatelje Presv. Srca, koji znadu slovenski. U prvom dijelu govori se općenito o pobožnosti spram Presv. Srca, u drugom su dijelu razne molitve i pjesme. Molitvenik je uistinu lijepo sastavljen, pa ga toplo preporučujemo. Naručuje se kod: Družbe sv. Mohorja v Celju, a može se dobiti: kod Uprave Glasnika Presv. Srca. Is., Zagreb I, 147. Cijene prema uvezu: 20 D, 28 D., 40 D.

VIJESTI

Frusje na Hvaru. U nas postoji još iz g. 1854. pobožno društvo presv. Srca. G. 1896. pribrali su Isusovci Bontempo i Zekini za vrijeme misija još veći broj članova, a g. 1909. iza euharistijskoga kongresa u Dubrovniku ustanovio je župnik preč. Dulčić posebnu grupu djevojaka. G. 1911. dobilo je društvo zastavu kao dar domoroca iz Argentine g. Jurja Miličić-Grgurića. Uza svu bijedu naroda društvo se dobro drži i blagotvorno djeluje na vjerski život u župi; sabire darove u dobrotvorne svrhe, ispravlja nečednost u

nošnji i zabavama, širi dobru štampu, brine se za proslavu blagdana Presv. Srca, koji smo prošle godine prvi put slavili u sam petak. Udate članice okupile se u »Materinsko društvo naknadne sv. pričesti« ili kako se inače zovu »Revniteljice Srca Isusova«.

Kampor na Rabu. U ožujku i travnju primile smo 200 sv. pričesti i prikazale 30 krunica i više drugih molitava na nakanu sv. Oca za Rusiju.

M. Barči, glavarica.

Kotor. Nastojanjem vel. O. Ber. Mijolina osnovano je prve nedjelje ožujka Djevoj društvo Presv. Srca sa pet članica. Za mjesec dana povećalo se za 6, a slijedeći mjesec opet za 6 novih članica. Za sada vršimo svoje propisane pobožnosti u crkvi, a po vremenu slijedit ćemo primjer drugih društava u prosvjetnom radu. **Glavarica.**

Kraljevec. Društvo živi i radi. Imade 72 člana. Za euhar. kongres doći ćemo brojno u Zagreb.

Mače. U ožujku primile su članice 436 naknadnih sv. pričesti; u travnju 584. Dao nam dragi Isus ustrajati! **A. Ivančir, glavarica.**

Mala Gorica. U ožujku i travnju su prikazane 43 naknadne sv. pričesti. **Glavarica.**

Ogulin. Prigodom trodnevnice, što ju je držao vel. o. J. Vrbanek D. I. u našem gradu pred Glušnu nedjelju okupio se lijep broj mladića u društvo »Križara«, a Djevojačko društvo nam se osvježilo i umnožilo.

Orehovica. Od prosinca do travnja prikazalo je društvo 1050 naknadnih sv. pričesti. Udalo se prošle zime 6 članica. Radimo u tišini u čast Bož. Srcu i spremamo barjak društvu. **A. Juranić, glavarica.**

Rude. Na Uskrsni ponedjeljak doživjesmo radost posvete barjaka našega Djevojačkog društva S. I. Izradila ga je gospođica R. Hržić u Zagrebu, Gajeva ulica 35. za 4000 dinara. Svota je sabrana među dobrim župljanima, koji su time pokazali svoju ljubav vlastitoj mladeži. Najveći je dakako dar bio gđe Štefanije Stengl, rođene Stepinac, koju je društvo zamolilo da barjaku kumuje. Gospođa je od uvijek najbolja prijateljica društva učeći djevojke pjevanju i brineći se za njih. Svoju ljubav i privrženost očitovala je i pri samoj posveti krasnim riječima, lijepom vrpcom i veledušnim gostoprimstvom.

Posvetu je uz domaćega zaslužnoga g. župnika Vj. Rudolfa obavio vel. upravitelj Apostolata J. Vrbanek D. I., koji je i opet potaknuo narod i društvo na štovanje Bož. Srca. Iza večernje izabralo je društvo novu glavaricu Agnezu Fressl., jer se prijašnja revna i zaslužna Vikica Lehpamer sljedeće nedjelje vjenčala. Slika prikazuje društvo s obitelju gđe kume iza blagoslova zastave.

DAROVI U MJESECU OŽUJKU 1930.

(Nastavak.)

Za vječno svijetlo: St. Pazova MM 5 KŠ 5 Travnik JM 100.

Za cvijeće na oltar sv. Josipa: Lebanon Pa NN Dol. 5.—

Za svećenički podmladak: Zagreb MK 25.

Za malo sjemenište u Travniku: Zagreb MC 10.

Za novicijat D. I.: Betina TB 100.

Za novi hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom bisk. Langa: Bošnjaci MM 5 Bribir MD 30 Subotica GKČ 20 Zagreb MI 200 MK 5.

Za Misije: Garešnica MŽ 10 Martijanec FD 20 Subotica GKČ 20 Zagreb MS 10 NB 15 Zlatar MV 10.

Našim misijonarima za pokrštenje poganske djece: Cleveland Oh. KB Dol. 5.— Dol. Lomnica MS 100 Zlobin MK 100.

O. Vizjaku za misije: Bakar TM sabrala 50 Subotica JŠ 200 **za pokrštenje** dječaka na ime Josip: Vinkovci AC 100.

O. Mesariću za Misije: Goričan vatrog. glazba 30.

Za otkup i pokrštenje pog. dječaka na ime Josip: Gospić NN 100 djevojčica na ime Marija Terezija: Los Angelos TJ Dol. 5.—

DAROVI U TRAVNJU 1930.

Za sv. Mise: Chicago JG Dol. 2.— Đakovo AB 50 Dolnji Miholjac AJ 100 Grais Landing Pa AŽ Dol. 3.— Hillsville MB Dol. 1.— Joliet Ill FJ Dol. 1.— Moslavina JT 30 Mrzlopolje MG 30 Otočac PŠ 50 Toronto SŠ Dol. 1.— Tuzla AG 20 Vel. Kopanica LMM 30 Vinično SF 20 Zagreb SG 20 VH 15.

Za Svetište S. I.: Bočkinci JN 20 Donji Pustakovec SM 5 Dol. Zdelica MR 100 Ferdinandovac NN 60 Grays Landing Pa AŽ Dol. 22.— Petrinja IJ 50 Požega MA 10 Račinovci TJ 25 Sikirevci TL 10 Subotica KK 30.

U čast Srcu Isusovu: Abazija IV 10 Bošnjaci RL 50 RŠ 15 Cleveland MM Dol. 1.— Črnkovci AI 13 EF 10 EM 10 JM 20 Donji Desinec NN 10 Draškovec IG 10 Elyria Oh. AW Dol. 1.— DN Dol. 1.— Gerovo MK 20 Gor. Šuma JG 10 Gospić MŠ 50 Hillsville MB Dol. 1.— Ist AŠ 10 Iž Veli AL 100 Kaštel Sučurac NN 50 Koprivnica AJJ 50 Kreševo IM 20 Maljevci JM 100 Montevideo ML 40 Pivnica RB 20 RB 10 Ples MK 10 Romeo GS Dol. 1.— » R « SV 20 Stari Mikanovci EM 30 ML 50 Subotica NN 20 ST 100 Sukošan AM 10 Sunger RS 15 Sv. Kuzma MG 12 Toronto SŠ Dol. 1.— Trsat TČ 10 Varaždin AV 100 Vheeling W. AJ Dol. 1.— Vratišinec KM 10 Vukovar MM Zagorje AR 100 Zagreb AM 50 HL 10 SG 50 SM 5 VH 50.

U čast S. I. i S. Mar., Lurdskoj Gospi, sv. Jvsipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I. i S. Celini. Montevideo ML 40 Tyrone Pa MD Dol. 1.— Vel. Kopanica JC 10 Zagreb AS 50 JJ 60.

Za raš. Glasnika S. I.: Amerika EB 10 Andrijevci MD 10 Chicago KM 50 c. Detroit Mich. RK Dol. 5.— Gjurići MO 30 Glogovac BK 5 Goričan LP 20 TG 50 Gračane SK 10 Gradište AK 5 Hoboken SB Dol. 2.— Hrvatska JK 20 TF 10 Ivanić Kl. AN 5 Jablanovac IT Jugoslavija NN 20 Kastav AS 20 Kašina FŠ 50 Kotoriba KR 5 Ladislav AP 100 Ljubljana DZ 5 Ložišće AP 25 Makarska MJ 50 Milvaukee AG Dol. 2.— Novi Jankovci JG 5 Orahovica TG 20 Osijek MJ 30 Petrinja IJ 50 Podr. Sesvete MP 5 Primošten SH 50 Senkovec JP 5 St. Mikanovci ES 10 St. Perkovci SZ 20 St. Petrovoselo AK 30 Svilaj JR 25 Svilno KM 20 Travnik KD 5 Valpovo AO 10 Varaždin IK 3 MD 20 Vel. Kopanica EK 20 SM 10 Volavje PC 10 Vrbnik LV 5 Zagreb AS 25 FB 20 FB 40 IK 19 IN 10 MK 5 OZ 25 PI 100 SB 10 TP 30.

Za kruh sv. Antuna: Cansas City C. JČ 50 c. Đurići EM 10 Hrženica SF 10 Križevci Žup. ured sv. Ane sakupljeno u crkvi D. 520.— Molat MM 10.

Za Dom duh. vježbi: Aspen Colorado LP 50 c. Bokšić MN 10 Brookfield Ill LC Dol. 8.— Canton Ill JMM Dol. 1.— Cleveland Oh. NK Dol. 5.— Don. Desinec KV i BB 2 Don. Pustakovec SM 3 Lorain Oh. HN Dol. 3.— Sikirevci EL 100 South Omaha Nebr. JB Dol. 3.— St. Perkovci MB 10 Tyrone Pa MD Dol. 1.— Virovitica KM 10 Vodjinci VJ 10 Zagreb AT 5.

Za malo sjemenište D. I.: Razne kongregacije: 900, 800 i vrlo vrijedni drugi darovi 300 300 RA u Subotici 1000 MV 900 LI 300 i opet 300 AČ 300 AM u D. 450 i razni lijepi darovi KB u S. 200 JH 100 MŠ 50 i opet 50 VD 20 DD 20.

Za novi hram u Jeruzalemu: Bakar TM 20.

Za poganske Misije: Bakar TM sabrala za o. Vizjaka 52 Dubrovnik LG 20 Jaska PK 10 Semovci BP 77.

Za otkup i pokrštenje desetorice poganske djece u Morapajskoj Misiji i to: pet dječaka na imena: Brcko, Martin, Adam, Mijo i Ivan Krstitelj, i pet djevojčica na imena: Marija, Rozalija, Barbara, Katarina i Ana: Brckovlanj NN D. 1000.

Za pokrštenje pog. dječaka na ime Mirko: Andrijevci JP 50., djevojčice na ime Ana: Cansas City C. AL Dol. 2.— afričke djevojčice na ime Luca Grbić: Dubrovnik LG 100 crnačkog dječaka na ime Janiček i djevojčice na ime Marunka: Valpovo MČ 200.

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U SRPNJU.

Pogibelj od nekatoličke radiofonije.

Posebne nakane za svaki dan:

1 U Presv. Krv Isus. Sestre Presv. Krvi.
2 S Pohod B. D. Marije. Marijine kongregacije.
3 Č Heliodor. Obraćenje psovača.
4 Udalrik. Grješnici na umoru.
5 S Ćiril i Metod. Sjedinjenje rastavljenih Slavena s kat. Crkvom.

6 **N 4. po Duh.** Izaija. Posveta obitelji Presv. Srcu.
7 P Vilibald. Progonstvo u Rusiji.
8 U Elizabeta. Sirote.
9 S Kilijan. Pretplatnici Glasnika.
10 Č Amalija. Djevojačka Društva.
11 Pijo I. Odanost sv. Ocu Papi.
12 S Ivan Gvalbert. Mir Kristov u svijetu.

13 **N 5. po Duh.** Margareta. Kršćanski duh u obitelji.
14 P Bonaventura. Franjevci kod nas i drugdje.
15 U Henrik. Katol. odgoj u školama.
16 S M. B. Karmelska. Članovi brat. škapulara.
17 Č Aleksij. Djevičanske duše.
18 P Kamilo. Bolesnici.
19 S Vinko P. Sestre milosrdnice kod nas i drugdje.

20 **N 6. po Duh.** Ilija. Neustrašivost u obrani vjere.
21 P Danijel. Jadna mladež u Rusiji.
22 U Mar. Magdalena. Obraćenje grješnika.
23 S Apolinar. Naši biskupi i svećenici.
24 Č Kristina. Ženska mladež.
25 P Jakov. Misijonari.
26 S ANA, mati B. D. Marije. Mjes. zašt. Materinska društva.

27 **N 7. po Duh.** Pantaleon. Svećenička zvanja.
28 P Nazarije i Inocent. Redovnička zvanja.
29 U Marta. Ljubav u obitelji.
30 S Abdon i Senen. Revnitelji i revniteljice.
31 Č Ignacije Lojolski. Isusovci kod nas i drugdje.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgriješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u kolovozu: **Protiv protestantskog rovarenja u kat. zemljama.** Misijska nakana: **Redovnice misijonarke.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. **Kolovoz 1930.** **Broj 8.**

OBRAĆENJE PROTESTANATA.

Nakana Apostolstva molitve u kolovozu blagoslovljena od sv. Oca.

Isus je došao na ovaj svijet, da propovijeda narodima jedinu pravu vjeru. I on zahtijeva od cijeloga svijeta da prigrli njegovu božansku nauku, koju je kao nebesko blago ostavio Crkvi katoličkoj.

Međutim već od početka Crkve nalazilo se u njoj ljudi smutljivaca, koji su htjeli tumačiti nauku Isusovu po svojoj glavi. Ovi su ljudi znali okupiti oko sebe i pristaša, pa je tako dolazilo u Crkvi do raznih raskola. Među ove ljude ide i otac protestantizma

Martin Luter.

Luter se rodio u Njemačkoj g. 1483. Jednom zgodom pokraj njega udari grom i ubi mu prijatelja, koji je s njim bio, i to se tako dojmi Lutera, da je ostavio svijet i stupio u red Augustinaca, gdje postade svećenikom i učiteljem bogoslovlja.

Luter je bio nemirna i nesređena duša. Kao učitelj bogoslovlja počeo je iznositi pred svoje slušatelje krive nauke. Tako je učio, da čovjek poradi istočnoga grijeha ne može činiti nijednog dobra djela, već što god čini, smrtno griješi. Prema tomu

krivom učitelju i ne treba za spasenje da činiš dobra djela, nego je dosta da samo vjeruješ u Boga. U svojim spisima poče udarati osobito na Papu, koga najvoli zvati »antikristom«. A kad mu Papa posla pismo, u kojem kao vrhovni učitelj Crkve Isusove osuđuje njegove lažne nauke, skupio Luter oko sebe raspuštene đake, i spališe Papino pismo uz povike: »Jer je ovo pismo ražalostilo sveca Božjega, (to jest Lutera), neka njega ražalosti i uništi oganj vječni.« Kako je Luter mrzio na Papu, pokazuju i riječi, što ih je izustio malo prije svoje smrti.: »Za te sam, Papa, bio kuga, dok sam živio, a kad umrem, biti ću tvoja smrt.«

Širenje protestantizma.

Luter je našao mnogo pristaša u Njemačkoj. Njegova se vjera brzo raširila po Danskoj, Norveškoj, Švedskoj, Švicarskoj, Nizozemskoj, Engleskoj i Americi. I ne treba se čuditi da se njegova nauka brzo raširila, kad je uvelike prijala zlim sklonostima ljudskim. Prema Luteru u vjerskim stvarima može čovjek činiti što ga volja. Dobro je rekao jedan njegov pristaša, koji se opet vratio u katoličku Crkvu: »Ej, to je bila fina predika: ne treba više postiti, ne treba moliti, ne treba se ispovijedati, ne treba ništa davati ni žrtvovati.! Dašto, ovako bi se dale namamiti u mrežu dvije Njemačke, a ne samo jedna!« Napose velikašima sviđala se nova vjera, jer im je dopuštala, da smiju po volji grabiti crkvena dobra. Pa ni pokvarenim svećenicima nije bila mrska, jer ih je oslobađala od njihovih najtežih dužnosti. Osim toga u širenju protestantizma bilo je i mnogo nasilja. Tu se osobito isticala Engleska za vlade posve pokvarenoga kralja Henrika VIII. i njegove nasljednice, nezakonite mu kćeri Elizabete.

Protestanti kod nas.

I k nama su htjele pristaše Luterove. Ali kod nas se našlo uglednih ljudi, koji su bili dušom i srcem odani pravoj vjeri i svetoj Crkvi katoličkoj, pa nisu o novotarima htjeli ni da čuju. A kad su Madžari kanili, da silom uvuku protestantizam i u hrvatske krajeve, odlučno je proti njima ustao ban Tomo Erded veleći, da se voli s cijelim kraljevstvom hrvatskim otkinuti od madžarske krune nego dopustiti da se krivovjerje raširi po njegovim zemljama.

Međutim iako se protestanti nisu raširili među nama kao u drugim zemljama, ipak ih ima i kod nas. Ovamo idu i adventisti, baptisti, nazarenci. Osobito mnogo rade po našim gradovima i selima adventisti šireći među narod knjižice i časopise, u kojima se nalazi njihova kriva nauka. Od ovih knjižica najpoznatije su: Slavan dolazak Krista ili Znaci našeg vremena, Stradanje Isusovo za spasenje čovječanstva, U izagnanstvu ili k novom životu, Putokaz k spasenju, Na pragu novoga doba, Sjena i biće nauke spasenja, Koji dan svetkuješ ti i zašto, Božji nevaravi proročki sat svijeta, Stanje čovječje poslije smrti, Prorok s Patmosa ili kristo-

va objava, Veliki boj ili Svijetlo i tama. — Osim toga izdaju ti krivovjerci u Novom Sadu časopis s naslovom Preporod.

Pamti: Ako ti dođe pod ruku koja knjiga, u kojoj se govori o vjerskim stvarima, a nema u njoj na prvoj ili zadnjoj strani odobrenja od kojeg između naših biskupa, ne čitaj a da nisi prije o tom pitao za savjet kojeg svećenika ili molio crkvenu vlast za dopuštenje, da smiješ čitati.

Uistinu moramo sažaljivati svoju zalutalu braću protestante. Oni nemaju sv. ispovijedi, u kojoj bi im svećenik uime Isusovo mogao oprostiti grijehe, što je i mnogima od njih vrlo žao i zavide katolicima sv. ispovijed. Naša zalutala braća nemaju ni Isusa u Presv. Oltar. Sakramentu, jer su zabacili svećeništvo, koje ima vlast da pretvara kruh i vino u Presv. Tijelo i Presv. Krv Isusovu.

I mnogi protestanti opet se vraćaju vjeri svojih otaca. U samoj Engleskoj prelazi na katoličku vjeru godimice do 10.000 protestanata. Isto je i u drugim zemljama osobito u Americi.

Dao Bog, pa se doskora svi povratili u majčin zagrljaj sv. Crkve katoličke, da prema želji Isusovoj bude jedan ovčinjak i jedan pastir. Za to ćemo se žarko moliti, jer mi katolici iskreno ljubimo zalutalu braću. Molimo se također, da i drugi ne podu krivim putem Luterovim. **F. Mašić, D. I.**

MISIJSKA NAKANA U KOLOVOZU.

Redovnice misijonarke.

Prije polovice 17. stoljeća nije bilo u misijama redovnica, koje bi pomagale misijonarima u širenju kraljevstva Isusova među poganima. Razlog je bio ovaj: Redovnice do ovoga vremena bile su posve odijeljene od svijeta te su provodile svoje vrijeme u svetoj molitvi. I tako su one mnogo radile za spas duša, jer je u apostolskom radu najpotrebnija milost Božja, a Bog dijeli svoje milosti po molitvi.

Međutim došlo je vrijeme, kad je Bog u svojoj dobroti i mudrosti pozvao i redovnice na polje vanjskoga rada apostolskoga. I redovnice će se zaputiti daleko od svoje domovine, da ulože sve sile u širenje sv. evanđelja. Prve misijonarke redovnice bile su Uršulinke u Kanadi. Svoj misijski rad započele su g. 1639. u Quebecu. Odonda misijski se pokret među redovnicama sve više širio. Sada ima oko 13.000 redovnica, što rade za Isusa u misijama. Najbrojnije su misijonarke sestre Franjevke od Sv. Marije. Ta je kongregacija osnovana g. 1877., ima svega 5.000 članica, a od tih je 1.300 u misijama.

Da su redovnice od neprocjenjive koristi za misije, bjelodano svjedoči dosadanji uspjeh njihova rada. Ima zemalja, gdje misijonar ne smije nikako govoriti sa tamošnjim ženama. Takve su na pr. muslimanke. Tu će misijonare zamijeniti sestre misijonarke. One će se brinuti i za bolesnike, poučavat će majke, kako će odgajati svoju djecu i voditi kućanstvo. Redovnice misijonarke već su stekle velikih zasluga u školama odgajajući u prvom redu žensku mladež.

Molimo se ovoga mjeseca, da Presv. Srce Isusovo pošalje što veći broj požrtvovnih misijonarka u svoj vinograd.

SLAVLJE EUHARISTIJSKOGA SPASITELJA U AFRICI.

U svojoj dugoj povijesti jedva da je Afrika doživjela onoliko slavlje, kakvo je gledala od 7.-11. svibnja ove godine za vrijeme 30. međunarodnoga euharistijskog kongresa.

U utorak 6. svibnja stupio je na afričko tlo zastupnik sv. Oca kardinal Lepicier. U srijedu navečer prisustvovalo je do 30.000 otvorenju kongresa. U četvrtak primilo je sv. pričest oko 6.000 nevine dječice. Poslije podne bila vrlo ganutljiva procesija s palmama po brežuljku Birzi, gdje se nekada nalazio poganski amfiteatar, mjesto, na kojem se obilno kroz dugi niz godina prolijevala krv mučenika Isusovih. Uz zanosne pjesme stupalo je u ovoj procesiji do 7.000 Križara i Križarica u bijelom odijelu i s bijelim koprenama.

U petak navečer vidio se nezaboravan prizor na mjestu nekadanjega amfiteatra: 20.000 muževa i mladića okupilo se ovdje, da zasvjedoče, kako i oni žele ljubiti Isusa poput sv. mučenika, koji ovdje proliše za njega svoju krv. Ovih 20.000 sa zanosom je izmolilo Apostolsko vjerovanje i oduševljeno odobravalo govor, u kojem se isticalo, kako je sv. pričest davala snage sv. mučenicima, da su s veseljem išli u smrt za svoju vjeru.

Subota nije zaostala slavljem za prijašnjim danima.

U nedjelju završio se ovaj velebni kongres. U prisutnosti 7 kardinala, 100 biskupa, 4.000 svećenika i 40.000 vjernika odslužio je papinski poslanik sv. Misu na onom istom mjestu, na kojem su prije kojih 1.500 godina prikazivali nekrvnu Žrtvu sv. Ciprijan i Augustin.

Molimo se da Isus što prije zavlada cijelom Afrikom. U svojim molitvama ne zaboravimo ni svoga euharistijskoga kongresa u Zagrebu, da Isus i naša srca što bolje raspali ognjem svoje ljubavi božanske. **F. M.**

NAROD PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.

— Koji je to narod?

— To je naš hrvatski narod. On se g. 1923. za euharistijskoga kongresa svečano posvetio Presv. Srcu. A posvetiti se Presv. Srcu znači posve mu se predati, predati mu svoje tijelo i svoju dušu, biti sasma njegov.

I ove godine obnovit će se ista posveta pred onim tisućama, što će se zgrnuti u Zagreb, da proslave svoga nebeskoga Kralja. Svi će i ovaj put reći Isusu: Ti vladaj u našoj domovini, u našim obiteljima!

Pelikan hrani svoje mlađe svojom krvlju. — Lijepa slika našeg Spasitelja u Presv. Olt. Sakramentu.

— A šta će oni, koji ne mogu doći u Zagreb?

— Neka posvetnu molitvu izmole kod kuće, neka i oni zazovu blagoslov Presv. Srca na se i na čitav svoj mili narod.

Posvetna molitva hrvatskoga naroda Euharistijskom Srcu Isusovu.

Euharistijsko Srce Isusovo, Srce Boga-čovjeka, Spasitelja svijeta i Kralja nad svim vladarima! Hrvatski Tvoj narod priznaje, da je od Tvoje dobrote primio lijepu svoju domovinu, da se u njoj slobodno razvija Tebi na slavu i da postigne vječni spas. — Dar je ljubavi tvoje, što si ga među prvim narodima Evrope pozvao u svetu katoličku Crkvu, što si ga sačuvao od krivovjerstva i jačio, te je bio kroz stoljeća predziđe kršćanstva. Tvojoj nauci zahvaljuje svu prosvjetu svoju, Tvojim zapovijedima svoje poštenje i napredak.

Priznavajući to, mi se klanjamo Tvojoj Božanskoj mudrosti, moći i ljubavi, kojom vladaš hrvatskim narodom iz presvetoga Sakramenta.

Znademo ipak, o Božansko Srce, da smo Te toliko puta ranili prestupajući zakon Tvoj, osobitom grdnom psovkom i kletvom, pa smo zato osjetili težinu desnice Tvoje. Mi sad kao narod žalimo grijehe svoje i moleći Te za proštenje, svečano izjavljujemo, da ćeš Ti od sada vladati zakonom svojim u srcima našim, jezikom našim, obiteljima našim, gospodarstvom i društvima našim, u javnom i državnom životu našemu.

Tebi se evo danas s nama sav hrvatski narod posvećuje kao svome Kralju i Tebi izruča sebe i sve svoje. U Tebe, koji si istina, put i život stavljamo svu nadu svoju, uvjereni, da će nas istina vjere Tvoje osloboditi, put zapovijedi Tvojih mir nam povratiti, snaga nas života Tvoga euharistijskoga preporoditi.

Molimo Te dakle, o Božanski Kralju naš, da žarkom ljubavi Srca svoga ražariš srca naša te Ti ostanemo vjerni u svetoj rimokatoličkoj Crkvi. Ti nas vodi i blagoslovi, da izvršimo narodnu zadaću svoju, koju nam ljubeznom Providnošću namijenjuješ, da preko nas Ti zavladaš u srcima ostale slavenske braće naše te se svi u Tebi radujemo u sretnoj vremenitoj i vječnoj domovini. Amen.

MOĆ MAJKE BOŽJE KOD »KAMENITIH VRATA«

U našoj sredini, Zagrepčani, nalazi se čudotvorna slika Majke Božje kod »Kamenitih vrata«. Tkogod je u nevolji ili stisci, neka se s pouzdanjem obrati dragoj Majci Isusovoj! Ne propustite češće pohoditi njezin oltar. A vi, koji ćete ikada pohoditi Zagreb, ne zaboravite pokloniti se našoj zagrebačkoj Majci Božjoj!

Već za vrijeme rata i prevrata svakoga ratnika naše obitelji i znanaca, kojega je njegova porodica stavila pod njezinu moćnu zaštitu, Ona je očuvala i izbavila iz najtežih položaja.

Prije nekoliko godina teško sam obolila, pa su već liječnici i sam svećenik, koji mi je donio Spasitelja, pripravili moje roditelje na moj blizi svršetak. U teškim časovima zagovorila me moja majka s velikim pouzdanjem Majci Božjoj kod »Kamenitih vrata«. I prečista me Djevica spasila, a mojoj majci dala mnogo duševne jakosti.

Prije Božića pretprošle godine ponovno sam oboljela tako opasno, da je peti i šesti dan bolesti bio skoro sudbonosan. Odvezli me u kužnu bolnicu, a mojoj majci, koja je vrlo slaba zdravlja, zabranili svaki pristup k meni. Ovaj rastanak tako je na nas porazno djelovao, da su nam sile posve malaksale, jer sve je lakše podnašati, kad je čovjek u blizini svojih najmilijih. Teška briga mojih bolesnih i slabih roditelja za mene i velika moja briga za njih dovedoše nas malne do potpune klonulosti duševne. U najgorčim časovima zdvojnosti zamolismo za pomoć Majku Božju kod »Kamenitih vrata«, a svoja trpljenja prikazasmo Malom Isusu za spas duša. Pravim čudom ozdravila me prečista Djevica i očuvala od teških posljedica te opasne bolesti. Pravim čudom očuvala je i porušeno zdravlje moje majke i opet nas sjedinila.

Moja majka i ja od cijelog srca i duše zahvaljujemo Majci Božjoj kod »Kamenitih vrata« na tolikim milostima i molimo je usrdno, da nam i nadalje bude uvijek i svagdje u pomoći, te nam daruje tjelesno i duševno zdravlje. **Dragica Lukačić.**

NAŠA NEBESKA MAJKA U RAJSKOJ SLAVI

BIJELA KOPRENA.

— Zdrav bolesnome ne vjeruje, tužila se Kata drugaricama. Ne samo što me teška bolest muči, već i u duši me gorka žalost mori. Želim, da me pohodi svećenik, naš požrtvovni velečasni Karlo. On mene dobro pozna. Istina je, nisam dostojna takvog posjeta, ali priznajem, da nisam ja svemu kriva . . .

Drugarice su razumjele, da je Kati teško pri duši, jer živi zapuštena od svoga muža.

Kada su se udaljile drugarice, osamljena bolesnica dozivala si u pamet stare uspomene. Gledala je, kako je kao čista zaručnica jednoć klečala pred oltarom, kako je ispočetka između nje i njezina muža vladala ljubav i sloga.

Zadubljena u tim mislima najednom se prene, uzdahne, zaplače. Sjetila se dana, kada joj muž otputovao u tuđi svijet. Od tada prošle godine i godine, a ona osamljena, zapuštena od svoga druga došla napokon i pred prag vječnosti.

Sutradan stupio u sobu starac župnik. Dočekala ga kao milog oca svoga. Njemu se izjadala, otkrila rane duše svoje, s Bogom se pomirila. Neprestano je spominjala bijelu kopremu svoje prve pričesti te je čekala, da za zadnji put što svečanije primi dragog Boga.

— Marijo, reče drugarici, domala ću primiti velikoga Gosta, posjet moćnog Vladara, milosrdnoga Boga. Moram da se opremim i nakitim. Kad je duša čista, neka je i na meni odijelo što ljepše. Poslušaj. U ormaru je bijela koprena od moje prve sv. pričesti. Ovu sam koprenu nosila, dok sam bila nevina i pobožna djevojčica. Gospodin je župnik dopustio, da se njome okitim i sada na zadnjoj sv. pričesti . . .

Iza sv. pričesti zadovoljna će bolesnica župniku:

— Bijela koprena, uspomena moje prve sv. pričesti, poticala me, da se sjetim onog velikog i sretnog dana. Dozivala mi u pamet čistoću duše, koju sam nastojala, da brižno čuvam. Sada, na času smrti, ugodna mi je utjeha. Bijela koprena otvorit će mi rajska vrata, da pratim prečistog Jaganjca . . .

•

Među svojim milim uspomenama nemoj zaboraviti na uspomenu prve sv. pričesti. Lijepo je, što visi o zidu kod tvog kreveta, ali neka se još življe budi uspomena u tvom srcu. Zato kad i sada pristupaš k oltaru, sjećaj se one žive vjere i goruće ljubavi za svoje prve pričesti . . .

S. Dragičević D. I.

»Zašto tako gledaš ovoga gospodina? reče majka maloj svojoj desetgodišnjoj kćerci, koja je široko rastvorenim očima gledala jednoga radnika, koji se povratio s hodočašća u Rim. Djevojčica odgovori: »Majko, on je vidio svetog Oca Papu!«

ČESTA I SVAGDANJA SV. PRIČEST.

20. prosinca 1930. biti će 25 godina, otkako je Papa Pijo X. potpisao dekret o čestoj i svagdanjoj sv. pričesti.

U svojem pozivu k čestoj i svagdanjoj sv. pričesti rekao je nasljednik Isusov i ovo: »Česta i svagdanja pričest, koju Isus i katolička Crkva tako vruće žele, mora biti pristupačna svim kršćanina svakoga sloja i staleža. Stoga se nitko ne smije odbiti od Stola Gospodnjega, ako pristupa k njemu u milosti posvetnoj te s pravom i pobožnom namjerom.«

Isus i Crkva žele. Sv. Otac bodri na čestu i svagdanju pričest ponajprije stoga, jer Isus želi, da se vjernici što češće pričešćuju.

— Otkale znademo, da je to Isusova želja?

— Evo. U svojem govoru, što ga godinu dana prije svoje smrti održao u židovskoj zbornici u Kafarnaumu, rekao je Isus i ovo: »Ovo je hljeb, koji side s neba. Ne kao što oci vaši jedoše manu i pomriješe: Tko jede ovaj hljeb, živjet će uvijek.« Iv. 6, 59.

Sv. pričest prispodablja Isus ovdje s običnim kruhom i s manom. A kruh se jede svaki dan. I manom se hranili Izraelci svaki dan. Pa zar Isus nije htio ovim prispodobama reći: Kao što svaki dan hranite svoje tijelo kruhom a oci ga vaši hranili u pustinji manom, tako po mogućnosti hranite svaki dan ili barem što češće i dušu svoju hranom, što ću vam je dati?

U Očenašu, molitvi, koju nam je sam Isus sastavio, molimo Boga, da nam podijeli kruh naš svagdanji. Sv. Oci skoro jednoglasno uče, da se ova prošnja odnosi u prvom redu na hranu naše duše. Stoga i veli sv. Ambrozije vjernicima svoje biskupije: »Ako je ovaj kruh svagdanji kruh, zašto ga blaguješ samo jedanput na godinu? Uzmi svaki dan ono, što ti svaki dan koristi.«

A da želji Isusovoj glede česte sv. pričesti odgovara i želje sv. Crkve, suvišno je i spomenuti. Već je odavna izjavio crkveni sabor u Tridentu: »Sveti bi sabor želio, da vjernici kod svake sv. Mise primaju ne samo duhovnu već i sakramentalnu sv. pričest.«

Odziv vjernika. O prvim kršćanima znademo, da su primali sv. pričest često i svaki dan. A jer svi nisu mogli biti svaki dan kod sv. Mise, za koje bi se sjedinili sa svojim Spasiteljem, dopuštalo se, da se Otajstveni Isus smije nositi kućama, samo da se mognu pričestiti i oni, koji nisu mogli doći sv. Misi. Sv. Oci i crkveni pisci svjedoče nam, da je tako bilo i u poznija vremena.

Sv. Ivan pričešćuje B. Djevicu.

Ovaj primjer prvih kršćana najbolje nam tumači u ovoj stvari želju Isusovu. Prvi su kršćani od samih apostola čuli, kako se često treba prema želji Isusovoj pričešćivati. I apostoli im govorili, da se pričešćuju svaki dan ili barem što češće. A nema sumnje, da su apostoli najbolje razumjeli želje svoga Bož. Učitelja.

Medutim tijekom vremena ovo oduševljenje za čestu i svagdanju sv. pričest počelo sve više slabiti. Došlo također do prepiraka o pripravi za ovaj uzvišeni čin. Ove prepirke ne donesoše dobra ploda. Radi njih vrlo je malo vjernika mislilo, da smiju često, a kamoli svaki dan pristupati Stolu Gospodnjem. Iznimkama se smatrali oni, koji su primali sv. pričest svaki tjedan jedamput. Dapače u tom se pošlo tako daleko, da se uopće branila češća pričest trgovcima, oženjenim i udatim osobama.

Neki opet podoše do druge skrajnosti. Oni su tvrdili, da je Isus naredio svagdanju pričest, pa su se proti odredbi crkvenoj pričešćivali i na Veliki petak.

U sva vremena i u svim prilikama crkveno je Učiteljstvo ustalo na obranu prave nauke Isusove. A jer se i učeni i pobožni ljudi razilazili u mnijenju, što se traži od onoga, koji želi svaki dan pristupiti Stolu Gospodnjem, Pijo X. izrekao je o tom konačni sud kao namjesnik Isusov.

Zahtjevi za čestu i svagdanju sv. pričest. Već sam spomenuo riječi Pija X.: »Česta i svagdanja sv. pričest, koju Isus i katolička Crkva tako vruće žele, mora biti pristupačna svim kršćanima svakoga sloja i staleža. Stoga se nitko ne smije odbiti od Stola Gospodnjega, ako pristupa k njemu u milosti posvetnoj te s pravom i pobožnom namjerom.«

Prema tomu Papa traži za svakoga, koji se pričešćuje prije svega milost posvetnu.

— A tko je u milosti posvetnoj?

— Onaj, koji nema na duši smrtnoga grijeha.

— A tko ima na duši malih grijeha, smije li se i bez ispovijedi pričestiti?

— Smije. Pijo X. veli: »Premda vrlo dolikuje, da oni, koji se često i svaki dan pričešćuju, budu prosti od lakih grijeha, barem od posve promišljenih, ipak je dosta da su bez teškoga grijeha.«

— A kako se često moraju ispovijediti oni, koji pristupaju često ili svaki dan na sv. pričest?

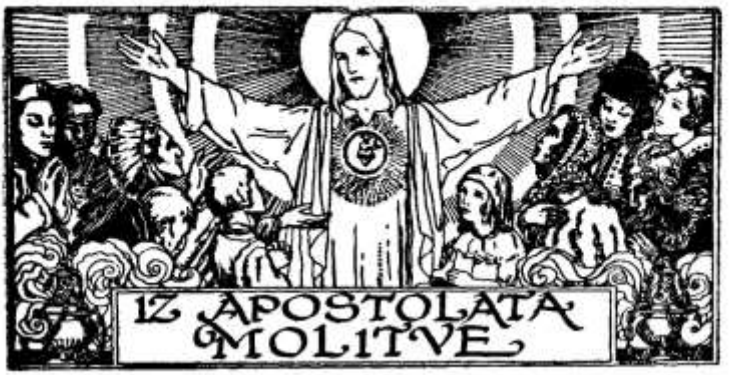
— Stroga im je dužnost, da se ispovijede samo onda, kad bi smrtno sagriješili. Tko ima samo lake grijehe, za njega je ispovijed po volji. Može se ispovijediti svaki tjedan, svaki četrnaest dana ili svaki mjesec, prema prilikama i vlastitoj pobožnosti. Svakako se ne smije zaboraviti, da je i sv. ispovijed sakramenat, po kojem nam se povećaje milost posvetna, ako je nismo prije izgubili smrtnim grijehom. Osim toga što nam je duša čišća, kad pristupamo sv. pričesti, to će nam Isus podijeliti više milosti.

— Sv. Otac veli, da treba osim milosti posvetne imati i pravu i pobožnu nakanu, kad pristupamo sv. pričesti. U čemu se sastoji prava i pobožna nakana?

— Prava i pobožna nakana sastoji se u tom, da se ne pristupa sv. pričesti iz puke navade, radi taštine ili obzira ljudskoga, već da se odazovemo želji Isusovoj, da se s Isusom što uže sjedinimo u ljubavi te božanskim lijekom pomognemo svojoj slaboći duševnoj.

Odazovimo se želji Isusovoj, želji sv. Crkve, pa pristupajmo što češće sv. pričesti. Ali nastojmo također, da se što bolje uživimo u ovu božansku Tajnu, da se što pomnije na nju pripravimo i što usrdnije zahvalimo Bogu na tolikoj dobroti i ljubavi.

F. Mašić D. I.

NARODNI UPRAVITELJ APOSTOLATA.

Već onamo od g. 1863. širili su misijonari Isusovci po hrvatskim krajevima Apostolstvo molitve. Okupili su po raznim biskupijama više stotina mjesnih središta, koja su cvala, dok su živjeli prvi članovi i dok se za njih zauzimali revni svećenici. Neku vezu s mjesnim upraviteljima podržali su misijonari osnivači iz Splita, gdje je bila sve do pred 30 godina kao središnjica Apostolata za hrvatske biskupije. Kad se rad ondješnjih misijonara stegnuo, preuzelo je Uredništvo Glasnika Presv. Srca, da posreduje kod osnivanja društava i pomaže ih u radu. Ovu stvarno već provedenu središnjicu odobrio je, potvrdio i proširio naš Presvijetli Episkopat na svojim konferencijama u veljači ove godine i izdao o tomu ovu odredbu.

»Za bolji razvitak i uspješniju djelatnost vrlo korisnog društva Apostolstva molitve i po njemu osnovanih vjerskih organizacija, pokazala se u našim biskupijama potreba središnje uprave njegove za naš narod. Zato je kat. Episkopat zaključio i odredio:

1. da pravno valjano postoji i djeluje nacionalni upravitelj Apostolstva molitve za sve naše biskupije osim slovenačkih kod Uredništva Glasnika Srca Isusova u Zagrebu.

2. da tim upraviteljem bude svakovremeni upravitelj Apostolata nadbiskupije zagrebačke, kojega dogovorno sa starješinstvom Družbe Isusove imenuje Metropolita zagrebački.

3. da nacionalni upravitelj posreduje kod generalne direkcije Apostolata u Rimu pri imenovanju dijecezanskih upravitelja Apostolata i pri osnivanju mjesnih središta pribavljajući potrebite diplome i ovlasti.

4. da poskrbi za tisak i razašiljanje diploma i tiskanica Apostolata i od njega organiziranih društava te ih dostavlja svim dijecezanskim upraviteljima s prethodnom cenzurom i odobrenjem Ordinarija u Zagrebu.

5. da se skrbi za postojeća društva Vojske Srca Isusova te i njih kao djelo Apostolata unapređuje.

6. da uz obavještenje i pristanak pojedinih Ordinarija dogovorno s dušobrižnicima pohađa postojeća društva Apostolata: Apostolat muževa, Revniteljice Srca Isusova, Vojsku Srca Isusova, Djevojačka društva Srca Isusova i Križare te da ih pastoralno pomaže.

7. da organizira i provodi pobožno djelo »Posvete obitelji Presv. Srcu«, kao također da promiče osnovanje novih spomenutih društava po župama, bilo to prigodom misija ili inače prema sporazumu s Ordinarijatom.

8. da podržava vezu sa dijecezanskim i mjesnim upraviteljima putem dopisivanja, cirkulara, sastanaka i tečajeva se znanjem Ordinarija mjesta, s kojim će se također sporazumjeti za javne svečanosti u većem opsegu.

9. U tu svrhu daju pojedini biskupi njemu i njegovom zamjeniku jurisdikciju za ispovijedanje te ovlaštenje propovijedati i vršiti obične svećeničke funkcije u sporazumu sa mjesnim dušobrižnicima.

Božji blagoslov neka Vas prati i pomaže u apostolskom nastojanju i na putovanju za slavu Presv. Srca Isusova.

Dano sa biskupskih konferencija:

U Zagrebu, 22. februara 1930.

M. P. Dr. Antun Bauer v. r.
nadbiskup, predsjednik bisk. konferencija.«

S najdubljom zahvalnošću prečasnom Episkopatu počeo je potpisani da vrši ovu svoju najčasniju službu, te je od početka travnja gotovo svake nedjelje, a češće i u tjednu, pošao braći svećenicima u pomoć da im pomogne Apostolat i njegove grupe osnovati ili na životu djelatnost potaknuti.

Bož. Srce, koje svoje štovanje pruža kao lijek savremenim nevoljama, blagoslovilo je taj posao, pa potpisani s neograničenim pouzdanjem u njega moli velečasno dušobrižno svećenstvo, da se izvoli javiti, tko i kada bi želio, da mu se u smislu gornje odredbe preč. Episkopata pomogne.

Posebnih kakovih izdataka, osim za putni trošak, ne treba se bojati, a jednako ni znatnijeg porasta dušobrižničkih tereta od pobožnih organizacija. Jer ako one i donose par sati više ispovijedanja i koju pripravu za govore društvima, to s druge strane umanjuju mnoge neprilike sa župljanima, a pružaju radosti, koja jača sile. K tome će narodna uprava Apostolata postepeno skrbiti za pomoćna sredstva: priručnike, predavanja i ine pripomoći u vodstvu spomenutih društava, kojima će se znatno olakšati organizaciiski rad.

I revnim štovateljima Presv. Srca, koji nisu svećenici, slobodno je obratiti se na narodnog upravitelja, bilo da žele osobno priključiti se Apostolatu, bilo da ćute poticaj milosti, kako bi i kod drugih poradili za svetu stvar. **Josip Vrbanek D. I.**

IZA SV. PRIČESTI.

Katkad se opazi, kako mnogi odmah iza sv. pričesti lete iz crkve. Ne mogu ni pet časaka darovati Spasitelju, koji im je u svojoj dobroti dao sama sebe. To sablažnjava i odrasle, kamoli neće djecu.

Pa kamo ti se tako žuri? Zamisli se malo življe, da je došao k tebi Spasitelj i Bog tvoj. Zar ne znaš, da je dao život svoj, da i tebe spasi? Pa zar mu se ne znaš zahvaliti za toliko dobročinstvo?

Sv. pričest kod B. Djevice u Efezu.

A tko od nas nema različitih želja? Koga ne tišti razne neugodnosti a možda i nesreća? Pa zašto ne iskažeš to sve Isusu? Zar ne znaš, da te on može najbolje utješiti? Pokloni se svome Spasitelju, moli ga, da te čuva od grijeha. Moli ga za roditelje, prijatelje i neprijatelje. Moli se i za svećenika, koji te pričestio, a sjeti se i ispovjednika. Ne zaboravi svoje braće u Rusiji. Ne zaboravi pogana i misijonara, koji rade za njih.

Valjda znadeš, da iza sv. pričesti možeš dobiti i potpuni oprost. Stoga izmoli najprije ovu kratku molitvicu: »Evo je dobri i preslatki Isuse, pred tvojim licem padam na koljena i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem, da utisnuš u moje srce živa čuvstva vjere, ufanja i ljubavi te pravu pokoru za moje grijehe i čvrstu volju da ih popravim: dok s velikim ganućem i žalošću u sebi razmišljam tvojih pet rana i u duhu promatram imajući pred očima ono, što je već u usta tvoja stavio prorok David o tebi, o dobri Isuse: »Probodoše ruke i noge moje, izbrojiše sve kosti moje«. K ovoj molitvici dodaj još nekoliko Očenaša i Zdravomarija na nakanu sv. Oca Pape.

Na kraju samo još ovo: ne zaboravi na Isusa, čim izađeš iz crkve, već se čitav dan tako vladaj da ga ne ožalostiš.

A. C.

MALI KRIŽARI

PRAVILA MALIH KRIŽARA I KRIŽARICA.

M. K. su rimokatoličko crkveno društvo za mladež, kao dio Apostolstva molitve, od koga imadu oproste i povlastice.

Svrha je M. K. da se što uže sjedine s ISUSOM na oltaru i odgoje za dobre katolike, koji će moliti, raditi i trpjeti za spasenje svojih drugova.

Zato M. K.

1. sjedinjuju se s ISUSOM u mislima moleći svako jutro prikazanje Bož. Srcu, a uvečer 1 Očenaš i 10 Zdravo Marija u čast Majci Božjoj na nakanu sv. Oca Pape.

2. pričešćuju se po želji ISUSOVOJ i uputama Pija X. što češće, a barem jedamput u mjesecu.

3. prisustvuju obvezatnom bogoslužju i po mogućnosti pri njemu pomažu, a dragovoljno kroz tjedan posjećuju ISUSA u Presv. Sakramentu.

4. nastoje da ISUSU za ljubav vrše svoje dužnosti u kući, u školi i na poslu, te se osobito čuvaju psovke, svađe i svake neumjerenosti.

5. pomažu drugovima pojedince i zajednički duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa te to bilježe kao »Duhovno blago«.

6. drže zajednička čitanja, duhovne zabave i izlete, pismena natjecanja i druge vježbe u smislu katoličkog odgoja.

7. svaki član da prinosi za društveni znak i glasilo. Zaštitnici M. K. jesu: za muške sv. Stanislav, i dnevno ga zazivlju »Sveti Stanislave, pomozi mi, da danas budem dobar Križar«, a za ženske sv. Terezija od Malog Isusa, koju svaki dan zazivlju »Sveta Terezijo, pomozi mi, da danas budem dobra Križarica!«. Ove će zaštitnike svake godine svečano proslaviti na njihov dan.

Članom Bratstva M. K. može postati svako rimokatoličko dijete, koje upravitelj iza stanovitoga vremena kušnje smatra vrijednim te ga primi i izdade mu upisnicu i znak.

Članovi se dijele u tri grupe:

a. po vježbama:

1. stepena, koji primaju sv. pričest jedamput u mjesecu;
2. stepena, koji primaju sv. pričest jedamput u tjednu;
3. stepena, koji primaju sv. pričest višeput u tjednu.

b. po dobi:

1. do navršene 10. godine; 2. od 10. do 12. godine; 3. od 12. do navršene 15. godine.

c. po broju: razvrštavaju se grupe u odjeljenja od 7 ili 15 ili 30 članova u svrhu lakšega primanja sv. pričesti i vodstva.

Svakoj grupi odnosno odjeljenju stoji na čelu pročelnik, kojega su sami članovi odabrali iz neposredne više grupe i stepena.

Unutarnje stvari mjesnog Bratstva M. K. upravlja mjesno Vijeće, koje sastoji od vođe, bilježnika, blagajnika i pročelnika sviju grupa kao vijećnika.

Vijeće biraju većinom glasova članovi, a potvrđuje upravitelj. Sastaje se redovito na poziv upravitelja svaki mjesec, a izvanredno, kad zatreba.

Za duševni i tjelesni napredak članova skrbe se uz svećenika upravitelja i revnitelji, koje imenuje upravitelj između Križara ili drugih revnitelja Apostolstva.

Valjani članovi iza navršene 15. godine proglašuju se Križarima, dok nemarne isključuje vijeće, a upravitelj ih otpušta.

Mjesno Bratstvo M. K. u župi, školi ili zavodu osniva i upravlja isti mjesni upravitelj Apostolstva molitve kao i Križare, pa tako M. K. preko njega i po svojim revniteljima stoje u vezi s mjesnim i vel. Križarskim Bratstvom i biskupskom upravom Apostolata.

Glasilo M. K. je za sada »Glasnik Srca Isusova«. Njemu šalje svako mjesno Bratstvo M. K. svoj izvještaj o radu u siječnju i srpnju svake godine.

»Svaki dan se kod sv. Mise sjećam Rusije, ni jednoga dana to ne izostavljam. Sjećam se svih njezinih svećenika, svih njezinih priznavalaca, svih njezinih vjernika, katolika i nekatolika. Još više! S našim Gospodinom Isusom Kristom kod svake Mise putujem u Rusiju; svaki dan je sa mnom prelazi Isus od Minska do Vladivostoka, od Tiflisa do Soloveckih otoka: blagosivam, molim, ljubim i ufam se ujedno, a nada sve trpim s njima, sa svima . . .«

Pijo XI., 19. listopada 1927.

PRESVETOMU SAKRAMENTU.

U Svetootajstvu divnom našla
Dragòcjenost sam istinsku:
Da život meni dade, Isus
Ko mrtav se je skrio tu.

On ranio je srce moje
Iz ove bijele Hostije,
Osvajao ga, svladao ga,
Da svoj mu život ulije.

Da treba mi i žiće dati,
Da primim dragog Boga tog,
Po tisuć bih ga puta dala
Sa klikom srca veselog.

A treba l' štogod ostaviti,
Da Boga svojeg dobijem,
Ja — za Nj u Tajni — baš se svega
I sebe same odričem.

I hoće l' patnje Zaručnik mi,
Nek čista ljubav mori me,
Da imam njega, uza nj budem,
Do ú smrt želim trpjet sve.

Što sakrivaš mi lice svoje,
Kad želja moja ti si sam?
Što činit mi je dakle, reci,
Da takvo drago uživam?

O rež' me, pali, ja te ljubim!
I nek veseli jad te moj;
A kad i skrajna bol mi bude,
Tek ljubav vir je muci svoj.

To peć je žarka, koje ne će
Istrošit oganj žarom svim;
O kako sretna ja bih bila,
Da u njoj sva se utopim!

U čistom srcu san je tebi,
I sva si radost njemu ti,
A srce blatno taknuv te se
Tek hlad u tebi nalazi.

Da blaži Božju pravdu svetu
I da od kazne spasi nas,
Od ljubavi se žrtvovao
I Tajnu tu nam dao Spas.

Za čistu dušu tu je život,
Za naopaku smrt i grob:
Gle, ista bijela hostija je,
A tako raznu dijeli kob.

Na kal je nalik srce grješno,
Božansko sunce, uz tvoj sjaj,
A srce dobro, što te ljubi,
Ko cvjetni je zemaljski raj.

O Miljeniče neba, 'zemlje,
U mojem srcu kraljuj ti,
Pretvori mi ga u vrt lijepi
Pun voća, cvijeća, čara svih!

Ja košuta sam izmučena,
Što ljubavi mori žeđ,
Nastrijelio me vješti lovac,
I rana ta me pali sveđ.

To slast je moja: patit, ljubit,
Užitke druge ostavljam;
Sve ostalo je meni muka,
Tek ljubav, patnju izgledam.

Bez kukanja ću sve podnosit,
Sav prijezir, boli, muku, trud;
Svu bojazan mi ljubav uze
I sama blaži jad mu hud.

Ko more kišnu kaplju ti me,
O Vrelo moje, progutaj!
Il mrijet il ljubit bez pomoći —
Sve drugo mi je gorki vaj.

Kad tebe diram, ja sam čista,
Pod poljubcem ti svetost sja;
Kad srce moje odrom ti je,
Od sreće sam van sebe ja.

Ko lijek mi sebe ljubav dala,
Sad od nje evo bolujem;
Nek moja bol i skrajna bude,
Za ozdravljenjem nè idem.

Na Taboru il Kalvariji
Svud samo tvoj ja ištem lik,
Sveđ s tobom sam, jer ljubomoran
O Bože, ti si Zaručnik.

Sv. Margareta Marija.

SVEĆENIK I NJEGOV NEPRIJATELJ.

Kroz čitav niz godina mogao si opaziti, kako svaki dan točno u isto vrijeme stoji prosjak pred jednim crkvenim vratima u Parizu. Poznavahu ga svi pod imenom Jaques. Uvijek bijaše ozbiljan i mrk. Govorio nije gotovo ni riječi. Kad bi mu tko pružio milostinju, zahvalio bi se laganim kretom glave. Ispod dronjaka, u koje se zavio, provirivao bi mu na prsima zlatni križić.

U istoj crkvi običavao je dnevice služiti sv. Misu mladi abbé Paulin de... Prolazeći pokraj siromaha uvijek bi mu pružio milostinju. Ovaj svećenik bijaše član neke odlične i bogate obitelji. On je prezreo prolazno i zemaljsko blago, sav svoj imetak razdavao je u dobre svrhe, te se sav posvetio službi oltara. Svećenik nije pobliže poznavao jadnog prosjaka, ali čudno, — prosjak je nekako osobito volio ovog svećenika...

Nekog dana nema prosjaka na običnom mjestu kod crkvenih vratiju. A jer je prosjak dulje izbivao, poboja se revni i samilosni svećenik, da mu se nije možda što dogodilo; propita se za stan prosjakov, da prigleda i da ga pohodi. Bez osobitih poteškoća pronađe adresu jadnika te se iza dovršene sv. Mise zaputi u Jaquesov stan. Svećenik se morao uspeti u potkrovnicu jedne šesterokatnice. Pokuca na vrata i čuje prigušeni: »Naprijed!« Zakoraknuvši u onisku sobicu opazi na vrlo jadnoj postelji siromaha. Lice blijedo, oči na pô ugasle.

»Jeste li to vi, velečasni?« izusti bolesnik. »To je plemenito od vas, što dođoste k zapuštenom siromahu. Zaista, ja ne zaslužujem vaše dobrote.«

»Što, dragi Jaques? Ne znadete li, da smo mi svećenici prijatelji sviju bijednika? Uostalom«, doda uz lagani smiješak, »mi smo stari znanci«.

»Da me bolje poznate, gospodine, vi ne biste tako govorili. Ja sam izmet roda ljudskoga. Bog me je prokleo.«

»Bog vas je prokleo? Što vam pada na um, dragi Jaques! Ne govorite tako! Ako ste sagriješili, pokajte se, ispovjedite se! Bog je dobrota sama; on oprašta skrušenom grešniku.«

»Ne. Ne. Meni ne će nigda oprostiti.«

»A zašto ne? Zar se ne kajete?«

»Oh, kako se ne bih kajao? Trideset godina podgrizava mi kajanje srce moje, a ipak sam proklet.«

Badava sve utjehe. Svećenik je opazio, da prosjaka muči strašna tajna, a zdvojnost da mu zatvorila usta. Čini se, da je izgubio svaku nadu. Na koncu konca sklone ga ipak svećenik svojom dobrotom i blagošću. Drhtavim, na po umirućim glasom reče prosjak:

»U vrijeme, kad je buknula krvava revolucija, obnašao sam službu upravitelja na dvorcu jedne bogate obitelji. Moji gospodari bijahu vrlo dobra gospoda. Sjećam se grofa, grofice, dviju kćeri

i sina jedinca, — svima zahvaljujem svoj položaj, odgoj, imetak. Nastupi strahovlada. Grofa i njegovu obitelj tražili su na sve strane, ali nisu našli. Dobro se sakriše, a ja sam znao za njihovo tajno skrovište. Odoh komesaru. Ja, ja sam ih izdao, jer sam se nadao bogatstvu grofovom, koje bi imalo zapasti izdajici. Svi ovi dobri ljudi, kojima toliko dugovah, bjehu na smrt osuđeni i smaknuti. Sve sam izdao ja nesretnik — izuzev maloga Paulina, koji je jako mlad bio.«

Prigušeni se jecaj vinuo mladom svećeniku iz grudiju; hladni znoj mu oblije čelo...

Umirući prosjak nije toga zamijetio nego proslijedi:

»Gospodine! To bijaše užasno. Čuo sam njihovu osudu. Progurao sam se kroz svjetinu za kolima, koja su četvero njih vozila na stratište. Vidio sam njihove glave pod krvničkim nožem. — O jadnog li mene! Od onih časova do danas nemam mira. Plačem dnevice; molim se za njih. Uvijek ih vidim pred sobom. Eno ondje su; ondje iza zavjese«. Drščući upre prosjak prstom na komad sukna, koji je prikrivao dio zida. — Raspelo iznad moga kreveta, pripadaše grofu; malo, zlatno raspelce na grudima mojim, od kojega se nisam nikad odijelio, nosaše grofica. Bože, što sam počinio! Smilujte mi se, velečasni! Molite se za mene nevoljnika!«

Ko smrt blijed klekne svećenik pokraj postelje, prikrije lice i moljaše se tiho, pola sata. Nato se mirno podigne, napravi znak križa, odgrne zavjesu i ugleda dvije fotografije.

Prosjak krikne prigušenim glasom, malo su uspravi, no ubrzo klone na svoj kukavni ležaj. A svećenik plakaše...

»Jaques«, izusti drhtavim glasom, »hoću da saslušam tvoju ispovijed, ne bi li stekao od Boga oproštenje«.

Nakon što je umirući primio svečano odrešenje, progovori abbé Paulin mirno:

»Jaques! Bog ti je oprostio. Iz ljubavi prema njemu opraštam i ja tebi. Znaj, da oni, koje si poslao u smrt, bijahu: moj otac, moja majka, moje sestre. Pred tobom stoji Paulin, koji je prigrlio uzvišeno svećeničko zvanje«.

Kosa se naježi prosjaku, usne mu se rastvore, da još nešto reknu, ali to bijaše par muklih i nerazumljivih glasova. Iza toga zavlada u sobi tišina i mir...

Paulin je opet kleknuo i molio. Iza stanke se prene, nadvije se nad bolesnikovo tijelo, no bolesnik se međutim preselio u vječnost.

Dirljiv primjer, kako svećenik ljubi neprijatelja svoga!

Vj. Lončar D. I.

»Manete in dilectione mea« (31 stranica). Ovo je neprocjenivo razmatranje namijenjeno svećenicima, da postanu apostolima po Srcu Isusovom. Cijena 5 dinara.

RASTAVA BRAKA.

Odvjetnik sam. Došla k meni seljanka s riječima: »Gospodine, načinite mi tužbu za rastavu braka.«

»Zašto se želite rastaviti. Svaka tužba mora imati svoj razlog, mora biti obrazložene. Je li vaš muž raspikuća, bludnik, pijanac ili kakav drugačiji grješnik?«

»Nije. Tražim rastavu, jer je osuđen na dvije godine tamnice radi krađe.«

Pitam dalje: »Gdje je osuđen? Šta je krao, komu je krao i zašto je krao?«

Žena odgovara: »Ukrao je susjedu nekoliko vagana pšenice i prodao ju. S dobivenim novcem platio je dug trgovcu, koji nam je htio za pet stotina dinara prodati kuću.«

»Zašto ste se zadužili? Zar on nije radio? Pet stotina dinara nije svota, koja se poštenim radom ne bi mogla otplatiti.«

»Zadužili smo se za hranu, kad je on bio bolestan i nije mogao raditi. Pao je nesretno s kola, ozlijedio glavu i slomio ruku. Sad je kažnjen i meni su rekli, da imam pravo na rastavu.«

Odgovarao sam ženu od njezine namjere i govorio joj među ostalim, da joj muž nije doduše smio krasti, ali da je krao, kako ona govori, u namjeri, da podmiri dug, koji je načinjen za hranu njezinu i njezine djece. On radi toga danas trpi, a ona hoće, da mu još otešća kaznu, mjesto da ga tješi.

Nato mi ona ukratko odgovori: »Ako vi ne ćete da sastavite tužbu, načinit će je drugi . . . «

Ja sam tužbu sastavio i predao ženidbenom sudu uvjeren, da mi žena ne govori istinu i da stvar stoji sasvim drukčije. Nisam se prevario.

On je u svojem odgovoru napisao ovo:

»Protivim se rastavi, jer moja žena nema razloga, da je traži

Prvo: dug nisam načinio ja, nego ona bez moga znanja i privole, i to na nekoliko strana. Istina je, da nam je jedan trgovac htio kuću prodati za 500 D.— ali su troškovi bili još dva puta toliki. Žena je pravila dugove za ženske krpe, svilene marame, čarape, pregače i druge ženske besposlice. Kad sam se ženio, imao sam devet rali grunta, dvije krave i jednu junicu, dva vola dva konja, šest svinja i drugoga blaga u kući. Ona me je dovela svojim gospodarstvom za šest godina na prosjački štap. Moja majka je vidjela, šta će biti, pak je od straha, bola i suza umrla.

Drugo: nije istina, da sam nespretno pao s kola i radi toga bolovao. Jednog dana sam vozio bundeve u grad i vratio se kući po mraku, jer je dan bio kratak. U našem dvorištu me je neko udario kolcem po glavi i šta je dalje bilo — ne znam. Kad sam došao k svijesti, bila je i ruka slomljena. Rekli su mi, da su vidjeli nekoga momka, koji se je često skitao oko moje kuće i žene, i svi su sumnjali, da me je on htio ubiti. Ja ne znam, je li to istina.

Treće: Pred državnim sudom nisam rekao, da me je na kradu

nagovorila moja žena, a onda je susjedu sama rekla, iz meni nepoznatih razloga, da sam ga ja pokrao. Molim vas, nemojte ni vi to sudu javiti, jer će onda ostati djeca i bez oca i bez majke. Ja nisam htio pristati, da kradem, ali ona mi se je zaprijetila, da će se pronevaljaniti, ako se kuća proda i ako joj ne budem davao, što i neki drugi daju svojim ženama.«

Kad sam ženi pročitao, što odgovara njezin muž, razljutila se, izgrdila ga, jer da on hoće, da i ona dođe u zatvor, ali mi je na kraju dala nalog, da - - - odustanem od tužbe. Svoju odluku je obrazložila riječima: »Ja mogu s drugim živjeti i bez popovskoga blagoslova. Nije se trebao ženiti, kad nije mogao izdržavati ženu i djecu. Ja nisam kriva njegovoj propasti. Mi žene nismo više robinje kao nekada. Sreća je, da žandari nisu popovi.«

Predao sam podnesak, kojim ova žena odustaje od tužbe za rastavu braka i - - - otišao u zatvor, da vidim toga jadnika. U razgovoru je izgovorio i ovo: »Možda mi se sve to ne bi dogodilo, da sam slušao našega gospodina kapelana i posvetio svoju obitelj Presvetom Srcu Isusovu.«

Što je ovaj seljak mislio za sebe i svoje seljake, to sam već više puta mislio i ja za građane u sličnim zgodama.

K. M.

UKRAS U KATOLIČKIM KUĆAMA.

Br. 1

Br. 2

Presv. Srcu Isusovu

posvetila se obitelj .....

sa svojim članovima .....

.....

„Presveto Srce Isusovo, štiti obitelji naše!" (300 d. oprosta.)

U ..... *dne* ..... *19* ..

Br. 3

Uz ostali nakit, što ga imate u svojim kućama, ne smiju manjkati ni slike vaših najmilijih i najdražih. A zar to nisu Isus i Vaša nebeska Majka?...

Ne zaboravite, da je Isus obećao sv. Margareti, kako će posebno blagosloviti one, koji budu imali i štovali u svojim kućama sliku njegova presvetoga Srca...

Da li ste već svoju obitelj posvetili Presv. Srcu Isusovu? Ako niste, učinite to što prije. Za to Vam treba i slika Srca Isusova.

Da udovoljite svojim željama, evo Vam tri uzorka lijepih slika.

Cijena: br. 1. D. 15. Vel. 52×40 cm
« « 1. D. 30. « 75×55 cm
« « 2. kao pod broj. 1.
« « 3. D. 10. Vel. 30×40 cm

Narudžbe prima:
Uprava Glasnika Presv. Srca Is.,
Zagreb I, 147.

500 DUKATA ZA SV. MISU.

Za velikih vjerskih progona u Engleskoj u 16. vijeku bi osuđen neki bogati ali i revni katolik na globu od 500 dukata, jer se je usudio da prisustvuje sv. Misi. Taj vrli katolik potraži najljepše portugalske dukate, na kojima je bila slika križa. Ovi su se dukati u ono doba osobito cijenili. Skupiv potpunu svotu donese je na sud.

Sudac se nasmješi i primijeti, da mu se čini čudno, što hoće da tako lijepim novcem plati globu. Naš revni katolik će mu na to: »Meni bi se činilo, da bih griješio, kad bih dao lošiju vrstu novca za tako veliku milost, što sam mogao prisustvovati sv. Misi te se pokloniti Spasitelju svome u presv. Olt. Sakramentu«.

P. G.

KAD BI U SVAKOJ OBITELJI VLADALO PRESVETO SRCE! ..

(Crtica iz Sv. Šimuna kraj Zagreba).

Vrijeme je kosidbe. Ranom zorom prolaze seoskim putem dvojica seljaka. Na ramenima nose kose i grablje, o pasu im visi rog s brusicom, a na leđima nose torbu s nešto hrane, jer bez hrane i vina ne da se čitav dan kositi.

— Hvaljen Isus, Mika!

— Uvijeke, Jože!

— Ideš i ti, kako vidim, kositi.

— Mora se.

— Pa kako je kod tebe?

— Bogu hvala, dobro. Otkako je Presveto Srce, budi mu hvala i slava! — kod tih riječi podigne Mika malo šešir, — zavladalo mojim domom, sve kreće na bolje. Na dan sv. Obitelji preporučio je naš g. župnik posvetu obitelji Presv. Srcu Isusovu, pa sam i ja obavio tu posvetu. Čini mi se, da samo Presv. Srce stanuje u mojem domu. A kako je kod tebe?

— I kod mene je, hvala Bogu, dobro. Sam sam postao član Vojske Srca Isusova proti psovci. Od toga se vremena ne čuje u mojoj kući niti jedna prosta riječ, a ne dao Bog da se ikada čuje. Čast našemu g. župniku, koji je to lijepo društvo kod nas osnovao. Kamo sreće, kad bi u našem narodu posve nestalo ružne psovke!

— Bog mora kazniti narod, koji psuje.

U takvom razgovoru dođoše do crkve. Mika će iznenada:

— Hoćeš li da pođemo malo u crkvu i pomolimo se Presv. Srcu?

— Idemo.

Poklekoše pred kipom Presv. Srca, da izmole blagoslov za se i za svoje. Okrepljeni milošću Presv. Srca krenuše na svoj dnevni posao.

O kad bi i u drugim obiteljima zavladalo Presv. Srce Isusovo, izvor prave sreće! **Josip Jordanić.**

MISIJE U PODRAVINI.

Početkom svibnja otpočele su sv. misije u Kloštru, nastavile se u Kozarevcu, Svesvetama i svršile se u Ferdinandovcu. Župnici svuda dobro narod pripravili po uputi knjižice O. Strižića. Narod hrlio na propovijedi kao na najveće blagdane, iako su Kozarevac i Svesvete župe dosta rastrešene. U Ferdinandovcu nije mogao svijet stati u crkvu, pa se većinom pred crkvom propovijedalo.

Grom puca! U Kloštru odmah na početku misije nadvili se tmurni oblaci. Iza kratke tišine stadoše munje sijevati i gromovi

pucati. Jedan grom udari u staju nekoga seljaka, staja plane, vatrogasci se slete i ugase vatru. Drugi grom udari u uglo jedne kuće i malo je odšteti.

I duhovne su munje sijevale, i duhovni gromovi udarali. Za vrijeme misija sijevale su munje milosti Božje i rasvijetljivale u dušama tame grijeha. Pucali su i gromovi vječnih istina, potresali dušama, a duše se vraćale Bogu. Ispovijedilo se preko 2.200 osoba i opet se osvježile čistim zrakom milosti, preporodile se u Isusu.

Vihor lomi grane, ruši lipu. I u Ferdinandovcu spustiše se crni oblaci iza nesnosne sparine, sa sjevera dune strašan vjetar, da se kuće tresle, a toranj se njihao kao da će sadna pasti na krov crkve, da je sruši. Velika stara lipa kao prerezana pade na tle poput velike lješine. Sve su to znakovi, kako je Bog u prirodi velik i silan.

I u dušama pokazao je Bog za vrijeme misija svoju duhovnu moć, jer se u tisućama duša rušile kule sotone, kule grijeha. Duše se čistile u sakramentu sv. pokore i sjedinjivale se sa svojim Stvoriteljem u sakramentu ljubavi.

Zlatna krunica sve osvaja. Podravci rado i lijepo pjevaju. Odmah na početku naučio narod Zlatnu krunicu, pa je s oduševljenjem pjevao. Krunica se pjevala u crkvi, pjevala se na putu, pjevala se po kućama, pjevala se na pašnjacima i poljima. Sa svih strana čuo se lijepi zaziv: »Isuse blaga i ponizna srca, učini srce moje po srcu svome!« Pjevanje Zlatne krunice ganulo je mnoga srca, koja se opet smirila po sv. ispovijedi.

Društva se osnivaju i pomlađuju. U kloštru već je opstojalo Društvo Srca Isusova, a za sv. misija opet se pomladilo. U Kozarevcu upisalo se u isto društvo 60 mladića i 80 djevojaka. U Sesvetama 100 mladića i isto toliko djevojaka. U Ferdinandovcu ima jedna Marijina kongregacija, pa i ona dobila novih članova. Pojačali se i redovi Križara. U Apostolat mladića i muževa upisalo se do 100 članova. I Treći red sv. Franje pomladio se ovom zgodom.

A obrazovaniji svijet svuda davao dobar primjer dolazeći marljivo na propovijedi i ispovijed. U jednom mjestu svi općinski namještenici zajedno s bilježnikom došli skupno na ispovijed. Svi učitelji i učiteljice s malom iznimkom prednjačili djeci lijepim primjerom. Čast takvom učiteljstvu!

U Podravini je narod prosvijetljen, pun žive vjere i ljubavi spram sv. Crkve. Za vrijeme misija ova je vjera postala još življa a ljubav žarča. Podravci su oduševljeno govorili: »Radije sto put i život izgubiti nego svoju vjeru zatajiti!«

Podravino, zemljo krasna!
U tvom krilu cvate cvijeće —
Rajsko cvijeće-vjera čista.
Zvijezda sreće zgasit ne će.
Dok ti ljubiš Kralja Krista.

I. Gavrić D. I.

PRVO HODOČAŠĆE U PADOVU NA GROB SV. ANTUNA.

Odbor za gradnju zavjetne crkve sv. Antuna u Zagrebu priređuje pod vodstvom svoga predsjenika presvij. biskupa dra. Dominika Premuša dne 6., 7. i 8. rujna ove godine **hodočašće** u Padovu, na grob sv. Antuna.

Program toga hodočašća je slijedeći: Polazak iz Zagreba dne 6. rujna popodne sa posebnim direktnim vlakom. Dolazak u Veneciju dne 7. rujna u 5 sati ujutro. Poslije zajedničke sv. mise, koja će se održati u crkvi blizu kolodvora dai Frari, biti će zajutrak, poslije zajutarka razgledanje Venecije na posebnim lađama (vaporetto). Razgledat će se pored ostalog Duždevu palaču, crkvu sv. Marka i dr., a posjetit će se i svjetsko ljetovalište »Lido«. — Poslije zajedničkog objeda u restoranu Union-Alberghi, polazak oko 3. sata u Padovu, kamo se stiže u 4 s. popodne. — Kod dolaska u Padovu odmah razdioba stanova u hotelima, a u 6 sati sastanak pred bazilikom Al Santo, gdje će se u procesiji unići u svetište, održati blagoslov i pružiti hodočasnicima prilika za sv. ispovjed. U 8 sati večera u restoranu Leon Bianco, a zatim odmah počinak. — Dne 8. rujna ujutro u 7 sati biti će svečana sv. misa na grobu sv. Antuna i zajednička sv. pričest za one koji to žele. Sv. misu i propovijed će služiti presv. biskup šibenski dr. J. Mileta. — Zatim zajutrak, razgledanje grada po vodićima. Poslije objeda, koji će biti u istom restoranu, mali počinak a oko 3 sata zajednički polazak u Arcelli, mjesto na kojem je sv. Antun umro, na prevozu iz Camposanpiero u Padovu. U svetištu, koje je podignuto nad sobicom u kojoj je sv. Antun umro, biti će za hodočasnike blagoslov, poslije kojeg se polazi na kolodvor, sa kojeg se oko 7 sati polazi izravno u Zagreb, kamo se stiže 9. rujna rano u jutro, dočim će večera biti na usputnoj stanici Venecija-Mestre.

Cijena cijelog putovanja zajedno sa skupnom putnicom i svim pristojbama je samo 650 Din.

Tko se ovom hodočašću želi priključiti neka se čim prije prijavi Odboru za gradnju zavjetne crkve sv. Antuna, Zagreb, Sv. Duh br. 29. uz uplatu prvog obroka od 100 Din., te isprava potrebitih za putnicu; i to Zagrebčani trebaju poslati upitnicu prijavnog ureda i domovnicu, a oni izvan Zagreba trebaju domovnicu i uvjerenju srezkog načelnika, u kojem ima biti navedeno da nema zapreke da putuju u Italiju; ovo uvjerenje ne treba biljegovati. — Tko treba još kakvo razjašnjenje neka se dopisnicom javi na adresu: **Odbor za gradnju zavjetne crkve sv. Antuna u Zagrebu, Sv. Duh br. 29.**

BISKUP STROSMAJER I SV. OTAC.

Čut ćete češće različne odmetnike, gdje govore, da je slavni biskup Strosmajer bio protiv katoličke Crkve i Pape. Strosmajer je to najbolje pobio tim, što je kao biskup rimokatolički živio i umro. On je osim toga bez prestanka isticao svoju ljubav prema Crkvi i sv. Ocu. Evo kako na pr. završuje svoju korizmenu poslanicu od 1895.: »Ja smatram najvećom srećom i najvećom milosti Božjom, da sam u krilu svete majke Crkve rođen i odgojen. Meni je najveća sreća i najveća milost Božja, da sam kano svećenik sa Isusom Kristom i svetom majkom Crkvom nerazrješivo spojen i ja ništa više na ovom svijetu ne želim, nego da svetomu zvanju svomu zadovoljim i svetoj majki Crkvi, svetoj Rimskoj Stolici vjerno služim... Ništa više ne želim, nego da mi se ništa drugo ne može prigovoriti, osim da odveć ljubim, pazim i branim svetu majku Crkvu i sv. Oca Papu. Takvo kuđenje najveća je pohvala svakomu svećeniku.

DOBAR PRIMJER PRIVLAČI.

A. je bio odličan gospodin, ali i dobar katolik. Stanovao je u velikom gradu. On nije nikako mogao da gleda nedostojnoga vladanja neke gospode za vrijeme Tjelovske procesije. Zato je skoro svake godine ostavljao taj grad i polazio u obližnje mjesto, gdje je procesija bila mnogo pobožnija.

Iako je sunce junački peklo, g. A. išao je ipak otkrivene glave odmah iza Presv. Sakramenta. Procesija prolazila ispred gostionice. S prozora gledao jedan čovjek. Bio to glumac, a bolovao je na plućima.

Kad se procesija svršila, g. A. svratio se u istu gostionicu, da objeduje. Bolesni glumac pristupi mu i reče: — Nažalost ja vas ne poznajem, ali vam moram priznati, da je primjer tako odličnog muža kao što ste vi na me izvanredno lijepo djelovao. Ja sam glumac. Moje me zvanje posve otuđilo od vjere. Vaš me je primjer potakao te ću još danas pozvati župnika, da se ispovjedim.

Iza 14 dana glumca nije više bilo među živima . . .

ZAHVALNICE

DA OSTANE U AMERICI.

New York. Kad sam pred 17 godina stigla u New York, htjedoše me poslati natrag radi bolesti lijevog mi oka. Bijah tri put pregledana od jednog liječnika, koji me posla profesoru specijalisti na ponovnu pregledbu. Tada se zavjetovah Presv. Srcu, da ću se za devet prvih petaka pričestiti i učiniti devetnicu Srcu Isusovu te se javno zahvaliti u Glasniku, ako ne budem prisiljena na povratak. Bož. Srce mi ispuni molbu. Specijalista ne nađe ništa zla. Sad vršim svoju dužnost, zahvaljujem Bož. Srcu i molim ga da štiti i nadalje mene i moju obitelj. I K. P.

POMOĆ SV. JOSIPA.

Dalmacija. Nemam riječi, kojima bih se mogla dosta zahvaliti svome velikom dobrotvoru sv. Josipu. U najtežim prilikama obiteljskim, u oskudici, u bolesti sv. Josip bio mi uvijek na pomoći. Tko uščita ovu zahvalnicu, neka nastoji sam iskusiti, kako je dobar hranitelj Isusov i Marijin. T. P.

NEBESKI LIJEČNIK.

Bosna. Bolovala sam 9 godina na vratu od tuberkuloze kože. Rane oko vrata su bile grozne. Silan novac sam trošila oko liječenja, ali za mene nije bilo lijeka. Sva očajna utekoh se Bož. Srcu Isusovu, Velikoj Bogorodici i Sv. Ivanu Krstitelju. Također sam bodočastila Sv. Ivanu Krst. moleći, da

po njegovu zagovoru nadem pravi lijek mojim ranama. K tome počeh sa devetnicom a i posteći oštro 9 srijeda. Čim sam svršila devetnicu, opazih da mi od jednoga lijeka počele rane bivati manje, dok zaista mi i zacijeliše. Hvala Presv. Srcu Isusovu, nebeskoj Majci i mome zaštitniku sv. Ivanu Krst., da sam se oslobodila od te grozne bolesti. Također još u mnogo slučajeva me je pomoglo Bož. Srce, kao u mome unapređenju i nenadanom odlikovanju.
T. B.

POMOĆ U STRAŠNOJ NESREĆI.

Istra. Moja kćerka pala nesrećom u jamu gorućega vapna. Više liječnika je kazalo, da će posve izgubiti vid. Dulje vremena nije progledala. Sva zdvojna zazvala sam u pomoć Presv. Srce Isusovo, i ono me je uslišalo, jer moja kćerka sada posve dobro vidi.
L. Ž.

PRESV. SRCE ŠTITI SEBI POSVEĆENE OBITELJI.

Zagreb. Moja je obitelj posvećena Presv. Srcu od g. 1925. Otada pa do ovoga dana primio sam nebrojenih milosti. Spominjem samo da sam ozdravio od tako teške bolesti, za koje su me i liječnici napustili; dobio sam namještenje; ženi i djeci očuvano zdravlje. Zadnja milost jest porod sedmoga djeteta i zdravlje ženino, za koje sam bio u velikom strahu. Presv. Srce svojih ne ostavlja. O kad bi sve obitelji znale, kako je lijepo imati Presv. Srce kao Kralja svoga!
S. J.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU ISUSOVU:

Amerika LjC Pomoglo me Bož. Srce po zagovoru sestre Celine, dar Dol. 2.— **Beograd** AM Majka se opet vratila pravoj vjeri. — **Bešinci** AV Sretno se svršio proces, dar D. 100. — **Betina** JS Presv. Srce vratilo mi zdravlje i mir u našu obitelj, dar D. 25. — **Borke** ZT Za uslišanu molbu. — **Brazilija** BM Po zagovoru sv. Male Terezije ozdravila, dar milr. 5. — MS Majka ozdravila od otrovanja krvi. — **Cerna** MM Za uslišanu molbu dar D. 25. — **Cleveland** MM Operacija dobro uspjela, dar Dol. 1.— **Crnkovci** AK Za primljene milosti dar D. 10. — **Dračevica** JZ Ozdravila kćerka, dar D. 10. — **Farkašić** JK Presv. Srce pomoglo me u nuždi, dar D. 100. — **Hrvatska** JM Presv. Srce oslobodilo me od dušmana. — **Glina** NN Za primljene milosti dar D. 100. — **Gospić** FG Za pomoć od Lurdske Gospe dar D. 50. — **Gor. Desinec** BJ Za sva dobročinstva dar D. 10. — **Jastrebarsko** NI Za uslišanu molbu dar D. 10. — **Kansas C.** AP Za milosti dar Dol. 2.— **Karlovac** TP Ozdravilo me Presv. Srce, dar D. 100. — **Lovilia** MM Presv. Srce više me puta pomoglo, dar Dol. 1.— **Lukaleva** SM Za mnoge milosti od Presv. Srca dar D. 20. — **Marija Bistrica** MŠ Za pomoć u teškoj bolesti dar D. 10. — **Mihaljevci** RL Presv. Srce i nebeska Majka pomažu me u svakoj neprilici, dar D. 10. — **Moslavina** SP Operacija sretno uspjela, dar D. 15. — **Nova Gradiška** KD Za sretan porod kćerkin i sinovljev ispit, dar D. 100. — **Novaki** TŠ Presv. Srce očuvalo me od velike nevolje, dar D. 10. — **Obranica** MŠ Po zagovoru sv. Obitelji poboljšalo se zdravlje mužu i kćerci, a i putovanje se sretno svršilo, dar D. 30. — **Ogulin** RP Za zdravlje po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 100. — **Omarska** IJ Oslobođen od zlobnih neprijatelja. — **Petrinja** MN Bez operacije ozdravila po zagovoru † Langa. — **Pokasin** JD U teškim prilikama pomogla me sv. obitelj po zagovoru sv. Franje Ksaverskoga. — **Poljane** LŽ Kćerka izbavljena od strašne nesreće, dar L. 10.— ID Kćerka dobro prošla na ispitu, dar L. 10. — DB Za nebrojene milosti od Presv. Srca dar L. 25. — **Pregrada** SL Operacija sretno uspjela, dar D. 20. — **Preko** MG Za sređeno zdravlje dar D. 50. — **Prelog**

LR Sv. Josip pomogao me kod suda, a sv. Anto pobrinuo se za moj svagdanji kruh. — **Preseko** MČ Za uslišanu molitvu dar D. 10. — **Rešetari** KN U teškim prilikama našla pomoći kod Presv. Srca i Majke B. Bistričke, dar D. 100. — **Salin** AS Za milosti dar D. 30. — **Sarajevo** TB Oslobodila se strašne bolesti, dar D. 20. — AČ Nestalo teške bolesti i dijete se popravilo, dar D. 10. — **Sigetac** BM Po zagovoru svetih zaštitnika uslišalo me Presv. Srce, dar D. 10. — **Sikirevci** TL Za milosti dar D. 25. — **Sotin** HS Za pomoć u gospodarstvu dar D. 10. — **Sunja** MG Za pomoć u teškim časovima. — LM Za milosti od nebeske Majke dar D. 30. — **Sušak** ZR Po zagovoru † Langa dobila namještenje, dar D. 60. — **Sv. Durad** AV Za milosti od Presv. Srca dar D. 20. — **Šid** NM Za sretan porod i zdravlje. — **Velaluka** IP Za dobivenu milost dar D. 20. — **Veliškovci** MG Po zagovoru sv. Ante primila mnogo milosti od Presv. Srca, dar D. 20. — **Veržej** KV Presv. Srce udijelilo mi velikih milosti po zagovoru B. Djevice i bl. Don Boska. — **Vinkovci** ZD Po zagovoru B. Djevice i † Langa dobila veliku milost. — **Zagreb** AP Za sretan porod dar D. 10. — JM Ozdravila, dar D. 50. — DP Za sretan ispit dar D. 10. — DB Sv. M. Terezija pomogla na ispitu, dar D. 40. — MO Za milost po zagovoru sestre Celine, dar D. 10. — SJ Za mnoge milosti od Presv. Srca, komu je posvećena moja obitelj. — **Zvornik** NZ Za uslišane molitve dar D. 130.

VIJESTI

Odra. Uz Mar. kongregaciju za djevojke postoji od g. 1923. i Bratovština Presv. Srca sa 130 članova i ima svoj posebni barjak. Sastanci se drže svaki mjesec i to odijeljeno, a tako prima svako društvo i mjesečnu sv. pričest. Svaki prvi petak imamo pjevanu sv. Misu, nagovor i zajedničku sv. pričest. Članovi su odvažni u suzbijanju prigovora i revni u apostolatu. Jedna članica na pr. sama satkala je prošle zime 48 m. platna za crkveno rublje iz prede, što su je darovale članice društva. Druge su pravile čipke, treće sabirale za druge potrebe crkve. Baš po članicama društva dobila je crkva Božji grob, pluvijale i t. d.

Žaton kod Dubrovnika. God. 1924. obnovio je velč. naš župnik Iv. Ostojić Djevojačko društvo i sad ima 22 članice. Uz velike teškoće ustraju one ipak dajući drugima dobar primjer, i što je glavno: Bož. Srcu naknadu. Nekoliko puta imale smo i zabave s predstavama, koje su dobro djelovale na društvo i župu. Ojačilo nas Bož. Srce u žrtvama, koje traži vjerna služba njegova. **J. M., glavarica.**

Risika. Društvo broji 70 članica, koje podijeljene u 4 grupe dolaze svaki petak na sv. ispovijed i pričest. Naručile smo novu zastavu pa makar nas siromašne to stoji i velikih žrtava. Inače vršimo savjesno društvene dužnosti. **M. Marijanić, glavarica.**

Gjurgjevac. Koncem svibnja 1928. otpratile smo procesijom Euharistijskog Spasitelja s gorućim svijećama a sa suzom u oku iz stare župne crkve u kapelu Presv. Srca, pošto se stara crkva morala porušiti i na njezinom mjestu sagraditi nova. Molile smo vruće Presv. Srce i sv. Tereziju, da se što prije vrati Isus na staro svoje mjesto, jer smo osjećale, kako je teško bez župne crkve. Godinu i po bile smo razdijeljene po kapelama, no uza sve to članice su redovito primale sv. Sakramente, a sastanke za lijepog i toplog vremena imale smo vani i po dva puta na mjesec. Broj sv. pričesti dosegao je svake godine oko 4.000. I mi smo međusobno sakupljale milodare za novu crkvu, tako da ju rese i dva prozora Djev. Društva: Presv. Srca Isusova i sv. Ivana.

11. studenoga 1929. slavile smo posvetu novog dostojnog hrama Božjega. Tom danu veselilo se nebo i naša župa, koja je sama sagradila ovaj hram, a veselili smo se napose, što smo u svojoj sredini mogli pozdraviti Preuzvišenog Natpastira našega. Hvalimo mi članice Bož. Srcu, što se opet možemo sve okupiti oko Onoga »koji razveseljuje mladost našu«, oko Onoga, koji je »put, istina i život naš«. Hvalimo i našem požrtvovnom vlč. g. Jakovu Novoselu, koji nam je bio 6 god. kao kapelan upraviteljem i radio za spas duša naših, te pomagao i materijalno. Molimo milog Spasitelja, da nas i dalje kao župnik Kristovim naukama i svojim dobrim primjerima vodi. Naše društvo broji 180 članica; oko stotinu ih se poudalo, a sad se opet javljaju nove, da se pod barjakom Presv. Srca probude na novi život. Prikazujemo sv. pričesti i sv. Mise i za oce misijonare i za obraćenje pogana. Prikazale smo i na hiljade žrtvica i dobrih djela u istu svrhu. **A. Kucelj, glavarica.**

Donja Zelina. Zahvalni smo vrlo našemu vel. g. župniku Al. Tkalcu, što je i u nas uveo Apostolstvo molitve s Djevojačkim društvom za početak. Mnogo se on briše za proširenje i uređenje starodrevne naše crkve, pa je eto baš o Uskrsu podigao krasnu ogradu oko nje. No ta briga znak je samo one druge još veće i ljepše brige za duhovni napredak župe. Doveo je prošle jeseni misijonare, i premda sam neumorno i lijepo propovijeda, nije pro-

pustio ni ove neobične pomoći za naš napredak. Od misija do svibnja pripravljao nas je, da s društvom dostojno započnemo. I bilo je tako. Pod večer 3. svibnja došao je k nama veleč. upravitelj Apostolata iz Zagreba, držao nam govor o društvu i ispovijedao nas skupa s g. župnikom. Drugi dan propovijedao je kod rane i poldanje sv. Mise, da cijela župa osjeti sreću i radost, što joj dolazi s društvom, koje će, osobitom njegom pobožnosti Presv. Srcu, očuvati staro poštenje naroda i gojiti nove kreposti: ljubavi i revnosti. Kod večernje primljeno je u društvo 50 djevojaka iz najboljih obitelji, koje će prikazivati naknadu za uvrede Bož. Srcu i dalje moliti za napredak župe. Glavaricom je izabrana Barica Curkovečki.

Zavalje-Kordun. Kod nas je društvo djevojaka Srca Isusova osnovao sada pokojni župnik veleč. g. Fran Dominez već godine 1897. Društvo je lijepo radilo i razvijalo se sve dok nije rat nastupio. G. 1928. gosp. župnik nas je opet okupio i oduševio tako da nas ima sada u društvu oko 120 članica. Svake prve nedjelje u mjesecu primamo zajednički sv. pričest i držimo sastanak. Osim toga sastajemo se svake nedjelje u crkvi te molimo krunicu, litanije i pjevamo pobožne pjesme. Kod članica se opaža velika

revnost i štovanje Presv. Srca Isusova, što se vidjelo i ovoga Uskrsa. Sve su oduševljeno naizmjenice klečale pred Božjim grobom od petka ujutro neprekidno do subote na večer. Glasnik društveni držimo nas nekoliko i rado čitamo. Želju imaju da ga sve drže, ali je veliko siromaštvo. Zastavu smo

dobavili ovog Uskrsa i sada nam je još veća radost. G. župnik nam je govorio o pohodu u Zagreb na Euh. kongres i svi smo odlučili ići. Već sad nekoje spremaju trošak. Presveto Srce Isusovo neka ispuni naše odluke!

J. Dujmović, glavarica.

KNJIGE:

Mgr. Dr. Josip Gunčević: Mješovite ženidbe. Mostar 1930., cijena 10 Din., Savremena Pitanja sv. 33. Ova će knjiga veoma dobro doći dušobrižničkom svećenstvu, bogoslovima i svima obrazovanim katolicima, da se upoznaju sa crkvenim stanovištem u tako važnom pitanju, kao što su ženidbe, a osobito da se upoznaju sa motivima zabrane, da mogu crkveno stanovište braniti od napadaja onih, koji zagovaraju miješoviti brak. Najtoplije preporučujemo.

Katolik riječju i djelom. Prema njem. priredio Karlo Budanac, svećenik. Dubrovnik 1929. Cijena 25 Din. — Dobiva se kod Dubrov. Hrv. Tiskare u Dubrovniku. Knjižica je kao nastavak k izašloj već knjižici »Kitica cvijeća za kršć. žensku mladež«. — U njoj je sabrano obilno blago uma i srcu i volji. I ona ima da bude rukovođem ponajpače za hrv. kat. mladež, da iz nje uči, kako će se zarana učvrstiti u sv. vjeri Kristovoj i očeličiti u pravoj značajnosti. Ona će dobro doći svakome, i svećeniku i svjetovnjaku. — **Nijedna hrv. katol. kuća ne bi smjela da ostane bez te knjižice.**

Za gospodu župnike. Nema sumnje, da je vrlo važan, a radi raznih prilika često i vrlo težak posao za gospodu župnike da dobro priprave zaručnika i zaručnicu za sveti sakramenat ženidbe. Jedan se revni župnik zagrebački lijepo zna u tom pomoći. O. Vanino napisao je brošurica s naslovom **Muž i žena.** U njoj ima sve, što valja znati prije vjenčanja. Dotični župnik naručio je tih brošurica, pa ih daje vjenčanim parovima, da dobro prouče i onda dođu na ispit. Tim je preč. župnik sebi olakšao i onako prenaporni posao u župi, koja ima 20.000 duša, a zaručniku je i zaručnici dao u ruke knjižicu, koja će im i poslije dobro doći. Tko želi nasljedovati toga g. župnika, neka se za brošurjcu obrati na Upravu Glasnika Presv. Srca Isusova, Zagreb I, 147. Palmotić 31. Cijena D. 4.—

Zvanje pomoćne misijonarke za Afriku. Ova je knjižica namijenjena djevojkama, koje čute poziv za redovnički stalež, a nisu još na čistu, u koji ih red Bog zove. Govori im ona o Družbi sv. Petra Klavera, koja neumorno radi oko obraćenja Afrike. Toplo se preporuča svima, osobito gg. svećenicima, neka uznastoje, da se ova knjižica što više raširi u kršćanskim obiteljima, osobito među djevojkama. — Na upite odgovara i narudžbe prima: **Družba sv. Petra Klavera, Zagreb, Draškovićeva ul. 12.**

DAROVI U SVIBNJU 1930.

Za sv. Mise: Canton Ill MC Dol. 2.— Colombelles NH 30 Chicago MŠ Dol. 1.— VM Dol. 8.— Empire Ohio MB Dol. 2.— Feričanci MB 15 Gor. Vrba EB 15 Hammond Ind. TS Dol. 5.— High Bridge HR Dol. 1.— West Allis Wisk. IKV Dol. 4.—.

Za Svetište S. I.: Beravci GK 10 Mihaljevci RL 10 Račinovci FN 25 Sarajevo TB 20 Tomašanci EŠ 50 Zagreb JM 50.

U čast Srcu Isusovu: Bešinci AV 100 Brod n/S. MS 20 Cerna MM 25 Crnilug IO 50 Čabar MA 10 Crnkovci AK 10 Domagović IN 10 Dubrava DP 10 Farkašić JK 100 Glina NN 100 Gor. Desinec BJ 10 Gospić AG 50 FG 50 Kansas City Dol. 2.— Karlovac TP 100 Luka Leva SM 20 Moslavina SP 15 Neorić AA 50 Nova Gradiška KD 100 Novaki TS 10 Obrovac MŠ 30 Ogulin RP 50 Poljane ID L. 10 LŽ L. 10 Pregrada SL 20 Sotin GHS 10 Sv. Gjuragj AV 20 Velaluka AB 30 IP 20 Veliko Trgovište NB 10 Veliškovci MG 20 Ville d' Ičići DB L. 25 Zagreb AP 10 SR 45 Zvornik MZ 30.

U čast S. I. i Mar., Bl. Dj. Mar., Lurdskoj Gospi, Majci Bož. Bistričkoj i sv. Tereziji M. I.: Gospić FG 50 Morović MO 20 Novinger Miss. NI Dol. 1.— Ogulin RP 50 Rešetari KN 100 Novi Vinodol KI 20.

Za raš. Glasnika S. I.: Andrijevci MR 15 Bačevac MS 30 Betina SJ 25 Bos. Krupa MB 20 Brod n/S. MK 40 MŠ 20 Chicago KM 28 MŠ Dol. 2.— VM Dol. 8.— Cleveland Ohio MM Dol. 1.— Colombelles NH 17 Detroit Mich. MK Dol. 2.— Đakovo MR 10 Dračevac JZ 10 Eagle Mont. MO 14 Glina RD 5 Gor. Vrba EB 35 Križevci NP 100 Lovas RL 100 Mahično KM 7 Perušić MR 5 Fr. Preko MG 50 Preseka MČ 10 Sarajevo AČ 10 Sigetec BM 10 Sikirevci TL 25 Slakovci ML 10 Solin AL 30 Split MN 10 Sušak AP 10 ZS 60 Vinkovci ZD 10 Vukovar JK 50 SP 20 Zagreb DB 10 LD 20 EM 5 DP 10 JB 35 VV 20 MO 10 ZK 5 Zlatar DŠ 30.

Za kruh sv. Antuna: Aleksandrovo MM 30 Andrijevci FD 20 Gračac EŽ 50 LMZ 100 TP 50 Kuželj AŠ 15 Zvornik NZ 100. **Za ulje sv. Antunu:** Zagreb ML 15. **Za svećenički podmladak:** Marija Bistrica JŠ 10. **Za novi Hram u Jeruzalemu:** Bakar TM 10. **Za Dom bisk. Langa:** Velika Gorica BL 100. **Za sirotište u Leskovcu:** Bedna ŠT 10.

Za Misije: Amerika KD Dol. 1.— Cleveland NŠ 100 Osijek TŠ 50 Selnik RĐ 10 Sunja LM 30 Zagreb KH 5. **Za Misije u Africi:** Koprivno FČ 100.

Za Misije O. Mesariću: Bakar TM 15 TM sabrala 60.

O. Vizjaku za misije: Bedna ŠT 10 Chicago Ill. MŠ Dol. 2.—

Za odkup i pokrštenje crnačke djece na imena: Gorjani JŠ na ime Josip 100. Stenjevac AU na ime Josip 200.

DAROVAŠE ZA DOM »DUH. VJEŽBI«:

Po 10 Din.: Pogačić Josip, Zagreb — **Iz Trogira:** Tomić Luce, Hrobar Dome, Strojan Marija, Lučin Dome, Slade Marija, Maravić Luce, Maravić Urše, Slade Milpa, Klarić Anka.

Po 20 Din.: Pavlić Vukovaj, Mitrovica — **Iz Trogira:** Slade Vinka, Košćina Ivanka, Bilić Marija, Katalinić Marija, Barada Matija.

Po 100 Din.: Šepić Darinka, Sušak — Lučić Marica, Sikirevci — Glavašić Tomo, Ludimirevci — Kovačić Dragutin i Matilda, Zagreb — Čik Cecilija, South Bend, Ind. (2. dol.).

OPEKE. Po 5. op.: Hehn Terezija, Slatina — Klarić Vicko, Vuletić Jure, Trogir — **6 op.:** Bilić Domina, Trogir — **Po 10 op.:** Kopanovac Mara, Podr. Moslavina — Batinić Marija, Tomislavov grad — **33 opeke:** Rkt. Župni ured, Luč (Baranja).

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za Duhovne vježbe daje — **A. Alfirević D. I., Zagreb I, 147.**

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U KOLOVOZU.

Obraćenje protestanata.

Posebne nakane za svaki dan.

1 P Petar u okovima. Ljubav spram sv. Oca Pape.
2 S Alfons Liguori. Naši biskupi.

3 **N 8. po Duh.** Augustin. Posveta obitelji Presv. Srcu.
4 P Dominik. Dominikanci kod nas i drugdje.
5 U Snježna Gospa. Marijine kongregacije.
6 S Preobraženje Isus. Euharistijski kongres u Zagrebu.
7 Č Kajetan. Redovnička zvanja.
8 P Cirijak. Umirući.
9 S Sv. Vianej. Naši župnici.

10 **N 9. po Duh.** Lovrinac. Muška mladež.
11 P Suzana. Ženska mladež.
12 U Klara. Redovnice.
13 S Hipolit i Kasijan. Progonjeni i napastovani.
14 Č † Euzebije. Sjedinjenje istočnih kršćana s Crkvom.
15 P **Velika Gospa.** Ljubav spram nebeske Majke.
16 S Joakim, otac B. D. M. Obraćenje židova.

17 **N 10. po Duh.** Hijacint. Ljubav spram Isusa u Presv. Sakramentu.
18 P Jelena Križarica. Križari i križarice.
19 U Ljudevit. Svećenički podmladak.
20 S Bernardo. Trapisti kod nas i drugdje.
21 Č Franciska Šantal. Majke.
22 P Simforijan. Pretplatnici Glasnika.
23 S Filip Benicij. Revnitelji i revniteljice.

24 **N 11. po Duh.** Bartol. Pučke misije.
25 P Ljudevit. Katolička društva.
26 U Zefirin. Širenje Glasnika S. I.
27 S Josip Kalasancij. Učitelji i učiteljice.
28 Č AUGUSTIN. M j e s. z a š t. Obraćenje Afrike.
29 P Glavosjek Ivana Krst. Katolička neustrašivost.
30 S Ruža Limska. Djevičanske duše.

31 **N 12. po Duh.** Rajmund. Naši pokojnici.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u rujnu: **Borba protiv teozofije.**
Misijska nakana: **Apostolstvo molitve u misijama.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. **Rujan 1930.** **Broj 9.**

BORBA PROTIV TEOSOFIJE.

Nakana Apostolstva molitve u rujnu blagoslovljena od sv. Oca.

Ne ćemo ovdje razvijati nikakvih učenih rasprava, nego upozoriti samo na velike pogibli, koje prijete i s ove strane današnjemu društvu i mnogim pojedincima.

»Teosofizam« je grčka riječ, a znači »mudrost Božja«. Prema ovoj nauci sve su vjere dobre za svoje vrijeme, no svaka — i kršćanska — imade svojih nesavršenosti; svaka imade svojih tajna, koje bi teofizam htio otkriti i s pomoću ovih otkrića preobraziti svijet. Nauka se ovih teosofa širi većinom usmeno, predajom; šire je pak njihovi »sveznajući učitelji« t. zv. »riši« ili »mahatma«, koje poznavaju samo članovi teosofskog udruženja.

Nauka je teosofizma zabluda.

Ona ne pozna osobnog Boga. Upitate li teosofe, da li vjeruju u Boga, odgovorit će vam: Mi vjerujemo u boga, ali ne kao kršćani. Mi imamo drugog boga. Za nas je bog sve, što opstoji. Ljudi životinje, biljke, nežive stvari naš su bog u svojim raznim oblicima.

O čovječjoj duši uče, da poslije smrti prelazi iz jednoga čovjeka u drugog. Tako kažu o glasovitom Krišnamurtiju, teosof-

skom mesiji, da se 32 puta rodio; prvi put na mjesecu gdje se i oženio te sa ženom i djecom živio u kolibi! Život poslije smrti, kazna i nagrada, sve je to u teosofiji iznakaženo. Isus je teosofima »velikan«, ali manji od Buddhe.

Tko prigrli ozbiljno ovu i ovakovu nauku, zar taj nije već srcem otpao od svete vjere?

Istini za volju moramo spomenuti, da u teosofizmu imade i nešto zdravih tvrdnja, na pr. da opstoji objava Božja, i da je najdrevniji dio te objave tako star, kao i rod ljudski. No, što koristi sve ovo, ako ne priznaju nepogrešivog učiteljstva? U tom smo mi katolici najsretniji, jer imamo sigurnu i čvrstu pećinu, na kojoj je Isus Krist sagradio svoju Crkvu. O tu stijenu razbiše glavu mnoge zablude, mnoge krive nauke za prohujalih 19 stoljeća.

Držimo li se Krista, sigurno ćemo putovati u vječnost, jer jer On je naš pravi put; ne ćemo zalutati stramputicama tolikih zabluda, jer je On vječna i nepromjenljiva istina; ne ćemo umrijeti u grijehu i okorjelosti, jer je On naš život i spas. (Iv. 14, 6.)

Crkva osuduje teosofizam.

Sv. Crkva je 16. Srpnja god. 1919. odlučno ustala protiv teosofizmu, jer se taj ne da nikako složiti s čistom katoličkom naukom. Nijedan katolik ne smije da bude članom kojega teosofskog društva, ne smije pribivati sjednicama, ne smije čitati njihove knjige, časopise, novine i spise, budući da je ova nauka pogubna radi svoga modernog shvaćanja i naučavanja, te se kosi s Božjom objavom i jasnom naukom sv. Crkve.

Zapravo nije bilo ni potrebno, da se izrijekom osudi ova nauka, jer se ona sama osuđuje svojim protikatoličkim i protikršćanskim načelima. Jelena Blavatsky, utemeljica teosofije, neprestano je napadala katoličku Crkvu. Slično radiše i drugi njihovi vode i učitelji: Leadbeater, Olcott, Sinnett itd.

Dugogodišja predsjednica teosofskog društva Ana Besant kušala je da prijašnju teosofsku nauku prilagodi kršćanskoj u nauci, službi Božjoj, u upravi. Prije par godina dovela je sa sobom iz Indije mladića Krišnamurtija, koga je proglasila novoupućenim mesijom.

Sveta Crkva bdije. Zato upozoruje svoju djecu na ove opasne zamke, koje su u stanju da slabiće i nestalne zavedu i upropaste. Između teosofije i kršćansko-katoličke vjere tako je velika razlika, da o kakvom »izmirenju« ili »sporazumu« nema ni govora.

Kako danas nastoje, da se i k nama uvuče ova kriva nauka sa zvučnim imenom teosofizma, opominje sve brižna naša sv. Majka Crkva,

da budemo na oprezu,

te ne bi nasjeli lukavom protivniku, koji gleda da se prilagodi, samo da uzmogne uštrcati svoj smrtonosni otrov.

Ukratko teosofska nauka sprema na svoj način neku vrstu otpada od čiste nauke naše sv. vjere. Za volju ono nešto dobra, što se nalazi u teosofiji, ne ćemo prodati vjeru svoju, ne ćemo lakoumno zamijeniti zlato za pljevu.

Nama vrijedi više od svega Isus i sveta njegova nauka, koju ima i uči sv. Crkva. Molimo za one, koje zaludiše teosofi, a sami se ne dajmo smesti i zavesti letacima, knjigama, brošurama, govorima, razgovorima ni nagovaranjima! Hvalimo Bogu kroz sav život, što smo se rodili u jedino pravoj Crkvi katoličkoj! Čuvajmo svoju svetu vjeru protiv sviju javnih i privatnih nasrtaja! Veselimo se, ako nam predobri Gospod Bog dade tu veliku milost, te izdahnemo u milosti posvećujućoj, u krilu ljubljene i svete Majke Crkve! Ovo neka je vruća nakana kod naših molitava kroz ovaj mjesec! **Vj. Lončar D. I.**

MISIJSKA NAKANA U RUJNU.

Apostolstvo molitve u misijama.

Apostolstvo molitve nije ništa drugo nego širenje sv. vjere s pomoću molitve. Svi pravi katolici moraju biti misijonari, to jest moraju nastojati da što više pogana i inovjeraca upozna pravu vjeru Isusovu. Međutim ne mogu poput misijonara širiti sv. evandelje propovijedanjem. Ali svi to mogu činiti molitvom. Želja za misijskim radom udarila je temelje Apostolstvu molitve.

Važnost molitve za misije ističe Papa Benedikt XV. riječima: — Već smo više puta spomenuli, kako je uzaludan sav rad misijonara, ako ga ne učini plodnim milost Božja. To svjedoče i riječi sv. Pavla: »Ja sam sadio, Apolo je zalijevao, ali do Boga je da uzraste.« A jedini način, da se isprosi ova milost, jest ustrajna i ponizna molitva. Pa ako molitva može ikada biti bez ploda, ne će to biti u ovoj stvari, od koje nema uzvišenije ni draže Bogu.

Naša je dakle sveta dužnost da se molimo za misije. Budimo svi apostoli molitvom. Ali ovaj ćemo se mjesec posebno moliti, da se Apostolstvo molitve raširi u samim misijama. Ono je već i tamo poznato, ali mora se priznati, da još nije rašireno onoliko, koliko bi trebalo. Molimo se, da i sami novoobraćenici počnu što življe raditi svojom molitvom oko obraćenja svoje braće.

NOVO! MISIJSKI DUĆAN! Neki prijatelji misija u želji da pomognu što izdašnije našim misijonarima, otvorili su papirnicu i trgovinu nabožnih predmeta krunica, sličica, medaljica... Sav su dobit namijenili misijama. Želite li jeftinog pisaćeg i listovnog papira, olovaka, bilježnica, guma, ljepila i t. d. a u isti mah pomoći misijama, naručujte kod »MISIJSKE CENTRALE« ZAGREB I, Palmotićeva ulica 31.

»ZA KRALJEVSTVO KRISTOVO« lijepa je misijska knjiga puna zanimiva štiva o urođeničkom kleru. Cijena meko vezanoj 10 Din. u platno 20 Din. i poštarina. Narudžbe prima »MISIJSKA KANCELARIJA« ZAGREB I. Palmotićeva ul. 31.

GOSPA OLOVSKA.

1. Kako je jedan čovjek g. 1626. iz Budima putovao u Olovo u Bosni.

IO je to g. Atanazije Grgičević (Georgices), Splićanin, koji je rečene godine hodočastio u Olovo, te je ovaj svoj put opisao talijanskim jezikom. Onda nije samo Bosna nego i Slavonija i veći dio Madžarske bio pod Turčinom i zato je bila opasna stvar tako daleko putovati, ako si htio iz svih ovih pogibelji iznijeti živu glavu. No Grgičević je bio pobožan i revan katolik i uzdao se u Bl. Djevicu, da će ga ona dopratiti do svoga svetišta, pa i sretno dovesti natrag. Olovo je onda bilo na glasu prošteništе u istočnoj Bosni sa čudotvornom slikom Majke Božje, koja se je čuvala u tamošnjem samostanu.

Ponajprije trebalo mu je naći pouzdano društvo; našao ga je u Budimu. Bili su to bosanski katolički trgovci, koji su se vraćali u Banjaluku. S njima je sedam dana putovao u kolima po dunavskoj obali. Imali su dvoja kola. Svi su bili obučeni i oboružani kao Turci a bilo ih je desetorica. Imali su i svoga kuhača. Noćili bi u svratištima, gdje nisu dobivali ništa osim sijena i zobi za konje i drva za vatru. Kuhač se je morao brinuti za jelo; mesa, janjetine moglo se po volji kupiti. Usput bi kupovali i lijepu robu uz malu cijenu.

Putnicima je od srca bilo žao, kad su za putovanja gledali krasne i velike crkve bez krova, mjesta i gradove u ruševinama — sami znakovi turskoga zuluma. Treći dan došli su u Tolnu, gdje je bilo Srba, Turaka, kalvina, a prije su tamo obitavali samo katolici. Dvor i crkva nadbiskupa kaločkog u Sežnu stršili su kao ruševine. Noćili su taj dan u Mohaču, gdje je bilo svijeta svake vjere i narodnosti. Župnikom je bio Don Šime Manović, koji je govorio sv. Misu u jednom kutiću crkve, gdje je još bilo nešto krova.

Četvrti dan dodoše napokon u hrvatske krajeve u Baranju, Dardu i Osijek. Potonji grad imao je oko 300 kuća, od kojih je bilo samo 10 katoličkih, ostale sve turske. Turci su imali tu 8 džamija. Slično je bilo u Đakovu, gdje se je nalazilo 200 turskih kuća sa 4 džamije; a katoličkih kuća samo 25.

Šesti dan t. j. 4. travnja stigli su u Slavonski Brod. I to je bio turski grad sa 43 kuće, a župnik im bio fra Petar Bjelaučić iz Bosne. Sada su krenuli uz Savu gore sve do ušća Vrbasa. Tu se zajedno s kolima i konjima prevezoše na drugu stranu Save i udariše uz Vrbas kroz veoma pitome krajeve sve do Banjaluke, kamo stigoše uoči Cvjetnice. U Banjaluci se onda redalo 4000 kuća, od tih 200 katoličkih i 50 hrišćanskih. Tu je naš Grgičević proslavio uskrsne blagdane, te se kroz tri nedjelje

odmarao, dok nije s novim suputnicima krenuo preko cijele Bosne prema Olovu. Od Banjaluke dalje ne bilježi on više putnih uspomena, jer se boji Turaka.

Olovo u staro doba.

Kako već ime kaže, kopalo se tamo u srednjem vijeku olovo. Rudari su bili Sasi, a trgovci Dubrovčani, koji su na trgu uz

Žalosna Gospa.

cestu prodavali svoju robu, a kupovali olovo. Olovom su pokrili svoje crkve i palače, a i po Italiji ga prodavali. Narod je zvao trgovce purgarima. Njihov vrhovni poglavar bio je domaći čovjek, a nazivali ga vojvodom. U vojvodskoj časti najviše se isticala obitelj Pavlović. Još se danas pokazuje mjesto, gdje su stajali

dvori te obitelji. Grgičević kaže, da je olovska crkva svaki dan bila puna svijeta kao da je nedjelja.

Duhovno središte u Olovu bio je franjevački samostan, valjda najstariji u Bosni, jer ga već g. 1626. zovu starinskim manastirom. U samostanu je obitavalo sad više sad manje redovnika.

Pravi amanet crkve i samostana i cijeloga Olova bila je čudotvorna slika Majke Božje. Mnogo se priča o ovoj slici. Tako vele, da ju je na dasci naslikao sv. Luka. Gospa je prema uzoru grčkih slika prekrižila ruke te u naručaju drži maloga Isusa. Druga legenda kaže: Kad su Turci u obližnjem Zvorniku pretvorili crkvu u džamiju, ova je slika odletjela i prislonila se uz jedno stablo na mjestu, koje se danas zove Rakijice. Tu je vidje neki Turčin, koji je jašio na konju, baci koplje i pogodi je nad krunom Gospinom. Ali u taj čas njegov konj kao bijesan počne trčati uz Drinu i niza nju, dok se zajedno s jahačem ne strmoglavi u rijeku. Svijet govori, da se ovaj Turčin svake godine na Veliku Gospu opet pokazuje u rijeci.

Slika se čuvala u samostanu, dok se nije za nju dogotovila posebna crkva. Za crkvu su tražili zgodnije mjesto od onoga, što ga je sama Gospa pokazala. Ali gradnja im nije išla za rukom. Što se po danu sagradilo to bi se po noći srušilo. A kad se počelo graditi na brežuljku, koji je Gospa odabrala, zgrada se tako brzo dizala, kao da je iz zemlje rasla.

Velika Gospa u Olovu g. 1626.

Na tri je dana svijet hrlio odasvud u Olovo: uoči Velike Gospe i na sam njezin dan, pa na Malu Gospu. Najviše ga je dolazilo na Veliku Gospu. Bilo je tu nesamo Bošnjaka, koji su i po tri dana hoda udaljeni od Olova, već je hodočastio svijet i iz Dalmacije, Srbije, Bugarske i Albanije. S narodom bi dolazili i njihovi fratri, pa bi na dan bile po dvije svečane Mise, dvije večernjice i dva se puta propovijedalo.

Točno u ponoći uoči Vel. Gospe krenula bi procesija sa slikom iz samostana. Barem tri četvrtine nazočnih išli bi bosonogi. Nisu baš pazili na red, već je svak gledao, da bude što bliže slici Gospinoj. U rukama su nosili zapaljene svijeće što je bilo lijepo pogledati osobito iz daleka. Kad bi procesija stigla do crkvice Gospine, stavila se slika nad oltar i zatvorila jakom željeznom rešetkom, jer bi osobe opsjednute od sotone na čudan način skakale prema ovoj svetinji kao da na nju navaljuju. Grgičević nam opisuje crkvu. Duga je, veli, 22 koraka, široka 15. Prijašnji crveni krov zamijenile su škrilje. Slika bi ostala tu u crkvici sve do podne na Gospojinu, a onda su je opet natrag nosili u procesiji u samostansku crkvu jednu milju daleko.

Ovom je prigodom Bl. Gospa dijelila mnogo milosti. Grgičević nam navodi nekoliko takvih slučajeva, što ih je točno ispitao. Opsjednuta muslimanka vapila za jedne procesije na Veliku Gospu: »Blažena Gospo, pomozi mi!« Čuo to neki musliman, pa

je ukori, što zazivlje u pomoć ovu vlašku Gospu, a ne sveca Muhameda. Tad sotona ostavi ženu i uniđe u njega.

Druga muslimanka pričala jednom Franjevcu, kako ju je Bl. Gospa oslobodila od davla. »Vidjela sam vašu Mariju, reče, gdje govori sa Sinom svojim. Uza nju je bilo dvanaest djevica u bijelo obučenih. Tad se Gospa okrene i kad vidje mene, zapita jednu djevicu: »Šta hoće ova nekršćanka ovdje ?... Idi, izliječi je«. Djevica me se dotakne i ja ozdravih«.

Snažan i naoružan musliman našao se s nekoliko drugova na ovoj svečanosti, da smeta. Došlo do svađe i muslimana ubiše. Njegov brat otide čak u Carigrad turskom sultanu, te se potuži, kako su mu Franjevci dali ubiti brata, hrabrog ratnika. I turski mu car dopusti, da osveti brata, kakogod hoće. Dođe dakle ovaj musliman upravo na Veliku Gospu u Olovo. Dogovorio se s nekoliko drugova, pa će pobiti neke fratre i kršćane. Ali eto kazne Božje! Dok se oni razgovarali, udari među njih grom i ubije glavnoga zločinca. Ostale prošla svaka želja za osvetom.

Propast olovskog samostana.

Zulum turski bivao sve veći, osobito poslije nesreće kod Beča, kad su g. 1683. veliki vezir Karamustafa i silna njegova vojska bili potučeni i u divljem se bijegu vratili. K tomu nesretno po Turke svršile se bitke u Madžarskoj i Slavoniji, a princ Eugen g. 1697. prodro s vojskom čak do Sarajeva.

Za sve te nesreće krivili su Turci fratre. Oni tobože šuruju s neprijateljem. Nije dakle redovnicima bilo druge, već da bježe u kršćanske zemlje. I tako se ispraznio modrički, visočki, ramski, srebrnički, gradoviški i tuzlanski samostan. Red došao i na Olovo. Za nesreću dogodi se još, da se tu na Veliku Gospu 1681. pobiše kršćani i muslimani, pa jer je i nekoliko muslimana palo, udari paša na fratre veliku ucjenu. A jer je nisu mogli platiti, razbjegnu se po raznim župama. Gvardijan fra Anto Olovčanin preporuči crkvu nekom starcu Šimunu i naredi mu, da se jutrom rano i kasno navečer tajno ušulja u crkvu i užeže lampicu pred slikom Gospinom. I gvardijan bi od vremena do vremena došao, da potajno obavi službu Božju. Tako su fratri ostavili samostan u Sutjesci kroz 17 godina. No to je moralo dovesti do propasti.

Fra Mijo Batinić piše o tom: »Odmah nekako u jeseni g. 1703. nestane olovske crkve i samostana. Cezarski pukovnik Kiha (Kiva) čuvši, da je rečena crkva na glasu, piše Seferpaši iz Crne Rijeke, da otvori istu crkvu, i da će on platiti, što zaište. Paši bude muka, da se kaurin brine njegovom zemljom, te naredi ciganinu Kotomanu, da obnoć sve zapali. Ovaj uze rukovet suha granja i ubaci u sobu gvardijanovu, na što plane najprije samostan, a zatim crkva. Pripovijeda se, da se je velika svjetlost u nebo digla, a ciganin da je strašnom smrću umro«. (Djelovanje Franj. II. 180.).

Benić veli u svojem ljetopisu, da se je slika Majke Božje u

izvanrednom plamenu digla u vis i poput munje isčezla prema zapadu. Takva je i predaja bosanskog puka sve do danas.

Očito je, da olovski fratri nisu mogli ostaviti tako veliko blago u zapuštenoj crkvi, nego da su sliku ponijeli sa sobom. Priča se, da su je odnijeli u Bugarsku, gdje je njihova Gospa izišla na glas radi čudesa; poslije da su je prenijeli u samostan Iločki u Slavoniji.

Fra Mladen Barbarić izdao je knjižicu o Iloku. Tamo piše i to, da se u tamošnjoj crkvi na oltaru Majke Božje nalazi slika Gospina sa zlatnim natpisom: Maria Plumbensis (Gospa Olovska). Ova je slika dobrotom o. provincijala zagrebačkih franjevaca povraćena Bosancima, te je 4. kolovoza 1920. stigla u samostan Petričevac kod Banjaluke. No da li je ova slika doista ona negdašnja olovska? Grgičević naime veli, da je olovska Gospa bila naslikana na dasci. Isto tvrdi i vizitator fra Pavao Rovinjanin. Ali fra Filip Lastrić, koji se rodio u Očeviji blizu Olova — † g. 1789. — kaže, da je olovska ili, kako on veli, zvornička slika namaljana na platnu. — Ipak ako slika u Iloku i ne bi bila prava slika olovske Gospe, svakako je njezin vjerni i jedini snimak.

Nadamo se, da nije daleko vrijeme, kad će se Gospa Olovska vratiti u svoj kraj, i to u novu crkvu i novi samostan olovski. Pobožnost, ljubav i oduševljenje za nju nije zaspalo kroz 250 godina. Svake godine dolazi onamo mnoštvo naroda. Tako je g. 1816. na Veliku Gospu bilo u Olovo oko 5000 ljudi, premda se je od stare crkve i samostana vidio samo jedan kamen. Ostalu je naime gradu upotrebio Seferpaša za svoj dvor u Crnoj Rijeci. Ovaj je kamen kao silni magnet vukao Marijine štovatelje sa svih strana. To je sklonulo fra Pavla Semunovića, župnika u Vijači, kamo spada Olovo, da je g. 1887. dao otkriti temelj crkve i samostana olovskoga i sagraditi privremeno barem drvenu crkvicu.

U Sarajevu su Franjevci sastavili odbor za gradnju nove olovske crkve i samostana. Tvrdo se nadamo, da će oni skupiti toliko novaca, koliko je potrebno, da se Gospi podigne dostojan hram. Onda će i Olovo, sada samo tursko selo, dobiti dručiji vid.

Franjo Ks. Hammerl D. I.

† BERISLAV EBRIĆ.

(O godišnjici njegove lijepe smrti.)

Radinost.

Ima ljudi, koji šire oko sebe toplinu duše, dobrotu srca, sređenost svoga nutarnjeg bujnog života, i kao da nose u očima komadiće plavoga dobrog neba. Kako nam je drago sretati se s njima. Katkada znamo namjerice odabirati puteve, kuda oni rado prolaze. O, kad bismo tako tražili i puteve njihove dobrote i kreposti!

Ja znam, kako mi je po neki moj dan bio ispunjen, kad bih se našao s Berislavom. Jesam li kad osjetio neku pustoš oko sebe, eto Berislava sa svojom probranom širokogrudnošću, eto ga s onim otvorenim smijehom, koji nikada nije vrijeđao.

Upoznao sam ga na našem dačkom tečaju na Hvaru. Bio je to još orlovski tečaj. U ovakovim zgodama nisu mladi ljudi uvijek jedna cjelina. Među njima ih se vazda nađe, koji više odskaču od ostalih i postaju nekako bliži starijima. Među Zagrepčanima bio je tada visok, razvijen dječak, jako kuštrave plave kose, živih pametnih očiju. Oči su odavale dušu. Ona je uvijek bila u pokretu. Njezin izraz bile su varnice. I čovjek bi na prvi pogled mislio, da se tu radi o kakvom nametljivcu. Ali prvi razgovor s njime oborio je to i učinio ti ga milim. Tako je bilo i meni s plavim dječakom Berislavom.

Berislav Ebrić † 26. IX. 1929.

Poslije smo tako često znali razgovarati. On je to volio. A bio je posve prostodušan i iskren u razgovoru. Dolazio je k nama u uredništvo »Nedjelje« i raspravljao s mnogo razumijevanja, samopouzdanja, otpornosti i vještine. Nije bilo nikakvo čudo naći ga gdje sjedi za uredničkim stolom, a oko njega sve sami stariji. To je njemu bilo dopušteno. I nije bilo neprirodno, jer je iz njegova razgovora izbijala duša i srce.

Često sam pomislio, otkuda Berislavu to zanimanje za sve. Otkuda to poznavanje slikarstva i književnosti. Nisam znao, koliko on radi kod kuće. Nikad nije bio besposlen. Što mu je vremena ostajalo od školskih priprava, upotrebljavao ga je za svoju opću naobrazbu. No on je i praktički radio. S kolikom je ljubavlju pristupao svojim poslovima, svjedoče nam najbolje njegovi rezbarski radovi u narodnim motivima na tikvicama, koje su bile njegova osebina, pa na tanjurićima od drveta. Jednu takvu krasno izrađenu tikvicu sa četiri rozetona, na kojima je izrezao papin i hrvatski grb pa baziliku Sv. Petra, i sa nakitima hrastova lišća, na kojima su bile riječi Sv. Pisma na latinskom jeziku »Ti si Petar«, darovao je za svete godine sv. Ocu, kad ga je u audijenciji pozdravio u ime hrvatske mladeži. — Berislav je radio i reljefe — reljef sv. Franje, reljef sv. Ignacija poklonjen Isusovcima u Zagrebu, reljef Stjepana Radića. O umjetničkoj vrijednosti ovih stvari dalo bi se mnogo reći.

Bio je Berislav bez sumnje pjesnička narav. Ta on je znao dugo, dugo razgovarati s mrtvim predmetima i nijemim životinjama. Sve je to njemu bilo nekako blisko. A tu je narav krasno obasjavala milina vjerskoga čustvovanja, istinskoga vjerovanja i praktičkoga katoličkog života.

Pobožnost.

Posjetih nedavno Berislavljeve roditelje. Moje oči i nehotice traže . . . Svi njegovi, otac i majka, brat i sestre vode žive razgovore o Berislavu, a ja se obazirem. Njega nema . . .

— Berislav je bio — govore njegovi — duša bliza Bogu. Članom Marijine kongregacije postao je već u I. razredu realke. Bio je uvijek radin i oduševljen. Kasnije je prenosio to svoje oduševljenje na druge i u orlovskoj dačkoj organizaciji. Vjerski obredi, liturgijski život bili su mu zaseban užitak. On ih nije samo gledao, već ih je i proživljavao. U Velikom Tjednu odlazio je u crkvu noseći sobom »Službu Velikog Tjedna« i ostajao je kod svih obreda. Kao dječak u III. razredu napravio je sam misno ruho u svim liturgiskim bojama i misno posuđe i zatvarao se s tim sam u svoju sobu. A kada je prestajao biti djetetom i kad mu obziri dorasloga dječaka i mladića nisu dopuštali, da to čini, ostala je njegova duša i dalje vjerna dječjim zakonima, ali s dubljim shvaćanjem vjerskoga života, što su donosile godine i naobrazba. Ozbiljan dječak — a nije bilo zime, u kojoj ne bi radio za sv. Nikolu i za Božić. Za sveca, koji dobroj djeci dijeli darove, načinio je sam krasno ruho i obilazio poznatu djecu. Božiću je zapravo on davao ugođaj, toplinu i otmjen pjesnički vid u našoj kući. Sam je pravio likove od gline za betlehem, sam gradio štalicu s mnogo smisla i ukusa.

— Djelovao je u kući kao pravi apostol. Majku je doveo u Marijinu kongregaciju. Oduševio sve u kući za organizirani katolički rad. Njegova je zasluga, da smo pošli svete godine u Rim i na orlovske dane sv. Većeslava u Prag. I među drugovima je apostolski djelovao. Nedavno je pripovijedao jedan svećenik, kako je došao k njemu na ispovijed mladić, koji je priznao, da je tu svoju ispovijed ovršio pod dojmom razmišljanja o Berislavu, koji ga je za života opominjao.

— Bog je htio, da Berislav postane razvijen cvijet, da ga onda k sebi uzme. Zato ga je jednom i naročito sačuvao od smrti, dok je još bio posve malen. Bilo mu je tri godine, kad je jednoga dana izašao s bratom na šetnju u perivoj u Osijeku. I dok je stariji brat s nekim zašao u razgovor i za čas ispustio Berislavljevu ručicu, njega je nestalo. Nekuda je iščeznuo. I nitko da ga nađe. Počeli smo ga već oplakivati. A nakon dva sata evo djeteta s kitom cvijeća u ruci: »Bio sam kod Kipa.« — Otišao je sam kroz gradske ulice dvadeset, trideset minuta daleko, a da mu se ništa nije dogodilo.

— Bio je Berislav i pun neke vedrine, koju je prenosio

na sve oko sebe. Nije mu to bilo teško, kad je bio dijete česte sv. pričesti.

— Može ga tko i drukčije gledati, no u našim je očima tako.

* * *

Čemu plakati za Berislavom?

Nije li junački umro? Krijući od svojih poslao je po svoga duhovnika, da mu podijeli posljednju pomast. Umro je i živi u vječnosti kao junak. Uspomena nam je na njega draga. Ali čemu plakati za njim?

Umro je pred godinu dana i sad je više živ, sad je u životu, prema kojemu je naš kao san. Zar nam je žao, što je tako mlad postigao vječnu sreću? Zašto još nije počekao, da nama bude ljepše uza nj? Bog ravna ljudskim životom i zna, što čini.

A. Ša.

PO NAJNOVIJOJ MODI.

Komedija u jednom činu.

O s o b e: gospodin 30 godina, gospođa 25.

O n a. — Moram svakako kupiti haljinu! Evo već nemam šta metnuti na se.

O n. Nemaš šta metnuti na se?! A zar ta haljina nije dosta dobra? Nema, što bi metnula na se! . . .

O n a. — Kunem ti se! . . .

O n. — Zar ne znaš, da se ne smiješ krivo kleti? Nema ni pola godine, da smo bili kod tvoje krojačice.

O n a. — Pa to smo morali. Trebala mi haljina za proljeće... Ne ćeš zar, da se oblačim u svibnju kao u prosincu?

O n. — Tri mjeseca izatoga morali smo opet u trgovinu . . .

O n a. — Naravski, trebala mi je ljetna haljina.

O n. — Dakle sada želiš zimsku?

O n a. — Ne, već želim jednu haljinu po štilu.

On. — Po štilu ?!... Kakvo je to opet godišnje doba?

O n a. — Kako ti muškarci teško shvaćaju!

O n. — Hvala.

O n a (mirnije). — Ja znam, dragi, ti ne bi imao srca siliti ženu, da zalazi u društva u haljini, koju nosa po kući ili na putovanju.

On. — Pa imat ćeš u svojim ormarima i koju haljinu za svečanije zgode.

O n a. — A moda?

O n. — Moda?

O n a. — Zar se moda ne mijenja?

O n. — To je jedina njezina vrlina...

O n a. — Dakle?

On. — Dakle?

Ona. — Dakle ti misliš, da ću ja ići među prijateljice u najnovijoj svojoj haljini? To je nemoguće... Moja najnovija haljina ima špice sa strane, a to se danas ne nosi. Danas su špice ostraga. Ako ne vjeruješ, poći ćemo zajedno u trgovinu N.

I pošli su u trgovinu N.

Ona (u trgovini). — Jednu haljinu od smeđeg muselina, po najnovijoj modi, špice ostraga.

Poslužnik. — Dakako, gospođo. Špice sa strane spadaju među starine za muzeje.

Ona mužu. — Vidiš!...

Izbor i pokušaji, dotjerivanje; sve skupa traje oko tri sata. Napokon su pošli iz trgovine.

Ona (susrela prijateljicu, pa će sva blažena). — Ah, draga, kako mi je milo, da te susretoh! Baš sam kupila novu haljinu.

Prijateljica. — Veselim se.

Ona. Moj me muž prisilio, da je kupim. (Muž se prijatno nakloni). Rekao mi je, da se više ne smijem pokazati na ulici s haljinom, koja ima špice sa strane, jer su po najnovijoj modi špice ostraga.

Prijateljica. — I opet jedan dokaz više, da se u tim stvarima ne smijemo osloniti na muževe...

Ona. — Zašto ne?

Prijateljica. — Ali draga, najnovija moda od sinoć navečer ne trpi špica ostraga. Podi u trgovinu M., pa ćeš sama vidjeti...

Ona (malo da se onesvijestila). — Šta to govoriš?...

Prijateljica. — Istinu. Od sinoć navečer ne idu špice straga već sprijeda.

Prema francuskom **F. M.**

DOBAR ODGOVOR TATI.

— Kamo ti? pitao tata sina, koga je susreo na ulici.

— Idem, tata, sv. Misi.

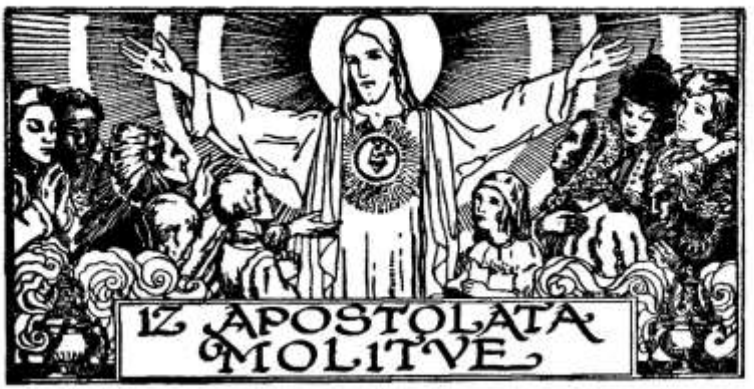
— Ah, šta će ti to! Misa je za mamu i sestre, a ti podi sa mnom.

— Šta, dragi tata, zar crkvena zapovijed nalaže samo mami i sestrama da svake nedjelje i blagdana slušaju sv. Misu? Zar ta zapovijed ne vrijedi također za tatu i sina?

— Ta je zapovijed jedna glupost! lane tata.

— Ako je ova zapovijed glupost, onda je glupost i zapovijed, koja veli: Poštuj oca svoga i majku svoju...

To je djelovalo na nerazboritoga oca. Više nije smetao sinu, da ide na sv. Misu. Dapače već druge nedjelje bio je i on u crkvi.

ŠEST ZASTAVA.

Od Uskrsa do Ilinja bila točno tri mjeseca, i u to vrijeme razvila su naša marna Djevojačka društva šest novih zastava. Na Uskrsni ponedjeljak započelo je slavlje u Rudama, na Spasovo nastavilo se u Vel. Trgovištu, na Duhove u Žakanju, na Trojstvo Varaždi. Toplicama, na Tijelovo u Mariji Gorici, na Ilinje u Orehovici. Svuda se razvijao barjak Srca Isusova, Ono je slavilo slavlje.

Isusova je ljubav nadahnula vodstvo društava, da se odvaži za nabavu; Isusova je ljubav svijetlila u zamisli prekrasnih ovih djela; Isusova je ljubav rasplamtila srca na žrtve, kojima su nabavljene; Isusova se ljubav razlijevala dušama prigodom posvete njihove.

Zar nije vrijedna udivljenja odvažnost jednih, kad sirotice jedva polovicu sabraše, a već naručuju i vele: »Neka bude lijepa, lijepa!« Zar nije žarka ljubav štovatelja Presv. Srca u Americi, M. Čuliga, koji daruje čitav mali imetak, da se načini jedna od najskupocjenijih zastava u nadbiskupiji za njegovu rodnu župu u Žakanju! Profesori na umjetničkoj školi dolaze i dive se izvedbi i trudu Časnih Sestara Milosrdnica Zagrebačkih, koje su većinu tih zastava izradile.

A da vam je tek bilo gledati slavlja posvete! Miris cvijeća, umjetnost vrtova spojio se sa milinom hrvatskog polja i brijega; srca naše inteligencije na selu stapala su se u oduševljenju s pobožnim pukom. Učiteljice, posjednice, trgovkinje, supruge najviših činovnika iz Zagreba kumuju zastavama prinoseći velike žrtve novca i srca. Ocevi, majke i braća djevojaka članica gledaju to, raduju se i nestaje društvenih razlika, iščezava zavist. Svi postaju bliži jedni drugima — po Srcu Isusovu, da ispune njegovu najveću želju i zapovijed ljubavi. Divno to predočuje slika Krista Kralja s otvorenim Srcem na grudima na zastavi u Orehovici.

Oj stupajte ponosno, djevojke, pod zastavama svojim! One

su znak probudene svijesti župa naših; znak borbe za ono, što je najsvetije: za čistoću i poštenje; znak pobjede nad onim, što je nisko u čovjeku i u svijetu; znak Isusove ljubavi, koja po vama pobjeduje i vlada. Vaših novih šest zastava je samo jedan barjak Srca Isusova.

J. Vrbanek D. I., upravitelj Apostolata.

ZAR TO NIJE DUŠEVNA MLAKOST? . . .

Pobožne su duše često u strahu, da se i one možda ne nalaze u duševnoj mlakosti, proti kojoj duhovni učitelji s pravom toliko viču.

— Meni se molitva više nikako ne mili, tuži se netko. Često ćutim taku odvratnost spram nje, da se upravo moram siliti, ako želim nešto izmoliti. A onda me salete razne misli, te mi se čini, da se ovakva molitva ne može svidjeti Bogu. Najbolje bi bilo, da se više niti ne molim. Ja sam sigurno u duševnoj mlakosti.

— Niste!

— Ali za sv. pričesti ne osjećam nikakvog duševnog žara. Istina je, često se pričešćujem. Ali ja ne idem na pričest za to, što bi osjećala u sebi veliku čežnju za njom, već idem stoga, što tako želi moj ispovjednik. O onom žaru, što su ga sveci osjećali ovom zgodom, nema kod mene ni traga. Često sam kod same pričesne klupe kao led. To je po mom mišljenju očit dokaz moje duševne mlakosti.

— Nije!

— Pa onda ove napasti, koje znadu tako često i tako žestoko na me udariti, da me upravo groza hvata. Često mi se čini, da moram podleći u boju. I da trpim barem od jedne vrste napasti! Ali da! Tu su napasti proti ljubavi spram bližnjega, proti šestoj zapovijedi, proti pouzdanja u Boga, proti svete vjere. I kad sve ovo uočim, ne preostaje mi drugo, već da reknem: Nema sumnje, da si u ropstvu duševne mlakosti.

— Niste!

—Katkad mi se čini, da me je dragi Bog zaboravio pa ne će da mi usliša molitve. Često znam uzdahnuti: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio! To je bez sumnje znak duševne mlakosti.

— Nije!

— Ali po čemu se onda poznaje ta mlakost, proti kojoj govori i sam Isus?

— Poslušajte. Duševno je mlaka ona osoba, koja ništa ne drži do svojevoljnih, promišljenih lakih grijeha. Ona je zadovoljna, samo ako smrtno ne griješi. A tko se kaje i za male grijehe te nastoji, da se popravi, taj nije mlak već revan; na takvu se osobu Bog ne srdi, već mu je vrlo mila. I što više ima duševnih teškoća, to mu je draža. . .

Jedan duhovni učitelj.

SVETI ANĐELI.

— Bog bi, Ivane, i bez svojih stvorenja bio neizmjerno sretan. Ali u svojoj nedokučivoj dobroti i ljubavi htio je da uz njega budu sretni i blaženi i stvorovi. Stoga eto dade život i nama i anđelima svojim.

— Što su to zapravo anđeli?

— Anđeli su stvorovi Božji, koji imaju razum i slobodnu volju kao i mi, samo što nemaju tijela, pa ih ne možemo vidjeti tjelesnim očima kao što vidimo zemaljska stvorenja. I jer anđeli nemaju tijela, zovu se dusima.

— A zašto se ti dusi zovu anđelima?

— Riječ anđeo, dolazi od grčke riječi »angelos«, a znači poslanik. Bog se i u Starom i u Novom zavjetu služio katkad anđelima, da po njima javi ljudima svoje želje, obećanja, nagrade, ali i kazne radi grijeha. Tad bi se anđeli ukazivali u ljudskom tijelu, govorili bi kao ljudi, vladali se kao ljudi, premda po svojoj naravi nemaju tijela. Stoga i reče arkanđeo Rafael Tobiji na rastanku: »Činilo se doduše kao da s vama jedem i pijem, ali ja imam nevidljivo jelo i piće, koje ljudi ne mogu vidjeti.« Tob. 12, 19.

— Odakle znamo da ima anđela?

— Nebrojena su mjesta Sv. Pisma Starog i Novog zavjeta, koja nam potvrđuju ovu istinu naše vjere. Sjetimo se samo nekih zgoda iz evanđelja. Eno Bog šalje arkanđela Gabrijela B. D. Mariji, da joj javi, kako ju je odabrao za Majku svoga Sina. — Kad je sotona ostavio Isusa, koga je kušao, dodaje sv. evanđelje: »I gle, anđeli pristuše i služahu mu.« Mt. 4, 11. — Isus veli o djeci: »Gledajte da ne prezrete jednoga od ovih mališa, jer vam kažem, da anđeli njihovi na nebesima bez prestanka gledaju lice Oca mojega nebeskog.« Mt. 18, 10. — U svojoj poslanici na Hebreje ističe sv. Pavao, kako Isus svojim dostojanstvom nadvisuje anđele: »Jer komu od anđela reče (Bog): Ti si Sin moj, ja te danas rodih? I opet: Ja ću mu biti Otac i on će mi biti Sin. I opet uvodeći prvorođenoga u svijet govori: I neka mu se poklone svi anđeli Božji.« Hebr. 1, 4-6.

— A kad su stvoreni anđeli?

— Ne znamo, ali svakako prije ljudi.

— Ima li ih mnogo.

— Iz nekih mjesta Sv. Pisma doznajemo, da ih je sila. Prorok Danijel i sv. Ivan vide tisuće i tisuće anđela, što se klanjaju Bogu okružujući njegovo prijestolje. »Tisuće i tisuće služahu mu: tisuće i tisuće stajahu pred njim.« Dan. 7, 10. — »I vidjeh i čuh glas mnogobrojnih anđela oko prijestolja . . . i bješe broj njihov tisuće tisuća.« Apok. 5, 11. — Isus nam je također rekao, da ima u nebu velik broj anđela, kad nije dao Petru, da ga u Maslinskom vrtu brani mačem: »Zar misliš, da ne bih mogao zamoliti Oca, pa bi poslao više od dvanaest legija anđela?« Mt. 26, 53. legija brojilo je u doba Isusovo oko 300.000 vojnika. Tim je brojem htio Isus da označi, kako je brojna vojska nebeska.

Anđeli nadvisuju svojom krasotom i svojim veličanstvom najveće ljepote, što ih na ovom svijetu može vidjeti oko ljudsko. Dokazom je tomu i ono, što piše prorok Danijel, kad mu se ukazao jedan anđeo, dok je sluga Božji bio u progonstvu babilonskom. »A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjesca bio sam na obali velike rijeke Tigrisa. I podigoh oči svoje i vidjeh, a to jedan čovjek obučen u platno, i pojas bijaše oko njega od čistoga zlata iz Ufaza; a tijelo mu bijaše kao hrizolit, i lice mu kao munja, oči kao zapaljene zublje, ruke i noge kao sjajna mjed, a glas riječi njegovih kao glas mnogoga ljudstva. I ja Danijel sam vidjeh prikazu, a ljudi što su bili sa mnom, ne vidješe je, ali ih spopade veliki strah te pobjegoše i sakriše se. I ostah sam i vidjeh tu veliku prikazu, i nestade snage u meni... I čuh glas riječi njegovih; i kad čuh glas riječi njegovih, padoh izvan sebe ničice licem k zemlji . . . I reče mi: Danijele, mili čovječe, slušaj riječi, koje ću ti kazati, i stani uspravno, jer sam sada poslan k tebi.« Dan. 10, 4-11.

O sili svetih anđela, govori Sv. Pismo na mnogo mjesta. »Pred glasom anđelovim bježe narodi.« Iz. 33, 3. — U Egiptu pomori anđeo sve prvence neprijatelja izabranog naroda. — Dva anđela uništiše grješne gradove Sodomu i Gomoru. — Jedan anđeo pobi oko 190.000 asirske vojske, koja htjede da udari na narod Božji.

— Jesu li svi anđeli jednaki u časti?

— Iz raznih mjesta Sv. Pisma vidi se, da i među anđelima ima jednih viših o drugih. Obično se veli, da ima devet korova anđeoskih. Jedan je kor časniji od drugoga.

— Pa kako se anđeli drže spram nas?

— Dobri su anđeli naši najveći prijatelji, koji nas iskreno ljube i žele samo našu sreću. Lijepo veli sv. Augustin: »Anđeli ljube one, koji će jednom doći među njih da zauzmu mjesto palih anđela. Radi toga brižno nastoje da im pomognu u svako doba i na svakom mjestu.«

Anđeli nam štite i dušu i tijelo. Poznate su riječi psalmiste: »Ne će te zlo zadesiti, i udarac ne će dosegnuti do stana tvojega. Jer anđelima svojim zapovijedi (Bog) za tebe, da te čuvaju na svim putevima tvojim. Na ruke će te uzeti, da gdje ne zapneš o kamen nogom svojom.« Ps. 90, 10-12. — Kad su dva anđela po nalogu Božjem imala da unište Sodomu i Gomoru, najprije se pobrinuše, da spase prijatelja Božjeg Lota i njegove ukućane.

Brigu svetih anđela za nas pokazuje i ova zgodica, koja se pripovijeda u životu sv. Grgura turonskog: Dok je Grgur bio još dijete, ukaza mu se anđeo te reče: »Napiši ime Isusovo na jednu

Anđeli brane blago hrama jeruzalemskog od bezbožnog Heliodora.

daščicu i metni je na uzglavlje svoga oca.« Dječak to učini, i otac, koji je bio bolestan, nenadano ozdravi. A kad se iza dvije godine opet razbolio, iznova se ukaže anđeo Grguru i savjetova mu, da sada uzme lijek, kojim je mladi Tobija izliječio svoga oca. Mališ i njegova majka odmah to učiniše te bolesnik i ovaj put ozdravi.

— Sigurno se anđeli na poseban način brinu za našu dušu.

— O tom, Ivane, nema nikakove sumnje. Osobito se oni zauzimaju za griješnike moleći Boga, da ih dovede na pravi put. Ovdje mi pada na pamet jedna priča Isusova. Netko imao smokvu, koja nije nosila roda. Tada reče vrtlaru: »Evo već su tri godine,

otkako dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi, ali ga ne nalazim. Posijeci je! Čemu da još zauzima zemlju?« A vrtlar će: »Pusti je, gospodaru, još ove godine, dok je okopam i stavim oko nje gnoja; možda će onda uroditi.« Lk. 13, 6-9. Tako i anđeli mole Boga, da se još neko vrijeme strpi s grješnikom, dok oni još pokušaju, ne bi li ga obratili. Oni opominju grješnika, mole ga, prijete mu se, ako se ne ostavi grijeha. I milijuni su već poslušali glas svojih nebeskih prijatelja, pokajali su se za svoje grijehe i promijenili život. A anđeli su se tomu vrlo veselili. Jer Isus veli: » Kažem vam, da će biti veća radost na nebu radi jednoga grješnika, koji se kaje, nego radi devedeset i devet pravednika, kojima ne treba pokore.« Lk. 15, 7.

— Kako su dobri sv. anđeli!

— Budimo i mi njima pravi prijatelji!

Filip Mašić D. I.

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K PRESV. SRCU ISUSOVU.

Isusovci. Stara je stvar, da mnogi protivnici katoličke Crkve vjeruju često o njoj, njezinim naukama i pobožnostima svakojake ludorije. Tako ih je bilo, a i danas ih još ima, koji tvrde, da su pobožnost Srca Isusova započeli u Katoličkoj Crkvi — Isusovci. Naši čitatelji po nekoliko dosad iznesenih crta iz povijesti ove pobožnosti znaju, da čašćenje Presv. Srca počinje već u 11. vijeku, dok se osnivač isusovačkog reda, sv. Ignacij, rodio istom potkraj 15. vijeka. Samo je to istina. da su Isusovci ovu pobožnost vrlo brzo prigrlili i mnogi je od njih najrevnije širili već prije glasovitih viđenja sv. Margarete.

Družba Isusova malo iza svoga osnutka širi već sliku Presv. Srca. Znak Družbe I H S , ime Isusovo, ima redovito uza se i znak srca na isusovačkim knjigama, po njihovim zgradama i crkvama. To je srce njobičnije probodeno kopljem i spajano na različne načine s trima čavlima. Katkad se nalazi uza nj i srce Marijino.

Čini se, da spajanje znakova Imena i Srca Isusova potječe od sv. Petra Kanizija (1521.-1597.), kod kojeg prvog između Isusovaca nalazimo posve očito ovu pobožnost. Glasovito je njegovo viđenje Bož. Srca u Rimu god. 1549. Njegov poglavar sv. Ignacij naredio mu je, da se ima vratiti u Njemačku i raditi ondje za katoličku vjeru, kojoj je luteranstvo prijetilo potpunim zatorom. Kanizij pođe u crkvu sv. Petra i stade klečeći moliti pred oltarom Presv. Sakramenta. Tu vide, što je kasnije u starosti zabilježio ovako:

»Ti si mi, Gospodine, tako reći otvorio u svojim presvetim grudima svoje Srce, koje sam gledao blizu pred tobom. Pozvao

si me, da pijem iz toga studenca. Imao sam crpsti vodu spasenja iz tvojih vrela. Tad sam osjetio žarku težnju, da bi se otale izlile u me rijeke vjere, ufanja i ljubavi. Žedao sam siromaštva, čistoće, poslušnosti. Usudio sam se da pristupim k presvetom Srcu Tvojemu i da iz njega ugasim svoju žeđu. Tad si mi Ti obećao odijelo, koje će pokriti moju golu dušu. Ono se sastojalo od tri komada: mira, ljubavi i ustrpljivosti.«

»Drugi apostol Njemačke«, kako s potpunim pravom nazivaju sv. Kanizija, navikao se još od rane mladosti častiti Bož. Srce. S osobitom se zahvalnošću sjeća kasnije svoga učitelja van Escha, pobožnoga svećenika belgijskog, a taj pa kölnski Kartuzijanci, od kojih su prior Kalckbrenner, zatim Surije i Landsberger bili osobiti prijatelji Kanizijevi, isticali su se kao veliki štovatelji Srca Isusova. To je bila svagdanja pobožnost svečeva za cijeloga mu kasnijeg života. Molitvama uzetim iz djela sv. Mehtilde dizao je on svaki dan po više puta svoje srce k Srcu svoga Gospodina.

O. Jakov Alvarez de Paz (1560.-1620.), u djelu »Traženje mira ili nauka molitve« potiče čitateljá, nek zađe u Srce Isusovo, da ondje obnovi svoje srce. »Gledajući Srce učiteljevo«, veli on, »vidjet ćeš 12 vrsta čistoće. Ono je bilo čisto: 1. od svake ljubavi k vremenitim dobrima; 2. od svake krive nakane; 3. od svake sklonosti zemaljske; 4. od svake želje da se svidi ljudima; 5. od svake nekorisne misli; 6. od svake suvišne skrbi; 7. od svake škodljive žalosti; 8. od svakog taštog zadovoljstva sa samim sobom; 9. od svakog traženja ljudske utjehe; 10. od svakoga skrupula ili nemirnoga straha; 11. od svake nestrpljivosti; 12. od svake ljage svojeglavosti. Hvali svoga Gospodina Isusa radi te čistoće njegova Srca, želi takvu čistoću za sebe, moli je sebi svim žarom, radi sa zanosom, da je postigneš i tako ćeš obnoviti svoje srce...«

O. Gašpar Druzbicki (1562.-1662.), Poljak, daje u svom latinskom djelcu: »Srce Isusovo cilj srdaca« upravo prvi potpuni molitvenik Bož. Srca. U knjižici se nalazi mala služba Srca Isusova; molitve i uzdasi k Presv. Srcu; kratka razmišljanja i litanije Njemu u čast; kreposti Srca Isusova; što smo mi dužni ovomu Srcu; psalam u čast Njemu; točke za razmatranje o Presv. Srcu, slici Trojstva, prijestolju Božanstva, nebu, ognjištu suncu, izvoru, košnici meda, gozbi itd.; napokon mala krunica rana Isusovih, sve u vezi s Bož. Srcem. U uvodu kaže pisac: »Pobožne vježbe u čast srcu Gospodina Isusa, što ih imaš u rukama, smjeraju posebice na tjelesno srce Isusovo, no samo toliko, koliko je ono oživljeno njegovom presvetom dušom i koliko se sjedinjuje s duhovnim i unutrašnjim srcem i osjeća skupa s njim; toliko također, koliko postoji s božanskom i čovječanskom naravi u osobi Riječi. Do toga zapravo stoji, ili pravije, iz tih vrela izvire sva vrijednost, djelotvornost, bogatstvo tvarnoga srca. Prema srcu tako shvaćenom probuđivati čine pažnje, ljubavi, čašćenja, zazivanja i drugih načina pobožnosti, vrlo je spasonosno i posve po Srcu Isusovu.«

O. Vicencije Caraffa (1585.-1649.), general isusovački, u »Različitim razmatranjima o ranama Kristovim« govori mnogo o Presv. Srcu. Tako na pr. u 21. razmatranju prve knjige: »Moli zamjenu srca: O moj Isuse, daj mi svoje srce. O koliko bi ono bilo bolje za moje grudi, nego ovo, koje ih oživljuje! Da je ono u njima, kako bi te ljubilo, tebe, koji si toliko ljubezan, kad eto nalazeći se u tvojim grudima ljubi mene, koji zaslužujem samo tvoju mržnju . . . Živi odsad . . . bez svoga srca, bez srca, koje je samo ljudsko, zemaljsko, živi pun srca Isusa Krista, srca posve žarkog i božanskoga. O sretne zamjene, o blažene kobi! No sjeti se, da je srce, što ti se daje, srce ranjeno, da se i ti spremiš na takav život . . . «

O. Pavao de Barry (1585.-1661.), u djelu: »Raj otvoren Filagiji« iznosi na pr. ovu molitvu: »Kraljice neba i zemlje, evo klečim pred tvojim svetim Veličanstvom i prinosim ti dar, komu nikad nije bilo ravna. Prinosim ti ljubezno Srce Isusa, tvoga milog Sina i moga božanskog Spasitelja . . . Ovo srce samo vrijedi više nego petnaest stotina milijuna svijetova, kad bi svi ti svijetovi bili puni samih serafina . . . To srce je srce nad srcima, potpuno srce, posve nalično na srce Presv. Trojstva; to je srce živi izvor svih najboljih blagoslova . . . «

O. de Saint-Jure (1588.-1657.), govori češće o Presv. Srcu, naročito u djelu: »Savršen čovjek«. Tu na pr. piše: . . . Mi treba da se s našim Gospodinom napose sjedinimo u njegovu srcu. Mi već tu jesmo . . . jer nas on sve ljubi . . . No i mi sami možemo u nj ulaziti i stanovati ondje svojim mislima, kao što možemo pomisliti, da se nalazimo uz koju osobu i ulazimo duhom u njezino srce . . . Nitko nije tako siromašan, da ne bi imao mjesta, gdje da se zakloni . . . Naš Gospodin nam daje prebivalište u svom srcu, i mi ne možemo imati bogatijeg, veličanstvenijeg, ugodnijeg, svetijeg ni božanstvenijega stana . . . Idimo dakle s radošću stanovati u to srce i nikad ne izlazimo iz njega. O kako je dobro i ugodno boraviti i raditi u ovom srcu! Da, i raditi . . . jer u srcu našega Gospodina treba da upravo sve činimo, tu treba da se od grijeha čistimo, prosvijetljujemo i združujemo s Bogom . . . Da se očistiš, gledaj, važi, oplakuj tu svoje grijehe. moli oproštenje od Boga u ovom srcu, u kojem je nekad bilo neiskazano pokajanje, što ga je probolo bolju. Mrzi i na najmanje grijehe i pogrde i bježi od njih u tom srcu beskrajno svetom, posve čistom, neizmjerno mrzi i najlakši grijeh i zgražaj se od njega . . . Sve vrste križeva, što nam ih šalje srce Isusovo, ublažuju se u njemu i gube svu svoju gorčinu . . . « Nije prostora, da se iznosi sve što o. Saint-Jure tako lijepo govori na ovom mjestu, no za ono, što se ovdje traži, dovoljne su i navedene riječi. Nastavit će se. **M. Pavelić D. I.**

Izašao je **»Kalendar Srca Isusova i Marijina«** za g. **1931.**
Cijena je snižena na **10 D.**

MALI KRIŽARI

MALI LIVIJE.

Pojedinosti kratkog žića Livijeva pripovijeda nam njegova dobra majka grofica Capece Galeota. Učinila je to na molbu francuskog Isusovca o. Bessieresa. Ovaj je opet zamolio ispovjednika Livijeva, da vidi, je li sve tačno napisano. Ispovjednik o. Paoli D. I. odgovorio je, da je život malog andelka prikazan onako, kakav je uistinu i bio. Prevedosmo ovaj kratki životopis, da se u malog Livija ugledaju njegovi vršnjaci i vršnjakinje, pa i oni ljube Isusa, kako ga je on ljubio. **M. Andela,** Uršulinka.

Prve godine života Livijeva.

Naš je mali Livije bio šesto dijete, a rodio se 30. studenoga 1910. u vili kraj Vitulazia, nedaleko Kapue. Krstio ga već sutradan stari župnik u maloj kapeli.

U lipnju 1912., kad mu je bilo devetnaest mjeseci, obolio je tako opasno, te smo svi mislili, da će umrijeti. Obećasmo Gospi Pompejskoj, da će joj se Livije sam doći zahvaliti, ako ga ozdravi. Zavjet se ovaj svidio blaženoj Gospi. Kriza prođe srećno. Liviju bude sve bolje. Domala ozdravi sasvim i razvi se kano bujni cvijetak.

Kad bi kao trogodišnji dječačić prolazio ulicama Posilipa u svjetlomodrom kaputiću i bijelom pustenom šeširu, dobre bi žene s pragova svojih pokazivale na nj govoreći: »Eccolo! Eto ga, plavokosog andelka!«

Značaj se već stao da očituje . . . a nije sve bilo savršeno. Želio je doduše i vrlo je želio da bude dobar. Ali je htio i gospodovati. Male ga sestre voljele, mazile. A on bivao sebičan. No brzo je naučio i popuštati i svladavati se iz bojazni, da ne uvrijedi Boga.

Nekako u trećoj godini vidje svoju braću i sestre, kako se ispovijedaju, pa htjede i on da pođe u »malu stražarnicu.« No

ne znajući jadan što da kaže, samo je šutio ondje. Četiri su mu godine bile, kad se prvi put ispovijedio. Prije nego će kleknuti, stavi šešir ispovijedniku na koljena, a zatim dobivši za pokoru dvije Zdravomarije reče, da bi i jedna bila posve dosta.

Odsele se ispovijedao svake sedmice baš kao odrasli. Zatim bude primljen među male klanjatelje Presvetoga Sakramenta u kapeli Sestara od Nade. Bio je jedan od najmanjih, od četiri i pô godine. Jednom stade za vrijeme pouke glasno jecati! — Hoću da izađem iz kapele i da idem kući. Kad su ga doveli, očitova mi uzrok svoje tuge:

— Svećenik je rekao, da su djeca često zločesta i neposlušna, a tim da žaloste maloga Isusa. Jesam li i ja takav?

Kad bi mu braća i sestre pristupali k svetoj pričesti, pošao bi i on za njima, sklopio ručice i kleknuo podno oltara. Valjalo ga odvesti natrag na mjesto.

— Ti si još premalen. I tako si mušičav.

Jednoga mu jutra svećenik, koji je imao da služi sv. Misu, reče, da ga primiri:

— Ti ćeš već drugi put ići k svetoj pričesti.

A mali povjerova na riječ. No kad je vidio, da se prevario, lijevao je gorke suze.

Bivao to lijep dječačić, jak, živahan. Stao već da se zanima i za lekcije svoje braće. Pisati još nije znao. Ali jednoga dana odluči da piše Isusu . . . u nebo!

— Mama, ti ćeš pisati olovkom, što ću ti kazivati, a ja ću onda preko toga crnilom. Ovako će Isus razumjeti, zar ne?

Pa šta je htio reći Isusu? Da bi rado išao u nebo, gdje je još ljepše nego u Posilipu.

Dragi Isuse!

Kad ću ja u nebo? Tata je izašao. Mama mi dala pismo, da pišem. Braća i sestre su kod kuće, i mama. Imamo sliku tatinu i Josipovu. Ako izmolim svaki dan Zdravomariju za tatu, onda smijemo izaći i ja i braća. Anica[1]) spava.

Tvoj Livije.

* * *

Čitavo je prijepodne trebao, da ispiše crnilom ovo pismo. Svršivši ga sakri ga na kamin.

Sutradan tko da opiše radost njegovu? Pisma više nije bilo. Dan za danom iščekivao je odgovor. A nije dolazio. Napokon jednoga dana eto ga! Kad je zagledao mali omot na kaminu, osta kao ukopan. Blijed, nepomičan nije ni oka skinuo s toga pisma, što ga je tako željno izgledao.

— Uzmi ga ti, reče mi tiho.

Veoma ga je razveselilo. Htio je, da mu se često iznova čita. Zatim ga tako vješto sakri, da mu ga nijedan od braće nije

[1]) Mala njegova sestra.

mogao naći. Taj ga uspjeh tako osokolio, da je htio opet da piše.[2] Ali odsele posve sam. Mnogo se prije toga vježbao, i napokon mu pođe za rukom, da sam napiše čitave rečenice

Uopće kad se on na nešto zakanio, tad nije pitao za trud i muku. A to bi ga kadšto zavelo, da bude mušičav, nepokoran. No čim bismo ga sjetili, kako zločesta djeca rastužuju Spasitelja, odmah bi se primirio i postao dobar.

Biti dobar! Da, on je to htio! — Ma ne uspijeva mi, mrmljao bi sam sobom.

Isus je ipak bio zadovoljan s njegovim nastojanjem. Pomagao ga, dao mu razumjeti, kako nada sve voli malene.

— Isus ne će nikad moći od tebe ništa da učini, jer si odviše malen i zločest, reče mu jednom neki znanac.

— Veliki su zločesti, odvrati on odlučno, a Isus se brine baš za malene.

Nastavit će se.

† MARKO BARIŠIĆ.

Naša bratovština Presvetoga Srca Isusova, napose Apostolstvo molitve izgubilo je svoga ponajrevnijega člana Marka Barišića, ratara iz Levanjske Varoši.

U utorak se je razbolio, u četvrtak se je izmirio s Bogom, u nedjelju na svetkovinu Krista Kralja reče svojoj vjernoj ženi Kati, s kojom je živio dugi niz godina u blagoslovu Božjem uz dvanaestoro djece: »Dođi amo s našom milom djecom, da vas sve blagoslovim, jer osjećam, da će me dragi Isus možda još danas primiti u svoje Kraljevstvo!«

Zaista, još do sv. Mise ispustio je svoju plemenitu dušu!

Bio je to čovjek na svom mjestu: bogobojazan, razuman, srca blaga, ponizan i skroman, ali i u selu poštovan. Pored raznih odborničkih časti htjedoše ga izabrati za općinskog načelnika, ali je to otklonio.

Radi pravednosti bio je višegodišnji omiljeli mjesni sudac.

Zadnjih godina tražio je tišinu, čitajući marljivo pobožne knjige, osobito naš mili Glasnik, koji mu je ljubav prema Božanskom Srcu jako rasplamtio. Član njegove kuće bijaše povjerenica Glasnikova, a tim se pokojnik ponosio. Za svoga sina maturanta vruće se molio, da ga vidi jednom kod žrtvenika, gdje prikazuje Bogu nekrvnu žrtvu. Bog je odredio, da se u nebu za to moli!

Molitve jutarnje i večernje u njegovoj se kući obavljale u sobi pred slikom Presv. Srca Isusova i Marijina; propelo je stajalo na ormaru. Sve je to naličilo na kapelicu . . .

---

[2] Odgovor je dakako napisala majka u najboljoj nakani. Ali se takva pobožna varka nikom ne preporučuje.

On je htio, da se spominjemo na svakom mjestu svoga Boga, zato bi na paši izvadio iz torbe Glasnike ili koju duhovnu knjigu, kupio oko sebe mlado i staro, te bi im na glas čitao i tumačio.

Nerijetko si ga vidio, gdje na pašnjaku klečeći moli krunicu ili se inače u duhu sjedinjuje s vjernicima, koji su bili kod sv. Mise.

Bilo mu je 67 godina. Za života ga je po Božjem dopuštenju, teretio mnogi križ, mnoga kušnja: redale se dugotrajne i neizlječive bolesti u obitelji, smrtni slučajevi, brige i druge nevolje. To je sve snosio s najvećim mirom, primjer svetaca ga bodrio, a obodren sam utješio je i svoje. — Mir Kristov vladao je u njegovoj kući, a osobito u njegovoj duši.

Da duh Kristov vlada na pašnjaku među pastirima, naumio je podići veliki hrastov križ na vrhu, gdje bi se sastajali na molitvu za vrijeme sv. Mise svi pastiri.

Bio je vješt u tesanju. Osam dana pred smrt istesao je jednoj pokojnici hrastov križ i donio ga je na groblje uskliknuvši: »Kako sam se umorio. Kako je istom teško bilo našem Spasitelju, kada je nosio teži križ na Kalvariju!«

Ljubio je križeve, koje mu je Višnji poslao, ali nije slutio, da će ih za osam dana zamijeniti vječnom nagradom.

Divio sam se miru, s kojim je očekivao smrt. Živio je po zakonu Božjem, pa mu blažen bijaše svršetak!

Udijeli nam svima, Bože, tako spokojnu smrt! **V.**

KRALJICE OD NEBA.

Kraljice od neba, Majko od milosti,
Moli Sinka Tvoga, da nam grihe prosti.
Kad nam tilo strada, kad nas duša boli,
Ti pomažeš svakom, tko Te skrušen moli;
Milostivo naše olakšavaš muke,
Zato srce ja Ti predajem u ruke:
Kano darak malen, Majko, primi Ti ga,
Slatkim mirom s neba milo napuni ga.
O najprva Kćeri Oca nebeskoga,
Prava Majko Božjeg Sina jedinoga,
Zaručnice čista Duha Presvetoga,
Zvijezde su Ti kruna, nebesa Te diče,
Milosti si puna, sva Ti zemlja kliče.
Ko putnici mi smo, ovim svitom gremo,
Putovima teškim u raj putujemo;
Od kolijevke sjaješ Ti nam sve do groba,
Ne daš da nas vara paklena hudoba.
Majčino Ti oko srca naša gleda:
O ne daj da moje bude poput leda,
Upravi ga, Djevo, da gori ko plamen
Od ljubavi Božje sad i uvijek. Amen.

Zabilježio na Krku **Niko Pinčić.**

ZAHVALNICE

POMOĆ SV. M. TEREZIJE.

Hrvatska. Obolio sam na trbušnom tifusu te je bolest zauzela takav mah, da su liječnici izgubili svaku nadu, da ću preboljeti. Osim toga velike duševne patnje radi životnih neprilika ovom boleščU dosegle su vrhunac. U toj nevolji preporučio sam se Presv. Srcu Isusovu po zagovoru sv. M. Terezije devetnicom i obećah zahvalnicu. Bolest je krenula na bolje odmah do potpunog ozdravljenja, a ujedno nađoh duševni mir. Zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu i sv. Tereziji za povraćeno zdravlje. **Dr. A. K.**

OZDRAVIO NA TIJELU I DUŠI.

Zagreb. Moj sin teško je obolio na upali slijepog crijeva i potrbušnice, te je već bilo prekasno za operaciju. Liječnici nisu htjeli ništa ni činiti izjavivši da je prekasno. Na moje molbe ipak se odlučili na operaciju, ali mi ujedno rekoše, da nema nade, da bi ostao živ. Tada se utekoh Presv. Srcu Isusovu i sv. Antunu. Operacija je sretno prošla i moj sin ozdravio nesamo tjelesno nego se i vratio sa zla puta, pa sad svake nedjelje ide na sv. pričest. **A. B.**

NEBESKI LIJEČNIK.

Hrvatska. Teško sam obolila. Oba liječnika, koji su me liječili, izjaviše, da mi nema pomoći. Ispovjedim se i pričestim. Sv. pričest bila mi jedina utjeha u mukama. Vruće sam molila nebeskoga Liječnika, da mi pomogne. Isus je napravio čudo — ja sam ozdravila. Dok budem živa, držat ću Glasnik Presv. Srca. **B. B.**

KAD NE MOGU LJUDI, MOŽE ISUS...

Hrvatska. Moj suprug teško obolio i bio je operiran. Uz to je dobio upalu porebrice i katar na plućima. Liječnici bijahu već izgubili svaku nadu u ozdravljenje, ali gdje ljudska moć gine, tamo nebeska stiže. Utekoh se vrućom molbom mogućim zaštitnicima: Presv. Srcu, sv. Josipu, sv. Anti, sv. Tereziji, Žalosnoj Majci. Zavjetovah se do smrti primati Glasnik Presv. Srca Isusova. Moja molba je uslišana, suprug ozdravio. **S. Š.**

BOŽ. PRIJATELJ MALENIH.

Hrvatska. Početkom listopada zavladao šarlah gotovo po svim kućama. I moje jedino dijete, dječaka u drugom razredu pučke škole, zahvati nemila bolest. Svi smo držali, pa i sami liječnici, da mu nema pomoći. Gledala sam patnje svoga djeteta puna dva mjeseca. U stisci sjetim se bož. Srca Isusova, Liječnika bolesnih i nevoljnih, te ga počnem žarkom molitvom prositi, da povrati zdravlje mojem sinu. Obećam javnu zahvalu i dar, i da ću primati njegov Glasnik, dok sam živa. Nakon obećanja sin mi se počne oporavljati i evo ga sada zdrava, te polazi školu. **E. P.**

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Anacortes KD Za primljene milosti po zagovoru sv. M. Terezije i † Langa. — **Babina Greda** AV Za pomoć u gospodarstvu dar D. 10. — **Bartolovac** JM Primio mnoge milosti, dar D. 10. — **Bjelovar** IM Za mnoge milosti dar D. 100. — AF Presv. Srce pomoglo bolesnom mužu, dar D. 100. — **Bošnjaci** KJ Za mnoge pomoći u gospodarstvu i duševna i tjelesna dobra, dar D. 20. — **Brod n/S.** AR Za primljene milosti i sretan porod dar D. 20. — VŠ Presv Srce obdarilo me velikim milostima po zagovoru sv. Josipa, dar D. 20. — **Brod Moravice** MK Presv. Srce pomoglo muža u bolesti, dar D. 20. — **Bugojno** RŽ Za pomoć i ozdravljenje kćeri, dar D. 30. — **Capper** JP Pomožena u teškoj

bolesti, dar dol. 5.— **Crikvenica** AJ Za primljene milosti. — **Čaglin** MA Presv. Srce pomoglo me u velikoj nevolji, dar D. 20. — **Čakovac** RM Za ozdravljenje dar D. 100. — HP Za milosti dar D. 30. — **Domagovići** PB Ozdravio bez operacije, dar D. 100. — BB Za primljene milosti dar D. 100. — **Đurđevac** ID Ispit sretno uspio, dar D. 10. — **Gaj** MP Za milosti dar D. 25. — **Glina** BB Presv. Srce ozdravilo me od teške bolesti, dar D. 30. — **Gregurevac** JO Za pomoć u bolestima i drugim neprilikama. — **Ivanić-grad** LM Za mnoge milosti dar D. 20. — **Jelsa** MB Za primljene milosti dar D. 20. — **Krešćevo** MČ Presv. Srce ozdravilo mi teško bolesno dijete. — **Mali Bukovec** IT Presv. Srce izbavilo me iz teških neprilika. — **Milna** OP Za primljene milosti dar D. 20. — **Mirca** NK Za zdravlje dar D. 100. — **Mitrovica** MŠ Presv. Srce mnogo me pomaže, dar D. 20. — **Novigrad** MP Po zagovoru nebeskih pomoćnika pomoglo me Presv. Srce u očnoj bolesti i u gospodarstvu, dar D. 10.— **Novoliće** JM Za primljene milosti dar D. 100. — JM Presv. Srce pomoglo me u duševnim potrebama, dar D. 100. — **Novoselo** MM Izliječen bez ponovne operacije, dar D. 10. — **Omišalj** JK Ozdravila mi kćerka dar D. 50. — **Osijek** MM Za primljene milosti po zagovoru sestre Celine dar D. 10. — KH Uslišana molba. — **Petrovaradin** MP Nakon devetnice mnogo mi puta pomoglo Presv. Srce. — **Pleškivica** GR Izliječilo me Presv. Srce, dar D. 30. — **Podgajci** EP Dijete mi ozdravilo od šarlaha, dar D. 30. — DP Ozdravilo mi dijete od teške bolesti, dar D. 20. — **Popovača** RP Za sinovljev ispit dar D. 10. — **Požega** RH Presv. Srce i nebeska Majka pomogli me za duge parnice, dar D. 100. — **Praputnjak** SŠ Muž mi ozdravio od teške bolesti. — **Prezid** MV Presv. Srce uslišalo me po zagovoru sv. Josipa i sv. Terezije, dar D. 30. — **Privlaka** IA Presv. Srce više me puta pomoglo. — **Račinovci** JŠ Ozdravila, dar D. 10. — **Sarajevo** ZO Za primljene milosti dar D. 64. — **Slamkovica** FŠ Kćerka sretno porodila. — **Slokovac** JJ Primio od Presv. Srca moge milosti. — **Slunj** AK Po zagovoru sv. M. Terezije ozdravio i dobio duševni mir. — **St. Perkovci** MK Kćerka ozdravila, dar D. 20. — — **Sv. Ivan Zelina** IČ Za mnoge milosti po zagovoru Majke B. Bistričke, dar D. 10. — **Škrljevo** VGj † Lang izbavio me iz neprilike, dar D. 20. — **Tomašica** MŠ Ozdravio unuk, dar D. 10. — **Tomislavgrad** MB Uslišalo me Presv. Srce po zagovoru sv. M. Terezije, dar D. 10. — **Tršće** FP Za milost po zagovoru sv. M. Terezije dar dol. 1.— **Uštice** KČ Sv. M. Terezija pomogla me mnogo puta u nevolji, dar D. 10. — **Varaždin** OD Uslišalo nas Presv. Srce po zagovoru sv. Ante, dar D. 10. — **Valpovo** AV Za pomoć od Gospe Lurdske i sv. Apolonije dar D. 10. — **Vinkovci** JP Za primljene milosti po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 20. — **Začretje** MR Nebeski Liječnik ozdravio mi po zagovoru B. Djevice muža i dijete, dar D. 20. — **Zagreb** AB Sin ozdravio od teške bolesti. — DZ Za milosti, osobito za dobar ispit. — VO Za primljene milosti. — MS Za primljene milosti po zagovoru Majke B. Bistričke dar D. 50. — JP Presv. Srce uslišalo me, dar D. 100. — Za primljene milosti dar D. 30. — RŠ Bratova parnica sretno se svršila, dar D. 50. — KP Za milosti. — AB Za primljenu milost dar D. 50. — KM Presv. Srce izliječilo me, dar D. 30. — **Zemun** CM Za sretan porod dar D. 100. — **Županja** MD Kćerka sretno svršila školu, dar D. 10.—

VIJESTI

Bijelo. Naše Djev. društvo imade 80 članica. Mjesec veljaču posvetile smo posebno dragoj Gospi Lurdskoj. Imamo u crkvi njezin kip, pa smo se pred njim zajedno s ostalim narodom često molile. Narod je vrlo oduševljen za Gospu Lurdsku pa je njoj u čast ovaj mjesec darovao mnogo svijeća. — U ožujku častile smo sv. Josipa, a u svibnju Kraljicu svibnja. I mjesec smo lipanj dobro proslavile. G. župnik propovijeda našem društvu svake prve nedjelje potičući nas da budemo dobre i pobožne djevojke.

D. Mikičić, glavarica.

Dalj. Djev. društvo osnovaše misijonari oo. Isusovci g. 1928. Smijemo uistinu reći, da je naše društvo već u ovo kratko vrijeme mnogo učinila za preporod ovoga mjesta, u kojem u većini obitavaju nekatolici. Članice se mjesečno jedamput ispovijedaju, mnoge primaju i češće sv. pričest. U društvu nas ima 52, u naraštaju 27. Predstavljali smo ove komade: Nađena kći, Dvije majke, Sv. Doroteja, Sve za vjeru i za dom, a sakupljeni novac bio je određen za nabavu zastave. 15. lipnja ostat će nam u nezaboravnoj uspomeni, jer nam se ovaj dan posvetila krasna zastava, kojoj je kumovala naša požrtvovna i dobra učiteljica gđica Anka Kukula. Kad je vlč. g. Josip Mihelčić posvetio zastavu, krenula je mjestom velika procesija. Iza blagoslova predstavljale smo Mirjamu. — Zlatno zrnce, što ga oo. Isusovci zasijaše, palo je na vrlo plodno tlo. **Magdalena Sabo, glavarica.**

Jelsa. Na poticaj vlč. o. Michielia ustanovila se i ovdje Vojska Srca Isusova sa raznim društvima Apostolstva molitve. 10. studenoga 1929. iza vatrenih riječi o. Michielia stupilo je k oltaru 35 oženjenih ljudi, da okite svoje grudi značkom Presv. Srca kao članovi društva Apostolstva muževa. Njih je slijedilo 40 naših kršnih mladića. Potom su pristupile i ženske, ali

u većem broju: 47 majka revniteljica i 60 djevojaka. Društva su donijela mnogo duhovnoga ploda. Muškarci manje psuju, djevojke kite crkvu, redovito pristupaju mjesečnoj sv. pričesti i drže sastanke. S uspjehom su ustale proti nečednoj modi. Naše dične revniteljice majke ne zaostaju za njima u revnosti. **Glavarica.**

Drenovci. Naše Djev. društvo primilo je do lipnja 246 naknadnih pričesti. Na blagdan Presv. Srca pristupile smo sve k stolu Gospodnjem. Prije večernjice imale smo jedan sat klanjanja. **Katica Vuić, glavarica.**

Hrastilnica. Ovdašnje Djev. društvo ima zasada samo 29 članica, jer se njih 9 poudavalo. Do lipnja smo primile 280 sv. pričesti. Naš preč. g. župnik otpremio nas dvije svojim troškom na Duhovne vježbe na Vrhovac u Zagreb, gdje nas se našlo na okupu 42. Ne može se izreći, kako su lijepo ona tri dana djelovale na nas riječi požrtvovnog o. Vrbaneka. Nama bi najdraže bilo, kad bismo mogle zauvijek ostati u onom lijepom domu. Neka **Bog naplati onima**, koji nam pomogoše, da dođemo do ove milosti.

Marija Kukurić, glavarica.

Marija Gorica. Ovdje opstoji Djev. društvo od g. 1925., kad ga osnovaše misijonari oo. Isusovci. Kod prvog primanja okupilo se 40 članica pod okrilje Presv. Srca. Treće primanje bilo je ove godine na Tijelovo. Ove svečanosti ne ćemo nikad zaboraviti. S veseljem nakitile smo crkvu, što smo ljepše mogle. Primljeno je 20 novih članica. Tom prigodom izrekao je krasnu propovijed o. Vrbanek. I zastava se ovom prilikom posvetila, a kumovala je odlična gđa Malvina Bratanić, koja je za barjak dala veliku svotu novaca. Ove godine do srpnja primile smo 330 sv. pričesti. Vlč. g. Habek drži nam redovito svakog prvog petka pobožnost u čast Presv. Srca. Uzdamo se da ćemo ubuduće još više uraditi za kraljevstvo najboljega Srca.

Dragica Novak, glavarica.

Sv. Vid na otoku Krku. Naše Djevojačko društvo ima 52. članice i jedno je između najranije osnovanih na otoku, a ipak je zacijelo već mnogo dobro i blagoslov dojelo župi. Društvo ima svoju zastavu i podaje mnogo života i sjaja — osobito svojim pjevanjem, — svim javnim pobožnostima, procesijama pa i sprovodima, jer ga redovito stranke i kod sprovoda svojih milih žele vidjeti. Dakako, članice društva redovito pomažu i sudjeluju kod

čišćenja crkve, kićenja oltara cvijećem i inih priredbi. Hvale vrijedno je još i to, što se sve članice društva drže svoje milovidne narodne nošnje, koja čuva od »golotinje i bestidnosti današnjeg odijevanja.«

Mače. Članice Djev. društva primile su u travnju 623, a u svibnju 515 sv. pričesti. **Amalija Ivančir, glavarica.**

Mala Gorica. U lipnju smo primile 71. sv. pričest i svršile devetnicu u čast Presv. Srca. Na Duh. ponedjeljak predstavljalo je društvo Izgubljeni raj, a prinos je određen za zastavu. **Glavarica.**

Šibenik. Izvanredna proslava Presv. Srca Isusova u crkvi sv. Lovre. Već odavna slavi se u crkvi oo. Franjevaca blagdan Presv. Srca Isusova. I ove godine taj dan proslavljen je na osobit način. U petak na Presv. Srce Isusovo počela je svečanost u 5. sati. Najprije ispjevana su čitanja Srca Isusova, koje je veoma lijepo sakitio o. fra B. Topić. U 6. sati bila je pontifikalna Misa, koju je čitao presvijetli biskup o. Jerolim Mileta. Preko Mise podijelio je mnogima sv. Pričest. Crkva je bila puna; svijet se je pobožno molio. Sv. Mise su slijedile sve do 11. sati. U nedjelju iza Presv. Srca bila je izvanredna

procesija, kojoj je prisustvovalo mnogo svijeta; dapače i hodočašće iz Prpić-Luke sa svojom zastavom. Hodočašće je vodio preč. župnik o. fra Šime Vladović. Točno u 6. sati krenula je procesija iz crkve sv. Lovre. Bile su mnoge zastave, koje su davale osobiti ures; 32 izrađene su od šibenskih gospoda i djevojaka, a darovane crkve u čast Srca Isusova. Društvo Presv. Srca posipalo je cvijeće pred kipom. Pjevale se razne pjesmice. — Poslije procesije gradski župnik o. P. Silov održao je ganutljivo prigodno slovo. Poslije toga bio je blagoslov sa Presvetim, koji je služio presvijetli biskup. Cijeli dan bilo je izloženo Svetootajstvo. — Da je ova rijetka svečanost uspjela, treba zahvaliti na osobiti način gvardijanu o. B. Topiću, koji se mnogo za nju trudio.

Denovsky.

Svetište sv. Ante u Beogradu. U istočnom dijelu Beograda, nalazi se svetište sv. Ante. Svetište je dobro posjećeno, a svete čine obavljaju u njem oci Franjevci. Prošle godine u kolovozu počela se zidati nova crkva, a sada je samo trošna kapela. Crkva se pravi samo milodarima, što ih dobre duše tu i tamo pošalju.

Svima štovateljima Bož. Srca Isusova preporučujemo, da se milodarima sjete ove crkve i da usrdno mole Božansko Srce, neka pomogne gradnju tako potrebite crkve. — **Milodari se šalju na: Crkva sv. Ante, Beograd, Bregalnička 14.**

ZAVOD SV. VINKA.

U septembru ove godine otvaraju čč. sestre Milosrdnice iz Zagreba u Beogradu u Krunskoj ulici br. 19. zavod za odgoj djevojaka. U zavod se primaju srednjo-školske učenice iz gimnazije, zanatlijske škole, trgovačke škole i preparandije. Plaća se za cijelu opskrbu mjesečno 1.000 Dinara. Osim toga otvara se u zasebnoj zgradi istoga Zavoda pensionat za sveučilištarke i činovnice. Plaća se za cijelu opskrbu, ako su dvije u jednoj sobi, 1.200 D. mjesečno, ako je jedna sama, 1.400 dinara mjesečno. Detaljnije informacije daje Zavod.

ĐAČKI KONVIKT »OŽEGOVIĆIANUM« U SENJU.

U ovaj se zavod primaju učenici, koji polaze državnu realnu gimnaziju u Senju. Ovaj je zavod kroz čitavo vrijeme svojega opstanka bio najveća potpora senjske gimnazije. Pitomci su zavoda svojim odličnim vladanjem i napredkom prednjačili ostalim svojim drugovima. U zavod su dolazili učenici iz sviju krajeva naše države. U 73 godine njegova opstanka odgajalo se u zavodu do 3500 pitomaca, koji danas zauzimaju odlične položaje u raznim duhovnim i državnim službama.

Uprava zavoda stoji pod nadzorom biskupa, a sastoji od ravnatelja i nastojnika, koji vode odgoj pitomaca. Pitomci uče pod nadzorom nastojnika, koji je ujedno profesor na mjesnoj gimnaziji. Mlađi pitomci bivaju dnevno ispitivani iz svih predmeta od starijih pitomaca.

Kućanstvo i njegu pitomaca vode poznatom sprěmom sestre milosrdnice. Zavod ima zračne i prostrane učione i spavaone, gimnastičku dvoranu sa spravama, kupaonu, glazbenu dvoranu sa glasovirom, guslama i tamburama, bogatu knjižnicu i čitaonicu s biljarom, vlastiti kino i radio. Zavod posjeduje prostrani vrt sa šumicom, koji služi pitomcima za nogometno igralište i odmaralište. **Ravnateljstvo »Ožegovićianuma« — Senj.**

FRANJEVAČKI ĐAČKI KONVIKT, VISOKO (BOSNA).

Od dvije godine već uz franjevačku gimnaziju u Visokom postoji i konvikt za odgoj vanjskih, nesjemenišnih đaka. Uspjeh rada u konviktu povoljan je u svakom pogledu. Od svih 110 pitomaca, koji su do konca godine bili u zavodu, palo je, uključivši i niži tečajni ispit, svega 9, makar da znatan dio pitomaca izvana nije donio najbolje ocjene.

U zavodu se išlo za tim, da se vjerskim odgojem, disciplinskim na-

zorom vođenim sa ljubavlju i požrtvovnošću mladići priviknu na ozbiljan rad i učine vrijednim članovima društva. — Franjevačka gimnazija, s pravom javnosti, jest humanističkoga tipa sa realnim odijeljenjem. (Realno odijeljenje za iduću šk. godinu jest samo za I.—VII. r. uključivo.)

U zavod primamo đake za I. razred sa svjedodžbom o svršenoj osnovnoj školi, a u daljne razrede sa svjedodžbom svršenoga kojeg razreda gimnazije humanističnoga ili realnoga tipa. — Upute za primanje đaka dobivaju se kod **Uprave franjevačkog đačkog konvikta u Visokom.**

KNJIGE:

»Prokleti grad« najnoviji je roman dr Velimira Deželića oca, koji je upravo izašao u Knjižnici Dobrih Romana (Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20.) U tom romanu prikazane su čudne zgode na Medvedgradu blizu Zagreba u 13. stoljeću. Knjiga obasiže 384 stranice, a na omotu je bojadisana slika glavnog junaka Grduna. Cijena je broširanoj knjizi 30. D., a uvezanoj 45. — poštarina 4. D. više).

»Tajna rijeke Lizet« najnoviji je roman »Knjižnice Dobrih Romana«, francuske spisateljice M. Delly. Koliko je ta autorica draga hrvatskoj publici dokazuje, što je to već četvrta njezina knjiga prevedena u naš jezik. Broširani roman stoji 15 D. a uvezan 25 D. (s poštarinom 2 D. više).

DAROVI U LIPNJU 1930.

Za sv. Mise: Amerika MB Dol. 1— Begovhan MR 30 Bjelovar AM 25 Detroit MA Dol. 1— Delnice MA 46 Detroit BG Dol. 1— Dombrova MS 30 Enelid Ohio KK Dol. 2— Iron-Mountain Mich. MG Dol. 2— New York AS Dol. 3— Omaha Nebr. PMG Dol. 3— Orvida AJ Dol. 4— Pešćenica MS 50 Pleševica RG 20 Popovača RP 50 Privlaka IA 50 Slatina AJ 20 Steelton Pa AB Dol. 5— Sv. Ivan Zelina JP 25 Škrljevo VM 30 Valpovo MP 25.

Za Svetište S. I.: Bakar TM 10 Beaver Pa VB Dol. 1— Bjelovar AM 25 Dol. Vrba NN 10 Glina BB 30 Metković CD 10 Mitrovica MŠ 20 Pešćenica MS 50 Steelton Pa JG Dol. 2— St. Louis MB Dol. 5— Švarca JP 40 Zagreb MV 60.

U čast Srcu Isusovu: Čakovac RM 100 Bjelovar AF 100 IM 100 Bošnjaci KJ 20 Brod MS 10 Brod. Drenovac LK 50 Brod. Moravica MK 50 Bugojno RŽ 30 Djakovo RM 10 Domagović BB 10 Domagovići BB 100 PB 100 Gaj MP 25 Gjurgjevac ID 10 KH 10 Gor. Mihaljevac HP 30 Gor. Šarampov LM 20 Hrvatska AG 5 MB 7 BJ 3 Kneginec ST 10 Krasica MP 10 Križevci TJ 4 BJ 2 Lemeš FB 5 MB 5 Novo Čiče JM 200 Orehovica SS 70 Pleševica RG 30 Podgajci EP 30 IP 20 Popovača AM 30 Požega RH 100 Prezid MV 30 Račinovci JŠ 10 Rasinja SV 10 Sarajevo ZO 64 Setuš JP 10 Šemovac JM 10 Varaždin OD 10 Vir. Drenovica SZ 10 Vukovar ED 5 Začretje MR 20 Zagreb AB 50 JP 1— RŠ 50 Zemun CM 100 Županja MD 10.

U čast S. I. i Mar., Majci Božjoj, Lurdskoj Gospi, sv. Tereziji M. I. i sv. Apoloniji: St. David Ill. HT Dol. 1— Valpovo AV 10 West Allis JL Dol. 1— Vodjinci VJ 10 Zbjeg KK 50.

Za raš. Glasnika S. I.: Brod n/S AR 20 VŠ 20 Bušetina NS 10 Capper City Mich. JP Dol. 5— Crikvenica AJ 13 Čabdin BLD 10 Čaglin MA 20 Don. Novoselo MM 10 Habjanovci RK 10 Jelsa MB 20 Koprivnica MJ 10 Kotoriba KR 10 Mali Bukovac IT 20 Milna OP 20 Mirca NK 100 Novigrad Podr. MP 10 Omišalj JK 50 Osijek MM 10 Prelog PM 20 Sarajevo AP 8 Slakovci NN 100 Srp. Moravice AC 11 Subotica FD 100 Sv. Ivan Zelina IČ 10 Šamac ML 30 Šestine MP 50 Škrljevo VG 20 Tomašica MŠ 10 Travnik MM 20 Uštica KC 10 Vinkovci JB 20 Zagreb BB 40 NN 30 VU 5 ZB 15.

Za Malo sjemenište D. I. Razne kongregacije: 300. 300. L. pl. I. 300 A. Č. 300 M. i A. Š. 50 i opet 50. J. N. 276. K. K. 60. J. H. 50. V. D. 20. S. N. 20.

Za kruh sv. Antuna: Brod. Drenovac LK 50 Crikvenica KŠ 20 Enelid Ohio KK Dol. 1—

Za Vječno svijetlo: Zagreb KV 30.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Langov Dom: Anacortes Wash. KD Dol. 1— Samobor AK 50.

Za Dom sv. Terezije u Zagrebu: Omaha, Nebr. PMG Dol. 2·50.

Za siročad u Domu sv. Josipa u Leskovcu: Omaha, Nebr. PMG Dol. 2·50.

O. Mesariću: Za Misije: Bakar TM sakup. 60 i 12 NN 10 Steelton MB Dol. 1—. Za motorni čamac: Omaha, Nebr. PMB Dol. 5—. Za pokrštenje jednog crnca: Društvo S. I. u Trogiru 100.

O. A. Vizjaku: Za Misije: Valona AŠ Lira 20 FK Lira 20. Za krštenje jedne crnice na ime Terezija: Trogir NN 100 jedne crnice na ime Marija: Zagreb NN 100.

DAROVAŠE ZA DOM DUH. VJEŽBI.

Po 10 Din.: Šibalić Živka, Radman Manda, Nijemci — Šaban Ana, Suina — Novosel Mato, Dubrovčani; Totar Marija, Zagreb (20 Din.) — Kovačić Anka, Samobor (50 Din.).

Po 100 Din.: Klafurić Terezija, Vel. Gorica — Šepić Jelisava, Sušak — Biškup Matija, Zagreb — Ivanac Roko, Bakar — Dr Plataj Dragan, Zagreb — Rukavina Milan, rat. inv., Oriovac (svega 150 Din.).

Hiljadar: Kovačević Ivan i Lucija, Klinčaselo (u obrocima).

Sobu preuzeo: Vlč. Golik Matija, Zagreb (u obrocima).

Iz Amerike: Po 1 dolar: Bajda Vinko, Beaver Pa. — M. Cotich, Oakland, Calif. — **5 dol.:** Gorički Paul i Margareta, Omaha Nebr. — **25 dol.:** Schimetz Mary, Chicago.

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za Duhovne vježbe daje: **A. Alfirević D. I., Zagreb I, 147.**

Najljepši ukras u kršćanskim kućama! Naručite kod Uprave Glasnika. Cijena prema veličini po D. 15 ili 30.

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U RUJNU.

Borba protiv teozofije.

Posebne nakane za svaki dan:

1 P Egidije. Vjerska obuka u školama.
2 U Zeno. Vjera u Rusiji.
3 S Mansvet. Obraćenje grješnika.
4 Č Rozalija. Ženska mladež.
5 P Lovro Just. Dobri svećenici.
6 S Zaharija. Da se svi kršćani sjedine sa sv. Crkvom.

7 **N** **13. po Duh.** *Marko Križ. Vjera u našem narodu.*
8 P Rođenje Marijino. Ljubav spram nebeske Majke.
9 U Petar Klaver. Misije među crncima.
10 S Nikola Tol. Bogoslovna sjemeništa.
11 Č Proto i Hiacint. Umirući.
12 P Ime Marijino. Marijine kongregacije.
13 S Amat. Koji mnogo trpe.

14 **N** **14. po Duh.** *Uzvišenje sv. Križa. Ljubav spram Isusa raspetoga.*
15 P Gospa Žalosna. Duše bez utjehe.
16 U Ludmila. Redovnički ženski podmladak.
17 S † Rane sv. Franje. Kvatre. Franjevci.
18 Č Josip Kupertinski. Siromasi.
19 P † Januarij. Kvatre. Pretplatnici Glasnika.
20 S † Eustahije. Kvatre. Kršćanski duh u vojništvu.

21 **N** **15. po Duh.** Matej. Pučke misije.
22 P Mauricije. Redovnički muški podmladak.
23 U Tekla. Djevojačka društva.
24 S M. B. otkup. sužanja. Misijonari.
25 Č Kleofa. Revnitelji i revniteljice Presv. Srca.
26 P Ciprijan i Justina. Djevičanske duše.
27 S Kuzma i Damjan. Križari i križarice.

28 **N** **16. po Duh.** *Većeslav. Svjetovni poglavari.*
29 P Mihovil Ark. Naši biskupi.
30 U JERONIM. Mjes. zašt. Svetojeronimsko društvo u Zagrebu.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu *i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i* dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u listopadu: **Zajednička molitva u obiteljima.**
Misijska nakana: **Milostinja za misije.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. Listopad 1930. Broj 10.

MOLITVA U OBITELJI.

Nakana Apostolstva molitve u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

Sv. Otac Papa nastoji svakom prilikom da obitelj, rasadište novog naraštaja, uzdigne do visine one svetosti, kakvu traži od nje Bog. Ah kad bi svaka obitelj bila u tom pogledu na svom mjestu! Nema sumnje, da bi onda ovaj svijet bio mnogo sunčaniji i ružičastiji. A jer obitelji nisu na onoj visini, na kojoj bi prema osnovi predobrog i premudrog Boga morale da budu, zar se treba još čuditi, što je svijet uza sav svoj vanjski napredak svakim danom sve nesretniji? — Stoga sv. Otac svraća često pozornost na obitelj u želji, da je dovede do vremenite i vječne sreće. Zato je izdao za čitav kršćanski svijet krasnu poslanicu o odgoju mladeži. A ovu poslanicu Papinu primili su s udivljenjem ne samo svi katolici, već i mnogi inovjerci. — Ovaj put potiče nas sv. Otac na zajedničku molitvu u obitelji. Molitva je najuspješnije sredstvo da roditelji dobro odgoje svoju djecu.

Čemu molitva? Mi se molimo, jer nas je Isus, naš božanski Uzor, i riječima i primjerom poticao na molitvu. On je odredio, da će nam svoje milosti davati, ako ga za njih molimo. A milosti nam treba u svakom pogledu. Bez nje ne možemo svladavati napasti, ne možemo strpljivo snositi svagdanjih križeva. Bez milosti ne možemo učiniti nijednog dobrog djela, koje bi nam vrijedilo za nebo. Stoga i veli sv. Alfonzo Liguori: »Spasit će se, tko moli, a tko ne moli, propast će.« — Eto kako je molitva potrebna za svakoga.

Molitva u obitelji. Svatko mora moliti za se, za potrebe svoje duše i svoga tijela. Ali moraju se povratiti i ona sveta vremena, kad se zajednička molitva u kršćanskim obiteljima nije nikad propuštala. Bogatiji imali su u svojim kućama kapelice, u kojima bi se svi ukućani, ne izuzevši ni služinčad, skupljali na zajedničku molitvu. Siromašnije obitelji sastajale se pred kipom ili slikom, da tu izliju svoja srca pred Bogom. Taj sveti običaj živi još i danas u kršćanskim obiteljima, ali na žalost broj je takvih obitelji dosta malen. Molimo se, da on što više poraste.

Isus voli skupnu molitvu. Poznate su riječi božanskoga Spasitelja: »Gdje su dva ili tri skupljini u ime moje, ondje sam ja među njima.« — Jest, Isus je u obitelji, koja se skuplja na molitvu u njegovo ime. Blago obitelji, u kojoj se nalazi Isus! On će joj biti najvjerniji prijatelj, najbolji tješitelj, najjači pomoćnik. Isus je obećao, da će takvu obitelj pratiti svojim blagoslovom. »Ako se dvojica od vas slože na zemlji, štogod zamole, dat će im Otac.«

Posebna dužnost roditeljska. Roditeljima je Bog predao brigu za njihovu djecu, pa je njihova sveta dužnost, da se brinu za njihovu vječnu i vremenitu sreću. Bog će ih u prvom redu pitati, kako su se brinuli za duše svoje djece. A svoju brigu pokazat će roditelji najbolje tim, ako se mnogo, mnogo mole za djecu, kojoj osobito danas poput okrutnih aždaja sa svih strana prijete neprijatelji duše. Neka roditelji nasljeduju pobožnoga Joba, o kome veli Sv. Pismo: »Dižući se svakog jutra rano prikazivao je žrtve za svoje sinove, jer je govorio: Tko zna, da nisu sagriješili moji sinovi! Tko zna, da nisu možda prestali blagosivati Boga u svojim srcima! Tako je Job činio svaki dan.« — I ocevi i majke moraju svaki dan vapiti, da Bog očuva njihovu djecu od vječne i vremenite nesreće.

Ako i u čemu, ono svakako u ljubavi spram molitve moraju roditelji prednjačiti djeci svojim primjerom. Djeca mogu učiti u školi ili u crkvi, da se treba moliti, ali im to ne će mnogo koristiti, ako ne vide svojih roditelja kod kuće, kako mole. I neka roditelji odlučno traže od svoje djece, da se mole. Neka se ugledaju u tirolskoga junaka Andriju Hoffera, koji bi prije objeda zahtijevao od svojih ukućana, da s njim izmole krunicu govoreći: Tko želi jesti sa mnom, taj mora i moliti sa mnom.« — Kamo sreće, kad bismo imali mnogo ovakovih otaca!

Časovi zajedničke molitve. U pravim obiteljima kršćanskim obavlja se zajednička molitva svako jutro. U njoj zahvaljujemo Bogu, što nas je prošle noći branio i štitio. Zatim se molimo, da nas i ovog dana čuva od svake nesreće, osobito duševne, da blagoslovi naš rad i napor.

S Božjim blagoslovom započela je kršćanska obitelj dan, pa ga s njim i svršava. I uvečer ćemo se najprije Bogu zahvaliti

za sva dobročinstva, pokajat ćemo se za grijehe i pogreške, molit ćemo Boga, da nas i ove noći brižno čuva.

U kršćanskoj obitelji sveti je običaj, da se svi članovi pomole Bogu prije i poslije jela. Sve, što imamo, dar je Božji. Svi smo prosjaci. — Pobožni kralj Aragonski Alfonzo lijepo je jednom zgodom poučio svoje dvoranike, kako se prije i poslije jela valja Bogu moliti. Pozvao je za kraljevski stol prosjaka, ali mu je naložio, da unide u dvoranu bez ikakva pozdrava i da ode bez ijedne riječi zahvalnosti. Prosjak je na dlaku izvršio, kako mu kralj zapovjedio. Dvoranici su bili silno razdraženi neotesanošću ovog bijednika. Tada će im kralj:

— Gospodo, dopustite mi, da vam reknem istinu. Vi se zgražate radi neotesanosti ovog čovjeka, jer je došao, najeo se i napio, pa otišao, a da se nije ni sjetio, da bar jednom riječju pozdravi kralja i zahvali mu na tolikoj milosti. Ali vaše je vladanje još gore. On se pokazao neotesan, neuljudan, nezahvalan spram zemaljskoga kralja, a vi se tako vladate spram Kralja neba i zemlje. Ili zar ga vi pozdravljate prije objeda ili mu se kada zahvaljujete poslije njega? — To je dvoranicima bilo dosta.

U kršćanskim obiteljima moli se zajednički Pozdrav Gospin. To je stari običaj, kojeg ne smijemo zaboraviti. Eto najljepše zgode, da zajedno s arkanđelom Gabrijelom stupimo u skromnu kućicu nazaretsku i pozdravimo svoju Majku i Kraljicu moleći je, da po njezinu zagovoru i naše obitelji budu onako sretne, kao što je bila sveta Obitelj u Nazaretu.

U sreći i nesreći. Kršćanska obitelji! Možda ti ide sve onako, kako želiš? U tebi vlada mir i sloga; otac i majka slažu se, da ne mogu bolje, a djeca poslušna kao anđeli; Bog te blagoslovio vidljivim i ne vidljivim dobrima? Pa zar se ne ćeš, sretna obitelji, u zajedničkoj molitvi svaki dan sjećati svoga Dobročinitelja? . . . Ne zaboravi na riječi sv. Pavla: »Što imaš, a da nisi primio?« . . .

Ili te je Bog pohodio nemilim kušnjama, poslao ti teških križeva, pod kojima uzdišeš i plačeš? I ti se moli! Zna Spasitelj što trpite, i njegovo Presveto Srce zajedno s vama čuti vaše boli, osjeća svu gorčinu vaše žalosti. Isus je spreman da vam pomogne, ali hoće da se molite. No čuvajte se obične pogreške u ovakvim prilikama: Ne klonite duhom, ako odmah ne stigne pomoć. Molite se onako, kako nas Isus učio: s potpunom odanošću u volju Božju.

F. Mašić D. I.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA G. 1931.

Već je izašao ovaj kalendar, koga su štovatelji Presv. Srca svake godine s velikom nestrplivošću očekivali. Njegov je sadržaj kao i dosad lijep i probran. Od drugih članaka ističe se dramski prikaz Dra Koste Premužića »Pasi ovce moje.« — Požurite se s narudžbama. Cijena samo 10 D. Narudžbe prima:

Uprava **Glasnika Srca Isusova, Zagreb I, 147.**

MISIJSKA NAKANA U LISTOPADU.

Milostinja za misije.

Velike su potrebe katoličkih misija u poganskim zemljama, pa im treba velike novčane pomoći. Mnogo troše misijonari na svoja duga i česta putovanja, za gradnju i uzdržavanje škola i crkvi, za sjemeništa, za bolnice i druga djela kršćanske ljubavi. Sjetimo se i nesreća, koje znadu udariti čitave pokrajine misijske. potresi, bure, povodnje, požari. U jedan čas propada katkada sve, što se dizalo i gradilo dugo vremena uz velike napore i troškove. Glad i priljepčive bolesti pustoše često cijele krajeve.

U svakom pogledu treba misijonarima velike novčane pomoći za širenje kraljevstva Kristova među poganima. A otkale očekuju tu pomoć? Tamošnji narod često je vrlo siromašan. Misijonar čeka, da mu pomognu Evropljani ili Američani. Njihov uspjeh stoji i do naše velikodušnosti.

Ne zatvorimo srca, već pomozimo, koliko možemo. Sjetimo se riječi sv. Ivana apostola: »Tko ima dobara ovog svijeta i vidi brata svoga u nevolji pa zatvori srce svoje, kako će ljubav Božja ostati u njemu?« — Dajmo što više možemo. Bog će nam to vratiti uz stostruke kamate. Svoje prinose šaljite na Katoličke Misije, Zagreb, I. 147.

SLAVLJE EUUHARISISKOG KRALJA U ZAGREBU

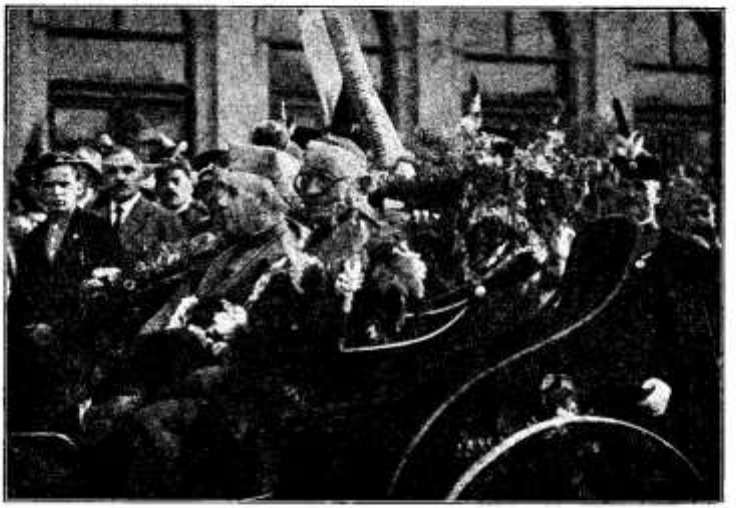
14.-17. kolovoza.

Uza sve poteškoće nutarnje i vanjske može se bez pretjeravanja reći, da je uspjeh Euharistijskog kongresa, što se držao u Zagrebu od 14.-17. kolovoza, bio upravo veličanstven. Sa svih strana naše domovine nagrnuo narod u bijeli Zagreb. Došlo je braće iz Amerike, iz Poljske, Čehoslovačke, Francuske, Njemačke, da kao djeca iste majke — sv. Crkve — proslave Isusa u Presv. Euharistiji. Poput nabujalih rijeka udarilo je mnoštvo svijeta u slikovitim narodnim nošnjama ulicama zagrebačkim. Svuda veselje i zanos.

Dolazak Papina zamjenika.

Euharistijsko slavlje u Zagrebu započelo je dolaskom Papina poslanika preuzv. g. Hermenegilda Pellegrinettija, zastupnika Sv. Stolice u našoj državi. Već rano poslije podne u četvrtak počele su se puniti ulice, kojima će proći visoki gost, zamjenik sv. Oca. Vlak, kojim je imao doći preuzv. poslanik, stigao je na zagrebačku postaju oko 5 sati. Oduševljeni poklici i zvuci željezničarske glazbe govorili su odličnom gostu, da dolazi među narod, koji ga

ljubi. Odmah pri izlasku iz vlaka pozdravio je preuzv. gospodina jedan dječak i predao mu kitu cvijeća. U dvorskoj čekaonici kratko i srdačno pozdravio je poslanika najprije preuzv. g. nadbiskup zagrebački. »Preuzvišeni gospodine! Ovaj puta dolazite u glavni naš grad, u srce Hrvatske, kao izaslanik vrhovne glave naše rimokatoličke Crkve Sv. Oca Pape Pija XI. Preuzvišeni gospodine! Ova velika pažnja od strane Njegove Svetosti Pija XI. bit će veliki ukras našeg Euharistijskog kongresa. I zato ja vas pozdravljam, a po vama srce Hrvatske pozdravlja Sv. Oca.

Papin zamjenik sa zagreb. nadbiskupom vozi se s kolodvora u katedralu.

Budite, preuzvišeni gospodine, srdačno pozdravljeni i dobro došli! Blagosloven, koji dolazi u ime Gospodnje!«

Iza nadbiskupa pozdravile su poslanika ostale vlasti.

Poslije raznih pozdrava pošao je visoki gost putem posutim cvijećem do nadbiskupske kočije. Skupljeni je svijet zanosno pozdravljao Papina zamjenika, a on je odgovarao blagosivanjem. Čitav put od postaje do katedrale bio je krasan izraz nepokolebive privrženosti našeg naroda sv. Ocu.

Pobožnost i zborovanja.

Vanjska slika euharistijskog kongresa bila je veličanstvena, ali nutarnja slika, na kojoj se isticala prava pobožnost i živa vjera

našega naroda, nadvisivala je vanjski sjaj. Sve zagrebačke crkve bile su ovih dana pune pobožnoga svijeta, a za ponoćke 16.-17. bile su prepune. Na tisuće vjerinka pristupalo je k sv. ispovijedi i pričesti. Samo u crkvi Srca Isusova bilo je do 15.000 sv. pričesti. A ona iskrena, prostodušna pobožnost mnoge je do suza ganula i opet vratila k Bogu.

U svim crkvama zagrebačkim propovijedali su ponajbolji propovijednici ističući našu sreću, što u euharistijskom Isusu imamo svoga najvjernijeg prijatelja i najboljeg tješitelja. A narod, željan duševne hrane, grnuo je u hramove Božje, da čuje one koji mu govore uime Božje.

Osim propovijedi davala se narodu obilna i odlična duhovna hrana na javnim zborovanjima, na kojima su vrsni predavači svraćali pozornost slušatelja na pitanja, što duboko zasijecaju nesamo u život pojedinaca već i čitavoga naroda.

Prvi dan govorio je o vjerskoj obuci u školi rektor visoke pedagoške škole Dr. S. Bosanac. Ovaj vrsni odgojitelj i učenjak ostavio je dubok dojam na sve slušatelje uvjerljivo dokazujući, kako bez vjere nema ni govora o pravom odgoju. Među ostalim ističem krasne riječi: »Ako hoćemo, da nam se zlatna mladež naša . . . razvija čudoredno zdrava, narodno jaka i svijesna . . . onda treba da se odgaja u udiljnoj tijesnoj vezi s Onim, koji je rekao: »Pustite k meni malene.« Vi ćete se, oci i matere, kao i dosad starati, da vam djecu nitko ne rastavi od Krista, najvećeg Učitelja mladeži.« — Uistinu riječi dostojne pravog odgojitelja!

U subotu prije podne govorio je na javnom zborovanju o odnosu vjere i znanosti sveučilišni rektor u Zagrebu Dr. J. Belobrk. Danas, kad se na vjeru udara, kao da se ona protivi znanosti, ustaje eto učenjak, zastupnik našeg sveučilišta, pa javno dovikuje učenim i neukima: »Znanost i vjera nisu neprijateljice, nisu si tude. . . . Vjera ne smeta i ne može smetati učenjaka . . . Vjera jednom rukom čuva znanost na njezinim strmim stazama, a drugom pokazuje put, koji vodi istini. Samo pod okriljem vjere ljudska znanost može bujno da procvate i donese korisne plodove za čitav narodni život.« — Da je slušateljstvo radi ovakih i sličnih izjava burno pozdravljalo odličnoga govorika, suvišno je i spominjati.

Iza uvaženog zastupnika naših odgotelja i vrlog predstavnika naših učenjaka eto na pozornicu poletnog sveučilištarca mladog grofa Petra Pejačevića. Govorio je o Euharistiji i sveučilišnoj mladeži. S kimgod bi čovjek razgovarao o ovom lijepom predavanju, svako bi rekao: Vidi se, da je mladi grof veliki prijatelj euharistijskog Isusa, pa govori o onom, čega mu je srce puno.

Poslije mladog grofa govorio je naš poznati pisac i vrsni radnik na polju katoličke prosvjete prof. Petar Grgec. On je zorno prikazao, gdje će katolička obitelj naći svoju pravu sreću: Kod Isusa u Presv. Oltar. Sakramentu.

Na svim javnim zborovanjima bilo je mnogo slušatelja, koji su s njih ponijeli lijepih odluka, da ih u svojim domovima privedu u djelo.

Krist na trgu i ulicama.

Živa vjera i sveto odušvljenje naroda popelo se do vrhunca u nedjelju, zadnji dan kongresa. Već rano ujutro stao se svijet pod svojim barjacima skupljali na Jelačićevom trgu, gdje je bio po-

Papin zamjenik pri ulasku u katedralu.

dignut oltar s velikom krasnom slikom Presv. Srca. U 9 sati čitav trg zajedno s pokrajnim ulicama bio je pun pobožnoga naroda, koji se okupio na svečanu Misu. Svi su se svrstali po biskupijama, dekanijama i župama. Ispred oltara smjestio se krasan pjevački zbor od 400 pjevača. Naokolo su prozori na kućama bili ukrašeni sagovima i cvijećem.

U 9 sati došao je na trg Papin poslanik. Odmah je započela sv. Misa, kod koje su bili i državni i građanski dostojanstvenici. Pod Misom iza evanđelja izrekao je krasnu propovijed preuzv. g. nadbiskup zagrebački. Iza sv. Mise podijelio je papinski poslanik blagoslov, a narod je onda svome zanosu dao oduška pobožnim i rodoljubnim pjesmama.

Sve je očekivalo, da će danas zagrebačkim ulicama proći povorka, kakve Zagreb još nije vidio. I to se očekivanje točno ispunilo. Nebrojeni se svijet skupio, da ophodom proslavi euharistijskoga Kralja. Oko 3 sata krenula je veličanstvena procesija, koja je idući dosta brzo prolazila kraj čovjeka, ako je stajao na istom mjestu, oko 2 puna sata. Koje čudo, ako pomisliš, da je u procesiji bilo do 70.000 ljudi.

Procesija se kretala u najuzornijem redu. Narod je prema skupinama pjevao i molio, a 60 je glazba svečano zvučalo. Katolici i nekatolici okitili su prozore cvijećem i sagovima. Silni svijet, što se zbio s krajeva na ulicama, padao je na koljena, kad je kraj njega prolazio euharistijski Kralj. I tako bi se smjelo reći, da se ovog dana poklonilo euharistijskom Kralju do 300.000 ljudi.

Oko 6 sati stigli su i zadnji redovi procesije na Jelačićev trg. Kad je preuzv. g. poslanik stavio Presveto na oltar, izmolio je preuzv. nadbiskup zagrebački zajedno s pukom molitvu, kojom se čitav hrvatski narod posvećuje Presv. Srcu Isusovu. Poslije blagoslova otpratilo je svećenstvo Presveto u katedralu, a svijet je ostao na trgu pjevajući oduševljeno pobožne i domoljubne pjesme.

I tako se završio ovaj veličanstveni kongres, kojim je hrvatski narod proslavio euharistijskog Gospodina. Proslavio ga je vanjskim sjajem, ali je Isusu još draže slavlje, što mu ga nebrojene pobožne duše pripraviše u svom srcu. — Neka Isus i nadalje bude naš Kralj, komu ćemo svim srcem i svom dušom ostati odani i vjerni čitav život. Slava našem euharistijskomu Kralju! Slava mu navijeke!

I. Gavrić D. I.

KAD DRUGI MOLI NA MOJU KRUNICU . . .

— Imam krunicu obdarenu oprostima. Može li drugi, kad moli na nju, dobiti iste oproste?

— Može, samo ako mu krunice ne prodaš. Prodana stvar gubi oproste. Ako komu samo pozajmiš krunicu ili mu je pokloniš, dotična osoba može dobiti sve oproste, kojima je obdarena krunica.

— Ako samo jedna osoba ima blagoslovljenu krunicu pa moli na nju pred drugima, mogu li i oni dobiti iste oproste?

— Mogu.

— Da li se mora svih pet desetica izmoliti najedamput, ako tko želi dobiti oproste? Dobiva li ih onaj, koji bi na pr. izmolio jednu ili više desetica ujutro a ostalo uvečer?

— I onaj, koji odijeljeno izmoli svih pet desetica krunice, dobiva sve oproste, kojima je ona obdarena.

F. M.

NAŠ ANĐEO ČUVAR.

— Svake godine, Ivane, pri početku mjeseca listopada želi sv. Crkva, da se na poseban način sjetimo svojih svetih anđela čuvara.

Svaki naime od nas ima svoga nevidljivog pratioca od kolijevke do groba. On je uz nas i danju i noću, kad spavamo i kad bdijemo, kad smo sami i kad smo s drugima. Naš anđeo čuvar svjedok je svakoga djela, svakog našega koraka.

— Ja vjerujem sve, što vjeruje sv. Crkva, ali bi se vaše riječi o našem nevidljivom pratiocu mogle činiti komu kao kakva pobožna bajka, koja je dobra samo za djecu. Odakle mi znamo da imamo anđele čuvare?

— To nas uči nepogrešivo učiteljstvo crkveno, a nepogrešivom učiteljstvu crkvenom vjeruje svaki katolik kao što vjeruje samomu Isusu. Stoga mi ni najmanje ne sumnjamo, da svaki od nas ima svoga anđela čuvara.

— Da li se u Sv. Pismu govori o anđelima čuvarima?

— Dakako. Sigurno se sjećaš riječi Isusovih o maloj djeci: »Gledajte da ne prezrete jednoga od ovih malenih, jer vam kažem: Anđeli njihovi gledaju uvijek lice Oca mojega, koji je na nebesima.« Mt. 18, 10. — Iz ovih riječi Isusovih jasno se vidi, da djeca imaju svoje anđele čuvare. A ako ih imaju djeca, zašto bi onda odrasli bili bez njih? Zar odrasli nisu u mnogo većim pogiblima da izgube svoju dušu?

— Bez sumnje.

— Osim toga piše sv. Pavao: »Nisu li svi oni — anđeli — duhovi u službi — Božjoj, — koji su poslani da služe onima, što će baštiniti spasenje?« Hebr. 1, 14. — Svi su ljudi određeni, da dođu u nebo, samo ako hoće. Stoga i svaki čovjek ima svoga anđela čuvara, koji će ga pomagati, da se spasi.

— Bog je svemoguć, pa nas može sam čuvati i pomagati u našem nastojanju oko spasenja. Čemu onda svakomu anđeo čuvar?

— Bog se brine, Ivane, u nekim stvarima za svoje stvorove

po drugim stvorovima. Tako se Bog brine za djecu po njihovim roditeljima. S istoga nam je razloga dao Bog i andele čuvare.

— Kako je velik čovjek u očima Božjim, kad mu je dao tako odlična čuvara i pratioca!

— Istinu može svaki od nas kliknuti s psalmistom: »Šta je čovjek, te ga se opominješ, ili sin čovječji te ga pohađaš?« Ps, 8, 4. — Iako je anđeo mnogo viši, mnogo časniji od čovjeka, ipak ga je Bog dao čovjeku za pomoćnika, za pratioca na ovoj zemlji. I to je jedan novi dokaz, kako Bog ljubi čovjeka. Ali ovom se dokazu neće čuditi onaj, koji pomisli, da je Bog za nas žrtvovao svoga Sina . . .

— Šta rade naši anđeli čuvari za svoje štićenike?

— Oni nas potiču na dobro. Poznato je, kako je anđeo Božji opomenuo rimskoga časnika, poganina Kornelija, da pozove sv Petra apostola, koji će ga poučiti u nauci Isusovoj. Pa i same apostole sokolio je anđeo, da i nadalje unatoč svim neprijateljima propovijedaju evanđelje. Ovako svakog čovjeka potiče na dobra djela njegov anđeo čuvar.

U svojoj dobroti iskazao je Bog sv. Franciski Rimskoj milost, da je tjelesnim očima gledala uza se svoga anđela čuvara. Kad bi netko u prisutnosti svetičinoj učinio ili rekao nešto nelijepo, anđeo bi od stida pokrio lica. Ako bi svetica u čemu pogriješila, nestalo bi joj anđela s vida, i to joj bilo opomenom, da u buduće bolje pazi na se. A kad se svetica skrušeno pokajala za svoje grijehe, opet bi vidjela svoga nebeskog pratioca.

Bog nam nije iskazao milosti, da tjelesnim očima vidimo svoga anđela čuvara. Ne čujemo na ljudski način njegova glasa, kojim bi nas poticao na dobro. Ali on to čini nutarnjim nadahnućima, kojima djeluje na našu savjest.

Naš nas sveti anđeo odvraća od zla. To nam lijepo pokazuje ovaj događaj.

Jedan redovnik, ime mu bilo Liffard, potjecao iz vrlo ugledne obitelji, a sad je bio u jednom samostanu u Kölnu vratar. I ostario je u ovoj skromnoj službi, stekavši mnogo zasluga. Još malo i on će u lijepo nebo.

Život pobožnog i skromnoga Liffarda nije se nikako sviđao sotoni, pa odluči, da će uložiti sve svoje đavolske sile, ne bi li kako predobio redovnika za se ili mu barem umanjio sjaj rajske krune. Zato će ga ovako kušati:

— Šta Liffarde, zar tvoji poglavari nemaju nikakve samilosti s tvojim sijedim vlasima? Zar oni ne misle, da će te ovako prezren posao prije vremena baciti u grob? Kad bi se sada nalazio u onoj časti, u kojoj si bio prije nego što si stupio u red, tvoji bi sadašnji poglavari držali osobitom milošću, da ti smiju služiti. Ova služba, što je sada imaš, na porugu je i tvojoj staračkoj dobi i tvom rodu.

Nesretni redovnik nije htio da odbije napasnika, već pristade uza nj te reče samomu sebi:

— Zar ću baš do smrti ostati u ovoj službi? Zar da se ubijem poslom, što mi ga ona nalaže? Da se potužim poglavarima? . . . Ali oni će me po svoj prilici ipak ostaviti na istom mjestu. O nesretni starče, šta si ostavio, a što si dobio! . . . Ali čemu suze? Ja ću se već pomoći. Eto vratar sam. Ključevi su uvijek uza me. Otvorit ću si vrata, pa ću se vratiti, odakle sam i došao. Tamo ću se opet naužiti slobode.

I zbilja Liffard odluči da će prekršiti svoje zavjete, i na nedopušten se način vratiti opet u svijet. I kad se jedne noći najviše bavio ovim mislima te odlučio odmah u zoru ostaviti samostan, prikaže mu se njegov anđeo čuvar u liku dostojanstvena starca te mu reče:

— Liffarde, pođi za mnom!

Pjevači za svečane Mise na Jelačićevom trgu.

Liffard se prestraši, ali posluša anđela i šutke pođe za njim. Anđeo ga povede najprije u crkvu, a iz crkve na samostansko groblje. Liffard se čudio, kako im se vrata sama od sebe otvaraju. Ali njegovo se čuđenje i njegov strah postrostruči, kad se uz jak potres otvoriše grobovi. Anđeo stade uz jedan grob, privede redovnika bliže i reče mu:

— Pogledaj Liffarde, ovo mrtvo tijelo, što je prije nekoliko dana stavljeno u grob. Pogledaj oči, usta, lice, ruke i noge . . . Na ovo mjesto doći ćeš i ti doskora, pa ćeš isto ovako izgledati. Zar si poludio, da ostaviš svoj red pod stare dane? . . . No hajde da pogledamo i druge mrtvace! . . . I anđeo ga povede, do drugog, trećeg, četvrtog groba i pokazivaše mu sve veće strahote . . . Htjede još produljiti svoju strašnu propovijed, ali Liffard padne na koljena i zavapi:

— Dosta je, dosta! Vodi me, odakle smo došli!

I nikad više nije ni pomislio, da se iznevjeri Bogu. Spasio ga je njegov sveti anđeo čuvar.

I ako ne ovako na vidljiv način, ipak nas naš anđeo čuvar odvraća od grijeha. Samo ga moramo poslušati.

Naš se anđeo čuvar moli za nas. Možemo to zaključiti iz riječi arkanđela Rafaela Tobiji: »Dok si se sa suzama molio i mrtvace pokopavao; dok si ostavljao svoje jelo i mrtvace danju sakrivao u svojoj kući, da ih noću možeš pokopati, ja sam prikazivao tvoje molitve Bogu.« Tob. 12, 12. — I sv. Ivan ističe, da anđeli nose naše molitve k Bogu. — I u svetoj Misi moli svećenik Boga, da po svojim anđelima primi njegove molitve. Na to primjećuje sv. Bonaventura: »Anđeli ne prikazuju Bogu naših molitava zato, što bi mu one bili inače nepoznate, već stoga, da i oni s našim molitvama združe svoje te tako naše molitve budu draže Veličanstvu Božjem.«

Ako se za nas mole svi anđeli, kud i kamo više molit će se onaj, koji se po odredbi Božjoj mora za nas posebno brinuti!

— Kako moramo biti zahvalni svome nevidljivom dobročinitelju!

— Nikad mu se ne možemo dosta zahvaliti!

Arkanđeo Rafael doveo natrag mladog Tobiju kući očevoj. I već se htio rastaviti s njima. Tada reče stari Tobija svome sinu: »Što ćemo dati ovome svetom mužu, koji je s tobom došao?«

Na to će sin: »Oče, kakvu plaću da mu damo ili čim da mu prema zasluzi nagradimo njegova dobročinstva? Zdrava me je odveo i doveo; sam je digao novac od Gabela; našao mi ženu i iz nje istjerao zla duha te razveselio njezine roditelje; mene spasio da me riba nije progutala; po njemu ti opet možeš gledati svijetlo nebesko; obdario nas je svim mogućim dobrima. Što da mu damo, što bi dostojno bilo svega toga? Nego molim te, oče moj, zamoli ga, ne bi li se možda udostojao uzeti polovinu od svega, što je donešeno.« Tob. 12, 1-4.

Kako je lijepo od mladog Tobije i njegova oca, što su bili tako zahvalni svome dobročinitelju! A zar i nas nije naš sv. anđeo čuvar tako zadužio, da mu se nikako ne možemo dosta odužiti? Možemo li izbrojiti njegova dobročinstva?

— Dobročinstva traže zahvalnost.

— Tako je. A u znak zahvalnosti naš anđeo čuvar ne traži od nas zemaljskih dobara, kao što ih nije tražio ni od Tobije. Zahvalnost pokazat ćemo mu najbolje tim, ako slušamo njegove prijateljske savjete. Stoga se ponajprije klonimo grijeha.

Jedan poganski filozof savjetuje nam, da za svojih djela pomišljamo časna i ozbiljna starca, kako nas gleda, pa ne ćemo tako lako učiniti što griješno.

Ako se pred kreposnim čovjekom ne usuđujemo griješiti, kako ćemo se usuditi pred svojim svetim anđelom čuvarom? Stoga i veli sv. Bernardo: »Ne usudi se, da učiniš što pred svojim anđelom čuvarom, čega ne bi smio učiniti preda mnom.«

Bog je rekao narodu židovskom: »Evo ja šaljem anđela svojega, da ide pred tobom i da te čuva na putu i da te odvede na mjesto, koje sam ti pripravio. Pazi na nj i poslušaj ga i nemoj da ga prezreš.« 2. Mojs. 23, 21-22.

Isto govori Bog i nama. I nama je dao svoga anđela, da ide pred nama kao vođa kroz zemaljski život. On nas ima voditi i čuvati, dok ne stignemo sretno u lijepi raj.

Filip Mašić D. I.

POBOŽNOST HRVATA KATOLIKA U RUMUNJSKOJ.

Uredništvo Glasnika Presv. Srca Isusova primilo je ovelik dopis braće Hrvata iz Rumunjske i vadi iz njega glavne crte.

Družba sv. Krunice u Klokotičanima u Rumunjskoj.

»Vrlo se radujemo čitajući vaš Glasnik, vesele nas razne vijesti, čestitamo braći Hrvatima u Vašim stranama, što su tako pobožni. Mi smo u tom bili malo zaostali, ali sada smo se, hvala Bogu, počeli buditi. U našem selu nije još bilo poznato Društvo sv. krunice. Ni za Glasnik Presv. Srca nismo znali. U cijelom je selu bilo samo 4-5 molitvenika Presv. Srca. G. 1925. htio je g. župnik Ivan Nemeth da počne s pobožnošću sv. krunice, ali nije među svijetom našao skoro nikakva odziva.

U to vrijeme bio sam u vojsci. Kad sam u jesen dovršio vojničku službu i vratio se kući, doznao sam za želju g. župnika. Počeo sam sabirati članove za Društvo sv. krunice. Župniku to bilo vrlo drago. Počeh nagovarati svijet, da stupe u ovo pobožno Društvo. Mnogi su se bojali obzira ljudskog, te me odbiše. Ipak

ih se našlo nekoliko, pa nas g. župnik 8. svibnja 1927. svečano primi u Društvo sv. krunice. Ispočetka nas bilo samo 19 članova. Međutim, hvala Bogu, ovaj broj rastao. Mnogi su nam priznali, kako su bili duboko ganuti, kad su nas vidjeli, da zajedno pristupamo k Stolu Gospodnjem. Na blagdan Presv. Srca Isusova iste godine bilo drugo primanje u Društvo. Mene, iako sam bio najmlađi, izabraše za predsjednika. Svake nedjelje skupljali smo se pred oltarom naše drage Gospe Lurdske, da izmolimo krunicu i otpjevamo koju pobožnu pjesmu. Svake prve nedjelje u mjesecu pristupali smo zajednički Stolu Gospodnjem. Poslije podne držao nam g. župnik propovijed i blagoslov. Često nam je spomenuo, kako se raduje, što sada ima toliko ispovijedi. Ljudi nisu više zadovoljni sa samom uskrsnom ispovijeđu i pričešću.

Međutim bilo je i neprilika sa strane nekih ljudi. Počeli nam se rugati i govoriti, da uvadamo novu vjeru. Ali mi se nismo bojali. U Društvo sv. krunice upisivalo se i staro i mlado, muško i žensko.

Počeo sam širiti Glasnik Presv. Srca Isusova. Prvi put sam dobio jedan primjerak toga lijepog lista od jedne pobožne duše u studenom g. 1926. Zamolio sam g. župnika, da ga i meni naruči. On to s veseljem učini, a ujedno mi tom zgodom preporuči, da tražim i drugih pretplatnika. I tako sam ja postao povjerenik. Poslije počeo se širiti i molitvenik Srce Isusovo spasenje naše. Brzo smo morali naručiti iz Zagreba do 50 komada toga lijepog molitvenika.

Dva puta hodočastimo u glasovito svetište naše nebeske Majke u Mariji Redni, premda je daleko oko 100 km.

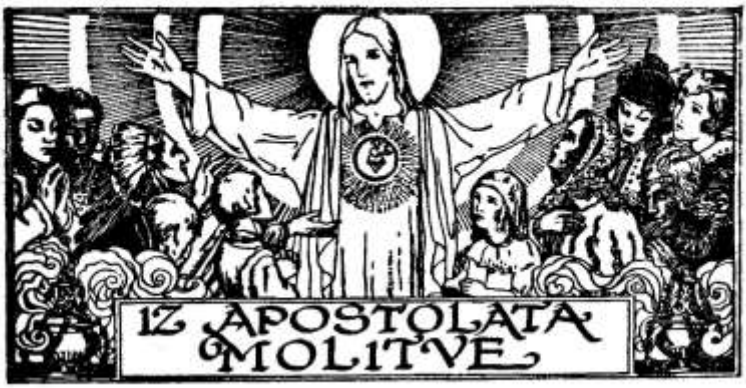
Naše je Društvo lijepo napredovalo, pa smo mogli kupiti i barjak. Međutim u listopadu 1928. stiže nas i velika žalost: naš g. župnik morao po nalogu biskupovu na drugu župu. Kad nam je to javio u crkvi, počeli smo glasno plakati. I župnik je plakao. I ako je naša crkva najveća u ovim krajevima, još do danas nismo mogli dobiti novog župnika. Zamjenjuje ga susjedni župnik iz Lupeke. On nam je na Tijelovo prošle godine blagoslovio zastavu i izrekao dirljiv govor. Barjak su nam izradile časne sestre u Temišvaru, a stajao nas je 6.500 leja.

U veljači premješten sam iz Klokotiča u Vodnik i postavljen za pučkog učitelja. I tamo sam uveo Društvo sv. krunice i počeo revno širiti Glasnik Presv. Srca.

Lijepo Vas i srdačno pozdravlja odani Vam

Franjo Birta, učitelj.

Iz Uprave Glasnika: daje se na znanje cijenjenim pretplatnicima Glasnika Presv. Srca Isusova da je Molitvenik Srca Isusova posve rasprodat te se zasada neće moći u istoj Upravi dobiti, dok nova naklada ne bude dotiskana. Novi Molitvenik, koji se tiska, bit će uređen po najnovijem Rimskom Obredniku. U Glasniku će se oglasiti, kad bude dotiskan. **Uprava »Glasnika Presv. Srca Isusova« Zagreb.**

DJEVOJAČKI PONOS.

Za vrijeme Euhar. kongresa u Zagrebu okupili se i brojni članovi Apostolata dva puta u Svetištu Presv. Srca. Prvi puta na Veliku Gospu u 3 s. po podne, kad je upravitelj Apostolata progovorio o željama i sadanjem radu nebeske Majke za svetu Crkvu, koja je djelo i tijelo Bož. Sina njezina. Članovi Apostolata štuju Bl. Gospu moleći njoj u čast svaku večer Očenaš i 10 Zdravomarija, a ispunjaju njezine želje baš ovom molitvom, jer je to uvijek na mjesečnu nakanu, koju sv. Otac određuje kao najpreču potrebu Crkve. Mi dakle podupiremo i nebesku Majku u njezinu radu, kad vršimo ovaj drugi stepen Apostolata.

Slijedeći dan napuniše Svetište u 3 s. opet Djevojačka društva i Revnitelji s Revniteljicama pa je opet upravitelj govorio o duhovnom životu članova. Taj život stoji u tom, da posvećujuću milost čuvamo u duši i dobrim djelima da je uvećajemo. O tom će Glasnik sve članove drugi puta opširnije izvijestiti. Sada ćemo ovdje iznijeti jedno od onih 4 predavanja, što su ih iza toga u kapeli kraj Svetišta držale četeri učiteljice, čija imena su prisutni čuli, ali ih mi ovdje obzirom na današnje prilike ne ćemo iznositi. Prvo je bilo o sv. čistoći kao sadržaju djevojačkog ponosa.

Drage sestre u Presvetom Srcu! Opravdan je naš ponos, kad sudjelujemo pri ovako veličanstvenoj slavi u počast našem Isusu. I mi djevojke pridonosimo svoj dio toj slavi: naša mladost časti ga, jer pokazuje cvijeće naroda; naše narodne nošnje slave ga, jer će resiti njegovu procesiju; naše oduševljenje časti ga, jer mu pjevamo pjesme u slavu poput jerusolimske djece na Cvijetnicu. Naš djevojački ponos time raste, jer mu dajemo nešto više i to svoje.

No ono najviše i najveće, čime možemo Isusa proslaviti, jest djevičanski čisto srce. Naša čistoća je sadržaj djevojačkog

ponosa. Prazan je sjaj bjeline, ako ona ne pokriva čisto tijelo; tužno je kićeno vezivo ako ne resi netaknutu dušu; varavo je zlato i đerdani, ako svjetlije ne sjaji poštenje djevojačko. A zašto?

Cijene li nas, jer smo djevojke, cijene nas zbog čistoće. Jer što znači »djevojka« nego — netaknuta t. j. čista. Cijene li nas zbog punine mladoga života, cijene nas zbog čistoće, jer oskvrnjeno srce nema više puninu miline. Cijene li nas zbog poleta kreposti, to i opet cijene, jer pretpostavljaju krepost nad krepostima sv. čistoću. — Kad ljudi znadu, da koja nema čistoće, oni ju preziru, oni opravdano vele: »pala je« — »protepla se je.« Potpuni dakle ponos djevojački ima samo ona, koja nije »pala«. Tako pred ljudima.

Ali tako je i u sebi, jer čistoća nas najviše diže nad životinjom i čuva dostojanstvo čovjeka. Nečista djevojka slična je životinji, koja ide samo za užitkom i misli samo na sebe. Njezina pamet brzo potamni i ne može učiti, a još manje razumjeti. Njezina je volja tako slaba, da se ne može oduprijeti laskanju zavodnika. Njezin osjećaj postaje divlji i prost i ona izgubi smisao za čiste pjesme i zabave. Vi ste već vidjele takove bijednice, kako se šuljaju oko krčme, gdje mladići pjevaju. Njih ne vodi onamo ljudska pamet, nego životinjska strast. Izgubile su ponos!

Samo čista djevojka kadra je plemenito ljubiti, jer ona misli na dušu onoga, koga voli; na njegovu pamet, kako će joj pomoći kroz život; na njegovu plemenštinu, kako će joj slabosti oprostiti; na njegovu savjest, kako je neće ostaviti. Takova ljubav je prava i trajna — ali eto takovu ljubav posjeduje samo djevičanski čisto srce.

Naš najveći djevojački ponos jest, što jesmo miljenice Isusove. Prave miljenice mogu biti samo djevičanski čiste duše. Jedine one mogu Boga savršeno upoznati i ljubiti. Isus sam veli: »Blaženi čista srca, jer će oni Boga gledati« —t. j. čisto srce jasnije spoznaje već na tom svijetu Gospodina, jer nema vjerskih sumnja niti mogu one duboko u srce. Čiste duše mogu i Boga savršenije ljubiti, jer su sposobnije za nježniju i jaču ljubav. Djevičanska se duša obraća cijela za Bogom kao ruža sunčanica i veli s Pjesmom nad pjesmama: »Moj mili meni — i — ja njemu!« Srce čiste duše ima još one najfinije žice, na kojima izvodi ljubav nježnu svirku Gospodinu. Zato ih je i vidio sv. Ivan, kako slijede u nebu Jaganjca, i čuo, kako pjevaju pjesmu, koju drugi nitko nije mogao pjevati. — Čiste duše mogu jače ljubiti, jer mogu ljubiti Boga svim srcem, srcem u kojem jedini i pravi Bog gospodari. To su srca onih djevica, koja je sam Bog želio, kako je na pr. Isus govorio sv. Ruži Limanskoj i tolikim drugimu: »Zaručnice, daj mi cijelo srce!« Zaručnica Isusova biti, to je najviši ponos djevojački; a eto zaručnicom čini nas ljubav iz čistog srca.

Takovu je ljubav posjedovala u svom srcu sv. Julija djevica i mučenica. Sa mnogim kršćanima zarobiše i nju 439. god. te ju

prodaše u roblje. Kada nije htjela prigodom neke poganske svetkovine žrtvovati krivim bogovima, razjareni je pogani pribiše na križ. Umrla je u mukama, ali je primila palmu mučenika. Bila je junačka djevojka, koja je ljubila Isusa. Smrću je svojom proslavila Njega, a On je proslavio nju. Postala je svetica jedna od onih uzora neustrašivosti. No nije bila takova samo sv. Julija. Sv. je Uršula umrla također u jednoj žestokoj borbi za sv. čistoću i sv. vjeru svoju. Sv. Bazilisa bila je djevojčica od devet godina, koja je pokazala divnu postojanost u mučeništvu. Mučio ju je gradski sudac u Nikomediji. Palio ju vatrom i bacio pred divlju zvjerad, ali ju nije mogao zastrašiti. Mnogi su se obratili videći njezino junaštvo, pa i sam sudac. I ona je umrla od pretrpljenih

Glavarice Djev. društava Srca Isusova na prvim Duhovnim vježbama u Vrbovačkom domu u Zagrebu 24. V. 1930.

muka za Isusa. Takva je bila i sv. Regina, sv. Ludmila, sv. Tekla, sv. Janja i mnoge druge, a da ne zaboravimo sv. apostole i tisuće četa kršćanskih mučenika i drugih svetaca.

Djevojke! Čuvajmo naš ljiljan sv. čistoće, da možemo u svaki čas našega života zadovoljne kazati:

Ja imam lijer u grudima,
Tu skriven on je ljudima;
I radosno on sja i cvate Gospodu.
Zar skoro, Bože, Ti ljiljan taj ćeš iskati,
Il još ga moram čuvati i jošte nad njim drhtati?
Ah ne daj da mi svene, il prije uzmi mene
s ljiljanom.

Čuvajmo, djevojke, ponos naš — čuvajmo čistoću našu!

Tri sredstva su prijeko potrebna za to:

1. Izbjegavati grješne pogibelji: plesove, sastajanja na samo,

zla štiva i razgovore. To su neprijatelji ljepote naše, zdravlja našega, budućnosti naše, duše naše.

2. Moliti često, puno i usrdno Djevicu djevica, da očuva ljiljan naš. Svaki dan u tu svrhu: Spomeni se i Zdravo Kraljice!

3. Prijateljevanje s Isusom u Hostiji — česta sv. pričest i česti pohod. Sve žrtve zato jesu žrtve za našu sretnu budućnost. Sv. Ciprijan je već kazao: »Nema obilnijega izvora utjehe nego li je mir čiste duše. Najveća naslada jest: pobijediti slavodobitno sve te naslade.« Hajdmo, mile sestre, u svaki boj za čistoću pod ljiljan-barjakom bijele Hostije!

Tomu vam pomažu vaša društva.

U nekakom selu prije godinu dana nije nijedna djevojka pristupila k sv. pričesti osim o Uskrsu ili Božiću. Kada ih je netko upitao, koji je uzrok tome, odgovarale su: »Ja ne idem zato, jer bi mi se rugali, gledali bi me, smijali bi se, ili — nitko ne ide, pa ne ću ja sama, kad bi druge išle išla bih i ja— i slično. Ali sada je već drukčije. Osvijestile se djevojke i upravo se vesele zajedničkoj sv. pričesti. Složile se i mole se Isusu, da im pomogne, da što prije osnuju društvo. Vidjet ćete, one će za par godina preobratiti svoje rodno selo i privući Isusu mnogo duša. Ugledajte se u njih, koji još niste stupile k Isusu, a vi koje ste već u društvu Srca Isusova, nastavite svojim radom neustrašivo dalje. Djevojka, koja se diči sv. vjerom svojom, drži zakon Božji i čuva sv. čistoću; za nju se može kazati, da je ponosna. A takove morate biti sve!

Kraljevstvo nebesko silu trpi i samo ga siledžije osvajaju. Tko će ga osvojiti prvi, nego vi, ponosne i čiste katoličke djevojke! . . .

PIJANSTVO IZVOR ZLA.

Jedan čovjek iz Slavonije bio namješten kod bogata posjednika kao radnik. Ali na svoju nesreću često je pio preko mjere, brzo trošio zarađeni novac, a kad bi trebalo raditi, spavao bi. To dojadi gospodaru, i on ga otpusti iz službe.

Sad se taj kukavac dade na kradu. Jednom ukrade ovcu svotu nekoj siromašnoj ženi i pođe u gostionicu, da je zapije. Kad se već podobro napio, poče ga hvatati strah, da ga ne uhvate. Stoga odluči, da će u susjedno mjesto. Pošao je na postaju i izvadio kartu za vlak. Vlak došao, putnici već unišli, ali on onako pijan nije još dospio unutra. Kad je vlak već pošao, skoči pijanac na stepenice zadnjeg vagona, ali tako nespretno, da je pao pod voz, koji mu odsiječe desnu nogu. Kad se doznalo, tko je, pretraže ga. Ostatak novca uručiše okradenoj siroti. — Eto kuda pijanstvo vodi čovjeka. **Ivan Polgar.**

IZ POVIJESTI POBOŽNOSTI K PRESV. SRCU ISUSOVU.

Među Isusovcima još se ističu, i to neposredno pred objavljenima u Paray le Monialu, Nouet i Huby.

Jakov Nouet (1608-1680) često govori u svom djelu »Čovjek molitve« o Srcu Isusovu. Označuje 12 njegovih odlika: Majka mu je Djevica; s njim je združena najljepša duša, što ju je ikad Bog stvorio; ono postoji u osobi Sina Božjega i po tom je Srce Božje; ima božansku svetost; živi životom božansko-čovječanskim; ono je milje Oca nebeskoga; u njem je stan Riječi; u njem počiva Duh Sveti ko u svom remek-djelu; ono je srce Crkve, prvo oruđe svemoći Božje, prijestolje slave Božje i oltar žrtveni; napokon ono je Kralj svih srdaca svojom veličinom, moći i zaslugom. — Nouet upire prstom u duhovno bogatstvo i neizmjerno blago, što ga nalazimo u ovom Srcu. U njemu su stvorene sve osnove za naše spasenje; u njemu je začeta Crkva, pa ga po tom svi vjerni moraju ljubiti kao mjesto svoga rođenja. U njemu nalazimo oružje za obranu, ljekarije za svoje bolesti, svaku pomoć protiv navala neprijateljskih, sve utjehe, svaku slatkoću, svu milost, svu svetost, svu slavu, sami raj. Njemu imamo zahvaliti sve, što je ikoji dio njegova tijela učinio i podnio za naše spasenje, jer je ljubav ovoga Srca vodila Isusa u svemu, što je činio za nas. To je božansko Srce samo za nas disalo, samo za našim spasenjem uzdisalo samo za tim išlo da se nama preda. »Stoga ću se«, veli pisac, »služiti ovim srcem, da ljubim svoga Spasitelja, da ga blagosivam i zahvaljujem mu. U njemu ću načiniti hram, da mu se klanjam; žrtvu, da mu je prikazujem; blagajnicu, da namirim sve svoje dugove i udovoljim svim svojim dužnostima . . . «

Krasna je posveta, kojom se o. Nouet prikazuje Presv. Srcu: »Govorim ovo pred Bogom ,pred blaženom Djecicom . . . pred svim svetima . . . Prinosim i posvećujem svoj duh, svoju pamet, volju, dušu, tijelo i sve, što jesam. u čast ovomu srcu, i odričem se svega, što me može u tom priječiti. Srce Isusovo, srce božansko, srce najveće i najsvetije od svih srdaca, za te sve ostavljam, i kao što ti posve pripadaš meni, tako i ja hoću da zauvijek pripadam sav tebi. Amen.«

On uči, kako možemo svoje srce sjediniti s Isusovim. To biva tako, da u Isusu gledamo uzor, po kojem treba da uredimo same sebe. 1. Isus je sav ljubav. Gojimo dakle u sebi želju da ljubimo Boga cijelim svojim bićem. 2. On je posvuda ljubav. Ljubimo dakle sav svijet, ljubav spaja nebo i zemlju u jednu državu. 3. On je zauvijek ljubav. Ljubimo dakle bez prestanka. 4. On je sav ljubav po sebi samom i za sebe sama. Treba dakle da ljubimo samo Boga u stvorenju i da ljubimo stvorenje samo za Boga. To su one četiri strane, po kojima sv. Pavao mjeri svetu ljubav: po njezinoj visini, dužini, širini i dubljini, da se raspozna prava ljubav od lažne i da ne bude u tom obmane. »Gledajte dobro,« veli pisac, »ovaj krasni uzor i nastojte u svojim razmiš-

ljanjima da ga preslikate na sebe . . . Kad idete na molitvu, uvjerite se, da idete osvajati nebo, što vam ga je Isus otvorio. No i to znajte, da on traži prije nego će vam se pridružiti, je li vaše srce pravo poput njegova, i da mu ništa nije drago kao kad se vaša čuvstva slažu s njegovima . . . On je spreman da vam dade svoje srce, što je riznica svih dobara nebeskih, samo ako mu vi date svoje. Ne odbijte te zamjene, koja je za vas tako korisna; dajte mu svoje srce ne oduzimajući ni ne pridržavajući ništa; molite, da vam ga očisti, obasja, preobrazi i učini posve sličnim svojemu, tako da bude sasvim njegovo i on mu bude vazda gospodar.«

Vincent Huby (1608-1693) u svojim »Razmatranjima o ljubavi Božjoj«, govoreći o pokajanju, moli: »Ti ćeš nadopuniti moju ljubav i moje pokajanje, božansko Srce Isusovo. Ti si moja jedina nada i moja najdragocjenija baština. Po tebi se ja klanjam veličanstvu mojeg Boga, po tebi hoću da ljubim neizmjernu dobrotu i milosrđe Božje, po tebi se kajem za svoje opačine.Sipaj sve više u moje srce plamen svoje ljubavi prema Bogu, sipaj vode gorčina, što su ti ih prouzročili moji grijesi . . . «

Razmišljajući o sudu zazmišlja, kako Isus prekorava dušu, koja nije ljubila Boga: »Ne tražim te, da mi daš račun o mom životu, što sam ga žrtvovao za te voljno i rado; no tražim od tebe račun o tvom srcu. Ono je bilo moje, ja sam ga kupio svojom krvlju. Da ti otkrije neizmjernu ljubav, kojom moje srce gori za te, da te povede k tomu nepresušivom izvoru svih milosti, otvorila ti je ljubav moj bok. Pored svega naprezanja moje ljubavi, pored mojih najnježnijih molba, pored mojih grožnja, ti se nisi udostojala unići u nj . . . Ti me nisi ljubila.«

U razmišljanju o Muki Gospodnjoj kaže: »Što je nedužno tijelo Isusovo dobilo 5.000 udaraca, to je, valja reći, velika patnja, no što je njegovo srce probijeno s toliko udaraca, koliko je grijeha počinjeno, to je muka neizmjerno teža od prve.« Razmišljanje o slavi, što se nalazi u križu, završuje molitvom: »Klanjanja dostojno srce Isusovo, neiscrpivi izvoru svijetla i milosti, daj momu duhu i još više momu srcu živo osjetiti, da nema u vasionom svijetu druge slave, osim biti sličan tebi. Ugasi u meni svaku drugu težnju, svaku drugu želju.«

Mogli bismo navoditi ne znam kolika još mjesta od ovih i drugih Isusovaca, koja bi lijepo svjedočila, kako je u Družbi Isusovoj brzo prihvaćena, marno njegovana i apostolski širena pobožnost prema Bož. Srcu. No kako naš Glasnik nije za to, da donosi kakve vrlo duge radnje, pa ni o samom Bož. Srcu, i kako je svrha ovim ulomcima iz povijesti, da dadu čitateljima tek neki kratki nacrt o razvoju ove pobožnosti, to se i ovdje ograničujemo tek na ovo, što navedosmo, da možemo što prije prijeći na prikazivanje samih događaja u Paray le Monialu.

Nastavit će se.

Milan Pavelić D. I.

MALI KRIŽARI

MALI LIVIJE.

Za posvete obitelji Presv. Srcu.

2. lipnja 1916. posvetila se cijela naša obitelj svečano Srcu Isusovu. Bilo to veliko slavlje. Dugo smo se na nj pripravljali. Djeca su napisala svoje odluke. Ujutro istoga dana svi smo se pričestili, osim najmanjih: Livija i Anice. Sva je kuća bila u zelenilu i cvijeću, i djeca kanda su shvatila važnost toga čina.

Podno velike slike Srca Isusova, u nazočnosti svećenika i mnogih uzovnika, izmolili smo svečano posvetu, koja nas je imala zauvijek spojiti s našim Vladarom. Djeca su bila u bjelini, s ljiljanom i zapaljenom svijećom u ruci, znakovima čistoće i žive vjere.

Livije je za taj dan napisao svoje odluke, jednu za drugom, kako bi mu pale na pamet: 1. Ne ću nikada lagati. 2. Pravit ću žrtvice. 3. Bit ću malo bolji nego dosada. 4. Ne ću biti gotovo nikad mušičav. 5. Ići ću višeput na ispovijed. 6. Posudit ću braći svoje vojnike. 7. Učit ću malo bolje engleski. 8. Kad dobijem svoj mali Glasnik, posudit ću ga Bibiju.[1] 9. Ne ću gotovo nikad činiti nešto potajno. 10. Kad bude Anica imala Glasnik, ne ću joj ga oteti. 11. Ne ću biti gotovo nikada zločest prema braći. 12. Ne ću uzeti stvari, koje nisu moje. 13. Ne ću se svađati s braćom i sestrama, ni s Anicom. 14. Ne ću više reći, da su moja braća i setre dobili darova, a ja ništa. 15. Metnut ću mnogo graha u kutiju za dobro, a nijedan u kutiju za zlo. 16. Gotovo uvijek napisat ću dobro engleske zadaće.

Ovaj »gotovo« pokazuje, da se Livije više ne uzda mnogo u svoje sile.

---

[1] Njegov brat Ivan.

Dopisivanje se nastavlja.

Dragi Isuse! Kako Ti je? Znaš li, da sam našao Tvoje pismo? Pomozi mi, da budem dobar i poslušan. Načinit ću jednu žrtvu, da obratim grješnika. Daj mi da što prije idem na prvu svetu pričest. Moram načiniti žrtvu, da dušice iz čestilišta idu u nebo. Daj mi da idem u nebo s Tobom i sa »Madoninom.«[1] — Tvoj Livije.

Dragi Isuse! Ovaj je papir mama dala Kristini, a Kristina meni. Ti moraš dati, da se kondukteri na tramvajima poprave, jer vidiš, koliko puta prevrnu ljude, a ja bih htio da idu u nebo[2]. Mnogo molim, jer hoću da svećenici idu odmah na brodove i parobrode, jer vojnici umiru bez sakramenata. Mnogo se zabavljam na moru, ali ne ću da bude voda previsoka. — Tvoj Livije.

Draga Madonina! Nemoj da umre brat našeg A ..., koji je bio u ratu. Daj da ozdravi drugi brat. Je li Isus primio moje pismo? Sinoć sam dao M ... Tvoju fotografiju. Nemoj da umre C ... Tvoj Livije.

Želja za sv. pričešću.

Približio se dan prve sv. prečesti Ljudevitove. Imalo je to biti na Tijelovo, 22. lipnja. I Livije bio kod priprave. Tamo je čuo, da se Isus u svetoj Hostiji prikazao katkada pobožnoj djeci kao sv. Stanislavu Kostki, sv. Antunu. Da, mladi su ga ovi sveci gledali već u ovome životu. Svetoj je Margariti-Mariji Alakok došao mali Isus na knjigu, dok je pjevala časoslov. I Livije bi takvo što htio! — Pa napokon zašto ne? — Rekoh mu, da tu milost Bog rijetko daje, ali možda ... ako se popravi i lijepo moli, mogao bi ga Isus uslišiti. On se dade smjesta na posao i sastavi molbu ovako: »Dragi Isuse, rado bih Te vidio ...«

Je li ga Isus uslišio? Ljudevit pođe na prvu sv. pričest. Par dana izatoga priopći mi Livije kao nešto sasvim naravno, da je napokon vidio Isusa na oltaru par časova prije nego je Lujo stupio k Stolu Gospodnjemu.

Odsele je danju i noću snivao samo o tome, da dobije Isusa. Isus u sv. pričesti, to mu je bila jedina i misao.

— Na godinu, rekoše mu, sad si još premalen.

Jednoga jutra dođe Isusovac o. Aprea da služi sv. Misu. On je vrlo ljubio maloga Livija pa ga je hrabrio, neka traži, da smije što prije k svetoj pričesti. Mali nato spusti samo glavicu, jer mu je već bilo dodijalo da uvijek ponavlja: »Još sam premalen i odviše mušičav.«

— Livije, reče redovnik, ako te o. Paoli (Livijev ispovjednik) ne pusti, znaš, pustit ću te ja. Livije se nije mogao uspregnuti, nego potrči ususret svome ispovjedniku:

---

[1] Madonnina znači Majčica Božja.
[2] Onoga se dana dogodila tramvajska nesreća.

— A, znaš, o. Aprea pustit će me k prvoj sv. pričesti, kad ti veliš uvijek ne.

— Tako? odvrati o. Paoli. Pa kad kaniš ići?

— Sutra.

— No, sutra baš ne će biti moguće; ali ako se dobro pripraviš, ako naučiš katekizam i ako budeš dobar, ići ćeš možda o Božiću.

O Božiću! Livije baš nije bio posve zadovoljan. Ali ipak stade učiti ko nikad prije. Pitanje se redalo za pitanjem. Sve je htio da znade.

I Isusa je obavijestio o žarkoj svojoj želji i o svojim nadama. D r a g i I s u s e! Znaš li, da učim katekizam? Naskoro ću k sv. pričesti. Znaš li, da dobro učim katekizam i da ga učim s mamom i da sam ga i danas učio?« L i v i j e.

Postao je zaista pobožan ko anđelak. Želja ga za Isusom tako zaokupila, da se gotovo nije mogao ni igrati. Katkad je bivao kao izgubljen. Pogled mu imao nešto neizrecivo milo i duboko. Uvečer bi kasno usnuo. Danju je bio ozbiljan i blag. Kad je čuo o objavama Srca Isusova sv. Margareti-Mariji, protumači on to na svoj način te odluči, da će i on napisati Isusu s v o j a O b e ć a n j a.

Jedne sam večeri pošla, da mu zaželim laku noć. U to bi mi vrijeme obično povjeravao male svoje tajne. Pridem dakle k njemu, da ga zagrlim. — Mama, reče mi sasvim bezazleno, gledaj, mali je Isus ovdje između tebe i mene, gledaj . . .

Nijesam htjela tražiti nikakva razjašnjenja. Pomilovah ga samo i zagrlih još nježnije.

Nekoliko dana zatim kaza mi onako jednostavno i iskreno, kako bi običavao, kad bi mi štogod povjeravao, da je vidio Srce Isusovo u sobi.

— Znaš, bio je kao na velikoj našoj slici za posvetu obitelji, samo mnogo, mnogo veći.

Drugi put me opet uvjeravao, da je vidio svoju sobicu punu malih anđela, malih, malih i sasvim bijelih, a hodahu amo tamo. Kasnije mi opet priopći, da je vidio dva velika anđela: Jednoga sasvim u bjelini s Hostijom u ruci; drugoga u crvenoj odjeći s kaležem.[1]

Pustila sam ga, da mi sve iskaže i povjeri. Nikad ga nisam dalje o tome ispitivala, niti bih mu odobravala ni prigovarala.

Postao je uistinu dobar. Uvijek pripravan na žrtvice, na poslušnost. Molitve je svoje obavljao dirljivom sabranosti. Nije više htio da gospodari nad braćom. Često bi usred igre znao iščeznuti i povući se u kapelu, da moli, a onda bi se opet vratio, a da nikome ne bi rekao, gdje je bio. Jedamput pođoh za njim.

---

[1] Razumije se, da ovdje ne ćemo raspravljati o naravi tih objava. Nama je ovdje samo do toga, da prikažemo dušu ovoga djeteta.

Dopisivanje se nastavlja.

Dragi Isuse! Kako Ti je? Znaš li, da sam našao Tvoje pismo? Pomozi mi, da budem dobar i poslušan. Načinit ću jednu žrtvu, da obratim grješnika. Daj mi da što prije idem na prvu svetu pričest. Moram načiniti žrtvu, da dušice iz čestilišta idu u nebo. Daj mi da idem u nebo s Tobom i sa »Madoninom.«[1] — Tvoj Livije.

Dragi Isuse! Ovaj je papir mama dala Kristini, a Kristina meni. Ti moraš dati, da se kondukteri na tramvajima poprave, jer vidiš, koliko puta prevrnu ljude, a ja bih htio da idu u nebo[2]. Mnogo molim, jer hoću da svećenici idu odmah na brodove i parobrode, jer vojnici umiru bez sakramenata. Mnogo se zabavljam na moru, ali ne ću da bude voda previsoka. — Tvoj Livije.

Draga Madonina! Nemoj da umre brat našeg A ..., koji je bio u ratu. Daj da ozdravi drugi brat. Je li Isus primio moje pismo? Sinoć sam dao M . . . Tvoju fotografiju. Nemoj da umre C . . . Tvoj Livije.

Želja za sv. pričešću.

Približio se dan prve sv. pričesti Ljudevitove. Imalo je to biti na Tijelovo, 22. lipnja. I Livije bio kod priprave. Tamo je čuo, da se Isus u svetoj Hostiji prikazao katkada pobožnoj djeci kao sv. Stanislavu Kostki, sv. Antunu. Da, mladi su ga ovi sveci gledali već u ovome životu. Svetoj je Margariti-Mariji Alakok došao mali Isus na knjigu, dok je pjevala časoslov. I Livije bi takvo što htio! — Pa napokon zašto ne? — Rekoh mu, da tu milost Bog rijetko daje, ali možda . . . ako se popravi i lijepo moli, mogao bi ga Isus uslišiti. On se dade smjesta na posao i sastavi molbu ovako: »Dragi Isuse, rado bih Te vidio . . . «

Je li ga Isus uslišio? Ljudevit pođe na prvu sv. pričest. Par dana izatoga priopći mi Livije kao nešto sasvim naravno, da je napokon vidio Isusa na oltaru par časova prije nego je Lujo stupio k Stolu Gospodnjemu.

Odsele je danju i noću snivao samo o tome, da dobije Isusa. Isus u sv. pričesti, to mu je bila jedina i misao.

— Na godinu, rekoše mu, sad si još premalen.

Jednoga jutra dođe Isusovac o. Aprea da služi sv. Misu. On je vrlo ljubio maloga Livija pa ga je hrabrio, neka traži, da smije što prije k svetoj pričesti. Mali nato spusti samo glavicu, jer mu je već bilo dodijalo da uvijek ponavlja: »Još sam premalen i odviše mušičav.«

— Livije, reče redovnik, ako te o. Paoli (Livijev ispovjednik) ne pusti, znaš, pustit ću te ja. Livije se nije mogao uspregnuti, nego potrči ususret svome ispovjedniku:

---

[1] Madonnina znači Majčica Božja.

[2] Onoga se dana dogodila tramvajska nesreća.

— A, znaš, o. Aprea pustit će me k prvoj sv. pričesti, kad ti veliš uvijek ne.

— Tako? odvrati o. Paoli. Pa kad kaniš ići?

— Sutra.

— No, sutra baš ne će biti moguće; ali ako se dobro pripraviš, ako naučiš katekizam i ako budeš dobar, ići ćeš možda o Božiću.

O Božiću! Livije baš nije bio posve zadovoljan. Ali ipak stade učiti ko nikad prije. Pitanje se redalo za pitanjem. Sve je htio da znade.

I Isusa je obavijestio o žarkoj svojoj želji i o svojim nadama.

D r a g i I s u s e! Znaš li, da učim katekizam? Naskoro ću k sv. pričesti. Znaš li, da dobro učim katekizam i da ga učim s mamom i da sam ga i danas učio?« L i v i j e.

Postao je zaista pobožan ko anđelak. Želja ga za Isusom tako zaokupila, da se gotovo nije mogao ni igrati. Katkad je bivao kao izgubljen. Pogled mu imao nešto neizrecivo milo i duboko. Uvečer bi kasno usnuo. Danju je bio ozbiljan i blag. Kad je čuo o objavama Srca Isusova sv. Margareti-Mariji, protumači on to na svoj način te odluči, da će i on napisati Isusu s v o j a O b e ć a n j a.

Jedne sam večeri pošla, da mu zaželim laku noć. U to bi mi vrijeme obično povjeravao male svoje tajne. Pridem dakle k njemu, da ga zagrlim. — Mama, reče mi sasvim bezazleno, gledaj, mali je Isus ovdje između tebe i mene, gledaj . . .

Nijesam htjela tražiti nikakva razjašnjenja. Pomilovah ga samo i zagrlih još nježnije.

Nekoliko dana zatim kaza mi onako jednostavno i iskreno, kako bi običavao, kad bi mi štogod povjeravao, da je vidio Srce Isusovo u sobi.

— Znaš, bio je kao na velikoj našoj slici za posvetu obitelji, samo mnogo, mnogo veći.

Drugi put me opet uvjeravao, da je vidio svoju sobicu punu malih anđela, malih, malih i sasvim bijelih, a hodahu amo tamo. Kasnije mi opet priopći, da je vidio dva velika anđela: Jednoga sasvim u bjelini s Hostijom u ruci; drugoga u crvenoj odjeći s kaležem.[1]

Pustila sam ga, da mi sve iskaže i povjeri. Nikad ga nisam dalje o tome ispitivala, niti bih mu odobravala ni prigovarala.

Postao je uistinu dobar. Uvijek pripravan na žrtvice, na poslušnost. Molitve je svoje obavljao dirljivom sabranosti. Nije više htio da gospodari nad braćom. Često bi usred igre znao iščeznuti i povući se u kapelu, da moli, a onda bi se opet vratio, a da nikome ne bi rekao, gdje je bio. Jedamput pođoh za njim.

---

[1] Razumije se, da ovdje ne ćemo raspravljati o naravi tih objava. Nama je ovdje samo do toga, da prikažemo dušu ovoga djeteta.

Nadoh ga sklopljenih ručica, kako kleči pred oltarom iza zastora, koji je zatvarao našu kapelicu.

Imao je dvije kutije. Na jednoj je pisalo: Kutija »dobra,« a na drugoj: Kutija »zla.« U te bi kutije stavio svake večeri jedno zrno graha prema tome, kakav bi bio preko dana. Ja sam imala odlučiti, u koju će kutiju staviti zrno. Cijeli bi dan pazio na sebe, samo da se kutija »dobra« što prije napuni. Ta do toga je stajala njegova prva sv. pričest!

Nastavit će se.

BIJEDA RUSKE MLADOSTI.

»A tko sablazni jednoga od ovih malenih, koji vjeruje u Mene, bolje bi mu bilo, da mu se objesi mlinski kamen... o vrat, i da potone u dubini morskoj.« Mt. 18, 6.

Krasna li prizora: Isus među djecom! On, svevišnji i beskrajni Bog, privija na svoje presvete grudi, tetoši i gladi te bezazlene mališane kao da svem svijetu hoće da pokaže, kako ta nježna srca, te nevine bijele dušice uživaju Njegovu posebnu naklonost. I kad sami Njegovi učenici poprijeko pogledavaju na taj mali svijet, što se zgrnuo oko njihova Učitelja, Isus ih blago kori i ujedno opravdava svoj postupak: »Pustite k meni malene, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.«

Da, ti mladi nedužni pupoljci, kojih se još nije dotakla zloba grijeha, kojih još nije oskvrnula nečistoća raspojasanih strasti, kojih još nije okužio zadah licemjerja, to su odabrani ljubimci Božjeg Srca, probrani baštinici Božjeg kraljevstva. Stoga ih Isus privija na Srce, stoga s ljubavlju zabrinute majke, sa strogošću dalekovidnog oca upozorava sve one, kojima će kad biti povjerene dječje duše, nek paze, da ih vode k Onomu, koji ih je stvorio, jer »jao onome, koji sablazni jednog od ovih malenih... bolje bi mu bilo da potone u dubini morskoj!«

Bolje bi im bilo, da ih nestane u dubinama bijesnih morskih valova, svih onih odgojitelja boljševičke Rusije koji svojim sotonskim kvarenjem ubijaju naravni i svrhunaravni život u milijunima nemoćne ruske mladeži.

Da se potaknemo na kršćansku sućut i da nas tuđa nesreća upozori, da otvorenim očima gledamo na pogibelji, koje prijete i našoj mladosti, zavirimo u žalosne i razrovane prilike boljševičkih mališana.

Ciljevi boljševičkih odgojitelja.

U par navrata govorio je Glasnik o luđačkoj borbi što su je boljševici zametnuli protiv svake vjere — protiv Boga. Najužasniji je onaj rat, što ga za to vode u dječjim dušama. Boljše-

vici osjaćaju, da će samo tako dugo ostati na vlasti, dok je u zemlji gungula i nered. Oni naime — kao i svi drugi nepoštenjakovići — najbolje u mutnom love. A da bude nereda, ne smiju ljudi biti pošteni i jaki, već pokvareni slabići, s kojima će moći raditi što hoće, koji će za plaću ili od straha znati da se bijesno kolju i ujedno ponizno gmižu. No u tim osnovama najviše im smeta vjera. Jer prava vjera obuzdava sve zle strasti i čini ljude čestitima i muževima. Zato su naumili, da pošto poto istrijebe vjeru iz mladih duša, da nova pokoljenja budu posve bezbožna i pokvarena, onda je sjaj crvene zvijezde — misle oni — osiguran.

Škola — rasadnica bezboštva.

Već g. 1918. uvode boljševici u sve škole jedan za sve obavezni sat bezvjerja, u kojima se sustavno odvraćalo i sveučilištarce i najmanje pučkoškolce od vjere. Lanjske su se godine prilike promijenile i bezvjerje je postalo glavnim — a često — i jedinim predmetom boljševičkih škola. U Bezbožniku od 8. rujna 1929. hvali se neki Amasov: »Prošla školska godina — 1929. — bila je prva godina pravoga protivjerskog rada u školi . . . Sve su naše škole ukinule božićne i uskrsne blagdane. U mnogo gradova prenijele su one stari nedjeljni odmor na jedan drugi dan u tjednu . . . Učenci su često bili u prvim redovima bezbožnoga radništva . . . Moramo sada ići za tim da organizujemo, raširimo i učvrstimo bezboštvo kod sve djece, u svim školama, kod čitave mladeži . . .«

U Izvestijama od 17. kol. 1929. upravlja glavni propovjednik bezboštva, židov Jaroslavski, poziv na mlade pionire, dječicu od 6-14 godina:

»Pioniri! Budite spremni na borbu protiv vjere, protiv svećenika, protiv sviju onih, koji osjećaju potrebu vjere.« Dalje:

»Najmladi bezbožci! Eto vaših dužnosti. Pionir mora da bude u prvim redovima borac protiv vjere. On mora biti poučen o svim zlima, što ih prouzrokuje vjera. On je samo toliko pravi učenik Leninov, koliko se bori protiv vjere. Na noge, pioniru, u borbu protiv svake vjere. Na noge, da uništiš vjeru u svojoj obitelji, u školi među drugovima! Na posao da stvoriš čete mladih bezbožaca! Budi odvažan, ne boj se progona! Diči se svojim bezboštvom pred odraslima, pače i pred naobraženima, koji su zaraženi vjerom . . . Uvijek se sjećaj: svećenici i vjera, to su tvoji najveći neprijatelji!«

U Izvestijama od 18. kol. 1929. komunist Epstein sasvim jasno ističe prave ciljeve boljševičke odgoje: »Mi mora-

mo za vrijeme školske godine 1929.-30. probrati neke među pionirima i ostalom djecom i sustavno ih odgajati da postanu buduće vođe komunističkog ateizma u čitavom svijetu.«

Antireligioznik od prosinca 1929. piše: »Sada gotovo nitko ne poriče potrebu bojovnoga protivjerskog rada u školi. Mi idemo za tim, da taj protivjerski rad u školi učinimo svagdašnjim i sustavnim. Prijeko je potrebno, da tom protivjerskom borbom bude prožeto sve, što služi za pouku i odgoj mladeži . . .«

Jadne li mladeži, koja se već od prvih dana puni i truje bogohulnim lažima; kojoj se još nevina i poput nebeskog plavetila čista srca zacrnjuju najužasnijom mržnjom na Onoga, od kojega ljudi imaju sve što jesu, koji im je svoju ljubav posvjedočio zadnjom kapljicom svoje božanske krvi, koji od njih ništa drugo ne očekuje nego — ljubav.

O, i oni bi Ga ljubili, ljubili bi ga svim žarom srca svoga, ali ne znaju za Nj, ne smiju da išta znadu o Njemu! Njihove su usne prisiljene, da mjesto tihih molitava sipaju najgnjusnije kletve . . .

A što njihovi roditelji? Oni su nemoćni! Vidjet ćemo to drugom zgodom. Zato je mjesto njih podigao svoj glas zajednički Otac kršćanstva — Sv. Otac Papa, te je 30. lipnja ove godine odredio, da se one tri Zdravomarije i druge molitve, što ih vas katolički svijet moli na koncu svake tihe Mise, namijene za spasenje Rusije. Molimo ih revno i ne izlazimo iz crkve prije nego se svrše.

Hrvatski oci i hrvatske majke, koji sa strahom i trepetom bdijete nad svakim korakom svojih ljubljenih mališana, molite sâmi, molite sa svojim anđelima, da svemogući i milosrdni Bog oslobodi jadnu rusku mladost od sile đavolskih odgojitelja . . . Molimo i pazimo na svoje, da ne bi slična nesreća pokucala i na naša vrata.

Stj. Tomislav PoglajenD. I.

LIJEP PRIMJER.

Kad naš čovjek dođe poslom u grad da kupi, što mu za kuću treba, mislio bi tko, da on ne pazi na okolinu, koja ga okružuje. Ali naša je duša mnogo finija nego što se u običnom životu misli, ona prima utiske kao gladan mrvu hljeba.

Jednog dana ušao gazda Mato u dućan i zaiskao soli i još neke sitnarije, a dok je trgovac posluživao, duša njegova tražila je utiske. Najednom ugleda Mato na zidu sliku presv. Srca i naš gazda skine kapu i usklikne: »Čast i dika presvetom Srcu Isusovu! Eto jedamput sam u životu našao pravog gazdu u dućanu. Bog vam dao sreću i zdravlje, kad ste svoj dućan Njemu posvetili.«

Lj. M.

ZAHVALNICE

NEBESKI LIJEČNIK.

Dalmacija. Majka mi se teško živčano razbolila. Bili smo kod pet liječnika, ali je malo ili ništa pomoglo. Jedan je rekao, da je to duševna bolest, te mogu proći i godine, dok ozdravi, ako uopće ozdravi. U velikoj tuzi utekla sam se Presv. Srcu Isusovu i svecima. Svaki dan sam molila † o. Friedla za zagovor. I hvala Bogu, nakon četirimjesečne bolesti majka je sada skoro potpuno zdrava. Uvijek sam imala osobitu pobožnost prema Presv. Srcu i osjetila sam u najtežim časovima njegovu ljubav i pomoć. **A. B.**

SRETAN POROD.

Otok Krk. Bila sam u velikoj pogibelji života zbog teškog poroda. Liječnici nisu davali nade, jer sam bila preslabila i već prešla 30 godina. Svoje sam poglede upirala u Presv. Srce i dala služiti sv. Mise, a rodbina je obavljala devetnicu. U nevolji sam se zavjetovala i obećala, da ću zahvaliti javno u Glasniku, ako budem uslišana. Hvala Presv. Srcu na pomoći. **L. Ž.**

POMOĆ U BOLESTI.

Slavonija. Čitajući zahvalnice u Glasniku bila sam potaknuta da se i sama u teškoj nevolji utečem Izvoru svake milosti. Sestra mi teško oboljela na želucu. Išla je od liječnika do liječnika, ali joj nitko nije znao pomoći. Obratim se na Presv. Srce. Iza duge molitve osjeti sestra, da je bol ublažena, dok je nakon nekoliko dana nije posve nestalo. — Presveto Srce, ne ostavi nas nikada! **A. K.**

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Babina Greda MS Presv. Srce po zagovoru mojih zagovornika iskazalo mi mnogo milosti, osobito što mi se sin sretno oženio. — **Bački Brijeg** BJ Za zdravlje kćerkino dar D. 20. — **Bakarac** JM Sin opet dobio posla, dar D. 40. — **Beltinci** MV Presv. Srce pomoglo me često u teškim bolestima, pa mu se i nadalje toplo preporučujem. — **Betina** AK Ozdravila sestra od teške bolesti. — **Bjelovar** EM Za mnoge milosti, osobito za sinovljevo namještenje dar D. 10. — **Brač** FP Prije nego što sam svršila devetnicu u čast Presv. Srca, majka se već počela pridizati od teške bolesti. — **Brodska Varoš** MF Za isprošene milosti po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 100. — **Canada** GC Poslije poroda obolila sam sa čitavom obitelji, ali nam Presv. Srce opet povratilo zdravlje, dar dol. 1.— **Čazma** JP Pomogao sv. Antun u gospodarstvu. — **Derventa** ŠK Za pomoć u majčinoj bolesti. — **Donji Pustarevac** MI Presv. Srce uslišalo me više puta. — **Drnje** CM Za sretan porod dar D. 20. — **Đakovo** SK Po zagovoru bl. Kolombjera dobro prošla u školi. — **Gat** AS Za ozdravljenje dar D. 20. — **Grubišnopolje** MM Dijete ozdravilo od ozlede na oku, dar D. 120. — **Ivanićgrad** TL Za primljene milosti po zagovoru sestre Celine dar D. 20. — **Kloštar Ivanić** JB Za sretan porod dar D. 25. — **Koprivnica** DM Sretno položila maturu. — **Kostrena** ZM Za mnoge milosti dar D. 50. — **Kutnjak** TH Pomožen u bolesti. — **Nova Kapela** AL Za napredak u poslu dar D. 10. — **Ogulin** Za milosti po zagovoru sv. Josipa i sv. Ante dar dar D. 30. — **Omiš** AS Presv. Srce oslobodilo me teške nesreće, dar D. 15. — **Omišalj** LŽ Presv. Srce pomoglo me u teškom porodu, dar D. 100. — **Pčelić** EK Za sretan uspjeh u poduzeću dar D. 100. — **Petrinja** VT SM Presv. Srce spasilo meni muža, a nejakoj dječici oca. — **Patkovac** TB Za dobar napredak dar D. 20. — **Prespa** AEU Presv. Srce po zagovoru B. Djevice i sv. Josipa ozdravilo nam dijete, dar D. 100. — Privlaka AJ **Račinovci** KP Za majčino zdravlje dar D. 10. — **Roslin** DB Dobila mnogo milosti u teškim danima, dar dol. 2.— **Sarajevo** AR Za ozdravljenje muža dar D. 50. — SP Za jakog automobilskog sudara ostao bez težih ozleda; bio je Prvi petak; dar D. 100. — **Selca** MŠ Za milosti dar D. 15. — **Semeljci** MS Za primljene milosti dar

D. 30. — **Sl. Požega** KT Za uslišanu molbu dar D. 50. — MR Za mnoge milosti po zagovoru sv. Antuna dar D. 20. — TM Za uslišanu molbu dar D. 50. — MM Za sve milosti dar D. 10. — **Split** JB Presv. Srce oslobodilo me potvore, dar D. 20. — AB Presv. Srce pomoglo teško bolesnoj majci, dar D. 10. — **Suhopolje** SK Ozdravio od trogodišnje očne bolesti, dar D. 100. — **Sušak** MB Dobila željenu milost, dar D. 50. — **Sv. Ivan Zelina** SH Presv. Srce uslišalo me po zagovoru † Langa. — **Travnik** MJ Za mnoge milosti. — **Tuhelj** FK Rasprava se lijepo svršila, dar D. 150. — **Valpovo** AV Za dobivenu pomoć u bolesti po zagovoru Gospe Lurdske i sv. Apolonije dar D. 10. — **Valpovo** MM Za mnoge milosti, osobito za sinovljevo namještenje. — **Veleševac** FČ Ozdravilo dijete. — **Vel. Kopanica** NE Teška operacija dobro uspjela, dar D. 10. — **Vinkovci** KB Za primljene milosti dar D. 50. — **Vukovar** MK Za zdravlje po zagovoru sv. Ante dar D. 10. — **Zagorje Hrv.** LjG Dobila mnoge milosti, osobito ozdravljenje kćerkino od teškog tifusa i njegovih kobnih posljedica. — **Zagreb** TJ Za zdravlje dar D. 10. — IO Dobro prošao na ispitu, dar D. 25. — LjP Za tri milosti, moleći pomoć u velikoj potrebi. — DD Ozdravila, premda su je liječnici napustili, dar D. 5. — JH Presv. Srce po zagovoru nebeske Majke ozdravilo mi teško bolesna sina. — **Zorkovac** AGj Za pomoć u teškoj tuzi i boli po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 10.

VIJESTI

Gospić. Polagano ali postojano idemo naprijed u duhovnom životu naše župe. Naš preč. g. župnik držao je ove god. s nama devetnicu Presv. Srcu pred kipom. Kod blagoslova svirao je jedan g. profesor; svečanost blagdana bila je krasna sa zajedničkom sv. pričešću. **S. D.**

Kampor na Rabu. Pred proslavom Presv. Srca obavili smo trodnevne duh. vježbe pod vodstvom o. S. Rade. Zajednička pričest, svečano primanje 7 novih članica, procesija sa slikom Presv. Srca, govor narodu pod vedrim nebom i posveta Bož. Srcu, sve se to obavilo najvećim oduševljenjem. Zahvalne smo veleč. ocima S. Radi i V. Brusiću što se toliko brinu za naš napredak.

M. Barčić, glavarica.

Kuna na Pelješcu. Dana 29. lip. osnovalo se kod nas Djev. dr. S. I. svečanim primanjem 24 članica. Uz pomoć presv. Srca i živo nastojanje našeg upravitelja vel. L. Totića nadamo se od toga mnogom dobru za župu.

R. Violić, gl.

Milna. O blagdanu S. I. primljeno je 14 djevojaka u društvo. Prva 4 mjeseca primljeno je 397 naknadnih sv. Pričesti. Više nas je hodočastilo na kongres i dvije članice obavile su duh. vježbe u Domu na Vrhovcu u Zagrebu.

M. Poklepović, gl.

Sv. Ivan Zelina. Prvih 6 mjeseci ove god. prikazalo je Djev. dr. S. I. za obraćenje Bengalije 547 sv. Misa, 640 krunica, 234 pričesti i mnogo pohoda i drugih molitava. Križni put obavljale smo same u kapeli Sv. Duha. Za sv. Oca prikazale smo u lipnju 170 sv. pričesti, 300 krunica, 86 sv. Misa i još drugih dobrih djela. Ovo je bio mali plod duhovnih vježba, što su ih obavile dvije članice društva u Zagrebu pa vrativši se kući življe se zauzele za društvo i njegov rad za sv. Crkvu. **A. Sabolić, rev.**

Štrigova. Naša društva napreduju. Među Križare javiše se novi članovi. Prijatelj društva održao je lijepo predavanje pa smo zaželjeli, da se sastajemo svake nedjelje. Primanje sv. pričesti je redovito. Na kongres pošlo je polovica društva i lijepi broj drugih župljana.

Tordinci. Izgubili smo milu i zaslužnu članicu M. Varga i najvećom ljubavlju izvršili članske dužnosti spram nje. Osobito je u bolesti bila uzor strpljivosti i odanosti u Providnost. **K. Schmidt, gl.**

Trogir. Petgodišnjicu osnutka Društva Srca Isusova proslavili smo 22. lipnja vrlo svečano. Osim svečane Mise i zajedničke pričesti istaknuti je vrlo sjajnu procesiju u 6 s. po p. s kipom presv. Srca. Sudjelovala su sva društva, a napose su dražesno djelovala djeca u bjelini noseći na prsima ukusne vrpce ispisane zazivima litanija Bož. Srca. Za vrijeme procesije pjevalo je pjevačko društvo S. I., a narodna glazba je svirala. Na koncu držao je vel. Iv. Delale oduševljen govor. — Naše Djev. društvo lijepo napreduje. U jesen smo imali duhovne vježbe, držao ih vel. I. Mrakovčić. Širimo dobru štampu. Za Dom duh. vježba sabrali smo 206 din; za crnce 10 d.— **Tajnica.**

Vinagora. O našim »Križarima« pisale su neke novine krivo i izvrnuto. Mi ćemo tek toliko javiti, da nas se zaista sabrala lijepa četa mladića iz prvih kuća u župi, koji hoćemo, da pomoću društva napredujemo, kako

Križari u Vinagori.

to traže prilike vremena od Hrvata Katolika. U Križarskom Bratstvu to nam je zaista i moguće; u koliko pak to nerazumijevanje ili čija zloba priječi nastojat ćemo si pribaviti poštivanje naše slobode. **Križar.**

Tubelj. U lipnju prikazalo je naše Dj. dr. S. I. 240 sv. pričesti, 715 žrtvica, 79 krunica, 140 drugih većih molitava, 20 sv. Misa. Premda smo zaposlene poljskim poslovima, rado smo dolazile oltaru Bož. Srca makar i na čas, da mu se poklonimo. Na svetkovinu presv. Srca posvetila se 21 nova članica, pa nas ima sada 73. Odmah prve nedjelje srpnja radosno smo priređivale sve što je trebalo nakita za mladu Misu domaćeg našeg sina vel. Prekratića. **P. Žnidarec, glavarica.**

SVETIŠTE SV. ANTE NA HUMCU LJUBUŠKI HERCEGOVINA.

Želimo podignuti svetište na čast sv. Ante. U tu svrhu kupe se milodari, raspačavaju se blokovi, prodaju srećke. Odbor se obraća na sve ljude dobra srca, da ga potpomognu. Traže se povjerenici, koji bi iz ljubavi prema sv. Anti razprodavali srećke ove lutrije. Lutrija ima 789 zgoditaka. Glavni zgoditak 5.000 Din. u novcu. Cijena pojedine srećke je samo 10. Din. Obratite se na Odbor.

»KATOLIČKE MISIJE« izlaze 10 puta godišnje. Cijena 10 dinara. Narudžbe prima: »UPRAVA KATOLIČKIH MISIJA« ZAGREB L. P. P. 147, Palmotićeva ul. 33.

KNJIGE:

Novo izdanje rimskoga misala. U isto vrijeme, dok se je držao velebni Euharistijski kongres u Zagrebu, izašao je u nakladi »Knjiga Katoličkog života« u drugom izdanju Rimski Misal, što ga je za privatnu porabu na hrvatskom jeziku priredio sveučilišni profesor Dr. Dragutin Kniewald. Prvo izdanje, koje je izišlo god. 1921. u dosta velikoj nakladi, brzo se raširilo, te je već početkom god. 1926. bilo potpuno rasprodano. Čekalo se dakle preko četiri godine na novo izdanje, koje je eto sada ugledalo svijet.

Ovo novo izdanje Rimskoga Misala razlikuje se u mnogom od prvoga izdanja. Dok su naime u prvom izdanju bile samo nedjelje i neki veći blagdani, novo izdanje ima Mise za sve dane u crkvenoj godini sa svim svetačkim blagdanima, kako se slave u općoj Crkvi. Red i čin Mise sa svim stalnim dijelovima sv. Mise štampan je u latinskom izvorniku i hrvatskom prijevodu. Na početku molitvenika nalazi se pregledni tumač sv. Mise.

Ovo veliko djelo opsiže preko tisuću strana (VI.—1015) elegantnoga džepnog formata (80 × 130 mm poput Katoličkog djaka, izdanoga u istoj nakladi), štampano je na najfinijem bijelom, neprozirnom brevirskom papiru, a uvezano u cijelo platno sa zlatnim natpisom. Cijena je pojedinom primjerku Din. 50.— (poštarina Din. 3.—). Tko naruči pet primjeraka ili više, dobiva komad po Din. 40.— (više Din 2.— po komadu). Knjižare dobivaju knjižarski popust. U kožu uvezanih primjeraka zasada ne ima. Sve uplate vrše se na ček. račun br. 33.876 kod Poštanske štedionice, filijale Zagreb. **Narudžbe prima izdavač: Dr. Stjepan Markulin, Zagreb, Kurelčeva ul. 3.**

Kruh nebeski. Najraširenij hrvatski molitvenik izašao je ovih dana u novom izdanju. To je dosada već četvrto izdanje ovoga molitvenika, koji je po hrvatskim katoličkim kućama raširen već u 300 tisuća primjeraka. Narudžbe prima Društvo Sv. Jeronima u Zagrebu Trg. Kr. Tomislava 2. Cijena D. 15.

Kratki životopis sv. Ivana Vianeja, arškog župnika s molitvama i nekim njegovim mislima. Mi još premalo poznajemo svetog arškog župnika Ivana Vianeja, koga je sv. Otac proglasio zaštitnikom svih župnika na svijetu. Taj mili, divni župnik preporodio je svoju župu i bio za života prava žrtva nesamo svoga stada, nego i nebrojenih stranih vjernika, koji su izdaleka dolazili, da se kod njega ispovjede i čuju, kako tumači kršćanski nauk. A on se nije štedio, nego je svima htio biti sve. — U nas je oskudica na svećenstvu. Molimo se sv. arškom župniku. — Molimo vlč. gg. svećenike i pobožne vjernike, da si nabave i među druge razdijele ovu brošuricu. Cijena 2 D. po primjerku. Za narudžbe od 100 i više primjeraka ne plaća se poštarina. Narudžbe prima: **Društvo sveudiljnog klanjanja Zagreb Frankopanska ul. 17**

DAROVI U SRPNJU 1930.

Za sv. Mise: Bakar TM 20 Canada GC Dol. 1.— Genton FU Dol. 2.— Kamenica RS 20 Legrad AI 40 Mihovljan FB 15 Mrzlopolje MG 15 Omiš MI 60 Pakrac MM 200 Pittsburg TC Dol. 1.— Prespa AEU 100 Rankin SMI Dol. 2.— San Francisco FT Dol. 2.— Torjanci MT 20.

Za Svetište S. L: Bjelovar EM 10 Gračani Obitelj NN 50 Račinovci KI 10 Semeljci MŠ 10 Tuhelj FK 50 Zagreb MW 20.

U čast Srcu Isusovu: Bač. Breg JB 20 Brod MS 10 Dražica TC 10 Drniš MP 20 Gaj MO 65 Gat AS 20 Ivanićgrad TL 20 Karlovac NN 20 Kuželj NN 10 Oglulin AM 30 Patkovec BT 20 Pčelić EK 100 Požega MR 20 Retkovci KG 10 Sarajevo AR 50 Solin IM 30 Split AB 10 Suhopolje SK 70 Širokopolje MD 10 Tešanj EK 25 Vukovar MK 10.

U čast S. L, S. Mar., Gospi Lurdskoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Terezii M. I., sv. Ćirilu i Metodu i biskupu Langu: Bakarac JM 50 Brod Varoš MF 100 Kloštar Ivanić JB 25 Kuželj NN 10 Požega MM 10 Semeljci MŠ 20 Širokopolje MD 10 Zorkovac Polje AG 10.

Za rašir. Glasnika S. I.: Brinje MM 5 Brod OS 50 Djakovo AŠ 24 Dolje GD 5 Hlebine IK 25 Jakšić IK 20 Kalinovac RV 50 Kamenica RS 40 Karlovac IP 110 Klokotić MM 12 Kostrena sv. Barbara ZM 50 Križevci LP 50 Mala Subotica KJ 5 Nova Kapela AL 10 Ohrid DL 10 Omišalj LŽ 100 Pančevo AP 5 Piškorevci MV, MČ, DJ i SR 70 Podravina KMF 15 Požega GB 5 KT 50 MM 10 TM 50 Prespa AEU 100 Privlaka LJ 50 Roslin FB Dol. 2.— Sarajevo SP 100 ZT 5 Selca n/Braču AŠ 15 Senj JT 20 Sikirevci PB 10 Split JB 20 RM 5 Striživojna MJ 10 Vel. Kopanica NE 10 Vinkovci KB 50 Vodnici FB 9 Vukovar BB 20 Zagreb DD 5 JŠ 10 NN 5 TJ 10 VK 15 ZT 35 Zorkovac Polje AG 10.

Za kruh sv. Antuna: Draganići JT 25 Kuželj MC 10 Sušak MB 50 Zagreb JŠ 10.

Za svijeće: Pittsburg Pa TC Dol. 1.—.

Za Novicijat D. I.: Čepin JL 10.

Za Malo Sjemenište D. I. u Travniku: Goričan CK 15 JV 10. Razne kongregacije: 800. 300. 300, NN 1.000, L. pl. I. 300, AČ 30, M. i A. Š. 100.

Za svećenički podmladak: Sarajevo ED 100.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom biskupa Langa: Kuželj NN 10.

Za Misije: Galveston IŠ 85 Požega ST 20 Vitina MP 100 Vočin PB 50 Zagreb JS 8.

Za naše Misijonare u Bengaliji: Klinčaselo BK 50 LK 20 KT 50 Tuhelj FK 100 Zagreb IO 25.

O. Mesariću za Misije: Bakar TM sakupila 70 i 25 Grubišno Polje FG 100 Zagreb IP 200.

O. Pradu za siromašnu djecu u Misijama: Zagreb A i SM 80. —— ——

Za pokrštenje pogančeta: Vočin LG 60.

Za otkup crnaca: Grubišno Polje MM 120.

Za otkup i pokrštenje crnačke djece: jednog dječaka na ime Petar: Pučišće TŠ 100 jedne djevojčice na ime Terezija M. L.: Mrkonjić grad LD 100 jedne poganske djevojčice na ime Jelena: Sv. Vid JL 100.

DAROVAŠE ZA DOM DUH. VJEŽBI:

Po 10 Din.: Šajnović Kristina, Sarajevo — Drljo Katica, Sarajevo — Kabralj Fanika, Brdovec — Đut Petar, Domagović — Kovačević Vilim, Sarajevo — Vesljegaj Hinko, G. Pregrada — Burić Marija, Šoštar Sofija, Ivanec — Horvat Bara, Kaniška Iva — Korzić Barbara, Varaždin.

Od 50—90 Din.: Vrbanić Lacko, Sesvete (50 D.) — Sivak Josip, Mont St. Martin (90 D.).

Po 100 Din.: Lončar Marija, Sarajevo (u obrocima) — Bilek Malvina Sarajevo — Don Lubin Ivan, kan., Split — Sarajčić Ivka, Sarajevo (120 D.) — Stražičak Štefa, Zagreb — Drljo Zora, Kompari Barbara, Sarajevo (u obrocima) — Hojić Marija, Zagreb (u obrocima) — Kongregacija grad., Sarajevo — Msgr. Dr. Mađerec, Rim (200 Din.) — Galović supruzi, Zagreb — Hren Josip, D. Stubica — Belavić Johann, Šćalac (2 dol.).

Hiljadari: Klafurić Tereza, Vel. Gorica (700 Din. kao zadnji obrok) — Einsenreich Stjepan, Zagreb (drugi obrok 200 Din.) — Prof. Čule Petar, Mostar — Valjato Ivan, župnik, Kraljevica.

Iz Amerike. Po 1 dol.: Brozovich Dragica, Roslin, Pa. — Kovačević Anton, Chicago — Zvonarević Julija, Detroit — Kraljačić Antun, Wolfdale, Pa.

Po 2 dol.: Martinčević Ana, Rankin — Bitza Julija, Detroit.

Opeke: Pavlić Petar, Rovišće (5 op.) — Prpić Ivka, Karlobag (20 op.) — A. C., Remete (20 op.) — Tiljak Marija, Banjaluka (20 op.) — Malec Apolonija i S., Zagreb (20 op.).

Sva razjašnjenja o Društvu sv. Ignacija i o podizanju Doma za Duhovne vježbe daje: **A. Alfirević D. I., Zagreb I., 147.**

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U LISTOPADU.

Zajednička molitva u obiteljima.

Posebne nakane za svaki dan:

1 S Remigije. Rad katolika za Crkvu.
2 Č ANĐELI ČUVARI. Mjes. zašt. Štovanje sv. anđela.
3 P Terezija M. I. Rusija.
4 S Sv. Franjo. Franjevci.

5 **N 17. po Duh.** Placid. Mornari i putnici.
6 P Bruno. Strogi redovi kod nas.
7 U Sv. Krunica. Pobožno molenje krunice.
8 S Brigita. Majke.
9 Č Dionizij. Naši biskupi.
10 P Franjo Borgija. Česta sv. pričest.
11 S Nikarije. Ruska mladež.

12 **N 18. po Duh.** Maksimilijan. Očevi.
13 P Eduard. Vladari.
14 U Kalisto. Sv. Otac Papa.
15 S Terezija. Karmelićanke.
16 Č Hedviga. Čednost u ženskom svijetu.
17 P Margareta Alakok. Pobožnost Presv. Srca.
18 S Luka ev. Misije po našim krajevima.

19 **N 19. po Duh.** Petar Alkantarski. Svećenička zvanja.
20 P Ivan Kentski. Redovnički podmladak.
21 U Uršula. Uršulinke.
22 S Kordula. Umirući.
23 Č Ignacije. Vjera Isusova u Rusiji.
24 P. Rafael. Hrvati u tudini.
25 S Krizanto i Darija. Pretplatnici Glasnika.

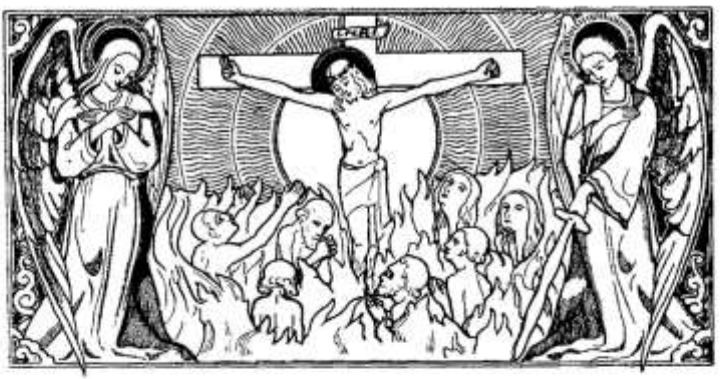
26 **N 20. po Duh.** Isus Kralj. Sjedinjenje svih kršćana u pravoj Crkvi.
27 P Sabina. Revnitelji i revniteljice.
28 U Šimun i Juda. Evanđelje među poganima.
29 S Narcis. Katolička društva.
30 Č Alfonzo Rodriges. Isusovci.
31 P Vuk. Naši pokojnici.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u studenom: **Molitva za duše u čistilištu.**
Misijska nakana: **Obraćenje budista i muslimana.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. Studeni 1930. Broj 11.

MOLITVA ZA DUŠE U ČISTILIŠTU.

Nakana Apostolstva molitve u studenom blagoslovljena od sv. Oca.

Kršćanskom je srcu mila istina o općinstvu Svetih. Kako i ne bi? Naša majka, katolička Crkva, ima mnogo milijuna djece. Ta djeca nijesu rastavljena, već su u vezi među se: jedna su zajednica, udovi jednog tijela, komu je glava Krist Gospodin. Pa jer su ova djeca najuže združena, dijele ona radost i žalost, kako to čine članovi porodične zajednice u veselim i tužnim zgodama pojedinih članova. I tako se mi radujemo slavi naše braće u nebu, jer su oni slavna Crkva, uživaju vječno blaženstvo; žalostimo se radi muka, što ih podnose duše u čistilištu, jer su one Crkva koja trpi; osjećamo radosti i boli braće na zemlji, Crkve koja vojuje, pomažemo jedan drugoga, da Bogu služimo te se spasimo. Ljubav prema bližnjemu osobita je odlika katoličke Crkve. Zato nas ona potiče, da pomognemo pokojnicima. Otvara nam neiscrpivo blago oprosta, koje želi da namijenimo za ispokoj duša, što trpe u čistilištu.

Te su duše naša braća i sestre po vjeri i Isusovoj krvi.

Neka je protestantska djevojka govorila: Moram prigrliti katoličku vjeru, jer osjećam potrebu, da se Bogu molim za svoje mile pokojnike.

Za vrijeme jednog strašnog požara naprtiše žene na leđa svoju djecu i bolesnike, da ih spase od ognja. Siromašne duše posred ognjenih čistilišnih muka neprestano mole i vapiju: Smilujte mi se barem vi, prijatelji moji. Job. 19, 21.

Crkva moli.

Crkva je majka, a glas je majčin na grobu njezina djeteta vazda dirljiv. Njezina je molitva poput cvijeta, koji niče pod rosom Duha Svetoga. Bog sluša njezin glas; on dopire do prijestolja milosrđa, jer dolazi iz srca neokaljane Zaručnice Kristove.

Sveta Crkva moli za svoju djecu, koja su se iz ove suzne doline preselila, »pokoj vječni«; jer su zaklopili oči svjetlosti ovoga svijeta, prosi, da što prije ugledaju »svjetlost vječnu.«

Ova milosrdna Majka, zagovornica kod Boga, moli za one, što umiru: »Razveseli, Gospodine, dušu njegovu svojim licem, i ne spominji se starih krivica njegovih. Jer premda je sagriješio, ipak nije zatajao Oca i Sina i Duha Svetoga, nego je vjerovao, revnost za Boga u sebi nosio i vjerno se klanjao Bogu, koji je sve stvorio. Ne spominji se, Gospodine, mladenačkih njegovih prestupaka i nepromišljenosti, nego ga se po svom velikom milosrđu spomeni u svojoj jasnoj slavi.

Sveta Bogorodica Djevica Marija blago svrlula na te oči svoje, blago i svečano ti se pokazalo lice Isusa Krista, on te stavio zauvijek među svoje pratioce.«

Nad pokojnikom, bio on bogat ili siromah, moli sv. Crkva: »Ne unidi na sud sa slugom svojim Gospodine, . . . već daj da dobije tvoju milost.«

Svaki dan moli svećenik u sv. Misi: »Spomeni se također, Gospodine, sluga i službenica svojih, koji otidoše pred nama sa znamenjem vjere i spavaju u snu mira. Njima, Gospodine, i svima, koji u Kristu počivaju, molimo da podaš mjesto okrepe, svjetlosti i pokoja.«

Sveti Oci navode nam lijepu sliku o koristi sv. Mise: Kad se čita sv. Misa, anđeli sabiru kod oltara dragocjenu krv Kristovu u zlatne čaše te je poput blage rose izlijevaju na čistilišni plamen. Očišćene duše lete u krilo anđela, koji ih vode u lijepi raj upirući radosni pogled u vječno nebo.« —

Na Dušni dan naša zajednička dobrostiva Majka, nakon što je nastojala dostojno proslaviti svoju djecu, koja su u slavi nebeskoj, brine se odmah, da svima, koji uzdišu u čistilištu, pomogne moćnim molitvama doći u zajednicu vječnoga blaženstva.

Primjer svoje majke katoličke Crkve nasljedovali su osobito sveci. Sv. Elizabeta, portugalska kraljica, iza smrti svoga muža ponese na grob sv. Jakova bogate darove: svile, zlata, bisera, da se što prije čitaju sv. Mise za preminulog muža. Sv. Vinko Paulski često je čitao sv. Mise za duše u čistilištu, osobito za one, za koje se nitko ne moli. Sv. kralj Ljudevit na umoru je preporučivao sinu: »Mili sine, daj da se što prije čitaju sv. Mise za ispokoj moje duše. To će mi najviše koristiti.«

Dobri vjernici mole.

»Molitva daje kršćanskom srcu radost, a u tuzi blaži bol: nad zipkom je djetetu kao ugodna pjesma, nad glavom zaručnikâ kao vijenac ruža, milosrdna je plahta, kojom pokopavamo mile pokojnike«, veli sv. Grgur Nisenski.

Kršćanska se obitelj moli za svoje članove vjerujući u Spasiteljevo obećanje, da je on među njima. Ova zajednička molitva vrijedi i za one, koje je smrt otela iz obiteljskog krila; svi se u duhu opet sastaju kod nebeskog Oca. Iskrena je pak i sveta molitva, da nesamo pameću i srcem moliš, već da i živiš, kako Bog zapovijeda, kaže sv. Bonaventura. A svete molitve i djela prikaži Presv. Srcu Isusovu za patničke duše. To je prikazanje svježe

Duše u čistilištu čekaju i na tvoju pomoć.

cvijeće, koje svaki dan niče u bašči srca tvoga. Zato je Bogu milo, a pokojnicima korisno.

Vjernici časte mile pokojnike molitvama, gorućim svijećama pobožnom pratnjom do hladnoga groba. Na grobu dižu kršćanske spomenike, kojima se od katakomba pa do današnjega dana izražuje tiha molitva i nada u sastanak na ljepšem svijetu.

Marija Smedt († 1871.) pohodi svetog župnika Ivana Vianeja te mu ispriča, kako još od djetinjstva ima pobožnost prema dušama u čistilištu pa je odlučila, da zato osnuje kongregaciju redovnica. Na to će svetac: »To je djelo Crkva već davno očekivala od Providnosti Božje«. Poduzetna djevojka podiže kongregaciju »Pomoćnice duša u čistilištu«, koja se lijepo razvi; njezine članice vrše i službu misijonarka u Kini. Svrha je ove kongregacije: **M o l i, t r p i i r a d i** za patničke duše u čistilištu.

Svaki se može pridružiti ovoj odabranoj četi, ako svagdanje prikazanje Bož. Srcu namijeni u korist duša u čistilištu.

Moli i ti!

Svaki dan u jutarnjoj i večernjoj molitvi sjeti se duša u čistilištu. Učini »Junačko djelo« za duše u čistilištu. Ono je u tom, da se na korist duša u čistilištu odrekneš zasluga za svoja dobra djela, pa i onih, što će ih drugi poslije tvoje smrti za te učiniti.

Poslušaj riječi sv. Augustina: »Pomozi milim pokojnicima sv. Misom, molitvom, milostinjom, dobrim djelima, kako to i sv. Crkva preporučuje. Hoćeš li da ti se Bog smiluje, a ti se smiluj dušama u čistilištu. Bog će ti se smilovati, ako se ti smiluješ bližnjemu; moli dakle za pokojne.«

S. Dragičević D. I.

MISIJSKA NAKANA U STUDENOM.

Obraćenje budista i muhamedanaca.

Od ogromnog broja inovjeraca, što stanuju širom svijeta, otpada na budiste 138 milijuna a na muhamedance 240 milijuna.

Budisti. Na otoku Cejlonu budisti marljivo šire svoju nauku i udaraju na kršćanstvo; Nepal su potpuno zatvorili evanđelju; u Kini velik dio pučanstva pripada njima; u Tibetu i Mongoliji njihova se vjera sve više jača i širi. — Pa nesamo u poganskim zemljama već i u Americi i Evropi počeo se širiti budizam. U Londonu, Berlinu, Parizu, Beču, Vratislavi, Hamburgu ima on svoje hramove. Budisti vele da je njihova vjera bolja od kršćanske, a za dokaz uzimaju pokvarenost i vjersku nemarnost u evropskim krajevima, koji najvećim dijelom pripadaju kršćanstvu.

Muhamedanstvo. Muhamedova vjera raširila se od afričkih obala Atlanskog oceana do Malezijskog arhipelaga i Filipinskog otočja; od Dunava do Zanzibara. Ona obuhvata zemlje: Maroko, Sudan, Alžir, Egipat, Siriju, Perziju, Sjev. Indiju i t. d. Muhamedanstvo nigdje ne gleda prijeznim okom kršćanskog misijonara. Istina je, u mnogim krajevima zatvaraju se derviški samostani, nestaje fesa, žene počinju hodati otkrivena lica, ali to sve ne znači, da je tamo napredovalo evanđelje. Što više, muhamedanci, osobito izobraženiji, padaju sve to dublje u bezvjerstvo. — Naša je sveta dužnost, da pomognemo apostolima Isusovim misijonarima u radu oko spasavanja i budista i muhamedanaca. Molimo se, da i oni osjete onu sreću, koju mi ćutimo u kući očinskoj, u svetoj Crkvi rimokatoličkoj.

Pjesme o malom Isusu. Od O. Milana Pavelića D. I. Vrlo lijepo opremljena knjižica sa 15 što većih, što manjih pjesama za djecu. Stoji D 6.

KATOLIČKI BISKUPI SVOMU NARODU.

Na svršetku divnog Euharistijskog kongresa upraviše 17. VIII. o. g. naši biskupi zanosno zajedničko pismo svim vjernicima, u kojem izriču svoje veselje nad sjajnim uspjehom te velike slave i zahvaljuju Bogu na tom velikom daru. Zatim nastavljaju:

»A da bi plodovi euhar. slavlja ostali trajni ne samo u vama, predragi, koji ste pribivali euhar. kongresu, te imali prigode, da čujete mnoštvo pobudnih riječi i crpite obilje milosti za sve veće svoje usavršenje i posvećenje, nego i u čitavom ljubljenom našem narodu, smatrasmo shodnim, da vam upravimo nekoliko toplih pobuda i preporuka, što ih živo stavljamo na srce svima vama, da ih pomnjivo saslušate i spremno u život privedete.

»Kruh s neba dao si njima, koji svaku slast u sebi ima.«

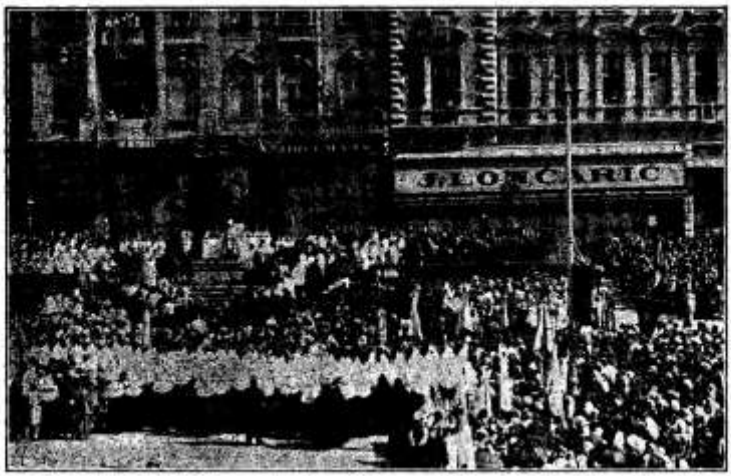
Idite k sv. pričesti.

Kako vam je dobro poznato, premili vjernici, naš je predobri Gospodin Oltarskom Sakramentu dao neko osobito obilježje, koje je od vanredne važnosti za naš duhovni život. Ovo je obilježje On jasno označio, kad je prilikom obećanja ovog velikog Sakramenta kazao učenicima: »Ja sam kruh živi, koji sam s neba sišao. Tko blaguje od ovoga kruha, živjet će na vijeke; i kruh, koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta«; i opet: »Tijelo je moje doista j e l o, i krv je moja doista p i ć e« (Iv. 6, 51, 56). Iz ovih se Kristovih riječi jasno vidi, premili vjernici, da je On u svojoj božanskoj ljubavi htio da ostane kod nas u Presv. Euharistiji u nekom osobitom obliku, koji je za nas od posebnog značenja. Pa koje značenje imade činjenica, da je božanski Spasitelj htio da

s nama ostane pod prilikom kruha i vina? Ili zašto je Gospodin htio da ostane s nama baš pod prilikama kruha i vina? Prevažni su razlozi na to ponukali našega preljubljenog Spasitelja. On je ponajprije htio, da na taj način olakša tijesno sjedinjenje svoje s nama. Tä što je lakše negoli posvuda, u svim krajevima svijeta, naći i pribaviti kruh i vino, što će po svećenikovim posvetnim riječima postati pravo tijelo i krv Isusova? Nadalje dobri Isus, odredivši za ovaj veliki Sakramenat kao tvar kruh i vino, htio je već tim samim činom da nas upozori, kako je prijeko potrebno, da što češće blagujemo presveto tijelo i krv Njegovu pod euharistijskim prilikama kruha i vina. Kao što je naime hrana i piće uvjet i uzročnik napredovanju u naravnom tjelesnom životu, tako je Euharistija izvor, jakost i snaga svrhunaravnog, duhovnog života. Svi dobro znademo, da u svagdanjem svojem radu trošimo svoje tjelesne sile, gubimo snagu, a često i posve smalakšemo. To se isto, predragi, događa i u duhovnom životu. U duhovnim borbama, poteškoćama i napastima oslabe čovječje duhovne sile i klonu, pa je od potrebe, da ih ojačamo, okrijepimo i osvježimo. A kako ćemo to učiniti? Čestim, po mogućnosti svagdanjim pobožnim primanjem Presv. Olt. Sakramenta, kako je vruće preporučila sv. Crkva na usta sv. Oca Pape blage uspomene Pija X. On je god. 1905. pozvao čitavi katol. svijet, napose mladež, na čestu pa i svagdanju sv. pričest. Dobro je znao ovaj apostolski Papa za silne pogibelji, kojima su izvrgnuti kršćani naših vremena, u kojima mnogi zađu s puta istine i žalosno propadaju za ovaj i onaj svijet. S toga je on kao brižan otac upro prstom u najbolji i najuspješniji lijek protiv tih duhovnih nevolja; stavio je na srce svim službenicima oltara, svim katol. roditeljima, da promiču čestu sv. pričest, a osobito da svoju djecu u ranijoj dobi pripuste gozbi Božjega Jaganjca, eda njihova nevina djetinja srca prije zaposjedne Isus sa svojom prisutnošću i milošću, nego li ih ohladi ili posve otuđi grijeh i opačina. O kad bi svi kršć. roditelji spremno poslušali glas sv. Crkve, kako bi srca njihove djece postala živim svetohraništem Isusovim! Ljubav bi Isusova opajala njihove duše i djeca bi ostala vazda vjerna Isusu, svomu najboljemu prijatelju, božanskomu Kralju svome. Zato katol. roditelji, odazovite se milom glasu sv. Oca Pape, te i vi i vaša djeca pristupajte češće, barem svakoga prvog petka ili nedjelje u mjesecu stolu Gospodnjem, da se ne ispuni na vama pravedna prijetnja ožalošćenog Isusa, koji veli: »Ako ne jedete tijela sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, ne ćete imati života u sebi« (Iv. 6, 53). Jest, vi ne biste imali života u sebi, već biste vi i djeca vaša bili kao suhe grane na stablu, koje ne donose nikakva ploda kršć. kreposti, nego bivaju odsječene i u oganj bačene.

Zamislite se, predragi vjernici, u ove riječi bož. Spasitelja, te uredite svoje djelovanje prema Isusovoj želji i zapovijedi. A mi vam, pastiri vaši dovikujemo s velikim crkvenim učiteljom sv.

Augustinom, čiju hiljadupetstogodišnjicu ove godine slavimo: »Idite k životu«. Idite po čestoj sv. pričesti k Isusu, nepresušivom izvoru svega nadnaravnog i naravnog života, i bit ćete protiv sotone i opakih pomagača njegovih na ovom svijetu otporni, snažni i strašni, kao lavovi, koji sipaju oganj, kako nas lijepo nauča sv. Ivan Zlatousti. Tada ćete prema zgodnom izrazu sv. Cirila Jerusolimskog postati vi i vaša djeca »Kristonosci«, to jest u sebi ćete nositi Krista, živoga Boga, živjet ćete Njegovim životom, osjećati Njegovim osjećajima, i bit ćete nepredobivi. Blagoslov će Božji pratiti vazda vas i vaše obitelji u duhovnom pa i u vremenitom pogledu, jer je vazda istina ona Spasiteljeva: »Tražite najprije kraljevstvo Božje i njegovu pravdu i sve će vam se drugo do-

Euharist. kongres: Propovijed za svečane Mise na Jelačićevom trgu.

dati«, jer su darežljive ruke Gospodina, koji se ne da nadvisiti u velikodušju osobito prema onima, koji ga iskreno ljube.

Slušajte sv. Misu.

Kad smo vam, premili vjernici, stavili na srce čestu sv. pričest, ne možemo a da vas ne sjetimo i na točno i revno vršenje treće Božje, dotično druge crkvene zapovjedi: »Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji i slušaš sv. misu u nedjelju i ostale zapovijedane blagdane«. To je, predragi, ponajglavnija, najpreča dužnost svakoga pravog kršćanina. Dodat ćemo pače, da uvjerenom kršćaninu, koji znade cijeniti neizrecivu vrijednost sv. mise, nije dosta da pribiva sv. misi samo u nedjelje i u zapovjedane blagdane. Ne, savršeni kršćanin čuti živu potrebu, da češće, po mogućnosti svaki dan sudjeluje sa svojim premilim Spasiteljem

kod Njegove žrtve, koja se na oltarima našima istinito i bitno obnavlja nekrvnim načinom. Tako će savršeni kršćanin nastojati, da dnevice sabere za sebe, za svoju obitelj, za svoje mile pokojnike obilne plodove spasenja, koji ističu iz Krisove žrtve.

Doista, predragi vjernici, u svetoj se misi iznova žrtvuje za nas blagi Jaganjac Božji, On uzima na sebe naše grijehe i grijehe svega svijeta; on svojom krvlju čisti naše duše, okrepljuje ih i jača za ovaj i za onaj svijet. Oh, kako je usred svih raznovrsnih zemaljskih oluja i bura miran i spokojan život kršćanske duše, koja često prisustvuje sv. misi! Takova duša stoji duhovnim načinom poput bl. Djevice Marije, sv. Ivana, ljubimca Isusova i dobrih žena pod križem Isusovim, razmatra neizmjernu ljubav svoga Boga, propetog za naše opačine, i tu bolnim srcem osjeća težinu svojih grijeha, pobuđuje u srcu skrušenje za svoje zloće, moli oproštenje i zaziva pomoć za daljnje svoje življenje.

Veliko je značenje sv. mise, predragi vjernici, pa vam stoga toplo preporučujemo ovo: udubite se sve više u pomnjivo razmatranje neizmjerne vrijednosti sv. mise, ove neprocjenjive žrtve Novoga Zavjeta, nastojte, da sve bolje shvatite divnu ljepotu njezinih liturgijskih molitava i obreda, koje vam često tumače vaši revni dušobrižnici i vjeroučitelji. Oni će vam i nadalje prema tolikim preporukama sv. Oca predočivati sve do u najmanje tančine otajstveni smisao misnih obreda i duboko vjersko značenje misnih molitava. Tada ćete vi bolje shvatiti svaki čin svećenikov pod sv. misom, rado ćete pribivati sv. misi i odatle crpsti obilne duhovne plodove. Tada ćete obavljati ovaj sv. čin ne samo tjelesnim prisustvom, nego će se vaša duša i srce svijesno i pobožno združiti sa svećenikom u časti i molitvi Kristu Gospodinu.

Pohađajte svaki dan Isusa.

Na koncu primite, premili vjernici, još jednu važnu duhovnu preporuku: pohađajte dnevice predobroga Spasitelja u Presv. Olt. Sakramentu. To je vruća želja Njegova presv. Srca, to je naravna potreba duše svakog osvjedočenog vjernika. I u istinu, nije li se čuditi, da mnoge kršćanske duše, koje se inače pokazuju pobožne i bogoljubne, ne daju dovoljno važnosti čestom pohađanju milog Spasitelja, koji je upravo iz ljubavi prema nama nazočan u presv. Hostiji? Isus je ustanovio ovaj veliki S a k r a m e n a t ljubavi nesamo zato, da se sjedinjuje s nama u čestoj sv. pričesti, nego i zato, da Njegovo svetohranište bude nama sigurno i stalno zaklonište u svim potrebama, duhovnim i vremenitim, kojih toliko imamo na ovome svijetu. Nije li On sam upravio nama topli očinski poziv: »Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti!« Pa to je i jedina zadaća i vruća želja Njegovog preljubežljivog Srca, što kliče: »Naslada je moja biti sa sinovima ljudskim«. Mnogi kršćani ne čuju toga ljubeznog glasa svoga Boga ne prilaze k Njemu, da ga pohode, da u Njega pomoć prose u

svojim duhovnim i vremenitim nevoljama. Kao da ne znadu iz Sv Evandelja, da je bož. Spasitelj, dok je boravio na zemlji, liječio sve bolesti duše i tijela svima onima, koji bi se Njemu živom vjerom i velikim zaufanjem utekli. — A što smo mi tako malodušni te ne polazimo k Isusu, Bogu živomu na našim oltarima, da od njega, božanskog liječnika, oca, prijatelja i savjetnika isprosimo duhovnu i tjelesnu okrepu? Nije li rečeno u Sv. Pismu: »Iz njega je sila izlazila i sve iscjeljivala«? Ta se Isusova sila, predragi, nije iscrpila, ta je sila božanstvena i vječna, pa će i nama pomoći, samo ako k njemu dođemo i zamolimo ga za pomoć.

Oživimo dakle, premili vjernici, vjeru svoju, koja je u ovo doba velikog vjerskog nehajstva malaksala; prihvatimo lijepi običaj svih dobrih kršćana te u svim svojim potrebama duše i

Euharist. kongres: S procesije.

tijela podimo k Isusu u Presv. Sakramentu, i tu ćemo stalno naći pravu utjehu i uspješan lijek za sve svoje nevolje. Tako su vazda postupali svi Božji sveci. Pokušajmo i vidjet ćemo, kako je sladak Gospodin duši, koja Njega traži. Čitamo, kako se je Recamier, glasoviti francuski liječnik prošloga stoljeća istražujući svom mogućom pomnjom bolesti svojih nemoćnika, napokon obraćao Isusu u Presv. Sakramentu i Njemu preporučivao njihove bolesti. A da bi lakše uspio, utekao bi se sv. krunicom Bl. Djevici, Majci Božjoj, da ona zagovori njegove molbe. U ovome radu nikad se nije pokajao.

Po Mariji k Isusu.

Premili vjernici! Upotrebite i vi isti način u svojim potrebama. Podite k Isusu, prikažite mu svoje želje i nevolje posredo-

vanjem Njegove premile Majke. Molite pomoć Majke Božje moleći sv. krunicu pred Svetootajstvom, i osjetit ćete moćni Marijin zagovor. Osjetit ćete ga onako, kako ga mnogi osjetiše u Lurdu. Ondje, u onom Gospinom svetištu, svetootajstveni Isus svojim blagoslovom dijeli obilne milosti. Molite često, po mogućnosti svaki dan sv. krunicu pred svetohraništem još i s tog razloga, što je dobra naša Majka sv. Crkva udijelila potpuni oprost za svaki dio sv. krunice što ga pod običnim uvjetima (to jest iza sv. ispovijedi i pričesti) izmolimo pred Svetotajstvom, bilo ono izloženo na oltaru, bilo sakriveno u svetohraništu.

Budu li vjernici to činili, završuju prečasni biskupi, napredovat će oni i njihove obitelji u ljubavi k Isusu, poštivat će se svetost ženidbe, dobro će se uzgajati djeca, Krist će biti Kralj obitelji, nestajat će kod nas gadne psovke i kletve, i u to im ime oni žele svemu svomu narodu Božji blagoslov i svi ga zajednički blagosivaju.

LURDSKA ČUDESA.

Liječnički je odbor u Lurdu priznao opet više čudesa, od kojih ćemo barem neka navesti. Gospojica **Paulette Margerie** je u 20. godini, umirala je od tuberkulozne meningitis na klinici u Cannesu. 28. srpnja 1929. zatražila je malo vode iz Lurda i kada je uzela od nje u usta par kapi, osjeti, da je nešto duši. Vode nije mogla progutati pa zavapi: »Gospo Lurdska, pomozi mi!« Čim to reče, osjeti odmah olakšanje. U kolovozu 1929. pohodila je Lurd i tu su liječnici našli, da je potpuno ozdravila. Ove su je godine opet pregledali i proglasili je posve zdravom.

Gospojica **M. Chauvin** nije mogla hodati već tri godina, jer je bolovala na Pottovoj bolesti. Njoj je sada 45 godina. Kad joj ne pomogoše ljudski lijekovi, ode u Lurd. 24. kolovoza 1929. osjeti neko poboljšanje za vrijeme procesije. Sutradan se okupa u kupelji, izide i poče hodati bez ikakve teškoće. Liječnici ne nadoše više nikakove bolesti. Sretnica je i ove godine došla u Lurd, da zahvali Majci Božjoj. Tom je zgodom, 22. kolovoza, pregledaše liječnici i utvrdiše, da je njezino zdravlje stalno.

Marija Trolog je lani došla u Lurd iz Lilla s francuskim narodnim hodočašćem. Sada je u 26. godini. Bolovala je od sušice. Ona je 24. kolovoza 1929. čekala pred piscinom, da se okupa, kada dođe na nju red. No nenadano osjeti jaku bol i odmah zatim ozdravi. I za nju su liječnici ove godine rekli, da joj je zdravlje dobro.

Alice Guillaumin iz Valignja je u 18. godini života. Lani je stigla u Lurd skupa s drugim hodočasnicima iz onoga kraja. I ona

je bolovala od sušice, pa više nije mogla ni hodati. Zadnji dan boravka u Lurdu okupa se u kupelji. Već je mogla hodati. Kada se povratila kući, pregleda je njezin liječnik i nađe, da je potpuno ozdravila. Sada su je opet pregledali liječnici i izjavili su, da je posve zdrava.

Gospojica **Leontina Claudel** je u Lurdu također ozdravila. Njoj su sada 23 godine. Premda je mlada, ipak je već godinu dana bila potpuno slijepa. Toliki izvrsni liječnici uzalud su je liječili. Ona je 26. kolovoza ove godine nenadano progledala, kada je izišla iz kupelji u Lurdu. Pred liječnicima je čitala slova od tri milimetra. Poznato je, da se bolesno oko teško i vrlo lagano priučava svijetlu, a Claudel je u času ozdravila. Ipak liječnici ovo ozdravljenje nijesu proglasili čudom, jer kao obično čekaju barem godinu dana, da vide, je li ozdravljenje stalno. **A. Alfirević D. I.**

† DR. JOSIP MARUŠIĆ, BISKUP SENJSKI.

Nakon duge i teške bolesti, proljetos na sam Veliki četvrtak, dan, u koji je Gospodin zaredio prve velike svećenike, sv. apostole, pozvao je on k sebi u vječnost velikoga svećenika, biskupa senjskog i modruškog. Bilo je to upravo u 9 sati ujutru, u vrijeme, kad su zašutjela zvona u spomen muke Isusove.

† Dr. Josip Marušić.

Rodio se pokojni biskup u Praputnjaku u Hrv. Primorju god. 1869. Gimnazijske je nauke svršio na hrvatskoj gimnaziji riječkoj, bogosloviju u Zagrebu, gdje je i ređen za svećenika 1892. Bio je zatim učiteljem vjere u gimnaziji senjskoj pa gospićkoj do 1915. kadno ga je sv. Otac Papa imenovao biskupom.

Drevne su biskupije senjska i modruška imale znamenitih biskupa, koji se istaknuše velikim djelima za svetu vjeru i hrvat-

ski narod. Teška vremena i prerana smrt ne dopustiše pokojnomu biskupu Marušiću da izvede koje od onakvih djela, što življe udaraju u oči. Ipak on po svojim odličnim sposobnostima ide u red znamenitijih biskupa.

Pokojnik je sjao neporočnim svećeničkim životom, osobitim umom i bio je, unatoč bolježljivosti za čitava gotovo života, do kraja žilav u radu. Svršivši s odličnim uspjehom sve svoje nauke postigao je opsežno znanje i rijetku obrazovanost. Ipak mislim, da ne ću pogriješiti, ako ustvrdim, da je u njemu sve drugo nadilazio veliki dar za odgajanje.

U Senju je kao gimnazijski vjeroučitelj bio ujedno nadstojnik u biskupskom konviktu pa je tu duboko zarezao svoj spomen u dušu mladeži. Postupao je sa svakim ozbiljno i blago. Gledao je i najmanje dijete u svijetlu vjere i poštovao ga radi velikih otajstva, kojima je posvećeno. Mnogi đačić, nenavikao da tako postupa s njim profesor ili odgojitelj, našao se u čudu videći, kako taj ozbiljni i učeni gospodin govori s njim ljubezno i jednostavno kao kakav osobito dobri stariji drug. Naravski, mladež ga je uopće cijenila i ljubila više nego druge odgojitelje.

Kažnjavao bi krivce vrlo rijetko i istom onda, kad bi dobro promislio i uvidio, da nema druge pomoći. No onda je kazna bila takva, da ju je nevaljalac dobro upamtio a i drugi su se napunili spasonosnim strahom. Najvolio je, kad je mogao popraviti koga bez kazne. Jednom mu prkosno reče dječak od 15. godina: »Tko može mene prisiliti da ljubim bližnjega?« Kakav bi ga nagli poglavar za takvu riječ možda i izjurio iz kršćanskoga odgojilišta, no ovaj dobri poznavalac mladih srdaca ne reče ni riječi niti odredi kakve kazne, već samo pogleda nezrelo đače pronicavim i samilosnim okom. Znao je dobro, da iz dječaka govori neki nepromišljeni prkos i da nije pokvarena srca. Prvom prilikom protumači đacima u nedjeljnom govoru, kako svaki od nas ima sam sebe siliti, da ljubi bližnjega, jer to hoće Bog. Dječaka je taj fini postupak dirnuo, popravio se, pače kasnije postao svećenikom.

Kreposti, koje su resile pokojnika od prvih dana njegova svećeničkog života, istakle su se na njemu još više, kad je postao biskupom. Ozbiljna blagost i promišljenost u svim pa i najmanjim činima njegovim vazda su ga pratile. Postavši biskupom u zla vremena svjetskog rata ne uzda se u svoje sile već u pomoć Božju, prema riječima sv. Pavla, što ih je uzeo za svoju lozinku: »Sve mogu s Onim, koji me jači.« I radio je, koliko je mogao obilazeći svoje stado, tješeći ga, sokoleći i učeći poslanicama i živom riječi. Skrbeći za svećenstvo otkida sebi od usta, od svojih za biskupsko dostojanstvo neznatnih prihoda — da može ostaviti nešto za svećenički podmladak i druge dobre svrhe.

U srpnju 1929. započe posljednja mu teška bolest. Liječnici navijestiše, da će ljuto patiti posljednjih mjeseci pred smrt. Sve to podnese on vazda pri svijesti, s ustrpljivošću, koja je zadivlja-

vala. Više dana prije smrti primi pobožno sv. sakramente i oprosti se sa svećenstvom. I ode u dane muke Gospodnje navršivši istom 61. godinu, ostavljajući svome stadu primjer čista, savjesna, radina života i svetačke strpljivosti u podnošenju boli i primanju smrti. Gospodin mu dao naselje u kraju živih, a staromu našem Senju i biskupijama senjskoj i modruškoj pastira, koji će moći da neustrašivo vojuje u bojevima Gospodnjim za sv. Crkvu i svoj narod. **P.**

DUŠNI DAN.

Kako se raduju djeca u obitelji ili u kakvom zavodu badnjoj večeri i njezinim darovima! Kako se sjaju od radosti oči mališima, kad ugledaju pod božićnim drvcem darove, koje im pripravila dobra majka ili kakva dobrotvorna duša! Teško će se kada djeca osjećati sretnija, ali isto će tako teško kada biti nesretnije dijete, koje ovom zgodom ništa ne dobije, koje u općem veselju nema radi čega da se raduje, jer je siromašno, jer nema nikoga, tko ga ljubi i pomisli na nj ovaj dan. Ovakvomu je djetetu veselje njegovih drugova prava muka.

Ovako siromašne djece ima i sv. Crkva u čistilištu i spominje ih se na Dušni dan. Ne može se izreći radost, s kojom duše u čistilištu čekaju taj svoj dan. Ovu čežnju njihovu povećava blagdan Svih svetih. S kakvim čuvstvima upiru one svoje poglede iz mjesta muka prema sjaju nebeskoga dvora, gdje se pozna samo radost!

Ali eto i za njih otkupa. Sa zvonjavom uoči dušnog dana otvaraju se čistilišna vrata, na koja ulaze čete svijetlih anđela noseći svojim štićenicima nesamo pozdrave i suze, već i bogate darove, što ih šalju njihovi mili sa zemlje. Kolike radosti! Sa svih strana čuju se pitanja: Od koga je ova molitva, ovo dobro djelo, ova sv. Misa?

Kolike radosti za dušu istom onda, ako je dar tako velik, da odmah isplati sve dugove te odmah sa svojim anđelom čuvarom pođe u zagrljaj nebeskog Oca! I zaista nebrojene su duše, koje ovoga dana zauvijek ostavljaju muke čistilišne.

Ali kako mora biti duši, koja čitav ovaj dan čeka na pomoć, no uzalud! Koliko je puta pogledala prema čistilišnim vratima, ne će li se na njima pokazati njezin anđeo čuvar noseći dar od oca, majke, braće, sestara, djece. Ali anđeo nije došao. Njezini su mili uresili grob, tvrdi kamen, ali na muke u čistilištu nisu mislili niti su se molili, ni milostinje dali, niti koje žrtvice prinijeli, niti koju Misu prikazali. Zar ovakvoj duši dan radosti njezinih drugarica ne će još više oteščati i onako teških muka? Kako je bijedna i žalosna takva duša!

Molim te stoga, dobri čitatelju, daj bar ti na Dušni dan učini što više za duše u čistilištu. Sjeti se napose onih, kojih se ne će nitko sjetiti. One će ti biti za to svu vječnost zahvalne, a Spasitelj će ti reći na sudnji dan: »Bio sam u zatvoru, a ti si me oslobodio.« † **A. Puntigam D. I.**

PRESVETOMU SRCU ISUSOVU.

Božansko Srce otkri mi,
Da ljubav silna tajna je:
Ko svemoć ona čovjeku
Za rad i patnju podaje.
Zvat blaženom ću svoju kob,
Iskopa li mi ljubav grob.

Čim ljubav me je svladala,
Životu kraj je, pomislih,
Tad ona srce slabo mi
Života vodom napoji,
Što crpla je iz ranjenog
Božanskog Srca Spasa mog.

Svim, osim čistoj ljubavi,
Zakratila bih slavu tu,
Sad ponosim se tim, što njoj
Ja dajem krunu pobjednu,
Jer tako oštar mač joj bi,
Da srce moje porazi.

Svoj udes ja blagosivam
Rad tih milina nenadnih;
Ja ljubeć htjedoh loviti
Pa sama tad se ulovih
U mrežu Pobjednika svog,
Za vazda kralja srca mog.

Sa plamom čiste ljubavi
Svom kraju brže ja ću doć,
Jer ona bijedne Šulamke
Sve tjera, tjera dan i noć
I strašnije ih satire
Od smrtne muke najgore.

Svojina Srca Božjeg sam,
Pa nek i stoput zato mrem;
U nj zapisano ime mi.
Da ljubiti ga uzmognem,
Ja podnosim i pregaram,
Užitka drugog ne trebam.

Sv. Margareta Marija.

ODUČIO SE KLETVE.

Poznam jednog čovjeka, koji nastoji držati sve zapovijedi sv. Crkve i daje dobar primjer svojim vladanjem. Dok je bio mladi, naučio se negdje psovci. Dijete poprimilo taj običaj, pa se po selu dičilo svojom kletvom. Kad su stariji korili dijete, ono je odgovaralo: »K a d m o j o t a c k u n e, z a š t o n e b i h i j a?« Kad je to otac dočuo, duboko se zasrami i ostavi zavazda kletvu.

Kad bi kletvaš samo malo računao, onda bi vidio pred sobom ogromni broj uvreda Božjih, sablazni malenih i brdo prokletstva, koje slaže na dušu svoju i dom svoj. Č o v j e k, k o j i k u n e, s l a ž e z l o n a k u p, i k a z n a n e ć e o s t a v i t i n j e g a i n j e g o v e k u ć e. **Leopold Rusan.**

Poruke iz Uprave. Godina 1930. već se približuje kraju, a neki pretplatnici još nisu udovoljili svojoj dužnosti ni za god. 1929. Stoga se umoljavaju, da što prije pošalju pretplatu, kojom su zaostali i za ovu tekuću godinu, jer će im se list inače obustaviti. Poslužite se našom pošt. uplatnicom, koju smo Vam svojedobno poslali. Uprava Glasnika Srca Isusova — Zagreb I. p. p. 147.

ZLATNA JABUKA.

Nema davno, ugledala je svijetlo knjiga tako lijepa i tako važna i znamenita, da mi srcu nema mira, dok dragim Glasnikovim prijateljima dvije, tri o njoj ne progovorim. Knjizi je suhi natpis »Rimski misal«. Na prvi pogled ništa osobito, a gdjekoji će čitatelj reći: »Ja i ne razumim, šta bi to bilo: Rimski misal.« Evo da s nekoliko riječi protumačim, šta je to »Rimski misal«, i koja od njega korist.

»Misal« je porijeklom riječ latinska: potječe od riječi **Missa** te znači »misna knjiga«. Dakle »Rimski misal« isto je kao »Rimska misna knjiga«. Misnu knjigu svak vidi na oltaru, kad svećenik služi svetu Misu. Iz nje misnik čita i moli, čas potiho, čas glasno. Na oltaru je misna knjiga velika, golema, no za porabu vjernika postoje od davnine male misne knjige, čak tako malene, da ih možeš turiti u džep ili metnuti u »tašnu« (žensku torbicu). Evo takovu malenu misnu knjigu dali su nama Hrvatima kao zlatnu jabuku dva zaslužna za katoličku stvar muža: profesor bogoslovije dr. D. K n i e w a l d, koji ju je s latinskoga u hrvatski jezik pretočio, i dr. S. M a r k u l i n, koji je pomagao, da se tiskala, jer je tiskanje ovakve knjige skupa stvar. Prije negoli pokažem, da je »Rimski misal« zlata vrijedan, treba da protumačim, što znači ono »rimski«? Sveta se Misa služi na raznim obredima. Eno naša braća grko-katolici (sjedinjeni) služe svetu Misu po grčkom obredu, a na staroslavenskom jeziku, Sirci, Armenci, Kopti služe ju svaki na svom obredu. Mi Hrvati s Poljacima, Česima, Slovacima, Nijemcima, Francuzima, Talijanima, Ircima, Španjolcima i t. d. služimo svetu Misu po **rimskom** obredu, to jest, onako, kako se od davnine služi u Rimu, srcu i središtu kršćanstva, i u drugim krajevima katoličkoga Zapada i svuda, gdje vlada u bogoslužju »rimski obred.«

Sad da vam reknem, dragi čitatelji, koju veliku i silnu korist možemo imati od »Rimskog misala.« Svaki katolik zna, da je sveta Misa ono predragocjeno blago, što ga je božanski Spasitelj dao Crkvi na posljednjoj Večeri, kad je naredio nekrvnu Žrtvu Novoga Zavjeta: »Ovo činite na moju uspomenu«. Ta presveta Žrtva jedna je ista s onom Žrtvom, što ju je Isus prinio za otkup čovječanstva na gori Kalvariji. **Sveta je Misa dakle nepresušivo vrelo božanskoga života, izvor svih milosti, vrutak oproštenja i spasenja vječnoga.** U svetoj nas Misi Isus izmiruje s uvriježenim Bogom, u svetoj Misi Isus s nama iskazuje Trojedinome Bogu neizmjernu čast i slavu, u svetoj Misi On nas zagovara i za nas se moli Ocu nebeskomu uzdasima neiskazanim. Sad je jasno, da **nije sve jedno, kako se pribiva svetoj Misi; nije sve jedno, što se moli kod svete Mise.** Ne govorim ja sad o onima, koji dodu na Misu, ali ne znaju šta bi tamo radili, nego stoje pod korom ili se naslone na zid pa bulje okolo. Ja govorim o pobožnim katolicima, koji se na svetoj Misi **mole.** Ovakvima evo velim ono, što je znao ponavljati papa Pijo Deseti — **treba moliti Misu, a ne moliti na Misi.** Znate li, što to znači »moliti Misu«? To znači: moliti ono, što moli svećenik, kad služi svetu misnu Žrtvu. A to su molitve prekrasne, ponajviše posvećene drevnom starinom, mnogo ih je stoljeća kršćanskih molilo; sam ih je Duh Sveti Crkvi udahnuo. Nema od njih ljepših molitava. A glavno je — dok čovjek moli molitve misne knjige, on se združuje sa svećenikom Božjim u činu žrtvovanja i tako pribiva svetoj Misi na najbolji način.

Još treba držati na umu ovo: najveći dio molitava svete Mise, kako je moli svećenik po naredbi svete Matere Crkve, ne mijenja se, nego ostaje u svakoj Misi isti. Taj nepromjenljivi dio Mise nalazi se u mnogim molitvenicima. Ali ima dijelova u Misi, koji se mijenjaju na pr. na blagdane i svetkovine. Druga je »Misa« na Božić, druga na Tijelovo, druga u korizmi, druga u adventu, na kvatre, na dane Svetaca Božjih, pa i na dane Svetaca nije uvijek posve ista Misa, nego se umeću posebni dijelovi u Misu u čast tomu i tomu Svecu ili Svetici.

Sad eto vidite, kako nam dolazi u dobar čas ova na hrvatski jezik prevedena Misna knjiga: njezinom pomoću može **moliti Misu** svak iole obrazovan čovjek, može moliti ono isto, što moli svećenik na oltaru.

Istina, u prvi mah velika većina ne će se snaći, no zato treba zamoliti svećenika za uputu; najbolje tako, da ih se više zajedno složi i zamoli uputu, da ne mora svećenik svakom napose tumačiti.

Još valja paziti na ovo: koji se služe misalom, treba da već kod kuće Misu priprave te pomeću u misal znakove (na pr. svete sličice) tamo, gdje treba: inače bi se događalo, da pod svetom Misom neprestano listaju i druge vjernike u bogoljubnosti smetaju.

Cijena je knjizi na prvi pogled velika, no zapravo nije, jer knjiga ima preko hiljadu stranica, a opet nije debela, jer je papir vrlo tanak. Naručuje se za cijenu 53 dinara (bez poštarine 50 dinara) na adresi: Dr. S. Markulin, Kurelčeva ulica 3. Zagreb I Najbolje je naručiti pet ili više primjeraka zajedno, jer onda zapada primjerak samo 42 dinara (bez poštarine 40 dinara).

Miroslav Vanino D. I.

NE BACAJ SVOJIH DRAGULJA!

Jedna perzijska priča veli:

— U Perziji išao putnik obalom morskom i slučajno naišao na punu vrećicu. Otvori je, da vidi što je unutra. Mislio je, da su to obični kamenčići, pa nije mnogo do njih držao. Na vodi plivali labudovi. Putnik uzimao iz vrećice kamenčić za kamenčićem te se nabacivao na labudove, dok nije napokon ispraznio vrečicc. Nju nije htio baciti već je ponio kući i dao je svome djetetu, da se njom zabavlja. I dok se dijete zabavljalo, nađe u vrećici još jedan kamenčić, što je slučajno u njoj ostao. Otac uzme kamenčić, primakne ga vatri i opazi, da je to skupocjen dragulj. Ah kako mu zao bilo, što je tolike dragulje pobacao u more! Ali koja mu korist sada od žalosti i kajanja! Dragulji su na dnu mora. Do njih ne će više nikada doći.

I svaki dan našega života može biti za nas pravi dragulj, samo ako hoćemo. Dragulj je onda, ako smo u milosti Božjoj, pa sva svoja djela, pobožna i nepobožna, prikažemo presv. Srcu Isusovu. Sve su to dragulji, koji će nas svojim sjajem razveseljivati kroz svu vječnost. Ali ako nismo u milosti Božjoj ili ne ćemo da svojih djela prikažemo na čast i slavu Presv. Srca, slični smo onom putniku, koji je skupocjene dragulje pobacao u more. **F. M.**

MLADI RUSKI BESKUĆNICI.

Stotinama hiljada ruskih mališana ne će ni ove zime kao ni mnogih drugih biti lijepo, nego slabo, vrlo slabo — o č a j n o. Ne će im biti lijepo, jer ne će imati tople peći, ni ugodne sobice; bit će im slabo, jer ne će imati majčinog krila, da se na njem ugriju, ni očevog zagrljaja da se u njem ohrabre; bit će im očajno, jer ne će imati gotovo nikoga, koji bi imao tople riječi za njihovu tugu, samilosnog osjećaja za njihovu bijedu. Ta oni su bez krova i ognjišta, njih zovu — z a p u š t e n o m d j e c o m.

Bez kuće i kućišta.

Svima strancima — a i samim stanovnicima sovjetske Rusije — zapinje oko o jedno užasno zlo, koje je sa sobom donio bolj-

ševički prevrat. Stotine, hiljade, pa napokon i milijuni nedorasle dječice lutaju po velegradskim ulicama, veru se po lokomotivama i vagonima, zavlači se u prazne mašinske kotlove, da tu prenoće; udruženi u razbojničke bande obilaze po zaselcima i predgrađima, da otimačinom i prevarom prehrane svoja krŽljava i svakojakim bolestima iscijeđena tjelesa. Ljeti su raštrkani po svim mjestima i gradovima prostrane Rusije, zimi se poput ptica selica zaklanjaju u južnije krajeve, da tako bar neki izbjegnu neumoljivoj studeni.

Da cijenjeni čitalac sâm što bolje upozna svu zbilju toga zla, iznijet ću svjedočanstva samih boljševičkih pisaca. Tako ne će biti nikakve bojazni, da će štogod biti previše crno prikazano.

Boljševička rak - rana.

»Zapuštena djeca, to je naša najužasnija rana« priznaju sami boljševički časopisi.

Da čujemo najprije, što jedan od takvih »zapuštenih« piše o svom bijednom životu: »Bilo nas je 30 na putu... Ljeti smo spavali pod vedrim nebom, a zimi u starim vagonima. Odmah izjutra bi stariji natovarili na se vreće i napunili ih kojekakvim stvarima, koje bi zatim preprodavali... Mladi bi iza dolaska vlaka Minsk - Harkov odmah pošli u vagone i pokupili sve što je iza putnika ostalo: mrvice kruha, komadiće mesa i otpatke jabuka. Katkada bi koji putnik u žurbi zaboravio svoj kovčeg. Par časaka kasnije kovčega bi već nestalo. Noću se slavilo, igralo se na karte, opijalo rakijom, omamljivalo kokajinom. Tako je bilo cijelu noć. Istom pred zoru sve se primirilo i pozaspalo. Evo to je bio moj život«, zaključuje mladi beskućnik.

Mladi Kostja Riabcev opisuje svoj dodir sa »zapuštenima«:

»Pošao sam s Vankom Pjetuhovim u pohode zapuštenoj djeci... Dođosmo u neke podzemne ruševine. Isprva nam htjedoše da zapriječe ulaz; napokon nam uspije da se probijemo u to beskrajno podzemlje, u kojem je bilo jednako hladno kao i napolju. Tu i tamo plamsaju male vatre brižno sakrivene iza starih cunja, da ih se ne bi zapazilo s ulice... Sva su djeca odjevena u otrcane dronjke i unatoč jakoj studeni zaudaraju poput neočišćenih zahoda...

Vanka im je pripovijedao neku glupu priču; oni ga pažljivo slušahu i na koncu nam ponudiše rakije. Vanka je malo okusio; ja sam odbio. Zatim se dadoše na karte...

Kad smo izašli, Vanka mi je pripovijedao, čim se ta djeca bave u tom podzemlju i kako se prehranjuju — krađom.«

U Pravdi, velikim moskovskim novinama, od 26. I. 1926. opisuje žena tadašnjeg predsjednika vlade Kaljinina svoj pohod k jednoj grupi zapuštene djece u Moskvi:

»Došavši u blizinu, iz koje sam mogla razlikovati predmete, opazih ogromni crni kotao, jedan od onih kotlova, u kojima se

kuha asfalt... U kotlu je boravilo 38 stavnonika. Osmero njih je još imalo žive roditelje... Četrnaestero ih bilo bez oca i majke. Odakle su? »Iz daleka, odgovaraju djeca. Naš put vodi od Taškenta (u Aziji) do Moskve pa Sebastopola i natrag.« Desetero drugih su napola siročad. Njihov otac, ili njihova mati živi u kakvom udaljenom selu — no gdje? jadni mališani nemaju o tom ni pojma. Čovjek bi pače rekao, da su posve zaboravili na selo i život u selu, iz kojeg su potekli... Djeca žive od krađe. No ne kradu svi; oni koji ne kradu, imaju tu službu, da potraže, gdje bi se moglo što ukrasti...«

Dodajmo još samo ono, što ruska spisateljica Vera Inber veli o toj zapuštenoj djeci u svojoj knjizi »Poput Skakavaca«:

»Preko dana možete ih vidjeti na moskovskim ulicâma. Gledate ih, kako sjede na rubu pločnika i prodaju šibice ili kako provlače svoje glave iz kotlova za asfalt poput mladih psića u košari. Kupaju se u lokvama, što ih je ostavila kiša, puše otpatke cigareta, igraju se na karte. Rijetko ih čovjek vidi da jedu. To su u glavnom stvari, što se mogu izvana zamijetiti. No ima mnogo toga, što je sakriveno našim očima: kradu, omamljuju se kokajinom, piju špirit, a pače i ubijaju...

Bijedna mladež u Rusiji.

Noću ih nestaje. Idu na stanice, da se zaklone u praznim vagonima. Tamo se ta izgladnjela i sifilisom izmoždena djeca nagomilavaju jedna na drugu i tako se griju...«

Odakle to zlo?

Gornjih par svjedočanstava nam dovoljno dokazuje svu užasnu zbilju boljševičke rak - rane; valja samo još odgovoriti, koji je uzrok.

Uzrok je donekle rat, koji je rastavio mnogu obitelj rastavivši oca od majke, majku od djece, osobito u osvojenim krajevima. Drugi je uzrok strašna glad od g. 1921.—1923., kad je pomrlo više milijuna Rusa. Tako je mnogo dijete ostalo bez roditelja. No glavni uzrok je u samom boljševizmu, koji je svojim pokvarenim naukama posve rastrovao svaki obiteljski život. Komunizam je ukinuo staru,

crkvenu ženidbu, u kojoj po Božjoj volji muž ženi i žena mužu ostaje vjerna do smrti i u kojoj je prema Isusovoj odredbi odgoj djece roditeljima glavna briga.

Mjesto toga uveo je komunizam t. zv. slobodnu ženidbu, koja se obavlja pred civilnom vlašću a može se razvrći, kadgod se jednom od bračnih drugova prohtjedne.

Dakako da se takve ženidbe ne sklapaju radi djece, nego samo da se udovolji neobuzdanim strastima. Djeca su u tom slučaju samo nesnosan teret i stoga se ona kod rastavâ — koje su u boljševika vrlo česte — u mnogo slučajeva jednostavno bace na ulicu. I tako nastaju čete zapuštenih mališana.

Osim toga je boljševička vlada djecu proglasila svojinom države, pa se mnogi roditelji uopće ni ne brinu za odgoj svoje djece.

Broj tih zapuštenih je užasno velik: g. 1921. bilo ih je šest milijuna; g. 1922. sedam milijuna; g. 1923. devet milijuna; njihov se broj iza toga prilično smanjio, no i dan danas ih ima više stotina hiljada diljem čitave Rusije.

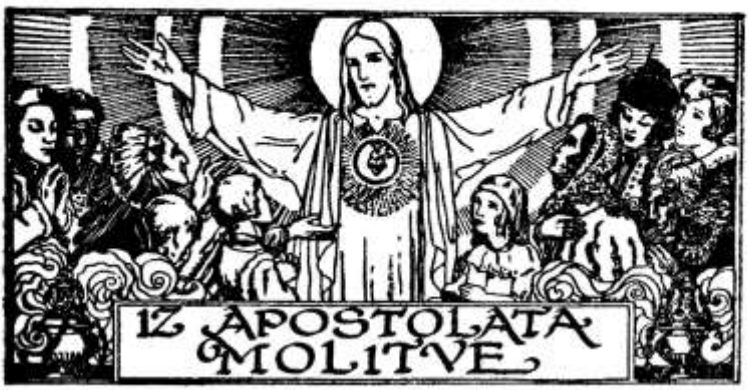
Boljševici su za tu djecu otvorili posebna sirotišta. Ali ponajprije tih je sirotišta vrlo malo, a drugo: neredje u njima upravo užasan. Evo što o njima veli jedan očevidac: »Čim smo otvorili vrata sirotišta, bili smo iznenađeni blatom i smradom, koji je vladao u cijelom zavodu, te vikom i tučnjavom igrača na karte. Čovjek treba da metne masku na lice, ako hoće da uđe u zajedničku sobu; upravo je nakrcana ljudskim bićima, a iz nje zaudara kao od strvine, koja se raspada...« Tako se eto boljševici brinu za one jadnike bez kuće i kućišta.

* * *

Boljševizam je dakle raskopao kršćansku obitelj, najsurovijim načinom pogazio sveti i vječni ženidbeni vez i stoga unesrećio cijelo jedno pokoljenje. Iz toga neka naši oci i majke, naša odraslija mladež zaključi, što ima da sudi o onim ljudima i časopisima, koji bilo u uvijenom bilo otvorenom obliku propovijedaju »slobodnu ljubav« i »civilnu ženidbu«.

Neka ih užasna ruska nesreća pouči da čuvaju svetost i nerazrešivost kršćanske ženidbe; da paze na uzgoj svojeg potomstva. Jadi mladih ruskih beskućnika neka ih potaknu, da se u svojim obiteljskim molitvama sjete onih, koji poput divljih čopora lutaju od nemila do nedraga po beskrajnim stepama unesrećene Rusije... **Stj. Tomislav Poglajen D. I.**

Utjeha srcu bolnom. Priredio O. Josip Vrbanek D. I. Zgodna ova knjižica namijenjena je članovima »Apostolstva molitve« i »Počasne straže« te svima, koji hoće da klanjanjem dadu Spasitelju naknadu za nanesene uvrede.

MLADIĆI! NEŠTO ZA VAS!

Vi se toliko puta tužite, da za vas nitko ne mari. Poslije škole pošalju vas do 18. g. na pašu, onda vam dadu kosu, motiku i bat u ruke, dok to opet puška ne zamijeni. Dok za djevojku ima svako mili pogled, vas da se samo goni i gura. A vi onda iz svog zakutka dakako da mrko gledate na svijet.

Katkada imate i pravo. Ali da nemate uvijek, eto vam dokaza. Pogledajte ovu sliku crkve Majke Božje na Vinagori. Čini se ko tvrđava. Pa i jest. Ove 2 kule jesu dvije kapele; iza njih je naokolo crkve lijep prostor zaokružen zidanim i natkrivenim hodnikom sa 40 stupova. U sredini, na živoj pećini, stoji čvrsto već 300 godina lijepa crkva Pomoćnice Kršćana. Iza crkve je visok, zidan župni dvor, kojemu se iz crkve ulazi ravno u drugi kat. Sve skupa je to na čarobnom brežuljku, s kojega se vidi cijelo Zagorje.

Eto ovamo zatvorilo se drage volje 30 mladića na tri dana i 4 noći, od 6. rujna uvečer do 10. ujutro. Pa što će raditi? Najprije: 8 sati ne će raditi, nego će od 9 uvečer do 5 ujutro spavati na čistoj, lijepo pokrivenoj slami u 2 sobe župnog dvora i u sjeniku. — E, to bih i ja! — A bi li ti i onako brzo odskočio, kako su oni, kad ih je drug zvoncem probudio? To ti se brže bolje pralo i redilo, ko da će na Tijelovsku procesiju. U 5 i ½ eto ih pred Gospom u crkvi na jutarnjoj molitvi, a zatim zaronili čitav sat u razmatranje. Malo zatim slijedila je sv. Misa, pa onda zajutrak u velikoj sobi župnog dvora. Kroz dan se još izmijenila 3 razmatranja, 4 razne pobožnosti u crkvi, 3 vježbe u sobi, sa odmorom oko crkve, dobrim objedom, večerom i užinom te savjetovanjem sa svećenikom. — A šta se to govorilo? Ništa. Punih 85 sati šutilo je tih 30 mladića ko zaliveno. Tek za silu i potiho zatražio bi što drug od druga. — Pa da znamo barem, o

čemu su razmišljali? Čut ćeš, kad ćeš i sam tako što obavljati. Sada ti mogu tek to reći, da su za svih 16 razmatranja tek trojica po koji časak zadrijemala, a dvojica su nekako ispod oka pogledala. — Pa što su ipak postigli u tom svom zatvoru? To bi ti mogli pripovijedati njihovi anđeli, koji su im gledali duše očišćene općenitom ispovijedi od cijeloga života i pratili ih zadnji dan nebeskoj gozbi. Mogli bi pripovijedati njihovi roditelji i znanci, koji su im gledali poslije u radosna i puno milija lica, slušali lijepe razgovore mjesto nevaljalih, očutjeli njihovu topliju ljubav i marljiviji rad. A provalilo je nešto i iz njihovih sreće punih srdaca, kada su na rastanku kazivali: »To su dani — ko nikad u životu!« »Tu smo bili zbilja blizu neba«. »Sad počinje drugi dio mog života«. »O kad bismo mogli što skorije opet!«

Župna i hodočasnička crkva B. D. Marije od Pohoda u Vinagori.

A tko se to zauzeo za te mladiće? Njihov prijatelj, dobar župnik veleč. I. Vukina. Kad smo u svibnju okupili »Križare«, predloži, da bi im održali duhovne vježbe. U Zagreb će teško svi, a gore bi ih on sam smjestio; uz malu odštetu — 40 dinara za sva tri dana — pripremile bi gospodice sestre njegove hranu, a dobri župljani i djevojke kongreganistice bi pomagale. I bilo je tako. Dobru volju jednih i drugih Gospodim Bog je blagoslovio. I tako se održao prvi tečaj zatvorenih duhovnih vježba za mladiće pod okriljem Majke Božje Vinagorske.

Uvjeren sam da ima još mnogo takovih prijatelja hrvatskih mladića, samo nemaju ovako sretne prilike ili im nije palo na pamet. Eto, što se možda ne može kod kuće, moći će se od sada u Domu za duhovne vježbe u Zagrebu na Jor-

danovcu. Tamo čeka 40 soba da primi svaka po jednoga tražitelja istine, duševnog mira i ljubavi Božje. Kako je na Vrhovcu br. 43. takav Dom već od svibnja za ženske, tako je eto u listopadu otvoren ovdje Dom za muške. Uz mali trošak od 100 dinara mogu muževi i mladići svakog staleža za sebe, da ovdje otpočinu, odmore živce, okrijepe dušu, oplemene srce, dignu se Bogu bliže.

J. Vrbanek D. I., voda duh. vježba.

I UDATE MOGU NA DUHOVNE VJEŽBE.

»A kad ćemo mi doći na red?« pitaju mnoge udate žene sa sela. Imaju i one svojih teškoća, koje treba dobro pred Bogom u tišini promisliti. Čarobne slike o ženidbi, što su ih imale kao djevojke, izblijedile su. »Da sam znala, što sad znam, nikad se ne bih bila udavala« — vele mnoge razočarane. A ipak treba jaram nositi »do svoje ili njegove smrti.« »Gospodine, Gospodine! Tko će izdržati?« Ps. 129, 3. Onaj i ona, koji dobro obave zatvorene duhovne vježbe. Zato im i čezne duša za njima, jer ih Bog zove u oporavilište, koje im je priredio.

Druge su pune sreće gledajući dobrog muža i dragu dječicu oko sebe pa misle: Bog mi je to blago dao, a da li ga dobro upotrebljujem? Je li moja ruka dosta jaka, da sve to najboljim putem vodim? Kako ću u današnjim teškim prilikama očuvati djeci poštenje i budućnost?

Ova i slična pitanja, pa i pitanja ženidbenoga života, najbolje se rješavaju u duhovnim vježbama. Zato će rado pohititi u Dom na Vrhovac u Zagrebu mnoge žene i majke na svoje tečajeve.

Tečajevi se drže od prvog označenog dana uvečer 6 sati do zadnjeg označenog dana ujutro 8 sati. U jedamput može činiti duh. vježbe 40 osoba. Prijavi li se barem 10 osoba tečaj se drži, inače se otkazuje. Uime odštete za stan i hranu plaća svaka učesnica 120 dinara. Prijaviti se valja barem 8 dana prije početka dotičnog tečaja. Prijave prima i obavijesti rado daje Uprava Doma Vrhovac 43. Zagreb.

MOLITVE NA KONCU SV. MISE NAMIJENJENE SU ZA RUSIJU.

Već je iskustvo pokazalo, kako se neprijatelji Božji u Rusiji boje molitve. Stoga je sv. Otac Papa odredio u svojoj očinskoj brizi, da se one molitve, što ih svećenik moli na koncu svake tihe Mise, namijene za bijedni narod ruski, koji jauče u okovima bezbožnih boljševika. Odazovimo se svi pozivu sv. Oca, pa ove molitve izmolimo sa što većom usrdnošću i pobožnošću.

PUČKE MISIJE U TABORSKOM.

Pučke misije u Taborskom! Punih sedam dana je narod župe taborske živio u nekom čudnom, rekao bih teškom raspoloženju, koje se je malo po malo pretvaralo u blaženstvo. Punih sedam dana stavljali su misijonari Isusovci oci Ilija Gavrić i Božidar Šantić blagi melem na duševne rane ovdašnjeg naroda upravljali pogled njegov prema vječnoj domovini, u koju se dolazi samo kroz ljuto kreševo sa sotonom i njegovim pristašama. Nisi znao, da li bi od velike sreće plakao ili bi pjesmom i molitvom veličao Onoga, koji nam posla svoje apostole. Pa onda ona krasna procesija! Zvona zvone, pjesme se razliježu. Eno oni sprijeda oduševljeno veličaju nebesku Kraljicu s omiljelom pjesmom »Rajska Djevo«, u sredini slušaš gromku pjesmu »Do nebesa nek se ori«; iza njih čuješ pobožne zazive krunice Pres Srca: Isuse blaga i ponizna Srca! — Slatko Srce Marijino! Cijela župa veliča Gospodina lijepo, skladno. Svećenik nosi Presveti Olt. Sakramenat, prate ga uz ostalo svećenstvo i dva misijonara. Ne znaš, da li po zemlji hodaš, osjećaš nekako kao da si na krilima, koja te nose natrag u hram Božji.

Kad dođosmo u crkvu, pope se na propovjedaonicu o. Ilija Gavrić. Pokraj njega raspelo. Crkva dupkom puna, oko crkve sva sila svijeta. Ma da je velika stiska, ipak se narod ponaša uzorno, jedan drugomu se po mogućnosti uklanja, ljubav ih spaja a strahopočitanje se na svačijem licu odrazuje.

Pomislih tada: Nikada ratova ni kuge ni glada, kada, bi cio svijet bio proniknut kršćanskim načelima naše svete rimokatoličke vjere! Nasta tišina. Časni misijonar počima s obnovom krsnog zavjeta. Narod govori za njim. Zatim daje papinski blagoslov. Učinilo nam se tada, da te spasonosne riječi ne govori naš omiljeli Isusovac o. Ilija, već sam Bog. Nastalo je grčevito jecanje po cijeloj crkvi, a ti jecaji kao da govore: »Gospodine, predajemo se zauvijek tebi i samo tebi ćemo služiti!« — »Amen, amen«, odgovara i ono nijemo kamenje, koje je s nama proplakalo.

Sad mi bijaše posve jasno, zašto sotona i njegovi prijatelji mrze misijonare. Ta oni su im najopasniji neprijatelji.

A što su ova dva ugodnika Božja uradila kroz ovih sedam dana? Gledali smo ih kako skromno uzlaze i silaze s propovjedaonice, a na licima odsijeva neka zabrinutost kao da vele: »Bože! nijesam li propustio štogod i time smanjio slavu Tvoju? Da li je slušatelstvo shvatilo moje razlaganje i da li im se je u dušu ucijepilo?«

Razlagali su i dokazivali vjerske istine skroz jednostavno i prema narodu shvatljivo. Kod svake propovijedi opažala se velika ljubav propovjednika, kojom je nastojao da digne duše do nebeskih visina. Uspjeh bio prekrasan, sv. sakramentima pristu-

pali i oni, koji se nisu ispovijedali 10, 20, 30 dapače i 40 godina. Na jednu riječ oca Ilije osnovano je Društvo djevojačko Presv. Srca Isusova, u kojem su gotovo sve djevojke župe, i društvo Križara, u kojem su opet gotovo svi mladići. Misijonari su na koncu mogli mirne duše reći: »Hvala Ti i slava, nebeski Kralju, na blagoslovu, kojim si pratio ovaj naš naporni rad!

Zakazano vrijeme večernjice moralo se promijeniti, jer je narod želio svoje miljenike otpratiti do stanice Hum. Pružila se nepregledna povorka od Taborskog prema Humu, u sredini te povorke voze se naši oci spokojni hvaleć Bogu nad uspjehom praćeni s pjesmom: »Isuse blaga i ponizna srca«. Na rastanku uime župljana taborskih zahvalio se rav. učit. u m. Martin Jurić pred brojnim mnoštvom naroda, dok je glazba Hrvat učinila svoju dužnost. Okićeni cvijećem krenuše naši oci, a suze radosnice pratile su ih daleko, daleko s molbom da nas i u buduće ne zaborave. **Martin Jurić** rav. učitelj u m.

ZAHVALNICE

PRESV. SRCE NE ZABORAVLJA SVOJIH.

Amerika. Ima već tri godine, otkako sam stigla iz Splita u Ameriku. Morala sam proći kroz mnogo neprilika, ali sam još kao djevojka sve svoje pouzdanje stavljala u Presv. Srce Isusovo i marljivo čitala Glasnik. Bila sam sirota bez oca i majke. Po ljudsku govoreći nisam se mogla nadati dobroj budućnosti. Međutim uvijek sam bila vesela, jer sam znala, da me Isus ne će zaboraviti. Vjenčala sam se u svom kraju s jednim Amerikancem, koga nisam ni dobro poznavala. Bojala sam se toga koraka, ali sam sve izručila Isusu. Sretno sam sa svojim mužem stigla u Ameriku. Sada imam već tri sinčića. Jedina mi je želja, da ih dobro odgojim. Svi su me sažaljivali, kad sam rodila dvojke. No ja držim djecu za dar Božji. Presv. Srce dosad me pomagalo pa me ne će ni ubuduće zaboraviti. **D. P.**

GDJE NE MOGU LJUDI, MOŽE ISUS.

Hrvatska. Bila sam vrlo bolesna na srcu. Bolovala sam godinu dana. Išla sam k više liječnika. Silan sam novac trošila na liječenje. Srećom pružila mi dobra ruka Glasnik. Čitala sam u zahvalnicama, kako je Presv. Srce mnoge izliječilo, pa mu se i ja počeh moliti. I Presv. Srce uslišalo me te sam prilično ozdravila. Stoga s dubokom zahvalnošću kličem: Hvala i slava budi Presv. Srcu Isusovu! **S. C.**

SPAŠENA IZ VATRE.

Slavonija. Na dan Djevice Škapularske čistila sam sobu. Nesrećom zapalila se u sobi velika količina benzina. Potrčah k prozoru, ali nisam smjela skočiti, jer sam bila u drugom katu. Preporučila sam se Presv. Srcu i svojim osobitim zaštitnicima. Upravo sam čudom spašena, dok je sve oko mene gorjelo. I sami su prozori od vrućine popucali. Svi su držali, da sam izgorjela. Hvala Presv. Srcu na ovoj milosti. **M. B.**

NEBESKI LIJEČNIK.

Slavonija. Otac mi je bolovao od teške želučane bolesti. Nada u liječničku pomoć bila je izgubljena. Pun pouzdanja utekoh se za pomoć Presv. Srcu Isusovu. Kroz cijelu korizmu molio sam svaki dan krunicu Presv. Ranama Isusovim. Od samoga Uskrsa dalje otac više ne osjeća rečene bolesti.
Lj. Č.

JOŠ ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Benoit KK Za milosti dar dol. 2.— **Beograd** KM U tjeskobi došla mi po zagovoru nebeske Majke brza pomoć. — VV Za milosti dar D. 10. — JC Za pomoć dar D. 15. — **Bregi Posavski** AA Oslobođena od teške nezgode, dar D. 10. — **Brownsville** AV Ozdravila od teške bolesti i vratila se na pravi put, dar dol. 2.— **Budinjak** AH Za ozdravljenje dar D. 25. — **Cerić** ZD Za sretan uspjeh u školi dar D. 25. — **Cernik** VT Našla ukradenu stvar, dar D. 5. — **Chicago** EG Presv. Srce usrećilo je kao ženu i majku. — **Cleveland** TA Za ozdravljenje dar dol. 3.— **Dabar** MV Za primljene milosti. — **Delnice** JŽ Za milosti dar D. 50. — **Donji Humac** JM Ozdravili sinovi, dar D. 10. — **Đakovo** MŠ Pomožena u nevolji. — JZ Za pomoć u nesreći dar D. 20. — **Deletovci** VK Za primljene milosti dar D. 20. — **Embalse** IB Pomožen u bolesti, dar pes. 2.— **Glina** AP Za zdravlje i druge milosti dar D. 25. — **Glođe** LjČ Otac ozdravio od teške bolesti. — **Gola** AS Pomožen u teškim bolestima, dar D. 100. — **Grobnik** BL Sin sretno doputovao u Ameriku, dar D. 20. — **Hercegszanto** BM Za pomoć u bolesti dar pen. 2.— **Hrašćani** SC Bolest ublažena, dar D. 10. — **Hreljin** MM Više puta uslišana, dar D. 40. — **Hrvatska** BS Presv. Srce već mi više puta povratilo kćerci zdravlje, dar D. 10. — SC Srčana bolest krenula na bolje. — **Knešci** RB Za dobivene milosti dar D. 10. — **Komarnica** ITK Za sreću u gospodarstvu dar D. 15. — **Koprivnica** JM Za sreću u kući i druge milosti dar D. 10. — KF Sretno prošli tešku kušnju u gospodarstvu dar D. 10. — **Kraljevica** IK Kćerka se sretno povratila. — **Lipovac** M SOzdravila pokćer, dar D. 30. — **Lokve** TČ Za milosti dar D. 50. — **Luksenburg** TB Za pomoć u teškim neprilikama dar D. 30. — **Mačkovec** MB Ozdravila od teške glavobolje, dar D. 50. — **Mala Mučna** MB Sretno prebolio operaciju, dar D. 10. — **Milna** LB Uslišana u mnogim teškoćama, osobito u teškoj bolesti. — **Mokrice** JP Za pomoć u gospodarstvu i drugim nezgodama dar D. 30. — **Molve** KŽ Sin se sretno povratio kući. — **Nerežišće** AF Za milosti dar D. 10. — **Novo Čiče** SK Dobila natrag ukradene stvari, dar D. 20. — **Oklaj** IS Za uslišanu molitvu dar D. 100. — **Omišalj** IL Zapuštenoj od liječnika pomaže Gospa Lurdska, dar D. 50. — KA Za mnoge i velike milosti dar D. 100. — **Orahovica** FB Za mnoge milosti po zagovoru sv. Josipa i † Langa, dar D. 100. — **Osekovo** JA Za milosti dar D. 30. — **Osijek** HH Po zagovoru osobito sv. Jude Tadeja ozdravila majka. — VŠ Za dobar uspjeh u školi i druge milosti dar D. 20. — MB Očuvana u smrtnoj pogibelji, dar D. 25. — JM Dobili mnoge milosti. — EK Za uslišanu molitvu dar D. 10. — **Petrovaradin** ID Zagovorom † Langa i bl. Hosane Kotorke sretno svršio ispit. — **Pitomača** MP Ozdravila mi sestra. — **Podvežica** IĆ Za milosti i sretnu smrt svoga sina dar D. 30. — **Posavina** MB Presv. Srce pomoglo me da sam došla do svojih prava, dar D. 20. — **Pučišće** DM Ozdravila po zagovoru sv. Josipa i sestre Celine. — **San Francisko** IG Ozdravila kćerka od živčane bolesti, dar dol. 2.— **Sarajevo** AT Presv. Srce oslobodilo me po zagovoru sv. M. Terezije od neprijatelja i udijelilo mi drugih milosti, dar D. 30. — AG U teškim časovima duševnim pomoglo me Presv. Srce, dar D. 20. — **Sisak** NV Sretno položio ispit, dar D. 10. — VS Presv. Srce po zagovoru nebeske Majke pomoglo me u naucima, dar D. 10. — **Slavonija** BPD Za pomoć u nevoljama dar D. 15. — **Sombor** FB Po zagovoru sestre Celine dobila pomoć u neprilici. — **Sračinec** BG Za mnoge milosti dar D. 10. — **Subotica** MG Uz ostale milosti pomožena u gospodarstvu dar D. 10. —

Sunja PD Po zagovoru sestre Celine svladao poteškoće i stupio u samostan. — **Sušak** MB Uslišana po zagovoru † Langa, dar D. 100. — PC Dobila dobro mjesto, dar D. 20. — **Travnik** SJ Pomožen u bolesti. — **Veliki Bukovac** BJ Ozdravilo mi dijete, dar D. 10. — **Vinkovci** FS Sretno doputovao preko mora u domaju, dar D. 100. — **Vrbovsko** AD Za sretnu maturu dar D. 50. — **Vukovar** MH Presv. Srce više me puta pomoglo, dar D. 100. — **Zagreb** KK Molbe uslišane, dar D. 20. — DG Pomožena u mnogim potrebama. — SL Za veliku milost po zagovoru sv. M. Terezije.

VIJESTI

Rude. Tri su nam članice otišle Sestrama Milosrdnicama sv. Vinka. Po njihovoj izjavi: plod sv. poslanstva. Od svibnja do kolovoza prikazale smo 180 naknadnih sv. Pričesti. **Ag. Fresl**, glavarica.

Mala Gorica. U kolovozu prikazalo je naše društvo 45 sv. pričesti u naknadu Bož. Srcu. **Glavarica.**

Orehovica. Odmah od osnutka društva prije godinu dana štedile smo i sabirale, da nabavimo barjak. Veledušnom pomoći g. župnika i prijatelja društva uspjelo nam, da smo 20. srpnja doživjeli njegovu posvetu. Posjetilo nas je tom zgodom više gospode svećenika i učitelja, a posebnu su nam radost priredile svojim prisustvom visoko cijenjene obitelji baruna Vranicanija i vlastelina pl. Bedekovića. Zastavu je blagoslovio preč. dekan Ig. Crnajšek, a upravitelj Apostolata vel. J. Vrbanek D. I. oduševio nas i opet za Srce Krista Kralja, čija je prekrasna slika na zastavi.

Poslije podne prikazale smo kraj crkve ganutljivu igru »Katarina, posljednja kraljica bosanska«, koju smo velikim trudom mile naše učiteljice i kume zastave tijekom godine naučile. Kolik je to bio trud neka se sudi po tom, što je članica, koja je igrala ulogu Kraljice učeći ulogu učila tek čitati. Ljubav Presv. Srcu i društvu svladala je u svima sve teškoće. Bilo Ono svima radost i nagrada; a mi smo mu prikazale od travnja do rujna 1200 naknadnih sv. pričesti. **E. Kunović**, glavarica.

Sv. Ivan Zelina. Naše društvo broji sada 129 članica. Na blagdan Srca Isusova primljena je 21. U lipnju obavljale su članice po skupinama redom devetnice: prvu za obraćenje grješnika, drugu za Rusiju, treću za dobre svećenike. Dana 10. kolovoza prikazale smo dvije šaljive igre na opće zadovoljstvo. — Zbor pjevačica naših marljivo vježba i služi mnogo Bogu na čast; žalimo samo, što su nam vrloga vođu zbora g. M. Markulina premjestili. U prvoj polovici godine primile smo 754 sv. pričesti. **Fr. Šantić**, glavarica.

Šepurine. U ovoj je župi raširio pobožnost Presv. Srca i prvih petaka bivši nezaboravni župnik Srećko Pavić. Lijepi broj vjernika prvim petkom prima Utamničenika ljubavi za uvrede šta mu se nanose. Prvog petka mjeseca rujna g. župnik Ivo Barulić blagoslovio je kip Presv. Srca, zavjetni dar iz svjetskog rata. **Antić Slavko.**

Zlatar. Mali euharist. kongres. Jedva kad da je naša župa doživjela ovako pobožno i oduševljeno vjersko slavlje kao ove godine u septembru na dan klečanja naše župe 24./IX. Mi ovaj puta htjedosmo da to uredimo kao mali euhar. kongres za sve one koji ne mogoše u Zagreb. Taj dan od ranog jutra do večeri punila se naša crkva, a po njoj orile se pjesme i glasno molile svete krunice. Još k tomu za svaki sat bili su određeni zastupnici svake obitelji, koji su točno dolazili da se mole.

Kod rane mise koju nam čitao presvij. gospodin Seigeršmid, apostolski pronotar i župnik iz Marije Bistrice i kod propovijedi veleč. o. Buljana

isusovca misijonara iz Zagreba, jedva je mogla da obuhvati crkva sve one mnogobrojne vjernike, koji su dohrlili iz bliza i daleka. U 11 sati opet se puni crkva kod poldašnje pjevane mise, koju je odslužio g. župnik iz Lobora veleč. Boroša, ali vrhunac slavlja bilo je na večer, kad su u procesijama i sa svojim glazbama dolazile naše filiale u crkvu na poklon euharistijskom Spasitelju, pa napokon naša vrijedna vatrogasna društva iz gornjeg i donjeg Zlatara opet sa svojim glazbama. Kod propovijedi veleč. o. misijonara nije crkva već mogla da obuhvati veliko mnoštvo vjernika. Izašli smo na ulice i s pjesmom i svirkom u veličanstvenoj procesiji završili smo ovaj znameniti dan župe Zlatar. Starci vele, da kroz duge godine još nikad nijesu vidjeli ovako veličanstvenog slavlja u Zlataru. Bio to doista mali kongres, i slavlje, koje će neizbrisivo duboko utisnuto ostati u srcima svih Zlatarčana. Mi zahvaljujemo našem vel. g. župniku Mihelčiću na ovom lijepom iznenađenju za sve nas i molimo za do godine, da bi nam ovakovo slavlje priredio ne jedan nego puna tri dana, a mi obećajemo da ćemo puniti crkvu kroz sve tri dana kao i ove godine na ovaj jedan dan. **Jedan od prisutnih.**

Žakanje. Krasan kraj, krasna crkva, krasni ljudi — samo društva nemate! Tako su nam govorili prijatelji. Sada eto javljamo dragim sestrinskim društvima Srca Isusova, da imamo i društvo. Nismo ga osnovali samo za to,

Djevojačko Društvo S. I. s gdom kumom prigodom blagoslova zastave 8. VI. 1930. u Žaknju.

da baš i mi imamo društvo, nego zato, što i mi osjećamo, da danas teško ostane mladež dušom krasna, ako se ne okupi u društvo. Na Duhove došao je k nama vel. Upravitelj Apostolata iz Zagreba pa je odmah obavio svečano primanje i blagoslovio krasnu i skupocjenu zastavu Presv. Srca, što ju je poklonio naš župljanin M. Čulig iz Amerike. Prema želji darovatelja izradile su zastavu Časne Sestre Milosrdnice u Zagrebu zaista umjetnički. Slika Presv. Srca je divno svilom izvezena, isto tako na drugoj strani znak Apostolata sa lozinkom: »Dođi Kraljevstvo Tvoje!« Ljiljani oko slike vezeni su pravom zlatnom žicom. Oko dragocjene zastave okupilo se odmah do 80 djevojaka. Svetkovinu Presv. Srca proslavili smo ove godine prvi puta svečano na veliku radost i utjehu veleč. g. župnika I. Vučetića, koji se mnogo trudi oko napretka župe, premda upravlja i susjednom župom Kamanje. Zahvalni smo njemu i dobrom našem zemljaku M. Čuligu, što je župa osnutkom društva učinila ovaj lijepi korak u vjerskoj prosvjeti.

Marica Zdenčaj, glavarica.

Varaždinske Toplice. Na blagdan Presv. Trojstva bio je kod nas blagoslovljen novi barjak djevojačkog društva. Barjak je izrađen vrlo solidno u atelieu časnih Sestara Milosrdnica u Zagrebu.

Posveta je obavljena poslije podne u 3 sata, a kod poldanice bilo je cijelo društvo na zajedničkoj sv. Pričesti. U dupko punoj i okićenoj crkvi održao je najprije značajnu propovijed preč. gosp. Ignac Debeljak kanonik, a onda je blagoslovio barjak presv. g. M. Prošteník. Obojica od preč. gospode dođoše iz Varaždina u pratnji vel. S. Jurkovića, kapelana sada u Varaždinu a nekada ovdje.

Iza blagoslova barjaka slijedilo je primanje novih članica (21) i blagoslov pred Presvetim. Sa »Tebe Boga hvalimo« završila je ova rijetka i lijepa svečanost. Prisustvovalo je svečanosti i mjesno vatrogasno društvo sa svojom glazbom.

Cijela je svečanost ostavila u duši vjernika duboki utisak, a Srce Krista na barjaku djev. društva prikupljat će najbolju mladež ove župe pod svoje okrilje i svoje vodstvo.

Svima koji su bilo štogod doprinesli za barjak kao i onima, koji su uveličali svečanost posvete neka obilno naplati Presv. Srce, a djevojačko društvo ne će prestati moliti za svoje dobročinitelje. U prvih 6 mjeseci primilo je društvo 1015 naknadnih sv. pričesti. **Upravitelj.**

Dom za siročad. Štovatelji Male sv. Terezije! Molimo Vas, žrtvujte njoj na čast ovaj mjesec makar jednu opeku za novo sirotište, koje željno očekuje toliko siromašne, bijedne, zapuštene dječice. Neka Vam zato draga svetica pošalje iz neba svoju najljepšu ružu. — **Dom sv. Terezije od Maloga Isusa za zapuštenu djecu Zagreb, Vrhovec 35.**

TRI DANA NA VRHOVCU.

Nedaleko tramvajske stanice, na malom, tihom brdašcu Vrhovcu smjestio se mio Dom duhovnih vježbi. Zidovi mu se dižu u blagu vedrinu, a okružen je gustom šumicom, vrtom sa klupama za odmaranje te malim vinogradom. Smjestila ga ruka Božja uz cestu. Skreneš li s nje preko maloga zavaranka, eto te u lijepoj kapelici.

U ovom milom domu, gdje vlada uzoran red i blaga tišina, skupio se uveče 25. kolovoza lijep broj gospođa, da se za kratko vrijeme — do 29 istoga mjeseca — sasvim odijele od svjetske buke i brige za svagdanji život, pa duboko zarone dušom u tajnu vječnih istina i u svoju dušu, o čemu nam je veleč. o. J. Müller D. I. tako lijepo i živo govorio.

Drage naše sestre sv. Križa spremile su za gospođe prijatne sobice, urešene narodnim vezivom. Anđeoskom su ljubavlju posvetile svu brigu i pažnju gospođama, da se ove mogu nesmetano u potpunoj tišini što bolje posvetiti obnovi svoje duše. Kako je iza Veni Sancte prestao svaki razgovor, držao nam je voda duh. vježba u lijepoj dvorani kratko razmatranje o svrsi samih duhovnih vježbi i šta su zapravo one. Iza kratke molitve i poklona Spasitelju u Presv. Olt. Sakramentu pošla je svaka u svoju sobicu na počinak.

Tri su dana trajala razmatranja, jedno dublje od drugoga. Svako nam je razmatranje otvaralo dubinu božanske istine: »Otkuda smo i zašto smo na ovome svijetu?« O, kad bi svatko malo promozgao svaki dan ova pitanja u svojoj glavi, pala bi brzo s očiju ona nesretna mrena, koja zasljepljuje čovjeka za sve, što je vječno i sretno. Ne bi se valjao u blatu opačina i strasti. Svoje duše ne bi dao za sve blago prolaznog svijeta. Brzo bi opazio da je čovjek vječan, a na ovome svijetu samo da je žuti list na stablu u jeseni, jedan mali dim, koji izlazi iz dimnjaka i nestaje ga zauvijek. Čovjek je stvoren za Boga, za nebo...

Isus je došao na ovaj svijet, da nam pokaže sigurnu stazu, koja vodi u nebo. Živio je među nama dugi niz godina, da nam ostavi što privlačiviji primjer poniznosti i boguodanosti. Napokon je umro za nas u najgroznijim

mukama. Pa kako nas je žarko ljubio, nije se htio nikako s nama rastati, već dan i noć stanuje u našim svetohraništima. Tako nas je žarko ljubio, da nam daje svoje tijelo za hranu i svoju krv za piło. — Sve što je Isus učinio za nas, učinio je zato, da budemo vječno sretni!...

Ovo su bile glavne misli, kojima je o. Müller hranio naše duše kroz ova tri dana. Neka mu Spasitelj obilno naplati trud, a nama dade milost, da provedemo u životu one odluke, što smo ih stvorile u svetoj samoći. — Oprostismo se s domom, ali u žarkoj želji, da se i do godine u još većem broju okupimo u njemu.

I. K., učiteljica.

MARIJIN DOM U GRADU BRODU.

Već dugo se je sa razvitkom grada Broda osjetila potreba osnutka dobrotvornog zavoda za radničku siročad. Velik je broj dječice, koja već u ranoj dobi ostaju bez oca i majke pa se onako mladjahna tepu po ulici, ili u kakvoj vlažnoj i mračnoj sobici sprovode dane i dane bez okrepe, bez uzgoja i poduke.

Požrtvovnim nastojanjem i brigom domaćega sina g. Tomislava Pracny-a, škol. inspektora u m., otvoren je ovakav zavod i povjeren časnim sestrama sv. Križa iz Djakova. Časne sestre kupile su za tu svrhu predloženu im vrlo prikladnu kuću u jednom od najljepših dijelova grada i zamjernom požrtvovnošću brinu se za dječicu bez razlike vjere i narodnosti. Zavod se uzdržava potporom grada i pripomoći dobrih ljudi. U njemu je danas preko 30 djece, a broj dnevno raste. Tu imaju djeca besplatno opskrbu, uzgoj i pripravu za osnovnu školu. Predsjednikom toga zavoda je g. Pracny, koga je stavio pod zaštitu Majke Božje — Majke svih nas pa se zavod i zove Marijin dom. Milodarima brodskih građana te Brođana, koji borave u Zagrebu, podignut je ove godine na terasi Marijinog doma vrlo lijep spomenik nebeskoj Majci, koji se svaku večer o pozdravljenju električno osvijetli. Osvijetljenje je besplatno izvela uprava vagonske tvornice u Brodu, što joj služi na čast. Zasluga je g. Pracny-a, da se je i ovaj lijepi kip uzdigao nad našim domom. Tako grad Brod ima zavod, koji mu služi na ponos i ures.

KNJIGE:

A. Jurić D. I.: »SVECI I BLAŽENICI DRUŽBE ISUSOVE«. Vrijednost ovoj lijepoj knjizi podiže, što je ukrašena sa 45 ljubičastih slika. Ova knjiga, napisana po datumima, u koje dolaze blagdani pojedinih ugodnika Božjih, upoznat će nas sa velikanima Isusovačkoga reda. Ne ćeš se pokajati, ako naručiš ovu knjigu, te da nam dragi Bog dade, da se i mi povedemo za svijetlim primjerima ovih Božjih ugodnika. — Cijena knjižici je 15 D. Tko naruči 10 komada, dobiva komad po 10 Din. Novac se unaprijed šalje. Narudžbe prima: **Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.**

DAROVI U KOLOVOZU 1930.

Za sv. Mise: Amerika Gš Dol. 1— Canton Ill. MD Dol. 5— Komletinci MČ 20 Omišalj JF 30 Osijek JM 20 Pučišće DM 20 Red Logde M. FS Dol. 1— Sunger AB 20.

Za Svetište S. I.: Erdelija ML 50 Glina AP 25 Hraščina CL 10 Kostr. sv. Lucija MB 50 Lipovac MS 30 Sisak VS 10 Vrbovsko AD 50.

U čast Srcu Isusovu: Amerika DC Dol. 1— IB Dol. 1— Beograd JO 20 VV 10 Budinjak AK 25 Delnice JŽ 50 Embalse Rio IB 2 Pes. **Gašinci RM 10** Gola AS 100 Gor. Miholjac JM 50 Grobnik BL 20 Hercegszanto AB i MB po

1 Pengö Hrvatska NN 10 NN 10 Humac JM 10 Kapela MK 50 Karlovac MH 30 Komarnica TK 15 Koprivnica JM 10 Kutina IV 10 Lokve TČ 50 Luksenburg TB 15 fr. Franaka Mačkovac JB 50 Mala Mučna MB 10 Medjurić MJ 10 Nova Gradiška MG 25 IP 10 FG 5 Novska MJ 10 Nuštar NN 20 Oklaj IS 100 Omišalj KA 100 Osekovo AJ 30 Osijek EK 10 TM 11 Podvežica IČ 30 Pučišće MN 10 Selci Djakov. JZ 20 Slunj AK 20 Sračinec BG 10 Subotica MG 10 Sunger FJ 10 IB 20 Sunja LM 200 Sv. Ivan Zel. NN 50 Trnovitica TS 10 Turke AČ 10 Veliškovci LH 10 SR 30 NN 25 NN 15 Viduševac MH 10 Vukovar MH 100 Zagradje B i PD 15 Zagreb KK 20 Žabnik MP 20.

U čast S. I. i Mar., Majci Božjoj, Gospi Lurdskoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., sv. Roku, bisk. Langu i s. Celini: Benoit Wis. KK Dol. 2— Cerić ZD 55 Omišalj LI 50 Osijek MB 25 Preko MB 30 MB 10 Stari Mikanovci DK 10 Špišić Bukovica NN 25 Žabnik MP 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Banjaluka LB 10 Belec EF 60 Bregi AA 10 Cernik VT 5 Cleveland Ohio TA Dol. 3— Čakovec LK 10 Elyria Ohio AV Dol. 2— Đakovo LT 10 Djeletovci VK 20 Dugaresa BP 5 Hreljin MM 40 Hrvatska DP 35 MK 15 NN 10 Kapela BS 10 Koprivnica KF 10 Mirca ES 10 Novo Čiče SK 20 Omišalj JF 100 Osijek ŠA 5 VŠ 20 Posavina MB 20 Radoboj IK 20 Sarajevo AG 20 AT 30 Sikirevci ZL 10 MŠ 10 MC 5 SD 4 FL 5 FR 5 AN 4 MB 2 RL 2 MŽ 5 Slanje KB 30 Sombor MB 20 Sušak CP 20 Sv. Ivan Zel. TF 5 Travnik IT 10 Trpanj ES 10 Valpovo ID 40 Vinkovci FS 100 Zagreb TD 5 Železnagora RN 20.

Za kruh sv. Antuna: Garčin KK 10 Milvauke RP 10 Rasinja AS 50 Sunger IP 10 Vel. Bukovac NN 25 Vel. Kopanica IZ 50 Žabnik MP 20.

Za cvijeće u Crkvi S. I.: Youngstown GG Dol. 1—.

Za ulje Svetootajstvu: Zagreb MH 30.

Za raširenje Vjere: Požega Agneza 15.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Grubišnopolje AŠ 20.

Za Langov Dom: Kostrena sv. Lucija MB 50 Osijek JM 30.

Za Sirotište »Egypat« Sarajevo: Nerežišće AF 10.

Za Misije: Celje ML 15 Selci BM 50 Sikirevci MJ 50 Sisak NV 10.

Za naše Misijonare u Bošonti: Zagreb NN 500.

O. Mesariću dar za Misije: Bakar TM sabrala 56 Zagreb PO 100 za pokrštenje pogančeta na ime Josip: Orahovica FB 100.

O. Vizjaku za Misije: Belec EF 100.

Za otkup i pokrštenje jednog crnca na ime Zvonimir: Prozor SČ 150.

Za otkup i pokrštenje Crnaca: Bušetina CG 100 Zagreb NN 100.

UPLATIŠE ZA DOM DUH. VJEŽBA.

Po 10 Din.: Franki Jelka, Omišalj — Saletković Antun, Andrijevci — Banek ud. Kata, Remete.

Od 11—50 Din.: Novglian Marija, Bogliuno (18 D.) — Holik Franjo, Kozarac (40 D.).

Hiljadari: Kovačević Lucija i Ivan, Klinčaselo (u obrocima).

Sobu preuzeo: Dr. Pliverić Branko, Zagreb.

Metar zida: Fajdetić Josip.

Iz Amerike: Po 0·50 dol.: Černić Paulina, Rožić Antonija, Ajdin Jozefina, Chicago. — **Po 0·30 dol.:** Manec Katarina, Chicago. — **Po 0·50 dol.:** Černić Mandalena, Iskra Margareta, Chicago. — **Po 1 dol.:** Kovačević Antun, Tomić Ana, Bukovac Ana, Černić Ljuba, Chicago. — H. C., Canada, — P. D., Steelton, Pa. — **25 dolara:** Schimetz Mary. — **6 lira:** Novglian Marija, Bogliuno.

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U STUDENOM

Molitva za duše u čistilištu.

Posebne nakane za svaki dan:

1 S **Svi Sveti.** Da se Bog smiluje Rusiji.

2 N **21. po Duh.** Dušni dan. Naši pokojnici.
3 P Hubert. Pokojnici, kojih se nitko ne sjeća.
4 U Karlo. Pokojni pretplatnici Glasnika.
5 S Mirko. Naši đaci.
6 Č Leonardo. Umirući.
7 P Engelbert. Naši biskupi.
8 S Bogdan. Svećenička zvanja.

9 N **22. po Duh.** Teodor. Duhovni život vojnika.
10 P Andrija Avelin. Katolički advokati.
11 U Martin. Redovnička zvanja.
12 S Martin. Sv. Otac Papa.
13 Č Stanislav Kostka. Isusovački novaci.
14 P Jozafat. Sjedinjenje kršćana s Crkvom katoličkom.
15 S Leopold. Državni upravnici.

16 N **23. po Duh.** Ivan Trogirski. Katolička Akcija.
17 P Grgur. Povjerenici Glasnika.
18 U Odo. Ruska mladež.
19 S Elizabeta. Ljubav k siromasima.
20 Č Feliks. Obitelji Presv. Srca Isusova.
21 P Prikazanje B. D. Marije. Kongregacije.
22 S Cecilija. Djevičanske duše.

23 N **24. po Duh.** Klement. Svetkovanje blagdana.
24 P Ivan od Križa. Strpljivost u teškoćama.
25 U Katarina. Progonjeni.
26 S IVAN BERHMANS. Mjes. zašt. Mladež.
27 Č Virgilije. Katolički učenjaci.
28 P Sostem. Obraćenje grješnika.
29 S Saturnin. Bogoslovna sjemeništa.

30 N **1. Adv.** Andrija ap. Apostolska revnost.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u prosincu: **Zahvala za jubilej sv. Oca.**
Misijska nakana: **Za Indijance u Latinskoj Americi.**

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 39. Prosinac 1930. Broj 12.

ZAHVALA BOGU ZA ZLATOMISNIČKI JUBILEJ SV. OCA.

Nakana Apostolstva molitve u prosincu blagoslovljena od sv. Oca.

20. prosinca prošle godine stupio je u Rimu na oltar starac od 72 godine, da prikaže svemogućem Bogu žrtvu neokaljanog Jaganjca. Uvijek je milina bila gledati ovoga svećenika, kad bi služio sv. Misu. Uvjeren o veličini sv. obreda, što ga obavljao, svu svoju pozornost svraćao je on na nebeskog Jaganjca, koji se po njegovim rukama prikazuje svome Ocu kao žrtva pomirnica za cijeli svijet. I često bi se u oku toga svećenika zasjala suza svetog ganuća.

Ali ovaj svećenik-starac danas kao da je na poseban način ganut, kad je stupio na oltar Gospodnji. Ta nije ni čudo. Danas je upravo P e d e s e t a G o d i š n j i c a, otkako je po milosti Božjoj postao svećenik obreda Melhisedekova, svećenik Isusov. Pa zar da mu se sada ne orose oči suzama ljubavi, poniznosti, zahvalnosti? Zar je teško razumjeti njegovo sveto ganuće?

Taj svećenik-starac jest naš sv. Otac Papa, koji je 20. prosinca prošle godine proslavio svoj zlatomisnički jubilej. On se tom prilikom iz dna duše zahvalio Bogu, što mu je dao milost, da mu je kroz 50 godina mogao služiti kao svećenik. I mi smo zajedno sa sv. Ocem zahvaljivali Bogu za tu veliku milost. Ali mi ćemo za nju posebno i ovaj mjesec zahvaljivati. Izabiremo za to posljednji mjesec u ovoj godini stoga, što je sv. Otac htio, da riznica duhovnoga blaga, što se dijelilo ovom prilikom, bude širom otvorena sve do konca prošlog lipnja.

Svećenik kroz 50 godina! Nema niti najmanje sumnje, da je svećeničko zvanje na ovom svijetu najuzvišenije i najljepše. To je lako shvatljivo, kad se pomisli, da je svećeničko zvanje nastavak zvanja samog Isusa. Poznate su nam riječi, što ih je Isus upravio na svoje apostole i njihove nasljednike: »Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.« Prema tome istu onu zadaću, što ju Isus imao na ovoj zemlji za vidljivog života imaju i njegovi nasljednici svećenici.

A kakva je bila zadaća Isusova na zemlji? Da dobro čini ljudima, da pokazuje ljudima put do prave sreće i da ih k njoj vodi. Za to je Isus živio, za to je i umro. To je bila misao, što je pratila svaki njegov korak, pokretala svaki kucaj njegova Presvetog Srca. A kad je došao čas, u koji je Isus imao da obustavi svoje vidljivo djelovanje za dobro i spasenje svijeta, ostavio je svojim nasljednicima ovu oporuku: »Izvršio sam zadaću, radi koje sam poslan od Oca na svijet. I ja ostavljam svijet, da se opet povratim Ocu. Ali u ljubavi svoga Srca našao sam jedan način, po kojem ću sve do konca svijeta na vidljiv način nastavljati svoj posao. Idite mjesto mene među sve narode, živite kroz sva vremena i po svim mjestima, gdje ima ljudi, poučavajte ih, krštavajte ih, usrećujte ih, otvarajte im nebo. Svijet je kao onaj 38 godišnji bolesnik u trijemu uz ribnjak u Jeruzalemu, koji si nije mogao sam pomoći. Nemoćni svijet čeka na vašu pomoć. Pomozite mu... Svijet je kao onaj čovjek, koga razbojnici izmrcvariše te napola mrtva ostaviše na putu, gdje bi sigurno od rana poginuo, da nije došao milosrdni Samaritanac, ulio mu ulja u ljute rane, okrijepio ga vinom i poveo na mjesto, gdje će mu rane posve zacijeliti. Budite i vi, moji svećenici, milosrdni samaritanci, mećite svijetu blagi melem na ljute rane, krijepite ga vinom moje božanske nauke...

Zlatomisnik po srcu Božjem. Ako itko, ono je naš zlatni Jubilarac shvatio uzvišenu zadaću svećeničku, pa eto poput božanskog Učitelja već 50 godina živi i radi samo za vječnu i vre-

menitu sreću svijeta. Taj svoj rad postostručio je, otkako ga Isus izabrao za svoga Namjesnika. Prije ovoga svetog časa živio je on i žrtvovao se za jedan dio stada Isusova. Ali to je bila samo priprava, da poput Isusa i on postane žrtvom za čitavi svijet.

Po primjeru Isusovu i naš sv. Otac počeo je propovijedati svijetu pravi mir, koga nema bez iskrene ljubavi spram Boga i bližnjega. Lozinka je sadanjeg Pape: Mir Kristov u Kraljevstvu Kristovu. Ovo nastojanje oko pravog mira na svijetu potaklo ga je, da uvede u Crkvu svetkovinu Krista Kralja. Samo pod blagim žezlom Isusovim doći će svijet do pravog mira.

Sv. Otac kao Namjesnik Isusov svraća očinski pogled na milijardu pogana pa poput božanskog Učitelja i on govori: Žao mi je naroda. Žao mi je bijednih pogana, koji još ne poznaju lijepe nauke Isusove. Zato on ulaže sve sile, da ih izvede iz tame na svijetlo Božje.

Bolnim okom motri Papa i kršćane, što se odijeliše od prave Crkve, pa poznajući želje Isusovu, »da svi budu jedno«, očinski zove zalutalu djecu, da se vrate u zagrljaj milome Ocu. Ova briga za spasenje i sreću zalutale djece potakla je Papu zlatomisnika, da podigne u Rimu razne zavode, gdje se pripravljaju apostoli, koji će uložiti sav svoj mar u radu oko sjedinjenja kršćana u rimokatoličkoj Crkvi.

Providnost Božja dala nam je za Papu muža dobrog, milosrdnog srca. Prelazeći preko drugih dokaza njegove dobrote spominjem samo onu upravo neiscrpivu ljubav spram bijednog naroda ruskog. Makar cijeli svijet zaboravio na onaj narod, komu boljševički vuci sišu mučeničku krv, ne će na nj zaboraviti Sv. Otac.

Bog nam je dao Papu uistinu po srcu svome. Zahvalimo Bogu često na tom daru. Ali i ljubimo sv. Oca, budimo mu svim srcem odani. Možda ćemo i mi često čuti, kako se govori, da je Papa Talijan, pa ga ne možemo i ne smijemo slušati. Tako govore samo oni, koji ne poznaju zadaće, što ju Papa ima u Crkvi Isusovoj. Bio Papa koje bilo narodnosti, on je Namjesnik Isusov, on je Otac svih pravih katolika. Katolici iz svih strana svijeta svjedoci su one ljubavi, s kojom ih u Rimu prima njihov dobri Otac. Zar itko može reći: Vidi se, da nas Papa ne voli, jer je Talijanac! Nitko to nije mogao i ne može reći, pa ni mi. Kakvo mjesto zauzimamo u srcu svoga Oca u Rimu, najbolje su se osvjedočili naši hodočasnici u svetoj i jubilarnoj godini.

Molimo se za sv. Oca. I on treba molitve. Od svih darova, što mu ih darivala njegova djeca prigodom zlatnog jubileja, najdraže su mu bile molitve. Molimo se svaki dan, da nam Bog još dugo poživi zlatnog Jubilarca. **F. Mašić D. I.**

SVIM PRIJATELJIMA

pretplatnicima i čitateljima Glasnika Presv. Srca Isusova sretne svete Božićne blagdane želi Uredništvo i Uprava Glasnika.

MISIJSKA NAKANA U PROSINCU.

Indijanci u Latinskoj Americi.

Latinskom Amerikom zovemo one američke države, u kojima se govori najviše španjolski i portugalski. Ovamo ide Meksiko, Gvatemala, Honduras, San Salvador, Urugvaj, Čile itd. U svemu ima Latinska Amerika oko 91 milijun žitelja. Od njih otpada do 20 milijuna na Indijance, koji potječu od onih stanovnika, što ih za svoga otkrića tamo našao Kolumbo. Od njih su već mnogi prešli na katoličku vjeru, ali nažalost radi malog broja svećenika često su bili zanemareni. Ostali Indijanci, kojim broja još točno ne poznajemo, još su pogani i divljaci, što se kriju po šumama i bježe od bijelog čovjeka. Među njima ima i ljudoždera. Za primjer neka posluži Indijanac Napo, koji reče jednom Isusovcu misijonaru: »Ne idi preda mnom, već iza mene, jer kad te gledam, osjećam u sebi jaku želju da te ubijem.« Mnoga plemena izumiru radi sušice i drugih bolesti, koje su bile nepoznate u onim krajevima, dok se tamo ne doseliše bijelci.

Misijski rad među ovim poganima i divljacima skopčan je kao svuda sa stotinu neprilika. Protestanti nastoje svim silama, da predobiju ovaj narod za se govoreći, da je Crkva katolička pokvarena. Molimo se, da i ovdje zasja križ Isusov u potpunom sjaju.

GRAMOFON.

Grade u selu kuću zidari iz susjedne župe. Jedan od njih ima neopran jezik, a bit će mu i srce takovo, jer iz punine srca govore usta. Sve što je čestito, mora bježati, kad on makne poganim jezikom.

Jednog dana sve se već razbježilo, a kod susjeda zasvira gramofon »Tebe Boga hvalimo«. To je bio melem jednoj djevojci, pa izađe van i reče zidaru:

— Kume! Što mislite, što je ljepše čuti: ovo iz gramofona ili vaše prostote pune grijeha?

Čovjek se usupne i zašuti. Za čas gramofon počne brbljati. Zidar će drugi dan djevojci:

— Jesi li čula, kako je gramofon brbljao?

— Nijesam, ali ako je tako, onda je brbljao, što je bilo na ploči, a vi ste brbljali iz svoga srca i svojim jezikom. Vi imate djece a i ovdje se oko vas skupljaju djeca. To su vam mali gramofoni, koji će u životu svirati samo one ploče, koje ljudi, među koje i vi spadate, stave u stroj njihova srca i razuma.

Zidar nije znao što bi odgovorio; i popravio se.

Nastojte, očevi i majke, učitelji i učiteljice i svi, koji se nalazite među malenima, da gramofonske ploče — srca dječja, što vam ih je predao Gospodin — pjevaju što ljepše pjesme...

L. Rusan, župnik

POD BOŽIĆNIM DRVCEM.

I opet nam se zasjalo božićno drvce. S veseljem ga pozdravljamo. U Rusiji zabranjeno je ono pod strogom kaznom. »Na stranu s mislima, do kojih nas dovodi božićno drvce!« govori bezbožtvo u Rusiji.

Pa uistinu lijepe su misli združene s božićnim drvcem. Govori se, da potječe iz poganskih vremena. Ali to nas ništa ne smeta. Crkva je mnogo toga uzela iz poganstva i oplemenila, učinila kršćanskim. Na mjesto poganskih svetkovina stavila je ona naše svetkovine. Tako je na mjesto Rođenja sunčanog boga poganskog stavila naš lijepi Božić. Pogani su naime gledali, kako dani bivaju sve kraći i kraći; sunce pada sve niže i niže; gotovo ga posve nestalo. Ali eto i promjene. Sunce se stalo opet dizati više na svodu nebeskom, a nosilo je sa sobom proljeće, novi život. I tako su pogani govorili, da se opet rađa sunčani bog. To se rođenje slavilo uz veliku raskalašenost. Crkva je i ovu svetkovinu oplemenila. Ona je uvela svetkovinu pravog Sunca duša i Svijetla svijeta. Stoga nas ne će ni božićno drvce smetati svojim podrijetlom, kad mu je kršćanstvo dalo posve novo značenje. Ono nam doziva u pamet osobito tri vjerske istine.

I.

Božićno je drvce z e l e n o. Ono je omorika ili bor. Lišće drugog drveća već se osušilo i popadalo na zemlju: slika smrti. Omorika i bor zelene se usred zime, usred leda, pa su lijepa slika života. Stoga nas božićno drvce i sjeća na život, što nam ga donio naš Spasitelj.

I uistinu svijet je bio mrtav. Ali u vječnoj Riječi bio je život, i ovaj je Život u krilu Presvete Djevice postao tijelom. Ona je rodila svijetu Život. Ovaj Život došao je na svijet u židovskoj

zemlji, a sad stanuje među nama u svetohraništima na našim oltarima. Jer »kao što Otac ima u sebi život, tako je dao i Sinu da ima život u sebi.« Iv. 5, 26. A kad je Marti umro brat Lazar, izustio je Isus i ove riječi: »Ja sam uskrsnuće i život. Tko vjeruje u me, živjet će, iako je umro.« Iv. 11, 25. A uoči svoje smrti rekao je Tomi: »Ja sam put, istina i život.« Iv. 14, 6.

Zar ne ćemo sa zahvalnošću primiti ovaj život? Isus nam ga nudi, kad veli: »Došao sam, da imaju život, i da ga imaju u obilju.« Iv. 10, 10. Primajmo bez prestanka ovaj život. Isus je rekao: »Ako ne jedete tijela Sina čovječjeg i ne pijete krvi njegove, ne ćete imati života u sebi. Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ostaje u meni i ja u njemu.« Iv. 6, 54-57. Tako ćemo i mi biti slični zelenom drvetu. Sv. Pismo veli, da je pravednik sličan stablu, što je zasađeno uz vodu, pa ne gubi svoga lišća i u svoje vrijeme donosi obilan plod. Ps. 1, 3. Mi smo zasađeni uz rijeku milosti, što nam dolazi iz Presv. Oltarskog Sakramenta. Isus se rodio u Betlehemu, a Betlehem znači »kuća kruha«. Isus se rodio, da postane kruh, što dolazi iz neba i daje život svijetu.

Na žalost ima svijeta, koji ne će života, ali također neda ni drugima da žive. Ne daje im ni tjelesnog života. Dosta je pomisliti na nedavni svjetski rat, gdje se toliko ljudi poklalo. A da su ljudi imali više života, što ga daje Knez mira, sigurno ne bi došlo do onolikog krvoprolića. Pa i poslije rata nastavilo se s pomorom ljudi. Do 2 milijuna ubija se djece svake godine prije poroda. Svijet se predao sotoni, za kojeg veli Sv. Pismo, da je od svog početka ubojica ljudi. Ubijaju se duše, ništa se tjelesa!

Ali pustimo s vida ove tužne slike. Pomislimo na riječ sv. Petra na Duhove: »Spasite se iz ovog pokvarenog svijeta.« Dj. 2, 40. Primajmo Život, što nam se rodio u Betlehemu, ali također nastojmo da ga i drugi primaju, te ne poginu od duševne gladi, već žive kroz svu vječnost.

II.

Božićno je drvce i o s v i j e t l j e n o. Kako ga je lijepo pogledati, kad se utrne drugo svijetlo, da se samo ono sja! Njegovo svijetlo prodire i vani kroz prozor u crnu noć.

Na Božić je izašlo božansko Sunce, da obasja tamnu zemlju. To nam je Sunce rodila Marija. Lijepo to ističe misna prefacija na njezine svetkovine: »Uistinu je dostojno i pravedno, da ti se uvijek i svuda zahvaljujemo, sveti Gospodine, svemogući Oče vječni Bože, i da te u štovanju Blažene vazda Djevice Marije hvalimo, slavimo i veličamo, jer je ona obsjenjena Duhom Svetim tvoga Jedinorođenca začela i u sjaju nepovrijeđenog djevičanstva rodila svijetu vječnu Svjetlost.«

To je ista ona Svjetlost, o kojoj govori prorok Izaija 800 godina prije, nego što se pojavila na svijetu. »Narod, što hoda po tami, vidi veliko svijetlo. Svijetlo izlazi onima, što stanuju u sjeni smrtnoj.« Iz. 9. 2. Prorok je već gledao Onoga, koji je za sebe rekao:

»Ja sam svijetlo svijeta. Tko ide za mnom, ne hoda po tmini, već ima svijetlo života.« Iv. 8, 12. A Gospodin je izustio ove riječi prigodom jedne rasvjete, na koju nas sjeća i rasvjeta našeg božićnog drvca. Bilo je to za svetkovine sjenica. Tada su u predvorju hrama jeruzalemskog stavljene velike posude na stupove. Bile su pune ulja, koje se uvečer zapalilo, pa je osvjetlivalo ne samo hram već i cijeli Jeruzalem.

Isus je svijetlo svijeta. I mi ćemo poslušati proroka Izaiju, koji nam dovikuje: »Dođite da idemo u svijetlu Gospodnjem.« Iz. 2, 5. Neka nas Isus rasvijetli. On neka bude naše sunce, a mi njegovi planeti, koji se kreću oko svoga Sunca. Po sebi smo i mi tmina, jer i za nas vrijede riječi sv. Pavla: »Jedanput ste bili tmina,« (ako to nismo bili po osobnom smrtnom grijehu, ono svakako po istočnom), »a sada ste svijetlo u Gospodinu. Hodajte kao djeca svijetla. A plod svijetla pokazuje se u svoj dobroti, pravednosti i istini.« Ef. 5, 8-9. Primajmo u sv. Pričesti Svijetlo - Isusa, da i o nama vrijede riječi: Vi ste svijetlo svijeta. A to ćemo pokazati svojim dobrim djelima.

Ali i ovdje nam se nameće žalosna činjenica. »Svijetlo sja u tami, a tama ga ne obuze.« Iv. 1, 5. Stoga i mi moramo poput učenika, što su išli u Emaus, moliti Isusa: »Ostani, Gospodine, s nama, jer se već noć počela hvatati.« Lk. 24, 29. Noć se počela hvatati nad Evropom, noć i tama nevjere. Pače već se uhvatio gusti mrak. Pomislimo na bezboštvo, što se otvoreno propovijeda po školama, širi po knjigama uime znanosti. I nad Evropom sjalo je Sunce vjere. I ona je morala slati svoju svjetlost i po drugim dijelovima kugle zemaljske. A što je Evropa učinila? Došli su đaci iz Kine, Japana i drugih poganskih zemalja na sveučilišta evropska, pa su ovdje mjesto svijetla našli tminu, vratili se u svoju domovinu i počeli je tamo širiti. A to će se jedamput Evropi strašno osvetiti. Evropa se ne mora bojati kršćanske Kine. Ali poganska Kina može poput bujice udariti na Evropu, pa je posve uništiti.

Ali ne gubimo svoga božićnog veselja u ovim turobnim mislima. Iako je oko nas tama na daleko i široko, mi ćemo po savjetu sv. Pavla nastojati, da se sjamo poput zvijezda na nebu. Fil. 2, 15. I reći ćemo svojoj duši: »Postani svijetlom, Jeruzaleme, jer dolazi tvoja svjetlost, i slava Gospodnja izlazi nad tobom. Jer uistinu tmina pokriva zemlju i duboka tama narod, ali nad tobom će zasjati Gospodin i iznad tebe pokazat će se njegova slava.« Iz. 1, 60, 1-2.

III.

Božićno je drvce i o k i ć e n o. Vide se na njemu zlatne jabuke, orasi, slatkiši. Ispod njega su također d a r o v i za dječicu. A sve to sjeća nas darova milosti, što nam ih donio Isus.

Dječici običavaju govoriti roditelji, da im je mali Isus pribavio sve darove. Pa tako uistinu i jest. Jer štogod imamo, Isus

nam je dao. Od njega nam dolaze zemaljska dobra. Ali sada ne ćemo na njih toliko misliti. Isus nas obdario i nadzemnim dobrima. Ah kako bismo im se morali radovati! Kako se veseli siroče, kad ga dobri ljudi obdare o Božiću toplim odijelom, dobrom obućom, lijepom hranom! A eto mi smo siročad, što ju Otac nebeski obdario na Božić nebeskim darovima.

I dobro nas je obdario. Bez Isusa smo prebijedne sirote, s Isusom najveći bogatuni. Milost vrijedi više nego sve srebro, zlato, sve drago kamenje ovoga svijeta. Pa kao što je na Božić sretno dijete, kad je dobilo sve, što si željelo, isto tako smo sretni i mi u duhovnom pogledu, budući da smo na Božić dobili od svog Oca nebeskog po Isusu sve, što si možemo zaželjeti.

Želiš li duhovnog jela i pila? Eno već Izaija prorok govori, da će kraljevstvo Isusovo biti slično najsjajnijoj gozbi s izabranim jelom i vinom. Ovdje nam se daje za hranu tijelo i krv samog Sina Božjeg, u kojem je život, svijetlo, istina, svetost i pravednost.

Da li ti je možda draga čast? Pa ti si u velikoj časti, ne možda pred bijednim i smrtnim ljudima, kojih nestaje poput jednodanjih leptira, već si velik u časti pred neizmjernim Veličanstvom Božjim, pred anđelima i svecima, koji zajedno s Bogom dijele vječni život. Ti si dijete velikog Boga, ti si jedno s Isusom, ti si hram Duha Svetog.

Čezneš li za slobodom? Ah, sloboda je svakom tako mila, slatka, a tiranija nesnosna i gorka. Pa ti si i slobodan, jer eno već prorok Izaija govori, kako nam se rodilo Dijete, poklonjen nam je Sin, koji je izabran za vladara. On lomi korbače, kojima nas udarao naš pakleni dušmanin; krši njegovo žezlo; skida jaram, koji nas je tako teško tištio. Isus otvara vrata vječne tamnice, u koju smo i mi imali pasti. A sada uživamo slobodu djece Božje.

Ali valja nam na ovoj zemlji još mnogo toga pretrpjeti. Tu su siromaštvo, bolesti, duševne patnje. Isus nas nije htio da oslobodi od toga. Ostavio nam je sve to, da se patnjama ovoga svijeta obogatimo za vječnost.

Na žalost vidimo, kako svijet prezire darove što mu ih donio Isus. Svijet bježi od prave sreće i leti vječnoj bijedi. Ali mi ne ćemo tako! Mi ćemo biti uvijek uz Isusa, uz svoj Život, svoje Svijetlo, uza svoju vječnu Sreću. **E. Springer D. I.**

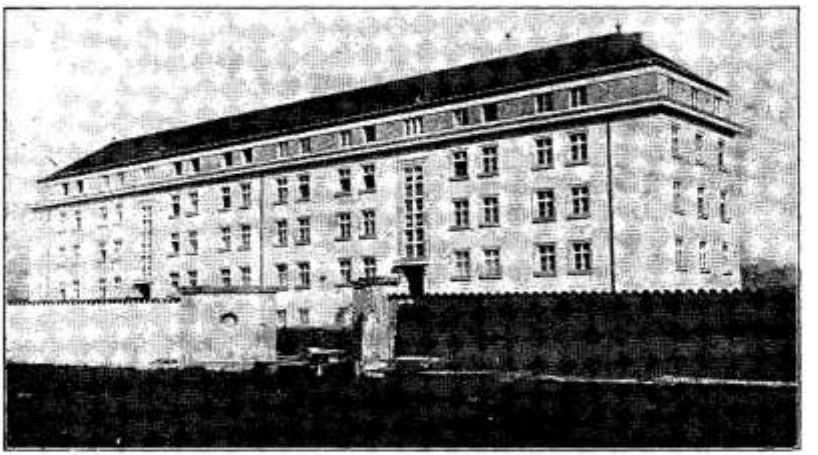
SV. PRIČEST ZA PONOĆKE.

— Želim se pričestiti o ponoćki. Otkada moram biti na tašte?

— Crkva glede toga nije ništa točno odredila. Prema tomu morate biti na tašte samo od ponoći. Dobro je, ako nekoliko sati prije sv. pričesti ne jedete i ne pijete. Međutim ne griješite, ako ste jeli ili pili prije same ponoćke pa se onda pričestite. **F. M.**

DOM DUHOVNIH VJEŽBA — NOVA KUĆA RADOSTI.

Među čitateljima Glasnika Srca Isusova imade vrlo mnogo velikodušnih dobrotvora i dobrotvorki, koji budno i sa zanimanjem pratiše gradnju i uređenje Doma duh. vježbi. Sada im možemo javiti s veseljem, da su radnje u Domu i Novicijatu svršene; ali s nekom zebnjom moramo priznati, da ih tišti veliki dug. Dobrovoljnim prinosima pokrivena je, recimo, istom polovica izdataka. Puno se je utrošilo, samo da se sve temeljito i lijepo izgradi. Sobe su jednostavne, ali skladno i zgodno uređene. U cijeloj, velikoj zgradi nalaze se tri kapelice. Jedna u čast sv. Josipa za vanjski svijet; druga posvećena sv. Stanku za egzercitante u Domu; treća u čast Majke Božje za novake. Potonju resi nad oltarom krasna

slika Bezgrješne od Kupelwiesera, umjetnika svjetskog glasa; poklonila ju je mp. grofica Janković za redovničku omladinu.

Kapela sv. Josipa za vanjski svijet.

Posvetu ove kapele obavio je 19. listopada presvij. g. Matija Strahinšćak uz asistenciju vlč. o. Antuna Prešerena, isusovačkog provincijala, i vlč. o. Anđelka Jurića, rektora novicijata.

U ovom kraju nema nikakve crkvice, nikakve kapelice. O da ste vidjeli, kako se je dobri puk obradovao, kad je ugledao s v o j u kapelu, koja se nalazi u prizemlju isusovačkog Novicijata. Mala je doduše, ali mila. Prvoj sv. Misi u toj kapeli prisustvovalo je brojno općinstvo, koje je tronuto i razdragano pjevalo crkvene pjesme s novacima. Dosta je svijeta pristupilo k Stolu Gospodnjemu. Inače je kroz cijeli dan hodočastilo toliko ljudi kapeli sv. Josipa, te se činilo, kao da je kakovo proštenje. Sva je okolica provrvjela blaženim licima odraslih i revne dječice.

Iza prve ove sv. Mise razgledalo je sakupljeno općinstvo novogradnju. Sa suzama u očima zahvalio se naš dobri narod o. Provincijalu i o. Rektoru, čestitao na radu, zaželio blagoslov Božji za budućnost.

U 5 sati popodne održan je u istoj kapeli prvi blagoslov sa propovijedi. Pjevao je zbor novaka. Prisustvovalo je mnoštvo naroda, koji se je još dugo iza svršene večernje molio sv. Josipu, moćnom zaštitniku radničkih i patničkih slojeva pučanstva. O kako bi nužno i spasonosno bilo, kad bi se doskora podigla na onom mjestu i prostrana c r k v a sv. Josipa! Tako bi se doskočilo vrućoj želji ovdašnjeg pučanstva.

Dom duhovnih vježbi.

Na dan sv. Karla Boromejskog, 4. studenog blagoslovio je preuzvišeni gosp. nadbiskup dr. Antun Bauer zgradu Doma duhovnih vježbi s novicijatom isusovačkim na Jordanovcu.

Svečanost je otpočela tihom sv. Misom, koju je služio sam Preuzvišeni. Pod sv. Misom pjevali su novaci nabožne pjesme uz pratnju harmonija. Iza obavljenog blagoslova razgledaše brojni uzvanici taj lijepi Dom razmatranja i molitve, koji se odlikuje svijetlim i zračnim prostorijama, divnim vidicima.

U blagovaonici je isusovački provincijal o. Antun Prešeren pozdravio goste toplim riječima. Istakao je, kako će taj Dom služiti u prvom redu duševnom i vjerskom preporodu našega naroda: zahvaljuje se preuzv. Natpastiru, koji je velikodušno poklonio zemljište te zamjernom darežljivošću omogućio, da se izvede ova smiona osnova; zaželio je, neka nam dragi Bog poživi i uzdrži Preuzvišenoga, da nam još posveti i crkvu sv. Josipa.

Preuzvišeni se Metropolita zahvaljuje zatim ocima Isusovcima, koji su se usudili graditi zgradu nesamo svog Novicijata nego i za duhovne potrebe naroda. Ovaj Dom neka bude duhovno vježbalište, u kojem će se uzgajati pravi katolici.

Na koncu se zahvalio vlč. o. Provincijal svim pomagačima u gradnji kuće, svim prisutnim i odsutnim dobročiniteljima. Važnost se ovoga Doma vidi u tom, što će odgajati i duhovnu i svjetovnjačku po izbor četu te jačati vjerski život u našem narodu.

Prve duhovne vježbe.

Prve Duh. vježbe u novom Domu bile su od 20.—24. listopada, a obaviše ih svećenici, u svemu sedamnaest, na čelu sam zagrebački nadbiskup preuzv. gosp. dr. Antun Bauer s presvij. biskupom dr. Dominikom Premušom, presvij. opatom Ljudevitom Knežićem.

Od svjetovnjaka bijahu omladinci prvi sretnici, koji od 31. X. do 3. XI u tom Domu okrijepiše duh svoj i spremiše se za još revnije nastojanje oko preporađanja duša u Kristu.

O/u zgradu ispravno naziva vlč. o. Provincijal »tvrđavom katolicizma«. Bez sumnje, jer ima da sačinjava s r e d i š t e duhovnog života za marne radnike u vinogradu Gospodnjem, za revnitelje i trudbenike oko Katoličke Akcije.

Ovaj Dom zove »Nedjelja« vrlo zgodno »novom kućom radosti«: d u š e v n i h radosti, kojih treba dandanašnji naraštaj više negoli ikada prije. U Domu kao u nekom ž a r i š t u treba da se raščiste srca, oplemene duše, uredi život. Postigne li se to, eto nam duševnog veselja, duševne vedrine, iako nas tište križevi svakidnevnih suprotivština i nevolja.

Prvi tečaj duh. vježba u Domu na Jordanovcu.

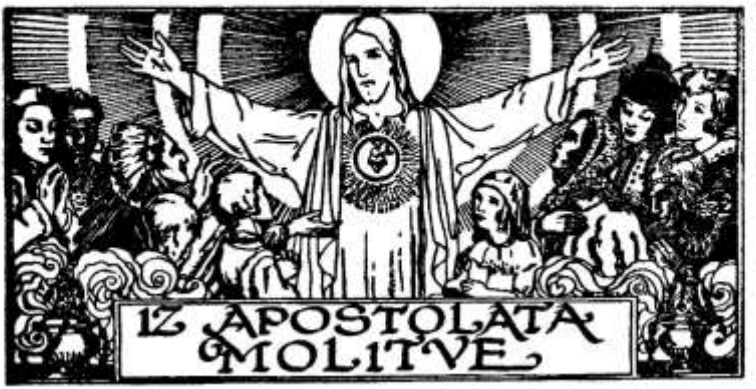
S l i j e v a n a d e s n o : 1. r e d : Msgr. Dr. J. Borković; Presv. biskup Dr. D. Premuš; Preuzv. g. nadbk. D r. A. B a u e r ; Preč. kanonik Lj. Knežić; Preč. župnik J. Čvek; 2. r e d : veleč. gg. Pavao Jesih, Iv. Sambolek, Fr. Oršulić, M. Horvat, I. Malančec, A. Dušić; 3. r e d : veleč. g. I. Kristović, A. Wolf, I. Vukas, Dr. A. Gahs, S. Sanić, I. Sabljak.

Dom duh. vježba kao i Novicijat preporučamo toplo m o l i t v a m a i d a r e ž l j i v o s t i svih čitatelja Glasnikovih. Tko ovdje pomogne, postaje pravim apostolom i misijonarom u svojoj vlastitoj miloj domovini. **Vj. Lončar D. I.**

PORUKE IZ UPRAVE I UREDNIŠTVA.

Prilažemo svakome bez razlike našu pošt. uplatnicu, kojom možete za slijedeću godinu poslati pretplatu. U slučaju da tko još nije podmirio svoj zaostatak, neka to učini sada ukupno s pretplatom nove godine. Pretplata za godinu 1931. bit će ko dosada Din. 15—.

Zahvalnice, vijesti o društvima, dopisi ne šalju se na Upravu već na Uredništvo. Zahvalnice valja potpisati barem potpunim prezimenom, inače se ne tiskaju. **Uprava i Uredništvo, Zagreb I. 147.**

DJEVOJKA U KUĆI.

Naši protivnici spočitavaju nam, da katolici znadu samo Bogu se moliti, a drugačije da ne napreduju. Lako bismo im odgovorili, da je to vrlo mnogo, ako znamo moliti, jer po riječi sv. Augustina, tko zna moliti, znade i živjeti.

Ipak mogu katolici, a članice Djevojačkih društava S. I. napose, pokazati i u pravilima i u životu, kako im je i vanjski napredak na srcu. Kad pravila traže, da bude članica uzorna kod kuće, na poslu i u saobraćaju, onda to nije možda skučenost i samo oprez da nikomu na nogu ne stane.

Biti uzorna znači za najvišim ići, najbolje raditi, što radi A da može najbolje raditi, treba i znati, kako se najbolje radi To najbolje u kući je u raznim prilikama i vremenima razno. Naše bakice bile su »najbolje«, kad su sobom dovezle k mladoženji punu škrinju i preslicu. Naše mamice bile su »najbolje«, kad su dopremile pun ormar i šivaći stroj. Naše mladenke jadne znadu u raznim krajevima same, što sve danas moraju doprtljati ako hoće, da budu dobro primljene. Ja toga ne navodim, da ne bi mislile, da to sve i moraju.

Naš djed nije imao velikih zahtjeva, pa je bakica sa zdravom pameću, sa 10 kuhinjskih recepta i dvjema nakitima za stol bila dobra kućanica. Mami je već trebalo samo za kolače 10 recepta, da zadovolji oca i prigodne goste. Našoj mladosti doduše ne treba veći broj recepta, jer često nema od čega bi prirađivala jela, ali bi joj trebalo 10 puta više zdrave pameti, da se snađe i nikomu ne zamjeri.

Česti putevi, što ih muž mora danas da poduzima, uzbudili su u njemu sto zahtjeva, kojih nije imao djed ni otac. Ne ide li žena nikuda i ne nauči li ona ništa više nego je znala bakica, ne će znati da u kućanstvu zadovolji mužu. On će rađe u gostionu, gdje se bolje osladi i bolje razgovori.

Radi obiteljske sreće dakle treba da i djevojka napreduje uporedo s mladićem. Hrvatske katoličke djevojke sretne su, što imadu dosta lijepe prilike za takav napredak u kućanskim i domaćinskim školama i tečajevima. Časne Sestre Milosrdnice otvorile su takove škole u Lovrečini, Sisku, Požegi i Ogulinu. U tim se školama odrasle djevojke nauče ponajprije da sebe drže u redu, ne za taštinu nego kako kršćanska krepost i čednost traži. Zatim se vježbaju pospremati sobu i kuću držati u redu, i što sve k tomu treba, da se svi ukućani dobro ćute na domu. Uče se šiti, vesti i rediti rublje, pa i to kako će se bolje sačuvati, a ponošeno još korisno porabiti. One rade u kuhinji i pripremaju razne vrste jela, peku kruh i prave kolače, a dakako da ih onda i pojedu. Na vrtu vježbaju se povrćarstvu, da mognu kasnije u obitelji i drugo što skuhati osim repe i zelja. Goje one i cvijeće, čime će i crkvu okititi i stol ukrasiti. Ima li koja volje, može da nauči i štogod svirati, pa ponešto i koji tuđi jezik vježbati. O svemu pak nauče se voditi računa, da kasnije ne proteplju novac uzalud.

Ovi tečajevi traju razno: godinu, dvije ili samo šest mjeseci, kako na primjer u Sisku. Sposobnije mogu u kraće vrijeme više naučiti, a opet nekima ne treba baš da sve nauke prođu. Zato će se svaka dobro prije uputiti kod uprave ovih škola, što hoće i može da nauči. Prema tomu bit će i trošak za to učenje. Istina je da one same sebi mnogo urade ,ali opet treba da plate barem hranu i stan. To stoji oko 500 dinara mjesečno.

Krasni su uspjesi ovih škola i tečajeva. Djevojke puno toga nauče, a što je još više, nauče se redu i sređenom životu, ako to nijesu imale prilike prije da nauče. Tečajevi počinju redovito u rujnu. No mi to barem sada iznosimo, jer će mnoga djevojka trebati, da tijekom godine zaradi i uštedi trošak za taj tečaj, pa da već sada počne misliti i spremati za na godinu. Već početkom srpnja neka se upita kod svoga veleč. župnika, da se bolje uputi i za vremena prijavi, kud će joj biti bliže i uvjeti joj bili povoljniji.

Eto ovo je nešto iz drugog lijepog predavanja što ga je držala u Zagrebu jedna gospođica učiteljica na djevojačkom sastanku prigodom Euharistijskoga kongresa. Onima, koje ne će moći poći na ovakove tečajeve, svratit će ovo barem pažnju, da se trude te što više saznadu o redu i lijepom vladanju u kući od dobrih i pametnih susjeda ili da zamole svoju gospođu učiteljicu, da ih ona pouči. Nije sramota dati se poučiti, već je sramota ostati u neznanju i nespretnosti. Neuredne, neuglađene djevojke nijesu na čast ni zastavi Presv. Srca, ako se pod njom okupe.

Upravitelj Apostolata.

Nova Manreza ili duhovne vježbe od osam dana po načinu sv. Ignacija Lojolskoga. Napisao O. Fr. Hammerl D. I. Ovu knjigu toplo preporučujemo svim onima, koji obavljaju razmatranje. Cijena 30 D.

BOŽIĆNO ROPSTVO BOLJŠEVIČKE RUSIJE.

Božić! Božić! — Krasnih li dana; lijepih li blagdana. S tajanstvenom ih čežnjom očekujemo; sa dragošću ih se sjećamo.

Kako su divni oni časovi ponoćnog očekivanja, kadno će da po prvi put zaori velebna pjesma Narodi nam se Kralj nebeski! Kako su nezaboravni oni trenuci blaženog djetinjstva, kad smo u sjeni božićnog drvca popijevati božićne pjesme; kad smo na priprostoj slamici slušali opis prvoga Božića. Djetinje su naše duše požudno upijale onu nedokučivu istinu: da je sâm Sin Božji sišao s neba i postao čovjekom — djetetom; i to sve samo radi nas. Slušali smo, divili smo se i razumjeli veliku ljubav Božju prema ljudima i s većim smo žarom, s pobožnijim oduševljenjem pjevali božićne pjesme.

Biskup d' Herbigny, rektor Istočnog Zavoda u Rimu, veliki prijatelj bijednih Rusa.

To su uspomene, koje nam dolaze uoči Božića. Tako se slavi taj blagdan ljubavi Božje u narodima, koje je oplemenilo Evanđelje Njegove Crkve. Njima je Božić dan molitve, dan ljubavi, dan mira. Ta, sami su anđeli pjevali: »Slava Bogu... a mir ljudima dobre volje.«

Boljševički tirani unesrećene Rusije i tu drukčije misle. Njima Božić nije dan mira i ljubavi; oni su ga napravili danom, u koji se najviše propovijeda razdor i mržnja. Njima Božić nije dan uspomene na nedokučivu ljubav dobrog Boga, koji grješnika radi postaje čovjekom; njima je taj najsvetiji dan prigoda, da što više pogrda, što više bljutavih laži i ogavnih psovki izgovore na toga istog Boga ljubavi. Njihova dječica ne smiju na taj dan da se prikuče dražesnom Djetešcu u jaslicama, da mu se poklone, da mu se pomole. Ne! Boljševički mališani moraju baš toga dana da proklinju božansko Čedo, da mu se rugaju, da svoje roditelje, svoje drugove odvraćaju od Njegova toplog zagrljaja...

Na sam Badnjak prošle godine donose boljševičke novine »Rabočaja Moskva« nacrt jedne »procesije«, što će je po nalogu crvenih tirana prirediti bezbošci moskovskog predjela Zamoskvarečja:

»Savez bezbožaca južnog dijela Moskve priređuje 6. siječnja 1930. veličanstvenu povorku s bakljama, koja će pretstavljati pokopanje vjere. Na čelu povorke vozit će veliki automobili načinjene crkve, sinagoge, džamije i božićna drvca. Sve će to biti spaljeno nasred

jednog trga. Putem će povorka pokupiti ikone (svete slike), biblije, molitvenike i t. d. Sve će to biti spaljeno.«

»Za 25. prosinca isti savez bezbožaca poziv-lje sve članove komunističke stranke na protivjersko veče. Tom će zgodom govoriti drug Lunačarski (bivši komesar Prosvjete) o svrsi stranke i njenom radu protiv vjere... Savez bezbožaca iz Zamoskvarečja izdat će za Božić jedan posebni list za protivjersku propagandu. »Vojnički napadaj«; taj list treba raširiti među raznim komunističkim ćelijicama.«

Tako za starije. No djeca nisu izuzeta od te paklenske borbe protiv Božića. Ona imadu glavnu ulogu da izvrše.

Antireligijeznik od mjeseca prosinca 1929. donosi upravo jezovit nacrt kako da se djeca upregnu u bezbožni jaram. »Vrlo je važno da za vrijeme svetkovina zaposlimo djecu u ateističkoj borbi protiv Božića i Uskrsa, da ih tako odvratimo od pogubnog utjecaja svećeničkog... Osobito za vrijeme Božića moramo privući djecu u protivjersku borbu, u bezbožne maškarade. Protibožićne maškare bit će istom onda zanimljive, kad si djeca sama budu pravila kostime. Sve vrijeme prije Božića upotrijebit će djeca na to, da priprave bezbožne karnevale: dostaju za to papiri, krpe, vrvce itd. Sve su to stvari, koje se nalaze u svakoj kući: trebat će samo djeci reći, da sama priprave sve potrebno za karneval... Ti kostimi mogu biti izradeni prema karikaturama, koje se nalaze u časopisima i novinama kao što je Bezbožnik. Nije dovoljno samo to, da se dijete obuče u popa, rabina ili hodžu. Valja također pokazati, kako su pop, rabin, hodža pogibeljni za komunistički poredak, kako oni nastoje da u svoje mreže uhvate djecu, kako oni podupiru pijanstvo itd.« Slijedi opis pojedinih kostima.

Najsudbonosnije je to, što se i sama škola dala na tu ubilačku rabotu. Bezbožnik od 6. siječnja 1930. piše: »Na večer 24. prosinca bila je škola Krasnaja Presnija u Moskvi puna života: za vrijeme satova držali se protivjerski razgovora... Odlučilo se da će — čim u crkvi počne božićni obred — sva školska djeca prirediti na ulici bezbožne demonstracije i maškarade... U crkvi je sve ostalo u miru, no zato je dječurlija na polju plesala i demonstrirala...«

Boljševički se zavodnici ne zadovoljavaju samo tim, da djecu zaposle u protivjerskim demonstracijama i karnevalima; oni ih sile na bezbožne proklamacije i zahtjeve u javnosti. Jednu takvu proklamaciju donosi i Rabočaja Moskva na sam Božić 1929. Upravljena je roditeljima. Srce se čovjeku kida, kad je čita:

»Mi, četa mladih borbenih ateista, mi djeca od sedam godina, 31. škole zvane Zono, vapimo

za pomoć u protivjerskoj borbi protiv predrasuda... Predrasuda je Božić i božićno drvce. Vrijeme je da već jednom prestanete svetkovati Božić, da odstranite božićna drvca, da se kanite štovanja idola (ikona) i da odbacite od sebe kojekakve križiće i medalje... Ne uništavajte šumskih zasada. Ne sijecite borova za Božić... Dolje nerad i božićni blagdani. Božić nije radnički blagdan. Samo je popovima, kulakima (bogatim seljacima) i izrabljivačima potreban Božić. Za nove običaje, za kulturu za bolji život... — Četa borbenih ateista.«

Jadne li djece, a još jadnijih odgojitelja. Protestiraju protiv Onog, koji je jedini kadar da ih spasi i koji je zato i došao u jaslice

Međutim, nisu ti jadni mališani krivi, što im prljava usta valjaju najodurnije hule na betlehemsko Djetešce; nisu ni one radničke ispaćene mase toliko krive, što pod prijetnjom gladi, gubitka službe, a katkada pače i života moraju da sudjeluju u bezbožnim procesijama i protivjerskim manifestacijama. Većina bi i njih najradije pala ničice pred jaslice i poklonila se novorođenom Spasu. Ali ne smiju, bar javno ne.

Zato ćemo mi ovih svetih božićnih dana s podvostručenom revnošću, s neograničenim pouzdanjem u moć molitve vapiti milom betlehemskom Čedu, da se smiluje potlačenom ruskom narodu, da i njemu što prije osvane slobodni, mirni, kršćanski Božić.

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

MISIJE U GORNJOJ STUBICI I OROSLAVLJU.

Gornja Stubica.

Župa je golema. Ima preko 10.000 duša, a samo jedan župnik. Osim toga župa je silno raštrkana po brdima i dolinama.

Crkva je posvećena sv. Jurju, stara, trošna, popucani joj zidovi zijevaju. Pred crkvom još se koči stara lipa, pod kojom je Matija Gubec držao govor i pokrenuo seljačku bunu.

G. župnik I. Papić junački radi sam i zdravlje si ruši. Svaki dan sprovod, svaki dan po više puta bolesniku sad na konju, sad na kolima, sad opet pješke. Nije čudo da je već dva put na smrt obolio.

Preko poteškoća do sjajnog uspjeha. Nakon 30 godina ponovno održane su misije u mjesecu listopadu. Ove su misije naišle na velike poteškoće tako, da ih je g. župnik htio odgoditi. Baš u ovo vrijeme bili su ljudi uvelike zaposleni na poljima: berba kukuruza, krumpira, grožđa, kestenja. Usto navalilo i nevrijeme: kiša, blato do koljena. Ali, Bogu hvala, uza sve ove poteškoće

narod se divno odazvao, marljivo slušao propovijedi, skrušeno se ispovijedao. Ispovjedilo se preko 4.000 duša. Bilo je i velikih obraćenja. U župi se razna društva osnovala, učvrstila i povećala. Pod zastavu »Vojske Srca Isusova« svrstalo se do 150 ljudi. I Djevojačko društvo počelo živjeti novim životom, a broji do 170 članica. Uvelo se i »Materinsko društvo« za žene. Tako je cijela župa vjerski organizirana kao kakva vojska. Samo bi tamo trebala dva ili tri zdrava svećenika, da se barem donekle mogne zadovoljiti svim duhovnim potrebama ove krasne župe.

Ganutljiv primjer. Kad se u subotu naveče sva društva sakupila, imena se sviju pročitala i društva se blagoslovila, došao jedan težak misijonaru, da mu zahvali na uloženom trudu te ga zamoli, da odsluži jednu sv. Misu za obraćenje tvrdokornih grješnika. Zatim izvadi 100 D. uz riječi: »Ovo je kao milodar za misnu nakanu.« — Bilo je lijepo čuti ili vidjeti, kako su neki dobri ljudi upravo jurišali na one, koji su bili nemarni u vjerskim dužnostima te kroz više godina nisu pristupali sv. sakramentima. To su pravi apostoli! Takvih nam muževa treba!

Oroslavlje.

Radnici i radnice na izvoru duševne okrepe. Poslije G. Stubice držale se misije u Oroslavlju, filijali D. Stubice. Cijelo je Oroslavlje pripadalo prije grofu Oršiću, a sada je u posjedu g. Milana Prpića. Ovdje su tri velike tvornice, a radnici su gotovo svi domaći. Ima ih oko 1800. Crkvica je lijepa, a može u nju stati do 1000 osoba.

I ovdje uspjeh bio sjajan. Radnici i radnice jutrom i večerom marljivo pohađali propovijedi i skrušeno se ispovijedali. Ispovjedilo ih se do 1300.

Lijep primjer mjesne gospode. Kad se djeca ispovijedala, javno pred djecom stupio je na ispovijed g. školski upravitelj i njegov kolega. Oni se zajedno s djecom i pričestili.. Nema sumnje, da je njihov lijepi primjer uvelike djelovao na onu zlatnu mladež.

I druga gospoda ostavila su lijep primjer. Koji su ikako mogli, došli su na posebnu konferenciju, koju je misijonar držao za njih u petak navečer.

Kod zaključne procesije u subotu navečer sve su tvornice bile zatvorene, a radnici i mnoga gospoda došla na konačno slavlje. Trebalo je čuti, s kojim se oduševljenjem pjevala zlatna krunica. Kod svečanog papinskog blagoslova u mnogom se oku zacaklila suza radosnica. A kako se istom na koncu orila crkva od pjesme zahvalnice!

Sutradan cijelo Oroslavlje pohrlilo je u D. Stubicu, da i tamo prisustvuje svečanom svršetku misija i još se više oduševi za svoju svetu vjeru. — Hvala Presvetom Srcu i nebeskoj Majci na ovako lijepom uspjehu ovih misija! Neka Bog blagoslovi naš dobri narod!

I. Gavrić D. I.

UTOČIŠTE GRJEŠNIKA.

Prije više godina mnogo se govorilo u jednom američkom gradu o nenadanom obraćenju nekog vrlo ugledna čovjeka, koji se brojio među osnivače tamošnje slobodozidarske lože. Njegov je odgoj bio katolički, ali je nesrećom na sveučilištu izgubio pravu vjeru.

Ovaj čovjek oboli tako, da se nalazio na rubu groba. I baš ovom prilikom htio se okoristiti njegov nekadanji školski drug prelat Dr. B., ne bi li ga opet s Bogom izmirio.

Bolesnik nije vjerovao svojim očima, kad je opazio na vratima svoga znanca. Već je prošlo više godina, otkako se zadnji put vidješe.

— Zar si se ipak napokon i ti usudio k meni? prvi će bolesnik. Ovim riječima kao da je htio pokazati, kako se ne boji sastanka sa svećenikom. S prisiljenom prijaznošću pruži nenadanom gostu blijedu i mršavu ruku.

— Dobro mi došao! Samo te molim, da mi ne govoriš o vjeri! Jesi li razumio? Svatko ima svoje uvjerenje... Nego zašto mi se prije nisi kadgod navratio ili kako javio? Što ti radi brat? Je li još na zaduženom dobru?

Bezgrješna.

Prelat jedva našao vremena, da odgovori na sva pitanja. Bolesnik kao da se očito trudio, samo da u razgovoru ne bi došlo do kakve stanke, koja bi mogla razgovoru dati drugi smjer. I tako su njih dvojica govorili o svemu i svačemu, samo ne o vjeri. A jer bolesniku liječnik nije dopuštao dugih razgovora, bio je prelat malne prisiljen, da se vrati kući s neobavljenim poslom.

— Hoćeš li mi učiniti jednu uslugu? upita prelat, da barem postigne nešto od onoga, radi čega je došao.

Bolesnik odmah ispusti ruku svoga prijatelja, navuče na se svileni pokrivač kao da se smrzavao od studeni, pa odgovori nešto uvrijeden:

— Dakle ipak počimaš razgovor o vjeri?...

Na to će zabrinuti svećenik:

— Ne boj se, prijatelju, ne kanim ti držati nikakve propovijedi, ali bi mi ipak mogao ispuniti jednu neznatnu želju.

— A ta glasi?

— Izmoli još danas jednu Zdravomariju.

Bolesnik se sažalno nasmije.

— Ja da molim? To sam, dragane, već davno zaboravio. Ti zahtijevaš od mene ono, čega ne mogu ispuniti...« Bolesnik se malko zaustavi, a kad je opazio, da prelat nije očekivao ovakva odgovora, nastavi:

— Iako uz najbolju volju ne mogu moliti, ne smiješ ipak misliti, kao da bih se izrugivao vašoj Majci Božjoj. Sigurno ne. I sada mi se u vašoj vjeri ova osoba vrlo sviđa. Opetujem, da se odanosti i pobožnosti spram nje nipošto ne izrugujem. Još mi je u pameti lijepi san iz mojega djetinjstva o toj uzvišenoj Ženi.

— Pa ako tako misliš o našoj Majci Božjoj, koju si i sam štovao i ljubio u svom djetinjstvu, zar ne bi htio meni za ljubav metnuti na svoje grudi njezinu sliku? upade svećenik.

Na bolesniku se vidjelo, da ga ovo pitanje iznenadilo. Neko je vrijeme razmišljao, dok na posljetku ne reče dosta preko srca

— Pa dobro.

Prelat izvadi srebrnu medaljicu bezgrješne Djevice sa srebrnom vrpcom i objesi je o vrat svome prijatelju, a onda ode.

Sutradan isti svećenik upravo u sakristiji oblačio sveto ruho da rekne sv. Misu, kad mu netko uruči jedno pismo. A jer mu se reklo, da je odgovor prešan, odmah ga otvori. U pismu bila cedulica, na kojoj je liječnik propisao lijek, a s druge strane bilo skoro nečitljivo napisano:

— Pošalji mi odmah svećenika«...

Drugo će domišljati čitatelj lako odgonetnuti...

Ivan Sternaux D. I.

Kalendar Srca Isusova i Marijina za g. 1931. Da li ste već naručili ovaj Kalendar, koga su štovatelji Presv. Srca svake godine s velikom nestrpljivošću očekivali? Njegov je sadržaj kao i dosad lijep i probran. Između drugih članaka ističe se dramski prikaz Dra K. Premužića »P a s i o v c e m o j e.« Ima preko 40 lijepih slika na lijepom papiru. Glavna je zadaća našeg Kalendara, da što više približi duše k pravom izvoru sreće: Presvetom Srcu Isusovu i prečistom Srcu Marijinu. Već stižu o njemu na Upravu najljepše pohvale. — Požurite se s narudžbama. C i j e n a s a m o 10 D. N a r u d ž b e p r i m a:

Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147.

MALI KRIŽARI

MALI LIVIJE.

Priprava za prvu sv. pričest.

Naputila sam ga, da moli svoga ispovjednika, neka ga pusti prvoj pričesti na dan sv. Ignacija. I dopustio je. Bilo je dakle odredeno, da Livije i posred svoje mladahne dobi — bilo mu tada tek pet godina i osam mjeseci — primi prvu pričest 31. srpnja, na svetkovinu utemeljitelja Družbe Isusove.

Livije se požuri da javi tu veselu vijest:

Dragi Isuse! Ići ću k prvoj sv. pričesti, a katekizam ću danas učiti. Daj da se svrši rat. Molio sam za mir. Pisat ću Ti opet na dan prve svoje pričesti. Isuse, imam dvije kutije, jednu za »dobro,« drugu za »zlo.« U kutiji za dobro ima već dvadeset i sedam zrna graha, a u kutiji za zlo nema nijednoga. Napisao sam Ti obećanja, jer si Ti napisao Obećanja onoj svetici. Malo sam učio talijanski. — Tvoj Livije.

Svakoga je dana išao na pripravu sa svojim katekizmom. I željno bi slušao. O stvarima Božjim nisi nikad mogao s njim doći nakraj. Uvijek bi pitao i pitao.

Tri dana prije 31. srpnja odvela sam ga glavarici časnih sestara od Presvetoga Srca, da znadem, hoće li dopustiti tomc mališu da kod njih obavi Duhovne vježbe i primi sv. pričest. U toj su naime kapeli i braća Livijeva Ivica i Ljudevit pristupili prvoj pričesti.

Tri je dakle dana pred blagdanom sv. Ignacija pravio Livije male Duhovne vježbe. Redovnica, koja se u to vrijeme bavila njime, zabilježila nam je ove crtice:

»Kadgod bi Livije došao na pouku, sjalo mu se lišce od radosti. Kad bih ga štogod zapitala, zamislio bi se časak, a zatim bi točno odgovorio, dakako na svoj djetinji način. Bilo je u njega već toliko znanja i čvrstoga uvjerenja, da se ne bi dao smesti.

Slike, što su predočivale život našega Spasitelja, promatrao bi tako pažljivo i ozbiljno, kako se to rijetko nađe u djeteta od pet godina.

Vrlo mu se sviđalo rođenje Isusovo. Iz njegovih je izjava izbijao već i smisao za umjetnost.

— Nijesu lijepo prikazali Isusa, rekao bi. Isus se tu jedva vidi. O eto ga, uskliknuo bi kod druge slike, eto Isusa. Ovdje je ljepši. Poznam ga po sjaju. On se uvijek sja. Zatim bi okretao stranice i šaputao: »Svjetlosti božanska, svjetlosti božanska!«

Najduže bi se zadržao kod muke Isusove.

— Zašto ti voliš te slike?

— Jer volim Isusa, koji trpi.

— Ali zar nije ljepše klanjanje svetih triju kralja ili uskrsnuće Isusovo?

— Ne, ja volim Isusa, koji trpi.

— A zašto?

— Jer trpi zato, što nas ljubi.

U njegovim je riječima bilo često dubokih, zrelih misli.

Na dan prve pričesti došao je vrlo rano. Sav u bjelini sa zlatnim svojim dugim uvojcima. U ruci je držao ljiljan, što ga je imao na dan posvete Srcu Isusovu. Pod Misom je glasno čitao pripravne molitve. Ništa ga nije moglo smesti ni rastresti.

Lijepog toga dana pitali se srećni roditelji njegovi, kako će očuvati nevinost svoga anđelka. Teška je to zadaća bila. Bog im dođe u pomoć ubravši taj lijerak u najljepšem cvatu.

Preda mnom je njegova fotografija, nastavlja ona redovnica. Gledam ga kao malenog sveca. Često se njemu utječem. Izmolio mi je već mnogo milosti . . . Maleno to biće bijaše kano dragušan skup zdravoga razuma, nevinosti i duhovitosti. Promatrajući na primjer bičevanje Isusovo uzdahnu suznih očiju: »Koliko je tu Isus morao trpjeti! . . . radi grješnika . . . radi onih zločestih židova! A Isus ih je ozdravljivao i bio im tako dobar!«

Katkada ne bi odmah razumio koju sliku Biblijske povijesti. No dosta je bilo spomenuti riječ, i već bi rekao: »A, sjećam se; mama mi je već to razjasnila. Ona mi je pričala i kako je Isus umnožio hljeb, kako su mu dječica nosila palme.« I ponovio mi je cijelo ulaženje Isusovo u Jerusalem.

Katekizam bi odgovarao živo, s uvjerenjem. Ni traga kakvu nabrajanju, koga ne bi razumio.

— Livije, da li je Isus i u malome dijelu Hostije?

— Da.

— I u najmanjemu?

— Da, Isus je uvijek cijel.

— Onda je Isus i u onoj hostiji, koja je još u sakristiji?

— Nije, jer ta hostija nije još posvećena.

Kad sam mu govorila o kojekakvim dječjim hirima, gledao me pogledom punim razumijevanja, kanda mi želi reći: »Ah znam ja, šta je to!«

Na dan prve pričesti povjeri mi, kako je obećao Isusu, da ne će više biti svojeglav. »Ne, nikada više!« A zatim doda još odlučnije: »Sada radije umrijeti negoli griješiti!«

Najsretniji dan.

Napokon svanu veliki dan 31. srpnja 1916. Livije bio već dugo spreman. U sedam sati sakupili se svi, da ga prate u crkvu. On je bio u jednostavnom bijelom odijelu. Zlatni mu pramovi kose padali niz ramena. Lice mu odsijevalo nevinošću i srećom anđeoskom. U ruci je držao ljiljan, mali svoj molitvenik i krunicu. Nestrpljivo je čekao.

Zovnuh ga kraju: »Livije, čuj, to je najljepši dan tvoga života. Isus će doći u tvoje srce, a ti ćeš unići u njegovo. Moći ćeš ga moliti za sve, što htjedneš. Znam, da si već pripravio svoje prošnje. Ali prije nego izađeš iz kuće, htjela bih, da tražiš jednu posebnu, osobitu milost.

— Ali šta da tražim, odvrati smeten, reci mi ti.

— Ne, zlato moje, toga ja ne mogu. Klekni, zaklopi oči i saberi se, pa će ti Isus reći, što hoće da ga moliš.

Livije posluša. Klekne podno velike slike Srca Isusova u sobi sklopi ručice, zatvori oči i osta časak ovako. Najednom se digne. Oči mu se sjale, pa će živahno: »Mama, sad znam, šta mi je moliti. Molio sam Isusa, da volim prije umrijeti negoli počiniti i jedan samo grijeh. Ali znaš, nesamo smrtni grijeh, nego i najmanji, najmanji grijeh.« I pokaže mi prstićima svojima, kano da drži sitno zrnce pijeska.

Livije je radio po nadahnuću Božjem i sasvim jednostavno prikazao svoj život Bogu. A Bog ga je primio. Bolnom sam radosti razumjela, da je ljubav božanska uhvatila mojega mališa u tajinstvene svoje mreže.

Kapela sestara Presvetoga Srca bila sva u cvijeću i u moru sjaja. Podno oltara stajalo za Livija malo bijelo klecalo, a do njega svijeća s ljiljanom. Livije uđe radosno, laka koraka. Za njim pristupiše svi k Stolu Gospodnjemu. Zahvala iza sv. pričesti bila nam vrlo laka.

Poslije svoje zahvale čitao je Livije glasno ovu molitvu:

»Isuse moj, pomozi mi, da te više ne uvrijedim; daj da živim samo da te tješim. Istu te milost molim za tatu, mamu, svoju braću i sestre. Preporučujem ti oca Paoli-a, tetku Mariju, Mariju K . . . , sve ujake, tetke, bratučede, svoje učitelje, majku F. — redovnicu, koja ga je pripravljala — i sve osobe, koje su se preporučile u moje molitve. Preporučujem ti svetoga Oca, svetu Crkvu, svećenike i sve redovnice. Daj, molim te, da se svrši strašni taj rat. Smiluj se jadnim vojnicima, ranjenicima, sužnjevima, umirajućima, mrtvima i našim neprijateljima. Osobito ti preporučujem Vita — niegov bratučed, pomorski časnik, nastradao na brodu »Regina Margherita« — i Nikolu. Spomeni se duša

u čistilištu, osobito mojih djedova, baka, tete Livije, strica Dragana i Franjice R. . . . Pomiluj grješnike i oprosti im, jer »ne znadu, što čine«. Blagoslovi me i štiti!

Nastavit će se.

PRESVETOMU SRCU ISUSOVU.

To moja vam je ispovijed:
Sved velika rastresenost
Dosaduje mi ne dajuć
Da stečem pravu gorljivost,
I žar me čiste ljubavi
Od žića brzo izbavi.

Sved ljubav mene nagoni,
Da njoj ko žrtvu prinosim
Sve ugodnosti isprazne,
I da se tek razveselim,
Kad posvud me ponizuju
I križem opterećuju.

A treba li i do smrti
Da trpjeti ne prestajem,
Ja spremna sam, o Spase moj,
Sva od srca se predajem
Na muke sviju mučila,
Tek ljubeći da umrem ja.

Da, ja na križu želim mrijet
U bijedi i u patnji svoj,
Jer kako na njem umrije Spas,
Smrt, križ i ljubav cilj su moj,
Tek njih ja žudim srcem svim,
Bar što da Spasu uzvratim.

Moj Zaručniče jedini,
Što ne uzmeš mi ovu vlast,
Da mogu osim tebe ja
Još nešto ljubit, u grijeh past?
O uzmi moć, što mogla bi
Da od tebe me odijeli!

Što više ljubit krate mi,
To više gorim za Njega;
Nek biju me i dan i noć,
Oteti meni ne će ga.
Što više trpim, to me on
Sve više vije k Srcu svom.

Sv. Margareta Marija.

NAKANE APOSTOLSTVA MOLITVE U GODINI 1931.

Siječanj. Opća nakana: Spas Rusije, napose sveukupne mladosti njezine. Misijska: Da se rastavljene Crkve sjedine s katoličkom.
Veljača. Opća nakana: Čestita katolička mladež u višim školama Misijska. Više škole u misijama.
Ožujak. Opća nakana: Katolička akcija. Misijska: Skandinavija.
Travanj. Opća nakana: Pravda i mir među narodima. Misijska: Indokina.
Svibanj. Opća nakana: Dušobrižništvo među mornarima. Misijska: Misijska zvanja.
Lipanj. Opća nakana: Srce Isusovo, kralj i središte svijuh srdaca. Misijska: Širenje islama u Africi.
Srpanj. Opća nakana: Pogibelj, koju nosi sa sobom ruski boljševizam. Misijska: Katolički liječnici u misijama.
Kolovoz. Opća nakana: Nedjelja — dan Gospodnji. Misijska: Redovnici nesvećenici katehiste u misijama.
Rujan. Opća nakana: Vjeronauk. Misijska: Katoličke škole u Kini.
Listopad. Opća nakana: Pobožno slušanje sv. Mise. Misijska: Sv. Djetinjstvo.
Studeni. Opća nakana: Spoznaja i štovanje Duha Svetoga. Misijska: Misije povjerene svećenstvu rodom iz onih krajeva.
Prosinac. Opća nakana: Pogibelj, koju nose kina. Misijska: Napredak hinduizma u Indiji.

ZAHVALNICE

PALA S KONJA.

Bosna. Nesretnim slučajem pade mi odrasla kći s konja. Rane su bile velike, pa je naš strah bio opravdan. Morade u bolnicu. I dok su liječnici zabrinuto kimali glavom, utečem se Presv. Srcu. Nije mi Ono samo jednom pomoglo. Ne znam, kad sam se Njemu utekla, a da me nije utješilo. Stoga i sada, što je zabrinutost liječnika bila veća, to je moje pouzdanje bilo jače. Kad je Pavka morala u bolnicu, započnem devetnicu. I gle! Ja na kraju devetnice, a Pavka se vraća kući! Zato zahvalna kličem, da me čuju svi, koji su u potrebi i nevolji: Hvala ti, Presveto Srce! **G. J.**

POMOĆ PRESVETOGA SRCA.

Hrvatska. Muž mi obolio na očima tako, da skoro čitavu godinu nije pravo vidio. Iako smo siromašni, ipak je išao liječnicima. Međutim siromaštvo nam nije dopuštalo, da i dalje trošimo na liječnike, pa smo se stoga tim usrdnije stali moliti Presv. Srcu, da nas ono pomogne. Obećali smo, da ćemo postiti, češće se ispovijedati i pričešćivati. I Presv. Srce nas uslišalo. Muž je doskora posve ozdravio. **M. J.**

OZDRAVIO BEZ OPERACIJE.

Dalmacija. Dobio sam tešku upalu uha. Liječnici su odmah tražili, da se što prije podvrgnem operaciji. U svojoj bolesti preporučim se Presv. Srcu. Obećao sam, da ću se pretplatiti na Glasnik i dati još jedan mali darak u dobre svrhe. Naložio sam kćerci, da to sve odmah izvrši. Ona je ispunila moje obećanje, a ja najedamput osjetim takvu olakšicu, da mi nije trebala operacija. Sada sam potpuno zdrav. **Š. K.**

ISUS VOLI NAŠU OBITELJ.

Cile. Ja i moj muž već smo često iskusili, kako nas Presv. Srce prati svojim blagoslovom. Nikad mu se za to ne možemo dosta zahvaliti. Svoju ljubav spram nas pokazao je i tim, što nam je ozdravio kćerkicu. Slala sam je više mjeseci u bolnicu, dok liječnici nisu rekli, da joj ne mogu pomoći. Sada ja i muž zavapismo Presv. Srcu. Uslišani smo. **P. i A. G.**

JOŠ ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Bakar BFP Za sve milosti. — **Beograd** VV Za milosti dar D. 10. — JG Presv. Srce izbavilo me iz bezbroj pogibelji duše i tijela, dar D. 10. — **Bosiljevo** AC Iza više godina muž se javio iz Amerike, dar D. 10. — **Bošnjaci** MD Za mnoge milosti dar D. 100. — **Cerna** MJ Presv. Srce pomoglo me u bolesti, dar D. 30. — **Cernik** MB Za iskazane milosti dar D. 25. — **Delnice** KŠ Za milosti dar D. 20. — **Doboc** IK Za pomoć u velikoj nevolji dar D. 10. — **Donji Miholjac** TP Za kćerkino zdravlje dar D. 30. — **Drvar** IK Za milosti dar D. 20. — **Budrovci** MZ Pomožen u bolesti, dar D. 50. — **Đurđevac** KH Za pomoć u potrebi dar D. 20. — **Goričani** DC Za svoje zdravlje dar D. 10. — VK Sin dobio namještenje, dar D. 10. — **Gornji Zebonec** NT Za bezbrojne milosti dar D. 10. — **Iguigue** AG Ozdravila kćerkića. — **Ivankovo** MI Za pomoć u gospodarstvu dar D. 10. — **Jajce** AS Presv. Srce po zagovoru nebeskih pomoćnika obdarilo nas mnogim milostima. — **Grižane** KL Pomožena u mnogim potrebama. — **Kakanj** SM Žena ozdravila od teške bolesti. — **Kalnik** RK Za pomoć u gospodarstvu dar D. 50. — **Kansas City** AH Sestra ozdravila, dar dol. 1.— **Kaštel Stari** MV Sv. M. Terezija pomogla me u bolesti. — **Korčula** DŠ Presv. Srce pomoglo me proti zlobi ljudskoj, dar D. 50. — **Križišće** AT Za milost dar D. 20. — IM Za mnoge milosti, osobito za sretan uspjeh bratov i sestrin u školi. — **Kuna** NC Ozdravio ja i supruga dar D. 10. — **Ladimirevci**

TG Za primljene milosti dar D. 50. — **Lemeš** IG Sin sretno svršio prvi razred gimnazije, dar D. 10. — **Lučko** AP Ozdravila, dar D. 20. — **Mitrovica** JŠ Za primljene milosti dar D. 20. — **New York** JM Za uslišanu molbu dar dol. 2. — **Novi Banovci** TF Sin ozdravio bez ponovne operacije. — **Odvorci** IČ Presv. Srce izbavile mene i djecu iz teške pogibelji, dar D. 100. — **Omišalj** NM Presv. Srce pomoglo obitelj, dar D. 20. — **Orle** AF Za uslišanu molbu dar D. 100. — **Osor** MK Za mnoge milosti. — **Podgajci** MK Za pomoć u očnoj bolesti dar D. 10. — **Postir** AK Pomoglo me Presv. Srce, dar D. 10. — **Preko** AM Ozdravila bolesna ruka, dar D. 10. — **Radočaj** AŠ Za zdravlje dar D. 20. — **Sarajevo** VB Sv. Josip uvijek me uslišava, dar D. 10. — **Sesvete** FJ Ozdravilo mi dijete, dar D. 10. — **Sisak** FA Pomoglo me Presv. Srce, dar D. 30. — MJ Muž ozdravio od očne bolesti, a ja od žučne. — **Slav. Šamac** TM Za milosti dar D. 20. — **Split** VČ Po zagovoru sv. Stanislava Kostke uspio u naucima, dar D. 120. — **Srednje selo** ŠK Ozdravio od teške bolesti uha, dar D. 20. — **Starigrad** FP Za primljene milosti po zagovoru sestre Celine dar D. 20. — **Stenjevac** MGj Pomožen u gospodarstvu, dar D. 25. — **Stupnik** KŠ Ozdravila majka, dar D. 10. — **Šibenik** KZ Za uspjeh u naucima — **Tomislavgrad** KĆ Za mnoge milosti. — **Varaž. Toplice** FJ Za moje i ćerkino zdravlje, dar 20. — **Vinica** KK Pomožena po zagovoru sv. M. Terezije. — **Zagreb** MB Teška bolest i operacija sretno prošla. — KI Ozdravila ja i majka od živčane bolesti, pomožena kod ispita. — DC Ozdravila sestra, dar D. 30. — TS Za mnoge milosti. — MB Za dobivene milosti na duši i tijelu; što je ljudima nemoguće, moguće je Bogu, dar D. 10. — Za dobivenu milost po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 100. — AMŠ Za milosti dar D. 120. — MV Pobijedena nepravda spram mene i moga muža.

VIJESTI

Tuhelj. U rujnu 1930. prikazale smo Bož. Srcu Isusovu kao naknadu 197 sv. pričesti, 1004 žrtvica, 70 krunica, 230 skruš. mol. i 20 sv. misa. — 28. rujna pohodio nas je vel. upravitelj Apostolata, da nas uvjerljivom riječi podigne i ojača. Koliki su obnovili svoj duhovni život! Skupilo se mnogo ljudi, da sluša misijonara i da u svečanoj procesiji iskažu počast Bož. Srcu, čiji kip su sa mnogo ponosa nosili dobri mladići. Obavila se posveta mnogih obitelji, osnovalo se društvo mladića i svečano su primljene u djev. društvo 24 nove članice. **Pepica Žnidarec, glavarica.**

Pušća. 31. kolovoza posjetio nas je vel. upravitelj Apostolata. Veselili smo se vrlo tom posjetu i duševno se osvježili, jer nam je održao tri propovijedi, koje su mnogo djelovale na naše župljane. — Naše djev. društvo broji za sada 160 članica, koje nastoje da što bolje vrše svoje dužnosti. Naš vel. gosp. župnik upućuje nas i hrabri na mjesečnim sastancima, a mi kitimo dragomu Isusu oltar u crkvi i u srcu svom. Odazvala se i lijepa kita mladića, koji se okupljaju da osnuju Križarsko društvo. Ovo nam se čini kao zapaljena baklja pred Presv. Srcem, koja je Isusu na radost, a nama svima na dobar ugled. Na hodočašće u Mariju Bistricu izašlo je naše društvo u lijepom broju kao i k Majci Božjoj Jeruzalemskoj i mnogo župljana s nama. Sretni smo što imademo revnoga župnika, koji se mnogo žrtvuje, tako da se je u ovo kratko vrijeme što je kod nas mnogo učinilo za Boga i dobro naše župe. Od siječnja do listopada primilo je društvo 550 naknadnih sv. pričesti.
Milka Hrebinec, glavarica.

Rečica kod Karlovca. U Rečici postoje od god. 1926. »Djevojačko društvo Presv. Srca Isusova« i »Materinsko društvo«. Ta dva društva okupila su u svojoj sredini ponajbolje djevojke i majke, te lijepo rade oko širenja štovanja Presv. Srca Isusova i oko preporoda obitelji u kršć. duhu. Svaki mjesec sve članice redovito primaju sv. pričest, a i dosta marljivo pohađaju

svoje mjes. sastanke, na kojima naš upravitelj, g. župnik daje korisne pouke za naš duhovni život, a napose kako ćemo postati uzor-djevojke i uzor-majke, te kako bi našu župu preporodili u kršć. duhu.

12. listopad ove godine bio je za naša društva i cijelu župu vrlo radostan, jer nas je pohodio upravitelj naših društava veleč. g. o. Josip Vrbanek iz Zagreba. Došao je već u subotu te je sa domaćim gosp. župnikom N. Boričem neumorno ispovijedao u subotu i nedjelju, pa se toga dana ispovjedilo preko 350 osoba. Održao je 4 govora, kojima je vanredno djelovao na sve prisutne. Osobito je istaknuo potrebu žive vjere, koja se jača osobito štovanjem Presv. Srca Isusova. — Kod večernjice nakon ganutljivog govora primljeno je 20 novih članica u oba društva.

Pohod ovaj vrlo je dobro djelovao na sve župljane. Članice je obodrio na veću revnost za vršenje društvenih dužnosti, i veću brigu za uređenje naše žup. crkve. Nečlanice oduševio je, da su se prijavile u društvo. Imade nade, da će se naskoro osnovati slično društvo i za mušku omladinu. — U ovom kraju imade mnogo mana i kod muških i kod ženskih, ali se nadamo, jer imade kod nas mnogo žive vjere, da ćemo pod barjakom Presv. Srca Isusova sve to popraviti. **B.**

Djev. društvo S. I. u Štrigovi na dan osnutka 22. VI. 1930.

Cavtat. Od 1.—5. listopada držao je o. V. Michieli D. I. misije u ovoj varoši. Plod je bio neočekivan, što je zahvaliti Bož. Srcu, koje svoje milosti obilno dijeli prigodom misija. — Djeca su stupila u podmladak Vojske Srca Isusova, te su za vođu izabrala Đorđa Vragolova, a za voditeljicu Danicu Miljanu. 11 mladića okitilo se znakom Vojske Srca Isusova. Svojim predsjednikom izabraše Vinka Kalačića, a podpresjednikom Antuna Leba. — 26 muževa stupilo je također u Vojsku Srca Isusova. Njihov je predsjednik g. Jozo Maletić, a podpresjednik g. Niko Šiša. — Djevojačko društvo Srca Isusova sastoji od 50 članica. Glavarica je Ana Karaman, a revniteljice Bosiljka Zaninović i Viktorija Maletić. — Društvo žena Srca Isusova broji 49 članica, koje su izabrale za predsjednicu gđu Anu Mengola, a za podpresjednicu gđu Anu Matijašević.

Misije su svršile s krasnom procesijom. Spomenuta društva, urešena svojim znakovima, ushićeno su pratila Bož. Srce u Svetoj Hostiji, pozdravljajuć Ga, da obiljem svojih milosti obdari njihovo mjesto. Poslije procesije slijedio je zaključni govor sa Papinskim blagoslovom. Suze ganuća svih pri-

sutnih neka budu najljepši dar zahvalnosti o. misijonaru na njegovu požrtvovnom radu. **don Ivo Dagonig,** žup. dek.

Razloge. Naše Djevojačko društvo Srca Isusova bilo je godinu dana bez svoga svećenika. Ipak nismo klonule duhom u radu. Savjesno smo vršile svoje dužnosti, puno se brinule za svoju župnu crkvu, za nakit i čistoću. Na blagdan S. I. imale smo klečanje. Cijeli dan čuvale smo sveto Tijelo Isusovo 4 po 4 članice, molile smo krunice jednu za drugom i razne svete pjesme pjevale u čast S. I. S bolnim srcem smo izrekle: »Presveto Srce, daj nam jednoć svećenika, koji će redovno obavljati službu Božju!« — I gledajte, kako nas je uslišalo Presveto Srce! Nakon 8 dana dobismo obavijest od duhovne oblasti o imenovanju novog svećenika. Hvala i čast Presv. Srcu. S velikim veseljem dočekasmo novog župnika. Župljani su mu daleko išli u susret, lijepo ga pozdravili i obećali mu, da će ga slušati kao svoga pastira. G. župnik odmah se počeo brinuti za Djev. društvo S. I. — Jedna članica nam umrla. Predana u volju Božju strpljivo je podnosila svoje boli, okrijepljena svetim sakramentima. Odpremile smo je na vječni počinak. Jedna nam se udala. Dao joj Bog kreposti, da vrši svoje bračne dužnosti. Dobile smo svoju društvenu zastavu. Na prvu nedjelju u srpnju kod nas je veliko proštenje u

Djev. društvo S. I. sa novom zastavom, Razloge.

čast Bezgrješnog Začeća. Toga se dana skupila sva sila svijeta, a napose mladeži, koja je još daleko od društva. Iza sv. Mise izrekao je krasan govor o zastavi jedan bogoslov, koji je bio i kod osnutka našeg društva. Neka mu bude naša hvala na svemu! O koliko je imalo naše društvo protivnika! Već se uopće mislilo i zlobno govorilo, da će izginuti, a danas se visoko popelo i pokazalo se javno u procesiji sa zastavom! Mnogim prisutnima je iz oka kanula suza radosnica. Vraćajući se natrag pjevale smo radosnih grudi u sav glas: »Do nebesa nek se ori...« **Tomac Lenka,** glavarica.

Milna. U svibnju, mjesecu cvijeća i pjesme, presadi nebeska Vrtlarica, dva krasna naša liljana, dvije Katice, članice našeg društva, u perivoj Bož. Srca. Lozić Katica, ušla je među prvima u društvo, i obnašala čast revniteljice. Revna u službi, uzorna u ponašanju. Teška je bolest prikuje krevetu. U bolesti zanimala se uvijek za društvo pitajući revniteljice, koje su je pohađale. Nadala se životu. U svibnju ustaje... Uz krevet napravi oltarić sa slikama Bož. Srca i Majke Božje. Kitila ga uvijek svježim cvijećem i svijećama. Pobožno je obavljala svibanjsku pobožnost pred oltarićem. Šesnaestog

maja pozove i majku, da joj ispriča događaj iz molitvenika. Oko 10 sati krv naglo provali, a ona više puta ojačana Kruhom Jakih prima i sv. Pomast. Umirućim usnama opetuje molitve svećenika i prima dragovoljno smrt, da se združi sa svojim Bogom. Nakon sata agonije smireno se preseli u krilo Bož. Srca i Majke Marije, kojima je u nevinosti i pobožnosti služila. Susestre Dj. društva priredile joj ganutljiv sprovod sa natpisom na vijencu: »Svojoj prvoj revniteljici — Dj. Dr. Pr. Srca.« — Za svoju susjednu bolesnu sestru uvijek se zanimala druga naša bolesnica: Katica Ursić. Začlani se u Dj. društvo odmah nakon anđeoski obavljene prve sv. Pričesti. Sve do bolesti često preko mjeseca pobožno pristupa na sv. Pričest. Ponizna, skromna i čedna rasla je kao nježni pupoljak, određen da procvate u nebu. I dok joj mladi život vene, a ognjica izjeda, ne zaboravlja na molitvu. Njezina crvena vrpca uvijek je blizu. Kadgod bi ju svećenik pohodio, našao bi je okruženu Glasnicima. Glasnik Pr. Srca čitala je i u bolesti od prvog do zadnjeg redka. Osobito je štovala zaštitnicu društva sv. Malu Tereziju.

28. svibnja bio je zadnji dan njezinog zemaljskog života. Otide da se u nebu moli, sa ostalim našim pokojnim članicama, za društvo. Njihovim zagovorom, a uz pomoć Bož. Srca, nastojatćemo odgojiti još mnogo bijelih ljiljana i crvenih ruža perivoju dragog Isusa.

Aleksandrovo na Otoku Krku. Dne 26. X. t. g. odijelio se je od nas naš omiljeli župnik Preč. Jakov Maračić, postavši kanonikom krčkog kaptola, i župnikom dekanom Krka. Dok u našim srcima osjećamo žalost radi gubitka odličnog našeg vođe, budi se u našim srcima duboka zahvalnost za sve ono lijepo i dobro na koje nas je putio i kao dobar pastir pasao izabranom duhovnom hranom. Mnogo nas je zadužio! Pred trideset godina još kao mladomisnik-kapelan, bio je on utemeljitelj našeg Djevojačkog Društva Srca Isusova i prvi njegov voditelj. Vrativ se pred šest godina kao župnik u svoje rodno mjesto, ražeže i opet u nama kao voda društva, duh žrtve i molitve. Zarište svega rada bilo je nastojanje da nam omili česta i svagdanja Pričest. — Mladi su se petci već prije častili, ali je njegova zasluga da je danas odziv svih nas mnogo brojniji nego prije. Naš je župnik uveo uru klanjanja izmjeničnom glasnom molitvom, koja je postala za nas i cijelo mjesto pravi duhovni užitak. Svake prve nedjelje u mjesecu održavale smo pod njegovim ravnanjem brojni sastanak, na tim sastancima bila je riječ našeg župnika koja nas je pobuđivala na rad i duhovnu marljivost, njegova nas je riječ rasvijetljivala a njegov primjer privlačio da kršćanski i molimo i radimo. Duboko smo uvjereni da će svestranu požrtvovnost našeg župnika Božansko Srce obilno naplatiti, a da se to zbude uložit ćemo od srca i mi naše prem slabe molitve pred Božansko prijestolje — a naše nastojanje da se vladamo po nauku, koga smo od našeg preč. vođe čule, bit će mu najljepši spomenik, plaća i ponos. **Kate Maračić**, glavarica.

KNJIGE:

Jeronimske nove knjige! Već se raspačavaju. Knjige su ove: Redovita izdanja: 1. Danica, kalendar za godinu 1931., najraširenij hrvatski kalendar. 2. Deželić st.: Majka Velikog Kralja, roman iz doba hrvatskoga kraljevstva, ilustrirao Gabrijel Jurkić. 3. Vanino: Povijest Crkve Katoličke, s naslovnom slikom od V. Kirina. 4. Kraus: Ljekovite Biljke, s naslovnom slikom od Zdenke Sertić. Cijena redovitim izdanjima jest Din. 40.—, za članove samo Din. 20.—. Izvanredna izdanja: 5. Juras: Naše More i Primorje, s nalosvnom slikom od Zdenke Sertić. 6. Katić: Na vratima hrvatske povjesti, s naslovnom slikom od V. Kirina. 7. Szabo: Umjetnost u našim ladanjskim crkvama, s naslovnom slikom od Zdenke Sertić. 8. Rožman: Prigorčice; pripovijesti, s naslovnom slikom Zdenke Sertić. I ove četiri knjige stoje Din. 40.— za članove Din. 20.— **Dakle svih osam knjiga dobivaju članovi za samih Din. 40.—.** (poštarina posebno Din. 3—6). Ali tko naruči najedamput knjiga za više od Din. 100.— ne plaća nikakve poštarine. Članom Jeronimskog društva može postati svatko, tko uplati jedamput za uvijek samo Din. 10.—, pa dobiva lijepu diplomu i odmah sve pogodnosti. Uredništvo i uprava društva sv. Jeronima nalazi se od 15.

rujna o. g. u novim prostorijama jeronimske palače na trgu Kr. Tomislava br. 21.

»Ispovijesti Sv. Augustina«. Cijeli katolički svijet slavi ove godine 1500. obljetnicu smrti velikog crkvenog učitelja sv. Augustina (umro 430). Stoga je u nakladi **»Knjiga katoličkog života«** u jubilarnoj svečevoj godini izašao novi hrvatski prijevod glasovitog njegovog djela, koji nosi naslov: **»Ispovijesti«.** U tom je djelu sv. Augustin dao vjernu sliku svojih borbi, što ih je proveo kao čovjek s najsnažnijim neprijateljem — sa samim sobom. Unatoč silnih godina, proteklih otkako je napisano, ono je zadržalo upravo sekularnu aktuelnost. Novo je hrvatsko izdanje preveo sveučilišni profesor **dr. Andrija Živković.** Prevodilac si je uzeo kao naročitu zadaću, da vjerno preda misli izvornika, i da se prijevod ugodno čita, ali da se ne udaljuje od teksta. Ovo izdanje sadrži na preko 300 stranica formata 10 na 16 cm, deset knjiga »Ispovijesti« s predgovorom i uvodom prevodiočevim; ukusno je kartonirano i ukrašeno umjetničkom slikom sv. Augustina i njegove majke sv. Monike. Cijena mu je Din 40.— po primjerku (poštarina Din 3.—). Narudžbe prima izdavač **dr. Stjepan Markulin, Zagreb, Kurelčeva ulica 3.**

Dr. Tihomir Toth: Proljetne oluje, preveo i izdao Zbor Duhov. mladeži zagrebačke. Knjiga je namijenjena odrasloj mladeži muškoj. Napisao ju prijatelj mladeži, koji dobro pozna ono, o čemu piše. Ova je knjiga putokaz, kako će mladić čist proći kroz burni život. Toplo preporučamo.

Narudžbe prima: Zbor duhovne mladeži zagrebačke, Zagreb, Kaptol-sjemenište.

Fra Bono Zec, Cvijeće vječne mladosti, pjesme. Pjesnik u kratkim, umiljatim, pobožnim, vrlo lako razumljivim pjesmicama prolazi crkvenu godinu pa vadi iz sv. Mise najljepšu misao, da njom digne dušu u nebeske visine. Knjižica ima milu naslovnu sliku, papir lijep. Toplo preporučamo. Narudžbe prima Savez Trećega Reda sv. Franje, Zagreb.

Jeronimska najnovija izdanja. — Izašla su i već se raspačavaju: 1. Redovita izdanja: I. Danica, kalendar za godinu 1931, najrašireniji hrvatski kalendar. 2. Deželić st.: Majka Velikoga Kralja, roman iz doba hrvatskoga kraljevstva, ilustrirao Gabrijel Jurkić. 3. Vanino: Povijest Crkve Katoličke, s naslovnom slikom od V. Kirina. 4. Kraus: Ljekovite Biljke, s naslovnom slikom od Zdenke Sertić. Cijena redovitim izdanjima jest Din 40.—, za člana samo Din 20.—. Izvanredna izdanja: 5. Juras: Naše More i Primorje, s naslovnom slikom od Zdenke Sertić. 6. Katić: Na Vratima Hrvatske Povijesti, s naslovnom slikom od V. Kirina. 7. Szabo: Umjetnost U Našim Ladanjskim Crkvama, s naslovnom slikom od Zdenke Sertić. 8. Rožman: Prigorčice, pripovijesti, s naslovnom slikom od Zdenke Sertić. I ove četiri knjige stoje Din 40.—, a za člana Din 20.—. **Dakle svih osam knjiga dobivaju članovi za samih 40 dinara.**

Uredništvo i uprava Društva sv. Jeronima nalazi se u novim prostorijama jeronimske palače, na Trgu Kralja Tomislava broj 21. — prizemno desno.

Za Kravicu, najnovija je knjiga »Knjižnice Dobrih Romana«, češkoga pisca J. Š. Baar-a. Tkogod pročita ovaj roman, morat će priznati, da je malogdje seljački život tako divno opisan. Naručuje se kod »Knjižnice Dobrih Romana« Zagreb. Trg Kr. Tomislava 21. Cijena D. 15 (poštarina D. 2 više).

Toma Kempenac, Nasljeduj Krista. — Ova je knjiga malena opsegom, ali je odgojila čitava pokoljenja kršćanskih velikana i kreposnih ljudi. Stoga s veseljem pozdravljamo svako novo izdanje tako dragocjene i mile knjige. U hrvatskom jeziku postoji već šest prijevoda (Marulić, Kašić, Jaić, Kurelac, Filetić i Bosanac). Sedmi je evo prevodilac Dr. Ivan Blažević, profesor i svećenik u Senju. Njegov je prijevod doživio drugo izdanje, koje ima u svojoj nakladi Hrvatska knjižara u Splitu. Prevodilac je nadodao neke Kempenčeve molitve te odlomke iz liturgije i srednjovječne mistike. Djelo ima 20 lijepih slika. Preporučujemo. Cijena je 30 D. ili u platnu 40 D. Nabavlja se u svakoj knjižari.

Za poredak u našim kupališnim prilikama. To je brošurica, što ju napisao presvij. g. Dr. Josip Srebrnić za vjernike svoje biskupije, u kojoj udara na nered za kupanja. Cijena 2 D. **Narudžbe u biskupskoj kancelariji, Krk.**

»M-O-R« Đure Sudete. Fantastična pripovijest »Mor« po mišljenju uvaženoga književnog kritika, urednika »Hrvatske prosvjete« dra Ljubomira Marakovića, ide ne samo među najljepše književne radove pokojnoga Đure Sudete, nego i među najbolje naše pripovijetke posljednjega vremena uopće. Cijena 15 Din. uvezana u platno 25 Din. Naručuje se kod knjižare »Narodne prosvjete« — Zagreb — Kaptol 29.

DAROVI U RUJNU 1930.

Za sv. Mise: Canton Ill MC Dol. 1— Grant Town W Va BM Dol. 2— Jajce AŠ 40 Markuševac MJ 25 Noerh Hollyvood ML Dol. 1— Paterson Ney Jersey SS Dol. 4— Zagreb AŠ 15 Zlatar MG 15.

Za Svetište S. I.: Brazda DM 30 Chicago Ill DP Dol. 2— Darlington Pa IF Dol. 3— Drvar IK 20 Kalnik KR 50 Odvorci IČ 50 Omišalj MN 20 Otok LO 10 Rakitovica LK 50 Sesvete Ludb. FJ 10 Vuka LK 15.

U čast Srcu Isusovu: Beograd VV 10 Bošnjaci MD 100 Budrovci MZ 50 Cernik MB 25 Češka DV 20 Chicago Ill JJ Dol. 1— Dolac IK 10 Don. Miholjac TP 30 Gjurgjevac KH 20 Gor. Miholjac KS 200 Gor. Zebonec TN 10 Hillsvile MB Dol. 1— Ivankovo MI 10 Korčula VŠ 50 Križišće AT 20 Lovinac KB 10 Lučko AP 20 New York GF Dol. 5— Orle AF 100 Osijek KB 10 Radočaj AŠ 20 Sisak FA 30 Slavonija MK 10 Stupnik KŠ 10 Var. Toplice FJ 20 Zagreb AC 10 MB 10 NG 10 ZH 5.

U čast S. I., Mar., sv. Josipu, sv. Tereziji M. I. i sv. Antunu: Gola MG 10 Latrobe Pa NN Dol. 3— New York JM Dol. 2— Sarajevo VB 10 Šamac TM 10 Toronto Chio BC Dol. 1— Zavidović MD 20.

Za rašir. Glasnika S. I.: Antofagasta FIN Dol. 2— Beograd JG 10 Cerna MJ 30 Cvetković JŠ 10 Chicago MŠ Dol. 1— Delnice KŠ 20 Drenovci BK 25 Dugirat DM 5 Kansas City K. AH Dol. 1— Krk DK 30 Kuna NC 50 Markuševac MJ 25 Odvorci IČ 50 Platičevo MŠ 10 Postire AK 10 Preko AM 10 Sarajevo AM 5 Sikirevci MJ 20 Starigrad FP 20 Stenjevac MG 25 Šolta ŠK 20 Zagreb A i MŠ 120 DC 30 NN 10 NP 10 RS 10 TP 5 TS 10 Žepče IP 20 Žuljana 10.

Za kruh sv. Antuna: Račinovci MK 10 Škriljevec SP 20 Vukšinec MŠ 3.

Za cvijeće na Oltar M. B.: Podgajci MK 10.

Za Novicijat D. I.: Goričan DC 10 KV 10.

Za Malo sjemenište D. I.: AČ 300. Razne kongregacije: 600. 300. Sakupila gđa T. 1450. R. u S. 20. St. u K. 50 MŠ 50. JH 80.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom biskupa Langa: Šamac TM 10.

Za Sirotište »Egipat« Sarajevo: Zagreb EŠ 10.

Za Misije: Ladimirovci TG 50 Praputnjak RŠ 40 Senj SE 20 Šibenik SSM u bolnici sakupile 110 Zagreb JP 50 TP 10.

Za crnce: Žepče učenice III. i IV. razr. SSMil. 25.

Za Bengalske Misije: Zagreb MP 150.

Za Misije O. Mesariću u Bošonti: Bakar NN 50 TM sabrala 60.

O. A. Vizjaku za Bojdu: Zagreb NN 80.

Za odkup i pokrštenje crnačkog dječaka na ime Stanislav: Split VČ 120 djevojčice na ime Adjelka: Zagreb GA 100 jedne djevojčice po volji Zagreb MT 100.

A. Jurić D. I.: »Sveci i Blaženici Družbe Isusove«. Veoma lijepa knjiga ukrašena sa 45 ljubičastih slika. Ne ćes se pokajati, ako naručiš ovu knjigu. Narudžbe prima: **Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.**

Urednik Filip Mašić D. I.
Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

MJESEČNA NAKANA U PROSINCU:

Zahvala za jubilej sv. Oca.

Posebne nakane za svaki dan:

1 P Eligij. Progonstvo kršćana u Rusiji.
2 U Bibijana. Djevojačka Društva Srca Isusova.
3 S Franjo Ksaverski. Misijonari.
4 Č Barbara. Grješnici na umoru.
5 P Saba. Ženska redovnička zvanja.
6 S Nikola. Sirote.

7 **N 2. adventska.** Ambrozije. Naši biskupi.
8 P Bezgrješno Začeće. Marijine kongregacije.
9 U Leokadija. Naše škole.
10 S Prenos kuće loretske. Ljubav spram B. Djevice.
11 Č Damas. Sv. Otac Papa.
12 P Maksencij. Kršćanska neustrašivost.
13 S Lucija. Čist naraštaj u ženskom svijetu.

14 **N 3. adventska.** Spiridion. Bogoslovna sjemeništa.
15 P Irenej. Dobri svećenici.
16 U Adelaida. Udovice.
17 S † Lazar. K v a t r e. Obraćenje Židova.
18 Č Očekivanje poroda B. D. M. Sestre naše Gospe.
19 P † Vladimir. Mir u obiteljima.
20 S † Amon. Kršćanska ljubav spram bližnjega.

21 **N 4. adventska.** Toma. Misije u Indiji.
22 P Zenon. Redovnička zvanja.
23 U Viktorija. Revnitelji i revniteljice Glasnika.
24 S † Adam i Eva. Pokojni pretplatnici Glasnika.
25 Č **BOŽIĆ.** Pobjeda sv. Crkve.
26 P S t j e p a n. Ljubav k neprijateljima.
27 S IVAN. M j e s. z a š t. Križari.

28 **N Malog Isusa.** Mladenci. Odgoj djece u obitelji.
29 P Toma. Katolička Crkva u Engleskoj.
30 U David. Katolička Crkva u Americi.
31 S Silvestar. Mir Kristov na svijetu.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća nakana u siječnju: **Spas Rusije, napose sveukupne mladosti njezine.**
Misijska nakana: **Da se istočne Crkve opet ujedine s katoličkom.**

STVARNO KAZALO ZA G. 1930.

Stranica

Amerika 53, 89; jedna hrv. škola u A. 71
Anđeli 281, čuvar 307
Apostolat molitve 79, članovi A. m. i štovatelji S. I. 46, i odgoj 114, i slijepi 115, upravitelj narodni 246, šest zastava 279
Barišić M. 289
Belgija 80
Blagdan, ne potpisujem na . . . 69
Bog, gdje stanuje? 9, kazni 20, brine se 107
Boljševizam 112, 134, 201, 322, 347, 377
Božić, drvce 368
Brak, rastava 254
Crkva, tri draga kamena . . . 6
Darežljivost 90
Djeca, ne kako hoće 21, apostoli 83
Djela dobra 347
Djevojka, ponos 313, u kući . . 375
Dom Duhovnih vježba 18, tri dana neba na zemlji 47, i Pijo XI. 87, 121, 147, 184, 212, kuća radosti 372, na Vrhovcu 217, i mladež 351, i udate . 353
Društvo sv. Ignacija 56
Duše u čistilištu, molitva za njih 331, 343
Ebrić B. 274
Engleska 53, 89
Francuska 152
Gavez E. 37
Glasnik, korist 7
Gospa Lurdska 52
Ignacije, voda 214
Isusovci u misijama 53
Jedinstvo 1
Jelica 21
Josip sv. zaštitnik i uzor radnika 65, pomaže 70, ... 81
Kletva, odučio se 344
Kolombjer bl., crkva 57
Kongres euh. u Kartagi 97, u Zagrebu 102, 302, ... 335
Križari i mi 137, 210, pravila malih 249
Krunica, kad drugi moli na moju 306
Livije mali 287, 319, ... 363
Ljubav bližnjega 176
Lurd 22, čudesa 340
Madžarska, slavlje 142
Marija zvijezda mora 132, kraljica svibnja 129, Gospa olovska 270, kraljice neba 290, po M. Isusu 339, utočište grješnika 381, kod »kamenitih vrata« 240

Stranica

Marušić J. b. 341
Meksiko 89
Misa, svake nedjelje 72, 500 dukata 256, slušajte 337, odgovor tati 278, molitva na svršetku 353
Misal 345
Misije kod nas: u Požegi i okolici 51, 140, u Podravini 257, u Taborskom 354, u G. Stubici i Oroslavlju 379, misijonarima 136.; vani: laička pomoć 68, u sjev. krajevima 100, među obrazovanim svijetom 133, u Tibetu, Nepalu, Afganistanu 169, u Oceaniji 169, i Ap. molitve 269, milostinja 302, redovnice 237, obraćenje budista i muhamedanaca 334, Indijanci u Lat. Americi 36
Mladić katolički . 13, 84, 150, 218
Mlakost 280
Moda, nečedna 218, žrtva 117, najnovija 277
Molitva u ispovijedaonici 45, na prosne dane 145, u obitelji . 299
Nikodemi 99
Nošnja nečedna 109
Nova godina sretna 4
Obitelj, ljubav 209
Odgoj 120, gramofon 366
Olt. sakramenat 251, pohodi . . 338
Ozana Kotorka bl. 197
Pakao ima 21
Papa, pogrda 168, krv i život za... 181, i djeca 186
Petar sv. 183
Pijanstvo, ne pijem 15, dobra pouka 17, izvor zla 316
Pijo VII., milosrdni krojač . . 177
Pijo XI., zlatom. jubilej 161, život 170, i papinska država 173, i jedinstvo 178, i mali Križari 186, zahvala za jubilej 363
Praznovjerje i Parižlije 23
Pričest rana i Pijo XI. 54, najveća radost 116, bijela koprena 242, česta 243, iza 248, za ponoćke 371
Protestanti, obraćenje 235
Prvopričesnica 55
Primjer dobar 260, 324
Psovka, kazna 42, opomena 8, gramofon 366
Radiofonija nekatolička . . . 193
Raspelo i križni put 76
Rim 53, 89, 152

Stranica

Rumunjska, pobož. Hrvata kat. 311
Rusija 23, 151, zavod ruski u Rimu 22, spasi Rusiju! . . 205
Sotona ruši ženidbu 34
Srce Isus. Članovi Apostolstva m. i štovatelji 46, Povijest pobožnosti 49, 118, 143, 206, 284, 317, očita obrana 14, nakane S. I. 16, Počasna straža 85, čiji si ti 149, privlačr duše 200, revnitelji i revniteljice 165, pjesme 208, 344, 386, narod S. I. 239, u obitelji 257, svetište hrv. narodno . . . 48

Stranica

Srčanost 7, Hilarije 149
Strossmajer i Papa 259
Svećenik, štuj 116, i neprijatelj 252
Škole kat. u misijama 37
Teozofija 267
Ura sv., stogodišnjica 141
Vječnost Božja i naša 43, istine vječne 86
Volja Božja 19
Ženidbena svetost 33
Žrtvice za Isusa 83